DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

BURCU BÜYÜKYILDIZ

CEZAYİR MENEKŞESİ

EPHESUS

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi | https://antey.org

4. BASKI

CEZAYİR MENEKŞESİ

YALNIZCA TUTKUNUN VARLIĞINA
İNANAN KARŞI KONULMAZ BİR ADAM...
RÜZGÂRINA KAPILDIĞI ADAMI ELDE ETMEYE
KARARLI BÜYÜLEYİCİ BİR KADIN...
KAR TANELERİNİN DÜŞTÜĞÜ YERDE BAŞLAYAN,
YAKICI VE KURAL TANIMAYAN BİR AŞK...

Kuzey Doğan, gri gözleri ve sert duruşuyla kadınları fethedip, mesleğinde fırtınalar estiren, hırslı ve korkusuz bir avukattı. Kalbini ısıtmayı hiç kimse başaramasa da, karanlık bir gecede gördüğü ışıltılı bakışlar soğuk duvarlarının ardında bir yangın başlatmıştı.

Güzelliği ve zekâsıyla herkesi kendine hayran bırakan Selin Soydan, âşık olduğu adamı baştan çıkarabilmek için yaptığı planların işe yarayacağını sanıyordu. Derinlerinde ne sakladığını bilmediği bir buz dağına çarptığında, korumaya çalıştığı iradesi de paramparça olmuştu.

Tutkunun ateşi ikisini de kavururken, Kuzey sahip olduğu kararlılığı ellerinde tutabilecek miydi? Tehlikelerle örülü geçmiş aralarına sızdığında, tutsak edilmiş duygular zincirlerinden kurtulup özgür kalabilecek miydi?

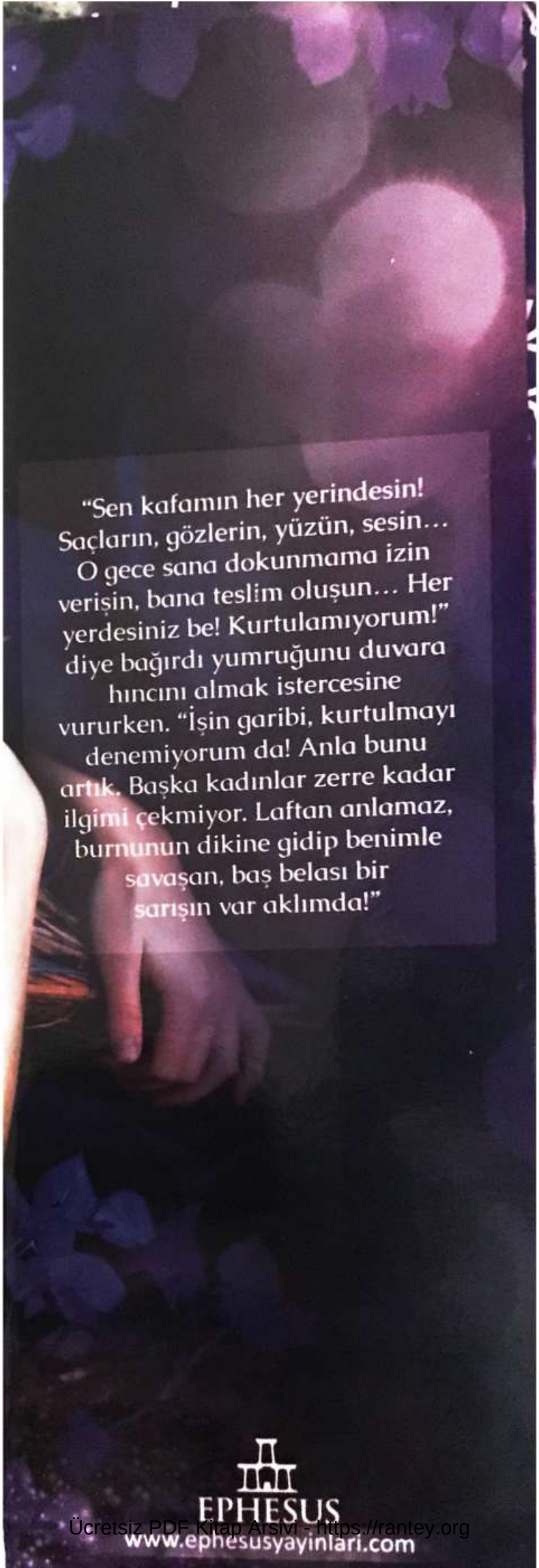
₺27,5

www.ephesusyayinlari.com

9 786059 232777

www.selimbuyukguner.com
Kapak Tasarım: Selim Büyükgüner

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

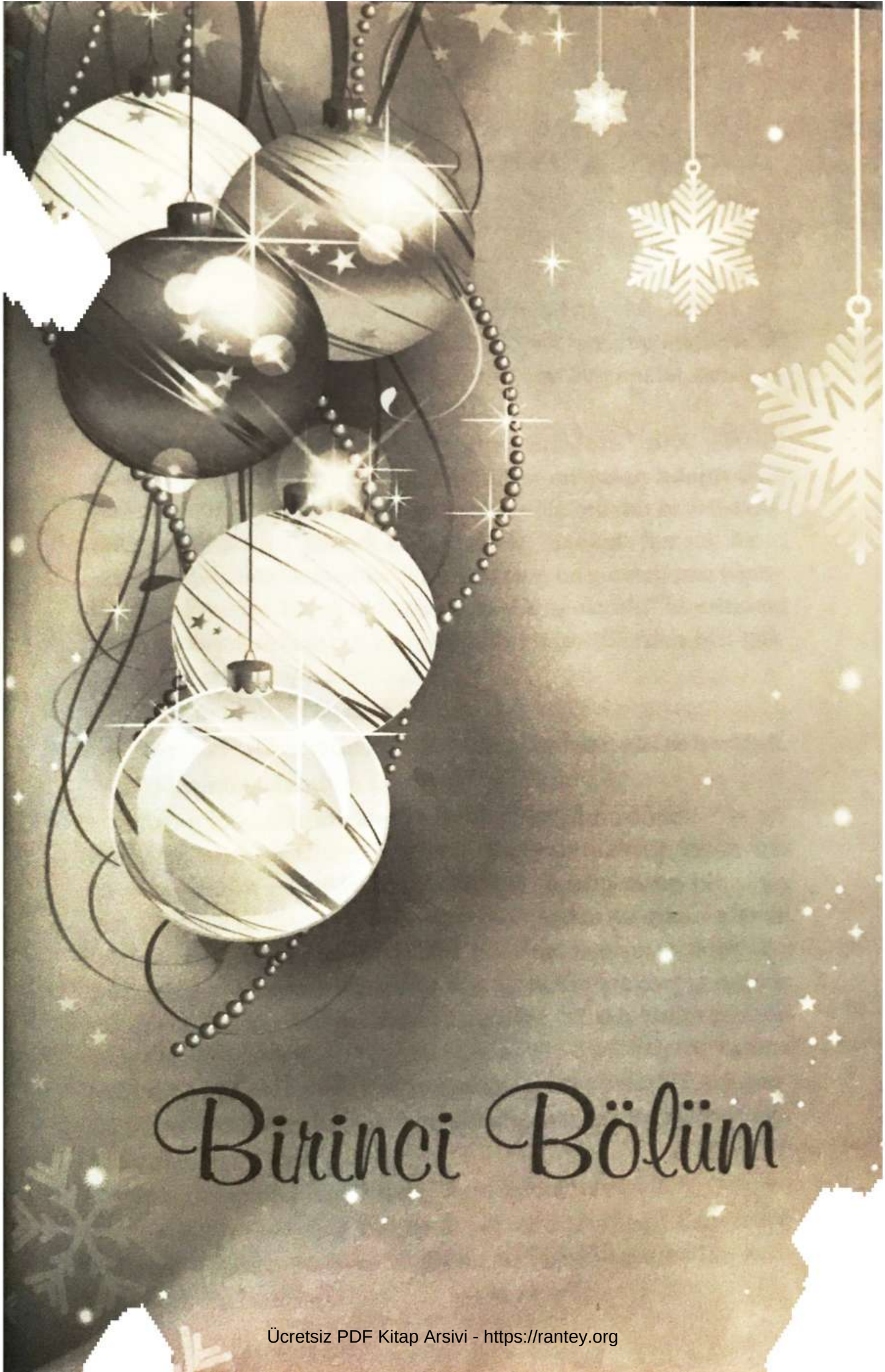
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

CEZAYİR MENEKŞESİ

BURCU BÜYÜKYILDIZ

EPHESUS®

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Birinci Bölüm

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yapraklarını dökmüş ağaçlarla çevrili bahçenin, büyük demir kapısından bir fırtına gibi girdi. Soğuk havanın etkisiyle ellerindeki dumanı tüten çayları yudumlayan korumalar, onu gördükleri anda telaşla hazır ola geçtiler.

"Size bu ev boşaltılacak dememiş miydim?" diye gürledi adamların suratlarına doğru. Dikkatini en yakın adamı olan Akhan'a verdi. Kaşları hissettiği katıksız öfkenin bir belirtisi olarak gri bakışlarını örtecek kadar çatıldı. "Sana da her şey senin sorumluluğunda demiştim! Şimdi, hemen ne gerekiyorsa yapın! Bugün bitmeden bu ev tamamen kapanmış olacak." Üzerindeki siyah paltoyu savurarak eve yürüdü. Hizmetlilerden biri çoktan onu karşılamıştı.

"Hoş geldiniz, efendim."

"Nerede?" diye sordu gereksiz selamlaşmaları göz ardı ederek.

"Odasında, efendim. Dünden beri çıkmıyor."

Kuzey bakışlarında ateşli bir öfkeyle kadına döndü. "Ve siz beni bilgilendirmediniz, öyle mi?" Kadının mahcup bir tavırla başını eğdiğini gördüğünde, gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı. Ardından bir an bile beklemeden yukarıya çıkan merdivenleri tırmanmaya başladı. Yatak odasının kapısına geldiğinde, çalmaya gerek görmeden sertçe açtı. Kapı duvara çarpıp müthiş bir gürültü çıkarırken, yatağın üzerinde oturan kadın olduğu yerde korkuyla sıçradı. "Eşyalarını topla!" diye bağırdı kadına bakmadan. Hızlı adımlarla giyinme odasına yürüdü. Gardıroptaki tüm kıyafetleri tek tek yere savururken, esmer kadın adeta koşarak yanına geldi.

"Bunu yapamazsın, Kuzey! Beni gönderemezsin."

"Öyle bir yaparım ki! Sakın sabrımın sınırını denemeye kalkma! Yoksa burada elde ettiğin hiçbir şeyi alamadan kendini dışarıda bulursun."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Her şeyi anlatırım," diye diklendi kadın kahverengi gözleri sinirle bakarken. "Gazetelere her şeyi anlatırım."

"Bir dene istersen!" dedi Kuzey kıyamet gibi bir sesle. Vahşi bir tavırla onun kollarından sıkıca tuttu. "Peki ya ben yediğin haltlardan insanlara bahsedersem ne olur? Başka heriflerin altına yattığından mesela... Ah, bir dakika!" Genç adam ona hissiz bir alayla baktı. "Söylediğin bir yalan daha vardı, değil mi? Biz zaten bu yüzden nişanlanmıştık. Şimdi o da sona erdiğine göre, senin yarattığın bu yükten kurtulmanın zamanı geldi."

"Sen beni hiçbir zaman yük olarak görmedin!" diye bağırdı kadın hırçınca. Küçük yumruklarını adamın göğsüne indirdi. "Yatakta doyumsuz herifin tekiydin! Şimdi sakın gelip beni istememiş gibi davranma!"

"Birini yatakta istemekle, hayatında istemek arasındaki farkı eminim biliyorsundur." Onun çenesini sıkarak başını kaldırdı. "Sen kendini benim hayatıma zorla dâhil ettin. Şimdi bu aptal direnişini sonlandır. Yoksa sana göstereceğim merhamet için yalvarmak zorunda kalacaksın." Odadan çıkmak üzere kapıya ilerledi. Hemen sonra ona uyarıyla baktı. "Ve şunu kafana sok! Eğer herhangi bir şeyle ilgili tek kelime ettiğini duyarsam..." dedi tehditkâr bir tonlamayla. "Yemin ediyorum, sana bu dünyada cehennemi yaşatırım." Gürültülü adımlarla odadan çıkıp merdivenlere yöneldiğinde, arkasında bıraktığı kadının telefonuna sarıldığını göremedi.

Kadın ayağını sinirle yere vurdu. Kulağındaki telefonun açılmasını beklerken, her şeyin mahvolduğunu düşünüyordu. Beklediği sesi işittiğinde derin bir nefes aldı. "Bitti!" dedi dişlerinin arasından. "Beni gönderiyor. Başka bir yol düşünmen gerekecek." Adamın verdiği talimatları dinledikten sonra toparlanmaya başladı. Bulaştığı bu işten iliklerine kadar nefret ediyordu. Fakat âşık olduğu adamın sevgisini elde edebilmek için buna katlanması gerektiğini düşünüyor, o nihayet istediğini aldığında yeniden başlayacaklarına inanıyordu.

Kuzey ise bahçedeki adamlara emirler yağdırdıktan sonra, şoförün açtığı kapıdan arabasına bindi. "Gidelim," dedi başını

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bitkince arkasına yaslarken. Gözlerini kapattı. Bu kadınla ilgili her şey en başından beri yanlıştı. Kuzey de bunu bilerek, yalnızca mecbur kaldığı için onu nişanlısı sıfatıyla hayatına almıştı. Reddedemeyeceği bir gerçekle gelip, Kuzey'in zayıf noktasını ona karşı kullanmıştı. "Lanet olsun!" dedi dişlerinin arasından öfkeyle. Onu zerre kadar bile umursamıyordu. Ancak Kuzey neyin ellerinden alındığını düşündükçe deliriyor, aynı hatayı bir kez daha asla yapmayacağından emin oluyordu.

❄

Şehri beyaza boyayan kar, hızını artırmıştı. Gökyüzü puslu, caddeler ıssızdı. Siyah araba devasa binanın önünde durduğunda, Kuzey Doğan şoförü beklemeden indi. Onu olduğundan daha tehlikeli gösteren paltosuna inen kar tanelerini silkelemeye gerek görmedi. Tıpkı koyu renk, gür saçlarının üzerine düşenler gibi...

Hemen yanında kendi arabasıyla aynı renkte bir motor durduğunda, çıkan sese kaşlarını çattı. "Bu havada motorla gelmek zorunda mıydın?" diye sordu kaskını çıkarıp serseri bakışlarıyla etrafı tarayan adama. Kuzey gerek olmadığını söylese de, burada bulunmak için ısrarcı olmuştu.

"Hafif bir kar yağışının beni durdurmasını beklemiyordun herhalde," dedi Baran dudaklarında pervasız bir gülüşle.

Kuzey başını iki yana sallayıp yürüdü. Binanın önündeki onlarca gazeteciyi gördüğünde duruşunu dikleştirdi. Kendisine yöneltilen soruları dinlemeden içeri girdiğinde, basında da yankı uyandıran bu davanın kısa süre sonra onların lehine sonuçlanacağından emindi.

Asansörün girişinde bekleyen tanıdık adamlar, onu gördüklerinde başlarını hafifçe eğerek selam verdiler. Dakikalar sonra İstanbul Adliyesi'nin koridorlarında, arkasında bir avukat ordusuyla birlikte ilerliyordu. Etraf bomboştu. Yılın son günü olmasının da etkisiyle, rutin hareketlilik yoktu. Paltosunu çıkarıp koluna attı. Geniş camın önünde dikilen adama ulaştığında, dudakları zafer arsızı olduğunu ortaya seren bir gülümsemeyle

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kıvrıldı. "Kazanmaya hazır mısın?" dedi parmakları platin kol düğmelerinin üzerinde gezinirken. "Her zamanki gibi..."

"Kazanacağımızın garantisi yok."

Kuzey, buz grisi keskin bakışlarını bir abiden farksız gördüğü adama odakladı. "Bu kadar mütevazı olma," dedi alayla. "Senin gibi bir efsaneye yakışmıyor."

"Ukalalık senin işin! Benim değil. Ben aldığı davanın risklerinin farkında olan, bilinçli bir avukatım." Tuğrul başını iki yana sallayarak güldü. "Hem efsane olan sensin, oğlum! Her davandan sonra seni konuşmayan kalmıyor adliyede. Hâkiminden mübaşirine..."

Yanlarından gür bir kahkaha yükseldi. "Genç, kadın hâkimler varsa bu grupta... İşte o zaman Kuzey'in ilgisini çekebilir."

Baran'ın sözlerini duyduktan sonra, Kuzey'in yüzünde gerçek bir dehşet ifadesi oluştu. "Almayayım!" dedi sertçe. Ardından gözlerinde tutkulu bir bakış belirdi. "Ben kontrolün ellerimde olmasını severim. Gövde gösterisi yapmaya meraklı bir meslektaş, üstelik de bir hâkim asla tercihim olamaz."

"Pekâlâ! Tercihlerini duymak istediğimi sanmıyorum." Tuğrul gülerek cübbesini giydi. Az önce Kuzey'i sessizce takip eden şirket avukatlarının gözleri ikisinin üzerindeydi. "Hadi bakalım," dedi ciddiyetle. "Şov zamanı! O herifin demir parmaklıklarla, hatta ıssız bir hücreyle tanışma vakti geldi."

"Akşamki kutlama için bir sebep yaratsan iyi olur, Tuğrul Abi," dedi Baran, Kuzey'in şirketinin ihtişamlı yeni yıl yemeğini ima ederek.

Tuğrul bu serseri adamı da en az Kuzey kadar sevdiğini düşündü. Kuzey'e dönerek, bir abi edasıyla omzuna hafifçe vurdu. "Bu akşam kutlayacak güzel şeylerimiz olacak."

Kuzey onun kendinden emin bir şekilde duruşma salonuna ilerlediğini gördüğünde derin bir nefes aldı. Alanları farklı olsa da, başkalarının deyimiyle *efsane* bir avukat olmayı Tuğrul Köseoğlu'ndan öğrenmişti. Yıllar önce kurduğu hukuk şirketi her alanda faaliyet gösteriyordu. Kuzey, aile hukukunda en iyilerdendi. Ceza hukukunda uzman olan Tuğrul da işinin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ehli sayıldığından kimse onları geçemiyordu. Uzun süredir çok önemli bir davanın peşindeydiler. Ve birazdan bunu da başarılarına ekleyeceklerinden şüphe duymuyordu.

"Ben de giriyorum," dedi Baran'la yalnız kaldıklarında. "Sen istersen otele git. Sarp ve Hazar kahvaltı için orada olacaklardı."

"Emin misin? İçerideki herifin bir örgütün başı olduğunu unutuyorsun," dedi Baran sıkıntıyla. Adamla ilgili araştırma yapmalarında Kuzey ve Tuğrul'a epey yardımcı olmuştu.

"Merak etme. Hiçbir şey olmaz."

Tereddütlü olsa da gitmek üzere hareketlenip kaskını diğer eline aldı. Kahvaltı lafından sonra tüm dikkati dağılmıştı. "Sen öyle diyorsan," diyerek onun yanından ayrıldı.

Baran'ın gitmesiyle Kuzey yalnız kaldı. Duruşma salonuna girdikten saatler sonra ise kazanıyor olmalarının yarattığı o zafer hissi tüm benliğini sarmıştı.

"Karar!"

Hâkimin salonu çınlatan sesiyle, gerginlik somut bir şekilde vücudunu çevreledi. Duyduğu ilk kelimelerden sonra çenesi kasıldı önce. Ardından nabzı yukarılara tırmanmaya, kalbi göğüs kafesini zorlarcasına atmaya başladı. Son cümleler kulaklarına dolduğunda, gözlerinde yakıcı bir ateş belirdi. Dudakları kıvrılırken tek elini yumruk yaptı. O herifi içeri attırdığında bu işin sonlanmayacağını, dışarıda onu kollayan birileri olduğunu biliyordu. Ama umursamadı. *Nihayet!* dedi içinden. İlk aşamayı kazanmışlardı.

❄

Kaygan betonun üzerinde yankılanan sert ayak sesleri aniden hızlandı. Gecenin karanlığında görünmezliğe bürünen lüks arabanın kapıları ardı ardına açıldı. Çatık kaşlı bir adam, arabadan dışarı çıkıp bakışlarını etrafında gezdirdi. Eskiden heybetli bedeniyle etrafındaki herkesi sindirse de, artık yaşlandığını biliyordu.

Salih, eski dostuyla hesaplaşma gününe adım adım yaklaşıyordu. Her şey sona erdiğinde, ardında işlerini devralacak güçlü

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

birini, kardeş sayabileceği kadar yakın olan Hakan'ı bırakacağı için rahattı. Onun kısa süreli zaafı huzurunu kaçırmışsa da, o kadından kurtulacaklardı. Dünyadaki farklı kaynaklarla beslenen, tehlikeli bir örgütün parçasıydılar. Hakan'ın bundan sonraki görevi, onun yükselttiği krallığı devralmaktı.

"Hoş geldin, abi."

Kendisini saygıyla karşılayan adama baktı. "Hoş buldum," dedi elindeki bastondan destek alarak içeri yürürken. Ardından onun yanında duran genç kadına döndü. "Ne güzel bir karşılama!" dedi ifadesiz bir sesle. Kadın başıyla kısa bir selam verdiğinde, dikkatini yeniden Hakan'a yöneltti. "Her şey yolunda mı?"

"Yolunda!" dedi Hakan. Önlerindeki ihtişamlı eve doğru ilerlerken, yanındaki kadının ince belini sardı. "Sen işlerini halletin mi? Eski dostun... Ethem... Ödeştiniz mi?"

Salih tatminkâr bir gülüşle yanıtladı. "Şu ünlü hukuk firması iyi iş çıkardı. Ethem... Şu anda organize suçlar kapsamında parmaklıklar ardında."

"İstediğin oldu o zaman. Hapsi boyladı."

"İstediğimin bir kısmı oldu, evet. Ama henüz her şey bitmedi."

Kaşlarını merakla kaldırdı. "Adam ne yapabilir ki bu saatten sonra?"

"O her şeyi geçmişte yapmıştı."

"Hâlâ kadın meselesi diyorsun yani?"

Salih kendisini salondaki koltuklardan birine bıraktı. "Kadın meselesi demek, bunu basite indirgemek olur."

Hakan alaycı bir tavırla ona baktı. "Neden? Sevdiğin kadının intikamı değil mi bu? Bu kadar büyük işler yapmışken, neden hâlâ peşini bırakmıyorsun?"

"Sevdiğim kadının intikamı..." Hakan'ın soru işaretleriyle yüklü bakışlarla baktığını gördü. "Ethem, sahip olduklarını geçmişte bulaştığımız işlerden korumayı başarmıştı. O zamanlar daha ufak, pis, baş ağrıtan işler yapıyorduk." Derin bir nefes alıp geçmişin her anını hatırlamaya çalıştı ancak bazı bilgileri Hakan'la bile paylaşamazdı. Tıpkı bu gece için planladıklarını paylaşmayacağı gibi. "Başımız sikik bir belanın içindeyken,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

sadece kendini düşündü ve birlikte olduğu kadını uzaklaştırıp ortadan kaybolmasını sağladı. Benimse bunu yapma şansım hiç olmadı." Yeniden Hakan'a döndü. "Ve o kadın şimdi bir yerlerde nefes alıyor." Başını sağa çevirip, ilerideki masanın yanında devasa bedeniyle dikilen esmer, uzun saçlarını toplamış adamı süzdü. "Hem..." diye mırıldandı. Hakan'a hitaben konuşsa da, diğer adamın içini okur gibiydi. "Kadınlar için çıkan savaşları unutuyorsun. Onlar uğruna kardeş kardeşe düşman olur, kan dökülür, şehirler fethedilir ve dünya yerle bir olur. Bir kadının sebep olacağı şeyleri çok küçümsüyorsun, Hakan." Bastonundan yardım alarak ayağa kalktı ve diğer adamın yanına gitti. "Sence de öyle değil mi, Barut?"

Hakan yanındaki kadını da kaldırarak onlara doğru ilerledi. "Barut'a bulaşma, Salih Abi. O, bu konularda hiç konuşmaz."

Salih bir Hakan'ın yanındaki kadına, Neyran'a; bir de onun en yakın adamı Barut'a baktı. "O işler hiç belli olmaz," dedi bir şeyler bilir gibi. "Bazı şeylerin dile getirilmesine gerek yoktur. Bazen bakışlar konuşur senin yerine. Bazen de yumruklar... Ya da kapalı kapılar ardında yaşananlar..." Barut'un bakışlarında gördüğü bir anlık *kıvılcım* geldiği gibi kayboldu. "Neyse... Ben odama çekiliyorum. Ethem'le ilgili planlarıma devam etmem gerek. Sen de patronun adamlarıyla işleri takip et. Bana ihtiyacın olursa, yardıma hazır olduğumu biliyorsun. Ama artık her şeyi devralmanın zamanı geldi. Ah, bu arada..." dedi tok sesiyle. "Hepinize mutlu yıllar." Dudakları olacakların rehavetiyle kıvrıldı. "Eminim bu gece çok güzel geçecek."

Hakan'ın saklamaya çalıştığı zafer duygusuyla başını eğdiğini görünce gülümsedi. Onun bir an önce önünden çekilmesini istediğini biliyordu. Oysa Salih'in umursadığı tek bir şey kalmıştı, onu da tamamlamak için gün sayıyordu.

❄

Selin, birlikte lüks otelden içeri girdiği arkadaşına baktı. "Asma suratını artık!"

"Ne yapayım? Yeni yıla Ufuk'la birlikte giremeyeceğimize inanamıyorum hâlâ."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Adam sanki keyif çatıyor, Emoş."

"Elimde değil. Bu, düğünden önce son bekâr yılbaşımızdı. Şirketi sağ olsun, eğitim çıkaracak zamanı buldu."

"Gece yarısı konuştuğunuzda da böyle somurtma adama. O da üzülür bak."

Emine bıkkın bir soluk aldı. "İsyan etmenin anlamı yok zaten. Olan oldu. Bu gece güzel geçer umarım," dedi paltolarını otelin geniş davet salonunun önündeki vestiyere bırakırken.

"Gerçekten çok iyi bir yerde iş bulmuşsun, Emoş'um. Baksana! Hiç masraftan kaçınmamışlar."

"Evet, her konuda çok cömertler. Patron biraz sert ve zor bir adammış. Tek sıkıntı bu. Henüz tanışma şansımız olmadı gerçi. Sadece fotoğraflarını gördüm."

"Neyse ki patronla yakın çalışmanı gerektirecek bir iş yapmıyorsun," dedikten sonra kendisine bir kadeh Bellini aldı. Salondaki kalabalık, şirketin çalışanları ve eşlerinden oluşuyordu. Emine de Ufuk'la gelemediğinden, Selin'in ona eşlik etmesini istemişti. Yıllardır her yeni yıla Emine ve Ufuk'la birlikte giriyordu. Nihayet birkaç ay sonra evlenecek olan çift, Selin'in İstanbul'daki en yakınlarıydı.

"Bu elbiseyi giymekle çok iyi yaptın," dedi Emine bilmiş bir tavırla. "Şu salonda kendine yakışıklı birini bulamazsan, gözüme görünme."

"Of, Emoş! Annem gibisin yemin ediyorum. Muhtemelen o bana kısmet bulmak için senin kadar uğraşmıyordur." Onun gözlerini devirmesiyle gülümsedi. "Daha kaç kez söylemem gerekecek? Ben hayatımın aşkını bekliyorum."

"Umuyorum hayatının aşkı buralarda bir yerdedir. Şahsen ben daha fazla bekleyemeyeceğim."

Gece hareketli bir müzikle devam ederken, Emine'nin birkaç iş arkadaşıyla tanıştı. İkinci kadehini içerken, genç kız nihayet o burukluğundan kurtulmuş, eğleniyor gibi görünüyordu. Güldü. O, bu hayatta sahip olduğu tek dosttu ve onun mutluluğu Selin'i de mutlu etmeye yetiyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Müzik nihayet sonlanıp salonda sessizlik oluştuğunda, Selin olan bitene odaklandı. Heybetli bedeniyle etrafına güç ve erkeksi bir çekicilik yayan adam, mikrofonu eline alarak sahneye çıkmıştı. "Kim bu?" diye fısıldadı arkadaşına doğru. Bakışlarını dudaklarında çapkın bir gülümsemeyle etrafını süzen adamdan alamıyordu.

"Kuzey Doğan," dedi Emine hafif bir tedirginlikle adama bakarken. "Yani patronun ta kendisi!"

Selin içkisinden bir yudum aldığında, adamın boğuk sesi salonda yankılandı.

"Hepiniz hoş geldiniz," dedi enfes bir karizmayla. "Koca bir yılı, bugün Tuğrul Köseoğlu sayesinde elde ettiğimiz yeni bir başarıyla kapattık. Umuyorum bu, çok daha iyi bir yılın başlangıcıdır." Alkış sesleri salonu sardı. "Emekleriniz için sizlere çok teşekkür ederim. Herkese iyi eğlenceler, mutlu yıllar," diyerek sahneden indiğinde, müzik yeniden başlamıştı.

Kuzey Doğan... diye fısıldadı Selin içinden büyülenmiş gibi. Gözlerini bir an bile kalabalığa karışıp elindeki viskiyi yudumlayan adamdan çekemiyordu. Koyu renk, gür saçları insanda dokunma isteği uyandırıyor, bunun etkisiyle Selin'in kadehi saran parmakları kıpırdıyordu. Güçlü çenesini çevreleyen kirli sakalıyla gölgelenen yüzü yakışıklılığını karşı konulmaz bir evreye taşıyordu. Devasa vücudu ve geniş omuzları siyah smokininin altında bile öyle göz alıcıydı ki, genç kız ona bakarken yutkunmaktan kendini alamıyordu. Adam ara ara gülümsüyordu. Bazen de keskin bakışları salonda geziniyordu. Yanındaki kadın koluna girmiş, şuh bir tavırla ona bakıyordu.

"Hey! Nereye daldın öyle?" Emine onun nereye baktığını gördüğünde gözleri açıldı. "Ooo! Bu çok büyük balık, Selin! Onun yüzdüğü sular bize göre değil."

"Öyle mi dersin?"

"Kesinlikle. Ayrıca ona balık demek saçmalık. Adam vahşi bir panter gibi. Önüne çıkanı parçalayabilecek güce sahip."

"Yanındaki kadın kim?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Emine bir an düşündü. "Bilemiyorum. Henüz o kadar bilgi sahibi değilim."

"Neyse canım... Benimki yalnızca meraktı."

"Hı hı! Eminim öyledir."

Aralarına katılan grupla konuşmaları kesildi. Saatler Selin'in yalnızca adamı izlemesiyle geçip gitti. Elindeki viskiyi yudumlaması, ardından parmaklarının arasındaki purodan bir nefes çekişi aklına kazındı. Yanındaki kadına dönüp bakmıyordu bile. Bu durum Selin'in dikkatini çekse de, kadının fazlasıyla samimi bir duruş sergilemesi aklını kurcalıyordu.

Dakikalar sonra, derin bir nefes alarak kadehini bıraktı. Herkes kendinden geçmişçesine dans ediyordu. Emine ise iş arkadaşlarından biriyle derin bir sohbetin içindeydi. "Biraz hava alacağım," dedi onun kulağına. Ardından salonun aşağıya uzanan merdivenlerinden indi. Bahçeye açılan kapıların önüne geldiğinde, görevli kolundaki şallardan birini uzattı.

"Buyurun, hanımefendi. Dışarısı epey soğuk."

Selin bu ince düşünce karşısında şaşırmıştı. "Teşekkür ederim," dedi hafif bir gülümsemeyle. Ardından dışarı çıktı. Boğaz'ın kıyısındaki otelin bahçesi bembeyaz karla kaplanmıştı. Soğuk biraz kırılmış olsa da, hâlâ donduracak kadar fazlaydı. Temiz havayı derin derin soludu. İçerideki gürültüden sonra bu sessizlik huzurlu gelmişti. Tam bir adım atıp ilerlemek üzereyken, yan taraftan gelen sesleri duydu. Hafifçe başını çevirdiğinde, hemen bitişiğindeki geniş girintide, saatlerce izlediği adamın durduğunu gördü. Elini telaşla dudaklarına götürdü. Nabzı yükseliyor, heyecan sanki kanıymış gibi damarlarında dolanıyordu.

Aklı tamamen onun birkaç adım ileride, diğer kapının önünde olduğu gerçeğiyle bulanmışken bir ses daha işitti. Bir kadına ait, fazlasıyla cilveli bir sesti bu. Kaşlarını çatarak kulak verdiğinde, kadının Kuzey Doğan'la konuştuğunu fark etti.

"Yapma, Kuzey! Hepimiz senin nasıl bir adam olduğunu biliyoruz."

"Nasıl bir adammışım?" diye sordu sert bir tavırla.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Sen ayağına gelen arzulu bir kadını reddetmezsin. Bu gece bana gel. Birlikteyken nasıl eğlendiğimizi biliyorsun."

"Belki de ben..." dedi adam tahammülsüz bir sesle. "Senin gibi kolay lokmalardan bıkmışımdır."

"Eğer sana karşı koymam hoşuna gidecekse, zevk alacağın birkaç numara bildiğime eminim."

Adamın gür kahkahası bahçede yankılandı. Ardından derin bir sessizlik oldu. Selin içindeki dürtüye karşı koyamayarak, başını hafifçe ileri doğru çıkardı. Adam kadının çenesini sertçe kavramıştı. Dudaklarının arasında bir nefeslik mesafe varken, gecenin karanlığında bile anlaşılan bir öfkeyle bakıyordu. "Sen ve senin gibiler midemi bulandırıyor," diye tısladı. "Eğer aklın varsa beni bir daha, üstelik de böyle bir yerde zorlamazsın. Aksi halde bu nezaketimi mumla ararsın." Hışımla içeri girip, kadını geride bıraktı. Selin gözlerini kısıp dikkatle baktığında, onun salonda Kuzey'in koluna giren kadın olmadığını anlamıştı.

"Ne şov ama!"

Arkasından gelen sesle olduğu yerde korkuyla sıçradı. "Hih!" diyerek geriye döndüğünde panik tüm benliğini sardı. Tam karşısında alaycı bakışlarını kendisine yöneltmiş bir adam vardı. Selin bir an bacaklarının onu taşıyamayacağından korktu. Adamın karşısında röntgenci durumuna düşmek, genç kızı adeta yerin dibine sokmuştu. "Şey..." dedi telaşlı bir tavırla. Ama durumu nasıl açıklayacağını bilmiyordu.

"Kuzey normalde böyle olaylardan pek hoşlanmaz," diye mırıldandı adam alay eder gibi. "Ama sanırım birileri damarına fena basmış."

"Ben... Aslında..."

"Aslında kulak misafiri olmak istememiştin." Bakışlarını kızın üzerinde dolaştırdıktan sonra ona bir adım yaklaştı. Papyonunu çözmüş, gömleğinin kollarını kıvırmıştı. Ortaya serilen kaslı kollarından adeta güç akıyordu. Ve o kollardaki dövmeler enfes şekilde yukarıya doğru çıkıyordu. "Her zaman öyledir."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Benim durumum gerçekten öyle," diye yanıtladı Selin nihayet bütün bir cümle kurabildiğinde. "Ben yalnızca hava almaya çıkmıştım. Her şey bir anda olunca uzaklaşamadım."

"Neyse..." dedi genç adam dudaklarında serseri bir kıvrılmayla. Parmaklarının arasındaki sigaradan son bir nefes alıp, seri bir hareketle yere attı. Kızın parlayan gözlerine, başının tepesinde topuz yaptığı sarı saçlarına baktı. Bedenini sımsıkı saran siyah, dizaltı bir elbise giymişti. Sivri burun topuklu ayakkabılarıyla her erkeğin dikkatini çekecek kadar kışkırtıcıydı. Ama Baran'ın ilgisini çeken bunlar olmamıştı. Onun Kuzey'i izlerken yüzünde beliren ifadeyi gördüğünde, değişik bir şeyler olduğunu anlamıştı. Tam adını soracakken, bahçenin girişinden içeriye doğru yürüyen silueti gördü. Parıltılı elbisesiyle kapının önündekilerin ağzını açık bırakan kız, Baran'ın damarlarındaki kanı hızlandırmıştı. *Kahretsin! Bunun ne işi var burada?* diye homurdandı içinden. Hemen sonra, anlamayan gözlerle bakan sarışın kıza döndü. "Yine de..." diye mırıldandı hızla toparlanarak. "Birilerinin özel konuşmalarını gizlice dinlemek iyi bir şey değildir." Onun yüzünün aldığı şekli inceledi. "Öyle bir an gelir ki, hiç duymak istemediğin gerçekleri işitirsin." Kızın mahcup bir tavırla bakmasıyla güldü. "Mutlu yıllar," dedi sakince. Sonra geldiği gibi hızla içeri girdi.

Selin genç adamın ardından bakarken, tuttuğu soluğunu bırakmıştı.

❄

İçerideki müziğin coşkulu ritmi usulca yavaşladı. Salonun ışıkları karartılmıştı ancak süslemelerin ışıltısı içeriyi az da olsa aydınlatıyordu. Sahneye atlayıp geri sayıma başlayan adamı gördüğünde, Selin de az önceki ruh halinden sıyrıldı. Nihayet bir yılı daha arkalarında bırakıyorlardı. Yeni yıl, hayattan beklentisi olan herkes için bir umuttu. Selin de her defasında içtenlikle ettiği duaların kabul olmasını diler, tüm arzularını bu umut ışığının kuyruğuna bağlardı.

"On!"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Emine kolunu Selin'in omzuna atıp, şakağına küçük bir öpücük bıraktı.

"Dokuz!"

Selin de arkadaşına sıkıca sarılarak karşılık verdi.

"Sekiz!"

Elindeki kadehten büyük bir yudum aldı.

"Yedi!"

Gözlerini usulca kapattı. Dudaklarının kıyısında melekleri kıskandıracak kadar eşsiz bir gülümseme vardı.

"Altı!"

Bu, her zaman ettiği bir duaydı. Annesiyle babasına uzun bir ömür diledi. Onlarsız yapamazdı.

"Beş!"

Emine ve nişanlısı Ufuk'a mutlu, sevgi dolu bir evlilik dilemeyi atlamadı.

"Dört!"

Sırada kendisi vardı. İçi beklenti ve neşeyle dolarken gözlerini aniden araladı.

"Üç!"

Biraz ileride duran kalabalık gruba baktı. Bakışlarının hedefini bulması çok vaktini almamıştı.

"İki!"

Gece boyu izlemekten yorulmadığı adamın da gözleri onunkileri buldu. İstemsiz ve plansızca yapılmış bir hareketti bu.

"Bir!"

Kulakları sağır eden sesi işitip, insanların sevinç çığlıkları etrafta yankılandığında dudaklarını ısırdı. "Aşk istiyorum," diye mırıldandı kendi kendine. "Ayaklarımı yerden kesip bana kendimi unutturacak, tutkulu, ateşi damarlarımda dolanacak bir aşk istiyorum." Adamın ona daha dikkatle baktığını gördüğünde bedeni heyecanla kasıldı. Etrafındaki herkes kendi halindeyken, nefesi ciğerlerinde takılı kalıp kalbi göğüs kafesinde sert bir takla attı. "Bu aşka hak ettiği cesareti vereceğim, söz veriyorum," dedi soluk soluğa.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Adamın bakışları keskinleşip ona doğru bir adım attığında nefesini tuttu. Sanki bir büyünün etkisindeymiş gibi hızlı adımlarla salonun çıkışına yürüdü. Etraf hâlâ karanlıktı. Arkasına baktı. Peşinden geliyordu. Anlaşılan hiçbir şey yapmadan Kuzey'in dikkatini çekmeyi başarmıştı. Kapıdan çıkarken, adam yalnızca birkaç metre gerisinde kalmıştı. Kalbi bedenini terk etmek istercesine hızlanırken, kendisini merdivenin altındaki kuytuya attı. Karnındaki kelebekler gıdıklayan bir hisle havalanırken, elini kalbine yasladı. *Bu neydi böyle?* diye fısıldadı içinden. Ne yaptığını bilmiyordu. Ama bu kalp atışı, bu heyecan genç kızı soluksuz bırakmıştı. İlk kez gördüğü bir adam için böyle hissetmesi doğal mıydı? Umursamadı. Onunla bir daha karşılaşıp karşılaşmayacağını bilmese de, bu karanlık karlı gece ve az önceki birkaç saniyelik bakışma hiç aklından çıkmayacaktı.

❄

Oteldeki geniş süitin bir köşesinde, Baran yanındaki kokoş kıza, Lila'ya* bakarak homurdanıyordu. Papyonunu çıkarıp gömleğinin düğmelerini gevşetmesi smokinden sıkıldığını gösteriyordu. Başka bir kuytuda Sarp başını oturduğu koltukta arkaya yaslamış, elinde kehribar rengi alkolle dolu kristal bardağı tutuyordu. Anlaşılan çakırkeyifti. Tıpkı bacaklarını koltuğa uzatarak yanında oturan Hazar gibi. Diğer köşede ise kardeşi Naz'ın da içlerinde bulunduğu bir kızlar masası vardı. Kuzey'in kuzenlerinin bir kısmından oluşuyordu. Aşağıdaki parti bittikten sonra, geceye burada devam etmişlerdi. Aileleri, arkadaşlarının da olduğu farklı bir süitteydi. Ancak onların eğlencesi muhtemelen çoktan bitmişti.

Kuzey'in aklında tam yeni yıla girdikleri sırada gördüğü o siluet belirdi. Kadının bakışlarındaki parlaklığı ve büyüyü karanlıkta bile fark etmişti. Kadın salondan çıktığında peşinden gitse de, ne yazık ki izini kaybetmişti.

"Ne o? Senin şu külkedisini mi düşünüyorsun?"

---

* ***Baran ve Lila***: Yazarın *ÇİFTE BELA* adlı hikâyesinin karakterleri.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hazar'ın alaycı sesini duyduğunda kaşlarını çattı. Onlara anlatmak, hayatının hatasıydı. "Saçmalama! Ne külkedisinden bahsediyorsun?"

"Hani şu gece yarısı peşinden koştuğun ama ortadan kaybolan kızdan tabii ki. Yüzünü bile göremediğin düşünülürse, külkedisi olabilmesi için tek eksik, ardında camdan ayakkabısını bırakmaması olmuş."

"Çocuk gibisin!" dedi Kuzey başını iki yana sallayarak. "Sana masallarınla iyi eğlenceler."

"Ne masalı, oğlum? Sen kendin, *Kızın peşinden gittim ama ortadan kayboldu!* demedin mi?"

Kuzey alkolün etkisiyle her zamanki ketum tavrından sıyrıldığı için kendine lanet etti.

"Peki, sen hangi masalın kahramanısın?" diye sordu Baran onların sohbetine katılarak. "Pinokyo mu?"

"Ne alakası var?" dedi Hazar kaşlarını çatarak.

"Usta bir yalancısın da ondan."

Hazar, Baran'ın kastettiği şeyle dişlerini sıktı. Ancak bu konunun kesinlikle açılmasını istemiyordu. "Benden olsa olsa, Kırmızı Başlıklı Kız'daki Kötü Kurt olur," dedi dalga geçip konuyu kapatmayı amaçlayarak. Sarp yanlarına geldiğinde, hepsinin dikkati ona kaydı.

"Eee? Yeni yıla bu şekilde mi girdik yani? Birlikte..." dedi Sarp yüzünde saklamaya gerek görmediği bir tiksintiyle. "Buna daha fazla katlanabileceğimi sanmıyorum." Dudakları çapkınca kıvrıldığında, kenarlarındaki çizgiler ortaya çıktı. "Bunu birkaç zevkli geceyle telafi etmem gerekecek. Mümkünse bir süre tarafınızdan rahatsız edilmemeyi diliyorum," deyip bir köşeye attığı ceketini aldı. Kızlarla vedalaşıp gitmeye hazırlandı.

Kuzey'in telefonu çaldığında herkes kendi halindeydi.

"Efendim!" diye yanıtladı Kuzey tok sesiyle. Arayan en yakın adamı Akhan'dı. Birkaç saniye süren sessizlikten sonra, "Ne kazası?" diye sordu boğuk bir sesle. Bir anda bütün gözler ona çevrilmişti. Telefonu kapattığında gri bakışları elle tutulabilecek kadar somut bir acıyla gölgelenmişti. "Tuğrul Abi'nin arabası...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kaza yapmış." Herkesten şaşkın sesler yükseldiğinde, Kuzey çoktan odadan çıkmak üzere kapıya yaklaşmıştı. "Arabada..." dedi son bir gayretle. Bakışları, hüzünle titrediği belli olan Naz'ı buldu. "Babam da varmış," dediğinde odanın içinde sert bir fırtına başlamış, umut dolu beklentilerle girdikleri yeni yıl, açılışı bir felaketle yapmıştı.

❄

Aylar sonra...

"Ve boşanmalarına karar verildi!"

Dudaklarında kendinden emin bir gülümseme belirirken duruşunu dikleştirdi. Küçümseyen bir ifadeyle yüklü gözlerini, tam karşısındaki masaya çevirdi. Ardından yanında duran kadına bakıp, onun minnet dolu gülümseyişini aynı şekilde yanıtladı. Herkese karşı sıcakkanlı olabilen bir adam değildi. Ancak uzun süredir tanıdığı bu kadın söz konusuyken, soğuk duruşunu koruyamamıştı.

Kadın yarım bir mutlulukla, "Çok teşekkür ederim," diye fısıldadı. Yüzünde yorgunluğunu yok edebilecek kadar güzel bir gülümseme vardı.

Genç adam onu ifadesiz bir şekilde, "Henüz bitmedi," diye yanıtladı. Karşısındaki masada öfkeyle soluyan adamların yanından, kadını koruma altına alarak çıktı. Kapıda kendilerini bekleyen polislerin yanına ulaştıklarında, bir abluka içinde mahkemenin çıkışına doğru hızlanmışlardı.

Dışarı çıktıklarında, Kuzey'in ayarlamış olduğu korumalar eşliğinde, yine onun planladığı yere götürülmek üzere olan kadın ona döndü. "Kuzey, ben... Nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum."

Nazikçe kadının koluna uzandı. "Mutlu olarak teşekkür et, Nermin Abla. Artık korkma. Ve bir şeye ihtiyacın olursa, beni aramaktan çekinme."

Nermin hafifçe gülümsemeye çalıştı. Bu adamın onun için yaptıkları, onu kurtarabilmek için gösterdiği çaba takdire şayandı. Ümidinin tükendiği her anda tereddüt etmeden elini

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

tutmuş, onu bu savaştan yara bere alsa da zaferle çıkacağına inandırmıştı. Ve işte başarmıştı. Kızıyla birlikte mutlu olabilecek, o adamın korkutan varlığından uzakta yaşayacaktı. "Çok sağ ol, Kuzey. Her şey için... Annene de teşekkürlerimi ilet lütfen. O olmasaydı, kendimde bu cesareti bulamazdım."

Kuzey ciddiyetini bozmasa da içtenlikle gülümsedi. Annesi bu hayatta en değer verdiği insanlardan biriydi. Onun, babasıyla birlikte Kuzey'e öğrettikleri olmasa, şimdi bu mevkide, üstelik de bu kadar başarılı olamayacağını biliyordu. "İletirim. O seni mutlaka arayacaktır. Senden tek isteğim, iletişim bilgilerin değişirse beni mutlaka haberdar etmen." Kadının onaylarcasına başını sallamasıyla devam etti. "Hadi o zaman! Kızını bekletme. Özlemiştir seni."

"Kendine iyi bak, Kuzey. Dertleşmeye ihtiyacın olursa, bir ablan olduğunu unutma. Ve çok mutlu ol."

Kuzey'in dudaklarını buruk bir gülümseme ele geçirdi. Bir süredir yaptığı seçimlerden memnundu. Ancak aylar önce yaşadıklarından sonra hissettiği boşluk, genç adamı her geçen gün aşılması imkânsız bir buz dağına çeviriyordu. Başını iki yana sallayarak düşüncelerini beyninin ücra bir köşesine itti. Bunları hatırlamanın zamanı değildi. Kadının kendisine sımsıkı sarılmasına izin verdikten sonra, onu güvenilirliğinden adı gibi emin olduğu korumaların arabasına bindirip yolcu etti.

Hızla hareket eden arabanın arkasından bakarken, nadiren de olsa bir dava sonucundan mutlu olduğunu hissediyordu. Boşanma davalarında hangi tarafı temsil ederse etsin, sonucunda bir şeyleri başardığını düşünmüyordu. Çünkü zaman zaman geride kalan çocuklar, âşık adamlar ya da kadınlar, kulağına bir şeylerin yanlış olduğunu fısıldıyordu. Ancak Kuzey, mesleği söz konusuyken duygularını bertaraf etmeyi biliyordu. Olaylara objektif bir gözle bakabilmek, önyargılarından sıyrılarak tarafları değerlendirmeye almak, onu bu genç yaşında tepeye taşımıştı. Son yıllarda üstlendiği, kadına şiddet konulu boşanma davaları ise bir nebze iyi hissetmesini sağlıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Arabasına ilerlerken güneş gözlüğünü taktı. Yeniden herkesin çekindiği Kuzey Doğan olmuştu. Hırslı, kararlı, soğuk ve başarı takıntılı ukala avukat... Kendisine daha farklı sıfatların da yakıştırıldığını biliyordu. Üzerindeki cüppeden kurtulup lüks arabasına bindiğinde, içlerinden birine gülmeden edemedi. "Buz Pelerin!" diye mırıldandı. Haftanın bir günü ders verdiği hukuk fakültesindeki öğrenciler ona bu ismi takmışlardı. Üzerindeki cüppeyle suratsızlığı birleştiğinde, böyle bir izlenim yarattığının farkındaydı. Ancak bu, Kuzey'in önemseyeceği son şey bile olamazdı.

Siyah Maserati'nin gazını köklerken, eve gidip duş aldıktan sonra bu gece biraz eğlenmek istediğini düşündü. Dudakları arsızca kıvrıldı. Şöyle ateşli bir eğlence fena olmayacaktı.

Vitesi artırarak arabanın asfaltın üzerinde yağ gibi kayışını hissetti. Hızı her zaman sevmişti. Farklı davranamayacağını bildiğinden uzun zaman boyunca bunu yaşam tarzı haline getirmişti. Birkaç ay önce, yaşadıkları sebebiyle hayatını değiştirmeye karar verse de, sonrasında öğrendikleri bu kararın ne kadar anlamsız olduğunu ona göstermişti. Hiç kimse için prensiplerinden vazgeçmeye, zevklerinden ve karakterinden taviz vermeye değmezdi. Kuzey de bunu fazlasıyla sarsıcı bir şekilde tecrübe etmişti.

Lüks rezidansın otoparkına girdiği sırada arabanın ön panelinde duran telefonuna uzandı. Parmağını ekranda sürükleyerek, son aramalardaki numarayı tuşladı. Telefon birkaç çalışta açıldığında, hayatındaki en değerli insanlardan birinin sesi duyuldu.

"Efendim, Kuzey."

"Neredesin, Sarp?"

"Yalıdayım. Sen?"

"Ben de eve girmek üzereyim," diye yanıtladı park ettiği arabasından inerken. "Akşam bir şeyler yapalım."

"Ne yapmak istersin?" diye sordu Sarp imalı bir gülümsemeyle.

"Bilmem." Kuzey'in de dudaklarında çapkın bir gülümseme oluştu. "Bugün cuma. Biraz eğlenmenin sakıncası yok."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sarp gür kahkahasını serbest bıraktı. "Tek başımıza değil herhalde."

Kuzey, kuzeninin kastettiği şeye gülerek asansöre girdi. Onun da kadınlar konusunda kendisinden farklı olmadığını biliyordu. "Elbette değil. Artık duruma göre bakarız."

"Tamam," dedi Sarp. Arkadan kalabalık bir ortamda olduğunu belli eden sesler duyuluyordu. "Mira'yla bir iki saat oturup gelirim."

Kuzey her gün yaptığı gibi, "O nasıl?" diye sordu.

"Daha iyi. Her geçen gün biraz daha iyi oluyor. Yani dıştan öyle görünüyor."

"Ağrısı var mı hâlâ?" Kendi kız kardeşinden ayırmadığı kuzenini sorarken sesine yüklenen şefkate engel olamamıştı.

"Bir değişiklik yok. Ama doktor normal olduğunu söylüyor. Bebek epey iri ve gayet sağlıklı. Son dönemlerde ağrı hissetmesi normalmiş. Tabii bu ağrıların nedeni stres, üzüntü, hatta derin bir depresyon da olabilirmiş. Şimdilik bu durumun bebeğin kilosuyla ilgili olduğunu düşünmek istiyorum."

"Ben de yarın kahvaltıya uğrarım. En son geçen hafta sonu görmüştüm. Aklım onda kalıyor."

"Tamam. Haber veririm bizimkilere."

O sırada telefondan Mira'nın tatlı sesini duyduğunda uzatmamaya karar verdi. "Ben eve giriyorum. Duş alıp bir şeyler atıştıracağım. Evden çıkarken haber verirsin," dedikten birkaç saniye sonra, telefonu kapatıp dairesine girdi. Derin bir nefes alarak etrafına baktı. Artık bu evin tekdüzeliğinden sıkılmıştı. Çoktan yeni bir ev arayışına başlamış, şehirden uzak bir yerin daha iyi olacağını düşünmüştü.

Adımlarını banyoya doğru hızlandırıp, üzerindeki takım elbise ve çamaşırlardan kurtuldu. Duşa girdiğinde ılık suyun tenine aniden çarpmasıyla irkilse de, ısıya hızlıca alışıp gözlerini kapattı. Saçlarını ıslatan su kaslı sırtından akıp giderken, Kuzey de günün stresinden arındığını, yoğun geçecek bir gece için hazırlandığını hissediyordu. Bedeninin birkaç gündür rahatlayamaması sıkıntı yaratmaya başlamıştı. O yüzden bu geceki amacı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kaskatı vücudunu gevşetmek, kendisini zevk aldığı kadar vermesini de bilen ellere bırakmaktı.

Bunun yalnızca düşüncesi bile bedenini uyandırmaya yetmişti. Kalın ve iri uzunluğunun sertleşmesiyle, ağzından fırlayan küfrü engelleyemedi. "Siktir!" diye hırladı bir eliyle suyu daha çok soğutup diğerini ıslak fayanslara dayarken. Anlaşılan bu geceki hareketlilik uzun sürecekti. Kuzey'in tek istediği ise saatler sonra vahşi ve kanını kaynatacak bir arzu hissetmekti.

❄

Elindeki viski bardağını avucunun içinde evirip çevirirken, adeta bir kartal keskinliğindeki gözleri mekânı tarıyordu. Sarp'ın ileride arkadaşlarını görüp bir süreliğine onların sohbetine katılmasıyla, kendilerine ayrılan locada yalnız kalmıştı. Fakat umursamadı. Bu kulübe gelen birçok insan gibi, onun da amacı aynıydı. Eğlenmek, rahatlamak ve geceyi tutkunun yarattığı ateşte sonlandırmak yaşadığı hayatın olmazsa olmazıydı.

Kadehindeki son yudumu tek seferde içip, alkolün yakıcı etkisi kanına karışırken bakışlarını hemen sağına çevirdi. O sırada yanına oturan kadını fark edemedi. Yalnızca saniyeler sonra omzuna dokunan elleri hissetmesiyle döndü ve yanındaki kızıl ateşle göz göze geldi.

"Merhaba..."

Kadının bakışlarının dudaklarında gezindiğini ve şuh bir şekilde gülümsediğini gördüğünde, içini kesif bir tiksinti kapladı. Ancak bunu her zaman olduğu gibi beyninin bir köşesine itip üzerine kilit vurdu. O, bu tür iğrençliklere alışkındı. Üstelik bedenini zaten kirlenmiş bedenlerde tatmin etmekten de hoşnuttu. Hiçbir şey vadetmeyip beklenti içine girmeden geçirilen geceler... Asla verilmeyen sözler... Dile dökülmeyen sevgi dolu cümleler... Kuzey'in tasasız hayatında aradığı şey tam da buydu.

"Merhaba," diye yanıtladı pervasız bir tavırla. Soğuk bakışları büyük bir açlıkla kadının dolgun göğüslerinde, incecik belinde dolaştı. Dudaklarındaki çapkın kıvrılma, gördüklerinden memnun olduğunu ortaya seriyordu. "Sanırım tanışmıyoruz."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ne yaptığını bildiği her hareketinden belli olan kadının işini kolaylaştırmak için elini uzattı. "Ben Kuzey."

"Memnun oldum, Kuzey. Ben de Ezgi."

"Ezgi... Yalnız mısın?"

Ezgi dolgun kırmızı dudaklarını hafifçe aralayıp adamın kulağına değdirdi. Bu esnada elini adamın bacağına, kasıklarına oldukça yakın bir yere dokundurmayı da ihmal etmedi. "Yalnızım. Ama belki gecem yalnız devam etmez, ne dersin?"

Onun dokunuşunu kasıklarında hissettiğinde hafifçe gerildi. Her tanıdık tavır midesini bulandırmak için fırsat kollasa da, içindeki ihtiyaç bu gece de galip geldi. "Güzel fikir!" dedi elindeki viski kadehini sehpaya bırakırken. "O zaman geceye erken başlamamızın bir sakıncası yok." Kadını elinden tutup, kendisiyle birlikte ayağa kaldırdı. Locadan inip kalabalığa karışırlarken belini kavradı. Kendilerini çılgınca dans eden bir grubun ortasında bulduklarında, Kuzey elini kimsenin görmediğinden emin olarak onun kalçalarına attı. Kıvrımlı vücudunu kendi sertliğine bastırıp gücünü hissetmesini sağlarken kulağına fısıldadı. "Umarım uzun sürecek bir geceye hazırsındır."

Kadının hızlanan kalp atışlarıyla sıklaşan soluklarını, yükselip alçalan göğüslerinden hissedebiliyordu. Yanıt vermesini beklemeden kulübün çıkışına doğru ilerlemeyi sürdürdü. Ancak tam çıkış kapısına yaklaştıkları sırada, bakışları ne renk olduğunu seçemediği bir çift ışıltılı gözle buluştu. Ansızın durdu ve bundan aylar öncesini hatırladı. O gece gördükleri de bu manzarayla aynıydı. Gecenin karanlığı ve ortamdaki renkli ışıklar kadının yüzünü görmesini engelliyordu. İçinden bir ses, bu gözlerin o yılbaşı gecesi yine tam anlamıyla göremediği kadına ait olduğunu fısıldıyordu.

"Ne oldu? Neden durdun?"

Kulağına dolan sesle irkildi. "Bekle!" dedi. Tam bir adım atıp gizemli kadının olduğu tarafa gideceği sırada, kolundaki tutuşla engellendi.

"Nereye? Hani gidiyorduk?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kuzey öfkeyle kendisini çekiştirip duran kızıl saçlıya döndü. Sakinleşmeye çalışarak derin bir nefes aldı. Ona cevap verme gereği duymadan, yeniden o gözlerin sahibinin durduğu yere baktı. Karşılaştığı tek şey kapı duvardı. "Kahretsin!" diye tısladı sertçe. Bir an oradayken, hemen sonra ansızın yok olmuştu. Bir sihirden farksızdı. Kuzey hayal görmüş olabileceğini düşünmeden edemedi. Başını iki yana salladı sonra. Gerçek olduğundan emindi. O bakışlardaki parlak kıvılcımlar hayal olamayacak kadar güzeldi.

"Hadi, Kuzey! Daha fazla bekletme beni."

Kadın dudaklarını Kuzey'inkilere sürterek şımarıkça sızlandığında kaşlarını çattı. Ortamın karanlığında kalın erkekliğini okşayan eli hissettiğinde, boğazının gerilerinden vahşi bir hırıltı çıktı. Dudaklarına kapanan dudaklarla tüm dikkatini geceyi birlikte geçirmeyi planladığı kızıla verirken, az önce gördüğü aklını çelen bakışları zihninin bir köşesine attı. Geriye yalnızca sabaha kadar bedenini ele geçirecek zevk ve onu pençesine alacak tatmin duygusu kalmıştı.

❄

"Daha ne kadar devam edecek bu saçmalık?"

Üzerindeki daracık elbiseden kurtulmaya çalışırken gözlerini devirdi. Bu gece gördüğü manzaranın hâlâ etkisinde olsa da, düşünmemesi gerektiğini biliyordu. "Sen onunla bir araya gelmemi sağlayana kadar sürecek, Emoş'um."

Arkadaşına sabit tutmaya çalıştığı öfkesiyle bakmayı sürdürdü. Çaresizdi. Aradan neredeyse on ay geçmiş, Emine bu süre boyunca onun vazgeçmesini beklemişti. Ancak Selin'in Kuzey'i aklından çıkaramayacağını artık anlıyor, bunun etkisiyle elinin kolunun bağlandığını hissediyordu. "Pekâlâ!" dedi bıkkın bir soluk alırken. "Seninle bir anlaşma yapacağız. Eğer sen benim istediklerimi yaparsan, amacına ulaşman da kolaylaşır."

Selin üzerini giyindi ve tek kaşını kaldırıp, en yakın arkadaşına sevimli bir bakış attı. "Neymiş o anlaşma, Emoş'um?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Genç kadın ona kızgınlıkla baktı. "Anlaşmanın en başında, bana Emoş demeni yasaklayan madde yer alacak."

Selin hemen onun yanına oturdu. Sımsıkı sarılırken, onun kendisi için ne kadar kıymetli olduğunu düşünüyordu. "Bu imkânsız!" dedi gülerek. "Hadi, sadede gel artık."

Emine derin bir nefes aldı. "Kuzey kendisine geniş bir ev arıyor," dediği anda Selin'in çığlığıyla yerinden sıçradı. Aniden ayağa fırlayıp, saçma bir dans eşliğinde odanın içinde dolanan kıza baktıkça kahkahalarını daha fazla tutamayacağını anladı. "Ay! Başımı döndürdün, Selin. Otur şuraya da anlatayım adam gibi."

Selin tamamen kendi çıkarlarını düşünerek yavru köpek bakışını takındı ve yerine oturup arkadaşını dinlemeye koyuldu. "Tamam." Parmaklarını ağzına götürüp sustuğunu belli eden o işareti yaptı. "Fermuarım kapalı."

Emine ise onun bu hayat dolu hallerini gördükçe, Kuzey'le duygusal bir şeyler yaşamasını hem istiyor hem de bundan tedirginlik duyuyordu. Tanıdığı kadarıyla Kuzey'le bir problemi yoktu. Onun şirketinde yalnızca on aydır çalışıyor olsa da, kötü bir adam olmadığını biliyordu. Ancak kadınlarla olan ilişkilerinde nasıl sert ve otoriter biri olduğu, üstelik yalnızca tek gecelik ilişkiler yaşadığı şirkette sıklıkla konuşuluyordu. Bu nedenle de Selin'in ona yaklaşacak olması ve aralarında yaşanması mümkün şeyler Emine'yi iliklerine kadar korkutuyordu. Çünkü o anda tatlı bakışlar atan arkadaşının, Kuzey'e ne kadar yoğun duygular hissettiğinin farkındaydı. Ve bu durum Selin'i Kuzey'den gelecek her türlü zararın açık hedefi haline getiriyordu.

"Tamam. Anlatıyorum, dinliyor musun?" diyerek karamsar düşüncelerden uzaklaşmaya çalıştı. Arkadaşının hevesini kırıp onu üzen kişi olmak istemiyordu.

"Dinliyorum, Emoş'um."

"Şimdi! Dediğim gibi Kuzey kendisine bir ev almak istiyor. Şehrin gürültüsünden uzaklaşabileceği, hafta sonları kaçış noktası olarak kullanabileceği bir ev..."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Selin öfkeyle kaşlarını çattı. "Hafta sonu kaçamakları için kullanacak yani, Allah'ın dangozu! Ben de o lanet olası kadınları attığı rezidanstan kurtuldu diye sevinmiştim."

Emoş kıkırdadı. "O kadarını bilemem. Benim sorumluluğum bu evi ve evin dekorasyonu için uygun kişiyi bulmaktan ibaret."

"Ama anladığım kadarıyla daha kesinleşmedi."

"Hayır, kesinleşmedi. Ama ben bir şeyler yaptım."

"Ne gibi şeyler?" diye sordu Selin merakla. Duyacaklarına şaşıracağını hissediyordu.

"Onu görmek için saçma sapan gece kulüplerinde dolaşmana engel olamıyorum malum," dedi Emine açık bir imayla. "O yüzden Kuzey'in ev bulma sürecini hızlandırmak için birkaç hamlede bulundum."

Selin'in gözlerinden neşeli bir ışık geçti. "Ve aradığı gibi bir ev buldun anladığım kadarıyla."

"Kesinlikle. Evin ciddi bir şekilde elden geçmesi gerekiyor. Dekorasyon ve biraz da restorasyon anlamında..." deyip göz kırptı. "Ve ne tesadüf ki, evin sahibi satışın hemen gerçekleşmesini istiyor. Tam da vakit kaybına tahammülü olmayan Kuzey'in istediği gibi."

"Allah Allah! Satışın hemen gerçekleşmesi konusunda senin etkin olmasın sakın?"

"Hmm... Belki birazcık."

Selin kendini tutamadan kıkırdadı. "Böyle adamları etkilediğinden, kocacığının haberi var mı?"

"Saçmalama, Selin!" dedi Emoş sertçe. "Yaşlı başlı adamı niye etkileyeyim? Sen de bir hoşsun." Ardından öfke saçan bakışlarını arkadaşına yönlendirdi. "Bunu Ufuk'un yanında söylersen, o sarı saçlarını yolarım!"

"Emoş Hanım'ın o kibar görüntüsünün altında bir çirkef yattığını kim bilebilirdi ki?" Selin'in kıkırtıları kahkahalara dönüştüğünde, üzerine fırlatılan yastıkla afalladı.

"Bu kadar şamata yeter! Sen bu adamı istiyor musun, istemiyor musun?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Selin gözlerini şaşkınlıkla açtı. "Bu da soru mu?" dedi inkâr etmediği bir tutkuyla. "Deli gibi istediğimi biliyorsun."

"Allah'ım! Sen ne zaman bu kadar edepsiz oldun?"

"Ah, ne zaman acaba?" diye yanıtladı sahte bir tavırla. "Buldum! Sen Ufuk'la yaşadıklarını utanmazca anlattıktan sonra muhtemelen."

"Seni sarı cadı!" diye bağırdı Emoş. Ancak aniden durgunlaşan arkadaşına asla kızamayacağını biliyordu. Koltukta yanına yaklaştı. Omuzlarından tutarak onu kendisine doğru çekti. İpeksi, muhteşem güzellikteki sarı saçlarını usulca okşarken, içinden onun hak ettiği mutluluğu yakalamasını diliyordu.

"Bu gece... O kulüpten yanında kızıl saçlı bir kadınla ayrıldığını gördüğümde kalbime tonlarca ağırlıkta bir yük oturdu, Emoş. Nefes alamadım. Bir an göz göze gelir gibi olduk karanlıkta." Derin bir nefes aldı. "Ama sanırım benim kuruntumdu. Muhtemelen başkasına bakıyordu. Sonra yine yanındaki kadınla ayrıldı."

"Üzme kendini. Her şey güzel olacak, hissediyorum. Ama bunu onun peşinden o berbat kulüpleri dolanarak yapamazsın. Gerçek seni göstermen gerek."

"Gerçek ben..." diye fısıldadı Selin arkadaşının kollarından sıyrılırken. Bakışlarını geniş camdan dışarıya çevirdi. "Gerçek ben, Kuzey gibi bir adamın dikkatini çeker mi?"

"O nasıl lafmış öyle? Tabii ki çeker."

"Kuzey hem elde edilmesi zor, hem de fazlasıyla dişi kadınlardan hoşlanıyor."

Emine onun sözleriyle kaşlarını çattı. "Sen bunu nereden anladın?"

"Anlamadım. Bizzat kulaklarımla duydum."

"Ne zaman?"

"Yılbaşı gecesi... Seninle onun davetine katıldığımızda."

"Ama sen yalnızca tıpkı bu geceki gibi göz göze geldiğinizi söylemiştin. Başka bir şey olduğunu bilmiyordum."

"Olmadı zaten." Burukça gülümsedi. "Ben hava almak için bahçeye çıktığımda, onun kuytu bir köşede kadının biriyle

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

konuştuğunu duydum. Saklanıp dinledim. Kadın Kuzey'e sulanıyordu. Üstelik o kadar açık sözlüydü ki, emin ol söylediklerini duysan senin bile yüzün kızarırdı."

Emine kendini tutamadan kahkaha attı. "O kadar ahlaksızdı yani!"

"Kesinlikle. Ama Kuzey ona yüz vermedi. Hatta bu kadar kolay lokma olmasının nasıl mide bulandırıcı olduğundan bahsetti."

"Ben burada fazlasıyla dişi görünen kadınlardan hoşlandığına dair bir iz göremiyorum."

"Şimdiye kadar yanında gördüğümüz kadınları hatırlasana!" dedi Selin gözlerini açarak. "Hepsi bir içim suydu. Hoş, eski nişanlısını görmedik. Gazetelerde hiç fotoğrafları çıkmadı."

"Kuzey ondan çabuk sıkılmış olmalı ki, nişanlılık macerası kısa sürmüş."

"Ama eski haberlerde kadının esmer olduğu yazıyordu. Bilmiyorum farkında mısın ama ben sarışınım, Emoş!"

"Sarışın olduğunu biliyordum. Ama aptal olduğunun farkında değildim, canım," dedi Emine onun sözlerine sinirlenerek.

"Her neyse işte..." Selin hızla konuyu geçiştirdi. Onun başka bir kadınla nişanlanması fikri, kalbinin ortasına bıçak saplanmasıyla aynı etkiyi yaratıyordu. "Sonuç olarak; elde edilmesi zor, kadın gibi kadınlar Kuzey'in favorisi..."

"O zaman..." Emine parmağını düşünür gibi çenesine koydu. "Sen de kolay lokma olmayacaksın. Seni elde etmek için uğraşacak." Bir an durup, Selin'in kusursuz güzellikteki yüzüne baktı. "Gerçek bir dişi olma konusuna gelince... Bunun için çaba harcamaya ihtiyacın olduğunu sanmıyorum. Ne kadar güzel olduğunun farkında değilsin sen. İstediğin adamı baştan çıkaracak kadar büyüleyicisin, Selin. Emin ol, Kuzey de bir istisna olmayacak."

Selin kollarını koltuğun arkasına yaslayarak bakışlarını geceye çevirdi. "Umarım onun aklını başından alabilirim. Çünkü benim aklım, onu gördüğüm ilk geceden beri başımda değil." Gözlerini kapattı. Aklında yalnızca Kuzey vardı. Onun yakışıklı yüzü... Sert bakışları... Çapkın gülüşü... Heybetli duruşu...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hepsi birleşmiş, Selin'in kalbinin orta yerine kurulmuştu. Bir şekilde bu takıntı biter sanmıştı aslında. Ama aylardır takip ettiği, her hareketini, her başarısını, hayatının her detayını öğrendiği adam, Selin için takıntı olmaktan çıkmıştı. Aşk kapısını ne zaman çalmıştı, bilmiyordu. Belki de o karanlık gecede, insanlar yeni yıla girmek için geri sayım yaparken bakışları birleştiğinde olmuştu bu. Eros'un oku, Selin'i tam on ikiden vurmuştu. Elini sol tarafına bastırdı. Kalbi aylardır Kuzey'in ellerine konmak için kanat çırpıyordu. Selin onun sahibiyle buluşmasını ve karşılığında Kuzey'in kalbini, aşkını avuçlarına almayı tüm benliğiyle diliyordu.

❄

Aynı gökyüzünün altında, yalnızca beden dilinin hüküm sürdüğü bambaşka bir evde, nefes sesleri ve zevk dolu inleyişler duvarlara çarptı. Kuzey ihtiyaçla zonklayan parçasını sıkı ve sırılsıklam sıcaklığa gömerken, altındaki kadının aldığı zevkle kasılmış yüzünü görmemek için gözlerini kapattı. Ancak aniden gözlerinin önünde hayali beliren görüntüyle hareketleri hoyratlaştı. Kendini sertçe onun içine iterken, canının yanıp yanmadığını umursamadı. O parlak bakışlar beyninin dört bir yanını istila ederken, Kuzey berbat bir karmaşa yaşıyordu.

Kadın bacaklarını arsızca kalçalarına doladığında gözlerini açtı. Tam karşısında, görmek istediklerinin dışında oldukça sıradan bakışlar vardı. Oda karanlıktı. Kulaklarına kadının normalde onu zirveye taşıyacak, aldığı hazla kükremesini sağlayacak iniltileri doluyordu. Kendini her içeri salışında kadın çığlık atıyor, fakat Kuzey bir türlü o baş döndüren şehveti hissedemiyordu.

"Kuzey..." diye inledi kadın soluk soluğa. "Durma..."

Kuzey, onun aralanmış dudaklarına baktı. Kadının elleri sırtında dolanıyor, her hareketinde onu daha çok kendine çekiyordu. Ama bir şeyler eksikti ve genç adam ne olduğunu anlayamıyordu. Kadının çığlık çığlığa tatmin olduğunu, kollarının arasında bir fırtınaya tutulmuşçasına sarsıldığını hissettiğinde, dişlerinin arasından sert bir küfür fırladı. "Hay sikeyim!" diye homurdanarak geri çekildi ve kendini yatağa doğru attı. Kadın

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

koynuna bir kedi gibi sokulduğunda, onu adeta savurarak yataktan kalktı.

"Toparlan!" dedi etrafı inleten adımlarla banyoya yürürken. "Çıktığımda seni burada görmek istemiyorum!" İçeriye girip kapıyı arkasından kapattı. Duşa girdikten sonra prezervatifin yapaylığından kurtulup, elini hâlâ kaya gibi sert olan erkekliğine attı. Tatmin olamamıştı. Kuzey hayatında ilk kez kendisini ihtirasın yarattığı o enfes hissin kollarına bırakamamıştı. O bakışlar zihninin orta yerinde salınıp dururken, hiç bilmediği, daha önce benzerini duyumsayamadığı bir yangının ortasında kalmıştı.

Canını acıtacak kadar kaskatı halde olan uzunluğunu kavradı. Bir elini soğuk fayanslara dayamıştı, diğeri kendine zevk vermek için ileri geri hareketler yapıyordu. Böylesi daha önce hiç olmamıştı. İçeride onun için yanıp tutuşan ateşli bir beden varken, hiç başka bir bedene karşı hissettiği anlamsız tutkuyla sarsılmamıştı. Bu düpedüz saçmalıktı. Neye benzediğini bilmiyor, aklını yitirmiş bir deli gibi kafayı taktığı o bakışların ne renk olduğuyla ilgili bir fikir bile yürütemiyordu. Yalnızca bu aptalca gizden hoşlandığını bilse de, şehvet tüm hareketlerine yön veriyordu. Kendini bir kez daha sıvazladı. Elini sertçe aşağıya yukarıya hareket ettirdi. Hiçbir yüze yerleştirmeyi beceremediği o bakışlar, sanki bir nefeslik mesafedeydi. Hissettiği zevkle, adeta gürleyerek başını geriye attı. Dipsiz bir kuyudan farksız olan o haz uçurumunun içine yuvarlanmaya başladı. Saniyeler süren zirve anı, bedenindeki tüm gücü çekip almıştı. Kendini bitkin bir halde, soluk soluğa küvetin içine bıraktı. Sıcak suyu açarak içeriyi doldurmaya başladığında bir bacağını ileriye uzatıp, diğerini küvetin kenarına kaldırdı. "Kahretsin!" dedi vahşi bir tavırla. Başını arkaya bırakıp gözlerini kapattı. Hiç tahmin etmediği şekilde sonlanan gece, gürültülü bir sessizlikle Kuzey'in hafızasına kazınmıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İkinci Bölüm

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Enfes Boğaz havasını içine çekti. Halası ve eniştesine ait yalının bahçesinde, denize en yakın yerdeydi. Bu sabah erkenciydi. Sebepsizce uyku tutmayınca, hızlıca duşunu alıp evden çıkmıştı. Önce derinlerden gelen bir istekle Tuğrul Abi'sinin mezarını ziyaret etmişti. Onu kaybettikleri o kazadan beri bunu sıklıkla yapıyordu. Küçücük bir dikkatsizliğin nelere mal olacağını kendine sürekli hatırlatıyordu. Bugün de akıl hocalığından öte, çok sevdiği o adamın adının yazdığı beyaz mezar taşının yanında durmuştu saatlerce. Hiçbir şey söylemeden, yalnızca aklındaki planları yeniden gözden geçirmişti. Sonrasında da yalıya gelmişti. Dün Sarp'la anlaştıkları üzere, hep birlikte kahvaltı edeceklerdi.

"Hoş geldin, Kuzey."

Arkasından gelen sesi duyduğunda gülümseyerek döndü. Yaşına rağmen güzelliğini koruyan kadına doğru yürüdü. "Hoş buldum, halam. Nasılsın?"

Burcu onun hitabına gülümsedi. Kuzey ona hep tüm içtenliğiyle *halam* derdi. Özel hayatındaki kadınlara karşı takındığı umursamaz tavırlara rağmen, ailesine duyduğu sevgiyi göstermekten hiç çekinmezdi. "İyiyim, canım. Sen nasılsın asıl? Ne iyi ettin de geldin. Bir süredir görüşememiştik."

"Ben de özlemişim. Yoğunluktan fırsat bulamadım uzun zamandır. Davalar ve şirketin diğer işleri epey vaktimi alıyor."

"Her hafta yaptığımız yemeklere devam etsek de, siz olmadan tadı çıkmıyor."

Kuzey ikinci bir anne gibi gördüğü kadını gülümseyerek kollarında sıkıca sardı. Halası aynı zamanda annesinin de en yakın arkadaşıydı. Gerçi yalnızca Burcu halasıyla değil, tüm halaları, amcası ve teyzesiyle bu denli samimi bir ilişki içerisindeydi. "Mira nasıl?" diye sordu bahçenin sakinliğinden yararlanarak.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Halasının titrek bir nefes çektiğini duyduğunda, dikkatli bakışlarını yüzünde dolaştırdı. Üç halası daha olmasına rağmen, Burcu onun ilk aşkıydı. Güzelliğine ve şefkatine küçüklüğünden beri hayrandı. Bu nedenle yeri kalbinde her zaman çok ayrıydı.

"Aynı. Eskisi gibi neşeli olmasa da, daha iyi. Ama kendin görüp karar ver istersen."

Kuzey başını salladı. Bir an sonra dış kapıdan bahçeye girmekte olan ailesini gördü. Demir* eniştesi onları karşılarken, babası Murat da gülümseyerek kayınbiraderine doğru yürüyordu. İki adamın birbirlerine biraz sevgi, biraz da çocuksu bir didişmeyle sarılmalarını izledi.

"Oğlum!"

Annesinin sesiyle bakışlarını ona çevirdi. Kadını kollarına alıp, mis kokulu saçlarına burnunu dayadı. "Annem... Nasılsın bakalım? Vakıf işleri nasıl?"

Aysun şefkatle oğluna baktı. "Vakıfta her şey yolunda. Ama senden rica edeceğim bir dava daha olabilir yakın zamanda."

"Yormasana çocuğu!" dedi Burcu. "Sen de avukat değil misin? Kendin neden bakmıyorsun davalarına?"

"Hah! İçindeki *çirkef görümce* su yüzüne çıktı," diyerek kıkırdadı Aysun. "Çünkü oğlum benden çok daha başarılı bir avukat."

"Sen şuna kocamın kollarından çıkıp, davalara vakit ayıramıyorum desene."

Aysun gözlerini devirdi. "Burcu'm, tatlım... Kocasının kollarından çıkamayan her zaman sen olmuşsundur."

Bahçe Demir ve Murat'ın kahkahalarıyla dolup taşarken, Kuzey de onlara katıldı. Bu ailenin neşesine hayrandı. Aralarındaki bitmek tükenmek bilmeyen aşka da öyle... Her ne kadar annesi ve babasının arasındaki aşkın sonradan geldiğini düşünse de, onların aşkları ve tutkularına her zaman şahit olmuştu. Ancak Kuzey kendisi için bu duyguyu dilemiyordu.

"İyi misin, baba?" diye sordu babasına sarılırken. "Kontrolünü aksatmıyorsun, değil mi?"

---

* ***Burcu ve Demir Aras:*** Yazarın *AŞK HER ŞEYİ AFFEDER Mİ?* adlı romanının karakterleri.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Merak etme. Turp gibiyim." Murat onun gözlerine anlayışla baktı. Aylar önceki o kazayla ilgili kendini sorumlu hissettiğinin farkındaydı. "Çok zaman geçti, Kuzey," dedi artık bunu geride bırakması gerektiğini ima ederek.

"Çok zaman geçti. Ama ben henüz istediklerimi elde etmedim."

Murat onun hangi konudan bahsettiğini anlamayarak kaşlarını çattı. Bunu onunla baş başa kaldıklarında konuşacaktı.

Kuzey, Sarp'ın Mira'yı kollarında sımsıkı sararak bahçeye geldiğini gördü. Gri ve onu tanımayan herkesin soğuk olduğuna kanaat getirdiği bakışları, kuzeni Mira'nın üzerinde sevgi ve şefkatle dolaştı. Hızlı adımlarla ona ulaşıp, bakışları hüzün yüklü küçük kuzenini karnına dikkat ederek kendine doğru çekti. İncecik narin kolların beline dolanmasıyla gülümsedi. "Nasılsın, güzelim?"

"İyiyim, Kuzey abiciğim. Sen nasılsın?"

Eli Mira'nın şişmiş karnına dokundu. "Ben de iyiyim. Bu yaramaz nasıl bakalım?"

Mira karnını hafifçe okşarken güzeller güzeli yüzü aydınlandı. "Gayet iyi. Yalnızca biraz fazla büyük," dedi kıkırdayarak.

"Tombiş bir bebek olacak. Dayısına çekeceği kesin."

Kuzey, halasının sözleriyle gülüşünü bastıramadı. "Hah, evet! Kesinlikle dayısına çekecek."

"Hepiniz çok iri bebeklerdiniz. Sarp'ın üzerine oynamayın şimdi," dedi Aysun oğlu gibi gördüğü genç adamı savunarak.

Kuzey, Sarp'ı küçüklüğündeki tombikliğinden bahsederek sinirlendirme planı suya düşünce kaşlarını çattı. Hasret Anne'nin kahvaltının hazır olduğunu haber veren sesiyle hepsi bahçedeki masaya doğru yöneldiler. Artık artan soğuklar, sonbaharın bittiğini işaret ediyordu. Ama etrafta ısıtıcılar bulunan geniş bahçede üşümek mümkün olmuyordu.

Kuzey tüm dikkatini ailesinin sohbetine vererek gülümsedi. Babasının annesinin kulağına bir şeyler söylediğini, annesinin ise cilveli bir şekilde güldüğünü gördüğünde başını iki yana salladı. Onların hikâyelerini biliyordu, bir şekilde duymuştu. Öğrendiğine göre, babası çok sarhoş olduğu bir gece, kız kardeşinin en

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yakın arkadaşı olan Aysun'la birlikte olmuştu. İşte Kuzey de o gecenin eseriydi. Bir erkek için annesiyle babası arasında yaşananları hayal etmek sinir bozucuydu. Ancak eğer annesi hamile kalmasaydı, babasının onunla evlenip evlenmeyeceğini düşünmeden edemiyordu. Onlar için mantık evliliği, gerçek bir aşka dönüşmüştü. En azından Kuzey öyle sanıyordu. Mantıklı olmanın kendisine yakın geçmişte neler yaşattığını düşündüğünde ise tek gecelik ilişkilerin en iyisi olduğuna inanıyordu.

❄

"Lanet bir pazartesi!" diye homurdandı sert kahvesinden bir yudum daha alarak. Asistanının korkudan titrediğini görse de öfkesine engel olamadı. "Mehmet'i buraya çağır!" diye bağırdı bu kez neredeyse düşüp bayılacak kadar dehşetle bakan kadına. O sırada kimsenin duygularını önemseyecek durumda değildi. Eline mutlaka kazanmaları gereken davanın seyrini değiştirecek bir kanıt ulaşmıştı. Davanın avukatı Mehmet ise bu kanıtı daha önce bulamamıştı. Bu, Mehmet'in ilk başarısızlığı değildi. Ona daha önce defalarca şans vermiş, her defasında bu kez başarabilir düşüncesiyle hareket etmişti. Ancak adam artık şirketin güvenilirliğini etkiliyor, isimlerinin kaybedilen davalarla yan yana anılmasına neden oluyordu. Kısacası Kuzey'in Tuğrul Köseoğlu'yla birlikte inşa ettiği ünü yerle bir ediyordu.

Kapının tıklatılmasıyla eline kahvesini alarak oturduğu yerden kalktı. İfadesiz bakışlarını içeri giren Mehmet'in üzerinde dolaştırdı.

"Günaydın," dedi adam Kuzey'e bakarak.

Kuzey nezaket içeren konuşmalara vakit harcamayacak kadar sinirliydi. "Dava nasıl gidiyor?" diye sordu merakla duyacaklarını bekleyerek.

"Gayet iyi. Kazanacağımıza şüphe yok."

"Öyle mi? Araştırmalarını iyi yaptın, değil mi? Aleyhte herhangi bir kanıt çıkması mümkün mü?"

"Mümkün değil. Her şeyi en ince detayına kadar araştırdım. Adam kesinlikle suçlu..."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Boşta kalan elini soğukkanlı bir hareketle saçlarının arasından geçirdi. Öfkesinin bir volkan gibi taştığını hissediyordu. Sert adımlarla masasına doğru yürüdü. Sinirli bir şekilde kahveyi bıraktıktan sonra, bu sabah eline geçen dosyayı alıp hışımla adamın üzerine fırlattı. "Bunlar ne peki?" derken sesi insanın tüylerini ürpertecek kadar soğuktu.

Mehmet eğilerek Kuzey'in attığı dosyayı eline aldı. Ancak gördükleriyle gözleri irileşti ve şoka girmiş halde öylece kalakaldı. Kuzey bunlara nasıl ulaşmıştı? "Bunlar... Bunlar ne?" diye sordu korkusunu belli etmemeye çalışarak. Foyasının meydana çıkmış olabileceği düşüncesi bedenini donduruyordu.

"Bunlar..." dedi kıyameti andıran bir tonda. Sesi her geçen saniye yükselirken, genç adam sakinliğini de kaybediyordu. "Bunlar senin beceriksizliğinin ispatı! Ortada dönüp duran kanıtlara bile ulaşamamış olmanın göstergesi!" diye bağırdığında, odanın dışındakiler dahi irkilmişti.

Mehmet kendini savunacak bir şeyler söylemek amacıyla ağzını açsa da, Kuzey'in kükreyen sesiyle donakaldı.

"Tek kelime bile etme! Eşyalarını topla ve buradan defol! Başarısızlıklarını bu şirkete bulaştırmana daha fazla izin vermeyeceğim."

Mehmet bu işin geri dönüşü olmadığını biliyordu. Anlaşılan, patrona işi berbat ettiğini açıklamak zorunda kalacaktı. Yanıt vermeden hızlı adımlarla kapıya yöneldi. Ve Kuzey'e bakmadan odadan çıktı. Onu daha da sinirlendirip başka şeyler öğrenmesine neden olmadan bu binadan ayrılmalıydı.

Kuzey ise haftaya berbat başlamanın ve bir davayı kaybetmelerine ramak kalmasının öfkesi içindeydi. Mehmet'in üzerinde uğraştığı dava organize bir suçu içeriyordu. Tuğrul'dan sonra bu alanda aldıkları davaların hiçbiri eskisi gibi ses getirmemişti. Onun bir abi olarak bıraktığı boşluğu doldurmak imkânsız olsa da, ceza hukukunda uzmanlaşmış bir avukat bulması şart olmuştu.

Kapının vurulmasıyla derin bir nefes aldı. "Gel!" diye seslendi ve tekrar yerine oturarak bilgisayarını açtı. Gelenin şirketin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Halkla İlişkiler Sorumlusu Emine olduğunu gördüğünde, az önceki öfkesini bir kenara bırakmaya çalıştı. Emine'nin eski işindeki gayrimenkul deneyimi sayesinde bir süredir birlikte çalışıyorlardı. "Gel, Emine. Ben de İnsan Kaynakları Departmanı'na e-posta gönderiyordum."

"Ne hakkında?" diye sordu genç kadın. Az önce duyduklarını kafasında bir araya getirmekte zorlanmasa da, olayın iç yüzünü bilemiyordu.

"Mehmet'i işten çıkardım ve yerine birini bulmalıyım. Onu haber verecektim. Seninle de şu benim ev konusuyla ilgili konuşmak istediklerim vardı. Geldiğin iyi oldu."

"Aslında..." dedi Emine gülümseyerek. "Benim size bir önerim olabilir."

Söyledikleri Kuzey'in dikkatini çekti. "Hangi konuda? Evle ilgili mi?"

"Hayır. Mehmet'in yerine bir avukat bulmanız konusunda." Bir an duraksayıp gülümsedi. "Eşim avukat. Üstelik çok başarılı bir ağır ceza avukatı... Ünlü bir hukuk firmasında çalışıyor."

"Evli olduğunu bilmiyordum."

"Henüz çok yeni... Bir yıl bile olmadı. Eşim Ufuk, işinden, daha doğrusu davaların büyüklüğünden pek memnun değil. Eğer sizin için de uygunsa, görüşmeniz iyi olabilir diye düşündüm."

Kuzey başını salladı. "Pekâlâ. Görüşelim." Koltuğuna oturdu. "Ama birkaç gün sonraya bir akşam yemeği organize edelim. Görüşmeyi burada yapıp herkese göstermeye gerek yok."

"Tabii... Hemen ayarlarım."

"Şimdilik bunu hallettiğimize göre, ev konusuna dönebiliriz. Geçen gün baktığımız evin sahibiyle konuşabildin mi?"

Emine gülümsedi. "Konuştum. Hatta onu kısa bir süre içinde satışı gerçekleştirmek üzere de ikna ettim. Vakit kaybı yaşamayacaksınız. Yalnızca evin ciddi bir dekorasyon ve restorasyona ihtiyacı var, biliyorsunuz. Ben o konuda da bir araştırma yaptım."

Genç adam başını dikkatini yönelttiği dosyalardan bir anlığına kaldırdı. "Bu işte gerçekten iyi olduğun için seni pohpohlamamı beklemiyorsun, değil mi?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Hayır," diye yanıtladı Emine tatlılıkla. "Kesinlikle bir beklentim yok."

"İyi. Çünkü benim de kimseyi pohpohlamaya niyetim yok. Ama yine de erken davrandığın için teşekkürler. Olabildiğince hızlı hareket etmek istiyorum." Bakışları e-postalarına kaysa da konuşmayı bitirmeye odaklandı. "Dekorasyon için iyi birini bul. Restorasyon tecrübesi de olsun. İç ve dış her tarafın yenilenmesi gerek."

İşte bu tam da Emine'nin duymak istediği şeydi. Dudakları hafifçe kıvrılırken, Selin'den bunun karşılığında ne isteyebileceğini düşündü. Acaba yeni bir çanta mı, yoksa şu çok beğendiği ayakkabıyı mı? "Yakın bir arkadaşım butik bir dekorasyon şirketinin sahibi," dedi sakince. "Restorasyon konusunda da eğitimi var. Bu konuda gerçekten iyi bir iş çıkaracağını düşünüyorum. Tabii sizin onayınız olursa..."

"İyi bir şirket mi?" diye sordu Kuzey istemsizce.

"Memnun kalacağınızdan eminim. Genç biri olsa da, işinde gerçekten iyi..."

"Peki," dedi çok ümitli olmasa da. Genç ve kariyerinin başında biri olmasından pek hoşlanmamıştı. "Hemen bir toplantı ayarla, görüşelim. Yarın olabilir."

Dolgun dudaklarını kıvırmamak, geçen gece Selin'den gördüğü o komik dansı yapmamak için kendisini zor tuttu. "Ben yarın için hızlıca bir toplantı ayarlıyorum. Size de e-posta ile davetiye atarım."

"Asistanımı da bilgilendirirsen sevinirim," dedi yerinden kalkarken.

Emine işinin bittiğini adamın bu hareketinden anladı. "Kolay gelsin," diyerek dışarı çıktı. Gülümsemesini bastırmaya çalışarak odasına doğru ilerledi. Karşısına çıkan çalışma arkadaşlarını selamladı ve nihayet kendisine ayrılmış odanın güvenli sınırlarına ulaştığında gülüşünü serbest bıraktı. Masanın üzerindeki telefonunu alıp, ezberindeki numarayı tuşladı. Birkaç çalışta telefon açıldığında, arkadaşının tatlı sesi kulaklarına ulaştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Resmen dört ayak üzerine düştün, seni şanslı sarı cadı!" diye bağırdı. Onun bile kalbi hissettiği heyecanla hızlanmıştı.

"Ne dört ayağı? Ne diyorsun?"

Derin bir nefes alarak onu şoke edecek cümleleri söyledi. "Şunu diyorum, güzelim. En seksi kıyafetini giy. En iyi makyajını yap ve tüm dişiliğini takın. Yarın Kuzey'le toplantı yapacaksın." Söyleyecekleri biter bitmez bir çığlık bekledi. Onun kahkahalarını işitmek istedi. Ama karşılaştığı tek şey koca bir sessizlikti. Telefonu kulağından çekti. Kapanıp kapanmadığını kontrol etti. *Yoo!* Her şey gayet normaldi. "Selin? Orada mısın?" diye sordu. Bayılmış olabilir miydi? Tam o sırada küçük bir kıkırdama duyuldu. Ardından o kıkırdama eşsiz kahkahalara dönüştü. Nihayet arkadaşı yaşadığı şoktan kurtulup kendine gelmişti. Son olarak kulağını sağır eden çığlıkları işittiğinde, onu sevincini yaşaması için kendi başına bıraktı ve gülümseyerek telefonu kapattı. Artık geriye yalnızca olacakları beklemek kalmıştı.

❄

Hayatının hiçbir döneminde bu kadar heyecanlandığını hatırlamıyordu. Tüm bedeni soğuğa yakalanmış küçük, cılız bir kuş gibi titriyor, kalbi göğüs kafesini sertçe döverken, amacına erişemeden son nefesini vermekten korkuyordu. Zangırdayan elleriyle tuttuğu şık çantasını sıktı. Asansörden dışarıya adımını attığı anda gözlerinde kıvılcımlar uçuşmaya başladı. Ayakkabısı hafifçe takılıp tökezlediğinde, elini korkuyla kalbinin üzerine koydu. "Allah'ım! Lütfen, bayılıp kendimi rezil edeceksem, bu iki saat sonra falan olsun," dedi gerginlikle. "Ah, Emoş! Alacağın olsun ya! Toplantını uzatacak zamanı buldun." Şaşkınca etrafına bakınıp, doğru katta olup olmadığını anlamaya çalıştı. Emine sabah saatlerinde başlayan toplantısını bitiremediğini söyleyen bir mesaj atmıştı. Bu yüzden de Kuzey'le gerçekleşecek olan görüşmesinde tek başına olacaktı. Bunu aklından geçirdiği anda bile soluğu ciğerlerinde takılı kaldı. İleride duran geniş masaya sarsak adımlarla yürüdü. Orta yaşlarda, esmer bir kadın bir şeylerle uğraşıyordu. "Merhaba," dedi titrek sesiyle. "Kuzey Doğan ile görüşecektim."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Randevunuz var mıydı?"

"Tabii!" dedi Selin duruşunu dikleştirerek. Randevusuz gelecek değildi herhalde. "Planlanmış bir toplantımız vardı. İsmim Selin Soydan."

"Ah, hoş geldiniz, Selin Hanım," diye yanıtladı kadın yerinden kalkarken. "Kuzey Bey şu anda başka bir toplantıda. Birazdan biter. Sizi toplantı odasında biraz bekleteceğim."

"Önemli değil," dedi gülümseyerek.

O sırada kadının masasındaki telefon çaldı. Tedirginlikle Selin'e baktı. "Toplantı odası hemen şurası," dedi eliyle yönü göstererek. "Bu telefonu açmam gerek."

"Ben yolu bulurum, dert etmeyin." Topuklu ayakkabılarının parlak zeminde çıkardığı ses kulağına dolarken, karşı taraftaki boş odalardan birine girdi. Muhtemelen kadının bahsettiği oda burasıydı. Kapıyı arkasından kapatıp derin nefesler aldı. Çıkan klik sesini anlamlandıramamıştı. Bakışlarını odanın içinde dolaştırdı. Çok şık döşenmişti. Geniş bir masa ve modern koltuklar bulunuyordu. Kapının hemen solundaki büyük duvar ise boydan boya ayna şeklindeydi. Selin buna kaşlarını kaldırdı. İlginç bir manzaraydı.

Koltuklardan birine geçip oturdu. Ardından gergince ofladı. Acaba Kuzey'in işi ne zaman bitecekti? Burada mı görüşeceklerdi, yoksa onu odasına davet edecek miydi? Bacak bacak üzerine atıp, sonrasında buna dayanamayarak ayağa kalktı. Beklemek sinirlerini daha çok geriyordu. Daha şimdiden dudaklarını defalarca ısırmış, arabasında tazelediği rujdan eser kalmamıştı. Kuzey'in onu bu halde görme ihtimali üzerinde soğuk duş etkisi yarattı. En güzel elbiselerinden birini giyip, saçlarını şimdiye kadarki en muhteşem haline sokmayı başardıktan sonra, bozulmuş bir makyaj kurbanı olamazdı. Kolundaki saate baktı. Beş dakika lavaboya uğrayıp, kendine çekidüzen verse iyi olacaktı.

Hızlı adımlarla yürüyüp elini kapının koluna uzattı. Çevirdi, ardından kendine doğru çekti. Fakat fark ettiği şeyle bir an afalladı. "Yok artık!" İnanamıyormuşçasına hareketlerini tekrarladı. "Kahretsin!" dedi sessizce. Neden açılmıyordu? Birkaç kez daha

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kapının kolunu oynattı. Faydası olmadığını görünce gücünün yettiği kadar kapıyı sarsmaya başladı. Çantasını kenara fırlattıktan sonra, ayağının birini kaldırdı, kapıya yaslayıp çekti. Bunu bir filmde görmüştü. Fakat her filmde gördüğünü yapmamayı, özellikle de kapıya omzunu atmak zorunda kalmamayı umuyordu. "Tam da zamanı!" diye bağırdı başına gelene inanamayarak. Bu durumu ancak bir şanssızlık abidesi olan Selin yaşardı. "Kimse yok mu?" diye seslendi çaresizce. Aylardır delicesine bir arzu ve heyecanla beklediği görüşmenin gerçek olmasına dakikalar varken, lanet olası bir toplantı odasında kilitli kalmıştı.

❄

"Adam geçmişte tipik bir mafyaymış yani... Ne büyük yükseliş!"

Kuzey karşısındaki koltukta rahatça oturan adamın önüne bıraktığı dosyalara baktı. Aylar önce parmaklıklar ardına tıkmayı başardıkları Ethem Çelik'in geçmişini araştırıyorlardı. Tuğrul'un ölümüne neden olan kazanın ardından, Kuzey'in şüpheleri tamamen onun üzerinde toplanmıştı. Her ne kadar içeride olması adamı kısıtlasa da, dışarıda bıraktığı yakın bir adamı olduğu aşikârdı.

"Aynen öyle! Sonrasında çok büyük işlere girişmiş. İstanbul'daki uyuşturucu trafiğinin hatırı sayılır kısmı elindeymiş," dedi Akhan bir süredir yaptıkları araştırmaya tümüyle hâkim olduğunu göstererek. "Ama bu başarıyı tek başına mı elde etti, yoksa başkaları da var mıydı, henüz bilmiyorum. Yanındaki adamların bir kısmının kimlikleri belli ve birçoğu ülke sınırları içinde değil. Fakat kesinlikle birisi burada... Ethem cezaevinde oldukça iyi durumdaymış."

Kuzey işittikleriyle kaşlarını çattı. "Nereden geliyor bu değirmenin suyu merak ediyorum doğrusu. Adamın tüm bilinen mal varlığına el konuldu. Ya bir kadın falan var kayıt dışı servetini bıraktığı ya da bir başkası..."

"Yakında kokusu çıkacak. Merak etme."

Kuzey rahat bir tavırla arkasına yaslandı. Akhan çok uzun zamandır yanındaydı. En yakın adamı, her şeyini bilen insanlardan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

biriydi. Onunla yıllar önce tanışmışlardı. Akhan iftiraya uğramış eski bir mahkûmdu. Kuzey'in şirketi gönüllü olarak onun davasını üstlendiğinde, beş yılını geçirdiği cezaevinden kurtulmuştu. O günden beri de Kuzey'in yanından ayrılmamış, birçok konuda yardımına koşmuştu. Bu araştırmada da elinden gelenin fazlasını yapıyordu.

"Adamın bütün geçmişini araştıralım. Ailesi, kardeşleri ya da hayatına girmiş bir kadın var mı? Birlikte iş yaptığı birileri olmuş mu? Hepsi bizim için önemli. Elimde somut bir kanıt olmadan tepesine çökemem. Ayrıca adam zaten hapiste... Bu benim işime yaramaz. Dışarıda her kim varsa ve onun pisliklerine devam ediyorsa, onu da Ethem'in yanına göndereceğim."

Akhan ondan aldığı direktifler doğrultusunda araştırmasına devam etmek üzere ayaklandığında, yan taraftan gelen gürültüleri duydular. Kuzey kulaklarına dolan patırtı sesleriyle kaşlarını çattı. "Ne oluyor?" dedi ifadesizce. Oturduğu koltuktan kalkıp olan biteni anlamaya çalıştı. Sesin yan taraftaki özel toplantı odasından geldiğini fark ettiğinde Akhan'a baktı. Masanın altındaki gizli düğmeye dokunup, sol tarafındaki duvarın üzerindeki filtreyi açtı. Siyah, cam gibi görünen duvar bir anda aydınlanıp şeffaflaşmıştı. Bu sistem, yan taraftaki toplantı odasında olan biten her şeyi gözlemlemesini sağlıyordu. Oda, özellikle ağır ceza konularında temsil ettikleri müvekkilleri ağırlamak ve her görüşmeyi kayıt altına almak için özel yapılmıştı. Bakışlarını odaya çevirdiğinde, arkası dönük bir kadının kapının önünde debelendiğini gördü.

"Bu da kim böyle?" diye sordu Akhan merakla.

Kuzey bu saçmalığa bir son vermek üzere kapıdan çıkmak üzereyken, Akhan'ın sesiyle durdu.

"İçeride kilitli kalmış sanırım."

Yan tarafa dönüp bakışlarını kadının üzerine odakladı. Sarı, dalgalı saçları sırtına dökülüyordu. İnce belini sarıp aşağıya doğru bollaşarak inen siyah elbisesi ona fazlasıyla zarif bir görüntü veriyor, ayağındaki yüksek topuklu siyah ayakkabılar şıklığını tamamlıyordu. Kuzey, kadının yüzünün de vücudu kadar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

güzel olup olmadığını merak etti. Tam o anda kadın kapının kolunu bir kez daha sarstı. Hemen ardından Kuzey'in asla görmeyi tahmin edemeyeceği bir şey yaptı. Sağ bacağını kaldırıp, ayağını kapıya dayayarak çekiştirmeye başladı. Akhan artık kahkahalarını tutamıyor, Kuzey'in gözleri ise kadının incecik, kusursuz güzellikteki bacaklarından başka bir şey göremiyordu.

"Güzel bacaklar!" dedi Akhan arsız bir tavırla.

Kuzey arkasındaki adama öfkeyle baktı. "Saçmalama!" diye tısladı dişlerinin arasından. "Konumuz bacaklar mı? Kadın bir hırsız olabilir!" Aslında bu tahmininin doğru olmayacağının farkındaydı. Kadın bir hırsız olamayacak kadar narin görünüyordu. Bastığı yeri titreten adımlarla odadan çıktı. Toplantı odasının önüne geldiğinde, elindeki kartı cihaza okutup, kapıdan bir klik sesinin duyulmasını sağladı. Kapıyı iterek açarken karşısında kadını görmeye hazırlandı. Ancak yalnızca bir boşlukla karşılaşmıştı. Akhan'ın hemen arkasında gülmeye devam ettiğini işittiğinde, yerdeki kıpırtı dikkatini çekti. Aşağıya baktığı anda gözlerinden parlak şimşekleri andıran bir ışık geçti. Kadın yerdeydi. Bakışları kendisine sabitlenmişti. Dudaklarını mahcup bir tavırla ısırmıştı, elbisesi ise kalçalarına doğru seksi bir şekilde sıyrılmış haldeydi.

Kahretsin! diye söylendi içinden. Gözlerini biçimli, pürüzsüz bacaklardan çekebildiğinde kadının yüzüne baktı. Aralarında kısacık bir mesafe bulunan güzel yüz, genç adam için sersemleticiydi. Biçimli suratını dokunulası hale getiren çıkık elmacık kemikleri... Küçük, tutkuyla kavramak için yaratılmış gibi duran çene... Krema renginde, kadifemsi ten... Minicik, nasıl olup da nefes alabildiğine şaşılası bir burun... Ve dolgun, göründüğü kadar yumuşak olup olmadığını düşündüren pembe dudaklar... Hepsi tarifsiz bir dişiliğin birleşimi gibiydi. Bunların yanında öyle muhteşem gözleri vardı ki, öldürücü güzellikte olduklarını söylemek bile yetersizdi. Ne renk olduklarını anlayamadığını düşündüğünde, dikkatle gözünü dikip baktığı için kendine kızdı. Akhan'ın öne doğru bir adım atıp kadına elini uzattığını görünce ellerini vücudunun iki yanında yumruk yaptı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Karşısındaki manzara usul usul yanan öfkesini harlarken, arkadaşı samimi bir tavırla kadını yerden kaldırmıştı.

"İyi misiniz, hanımefendi?" diye sordu Akhan endişeyle. Elini uzatıp kadının tutmasını sağladıktan sonra, nazikçe ayağa kalkmasına yardım etti. Kadının yanakları pembeye boyanmıştı, bedeni muhtemelen hissettiği utançtan titriyordu.

"İyiyim... Teşekkür ederim," diye mırıldandı Selin. Yer yarılsaydı da, yerin dibine girip ömrünün sonuna kadar orada kalsaydı. Bu utançla nasıl yaşayacaktı? Olabilecek en aptal halde Kuzey'e yakalanmıştı. Üstelik adam öyle katıksız bir öfkeyle bakıyordu ki, Selin her şeyi boş verip kaçıp gitme isteğini zorlukla bastırıyordu.

"Kimsiniz ve burada ne işiniz var?" diye sordu Kuzey haşin bir tavırla. Kadından bir açıklama yapmasını beklerken, Akhan'ın hâlâ onun elini tutuyor olması gözünden kaçmamıştı.

"Be-Ben!" diye kekeledi Selin. "Asistanınız toplantı odasına girebileceğimi söylemişti. Fakat içeride kilitli kaldım."

Kuzey onun açıklamasından tatmin olmayarak sorgusunu sürdürdü. "Burada ne arıyordunuz?"

"Şey... Sizinle..."

Adam tek kaşını merakla kaldırdı. "Benimle ne?"

"Sizinle toplantımız vardı," dedi Selin tek solukta. "Ben Selin Soydan... Dekorasyon projesi için görüşecektik."

Kuzey duyduklarıyla bir an tepkisiz kaldı. Ardından bunun kahrolası bir şaka olduğunu düşünerek başını iki yana salladı. Evini bu kadının ellerine bırakması imkânsızdı. Fazla genç olmasının yanı sıra, sakar olduğu da ortadaydı. "Görüşmemize gerek kaldığını sanmıyorum," diye yuvarladı sözcükleri ağzının içinde. Akhan'ın uyarı dolu bir bakış attığını gördüğünde kanı damarlarında daha hızlı akmaya başladı.

"Selin Hanım..." dedi Akhan samimi bir tonda. "İsterseniz içeride biraz dinlenin. Size içecek bir şeyler ikram edelim."

"Teşekkür ederim..." dedi fakat devamını getiremedi.

"Akhan... İsmim Akhan."

"Akhan Bey... Çok naziksiniz. Fakat zahmet vermek istemem."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Onların arasındaki konuşmayı dinlerken Kuzey'in sinirleri gerildi. Akhan ne zamandan beri her önüne gelen kadına asılıyordu? Kadının Akhan'a gülümseyerek baktığını, ona döndüğünde ise bu gülümsemenin dudaklarında donup kaldığını fark etti. Çenesini sertçe sıkarken, arkasına dönerek odasına doğru ilerledi. Verdiği sessiz onay ikisi tarafından da algılanmış olmalıydı ki, hızlı adımlarla arkasından gelmişlerdi.

Odasına girip masanın bir köşesinde dikildi. Akhan kadının belini hafifçe kavramış, yürümesine yardımcı oluyordu. Kuzey'in gri bakışlarında sanki yükselen bir fırtına vardı. Onların görüntüsü bunu daha sarsıcı hale getiriyor, arkadaşının buradan derhal defolup gitmesini istiyordu. "Akhan!" Sinirli ve tahammülsüz olduğunu belli eden sesi odanın içinde yankılandığında, kadının oturduğu yerde irkildiği gözünden kaçmadı. "Senin gitmen gereken bir yer yok muydu?" Arkadaşına hitaben konuşsa da, bakışlarını kadının yüzünden bir an bile ayırmıyordu.

"Biraz daha kalabilirim aslında. Selin Hanım'a içecek bir şeyler ikram edeceğime söz verdim," diye yanıtladı Akhan arsızca. Kuzey'in tepkilerini izlerken bundan müthiş zevk alıyordu.

"İşine bakabilirsin." Kuzey çenesini sıkıp hiddetle konuştu. "Selin Hanım'a içecek bir şeyler ikram edilir. Bunun için sana ihtiyaç olduğunu sanmıyorum."

Akhan'ın dudakları bilmiş bir tavırla kıvrıldığında Kuzey bunu görmedi. O sırada genç kadının yüzündeki değişimleri izliyor; Akhan'ın gideceğini anladığındaki telaşlı ifadesi, içindeki dizginlemeye çalıştığı öfkeyi vahşileştiriyordu.

"Pekâlâ!" dedi Akhan gülümseyerek. Selin'in yanına ilerleyerek hafifçe eğildi. "Sizinle tanışmak zevkti, Selin Hanım." Onun eline uzanıp hafifçe dudaklarına götürdü. Nazik bir öpücük bırakırken, Kuzey'in arkada köpürdüğünü tahmin edebiliyordu.

"Ben de memnun oldum, Akhan Bey. Görüşmek üzere." Selin kendini vahşi bir aslanın bulunduğu kafese düşmüş zayıf bir av gibi hissediyordu. İçeride Kuzey'le yalnız kalacağını düşündükçe bayılacak gibi oluyordu. Üstelik yan taraftaki boydan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

boya cam olan duvarı görmüştü. İçerideki şaklabanlıklarının onlar tarafından izlendiğini düşündükçe, girmek için can attığı yerin dibini aramaya devam ediyordu.

Akhan çıktıktan sonra, kadın oturduğu yerde rahatsız bir tavırla kıpırdandı. Ara ara ona bakıyor fakat Kuzey'in bakışlarını hissettiği anda gözlerini kaçırıyordu. "Toplantımıza hızlıca başlayalım, Selin Hanım. Çok vaktim yok," dedi masasının kenarında tüm heybetiyle durarak.

"Tabii... Ben size projelerimi göstermek isterim." Selin az önce Akhan'ın yanına bıraktığı çantasına uzanıp içindeki dosyasını çıkardı. Geçmişte yaptığı projeleri ona göstermek üzere usulca ayağa kalktı. Fakat topuklu ayakkabısı yüzünden yine dengesi bozulduğunda, kalbi göğüs kafesinde korku dolu bir takla attı.

Kuzey genç kadının hafifçe sendelediğini gördüğünde, hızlı bir adım atıp elini uzattı. Onun sakarlığı karşısında sinirlenirken kendisine sabır diledi. "İyi misiniz?" diye sordu umursamaz bir tavırla.

"Şey..." Selin tedirgin bir tavırla dudaklarını ısırdı. Adamın karşısında görüp görebileceği en sakar kadınmış gibi davranıyordu. Bu durumu hızlıca lehine çevirmeye ihtiyacı vardı. Kolunu tutan iri ve erkeksi ele baktığında, gözlerinin gerisinde uyanık bir ateş yandı. "Ben az önce ayağımı burktum sanırım," diye yalan söyledi. "Birden kalkınca..."

Kuzey emin olmak ister gibi onu baştan ayağa süzdü. Bakışlarını onun incecik, enfes şekilde seksi görünen ayak bileklerine sabitledi. Sanki böyle baktığında, onun gerçekten ayağını burkup burkmadığını anlayabilecekti. "Oturun," dedi gözlerini kapatıp bıkkın bir nefes alarak. "Biraz buz getirmelerini söyleyeceğim." Onu koltuğa oturtup kapıya doğru yürüdü. Asistanından buz istedikten sonra Selin'e döndü. "Ne içersiniz?" diye sordu. Bu toplantının bir an önce bitmesini istediğini düşünse de, bir taraftan kadının daha neler yapacağını merak ediyordu.

"Sade bir kahve alabilirim. Teşekkürler."

Genç adam içecekleri de söyledikten sonra, yeniden masanın yanında dikildi. Asistanı elinde bir kahve tepsisi ve buz

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

torbasıyla geri geldiğinde öylece bekledi. Selin'in eline buz torbasını almasını izlerken, bakışları hâlâ onun güzel yüzündeydi. "Bir an önce ayağınıza tutun," dedi emreder gibi.

Selin başını sallayarak hafifçe eğildi. Saçları bir yele gibi önüne düştüğünde onları geriye atmaya çalıştı. Bu sırada torbayı da elinden düşürmüştü. Sıkıntıyla Kuzey'e baktı. Adamın onu izlediğini bilmek, elinin ayağının birbirine dolanmasına neden oluyordu. "Normalde bu kadar sakar değilim," dedi kendisini açıklamak istercesine.

"Öyle mi?" Kuzey tek kaşını inanmıyormuş gibi kaldırdı. Ardından kendinden emin adımlarla ona doğru yürüdü. Boş koltuklardan birini seri bir hareketle çekip onun karşısına getirdi. Torbayı yerden aldığında, kadının titrek nefesi önüne düşen birkaç tutam saçı havalandırdı. "Ayağınızı uzatın," dedi Kuzey boğuk bir sesle.

Selin bir an afalladı. *Kuzey sana ilk görüşte deliler gibi âşık olacak!* deseler, muhtemelen bu kadar şaşırmazdı. *Ya da şaşırırdı!* "Anlayamadım?"

"Ayağınızı uzatın diyorum. Yoksa akşama kadar bu toplantı bitmeyecek."

Adamın tahammülsüz tavrıyla suratı asıldı. "Kuzey Bey, buza falan gerek yok. Ben eve gidince hallederim. İsterseniz projelerimi göstereyim hızlıca. Böylece daha fazla vakit kaybetmemiş olursunuz benim yüzümden."

Kuzey onu dinlemeden elini ayak bileğine uzattı. Onun tek bir dokunuşla titrediğini fark ettiğinde, dudakları çapkınca kıvrıldı. Ayağını hafifçe kaldırıp buz torbasını ayak bileğine bastırdı. "Burası mı?" diye mırıldandığında sesinde hayret ettiği arzunun izleri vardı.

"Hı hı..." diye fısıldadı Selin şuursuzca. Kuzey'in elleri ayak bileğindeydi. Buzu tenine bastırarak hafif kompresler yapıyordu. Vücudu buzun soğukluğuyla donsa da umurunda değildi. O anı yaşamak Selin için her şeye değerdi. Bu görüntüye inanamıyormuş gibi iç çekti. Genç adam gri bakışlarını kaldırıp ona

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

baktığında zorlukla yutkundu. Yanaklarındaki yanmayı hissedebiliyor, saçını hafifçe geriye atan elleri titriyordu.

Kuzey onun titreyişinin artıp soluklarının hızlandığını sezdiğinde, tutku dolu bir ateş tüm bedenini dolaştı. Güzel bir kadın olduğu açıktı. Üstelik aralanan dudaklar, o dudaklardan sızan ılık, tatlı nefes adamın kanını kaynatmıştı. Bunu uzun süredir bedenini rahatlatmamış olmasına bağlayarak içinden homurdandı. Ardından kadının koyulaşan bakışlarını fark ettiğinde kaşlarını çattı. O gözlerdeki renk değişimi kafasını karıştırmış, gözbebeklerinde gördüğü parlak ışıltılar onu ara ara aklına gelen o geceye taşımıştı. "Daha önce karşılaştık mı?" diye sordu kendine engel olamayarak. O yılbaşı gecesindeki kadını asla tüm açıklığıyla görememiş olsa da, onun da tıpkı böyle sarı saçları olduğunu anımsamış, aklında bir şüphe uyanmıştı.

Selin irkilmemek için kendini zor tuttu. Kuzey'in onu tanıması mümkün değildi. O geceden sonra adamı her yerde takip etmişti ama bunu bilmesi imkânsızdı. "Sanmıyorum," dedi sesini ifadesiz tutmaya çalışarak. "Sizi ilk kez görüyorum."

Kuzey gözlerini kıstı. "Az önce kiminle toplantı yapacağınızdan emin görünüyordunuz."

Selin kırdığı potu bozuntuya vermemeye çalışarak toparladı. "Gelmeden önce şirketinizle ilgili küçük bir araştırma yaptığımda fotoğrafınızı görmüştüm."

Onun açıklamasından sonra, kuşku zihninde cılız bir mum ışığı gibi yanmaya devam etti. Fakat bu düşünceyi hızla aklından silerek yaptığı işe odaklandı. Derin bir nefes alıp, dilini dudaklarının üzerinde dolaştırdı. Karşısındaki manzara bedenini kaskatı hale getirecek kadar sarsıcıydı. Kadın bileğini daha rahat uzatabilmek için bacak bacak üzerine atmıştı. Bu hareket elbisesinin yukarıya doğru sıyrılmasına neden olmuştu. Kuzey gördükleriyle bir kaya gibi sertleşen erkekliğini hissettiğinde sessiz bir küfür savurdu. Hissettiği bu arzudan hoşlanmayarak uzaklaştı. "Gerisini kendiniz halledebilirsiniz sanırım," dedi buz gibi bir sesle. Fakat pantolonunu zorlayan parçası kadının kocaman açılan gözlerini gördüğünde zonklamaya başladı. Buz

torbasını onun eline tutuşturup yerinden kalktı ve yandaki sehpada duran dosyayı alıp masasına geçti. Saniyeler sonra incelemeye başladığı projeler kadının yeteneğiyle ilgili fikrini değiştirirken, peşin hükümde bulunduğu için pişman olan tarafını görmezden geldi.

Nihayet toplantılarını bitirdiklerinde, Selin dosyasını çantasına koyup yerinden kalktı. "Çok memnun oldum, Kuzey Bey. Kusura bakmayın, sizi bugün uğraştırdım."

"Önemli değil," dedi Kuzey onu süzmeye devam ederek.

Selin telaşla mırıldandı. "Şey... Ben projeyle ilgili sizden haber bekliyorum o halde." Onun yanıt vermeyişiyle içi korkuyla dolsa da bunu hızla bastırdı. "İyi günler," dedi kendinden emin bir tavırla ve kapıya doğru ilerledi. Tam kapıyı açıp çıkmak üzereyken, arkasından gelen sesle döndü. Kuzey'in yanına kadar müthiş bir hızla ulaştığını fark ettiğinde zorlukla yutkundu.

"Selin Hanım!" Kuzey onun bir soluk kadar yakınına gelip, keskin ve vahşi bir bakış attı. Bu kez arsızlığını ve arzusunu saklamaya ihtiyaç duymadı. "Buzun ayağınıza iyi gelmesine sevindim," dedi eğlendiğini belli eden bir gülümsemeyle. Onun ne yapmaya çalıştığını anlamıştı. Kadın koltuktan kapıya kadar gayet normal bir şekilde yürümeyi başarmıştı ve bu, az önceki bilek burkma söyleminin yalan olduğunu gösteriyordu. Kuzey aslında bu tarz oyunlardan hiç hoşlanmazdı ancak içinde kabaran anlamsız tutku dengesini bozuyordu.

"Hmm... Evet..." Selin ağzında lafı geveledi. "İyi geldi. Teşekkür ederim," dedi yalanını devam ettirerek. Tam çıkmak üzereyken hafifçe sendeledi. Fakat arkasından belini tutup ayakta kalmasını sağlayan eller dengesini daha çok ters düz etti.

"Dikkat edin," diye fısıldadı Kuzey genç kadının arkasından boğuk bir sesle. Selin'in başını hafifçe çevirip ona bakmasıyla, gözlerinin önüne arzuyla örülü bir perde indi. Yüzlerinin arasında kısacık, yalnızca solukların geçebileceği bir mesafe vardı. Kuzey, kadının yanaklarının pembeye boyandığını fark ettiğinde, onun üzerinde yarattığı etkiden memnun kalarak elini belinden çekti. Çapkın dudaklarının kenarında arsız bir kıvrımla

onu baştan ayağa süzdü. "İyi günler, Selin Hanım," dedi gözleri dudaklarının üzerinde oyalanıp, oradan incecik zarif boynuna indiğinde. Hızla yükselip alçalan dolgun göğüsler sertliğini daha da artırdığında bakışları vahşileşti.

Selin onunla bu kadar yakın olmanın yarattığı sarsıntıyla panikledi. "Tekrar iyi günler," diyerek telaşla odadan çıktığında, tuttuğu soluğu bitkince bıraktı. Vücudunun arkasında hissettiği sıcak ve devasa beden Selin'in uzun zamandır hayallerini süslese de, buna hazırlanamamıştı. Onun ufacık bir dokunuşuyla bile dağılmak kadınlık gururunu yerle bir etse de umursamadı. İnsanın delice âşık olduğu adama karşı hissettiği tutkudan daha doğal ne vardı ki? Fakat Kuzey yalan söylediğini anlamıştı. İşte bu, gerçek bir sorundu. Selin ölürdü de bunu kabul etmez, adamın ona yalancı sıfatını yakıştırmasına dayanamazdı.

Kuzey, genç kadın odadan çıktıktan sonra düşünceli bir halde camın önüne doğru yürüdü. Şu son bir saatte olan biten her şey gözlerinin önünden geçmeye başladı. Şaka gibi başlayan bir karşılaşmanın vardığı nokta şaşırtıcıydı. Kadın güzel olduğu kadar sakardı. Ancak tüm bunların yanında sahip olduğu yetenek de tartışılmazdı. Onun, evini istediği duruma getirebileceğine inanarak kararını netleştirdi. İçindeki güzel bir kadına duyduğu arzuyu asla frenlemeyecek olan tutkulu adam, sebebin yalnızca bu olmadığını çok iyi biliyordu. Tutku oyunları bu hayatta en sevdiği şeylerdendi. Düşünmedi. Dudakları çapkın bir tavırla kıvrılırken, bu işi Selin'e vereceğinden emindi. Tıpkı onun az önceki tepkisini gördükten sonra aralarında çıkabilecek kıvılcımlardan emin olduğu gibi.

❄

Soğuk bir İstanbul sabahına yanında sıcak ve ateşli bir bedenle gözlerini açtı. Sağ taraftaki telefonunun çaldığını işittiğinde yavaşça doğrularak yanıtladı.

"Efendim!" dedi boğuk sesiyle. Arayan kişi güvendiği adamlarından biriydi. Yıllardır her pis işte yan yana çalışmışlardı.

"Senin şu Mehmet... Usulüne uygun olarak uzaklaştırıldı."

"Öyle mi?" diye sordu Yılmaz dudaklarında rahatlamış bir kıvrımla. "Herhangi bir şekilde ötemez yani?"

"O biraz zor. İşi eline yüzüne bulaştırdığı için bunu hak etmişti. Neyse ki Kuzey onun arkasını kurcalamadı da, kimliği ortaya çıkmadı. Planı bok ettiği için hâlâ yaşadığına dua etsin."

"Pekâlâ! Mehmet'i boş ver şimdi. Diğer işten haber ver. Bir gelişme var mı?"

"Takipteyim. Adamın her hareketini izliyorum. Yakında bir zaafını yakalarız, merak etme."

"Bir gelişme olursa beni haberdar et," dedikten sonra telefonu kapattı ve az önce çıktığı sıcacık yatağa geri dönüp, çarşafın zorlukla örttüğü bedeni kollarının arasına aldı.

"Halledebildin mi?" diye mırıldandı kadın uyku mahmuru sesiyle.

Yılmaz'ın dudakları kıvrıldı ve kadının bedenini kendisine doğru bastırdı. Bazen ondan sıkıldığını düşünse de, kadın kendisine yatakta muhteşem anlar yaşatıyordu ve Yılmaz bundan fazlasıyla hoşlanıyordu. "Halledeceğim. Yakında her şey bitmiş olacak," dedi elleri onun kıvrımlı bedeninde dolanırken.

"Bitsin artık," diye fısıldadı genç kadın. Dudaklarını taptığı adamın boynuna dokundurdu. "Bitsin ve kendi hayatımızı yaşayalım."

"Bir süre daha idare edeceğiz. Yakında her şey eskisi gibi olacak," dese de öyle olmayacağını biliyordu. Bu hayatta en sevdiği insan şu anda demir parmaklıklar ardındayken, hiçbir şey asla aynı olmayacaktı.

"Yeter ki bitsin. Beklerim ben. Sonunda sen sadece benim olacaksan beklerim."

Yılmaz zihnindeki düşünceleri savuşturarak onu tek hamlede altına aldı. Parmakları kadının bileklerini bir mengene gibi sararken, dolgun dudaklarını sertçe ısırdı. Sorgusuzca, onu incitmeyi önemsemeden bedenine sahip olurken, kadının çığlığı zevk aldığını belli eden inlemelere dönüştü. Altındaki bedeni tüketircesine hareketlerini hızlandırdı. Kadının inlemeleri artıyor, çığlık çığlığa adamın adını haykırırken bir yandan da daha

fazlası için yalvarıyordu. Yılmaz onun kendisine olan hislerini bilse de yalnızca intikamına odaklanıyor, bu yolda gerekirse onu da gözden çıkaracağından şüphe duymuyordu.

❄

Şirketin çalışanlarla dolu koridorunda, herkesin dikkatini çektiğinin farkında olarak ilerledi. Perşembe günüydü ve hafta sonunun yaklaşmasının verdiği sevinçle insanların yüzünde rahat bir gülümseme hâkimdi. Kuzey ise bugün işten sonra bile çalışmaya devam edeceğini biliyordu. Emine'nin avukat eşi Ufuk'la yemekte bir araya geleceklerdi. Resmî bir görüşme olmasa da, kendisini rahatlatacak birkaç saat geçiremeyecekti.

Yemeğin gerçekleşeceği restoranı haber vermek için Emine'nin odasına doğru yürüdü. Bunu e-postayla bildirebilecek olsa da, şirkette neler olup bittiğini kolaçan etmek istemişti. Emine'ye ayrılan odanın önüne geldiğinde kapıyı hafifçe tıklattı ve onay gelmesini beklemeden içeri daldı. Fakat karşısındaki manzaraya, kahkahalar eşliğinde birbirleriyle sohbet eden üçlüyü görmeye hazırlıklı değildi.

Emine'nin şaşkınlıkla açılan gözlerini umursamadı. Onun yanında oturan, elindeki sandviçi havada kalmış kadına baktı. Dudakları aralanmıştı ve gözlerinin gerisinde endişelendiğini belli eden titrek duygular vardı. Tüm bunlar normal görünüyordu. Fakat hemen sağda rahat bir tavırla bacak bacak üstüne atmış, elindeki sandviçi arsızca yemeye devam eden adam işin rengini değiştiriyordu. "Sen burada ne yapıyorsun?" diye sordu öfkesini dizginlemeye gerek duymadan.

Akhan ağzı dolu bir halde konuşmaya çalıştı. "Kızlar yemek yiyorlardı. Ben de o kadar acıkmıştım ki, onlara katılayım dedim. Sen bir şeyler yedin mi? Fazladan bir sandviçimiz daha var," diye yanıtladı utanmazca.

"İstemem!" dedi sertçe. Ardından Selin'e döndü. "Selin Hanım... Merhaba..."

"Merhaba, Kuzey Bey..." dedi genç kadın ve boğazında kalan son lokmayı zorlukla yuttu. Elindeki yarısı yenmiş sandviçi

masadaki peçetenin üzerine bıraktı. "Ben artık gideyim," diye mırıldandı sessizce.

Akhan kaşlarını çattı. "Ama daha sandviçini bitirmedin."

"Çok doydum. Teşekkürler. Daha fazla meşgul etmeyeyim sizi. Kuzey Bey'in de Emine'yle konuşacakları var sanırım."

Kuzey dişlerini sıkarak, kendisinden kaçtığı apaçık belli olan kadını süzdü. Yediği yemeği bile yarıda kesip, buradan bir an önce gitmeye gönüllü görünüyordu. Bakışlarını ondan çekmeden, Emine'ye hitaben konuştu. "Akşamki yemek Kuruçeşme'deki yeni açılan mekânda olacak, Emine. Ufuk'la ikinizi saat sekizde orada bekliyorum."

"Ne yemeği?" diye sordu Akhan sanki bilmiyormuş gibi.

"Emine'nin eşi Ufuk'la iş görüşmesi yapacağız." Kuzey, Selin'in ayaklandığını gördüğünde sinirle elini cebine soktu. "Yemeğiniz yarım kaldı, Selin Hanım," dedi kadının onunla konuşmasını arzulayarak. Üstelik bu arzunun nereden çıktığını da anlamıyordu.

Selin göğüs kafesini sertçe döven kalbini sakinleştirmeyi denedi. "Önemli değil," dedi hafif bir gülümsemeyle. "Zaten çok aç değildim."

Kuzey gözlerini kısarak ona baktı. "Sizinle görüştüğümüz proje hakkında ne karar verdiğimi merak etmiyorsunuz sanırım," dedi. Oysa iki gün boyunca onun arayıp sormasını beklemişti.

"Kararınız olumlu olsaydı, bana dönüş yapılırdı diye düşündüm."

"Bugün buraya gelmenizin nedeni bu kararı öğrenmek değil yani?"

Selin duruşunu dikleştirip çenesini havaya kaldırdı. Bu ukala öküze haddini bildirmeyi nasıl da istiyordu. "Arkadaşımla öğle yemeği yemek için gelmiştim, Kuzey Bey. Takdir edersiniz ki, üzerinde çalıştığım birden fazla proje var. Ön görüşmesini yaptığım her işte, toplantıdan iki gün sonra karşı tarafı sorgulamaya başlamıyorum."

"İşi istiyor musunuz, istemiyor musunuz? Buna karar veremiyorum."

Akhan ve Emine'nin bakışları pinpon topu gibi bir Selin'e bir Kuzey'e yöneliyordu. Akhan ikisi arasındaki harlanan alevlerin farkındaydı. Ancak Kuzey'in bu hiddetini anlayamıyor, onu ilk kez bir kadına karşı bu kadar öfkeli görüyordu. "Selin Hanım az önce işi ne kadar istediğinden bahsetmişti aslında. Hatta ben de emin olup olmadığını sordum. Malum... Sen çalışması zor bir insansın," diye kışkırttı Kuzey'i. Onun gözlerinde karşısındakini küle çevirecek bir ateş yandığını gördüğünde, doğru yolda olduğunu anladı.

"İşi Selin Hanım'a vermeye karar verdim," dedi Kuzey bu saçmalığı daha fazla uzatmaya dayanamayarak. "Tabii kendisi yeterince istekliyse..."

Selin heyecanını saklamaya çalıştı. "Ne kadar istekli olduğumu belli ettiğimi sanıyordum."

Kuzey onun gerçekten istekli olduğu halleri zihninde canlandırdı. Acaba tutkunun ateşi etrafında bir yangın yarattığında nasıldı? Yatağında çırılçıplak uzanırken, öpüşleri ve dokunuşlarıyla da ne kadar istekli olduğunu kanıtlar mıydı? Ya da altında zevkten kıvranırken... Rahatsızca kıpırdandı. Onu kendi yatağında çırılçıplak hayal ettiğini fark ettiğinde gerildi. Bu saçmalıktan da öteydi. Kuzey, otuz yıllık hayatının hiçbir döneminde kadınlarla ilgili böyle hayaller beslememişti. O, geçireceği geceyle ilgili düşler kurmaz, bunları yaşanan bir gerçek haline getirirdi.

Akhan'ın, düşüncelerini bölerek lafa atladığını duydu.

"Her iki taraf için de hayırlı olsun o halde."

"Projede elimden gelenin en iyisini yapacağım. Umarım siz de pişman olmazsınız," dedi Selin, Kuzey'in gözlerinin içine bakarak.

Kuzey bir yanıt vermeden Selin'i incelemeye devam ediyordu ki, Akhan yine oturduğu yerden sazan gibi atladı. Bu adamın ciddi bir araştırma peşinde olması gerekirken burada çene çalması Kuzey'in sinirlerini zıplatıyordu.

"Yemeğin yarım kaldığına göre, bir sonraki yemek benden olsun, Selin. Hem aldığın projeyi kutlamış oluruz," dedi göz ucuyla Kuzey'e bakarak.

"Teşekkürler, Akhan. Düşünmen yeterli."

Onların ne zaman birbirlerine isimleriyle hitap edecek kadar samimiyeti ilerlettiklerini anlamadı. Ancak itiraf etmeliydi ki, bu durumdan hiç hoşlanmamıştı. "Buna gerek yok!" dedi kırmızı gören öfkeli bir boğa gibi. "Senin uğraşacak önemli işlerin var, Akhan." Onun itiraz etmek için ağzını açtığını gördüğünde buna izin vermedi. "Ayrıca... Selin Hanım'ın başka bir planı yoksa, kutlamayı bu akşamki yemekte de yapabiliriz." Selin'in gözlerini şaşkınlıkla açtığını gördüğünde dudakları kıvrıldı. Kadının bu kez heyecanlı parıltılarla dolu bakışları kendisine sabitlenmişti ve sanki ne yanıt vereceğini bilemiyormuş gibi dudakları aralanıp yeniden kapanıyordu.

"Şey... Özel bir görüşme olacağını sanıyordum."

Onun bahane aramaya devam ettiğini düşünen Kuzey'in burun delikleri sinirle açıldı. "Özel bir görüşme olmayacak. Ama gelemeyecek durumdaysanız, söylemeniz yeterli."

"Yok... Gelmeyi isterim. Ama öncesinde özel konulardan söz edilecekse, aranıza bir saat geç katılmayı tercih ederim. Ne de olsa bu şirketin dışında biriyim. Kafanızda şüphe oluşsun istemem."

Bu açıklamayla tatmin olan Kuzey derin bir nefes aldı. "Pekâlâ, o halde. Sizi bir saat geç bekliyoruz."

Akhan oturduğu yerde kabaca yayıldı. "Beni de davet ettiğin için teşekkürler, Kuzey. Ben de Selin'le birlikte saat dokuz gibi orada olurum." Arkadaşıyla uğraşmak hoşuna gittiğinden, sabrını zorlamaya karar verdi. "Hatta seni ben alayım istersen, Selin. Birlikte gideriz." Kuzey'in ona gri bakışlarını örtecek kadar kaşlarını çatarak baktığını gördüğünde, başını *Ne var?* der gibi iki yana salladı.

"Senin öncesinde gitmen gereken bir yer var, Akhan," diye salladı ansızın. "Selin Hanım eminim kendisi gelebilir." Onların yan yana gelmelerinden neden bu kadar rahatsız olduğunu anlamıyordu.

Akhan daha fazla ileri gitmemek için kabul etti. "Tamam o zaman. Akşam görüşürüz," diyerek ayaklandı. Bir anda aklına

gelenlerle ciddileşerek Kuzey'e baktı. "Gece yarısından sonra bir haber gelmesini bekliyorum," dedi yalnızca onun anlayacağı dilde. "Yemekten sonra yeniden bir araya geliriz." Kuzey'in başıyla onaylamasının ardından odadan çıktı.

Kuzey ise Emine'yle vedalaşan Selin'i bekledi. Emine'nin, "Ben Ufuk'a haber vereyim," demesiyle, gözlerini Selin'e çevirdi.

"Görüşürüz, Selin Hanım," dedi boğuk ve iç titreten sesiyle. Elini uzattı. Saniyeler sonra avuçlarındaki soğuk ve narin eli hissettiğinde, onun ne renk olduğunu çözemediği gözlerine baktı.

"Görüşürüz, Kuzey Bey. Projeyi bana verdiğiniz için tekrar teşekkürler."

Genç kadının elini okşayan bir dokunuşla bırakıp uzaklaştı. Avuçlarının tam ortasına sanki küçük bir kibrit alevi bırakılmıştı. Yok saymaya çalıştı fakat başaramadı. Selin tam arkasını dönüp ilerleyeceği sırada onu kolundan tutup kendine çevirdi. "Ayağınız iyileşmiş," dedi imalı bir tonda. Onun gözlerini kırpıştırıp bir süre duraksamasıyla, dudaklarının kenarında çarpık bir gülüş oluştu.

"Evet. Daha iyi," diye yanıtladı Selin kendini ele vermemeye çalışarak.

Kuzey onun direnişine gülerek başını iki yana salladı. "Ne zaman kabul edeceksiniz?"

"Neyi?"

"Ayağınızın burkulmasının yalan olduğunu."

Selin onun sözlerinden etkilenmemiş, öğrenmesinden korkmuyor gibi duruşunu dikleştirdi. "Yalan olduğunu nereden çıkardınız?"

"Bir şekilde hissediyorum. Kabul edin, bitsin."

Genç kadın dudağını hafifçe ısırdı. "Yalan değildi," diye mırıldandı şuh olmasına özen gösterdiği sesiyle. "Ama siz bundan hiçbir zaman emin olamayacaksınız." Kolunu adamın tutuşundan kurtararak arkasına dönüp adımlarını hızlandırdı. Kuzey'in buz bakışlarında yükselen alevlerin farkına varamamıştı.

Genç adam onun koridorda yürüyüşünü izlerken, bakışlarını kıvrımlı kalçalarına sabitledi. Onun dudaklarından dökülen

sözleri, seksi ses tonunu hatırlamak zihnine vurulan bir balyoz gibiydi. İçindeki tutkunun patlamaya hazır, etrafına lavlar püskürten bir yanardağdan farksız olduğunu inkâr edemedi. Üstelik bu oyunda onun da fazlasıyla istekli olduğundan artık emindi. Geriye yalnızca onun bedeninin ve dudaklarının dokunuşları altında erimesi kalmıştı. Bunu da çok yakında gerçeğe çevirecekti.

❄

Aynı günün akşamında, Kuzey yaptığı anlaşmadan memnun bir halde şarabını yudumluyordu. Ufuk'un teklifi kabul etmesiyle rahatlamıştı. Nihayet şirketteki boşluğu doldurabildiği için mutluydu. Yemek sırasında her şeyi detaylıca konuşup, sözleşmeyi daha sonra imzalamak üzere fikir birliğine varmışlardı. "İş birliğimize!" diyerek kadehini havaya kaldırdı Kuzey. Ufuk ve Emine de memnuniyetle ona eşlik ederken, aklı yeniden Selin'e kaydı.

Onun hâlâ gelmediğini düşünerek kaşlarını çattı. Üstelik Akhan da henüz ortaya çıkmamıştı. Akhan'ın onu çiğneyip, Selin'i almaya gitmediğini düşünmeye çalıştı. Ancak saniyeler sonra gördüğü manzarayla bu varsayımın doğru olmadığı kanısına vardı. Yanındaki adamla konuşarak onlara doğru yürüyen kadını fark ettiğinde, hiddetle Akhan'a baktı. Adamın yüzündeki piç sırıtışla, elini yumruk haline getirdi. Ona haddini bildirmek için can atıyordu. Üstelik bunun için neden yanıp tutuştuğunu da bilmiyordu. Ardından Selin'e döndü. Bakışları milim milim genç kadının bedeninde dolandı. Gülkurusu elbisesinin açıkta bıraktığı bacakları karşı konulmazdı. Daha önce görmediği kadar seksi ve uzun bacaklardan yukarıya doğru çıkıp, elbisesinin göğüs dekoltesinde durakladı. Bu bir sınavdı. Kuzey'in tek bir bakışla canını yakacak kadar sertleşmesinin başka bir açıklaması olamazdı.

Selin, Akhan'la birlikte masaya ulaştığında herkesi öpüp Kuzey'in karşısında duraksadı. Kuzey yerinden kalkarak onu karşıladı. "Hoş geldiniz," dedi tok sesiyle.

"Hoş buldum, Kuzey Bey." Selin zarif bir hamleyle onunla tokalaşıp, kendisi için ayrılan yere oturdu.

Herkes masaya geçtiğinde tatlı bir sohbet başladı. Fakat Kuzey bakışlarını Selin'den çekemiyor, ara ara Akhan'a attığı kötü bakışlar arkadaşı tarafından fazlasıyla fark ediliyordu. Onlar da içkilerini söyledikten sonra Kuzey, Akhan'a küçük bir baş işareti yaparak sigara içilen alanı gösterdi. Ne demek istediğini anladığını biliyordu. "Biz bir sigara içip dönelim," diyerek oturduğu yerden kalktı. Hemen ardından gelen Akhan'la birlikte restoranın arka bahçesine geçtiklerinde, cebinden çıkardığı purosunu yaktı. "Ben sana ne demiştim?" diye sordu yalnız kaldıklarında. Bir an önce açıklama yapmasını istiyordu.

"Ne demiştin, patron?"

"Sakın anlamazlıktan gelme! Ne haltlar karıştırdığını çok iyi biliyorsun."

Akhan parmaklarının arasındaki sigaradan bir nefes çekti. "Bir halt karıştırmıyorum," dedi dumanı üflerken. "Ama kastettiğin şey Selin'i alıp buraya getirmememse, sözünü dinledim. Yalnızca kapıda karşılaştık." Genç adamın yüzündeki öfkeli ifadenin hafifçe geri çekildiğini gördüğünde, aklındakileri daha fazla tutamadı. "Eğer merak ediyorsan söyleyeyim. Selin'le sandığın anlamda ilgilenmiyorum."

"Tam aksi gibi görünüyor."

"Öyle olsaydı peki... O şekilde ilgilenseydim... Ne olurdu? Bunun seni ilgilendirdiğini hiç sanmıyorum."

"İlgilendirmiyor," diye yalan söyledi. Gözlerinin önünde belirip, onların birlikte olduklarını yansıtan hayalî görüntülerle dişlerini sıktı. Zihninde dolanan tacizci düşünceler hiç yardımcı olmuyordu. "Ama bu, izin vereceğim anlamına da gelmiyor."

"Senden neden izin isteyeyim ki? Bekâr bir adamım. Karşımda da bekâr bir kadın var. Kim engel olabilir?"

Kuzey onu daha fazla saklamaya gerek duymadığı bir öfkeyle yanıtladı. "Ben!" diye tıslarken, sesinde tehditkâr bir uyarı saklıydı.

Akhan bir şeyler bilir gibi güldü. "Onunla ilgilendiğini kabul ediyorsun o zaman."

Sıkıntıyla etrafına bakındı. Nasıl yanıtlayacağını bilmiyordu. Emin olduğu tek şey, Selin'e karşı hissettiği müthiş arzuydu. Ona her bakışında, aniden gelen bir bıçak yarası gibi, vücuduna saplanarak onu sertleştiriyordu. Şimdi bile bahçenin geniş camından içeriye bakarken, onun arkadaşlarıyla sohbet edişini izliyordu. Saçlarını arkaya savuruşu, dudaklarında beliren gülüş, fazlasıyla dişi olduğunu belli eden vücudu ve bakışları... O bakışlar iradeli olduğunu savunan bir adamı ölüme sürükleyebilecek güçteydi. Zayıf düşürebilirdi. Fakat Kuzey'in istediği şey, onun bakışlarına esir olmak değildi. "İlgileniyor olabilirim," dedi arzusunun hedefinde yalnızca onu yatağında görmek olduğuna kendini ikna ederken. "Bir süreliğine..."

"Eh! Geri çekilmen için de bir neden olmadığına göre... Ben oyunda değilim, patron. Saha senin."

Kuzey onun bu kendine güvenen tavrıyla dalga geçti dayanamayarak. "Sen oyunda olsan bile, bana yenilmeyeceğini düşündüren ne?"

"Ben onunla ilgileniyor olsaydım, yine de hamle yapacak mıydın yani?"

"Beni bilirsin," dedi Kuzey arsızca. "Hiçbir zaman aksi şekilde davranacak kadar erdemli bir adam olmadım."

"O halde sana mücadelede iyi şanslar!"

"Küçük mücadeleler ilgimi çekmez," dedi Kuzey purosundan son bir nefes alıp hızlıca söndürürken. "Benim alanım savaşlar..." İçeriye açılan kapıyı aralayarak sohbeti sona erdirdi. Masaya doğru ilerlerken, bakışları yalnızca Selin'in üzerindeydi. Etrafına yaydığı güç ve erkeksi etki adeta somutmuş gibi hissediliyordu. Sandalyesine geçip oturduğunda, genç kadın bakışlarını kaldırarak onunkilerle birleştirdi.

Kuzey, rengi her duygu geçişinde değişen gözlerini incelemekten kendini alamadı. Selin hafifçe öne çıkarak kolunu masaya yasladığında bile genç adam ifadesini bozmadı. Başparmağını önce alt dudağının kenarına, sonra sakallarla çevrelenmiş yanağına sürttü. O sırada masada birileri Selin'e hitaben bir şeyler söyledi. Genç kadın kendisini tutamadan kışkırtıcı bir

kahkaha attı. Dudaklarındaki gülüşü koruyarak Kuzey'e döndüğünde, gözlerindeki sevimli parlaklık bir ışık gösterisi gibi güzel yüzüne yayıldı. Genç adam duraksadı. *Menekşe...* diye fısıldadı içinden sessizce. Aklına çok eski bir efsanenin detayları akın ederken, Selin'in gözlerinin neye benzediğinin nihayet farkına vardı. *Cezayir Menekşesi!* Öldürücü güzellikteki çiçeklerin hikâyesi Kuzey'in yıllar önce kulağına çalınmıştı. Ve bu mavi-mor rengin etkisini Selin'in bakışlarında görmek, kabul etmese de onu şimdiye dek hiçbir şeyin beceremediği kadar sarsmayı başarmıştı.

❄

Saatler su gibi akmış, Akhan müsaadelerini isteyerek yanlarından ayrılmıştı. Emine de dakikalardır kendisine bir çıkış yolu arıyordu. Nihayet bir karara vardığında, bunu uygulamak için doğru zamanı kollamaya başladı. Sonunda derin bir nefes aldı. Yapabileceğini biliyordu. "Hay Allah!" dedi ansızın panikle. Kuzey ve Selin'in bakışları ona çevrildiğinde, sahte endişesini gözler önüne serecek tavrını takındı. Şimdi şov zamanıydı. Elindeki telefona dudaklarını yalandan titreterek baktı. "Büyükannem..." diye fısıldadı. "Fenalaşmış. Annem onu haber veriyor. Hastaneye gitmek istemiyormuş," dediğinde, Selin'in şaşkın bakışları kendisine odaklanmıştı.

"Nesi var? Ciddi bir durum mu?" diye sordu Kuzey.

Gözleri dolu dolu halde Kuzey'e döndü. Ufuk muhtemelen bir şey söylememek için kendisini zor tutuyordu. Ancak adamın elini sıkıca kavrayıp kucağına bastırırken, bu oyunu devam ettirmek için her şeyi yapacağını biliyordu. "Tansiyonu çok yüksek... Beslenmesine de dikkat etmeyince, böyle oluyor işte," dedi ağlamaklı bir halde. "Şey... Biz Ufuk'la kalksak... Şimdi ben olmadan hastaneye gitmeye ikna olmaz."

"Elbette!" dedi Kuzey anlayışla. Selin'le dekorasyon işini nasıl ilerleteceklerini konuşuyor olsalar da, bunu hiç istemeyerek sonraya bırakmak zorunda kalacaktı. "Biz de geceyi bitirelim o halde."

"Hayır!" dedi Emine çaresizce. Bunu kesinlikle istemiyordu. Onların yalnız kalması planın bir parçasıydı. Ama karşısındaki adamın da geceyi bitirmek fikrinden içten içe nefret ettiğini anlayamıyordu. "Hiç gerek yok. Siz Selin'le devam edin toplantıya lütfen. İş yarım kalmasın." Cevap vermelerini beklemeden çantasını alarak sandalyesinden kalktı. Kendisine inanamayan gözlerle bakan kocasının elinden tuttu. Ansızın aklına gelen bir fikirle gözleri ışıldasa da, bu yalnızca Selin'in dikkatini çekmişti.

Selin ise arkadaşını ayakta alkışlamamak, kahkahalarını serbest bırakmamak için adeta kendisiyle savaşıyordu. Emoş resmen Oscarlık bir oyun sergiliyordu. Ve Selin, bu yaptıkları için ilk fırsatta onu öpücüklere boğacaktı.

"Yalnız biz Ufuk'la alkol alırız düşüncesiyle arabalarımızı almamıştık. Selin sen arabayla mı geldin?"

"Evet, canım."

Kuzey'in görmemesine dikkat ederek arkadaşına göz kırptı Emine. Hemen sonra da olmayan büyükannesi fenalaşan, endişeli kadın kılığına büründü. "Arabanı alsak... Yarın senin evinin otoparkına bırakırız, olur mu?"

"Tabii ki. Hiç sorun değil. Beni de haberdar et durumdan."

"Tamam, canım," diyerek önce Kuzey'e yöneldi. "Çok teşekkür ederim. Ani oldu ama kusura bakmayın."

"Dert etme, Emine. Bir şeye ihtiyacın olursa, haber vermen yeterli. Ayrıca istersen yarın işe gelme."

"Buna gerek olacağını sanmıyorum. Ama düşündüğünüz için çok teşekkürler," deyip kocasıyla Kuzey'in vedalaşmalarına izin vermek için uzaklaştı. Birkaç adımda Selin'in yanına geldi ve izleniyor olabileceği düşüncesiyle arkadaşına hüzünlü bir sarılış armağan etti. Nihayet gizlendiğinde kulağına hafifçe kırkırdadı. "Bu fırsatı değerlendir, sarı cadı. Buzdolabı bütün gece senden gözlerini alamadı."

Selin, Kuzey'e tedirgin bir bakış attı ve onun Ufuk'la konuştuğunu gördüğünde rahat bir nefes aldı. "Gerçekten mi?" diye sordu merakla.

"Tabii ki gerçekten!" dedi ona cesaret vermek istercesine. "Bütün gece gözlerim sizin üzerinizdeydi. Ve bebeğim, adam seni resmen bakışlarıyla yedi."

"İki seferde de bana kök söktürdü," dedi Selin kaşlarını çatarak. "Hayallere kapılmaktan korkuyorum. Bana baktığını hissettim ama ya düşündüğümüz gibi değilse? Adamın bana sinir olur gibi bir hali var."

"Sen hiçbir zaman korkak bir kız olmadın," dedi sesini alçaltarak. "Kısa bir süre öncesine kadar adamı gittiği her yerde takip eden sen değil miydin? İşte sana fırsat! Bu gece her şey değişebilir. Şuh kadınsılığını öne çıkar ve asla hiçbir lafın altında kalma. Gerçek sen ol yani. Kısacası onun sabrını zorla."

"Onunla yatmamı falan önermeye çalışmayacaksın, değil mi?"

"Saçmalama!" dedi Emine sinirle. "Hiç mi Türk filmi izlemedin? Ayşen Gruda ne der, tatlım? *Göster ama elletme!*"

"Allah'ım! Çok edepsizsin, Emoş," dedi Selin gülüşünü zor tutarak. Hemen sonra yanlarındaki kıpırtıyla ikisi de toparlandılar. Yüzlerindeki o rahat ve gülümseyen ifadeyi silerek adamlara döndüler.

"Biz gidelim o halde. İyi akşamlar."

Emine ve kocası uzaklaşırken, Kuzey de dikkatini genç kadına verdi. Gece boyunca onu izlemiş, bakışlarını gözlerinden, kusursuz güzellikteki yüzünden ve doğal hareketlerinden bir an bile çekememişti. Bir yandan da Akhan'la olan samimi sohbetleri sinirini bozmuş, burada gösterdiği yüzünün gerçek olup olmadığından şüphelenmişti. "Kahve?" diye sordu kollarını masaya dayayarak. Akhan tarafında sandığı gibi bir durum olmasa da, Selin'in ne düşündüğünü merak ediyordu.

Selin gülümseyerek ona döndü. "Harika olur," dedi kendinden emin durmaya çalışarak. Genç adamın masaya dayadığı güçlü kollarına baktı. Gömleğinin altındaki kollarından ellerine doğru uzanan damarları gördüğünde zorlukla yutkundu. Onun garsona sipariş verişini izlerken, derin bir nefes alarak soluksuz kalmış ciğerlerini rahatlattı. Elleri acilen titremeyi bırakmalıydı.

Yoksa kendini açık edecek, Kuzey ona karşı bir şeyler hissettiğini anlayacaktı.

Kuzey siparişini verip, yeniden karşısındaki kadına baktığında kaşları çatıktı. Selin'in onunla diğerleriyle olduğundan daha farklı konuştuğunun farkındaydı. Gece boyu zaman zaman gözlerindeki isteği yakalamışsa da, bundan tam anlamıyla emin olamamıştı. Akhan'la kurduğu gereğinden fazla içten diyalog ise Kuzey'in sinirini zıplatmıştı. Onun neden bu denli aklını meşgul ettiğini anlayamıyordu. Üstelik bundan hiç hoşlanmıyordu. Kuzey, arzu duyduğu bir kadının zihnini işgal etmesine izin vermezdi. Ancak bu durum ona alışılmışın dışında şeyler yaptırıyordu. "Bana kendinizden bahsedin," dedi dudaklarından dökülenlere engel olamayarak. Nedense onunla ilgili bir şeyler bilmek istiyordu.

"Ne anlatmamı istersiniz? Yaptığım işlerden detaylı olarak söz etmiştim," diye yanıtladı Selin gülümseyerek. Garsonun getirdiği kahveye uzanıp, fincanı dudaklarına götürdü. Kahvesinden bir yudum aldıktan sonra, dilini istemsizce dudaklarında dolaştırdı. Bunu yaparken yüzünde kışkırtıcı bir ifadeyle gözlerini kapattığının farkına varamadı.

Oysa Kuzey'in bedeni bu manzara karşısında kaskatı kesilmişti. Oturduğu yerde rahatsızca kıpırdanarak, zorlukla sakinleştirdiği bedenini dizginlemeye çalıştı. İçinden okkalı bir küfür savurup, oturduğu pozisyonu değiştirdi. Ancak damarlarındaki arzu yoldan çıkmış durumdaydı. "Özel hayatınızı kastetmiştim," dedi aklını başka şeylere vererek. Kadının şaşkınlıkla açılan gözlerini gördüğünde dudakları kıvrıldı.

"Özel hayatımla ilgili anlatabileceğim pek bir şey yok aslında. Zamanımın büyük bir kısmı çalışarak geçiyor."

"Tek başınıza mı yaşıyorsunuz?" Kuzey'in amacı onun hayatında biri olup olmadığını öğrenmekti. Karşısındaki kusursuz güzellikteki kadının, hiçbir erkek tarafından yalnız bırakılmayacağını düşünüyordu. Bu fikirle dişlerini sertçe sıktı. Üstelik onun biriyle birlikte olabileceği ihtimaline sinirlenmek, genç adamı daha çok çıldırtmıştı.

"Evet, yalnız yaşıyorum. Ailem İzmir'de. Benim de burada Emine'den başka kimsem yok."

"Uzun süredir mi arkadaşsınız?"

"Çocukluktan beri."

Hayatında bir erkeğin olmadığını düşünerek, gözlerini talepkâr bir şekilde genç kadının üzerinde gezdirdi. Akhan konusu kafasını kurcalasa da, onun her önüne gelen adamla cilveli konuşmalar içine girip girmediğini merak ediyordu. Üstelik ona bakarken bile bedenindeki enfes uyarılmayı hissediyor, bu durum daha çok öfkelenmesine sebep oluyordu. Onu denemeye karar vererek derin bir nefes aldı. "Zamanının tümünü çalışarak geçiriyor olamazsın. Hayatında başka bir şeylerin yeri mutlaka vardır." Çapkın bir tavırla güldü. "Sizli bizli konuşmaktan sıkıldığımı söylememe gerek yok sanırım."

Selin bakışlarını adamın üzerinde dolaştırdı. Yüzünde milim milim ilerledi ve yeniden gri gözlerine ulaştı. Bu soruları neden sorduğunu bilmiyordu. Ne öğrenmek istediğini kestiremiyordu. Fakat Kuzey onu gerçekten de yiyecek gibi bakmaya devam ettikçe, kalbi göğüs kafesinde dört dönüyordu. Avuçları terliyor, bacaklarının oturduğu yerde bile titremesine engel olamıyordu. "Fırsat bulduğum vakitlerde dans ediyorum. Zaman zaman gittiğim bir yer var."

"Dans mı?" diye sordu Kuzey duyduğu şeyden hoşlanmayarak.

"Evet. Bir süre Bachata kursuna gitmiştim. Hâlâ çok amatörüm. Gerçi profesyonel olmak gibi bir derdim de yok. Spor salonlarına tıkılıp kalmaktan hoşlanmadığım için, kendime bu yolu buldum. İyi vakit geçirmemi sağlıyor."

"İzlemek isterdim."

"Neyi?"

"Dans edişini."

Selin'in soluğu boğazında takılı kalırken, Kuzey'in boğuk sesinin etkisiyle karnında arzu dolu bir düğüm oluştu. Elini yanan yüzüne doğru sallayarak kendine serin hava yaratma isteğini bastırdı. "Gördüklerinizden hoşlanacağınızı sanmam. Bazen

adımlarımı şaşırdığım bile oluyor." Saçını hafifçe kulağının arkasına sıkıştırdı. "Zaman zaman oldukça sakar olduğumu anlamış olmalısınız," dedi Selin utangaç bir tavırla.

"Ah, evet! Bunu kesinlikle anladım."

"Ve hiç hoşlanmadınız."

"Bunu da nereden çıkardın?" diye sordu Kuzey tek kaşını merakla kaldırarak.

"O gün beni ciddi anlamda korkutmuştunuz. Neredeyse beni kovacağınızı sanmıştım."

"İşi alamayacağın için mi korktun?"

"Açıkçası... Zaten rezil olmuştum. Bir de toplantı odasındaki hareketlerim yüzünden hakarete uğramaktan korktum."

Kuzey başparmağını alt dudağına sürttü. "Kadınlara hakaret eden bir adam gibi mi duruyorum?"

"Fazlasıyla sert ve ulaşılması imkânsız bir adam gibi görünüyorsunuz."

Gülerek başını iki yana salladı. *Sert!* dedi içinden sessizce. Şu anda fazlasıyla *sert* olduğuna şüphe yoktu. Ancak bunun nedenini Selin'in bildiğini hiç sanmıyordu. "Yani ulaşılması daha kolay olan adamlar mı ilgini çekiyor?" diye sordu kendini tutamayarak. "Mesela Akhan gibi..."

Selin duyduklarıyla kaşlarını çattı. "Ne demek istediğinizi anladığımı sanmıyorum."

Kuzey artık bu konuyu açıklığa kavuşturma isteğiyle hareket etti. "Birlikte iş yaptığım kişilerin, en yakın adamımla flörtleşmesi hoşuma gitmez. Tekrarlandığı takdirde, iş birliğimiz sona erer." Fazla açık sözlü davrandığını bilse de, kendisine engel olamıyordu. Onun vereceği tepkiyi görmek istiyor, bu doğrultuda hareketlerine yön vereceğini biliyordu.

Selin'in hissettiği şaşkınlık tüm hareketlerine yansıyordu. "En yakın adamınızla flört ettiğimi mi düşünüyorsunuz?" diye sordu şoke olmuş gibi.

"Düşünmüyorum. Görüyorum."

"O halde bir göz doktoruna gitmenizi tavsiye ederim," dedi Selin onun sözlerine inanamayarak. Elleri bu kez heyecandan

değil, sinirden titriyordu. "Ben yalnızca bana içtenlikle davranan birine nezaket gösteriyorum. Hepsi bu."

Kuzey onun bu cüretkâr ve dürüst olduğu apaçık olan tepkisine güldü. Anlaşılan Akhan'la ilgilenmiyordu. Genç adam aldığı yanıttan hoşnut bir şekilde onu baştan ayağa süzdü. Işıl ışıl parlayan sarı saçlarında, saçlarını her arkaya atışında ortaya serilen pürüzsüz boynunda dolanan aç bakışları, muhtemelen Selin tarafından da fark edilmişti. Ama umurunda değildi. Kuzey kartlarını açık oynamayı severdi. "Emin olamıyorum," dedi parmaklarını hafif tıkırtılarla masaya vururken.

"Neden?" diye sordu Selin. Adamın ithamı hâlâ zihninde yankılanıyor, önündeki kahve dolu fincanı onun suratına geçirmemek için kendisini zor tutuyordu. Umurunda olan tek adam şu an karşısında dururken, işittiği sözlere inanamıyordu.

"Samimi davranışlarının hedefinde olmak için ne yapmam gerektiğinden..." dedi Kuzey arsızca.

"Bunu neden isteyesiniz ki? Sizin de söylediğiniz gibi, biz yalnızca birlikte iş yapıyoruz." Selin onun çapkınca kıvrılan dudaklarını gördüğünde dişlerini sıktı. Başka zaman olsa adamın bu isteği onu heyecanlandırırdı fakat şimdi yalnızca vahşileşmesine neden oluyordu. "Yoksa az önce bahsettiğiniz flörtleşme kuralı sizin için geçerli değil mi?"

Kuzey gözlerini kıstı ve hemen sonra kahkahasını serbest bıraktı. Onun bu ateşli tavrı kanını kaynatmıştı. "O kuralın bir palavradan ibaret olduğunu ikimiz de biliyoruz," dedi açık bir itirafla. İş yaptığı kadınlarla ilişki yaşamamak gibi prensipleri yoktu. Hayatının hiçbir döneminde tutkusunu bastırıp gizlememişti. Bu kez de inkâr edecek değildi. Selin tanıştıkları andan beri güzelliğiyle arzularının hedefindeydi. Ve Kuzey bu zamana kadar istediği her şeyi elde etmişti.

"Bence bu tam da olması gereken!" dedi Selin hafifçe gülerek. "Çok daha profesyonel." Saatine baktıktan sonra adama döndü. Kuzey'in anlamsız suçlamasından sonra, hırçın tavırlarını bir türlü frenleyemiyordu. "Artık kalkalım mı? Epey geç olmuş."

Kuzey onun sinirlendiğini fark etse de, küçük bir baş hareketiyle onayladı. Hemen ardından oturduğu yerden kalktı ve masanın etrafında dolanarak Selin'in yanına ulaştı. Eğilerek onun da kalkmasını sağladı. Oynadığı oyun tehlikeli olsa da, kazanacağını biliyordu.

Selin bel kemiğinden başlayıp tüm bedenini dolaşan ateşle duraksadı. Kuzey hemen arkasında duruyor, sert ve geniş göğsü narin sırtına temas ediyordu. Bu durum karşısında bedeninin titreyişine engel olamazken, hafifçe ona dönmeyi başardı. Bakışları birleşirken, dudaklarının aralandığının ve bunun Kuzey'in üzerinde yarattığı etkinin farkına varamadı. "Hesabı istemeyecek miyiz?" dedi sesinin titrememiş olmasına şükrederek. O anda ona karşı hissettiği öfkeyi koruması gerekirken, ufacık bir yakınlıkla sarsılması aptallıktı.

"Hayır," diye yanıtladı genç adam. "Faturayı şirkete yollayacaklar."

Restoranın çıkışına doğru ilerledikleri sırada, aralarındaki mesafe oldukça kısaydı. Selin tam kapıdan çıkarken, belinde hissettiği sıcaklıkla donup kaldı. Adamın yalnızca yol göstermeye çalıştığını bilse de, bedeninin ona olan zaafına içinden saydırdı. Belindeki iri ve erkeksi el Selin'in dilini damağını kurutuyor, her tarafına ateş basmasına neden oluyordu. Teninde sanki bir alev topu vardı ve o alevler vücudunun dört bir yanına dağılarak her bir santimini kavuruyordu.

Kuzey'in arabası görevli tarafından restoranın önüne getirildiğinde, Selin onun etkisinden az da olsa kurtulmuş olmayı dileyerek başını kaldırdı. "Benim için bir taksi çağırsalar iyi olacak."

"Gerek yok!" diye yanıtladı Kuzey sert bir tavırla. "Seni ben bırakacağım."

"Zahmet olmasını istemem..." Buna gerek olmadığını söyleyecekken, Kuzey'in itiraz kabul etmeyen sesiyle engellendi.

"Taksiyle gitmene izin vermem mümkün değil."

"Birlikte iş yaptığınız herkesi evine kadar bırakır mısınız?" diye sordu Selin çenesine hâkim olamadan.

Başını iki yana sallayarak, onun bu gevezeliğine güldü. "Genelde, hayır. Bu bir istisna sayılabilir." Selin'e hafifçe yaklaşıp arabasının yolcu kapısını açtı. Bakışları yüzünde gezinirken, kadının gözlerindeki koyu parıltıların farkındaydı. "İçeride kabalık ettim," dedi açıkça.

Selin kalbinin gümbürdediğini hissettiğinde zorlukla yutkundu. "Özrünüz kabul edildi," diye yanıtladı şımarık bir tavırla.

Kuzey elini yeniden onun beline atıp arabaya doğru yönlendirdi. Gözleri kadının hafifçe aralık dudaklarından, hızlı bir şekilde yükselip alçalan göğüslerine indi. Aralarındaki mesafe o kadar azdı ki, dolgun göğüsleri kendi sert bedenine temas ediyordu. "Düşüncelerim yüzünden özür dilemem," diye fısıldadı boğuk bir sesle. "Ve güzel bir kadını, gecenin bu saatinde asla korunmasız göndermem."

Selin onun sesinden hissedilen gücün etkisiyle yutkundu. Kabalığı sinirini bozsa da, kararlı duruşundan hoşlanmıştı. *Sanki her şeyine bayılmıyormuşsun gibi...* diyen utanmaz iç sesini bastırdı. Fakat Kuzey'in erkeksi çekiciliğine karşı koymak imkânsızdı. Adamın açtığı kapıdan arabaya bindiğinde derin bir nefes aldı. Saniyeler sonra Kuzey de direksiyona geçmişti. Göz ucuyla ona bakarken, az önce güzel bir kadın olduğunu ima ettiğini düşündü. Tek bir sözcük bile öküzlüğünü silmeye yetiyordu işte. Adama bakmayı sürdürürken, ellerini kirli sakalının gölgelediği yüzüne uzatmak istedi. Parmaklarını gür saçlarının arasında gezdirmek ve sonra... Rahatsızca oturduğu yerde kıpırdanarak bakışlarını camdan dışarıya çevirdi. Hayallerini süsleyen tutkulu sahneler, damarlarındaki kanı alevlendirmeye yetmişti. Gözlerini kapatıp, *Kendine gel!* diye emretti arsız tarafına. Böyle devam ederse Emoş'un *Göster ama elletme!* taktiğini uygulamak mümkün olmayacaktı. Çünkü içinde *Koy ver kendini gitsin! Atıl adamın kollarına!* diyerek kendisini kışkırtan arzulu bir kadın vardı. Ama her şey bu kadar kolay olamazdı. Kuzey'e karşı hissettiği aşk tüm benliğini sarmışken, atacağı her adımı dikkatle hesaplamalıydı.

Nihayet Selin'in tarif ettiği evin önüne yanaştıklarında, Kuzey hızla arabadan indi. Arabanın etrafında dolanarak Selin'in kapısına ulaştığında, genç kadın çoktan dışarıya çıkmıştı.

"Ben..." diye fısıldadı Selin zorlukla yutkunarak. Kuzey'in bakışlarını tüm gece boyunca olduğu gibi bir kez daha iliklerine kadar hissediyordu. Bedenini ona yaklaştırmamak, gözlerini kapatıp onun sıcağına sokulmamak için kendisini zor tutuyordu. "Bıraktığınız için teşekkür ederim."

"Sizli bizli konuşmaya devam mı edeceğiz?" diye sordu Kuzey kaşlarını çatarak. Burnuna dolan kadınsı koku bedenini sertleştiriyor, bu gece alacağı soğuk duşun epey uzun olması gerektiğini hatırlatıyordu.

"Siz benim müşterimsiniz." Adamın restoranda söylediklerine imada bulundu. "Sizin de uyardığınız gibi, aksi doğru olmayacaktır."

"Kime göre doğru olmaz?" Sesinde alaycı bir ton saklıydı. "Sana mı? Yoksa bana mı?"

"Size. Bu kuralı koyan sizsiniz. Ben de olması gereken bu diye düşündüm."

Kuzey bir adım atarak ona doğru yaklaştı. "Her zaman olması gerekeni mi yaparsın?"

"Genelde," diye yanıtladı Selin mantıklı görünmeye çalışarak. Oysa Kuzey onun tamamen duygularıyla hareket eden biri olduğunu bilmiyordu. Aylardır Kuzey'in peşinde dolanmasının, adama yakın olabilmek için her türlü oyunu oynayabilecek kadar cesur davranmasının altında da bu duygular yatıyordu.

"*Olması gerekenler,* her zaman yararımıza olmayabilir. İnsan bazı şeyleri akışına bırakmalıdır."

Kuzey yalnızca bir adım ötesindeydi. Aralarındaki mesafe tek nefeslikti. Elini uzatsa onun sert, kaslı olduğu giysilerinin üzerinden bile belli olan bedenine dokunabilirdi. Ama bunu yapamayacağını biliyordu. "Mesela? Siz her şeyi oluruna bırakır mısınız?" diye sordu sızlayan avuçlarını elbisesine bastırırken. "Bu benim özellikle bu akşam tanık olduğum kişiyle pek örtüşmüyor."

"Nasıl biriymiş senin tanık olduğun kişi?" diye sordu gülerek.

"Sizin söylediğiniz gibi duygularıyla hareket edebilecek, anı yaşayabilecek biri değildi."

"Ben de bazen anı yaşarım. Hatta çoğu zaman..." Ona doğru bir adım attı. Vücutları neredeyse birbirine değiyor, Kuzey genç kadının incecik bedeninin etrafına yaydığı sıcaklığı çırılçıplakmış gibi hissedebiliyordu. "Söz konusu arzularım olduğunda, her şeyi oluruna bırakır, mantığımı görmezden gelmeye çalışırım."

Kuzey'in ima ettikleriyle yanaklarının pembeye boyandığını hissetse de, gecenin karanlığına şükretti. "Bu, kişinin kendisine zarar verebilir," dedi sakince. İçinde kaynayan volkana inat, iradeli olabildiği için kendini kutladı.

"İnsanın arzularını dinleyip, buna göre hareket etmesinin sağlayabileceği çok şey var. Ve zarar bunlardan biri değil..." Sözlerinin devamını içinden getirdi. *Ama alacağın zevk kesinlikle bunlardan biri...*

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?"

Genç kadının tatlı soluğu yüzünü yalayıp geçtiğinde, Kuzey çenesini sertçe sıktı. Bakışları kararmış, gecenin siyahına bulanmıştı. Elini onun sarı saçlarına uzatarak ince bir tutamını parmaklarının arasına aldı. "Çünkü defalarca yaşadım. Biliyorum."

"Sizli bizli konuşmamızın bu söylediklerinizle ne ilgisi olduğunu anlayamıyorum." Selin hafifçe gülmeye çalıştı. Ancak Kuzey'in parmaklarının saçına dokunduğunu görmezden gelmek olanaksızdı.

"Konumuzun bu olmadığını bildiğinden eminim."

Selin, Kuzey'in yüzü ona doğru yanaşıp, burnu ipeksi saçlarına değdiğinde titredi. Adamın erkeksi ve yakıcı kokusu burnuna dolarken, elini kaldırıp onun göğsüne koymamak için kendisini frenledi. "Konumuzun ne olduğuyla ilgili en ufak bir fikrim bile yok," dedi avuçlarının arasındaki çantasını sıkarak. Yüzünü kaldırıp Kuzey'le göz göze geldi. Kuzey'in eli beline uzandığında nefesini tuttu. Aslında adam onu hiçbir şey için zorlamıyor, yalnızca okşayan bir temasla dokunuyordu. Buna

rağmen aralarındaki yakınlık Selin'i sersemletiyor, daha fazlasını istemesine neden oluyordu.

Kuzey, genç kadının çenesinden hafifçe tutup yüzünü kendisine doğru kaldırırken, başını ona doğru eğdi. Avına yaklaşan vahşi bir panter gibiydi. "O zaman kesinlikle bir fikir edinmeni sağlamalıyım," dedi nefesleri birbirine karışırken.

"Kuzey Bey..." diye mırıldandı Selin soluk soluğa. Gözlerini kapattı ve Kuzey'in dudaklarını şakağının bir milim yakınında hissettiğinde, boğazına kadar yükselen inleyişi bastırdı.

Kuzey onun tepkilerini frenlemeye çalıştığının farkına vardığında, bir sonraki hamlesinden asla şüphe duymadı. Emin olduğu bir şey vardı ki, Selin de bu yaşananları en az kendisi kadar istiyordu. Ve genç adam ona istediğini vermek için her yolu deneyeceğini düşünüyordu. "Sonra... Bu *bey*li konuşmadan kurtulmak için seni ikna etmeliyim."

"Kolay ikna edilen biri değilim."

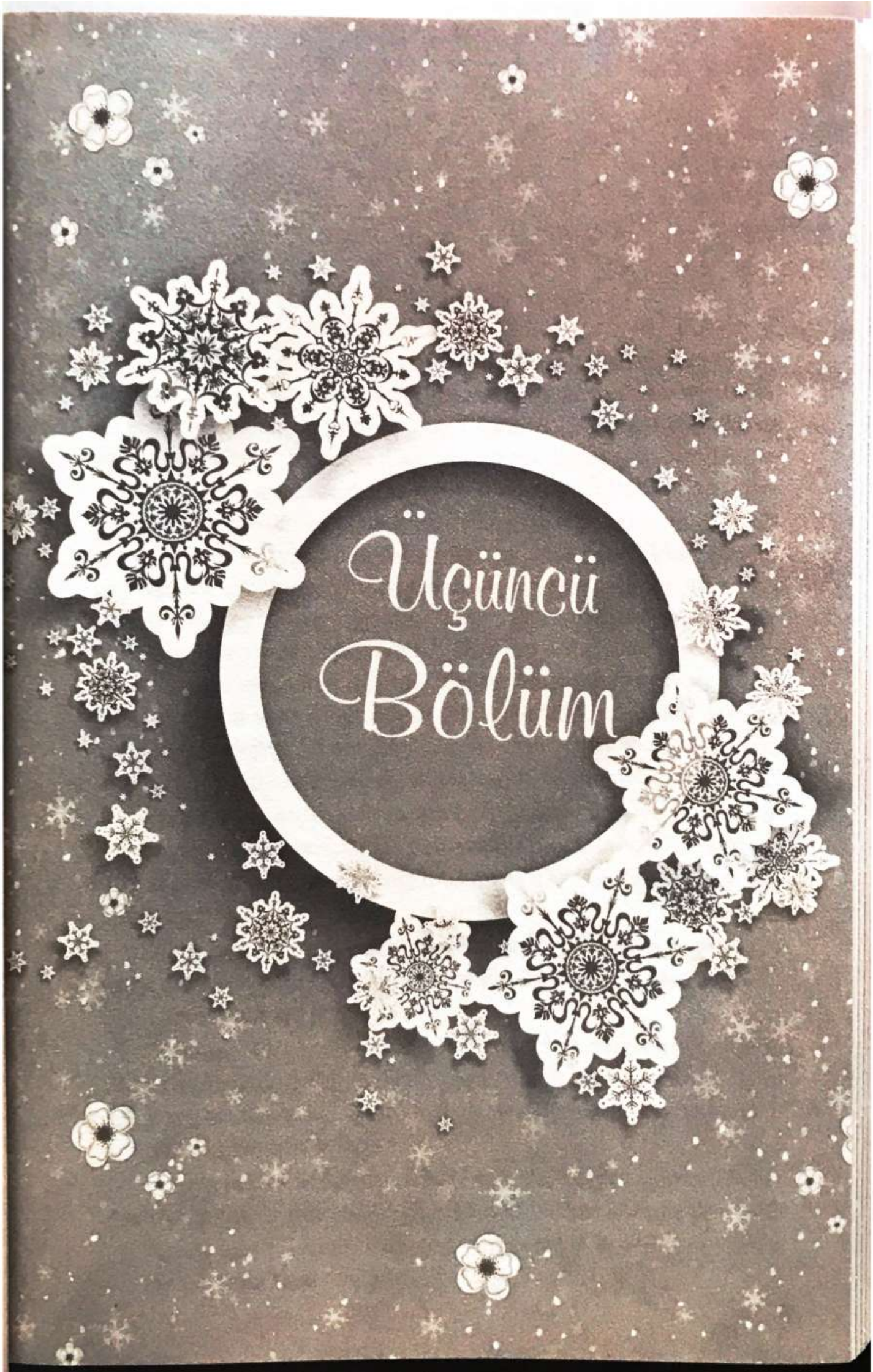
Kuzey onun titrek bir sesle söylediklerine güldü. Dudaklarını onunkilere yaklaştırdı. Aralarında hâlâ bir nefeslik mesafe vardı. Bu ufacık aralıktan geçmeye devam eden hava bile o anda sinirini bozuyordu. Dudaklarını Selin'in dudaklarına bastırmak istese de, kendisini engelleyen şeyin ne olduğunu anlayamıyordu. Ancak o pembe dudakları kıstırıp emmemek için direniyor, tadının lezzetli olup olmadığını düşünerek kendine işkence ediyordu. "Başaracağımdan eminim. Tıpkı ayağını burktuğun konusunda yalan söylediğini itiraf edeceğinden emin olduğum gibi..." diye fısıldadı boğuk ve tutku vadeden sesiyle. "Ama sen biraz daha böyle yakınımda durmaya devam edersen, bunu zamana yaymayı reddedeceğim." Ondan yavaşça uzaklaşıp, büyüleyici renkteki gözlerine baktı. "İyi geceler, Selin," dedi sanki az önceki yakınlaşma hiç gerçekleşmemiş gibi. Onunla resmen kedinin fareyle oynadığı gibi oynuyordu. "Yarın sabah erkenden ofisimde olursan, birlikte evi görmeye gidebiliriz."

Selin, Kuzey'in bu mesafeli tavrına şaşkınlıkla baktı. Bu adam az önce onu neredeyse öpmek üzereyken, o ruh halinden nasıl bu kadar çabuk sıyrılmıştı? Ağzı gerginlik ve beklentiyle

kupkuruyken, dilini dudaklarının üzerinde dolaştırdı. "Tabii..." dedi. "Sabah ofisinizde olurum." Kuzey kopkoyu bakışlarla ona bakıp çenesini sıktığında kaşlarını çattı. Ancak adam başını hafifçe eğdikten sonra arkasını dönerek uzaklaşınca, Selin öylece kalakaldı. Ardından saf gibi onu izlediğini fark ettiğinde kendisini toparladı.

Apartmandan içeri girip hâlâ dörtnala koşturan kalbini sakinleştirmeye çalıştı. Daha sonra nasıl becerebildiğini hatırlamayacak olsa da, kendisini nihayet evine attığında derin bir soluk aldı. Sonrası... Sonrası bir depremden farksızdı. Sırtını kapıya yaslayıp gözlerini kapattı. Birkaç dakika önce yaşadığı yakınlığı gözlerinin önünden geçirip hatırlamaya çalıştı. Dudakları arasında kalan o minicik mesafe, aklını tam anlamıyla başından almıştı. Başını geriye attı ve bacakları onu daha fazla taşıyamadı. Kendini kapının dibine, yere bıraktığında istemsizce kıkırdadı. O dokunuşun gerçek bir öpüşmeye dönüşebileceğini düşündükçe, karnından kasıklarına, oradan tüm bedenine enfes bir sızı yayılıyordu. Parmaklarını dudaklarına bastırdığında gözleri aniden açıldı. Menekşe rengindeki gözleri tutkuyla parlarken, çok daha fazlasını istediğine şüphesi kalmamıştı. İstediği yalnızca Kuzey'in aşkı değildi. O, Kuzey'in ona yaşatabileceği her duygu için ölüyordu.

Onu ilk gördüğü anda kalbinin orta yerinde ufacık bir kıvılcım alev almıştı. Ve o günden beri içindeki yangın büyüyor, Kuzey'i de içine alıp tutuşturmak için bekliyordu. Bunun için sabretmesi gerektiğini biliyor, fakat Kuzey'in aşkını elde edemeden kül olmaktan delicesine korkan yanını da hiçe sayamıyordu.

Üçüncü
Bölüm

"Bak sen bizim *buzdolabına*!"

Kıkırdayan arkadaşının sesi kulaklarına dolarken, Leyla Abla'sının hazırladığı kahvaltıyı midesine indirmekle meşguldü. Peynirinden bir parça yiyip, taze sıkılmış portakal suyundan içti. "Aynen öyle. Resmen dizlerim titredi, Emoş'um. Nasıl tepetaklak yere yığılmadım, şaşıyorum." Emoş'un kahkahası yükselirken, Selin de yaşlı kadının hâlâ masaya yığmaya çalıştığı yiyeceklere bakıyordu. Böreklerden zorlukla çekebildiği gözleri muhteşem görünümlü yumurtalı ekmeklere gidiyor ve hangi birini yiyeceğini şaşırıyordu. "Leyla Abla, ne yaptın ama ya! Kilo alacağım senin yüzünden." Telefonu kulağında tutup, tabağında kalan son börek dilimini ağzına tıkıştırmaya çalıştı. Kadının ona yanıt vermeyip sadece gülümseyerek çalmakta olan ev telefonuna doğru ilerlediğini gördü. "Emoş'um, telefon çalıyor. Ben zaten sizin ofise geleceğim birazdan. Konuşuruz, olur mu?"

"Tamam, canım. Gelince ara beni. Kahve içmeye muhtemelen vaktimiz olmaz. Çünkü pek sevgili buzdolabı, söylediği saatin dışına çıkılmasından hiç hoşlanmaz. O yüzden iş çıkışı görüşürüz."

Selin, onun Kuzey'e taktığı isme güldü. "Ufuk'un yeni işini kutlamak için yemeğe çıkalım o halde. Hafta sonu olsun ama... Hem annemler de gelecekti."

"Tamam. Organize ederiz bir şeyler," deyip telaşla ekledi. "Ah, unutmadan! Bugünkü toplantınızda buzdolabının fişini çekmeyi unutma, bebeğim. Soğuk nevalemizi biraz ısıtmamızın bir mahsuru yok bence."

"Emoş, sen nasıl bir şey oldun böyle ya?" diye kıkırdadı Selin. Ardından düşündükleriyle gülüşü tatlı bir kahkahaya dönüştü.

"Hadi hadi! Sen de istemem yan cebime koy modundasın. Neyse telefona bak sen, kapatıyorum."

"Peki, Emoş'um. Öpüyorum," diyerek telefonu kapattığında, Leyla Abla'sı elindeki telsiz telefonla yanına gelmişti.

"Annen arıyor, güzelliğim."

Selin'in yüzündeki gülümseme genişledi. Telefonu kulağına götürdüğü anda annesinin sesi kulaklarına doldu.

"Meleğim... Nasılsın?"

"İyiyim, Feray Sultan. Sen nasılsın? Babam nasıl?"

"İyiyiz, canım. Seni özledik sadece. Sağlığın yerinde mi, iyi besleniyor musun, Selin? Aç aç dolaşmıyorsun, değil mi kızım?"

Selin, annesinin evhamlı haline gözlerini devirdi. "Anneciğim, sence başımda Leyla Abla varken aç dolaşmam mümkün mü?"

"Evdeyken mümkün değil tabii. Sıkı sıkı tembihledim onu ben. Ama dışarıdayken de mutlaka düzgün şeyler ye. Bünyen zayıf düşüyor sonra. Ayrıca ilaçlarını alıyor musun? Kontrollerini aksatmıyorsun, değil mi?"

"Merak etme, annem. Aksatmıyorum," diyerek geçiştirdi. "Çok iyiyim ben. Siz ne yapıyorsunuz? Ne zaman geleceksiniz buraya?"

"Cuma akşamı yola çıkıyoruz. Baban da çok sabırsız... Başımın etini yedi. 'O kız tek başına ne yapıyor oralarda, neden gelmiyor?' deyip duruyor."

"Çalışıyorum, anneciğim. Ne yapacağım başka? Bak Ufuk yeni bir işe başladı. Hem de Emoş'un çalıştığı şirkette. Geldiğinizde onun da kutlamasını yapacağız."

"Tamam, meleğim. Biz de ona göre bir hediye alalım Ufuk'a. Eli boş kutlama yapılmaz."

"Göster bakalım inceliğini, Feray Sultan." Bakışlarını kolundaki şık saate çevirdiğinde, oturduğu sandalyeden hızla kalktı. "Anneciğim, benim kapatmam gerek. Bir toplantıya yetişeceğim. Siz gelmeden önce konuşuruz yine, olur mu?"

"Olur, canım. Dikkat et kendine."

"Siz de dikkat edin. Öpüyorum." Elindeki telefonu masaya bırakıp seslendi. "Leyla Abla, ben çıkıyorum. Var mı istediğin bir şey?"

Yaşlı kadın içeriden elinde temizlik beziyle koşarak geldi. Yüzündeki gülümsemeyi de Selin'den eksik etmiyordu. "Tamam, güzelliğim. Hiçbir şey istemiyorum, her şey var. Yemeği evde yiyeceksen bana haber ver de; hazırlayıp çıkayım."

"Sen beni bekleme, ablacığım. İşin bitince çık. Ben akşam Emoş'la buluşacağım."

"Tamam. Hadi sağlıcakla o zaman. Yarın sabah görüşürüz."

"Görüşürüz."

Kadının yanaklarına tatlı öpücüklerini bıraktıktan sonra, mavi elbisesiyle uyumlu siyah çantasını eline aldı. Üzerine siyah trençkotunu da giydiğinde hazırdı. Yüksek topuklu siyah stilettoları, elbisesi ve çantasıyla enfes şekilde uyumluydu. Sırtından aşağıya dökülen sapsarı, dalgalı saçları bu uyumu bozsa da, yarattığı tezat dış görünüşünün fazlasıyla dikkat çekmesini sağlıyordu. Çantasının içinden arabasının anahtarını çıkaracakken duraksadı. Arabası Emoş'taydı. Bu durumda taksi kullanmaktan başka seçeneği kalmamıştı.

Evden çıkıp hızla bir taksi çevirdi ve gideceği yeri söyledi. Ardından çantasından çıkardığı tabletini açıp, bugünkü programına göz gezdirdi. Aslında takvimini kaplayan tek önemli detay Kuzey'le yapacağı toplantıydı ama o bunu bilmemeliydi. Sanki olacakları hissetmiş gibi kafasından uyduruk buluşmalar yaratıp, dudaklarında eşsiz bir gülümsemeyle bunları takvime yazdı. Kuzey'in toplantıdan sonra bir şeyler içmeyi teklif etmesini ummaktan başkası elinden gelmiyordu.

"Şuraya da..." diye mırıldandı kendi kendine. "Bence bir buluşma daha koyabilirim." Gülümsemesi genişlerken, parmakları çoktan dokunmatik klavyeye temas etmeye başlamıştı. "Saat tam dörtte, şans bu ya!" dedi kıkırdayarak. "Mert'le toplantım olsun." Gülüşünü bastırarak kaydını bitirdi ve tabletini kapatarak çantasına geri koydu. Bunu Kuzey'e göstermenin bir yolunu bulmalıydı. Emoş'un dedikleri dolandı aniden zihninde. Menekşe rengindeki gözleri etrafına ışıltılarla bakarken, *Göster ama elletme!* sözünün hayatına etki edeceğini biliyordu. Bugün o eve bakmaya gittiklerinde yalnız olacaklarını tahmin ediyor,

olası bir yemek teklifini reddedecek olmanın üzüntüsünü yaşıyordu. Dün gece adamın ona yaptıklarını aklından atamıyor, hissettiklerinin yoğunluğu şimdi bile dizlerini titretiyordu. Belli ki Kuzey de etkilenmişti. Akhan'la ilgili verdiği tepkiyle ve aldığı yanıttan sonra söyledikleriyle bunu yeterince göstermişti. Hissettikleri Selin kadar yoğun değildi belki ama tutku da olsa en azından bir şeyler hissediyor olması iyiydi. Tabii Kuzey'in kollarına daha ilk anda atılmak hiç iyi bir fikir değildi. Bu nedenle de ondan uzak durmalı, küçük cilvelerle kendisine çekmeliydi. Böyle planlar yapmak Selin için kolaydı. Ama asıl önemli olan bunları uygulamaktı. Hayatının hiçbir döneminde plancı biri olmamıştı. O yüzden de çuvallamaktan korkuyor, onu gördüğü ilk andan beri terleyen avuçlarının, kesilen nefesinin en azından bir süre kendisine yardımcı olmasını umuyordu.

Kuzey'in şirketinin önüne geldiğinde taksinin ücretini ödedi. Parmaklarını saçlarının arasından geçirerek havalandırdı. Ciğerlerine derin soluklar doldurmasının ardından büyük karşılaşmaya hazırdı. Taksinin kapısını açtı. Cüzdanını çantasının içine geri koymaya çalışırken, bir bacağını kapıdan dışarıya attı. Bedenini saran seksi elbisenin frikik vermemesi için dikkatle indi. Ancak daha başını kaldırdığı anda, bakışları bir çift gri gözle buluştu. Şaşkınlıkla açılmış gözlerini adamın yüzüne sabitlerken, ne denli kusursuz göründüğünden haberi yoktu. "Kuzey Bey!" dedi panikle.

"Günaydın."

Onun soğuk ve sert sesini işittiğinde duruşunu dikleştirdi. Dün akşamdan sonra karşısında gördüğü bakışlar, gece boyu hayal ettikleri değildi. Ancak yine de onunla başa çıkabilecek kadar güçlü olduğunu biliyordu. "Günaydın, Kuzey Bey," dedi elini ona uzatırken. "Nasılsınız?" Narin eli adamın sıcak avuçlarının arasına alınırken titrememek için kendisini zor tuttu.

"Teşekkür ederim." Kuzey onun elini okşar gibi kavradı. Ardından, "Geç lütfen," deyip şirketin kapısını işaret etti. "Yukarıda bir telefon görüşmesi yapmam gerek. Sonrasında çıkabiliriz."

"Tabii." Bir şekilde onunla vakit geçirmek istediğini düşündü. "Siz telefon konuşmanızı yaparken, bana kahve ikram etmenizin bir sakıncası var mıdır?"

"Kahve ikimiz için de iyi bir başlangıç olur." Kapıyı açıp içeri girmesi için yol verdi. Selin öne geçip asansöre doğru ilerlerken, az önceki manzara zihninde belirdi. Taksinin açılan kapısından dışarı atılan bir adım... Kuzey'in kanını hızlandıran uzun, pürüzsüz bacaklar... Rüzgârın etkisiyle savrulan ipeksi saçlar... Pantolonunun altındaki ani sertleşmeyle homurdandı. Gözlerini kapatıp kendine gelmeye çalıştı. Anlaşılan dün gece onun yanından ayrıldığından beri soğuk duş almaya doyamamıştı. Her ne kadar bunu tekrarlamayı istemese de, şu an için başka yol göremiyordu. Gözlerinin önünden gitmeyen o görüntü öylece sabit durdukça, Kuzey günü zar zor atlatacağından emin oluyordu.

Kuzey'in odasına çıkana dek, önlerinden geçtikleri her çalışanın inceleyen bakışlarına maruz kalmışlardı. Genç kadının güzelliği karşısında herkesin dili tutulmuş, onu Kuzey'in yanında gördüklerinde ise şaşırmışlardı. Nihayet odaya vardıklarında genç adam asistanına "Telefonu birazdan bağla," dedi dün planlanan konuşmayı kastederek. Ardından Selin'e döndü. "Kahveni nasıl içersin?"

"Sade lütfen... Şeker kullanmıyorum." Selin gözlerini ondan bir an bile ayırmadı. O böyle bakarken, göğüs kafesinde dört dönen kalbini sakinleştirebilmek imkânsızdı.

"Neden kullanmıyorsun?" diye sordu Kuzey içeri girerken. Ardından kapıyı kapattı.

Selin onun yakışıklılığına, takım elbisesinin içindeki heybetli görüntüsüne öyle dalmıştı ki, neden bahsettiğini anlayamadı. "Ne kullanmıyorum?"

"Şeker..."

"Ah! Şeker..." dedi utanarak. "Çok yararlı bir şey olduğu söylenemez."

"Formunu korumak için kullanmıyorsun yani..." Kadının yanıtının tercümesi Kuzey'e göre buydu.

"Öyle de denebilir."

"Gördüğüm kadarıyla..." dedi Kuzey dudaklarında arsız bir kıvrılmayla. Bakışları adeta yemek istercesine genç kadının bedeninde dolaştı. "Buna ihtiyacın olduğunu sanmıyorum." Selin'in gözlerinin şaşkınlıkla kocaman açıldığını görse de durmadı. "Her şey fazlasıyla orantılı ve kışkırtıcı bence." Dudaklarını onun kulağına yaklaştırıp boğuk bir sesle fısıldadı. "Tüm girintiler ve çıkıntılar..."

Selin, tüm bedenini ateş basarken gözlerini kapatmamak için direndi. Kuzey'in sıcacık nefesini bu denli yakınında hissetmek onu sersemletmişti. Ne söyleyeceğini bilemeden adama baktı. Tam o sırada çalan telefon sayesinde kurtulmayı başarmıştı.

Kuzey masasındaki telefonu yanıtlayarak koltuğuna oturdu. Bu sırada Selin'in İstanbul manzarasını eşsiz bir şekilde gözler önüne seren camın önüne doğru yürüdüğünü gördü. Aç bakışları bacaklarından yukarıya, kıvrımlı kalçalarına doğru çıkarken, telefondaki ses kulaklarına dolmuştu. "Duydum," diye yanıtladı işittiklerine hitaben. Kiminle ve ne konuştuğu ayırt edilmiyordu. Hızla yerinden kalkıp masanın etrafında dolaşırken, boştaki elini hırsla ve saklı bir öfkeyle saçlarının arasından geçirdi. "Ama keşke duymasaydım. Böyle bir aptallığa nasıl izin verildiğini anlamıyorum."

Karşıdaki ses bir süre daha konuştu. Bir ara yükselen sesin de etkisiyle Selin, Kuzey'in konuştuğu kişinin bir kadın olduğunu fark etti. Hafifçe dikleşip konuşulanlara kulak kesildi.

"Hâkim kimmiş peki? Davanın tekrar görülmesine izin verdiğine göre, akılsızlar takımından biri olmalı."

Selin o sırada konuşulan hiçbir şeye dikkatini veremiyor, aklını yalnızca Kuzey'in bir kadınla konuştuğu detayı meşgul ediyordu. Kim olduğunu, samimiyet derecelerini öğrenmek istiyor, Kuzey'i herkesten kıskandığını hissediyordu.

Kuzey derin ve bıkkın bir nefes aldı. O sırada işittikleri zincirlemeye çalıştığı öfkesini özgür bıraktı. "Yanındaki geri zekâlının bir açıklaması yok mu? Adamlar temyize gidene

kadar bizimkilerin elleri armut mu topluyordu? Neden karşı atağa geçmemişler?"

Selin onun öfkeli sesini işittiğinde irkildi. İçeri giren sekretere ve kendisi için bırakılan kahveye bile dikkat edememişti.

"Anne! Şimdi konuşmayalım lütfen. Seni kırmak istemiyorum. Ama yanındaki embesillerin tümünü işten kovsan iyi edersin. Hiçbiri beş para etmez." Kendisini büyük bir şaşkınlık, belki de korkuyla izleyen kadına baktı. Telefon konuşması birkaç önemsiz kelimenin ardından nihayet bittiğinde rahat bir soluk aldı. "Kusura bakma, beklettim," dedi bakışlarını ondan ayırmadan.

"Rica ederim." Selin kendini tutamadan sordu. "Her zaman bu kadar öfkeli misinizdir?" derken adamın annesiyle konuştuğunu düşündü. Bunun etkisiyle az önce damarlarında kan yerine akan kıskançlık geldiği gibi geri çekildi.

Kuzey onun sorusuna gülümsedi. Az önce öfkesini gördüğünde gözleri açılan o değilmiş gibi bunu sormaya cesaret etmesi genç adamı eğlendirmişti. Karşısındaki kadın kesinlikle kolay lokma değildi. Ama Kuzey'i şaşırtan şey, bundan inanılmaz bir zevk almasıydı. Onu elde etmek için uğraşması gerektiğini düşünüyor, zihninde ortaya çıkan hayalî görüntüler damarlarında çıldırtıcı bir adrenalinin dolaşmasına neden oluyordu. "Konu işle ilgiliyse, yolunda gitmeyen şeyler beni sinirlendirir," dedi daha önce kimse için çaba harcamadığını düşünerek.

"Bu durumda korkmalıyım," dedi Selin koltuğa oturup sehpadan kahvesini alırken.

"Her şey benim istediğim gibi ilerlediği sürece, korkmanı gerektirecek bir şey olacağını sanmıyorum." Selin sehpaya doğru eğildiğinde, tahrik edici göğüs dekoltesi adamın gözlerinin önüne serildi. İhtirasla koyulaşan bakışları genç kadının narin, incecik boynunda dolaşıp, ardından kıvrımlı, dolgun göğüslerine indi. Bu görüntüye daha fazla dayanamayacağını biliyordu. Ona biraz daha böyle bakmaya devam ederse, elini uzattığı gibi kendisine çekeceğini, onu kucaklayıp masanın üzerine yatıracağını hissediyordu. "Artık çıkalım mı?" dedi sertçe. Sanki ilk kez güzel ve seksi bir kadın görüyormuş gibi davranmaya bir

son vermesi gerektiğini düşündü. "Bir an önce işe başlasak iyi olur. Yakın zamanda yeni evimde oturabilmeyi arzu ediyorum."

"Bunun için elimden geleni yapacağım," diyerek ayağa kalktı. Çantasını eline alıp kapıya doğru yürümeye başladığında, Kuzey bir adım ötesindeydi. Selin onun bedeninin ihtişamını çok yakınında hissederken, ciğerlerini sakinleştirici soluklarla dolduruyordu. Onun erkeksi çekiciliğine dayanmaya çalışıyor, fakat bunun nafile bir çabadan öteye geçemeyeceğini anlayamıyordu.

Oysa Kuzey bunu anlamakta gecikmedi. Aralarında somut bir şekilde var olan çekimin bilincindeydi. Elini uzatıp kadının incecik bileğini yakalayarak arkasına döndürdü ve sırtını kapının hemen yanındaki duvara yasladı. Genç kadının çantası elinden kayıp düşerken, Kuzey'in eli istemsizce ipeksi sarı saçlara gitmişti. Diğer eliyle belini sertçe kavrayıp kendine çekerken, hissettiği dizginlenemeyen arzu hareketlerine yön veriyordu. "Her arzumu yerine getirebilmek için çabalayacak mısın?" diye sordu tutkulu bir fısıltıyla.

"İşle ilgili olanları, evet..." diye yanıtladı Selin onun dokunuşlarıyla adeta erimek üzere olduğunu hissederken. Bu yakınlaşma Selin'in çok uzun zamandır beklediği bir şey olsa da telaşlanmıştı. Adamın dudakları o sırada yüzüne yaklaştı. Tertemiz, ılık nefesi dudaklarına çarparken Selin heyecandan bayılmaktan korkuyor, bunun telaşıyla adamın kollarını sıkıca tuttuğunun farkına varamıyordu.

"Peki ya ben... İş dışında da bazı arzularımı dile getirirsem?"

"Na- nasıl arzular?" diye sordu Selin soluk soluğa.

"Seninle ilgili..." Bedenini ne hale getirdiğini hissetmesini isteyerek, sertleşen erkekliğini ona bastırdı. Elleri aşağıya süzülüp kalçalarına doğru kayarken, Selin'in yüzündeki paniği gördü.

Genç kadın hissettiği yakınlık karşısında, elini ateşe veren dokunuşlarla adamın kaslı göğsüne doğru sürükledi. Amacı onu kendinden uzaklaştırmak olsa da, buna enerjisi yok gibiydi. Bir yanı onun bir nefes yakınında olmasının yarattığı panikle ne yapacağını şaşırırken, diğer yanı onu daha fazla hissetme isteğiyle yanıp tutuşuyordu. "Anlamıyorum," dedi nihayet

konuşabildiğinde. Böyle aptala yatarak onun sabrını zorladığını biliyordu. "Ne istediğinizi anlamıyorum."

"Anladığına eminim."

Kuzey'in dudakları ona doğru eğildiğinde, Selin'in soluğu göğsünde tıkandı. Onu öpeceğini düşündüğü anda, adam rotasını boynuna kaydırdı. Boynuna değen dudaklarla inlememek için dişlerini dudaklarına geçirdi. Parmakları adamın göğsünü, gömleğin üzerinden bile hissedebildiği ateş gibi teni okşayabilmek için çıldırıyor, ama Selin bedenini kasıp kavuran bu isteğe engel oluyordu.

"Ama oyun oynamaktan hoşlanıyorsun," dedi Kuzey dudakları onun boynunda tek bir öpücük bırakmadan yalnızca gezinirken. "Önemli değil," diye fısıldadı. "Tutku dolu oyunları bilirim ve severim. Önemli olan, senin ne yaptığını bilip bilmediğin!"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Herhangi bir oyun oynamıyorum ben."

Kuzey onun bu anlamsız direnişine alay edercesine güldü. Kollarındaki titreyişinden, elinin göğsünün üzerindeki dokunuşundan, aralanan ve kendisini tutmaya çalışarak dişlediği dudaklarından her şeyi anlıyordu. Tek bir dokunuşla eridiğini görmek adamı çıldırtıyordu. "Biliyorsun." Kendini ona biraz daha bastırıp ellerinin altında kalçalarının kıvrımını hissetti. Kusursuz denebilecek kadar güzeldi. Ancak Kuzey yalnızca güzel bir yüzle kendinden geçecek bir adam değildi. "Önce en yakın adamımla samimiyet kuruyorsun," dedi onda daha farklı bir şeyler olduğunu düşünerek. "Sonra aklınca benden uzak durmaya, araya resmiyet koymaya çalışıyorsun. Buna rağmen kollarımda heyecanla titriyorsun. Dikkat et, Selin! Oynadığın bu oyunda yenilgiye uğraman çok yakın," dediği anda yaramaz dilini onun boynunda, şahdamarının üzerinde hafifçe dolaştırdı. Bunun etkisiyle hızlanan nabzını, dilinin altında hissedebiliyordu.

Selin boğazına kadar yükselen kısık iniltiyi daha fazla engelleyemedi. Neredeyse dudaklarını adamınkilere uzatacak, ona dokunup saçlarını avuçlamak için sızlayan ellerini arzularının

önderliğine bırakacaktı. Fakat neyse ki bu olmadı. Tam o anda aniden açılan kapı, ikisini birbirinden hızla uzaklaştırdı.

İçeriye giren adam bakışlarını kapının hemen yanında birbirlerinden hışımla ayrılan çifte çevirdi. Çatılan kaşlarının örttüğü keskin, gri bakışlarını önce Kuzey'in üzerinde gezdirdi. Ardından değerlendiren bir tavırla kıza baktı. Gözleri şaşkınlıkla açılmıştı, yüzü ise kıpkırmızıydı. Dudakları gördüklerinden memnun bir şekilde kıvrılırken, alaycı bakışlarını kendisine tıpatıp benzeyen adama odakladı. Öfkeyle bakan Kuzey'i pek de umursamadı. "Az önce annene sarf ettiğin hararetli sözlerden sonra, bu işle ilgili endişelendiğini düşünerek yanılmamışım. Görüyorum ki aklın fazlasıyla bununla meşgul," dedi Murat dalga geçerek. Her anlamda benzeri olan oğlunun ellerini sinirle saçlarının arasından geçirmesi hoşuna gitti. Yeniden sarışın kıza döndüğünde ise çapkın bir tavırla gülümsedi. Oğlunun da kendisi gibi sarışınlara bayılacağını tahmin etmesi gerekirdi. *Sarışınlara değil!* diye düzeltti içinden. *Tek bir sarışına...* Kuzey'in o anda tutkuyla bakmaya devam ettiği kusursuz güzellikteki kız, ona kendi sahip olduğu kadını anımsatmıştı. Ve aralarında ne olup bittiğini, daha da önemlisi oğlunun ne hissettiğini öğrenmeyi kafasına koymuştu. Kuzey'in herkesi bu konudan uzakta tutup, her kararı kendi başına alacağından emindi. Ancak havada somut bir şeymişçesine hissedilen inanılmaz bir tutku vardı. Murat da şimdilik Kuzey'in bunun farkına varmasını beklemekten başka bir şey yapmayacaktı.

"Hoş geldin, baba," dedi Kuzey içinden homurdanırken.

Selin onun dudaklarından çıkanları duyduğunda, şaşkınlıkla karışık müthiş bir utançla Kuzey'e baktı. Yanaklarının domates gibi kızardığını hissediyor, ellerinin titreyişine engel olamıyordu. Az önce... O halde... *Allah'ım!* Kuzey'in babasına o şekilde yakalandıklarına inanamıyordu. Adam onun hakkında kim bilir neler düşünüyordu ve Selin tüm bunların suçlusunun Kuzey olduğunu biliyordu. O... O ve karşı konulmaz kokusu... Yüzüne vuran ılık nefesi... Arsız dudakları... Gözlerini çaresizce yumdu. Durumu hiç iyiye gitmiyordu. Az önceki yakınlık, her şeyin gerçekliğini bir kenara itmesine neden olmuştu.

"Çok hoş buldum, oğlum."

Kırlaşmış saçlarıyla bile hâlâ yakışıklı görünen adamın muzip bir şekilde kıvrılan dudakları Kuzey'in bir kopyasıydı. Onun da bir zamanlar Kuzey'den farksız olduğu anlaşılıyordu. Adam yaşına göre fazlasıyla çekici ve dinç görünüyor, heybetli duruşu ona daha da karizmatik bir hava katıyordu.

"Beni bu güzel bayanla tanıştırmayacak mısın?" diye sordu Murat onları zor duruma sokmaktan zevk alarak.

"Tanıştırayım elbette," dedi Kuzey sıkıntıyla. "Selin, bu gördüğün alaycı adam, babam Murat Doğan..." Babasına sinirle baktı. "Baba, Selin de benim yeni evimi dekore edecek olan iç mimar."

"Çok memnun oldum, Selin," diye yanıtladı Murat bakışlarını onun üzerinden ayırmadan. Onun utandığını, hatta bir an önce buradan gitmek için fırsat kolladığını anlayabiliyordu. Zor duruma sokmak istediği kişi bu kız değil, oğluydu. O yüzden de konuyu uzatmamak en iyisi gibi duruyordu.

"Ben de memnun oldum, Murat Bey," dedi Selin telaşla ve bakışlarını Kuzey'e çevirdi. "Ben sizi yalnız bırakayım. Emine'nin yanına da uğramam gerekiyordu. Sizi aşağıda bekliyor olurum, Kuzey Bey." Onlarla göz göze gelmemek adına hızla arkasına döndü. Göz ucuyla çantasına bakınırken, az önce sırtının yaslı olduğu, tutkuyla örülü bir yakınlaşmanın yaşandığı duvarın dibinde durduğunu gördü. Karşısındaki manzarayla beyninden vurulmuşa dönmüştü. Bundan daha fazla utandığı bir an hatırlamıyordu. Duvara doğru koşarcasına gidip çantasını yerden kaptı. Arkasındaki adamlara bakıp başını hafifçe eğdi. "Görüşmek üzere, efendim. İyi günler."

"Çok memnun oldum, Selin. Görüşmek üzere."

Nefes bile almadan odadan çıktı. Utançtan yerin dibine geçtiğini hissediyor, nasıl bu kadar boş vermiş davranabildiğini aklı almıyordu. Bu ofiste ikinci rezil oluşuydu. Titreyen ellerini çantasının içine atıp telefonunu çıkardı. Ezbere bildiği numarayı çevirdikten sonra, duymak istediği ses kulaklarına doldu. "Emoş..." dedi ağlamaklı bir halde. Onu paniğe sokacağının farkına varamıyordu.

"Ne oldu?" diye sordu Emine duyacaklarından korkarak. Oturduğu yerden fırladı. Onu asla Kuzey'le yalnız bırakmamalıydı.

"Ofiste misin? Ben..."

"Evet. Sen neredesin?"

"Ben... Kuzey'in odasının önündeyim."

"Tam karşındaki asansöre bin," dedi Emine aynı anda odasının önüne doğru çıkarken. "Bir alt kattayım, biliyorsun."

Selin arkadaşının söylediklerini yaptı. Adımlarını sürükleyerek asansöre doğru yürüdü. Açılan kapıdan içeri girip bir alt katı gösteren düğmeye basarken, ciğerlerine derin soluklar dolduruyordu. Birkaç saniye içinde, gideceği kata ulaşmış olduğunu gösteren tiz ses duyuldu. Başını kaldırıp tam karşıya baktı. Arkadaşının endişe yüklü bakışlarının onunkilerle buluşması eş zamanlı olmuştu.

"Selin? Canım?"

"Emoş! Odana gidelim mi? Çok vaktim yok."

Emine arkadaşının elini sımsıkı tutup, yan taraftaki odaya girmelerini sağladı. Onu koltuğa oturturken, ellerinin titreyişi gözünden kaçmamıştı. Ne olup bittiğini soracakken, düşünceleri Selin'in sesiyle bölündü.

"Ne yapıyorum ben, Emoş?" dedi Selin usulca. Sanki kendisini tanıyamıyordu.

"Ne oldu, Selin? Ters bir şey mi yaptı sana?"

"Öpüşmek üzereydik. Orada... Kapısının hemen yanındaki duvara yasladı beni. Ve... O kadar yakındık ki. Ben o anda her şeyi unuttum, Emoş. Kendimi bile unuttum. O an daha fazlasını istese, tamam der, kendimi sorgusuz sualsiz kollarına bırakırdım."

"Sonra ne oldu? Yalnızca yakınlaşma seni bu hale getirmiş olamaz."

Selin buruk bir gülümseyişle ona baktı. "Babası girdi içeriye."

"Murat Bey mi?" Emine'nin kaşları havalanmış, işittikleri onu şaşırtmıştı.

"Evet." Ellerini yüzüne örtüp, utancını bastırmaya çalıştı Selin. "Adam bizi o halde yakaladı. Allah'ım! Çok utanıyorum."

"Hey! Bunda utanacak ne varmış? Eminim ki Murat Bey oğlunun ne mal olduğunu biliyordur. Dolayısıyla seni ayıplamadığına eminim."

"Sorun da bu ya!" dedi Selin hislerinin, verdiği kararların sarpa sardığını düşünerek. "Ben onun yanında bu kadar kendimden geçmemeliydim. Tüm o planlarım... Onu kendime âşık etme hayallerim... Hepsinin suya düşmesinden korkuyorum."

"Denemeden vazgeçmeyi düşünmüyorsun, değil mi? Sırf korkuların yüzünden..."

"Hayır. Sadece onun yatağından geçip giden sıradan bir kadın olmak istemiyorum. Onunla tek bir gece geçirdikten sonra aklında yer edemeyen, unutulan kadın olmak... Bunu kaldırabileceğimi sanmıyorum."

"O zaman direneceksin," diye yanıtladı Emine. Selin o adama karşı koymakta zorlanıyor olsa da, ne istediğinden şüphe duymuyordu. Üstelik şimdi her şeyden vazgeçerse pişman olacaktı, biliyordu. "Bir kere şöyle düşünelim," dedi parmaklarını çenesine koyarak. Arkadaşını biraz neşelendirmenin iyi geleceğine inanıyordu. "Kapı arkalarında, duvarlarda sıkıştırmalar başlamış. Güzel... İlk aşama tamam!"

Selin, buruk ifadesi yüzündeki yerini korusa da, arkadaşının sözlerine kıkırdamadan duramadı. "Neymiş o ilk aşama?"

"Eminim sen de biliyorsundur, bebeğim. Erkeklerin arzudan kıvranmaya başladığı, çok... Hmm... Nasıl diyeyim? Rahatsız edici bir aşama olduğunu söyleyebiliriz."

Emine'nin bakışlarını belinden aşağısına yönelttiğini ve ardından kaşlarını imayla indirip kaldırdığını gören Selin elini ağzına kapattı. "Allah'ım!" dedi kahkahalarını zorlukla bastırırken. "Edepsizlikten iğrençliğe terfi ettin, Emoş."

"Ne var? Yalan mı, Allah aşkına? Bu sıkıştırmaların başka ne nedeni olacaktı? Bizim buzdolabına vermişsin ateşi, sarı cadı. Adamın durumu vahim!"

Selin onun sözlerinden sonra kahkahasını tutamadı. Birkaç dakika daha olabilecek güzel şeylerden bahsettiler. Kolundaki saate baktığında geç olduğunu gördü. Kendisini Kuzey'le karşılaşmaya hazırlaması gerektiğini düşünerek ayağa kalktı. "Gitmeliyim. Kuzey'i aşağıda beklesem daha iyi. Temiz hava beni kendime getirir."

"Tamam, canım. Bence de kendine gelsen iyi olur. Malum, duvarlarda sıkıştırılmak çok zor. Şöyle bir soluklan dışarıda."

"Sana da bir şey anlatmaya gelmiyor. Hemen dalga geçiyorsun."

"Dalga falan geçmiyorum. Gerçekleri söylüyorum. Sen dua et de, bugün o koca evde..."

Selin gözlerini korkuyla kocaman açarken onun devam etmesini engelledi. "Ay, tamam! Korkutma beni."

"Adamı elde etmeye karar verirken korkudan eser yoktu, Selin Hanım. Şimdi silkelen ve kendine güvenini saklandığı yerden çıkar. Kuzey'i ancak sahip olduğun kararlılıkla kazanabilirsin." Elini onun çenesine uzattı. "Eh! Şu güzel suratın da etkisi olur."

Selin gözlerini devirip çantasını koluna takarken arkadaşına yanıt verme gereği duymadı. Emine'nin alaycılığının sonu yoktu. Ancak tam kapıdan çıkarken işittiği cümle dikkatini çekmeyi başarmıştı.

"Bir de o upuzun bacakların, tatlım! Adamın gözleri dün onların üzerinde milim milim dolaşıyordu. Seni incelemediği ve seninle samimiyet kurduğu için Akhan'a öldürmek ister gibi bakmadığı zamanlarda..."

"Bacaklarıma mı bakıyordu?" diye sordu Selin şaşkınlıkla. Emine'nin başını sallamasıyla gülümsedi. Duruşunu dikleştirip odadan dışarıya çıktı. *Demek bacaklarıma bakıyordun, seni buzdolabı!* diye geçirdi içinden kıkırdamalarını bastırarak. Pekâlâ! Bugün evi incelerken onları azıcık sergilemekten zarar gelmezdi. Evet, bacaklarının fazla güzel olduğunun farkındaydı. O nedenle her zaman elbise giyer, onları daha da kusursuz gösterecek topuklu ayakkabılardan vazgeçmezdi. Her zaman kadınsı görünmekten hoşlanıp, bu şekilde hareket etmişti. Zarif ve kendinden

emin duruşu hayatının her döneminde, hem yaşıtlarının hem de kendinden yaşça büyük erkeklerin ilgisini çekmişti. Üniversitede okuduğu dönemde birkaç erkek arkadaşın dışında ciddi bir ilişkisi olmasa da, aldığı tekliflerin sayısını kendisi bile unutmuştu. Yine de... Sahip olduğu güzelliğe rağmen, bunu üzerinde kullanmak istediği tek adam Kuzey Doğan'dı. Gözlerine bir tek o baksın istiyordu. Bedeninde bir tek onun bakışlarının dolaşmasını arzu ediyordu. Ve dokunuşları... Aylar önce onu ilk gördüğü andan beri dokunuşları için de deliriyordu. Belini sahiplenircesine, *benim* dercesine kavrasın, kocaman elleri bedeninde tutkuyla dolansın, gözleri karşısında çırılçıplak, savunmasız bırakırcasına gözlerinde kalsın istiyordu. Ama tüm bunların yanında, kendisine hiçbir kadına bakmadığı gibi bakmasını diliyordu.

Tutku ve aşkla...

İhtiras ve şefkatle...

Ona dokunmadan, onu hissetmeden duramıyor gibi ama yine de parmak uçlarıyla severcesine...

❄

Murat bir süre daha oğluyla dalga geçtikten sonra, günlerdir aklını kurcalayan esas konuya geldi. "Eee? Anlat bakalım! Neler oluyor?"

"Bir şey olduğu yok, baba. Her şey bildiğin gibi."

"Pek bir şey bildiğimi söyleyemem," dedi Murat rahat bir tavırla otururken. "Şu kaza olayını hâlâ araştırıyor musun?"

Kuzey inkâr etmeye gerek duymadı. "Araştırdığımı çok iyi biliyorsun."

"Bir şey çıkacağını sanmıyorum. Neden peşini bırakmıyorsun artık?"

Genç adamın gözleri alevlenirken öfkeyle babasına baktı. "Peşini bırakmak mı?" diye hırladı adeta. "Tuğrul Abi o kazada öldü." Zorlukla yutkunarak duraksadı. "Sen o kazada ölebilirdin. Günlerce yoğun bakımda kaldığını unutuyor musun? Annemin senin başında ne hale geldiğini... Naz'ın nasıl perişan

olduğunu... Benim..." Devamını getiremedi. Bu yüzden kendisini suçladığını söylemek Kuzey için kolay değildi.

"Kendini suçladığını biliyorum. Ama bu konunun seninle ilgisi yok."

"Nasıl yok? Tam davayı kazanıp o herifi hapse tıktıktan sonra bunun olması tesadüf mü?"

"Tesadüf olması mümkün," dedi Murat. Ama buna kendisi de inanmıyordu.

"O halde ben sana gerçeği söyleyeyim, baba. Tesadüf değildi." Kesik, can yakan bir soluk aldı. "Arabanın frenleriyle oynanmıştı."

"Ne?" diye bağırdı babası hışımla yerinden fırlarken. "Sen bunu nereden öğrendin?"

"O günden beri Akhan'la birlikte araştırıyoruz. O herifin... Ethem'in... Dışarıda bir sağ kolu olduğuna eminim artık. Her şey bunu işaret ediyor."

"Peki, ne yapacaksın? Bir suçlamada bulunacak mısın?"

"Şimdilik hayır. Gerçek kanıtlar elde etmem gerek. Arabanın frenleriyle oynanmış olsa da, bu hiçbir şey sağlamaz bana. Onun adamının yaptırdığını bulmam gerek."

"Benim yapabileceğim bir şey var mı peki?" diye sordu Murat.

"Ben her şeyle ilgileniyorum. Adamın geçmişte bir kadınla ilişkisi olduğunu öğrendik," dedi Kuzey dün gece yarısı Akhan'ın verdiği bilgiyi aktararak. "Onun izini bulmaya çalışıyoruz. Çünkü Ethem'in bir sağ kolu varsa bile -ki buna eminim- kendini çok iyi gizliyor. Ama eğer kadına ulaşırsam, onunla ilgili başka şeyler de öğrenebilirim."

"Pekâlâ!" diyerek oturduğu yerden kalktı Murat. "Lütfen kendine dikkat et, Kuzey."

"Siz de, baba... Korumalar yanınızda olsun."

Murat endişeyle oğluna baktı. "Naz için de endişeleniyorum. Yurt dışında fazlasıyla savunmasız durumda."

"Merak etme!" dedi Kuzey dudakları hafifçe kıvrılırken. "Ben onu da düşündüm."

Murat kendisini tutamadan kahkahasını serbest bıraktı. "Senin kesinlikle bana benzediğine artık şüphem kalmadı," dedi gülerek. "Bunu annene anlatmam gerek. Senin de kız kardeşinin peşine adam taktığını bilmeli."

"Sen de mi yapmıştın yoksa zamanında?" diye sordu Kuzey. Bu sırada odadan çıkmaya hazırlanan babasını takip ediyordu. Selin'i daha fazla bekletmek istemiyor, bir an önce baş başa kalmayı diliyordu.

"Eh! Yapmıştım bir şeyler işte. Bir araya geldiğimizde Burcu ve Demir'e sorarsın."

Babasını yolcu ettikten sonra, her zamanki gibi kasıp kavuran bir sertlikle şirketten çıktı. Bu kez yaşadığı tüm o karmaşanın içinde, benliğindeki duygunun daha derinlere kök saldığını hissediyordu. Damarlarında kan yerine dolanan enfes bir tutku...

Selin'i gördüğü andan beri bu tutkunun peşinde sürükleniyor, ona dokunmak, teninde kendini kaybetmek için çıldırıyordu. Zaman zaman ona delice öfkelense de, aralarındaki bu kovalamaca kanını kaynatıyor, bedenindeki ihtiyacı artırarak arzuyla dolup taşmasına neden oluyordu. Hayatının hiçbir döneminde bir kadına karşı bu denli şiddetli bir arzu duymamıştı. Selin'in ne ayrıcalığı olduğunu bir türlü kavrayamıyordu.

Şirketin geniş kapısından dışarı adımını attığında, kapıdaki güvenlik görevlisine arabasını getirmesini ima eden küçük bir işaret yaptı. Ardından gri, keskin bakışları etrafta dolaştı. Aradığı görüntüyü bulması çok sürmemişti. Giriş kapısının yanındaki kafeye doğru yürürken, gözlerini dışarıdaki masalardan birinde oturan kadının üzerinde gezdirdi. Giydiği şık elbisenin açıkta bıraktığı pürüzsüz bacakları, bacak bacak üzerine atmasının etkisiyle iyice ortaya serilmişti.

"Selam!" dedi masaya yaklaşır yaklaşmaz ve babasının yukarıda söylediklerini hızla beyninin bir köşesine itti. Onun masum gözüktüğü, onu tecrübesiyle etkilememesi gerektiği, üstelik tüm bunların babası tarafından tek bakışta fark edilmiş olması umurunda değildi.

"Merhaba! Sizi beklerken bir kahve daha içeyim dedim. Ama hemen kalkabiliriz."

Kuzey kaşlarını çatarak onun karşısındaki sandalyeye oturdu. "Yine mi sizli bizli olduk?"

Selin ellerinin titremesini bastırmaya çalıştı. Birbirlerine bu denli yakın olmalarının bedenine yaydığı titreşimleri kısa süreliğine yok saymalıydı. "Aksi zaten hiç olmamıştı, Kuzey Bey." Adam yüzünü ona doğru yaklaştırdı. Ilık nefesi Selin'in yüzünü yalayıp geçiyor, inleyerek başını arkaya atmamak için direniyordu.

"Peki, az önce... Yukarıda... Babam içeri girmeden hemen önce... Sence de sizli bizli olmak için fazla yakın değil miydik?"

"O... Olmaması gereken bir durumdu."

"Öyle mi dersin? Peki, ben neden daha fazlasını istiyorum?"

Selin rahatsızca etrafına bakınıp sıkıntıyla mırıldandı. "Kuzey Bey... Burası bunu konuşmak için uygun bir yer değil."

"Pekâlâ!" dedi Kuzey hızla oturduğu sandalyeden kalkarken. Kafenin garsonu onu görür görmez tanıdık olduğu için hesabı almaktan vazgeçmiş, Kuzey de Selin'i kolundan tutarak nazikçe ayağa kaldırmıştı. "O halde biz de bunu konuşabileceğimiz bir yere gideriz."

"Ama eve bakmaya gidecektik. Dekorasyon için..."

"Tamam işte. Tam da oraya gideceğiz." Kararlı bir sesle fısıldadı. "Yalnız olabilmek için."

Selin kolundaki tutuşun etkisiyle onun peşinden gitmek zorunda kaldı. Üstelik duyduklarıyla kanını hızlandıran, kalbini dörtnala koşturan bir heyecanın esiri olmuştu. Kuzey onunla yalnız kalmak, az önce başlattığı konuşmayı devam ettirmek istiyordu. Peki, ne yapacaktı? Kuzey'in puslu bakışları üzerinde arzuyla dolanırken, Selin kararlılığını nasıl koruyacak, ondan uzak duracak gücü kendinde nasıl bulacaktı?

Birkaç saniye sonra kendisini onun lüks arabasına binerken buldu. Artık geri dönüşü yoktu. Onunla o eve gidecek ve tüm gücüyle mesafesini koruyarak, onun içini titreten temaslarından uzak durmaya çalışacaktı. "Ev Zekeriyaköy'deydi, değil mi?" diye sordu içindeki gerginliği bastırmaya çalışarak.

"Evet. Ben de yalnızca fotoğraflardan incelemiştim. İlk kez birlikte bakacağız." Dikiz aynasının altındaki navigasyon cihazına ezberindeki adresi girdi. Küçük ekrandaki haritada gidecekleri hedef görünürken, Kuzey de arabanın gazını köklemişti. Tüm dikkatini yola vermeye çalışsa da, burnuna dolan o kadınsı koku, incecik bedeninden yayılan sıcaklık Kuzey'in aklını bulandırıyordu. Onun narin parmaklarının radyoya doğru uzanıp bir şarkı açtığını fark ettiğinde dudakları kıvrıldı. "Rock müzikten hoşlanıyorsun demek..."

Selin bakışlarını yanında tüm karizmasıyla arabayı kullanan, gücünü iliklerine kadar hissettiği adama çevirdi. "Evet," dedi ondan delicesine etkilendiğini belli etmemeye çalışarak. "Bu şarkıyı çok severim."

"Bu kadar gürültülü bir müzik seçmenin benden uzak durmaya çalışmanla bir ilgisi yok yani?"

"Sizden uzak durmaya çalışmam için bir neden yok, Kuzey Bey. Siz yalnızca müşterimsiniz."

Kuzey onun direnişine gülse de cevap vermedi. Bu konuyu konuşmak yerine tüm dikkatini yola yöneltti. Onu ikna edip, uzak durma çabasını söküp atacağından emindi. Yapması gereken tek şey onunla aynı çatı altında yalnız kalıp, aklını meşgul eden bu tutkunun gerçek olup olmadığını görmekti.

Yaklaşık yarım saat kadar süren yolu sessizlik içinde tamamladılar. Kuzey nihayet ulaşmak istediği yerin tam önünde yavaşladı. Karşısında yükselen iki katlı, dış çevresi bembeyaz olan eve baktı. Arabasını durdurup kapısını açtı ve dışarıya çıktığında evin etrafını çevreleyen yemyeşil ormanın kokusunu içine çekti. Burası huzur bulmak, şehrin karmaşasından uzaklaşmak için birebirdi.

"Evi bize kim gezdirecek?" diye sordu Selin arabadan inip üstünü düzeltirken.

"Hiç kimse! Ev sahibi anahtarı teslim etmişti. Biz kendimiz gezeceğiz."

Selin aldığı yanıtla titredi. Son ana kadar ev sahibinin de onlara eşlik edeceğini düşünmüş, kendisini bununla teselli etmişti.

Şimdi ise evde baş başa olacaklarını bilmek onu korkutup heyecanlandırıyor, bunu Kuzey'e belli etmemek için kendisiyle savaşıyordu. "O halde bir an önce gezelim, Kuzey Bey," dedi kendinden emin bir tavırla eve doğru ilerlerken.

"Ne bu acele?" Kuzey elindeki anahtarla evin kapısını açtı. "Buradan sonra başka bir işin mi var?"

Hayır diyeceği sırada sabah taksideyken yaptıklarını anımsadı. Dudakları bilmiş bir şekilde kıvrılırken, Kuzey'e sahte randevularını gösterme fırsatı yakaladığını düşündü. "Aslında, evet," dedi sakin bir tavırla. "Takvimim tüm gün dolu ne yazık ki. Sizden başka müşterilerim de var, Kuzey Bey. Ayrıca başka randevularım da..." derken boğazına kadar yükselen kıkırtısını bastırdı. Oynadığı oyunla, Kuzey'le yalnız kalmanın yarattığı gerginlik bir anda uçup gitmiş, yaptığı şeytanlığı Emoş'a anlatmak için sabırsızlanmaya başlamıştı.

"Öyle mi?" diye sordu Kuzey kaşlarını hafifçe kaldırarak. İçeri girdiklerinde kapıyı kapattı.

Selin kapının kapanma sesin duyduğunda, kendisini kurdun inine giren savunmasız bir kuzu gibi hissetti. Buna rağmen duruşunu dikleştirip evi gezmeye başladı. "Mobilyalar kalacak mı?"

"Hayır, hepsi gidecek."

"Güzel," diye yanıtladı Selin. "Benim aklımda çok daha güzel şeyler var. Bu eşyalar fazlasıyla demode..."

"Büyük harcamalara hazır olmam gerektiğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

Selin istemsizce kıkırdadı. "Bu evi alabilecek kadar harcama yapabildiyseniz, benim planladığım dekorasyonu da eminim karşılayabilirsiniz."

"Herhangi bir limit belirlemeyelim o halde." Adımlarını ilerleterek yukarı çıkan merdivenin başında duran kadına yaklaştı. Onun enfes kokusu buram buram burnundan içeri dolarken, gözlerini kapatıp saçlarını kokladı. Selin bu hareketinin farkına varamadı. O sırada tam anlamıyla elindeki tablete not almaya odaklanmıştı.

"Limit belirlememekten kastınız nedir?"

"Limit yok işte. İstediğin harcamayı yap ve şirkete faturalandır."

"Ama nasıl?" dedi Selin şaşkınlıkla arkasına dönerken. Adamı hemen dibinde bulduğunda solukları hızlandı. "Ben bu şekilde çalışmıyorum ki."

"Peki, nasıl çalışıyorsun?"

"Önce birlikte evi geziyoruz," dedi Kuzey'in yakınlığından etkilenmediğini ispat etmeye çalışarak. "Ben düzelmesi gereken yerleri not ediyorum. Ya da daha kullanışlı hale getirilecek mekânları. Sonra sizin isteklerinizi, renk tercihlerinizi dinliyorum. Ve hepsi bir bütçe dâhilinde oluyor."

"Şşşt!" dedi Kuzey başparmağını onun dudaklarının üzerine örterken. "Bunların hiçbirine gerek yok."

Selin dudaklarına değen parmakları hissettiğinde, kalbi göğsünde savunmasızca çırpındı. "Ama..." dedi itiraz edercesine.

Kuzey konuşmasına izin vermedi. Başparmağı dolgun pembe dudaklarının üzerinde gezinirken, onun hafifçe titrediğini fark etti. Parmağıyla değil, dudaklarıyla üzerini örtmek için delirdiği dudaklar hafifçe aralandığında, Kuzey'in gri bakışları puslu bulutlar gibi kardı. "İstediğin gibi dekore et burayı," dedi sertçe. "İstediğin eşyalarla, istediğin renkte ve tarzda... Senin zevkine güveniyorum."

"Kuzey Bey!" dedi Selin nefes nefese. Adamın bedeninden yayılan erkeksi sıcaklığın etkisiyle göğsü bir körük gibi yükselip alçalmaya başlamıştı. Kuzey'in parmağı dudaklarından elmacık kemiğine sürüklendiğinde sarsıldı. "Böyle olmaz," dedi aldığı zevkle gözlerini açık tutmakta zorlanırken. "Burada siz yaşayacaksınız. Sizin zevkinizi yansıtmalı."

"Ben senin yapmanı istiyorum. Müşterin olduğuma göre, arzularım yerine getirilmeli, değil mi?"

"Pekâlâ!" diye yanıtladı Selin zorlukla.

"O halde üst kata bakabiliriz."

Başıyla onaylayarak hızla arkasını döndü. Bugünü bir an önce bitirmek istiyordu. Kuzey'den uzak durmaya çalışmakla kollarına atılmak arasında yaşadığı ikilem onu yorgun düşürmüştü.

Merdivenleri tırmanırken adamın da hemen arkasından geldiğini hissediyor, heybetli bedenindeki güç dokunmasa bile onu kuşatıyordu.

Nihayet üst kata ulaştıklarında hemen karşıdaki odaya girdi. "Vay canına!" dedi bakışları odanın güzelliğine takılıp kalırken. Bir duvar boydan boya camla kaplıydı. Orman manzarasına bütünüyle hâkim olan oda, huzurlu bir kaçış noktası gibiydi. Cam duvarın etrafındaki duvarlardan birinde cumbalı büyük pencereler bulunuyordu. Ve odanın tavanıyla birleştiğinde ortaya enfes güzellikte bir yer çıkıyordu. Yer yer cam ve mozaiklerle kaplı, yarım küreyi andıran bir tavandı bu. Selin, buradaki işi bittiğinde ortaya nefes kesici bir sonuç çıkacağını biliyordu.

"İlginç. Evin sahibi değişik fantezilere sahip olmalı."

Selin işittikleriyle yanaklarının kızarmadığını umarak adama doğru döndü. "Bunun fanteziyle ilgisi olduğunu sanmıyorum. Bu tarz odaları artık tüm lüks tasarımlarda görmek mümkün..."

"Ama ben burası için senin restorasyon tecrübeni de kullanmayı planlıyorum."

"Nasıl yani?"

"Tavanın tamamının cam olmasını istiyorum. Kışın çok güzel görüneceğine eminim."

Selin bir an düşünüp gözünün önüne getirmeye çalıştı. "Milano'daki Galleria Vittorio Emanuele II gibi..." diye mırıldandı. "Oranın tavanı da bahsettiğiniz şekildeydi."

"Evet. Orayı çok beğenirim. Ama mimariden çok anlamam. Basitçe kar küresi gibi demeyi tercih edeceğim. Üstelik buranın yatak odası olmasını istiyorum."

Düşündüğü şey hoşuna gitse de, bu fikri hızla zihninden kovdu Selin. "Ama bu, yapıyı tamamen değiştirecek. Hem burası oturma odası..."

"Önemli değil," dedi Kuzey arsızca. Adımlarını kapıya doğru yönlendirip, omzunu pervaza yasladı. Elleri ceplerindeydi. Dudaklarında ise yakışıklılığını gözler önüne seren nefes kesici bir gülüş vardı. "Ben hep cam tavanlı bir yatak odam

olsun istemişimdir. Odayı aydınlatan gece... Parlak ay ışığı... Ve sıcacık, kıvrımlı..."

"Tamam, anladım," dedi Selin onu susturmak üzere elini kaldırarak. "Devamını getirmenize gerek yok." Çenesini sertçe sıktı. "Tamamen cam olması iyi olmayacaktır. Güneş ışığı odanın içine girdiğinde burada uyumak mümkün olmaz."

"Açıkçası..." dedi Kuzey gri bakışları tutkuyla kararırken. "Bu odada dikkatimi uykudan daha farklı şeylere vereceğimden eminim." Onun iyice kızardığını görünce konuyu değiştirmeye karar verdi. "Her şey netse, güne güzel bir yemekle devam edebiliriz."

"Daha evin tamamını gezmedik ki."

"Sonra gezersin. Evi nasıl olsa alıyorum."

"Ama belki diğer odaları beğenmeyeceksiniz..." Adamın ona yaklaştığını gördüğünde geriye doğru kısa bir adım attı.

"Evin fotoğraflarını daha önce detaylıca incelemiştim. Hem emin ol," diye fısıldadı Kuzey onun dudaklarına iyice yaklaşırken. "Böyle bir yatak odasının hayaliyle, başka bir eve bakabileceğimi sanmıyorum."

"Yatak odasının evin bu kadar önemli bir köşesi olduğunu düşünmüyorum."

"Benim için öyle. Malum, buraya kafa dinlemek için geleceğim."

Selin başını usulca öne eğip dişlerinin arasından konuştu. "Misafirlerinizle birlikte bu evin tadını çıkarırsınız artık."

Kuzey'in eli genç kadının çenesine uzanıp nazik bir şekilde kaldırdı. O menekşe rengi gözlerdeki ateşi gördüğünde, gülüşü hafifçe soldu ve kanının damarlarındaki akışı hızlandı. Nihayet arzularını dile getirmenin zamanıydı. "Misafirim sen ol," diye fısıldadı.

Selin'in işittiği cümleyle dili damağı kurumuştu. "Ben..."

"Ya da her ne istersen... Misafir... Arkadaş..."

"Kuzey Bey, benden ne istiyorsunuz?"

"Ne istediğimi yeterince belli ettiğimi düşünmüştüm," diye yanıtladı Kuzey. "Genelde bir kadını arzuladığımı ortaya sermekte sıkıntı yaşamam."

"Ben herhangi bir kadın olamam," dedi Selin başını inatla dikleştirerek. O anda çalan telefonu sözlerini yarıda kesti. Böylece Selin, duyduklarına sinirlendiğini belli etmekten kurtulmuştu. Telefonunu çantasından çıkardı. Ekranda bilmediği bir numara görünce hızlıca yanıtladı. "Efendim!"

"Benim. Emine. Çaktırma. Ne olup bittiğini kontrol etmek istedim."

Arkadaşının sesini duyduğunda hafifçe gülümsedi. İşte yana yakıla beklediği fırsat karşısına çıkmıştı. Kuzey onun sıradan bir kadın olmadığını anlamalıydı. "Ah, Mert! Selam..." dedi gülerek. Telefonunu boynu ve kulağı arasına sıkıştırdı. Diğer eliyle az önce evle ilgili notlar aldığı tabletini açtı. Her şey tam da sabah takside planladığı gibi gidiyordu. Ama yine de kafadan salladığı o ismi anımsadığına içten içe şükrediyordu. "Hay, Allah! Saat kaç demiştik ki?" Emine'nin kıkırdamalarını duymazdan geldi. "Hı hı... Anladım," dedi Kuzey'in söylediklerini düşünerek daha da hırslanırken. Anlaşılan sersem buzdolabını kudurtmak için tüm silahlarını kuşanmalıydı. "Ay, bir dakika oturayım. Bir türlü açamadım tableti," deyip hemen yan taraftaki koltuğa oturdu. Bacağının hafifçe açılıp, elbisesinin yukarı doğru sıyrıldığının farkında değilmiş gibi davrandı. Bacak bacak üzerine atıp elindeki tablete bakarken, Kuzey bir adım ötesinde duraksadı. Onun tepesinde dikildiğini fark ettiğinde nefesini tuttu. Takvimini açarken ellerinin titrediğinin belli olmadığını umdu. Nihayet açmayı başardığında, sahte randevularının hepsi ekrana dökülmüştü. "Yok, canım. Buraya adresi yazmayı atlamışım ben. Senin ev mi?" diye sordu Selin göz ucuyla Kuzey'e bakarken. "Olur. Orayı biliyorum zaten. O zaman bir saate kadar orada görüşürüz."

Kuzey gördükleriyle sersemlemiş gibiydi. Selin'in kalçalarına doğru sıyrılan elbisesi ve ortaya çıkan kusursuz güzellikteki bacakları, bedenini tutuşturmaya yetmişti. Diğer taraftan işittikleri hiç hoşuna gitmemişti. Kaşları gri bakışlarını örtecek

kadar çatıldı. Bu Mert denen zibidi de kimdi? Üstelik Selin onunla evine gidebilecek kadar samimiydi. Sevgilisi mi vardı? O yüzden mi sizli bizli konuşmakta ısrar ediyordu? Başını iki yana salladı. Sevgilisi olamazdı. Sevgilisi olan bir kadın Kuzey'in kollarında öyle titreyemez, ufacık bir yakınlıkla gözlerinde yükselen o alevleri taşıyamazdı. Bakışlarını yeniden Selin'e çevirdi. Ancak gözlerinin istemsizce onun enfes görünüşteki bacaklarına kaymasına mani olamadı. *Kahretsin!* İşi çok zordu. Yalnızca bacaklarına bakmakla bile bu kadar tahrik oluyorsa, tamamen ona sahip olmak adamı kalpten götürürdü. Başparmağını alt dudağına sürttü hafifçe. O upuzun bacakların arzuyla beline dolanması, menekşe rengi gözlerin tutkuyla kararması, o dolgun pembe dudaklardan onun sebep olduğu inleyişlerin dökülmesi için her şeye razıydı. Tabii tüm bunların gerçekleşebilmesi için sağlam bir planının olması da şarttı.

❄

"Sana gerçekten bir şeyler öğretmişim ben ya! Vallahi kendimi takdir ediyorum şu anda."

Selin, Emine'nin ukalalığı karşısında gözlerini devirdi. "Daha neler! Bu tamamen benim stratejim. Lütfen kendine pay çıkarmaya çalışma."

"Hah! Kim akıl verdi sana? Seni resmen eğittim be, eğittim!"

"Peki, öğretmenim..." Selin elindeki kahveyle Emine'nin hemen yanına oturdu. Ayaklarını kalçalarının altında toplayıp fincanını sıkıca tutarken, bir kolunu da koltuğun arkasına attı. "Bundan sonraki hamlem için de taktiklerinizi duymak isterim. Çünkü aklıma Mert adında bir tanıdık gelmiyor."

Emine parmaklarını çenesinde gezdirdi. "Evet! Bu bariz bir fevrilik olmuş. Keşke tanıdık bir isim söyleseydin. Hatta keşke sana geçen ay asılan müşterinin ismini verseydin. Gidip rica eder, Kuzey'i kıskandırmak için bize yardımcı olmasını isterdik."

"Saçmalama, Emoş! Herif sapığın tekiydi. Kendimi kurda kuşa yem mi edeyim?"

Emine kendisini tutamadan kıkırdadı. "Tatlım! Şu anda gelmiş geçmiş en ateşli adamın ellerindesin zaten. Kurtların en vahşisine yem olmak üzeresin. Ha bir eksik, ha bir fazla... Ne fark eder?"

"Oldu canım! Yapamam ben öyle şeyler."

"Kalbim gibi, bedenim de tek bir adama ait olacak diyorsun yani?"

"Kuzey Doğan gönlümün efendisi diyorum," dedi Selin kahvesinden bir yudum alırken. Ardından aniden aklına gelenlerle gözleri parladı. "Buldum!" diye bağırdı heyecanla. Bakışları arkadaşına sabitlendiğinde, zihninde beliren plan kalbini hızlandırdı.

"Ne buldun? Hayalî bir Mert mi uyduracağız yoksa?"

"Hayır, canım." Selin kendinden emin bir şekilde arkasına yaslandı. "Hayal etmene gerek yok. Ben gerçeğini buldum." Emine'nin anlamayan gözlerle baktığını görünce devam etti. "Hani babamın yakın arkadaşı vardı ya... Yusuf Amca..."

"Hani şu birçok gazetenin sahibi olan adamı mı diyorsun? Ama o çok yaşlı, Selin! Ayrıca isimden de kaybediyor."

"Ay bir dur ama Emoş! Konuşturmuyorsun ki beni."

"Tamam tamam! Fermuarlar kapandı," dedi Emine parmağını dudağında dolaştırıp sustuğunu ima ederken.

"İşte Yusuf Amca'nın bir oğlu var. Bir süre ortadan kaybolmuştu. Ama şimdi babasının işini devam ettiriyor. Epey de büyüttü." Selin'in dudakları kışkırtıcı bir şekilde kıvrıldı. "İsmi de... Yusuf Mert Kandemir. Boy desen boy, pos desen pos..."

"Yakışıklı mı?" diye sordu Emine heyecandan yerinde duramazken.

"Çoook!"

"Sevecen mi?"

"Bana her zaman öyle davranmıştı."

"Eh, madem çok yakışıklı ve sevecen, Kuzey'den ümidi kesip ona mı yürüsen acaba? Tamam, Kuzey de accaaaaayip yakışıklı. Ama biraz fazla tehlikeli, Selin."

"Elin adamına neden yürüyeyim ya?" diye bağırdı yalancı bir öfkeyle. Ardından utanmazca devam etti. "Hem ben başkasına yürümekle değil, Kuzey'e koşmakla ilgileniyorum, canım. Onun tehlikeli tavırlarını da inanılmaz seksi buluyorum."

"Resmen kuduruksun!"

"Üzüm üzüme baka baka kararırmış."

"Neyse..." diye geçiştirdi Emine onu komik bir tavırla. "Şu Yusuf Mert'e geri dönelim."

"Babam, Yusuf Amca'yla hâlâ görüşüyor. Bende de Yusuf Mert'in telefonu olmalı."

"Şimdi bu adam olayı yanlış anlayıp sana sulanmasın, Selin. Kaş yapalım derken göz çıkarmayalım."

"Bana sulanması imkânsız. Çünkü ben onu bir abi, o da beni bir kardeş olarak gördü hep. Öyle bir adam değildir. Yardım etmesini rica edersem, beni kırmayacaktır."

"Bu planı iyice bir düşünelim. Çuvallamayalım sonra." Selin dudaklarında çarpık, ne istediğini bilen bir kıvrılmayla arkadaşına baktı. "Ne?" dedi Emine onun bu bakışlarının altından bir şey çıkacağını düşünerek. "O bakışlar beni korkutuyor, tatlım. Ağzındaki baklayı çıkarsan iyi olur."

"Biz birkaç gün sonra ne planlıyoruz?" Emine'nin şaşkın bakışlarını gördüğünde devam etti. "Ufuk'un yeni işini kutlamayı..." Aklındakileri yeniden gözden geçirdi. "Ve ne yapıp edip, Kuzey'in de o kutlamaya gelmesini sağlamalıyız."

"Bu bize ne kazandıracak?"

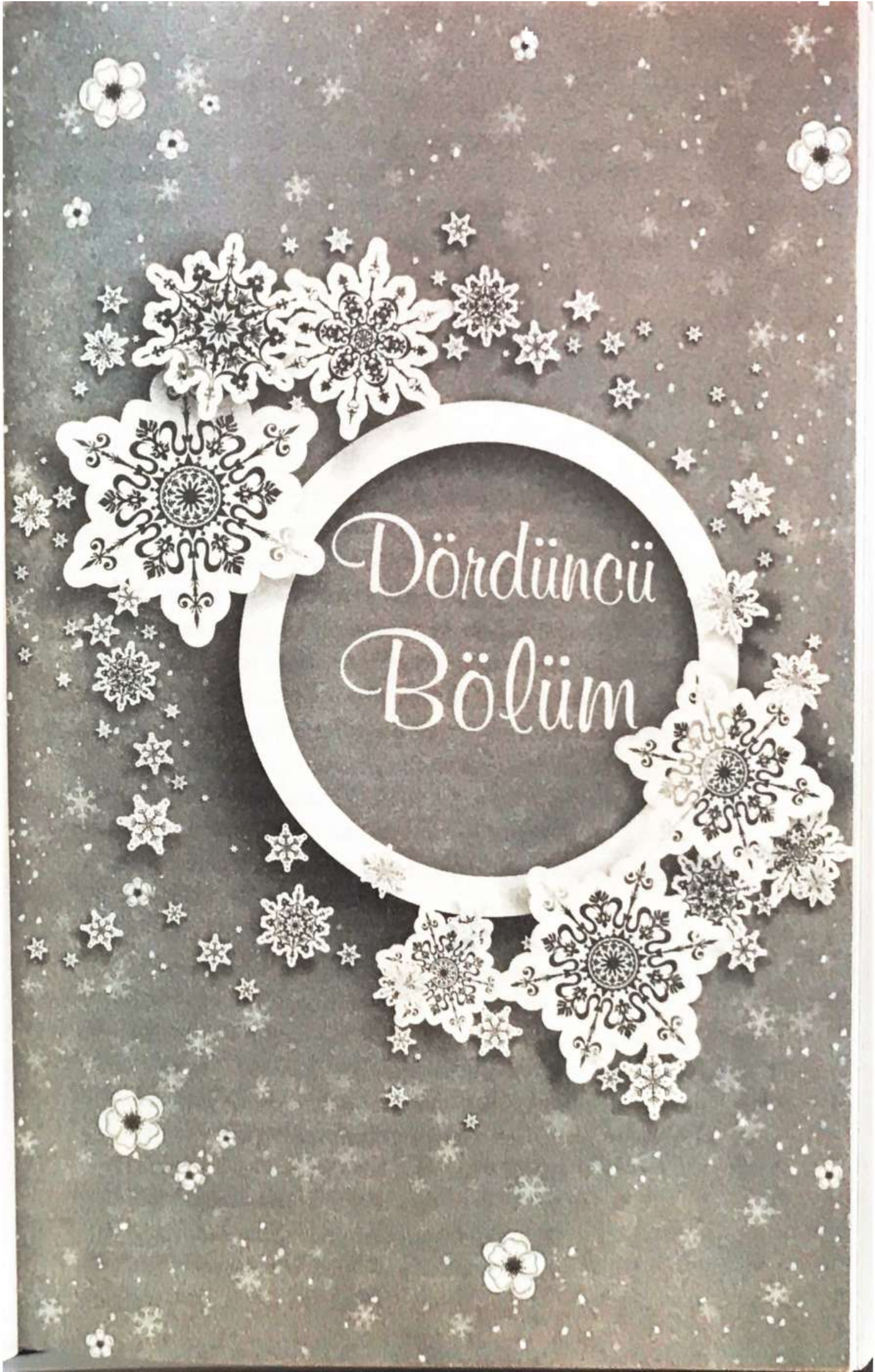
Selin rahat bir tavırla arkasına yaslandı. "Tabii ki Yusuf Mert'i işin içine sokacağız. Belki bu Kuzey'i biraz olsun dürtükler."

"Kuzey'in gerçekten dürtüklemeye ihtiyacı var mı?" Emine korku dolu gözlerle arkadaşına baktı. "Adam daha şimdiden senin için deliriyor gibi."

"Delirmek mi?" dedi Selin şaşırarak. "Bu delirmek değil. Arzudan ya da şehvetten deliriyor olabilir. Ama aşkla delirmek nasıl bir şey, hiçbir fikri yok."

"Onu kıskandırmak âşık olmasını sağlamayacak, Selin."

Selin arkadaşının sözleriyle bir an somut bir darbe almış gibi sarsıldı. Bu gerçeğin o da farkındaydı. Fakat Kuzey'in daha fazla dikkatini çekmek için çıldıran yanını bastıramıyordu. Aklında bugün yaşadıkları vardı. Kuzey'in söyledikleri, bakışları, ufacık da olsa dokunuşları... Hepsi bir araya gelip Selin'i bir kez daha hayal âlemine taşımıştı. Ancak son sözlerini ve imalarını anımsadığında, ona haddini bildirmek için yanıp tutuşmaya başlamıştı. Kuzey, Selin'in o kadar kolay bir av olmadığını anlamalıydı. Selin'in planladığı bu küçük kıskançlık oyunu ise yalnızca aralarındaki ateşi daha fazla harlayacaktı.

Dördüncü
Bölüm

Selin için günler Kuzey'in eviyle ilgili planlar yaparak geçti. Her zaman birlikte çalıştığı mobilyacı ve ustalarla birkaç kez toplantı yapmış, nihayet tüm çalışmaların startını vermişti. Bu süre içerisinde Kuzey onu yalnızca iki kez aramıştı. Bu aramalardan birinin evle ilgili bir konuda olması moralini bozsa da, diğeri neşesini yerine getirmeye yetmişti. Kuzey ikinci aramasında Ufuk'un kutlama yemeğine katılacağını söylemişti. Bu yemeğin aslında baş başa olmasını istediğini dile getirdiğinde, Selin'in kalbi bedenini terk etmek istercesine atmaya başlamış, onunla yalnız kalma fırsatını reddetmek bu kez her zamankinden zor gelmişti. Ama bunu yapmak zorundaydı. Kuzey henüz hiç çaba göstermemişti. Yarın akşamki yemek her şeyin başlangıcı olacak, Selin, Kuzey'in bir şey yapıp yapmayacağını görecekti.

Çalan telefonuyla düşüncelerinden sıyrıldı ve ekranda gördüğü isimle gülümsedi. "Efendim!" diye yanıtladığında, birkaç gün önce konuştuğu adamın tok sesi kulaklarına doldu.

"Merhaba, Selin... Yarın akşamki yemek planı hâlâ geçerli mi diye sormak istedim."

Selin kıkırdadı. "Vazgeçmemi mi bekliyorsun, Yusuf Mert?"

"Aslında evet... Bir erkeği kıskandırmanın çok akıl kârı olmadığını düşünüyorum."

"Bir şey yapmayacağız ki. Abartmayı düşünmüyorum. Sadece şüpheye düşmeli." Birkaç gün önceki sahte Mert'le olan telefon konuşmasına atıfta bulundu. "O duyduğu konuşma gerçek miydi, gerçekten seninle buluştuk mu, bu konuda kafasında soru işaretleri oluşmasını istiyorum." Dayanamayıp kahkaha attı. "Bana asılmanı istemiyorum yani, rahat ol."

"Açıkçası istesen de bunu yapabileceğimi sanmıyorum," dedi adam gülerek. "Sen her zaman küçük bir kız kardeşten farksızdın."

"O zaman yarın akşam görüşüyoruz," dedikten birkaç saniye sonra telefonu kapattı. Ancak daha elinden bırakamadan telefonu yeniden çalmaya başladı. Ekranda gördüğü isimle içini tatlı bir özlem sardı. "Annem..." diye yanıtladığında, nihayet onu görecek olmanın mutluluğunu yaşıyordu.

"Canım... Biz geldik. Şimdi eve girdik. Leyla çayın yanında bir şeyler hazırlamış bize. Seni beklerken oturuyoruz."

"Hoş geldiniz, anneciğim." Onları karşılayamadığı için buruk olsa da düşünmemeye çalıştı. "Ben de işlerimi toparlayıp hemen geliyorum. Babamı da seni de çok öpüyorum."

"Tamam, canım benim... Bekliyoruz."

Gülümseyerek telefonu kapattığında saatin epey geç olduğunun farkına vardı. Asistanı çoktan çıkmıştı. Önündeki planlara son bir çekidüzen verdikten sonra, nihayet gitmeye hazırdı. Oturduğu yerden kalktığı anda, kasıklarında dehşete düşüren bir ağrı başladı. "Of!" diye inledi yine aynı rutini yaşayacağını düşünerek. "Tam da sırasıydı ya!" Çantasına uzanıp bir ağrı kesici çıkarmaya çalıştı. Hemen içmezse saatlerce bununla uğraşacaktı. Selin uzun süredir Polikistik Over Sendromuyla boğuşuyordu. Riskli bir hastalık olmamakla birlikte, rahminde iyi huylu kistler olduğu anlamına geliyordu bu. Belli aralıklarla şiddetli ağrılar çekiyor, reglinin düzensiz olması da bu sıkıntıyı artırıyordu.

Ağrı kesicisini içtikten sonra önündeki planları çantasına attı. Kasıklarındaki ağrı ağlatacak kadar şiddetli olsa da artık alışmıştı. Küçük aynasına bakıp yüzünün hafifçe solduğunu fark ettiği sırada, kapısının çalındığını duydu. Daha kendisini toparlayamadan kapı açılmış, yarından önce görmeyi beklemediği adam tam karşısına dikilmişti.

"Merhaba, Selin... Geçerken uğrayayım dedim," dedi Kuzey heybetli bedeniyle odayı doldururken. "Ofisin kapısı açıktı. Güvenliğin çok zayıf olduğunu söylemeliyim."

"Ku-Kuzey Bey..." dedi zorlukla. Gözleri şaşkınlıkla açılmış, kalbi adeta atmayı kesmişti. Onun burada ne işi olduğunu düşündükçe telaşı artıyor, kendisini süzen bakışlarını gördükçe bedenini ateş basıyordu.

"Çıkıyor muydun?"

"Evet," diye yanıtladı Selin masasından uzaklaşıp adımlarını adama yönlendirirken. Onun da kendisine doğru bir adım attığını gördüğünde durdu.

"Bir planın mı vardı yoksa?"

"Annemler yarınki yemek için geldiler. Bu akşam onlarla olacağım. Kusura bakmazsanız çıkmam gerek."

Kuzey derin bir nefes aldı. Saçlarını tepede sevimli bir topuzla toplamış olan kadına bakarken, kanı damarlarında her zamankinden daha hızlı akıyordu. Aslında buraya neden geldiğini de bilmiyordu. Yarın akşam zaten görüşeceklerdi. Ufuk tarafından yemeğe davet edildiğinde geri çevirmesi mümkün olmamıştı. Normalde bu tarz nezaketlerin adamı değildi. Daveti kabul etmesinin tek nedeni, günlerdir Selin'i aklından bir kez bile çıkaramamış olmasıydı. Ve bu akşam ailesiyle birlikte olması gerekirken, kendisini burada bulması inanılır gibi değildi.

"Demek hâlâ sizli bizliyiz..." dedi düşüncelerini bir kenara bırakarak. "Ne zaman aşacağız acaba bunu?" Köşedeki koltuklardan birine rahatlıkla kuruldu.

"Hiçbir zaman. Daha önce de söylediğim gibi, siz benim müşterimsiniz."

"Müşterin olmam, aramızdaki resmiyete son veremeyeceğimiz anlamına gelmez."

"Sizin işle ilgili prensipleriniz yok mudur?"

Kuzey ayağa kalkarak hâlâ dikilmekte olan kadının yanına gitti. "Hiçbir zaman prensip sahibi bir adam olmadım. Kurallar çiğnenmek içindir derler."

"Yani müvekkillerinizden biriyle kolaylıkla birlikte olabilirsiniz, öyle mi?"

"Neden olmasın?" dedi Kuzey onun tepkisini ölçmeye çalışarak.

Selin onun bu çapkın tavrıyla dişlerini sertçe sıktı. "Ben müvekkillerinizden biri olsaydım, tavrınız yine aynı mı olurdu, gerçekten merak ediyorum."

"Senin, benim müvekkilim olman imkânsız!" Kenardaki masaya destek almak ister gibi tutunan kadının bir soluk kadar yakınına geldi. Uzaklaşmasına izin vermeden, iki elini de masaya yaslayarak onu kollarının arasına hapsetti. Etrafına yaydığı çiçeksi koku hoşuna gidiyordu. Ama Kuzey'i asıl çıldırtan, boynunun sıcağından yayılan bu parfüme karışmış enfes ten kokusuydu. Kuzey, genç kadının tenine kendi kokusunun sineceğini hayal ettikçe, onu elinden tutup evine götürmemek için kendisini dizginlemek zorunda kalıyordu.

"Neden imkânsızmış? Pahallı bir avukat olduğunuz için mi?"

"Hayır," dedi Kuzey dudaklarını onun kulağına yaklaştırarak. "Bir boşanma avukatı olduğum için." Bunun düşüncesiyle dişlerini sıktı. Selin'in başka bir adama ait olabileceğini aklına getirmekten hoşlanmamıştı.

"Kuzey Bey! Yapmayın lütfen," dedi Selin direnmeye çalışarak. Adamın üzerindeki baskısı Selin'in o anki can acısıyla birleşmiş, ona kaçacak yer bırakmamıştı.

"Olmaz," diye fısıldadı. Burnunu kadının şakaklarına yaklaştırdı. Şimdi yanakları birbirine değiyor, Kuzey göğsünde onun hızlanan nefesinin tatlı ritmini hissediyordu. "Benden neden kaçtığını söylemeden olmaz."

"Kaçmıyorum."

"Kaçıyorsun." Elleri genç kadının belinden sırtına doğru uzanarak, incecik bluzunun üzerinden okşamaya başladı. Onu böyle köşeye sıkıştırıp zorlamaktan müthiş bir haz alıyordu. "Kaçıyorsun ve ben sağlam bir neden duymak istiyorum."

"Müşterimle arama mesafe koymak için bir nedenimin olması gerekmez."

"Evet, gerekir. Sevgilin mi var? O yüzden mi beni uzağında tutmaya çalışıyorsun?" diye sordu hiddetle. Akhan konusunu açıklığa kavuşturduktan sonra, Selin'e karşı hissettiği arzuyu dizginlemeyi bırakmıştı. Fakat başka biri olabileceğini düşünmek, Kuzey'i buz gibi bir kıskançlıkla yıkamıştı.

"Benden ne istediğinizi gerçekten anlayamıyorum," dedi onu kendinden uzaklaştırmaya çalışırken. Elini adamın devasa bir

dağı andıran kaslı göğsüne koyup itti. Ama bu hamlesi Kuzey'in güçlü tutuşuyla engellendi.

"Ne istediğim gayet açık."

"Benim için değil," dedi Selin çenesini gururla havaya dikerek. Onun gerçekten âşık kalbini biraz olsun büyüleyecek bir şeyler söylemesini diliyordu. "Neden buradasınız? Neden bana yakın olmaya çalışıyorsunuz?"

Kuzey bir eliyle onun belini sımsıkı tutup kendisine bastırmaya devam ederken, diğer elini yüzüne uzattı. Çenesinden tutup kaldırdığı sevimli yüzü öfkeliydi, bakışlarında çıldırtıcı alevler vardı. Gözlerini daha güzelini görmediği kusursuz yüzde dolaştırdı. Ardından bakışları menekşe rengi gözlerinde duraksarken, dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Ne kadar güzel olduğunun, her itirazında beni daha çok kışkırttığının farkında değilsin."

"Sadece bu mu? Siz güzel olduğum için beni yatağınıza misafir etmek istiyorsunuz diye, oyuncağınız mı olmalıyım?" Öfke sinen sesi yükselirken, misafir kelimesinin üzerine özellikle bastırdı. Amacı, birkaç gün önce o yatak odasında Kuzey'in söylediklerine vurgu yapmaktı.

Kuzey onun imasını anlamış gibi gülümsedi. "Ateşe çekilen pervaneleri bilir misin, Selin?" Genç kadının anlam veremeyen bakışları, Kuzey'in gri gözlerine sabitlendi. Kaşları çatıktı. Nefesinin düzensizleştiği hissediliyordu. Kuzey onun hafifçe titrediğini fark ettiğinde, içindeki tutku daha önce tecrübe etmediği kadar şiddetlendi. "Pervaneler, ateşte yanacaklarını bile bile, ona çekilmekten kendilerini alamazlar. Ve sonunda kül olurlar..."

"Ateşe çekilen pervaneler aşkı simgeler!" diye diklendi Selin çenesini kaldırarak.

"Aşk mı?" diye fısıldadı Kuzey. Dokunuşlarını onun pürüzsüz yüzünde, sıcacık boynunda dolaştırdı. Selin'in hızlanan soluklarından enfes bir haz alıyor, hissettiklerinin tek taraflı olmadığından emin oluyordu. "Aşk çok... Monoton bir his. Senin istediğin aşk mı? Bunu mu arzuluyorsun?"

"Sizden istediğim hiçbir şey yok, Kuzey Bey. Sadece mesafeyi korumanızı arzuluyorum." Kuzey'i hafifçe iterek kendinden uzaklaştırdı. Sıcak ve heybetli bedenini biraz daha yakınında hissederse dayanamayacağını biliyordu. "Ayrıca... Her kadın aşk ister."

"Ben aşk istemeyenleri hayatıma sokmayı tercih ederim."

Selin duruşunu dikleştirdi. Kuzey'in bu soğuk tavrına, aşk karşıtı sözlerine hazırlıklı olması gerektiğini hatırlasa da, başarılı olamıyordu. Oysa daha birkaç dakika önce, ne kadar da harika planlar kuruyordu. "O zaman sizi, ateşe çekilen pervane değil, her çiçekten bal almak isteyen bir arı olarak nitelendirilmek doğru olur."

Kuzey'in kahkahası odanın içinde yankılandığında, Selin tırnaklarını onun âşık olduğu suratına geçirmekle, hissetmek için delirdiği erkeksi dudaklarına kapanmak arasında tereddütte kaldı. Planları doğrultusunda ilerlemekte kararlı olsa da, tutkulu yanı durmadan kendisini hatırlatıyordu. Ancak Selin sorgusuzca kendisini teslim ettiğinde, Kuzey için basit bir eğlence olarak kalacağını aklından çıkarmıyordu.

Kuzey onun kızgın yüzüne bakarken, dudaklarında çapkın bir gülümseme vardı. Buz grisi bakışları Selin'in kusursuz bedeninde gezindi. "Bal arısı olmak hoşuma gitse de, senin ateş olduğundan eminim," diye fısıldadı boğuk ve baştan çıkarıcı sesiyle. "Her defasında tutuşmamızın başka açıklaması olamaz," dediği anda aralarındaki mesafeyi kapatmış, Selin'e kaçacak yer bırakmamıştı.

"Sizinle aramızda bir yakınlaşma olmadı," deyişi adamın bakışlarını vahşileştirip, ellerinin demirden pençeler gibi ona uzanmasına neden oldu. İnce bedenini az öncekinden daha büyük, daha şiddetli bir hızla kendisine çekip bastırdı. Dudaklarının arasındaki mesafenin kapanmasına bu kadar az kalmışken, kışkırtıcı bir hareket yaparak adamı daha da yoldan çıkarmak istemiyordu.

Oysa Kuzey çoktan yoldan çıkmıştı. Onu günler önce ofisinde gördüğünden beri içinde amansız bir ateş yükseliyordu.

Restorandaki yemek sırasında hissettiği tutku apaçık bir şekilde kendisini kanıtladığında, aralarındaki kovalamaca da başlamıştı. Bu kedi fare oyunu Kuzey'in hoşuna gidiyordu. Daha önce herhangi bir kadının peşinden koştuğu, onunla birlikte olabilmek için çaba harcadığı olmamıştı. Onun her direnişi genç adamı daha çok kamçılıyor, bu tarifsiz tutkunun Selin'in inadıyla büyüdüğüne inanıyordu. "Belki de artık olmalı," dedi arsızca. "Ama ben kollarıma isteyerek gelen kadınları tercih ederim."

"Geleceğimden emin gibisiniz."

"Kadınlarla ilgili hiç yanıldığım olmadı."

Selin zorlukla, sol tarafındaki sızının geçmesini dileyerek yutkundu. Onun bu ukala tavırları canını yakıyordu. "O halde ben ilk olacağım," derken, içinde müthiş bir hayal kırıklığı baş gösteriyordu. Kuzey her hareketiyle bunun yalnızca basit bir ihtiras olduğunu ortaya seriyor, Selin'in onun aşkını kazanma ümidi anbean solarak yok olmaya yüz tutuyordu.

❄

"Nerede kaldın, oğlum? Kaç saat oldu konuşalı?"

"Geldim işte! Trafik vardı."

"Nereden geldin ki sen?"

"Ofisten..."

"Ben de aynı yoldan geldim. Trafik falan yoktu."

Kuzey ellerini sıkıntıyla saçlarının arasından geçirip homurdandı. "Ne kadar soru sordun, Hazar? İşim vardı, geciktim!"

"Anlaşıldı." Hazar çapkın bir şekilde gülüp, iri bedenini bahçedeki koltuklardan birine bıraktı. "Özel işlerin vardı yani... Öyle desene."

"Senin bu alaycı halin kadınlar üzerinde bir işe yarıyor mu?" dedi Kuzey sinirle. Onun yanıt vermesini beklemeden, biraz ileride duran Sarp ve Baran'a baktı. Mira'ya sarılıp başına küçük bir öpücük bırakan Sarp'ın gözlerindeki endişe dikkatinden kaçmamıştı.

Etrafındaki bu adamlarla olan yakınlığı sıradan bir kan bağı değildi. Sarp ve Hazar baba tarafından kuzenleri olduğundan,

onlarla her zaman kardeş gibiydi. Babası da Baran'ın annesiyle kuzendi. Bu sebeple Kuzey, Baran'ı da diğerlerinden ayırmamış, küçüklüklerinden beri her anları birlikte geçmişti.

"Faydası olup olmadığını şu ortamda anlatmayayım istersen, Kuzey. Maceralarımı sizinle paylaşmak istemem."

Hazar'ın arsız sözlerini duyduğunda ona döndü. "Maceraların mı? Oğlum, senin sevgilin yok mu? Ne macerası?"

Baran kahkahasını serbest bırakırken hem Hazar'ı hem de Kuzey'i kızdırmadan edemedi. "İkiniz de çekilmezsiniz. Birisi buzdolabından hallice... Ne diyorlardı sana? Buz Pelerin mi? Hah! Bir tarafımın pelerini! Diğeri de aklınca çapkın..." İmalı bakışlarını Hazar'a yönlendirirken, kimse Hazar'la ilgili bu tavrına akıl sır erdiremedi. Kuzey'in, Baran'ın sözlerine kızmaya başlamasıyla da konu kaynayıp gitti.

"Duyup duyabileceğin en havalı isim o, Baran. Senin bir lakabın var mı?"

Hazar, az önceki sözlerin intikamını almak ister gibi Baran'ın sırtına küçük bir yumruk geçirip dalga geçmeye başladı. "Onun lakaplarını Lila'ya sormak gerek. Baran'la ilgili fazlasıyla yaratıcı..."

"Kes sesini, Hazar!" diye hırladı Baran. Lila'nın ismini anmaya bile tahammül edemeyişi şaşırtıcıydı.

"Vay! Laf da söyletmiyor."

Baran oturduğu yerde dikleşip sakinleşmeye çalıştı. "Ne laf söyletmemesi!" dedi konuyu bir an önce kapatmak isteyerek. "O cadalozu aklıma getirmek istemiyorum sadece."

Kuzey başını iki yana sallayarak güldü. O sırada Hazar oturduğu yerden kalkıp içkilerin olduğu masaya doğru yürüdü. Onun Larin'le karşılaştığını fark ettiğinde gözlerini kıstı. İkisi yan yanayken Kuzey her defasında dikkat kesiliyordu. Hazar'ın gayet normal bir şekilde Larin'le konuştuğunu, genç kızın onun arkasından bakarken yüzünün düştüğünü gördü. Larin, Kuzey'in anne tarafından tek kuzeni, teyzesinin kızıydı. Yani diğerleriyle kan bağı bulunmuyordu. Kuzey, kız kardeşi Naz yurt dışında okuduğu için, abilik duygusunu Larin'in üzerine yönlendiriyordu.

Bu yüzden küçüklüğünden beri onun Hazar'a hissettiği duygulara yabancı kalamıyor, bunun nereye varacağını düşünmeden edemiyordu.

Bahçenin kalabalıklaşması ve gürültünün artmasıyla yemek vaktinin geldiğini anladılar. Kuytu köşedeki yerlerinden kalkıp tüm ailenin toplandığı masaya yöneldiklerinde, kendilerini mutlu aile sıcaklığının içinde buldular.

Kuzey etrafında olup bitene dikkat kesilmeye çalışsa da, aklı yine dönüp dolaşıp tek bir noktada toplanıyordu. Gözlerinin önüne sapsarı saçların ve menekşe rengi gözlerin görüntüsü geliyor, aylar önce gördüğü o ışıltılı, karanlığın gölgesi düşmüş bakışları anımsıyordu. Selin'i ofisinde ilk gördüğünde, yılbaşı gecesi peşinden gittiği kadın olduğuna neredeyse yemin edebilirdi. Ancak onun bununla ilgili hiçbir olumlu belirti göstermemesi üzerine, Kuzey bu fikri kafasından atmaya karar verdi. Saçma sapan bir şekilde, net olarak bile göremediği bir kadını her siluette arama çabasını kendine yedirememişti.

Ortamdaki sohbetin cıvıltısının söndüğünü fark ettiğinde düşüncelerinden sıyrıldı. Konunun annesinin kurucusu olduğu, şiddet gören kadınlarla ilgili vakfa geldiğini işittiğinde konuşulanlara dikkatini verdi.

"Bizim yardımcı olabileceğimiz bir konu var mı, Aysun? Maddi ya da manevi..." diye sordu Burcu halası. O da annesinin bu işe gönül vermesini en başından beri destekliyordu.

"Şimdilik, hayır. Fakat yakın zamanda şehrin dışında büyük bir ev yaptırmak istiyorum. Toplu olarak kalabilecekleri bir yer. Çünkü hepsi Nevin kadar şanslı olamayabiliyor. Nevin'in kendine ait bir evi vardı ve bizden istediği tek şey, boşanıp kızıyla birlikte korunmasını sağlamamızdı. Ancak birçoğu ne yazık ki ailelerinin evlerine dönemedikleri gibi, memleketlerinin sınırlarından içeri bile giremiyorlar."

"Peki, nasıl bir şey düşünüyorsun?" diye soran en büyük kuzenleri İpek'in eşi Fırat'tı. Mimar olmasının da etkisiyle annesini dikkatle dinlemeye koyulmuştu.

Dakikalar sonra yaptırılacak evle ilgili karara varıldığında, bu kez annesinin kimsesiz çocuklarla ilgili yaptığı projelerden bahsetmeye başladılar.

"En kısa sürede ben de bir şeyler yapmak istiyorum kimsesiz çocuklarla ilgili," dedi Baran'ın annesi Binnur. "Senin geçmişte yaptıklarına her zaman imrenmişimdir. O tatlı çocuğu hatırlıyorum da... Evinizin bir parçası gibi olmuştu bir süreliğine de olsa."

"O tatlı çocuk dediğin adamı görseniz, muhtemelen tanımazsınız," dedi Kuzey gülerek. Onların kimden bahsettiklerini elbette anlamıştı.

"Eee! Çok zaman geçti tabii!"

"Öyle. Epeydir görüşmedik. Gerçi o, canı ne zaman isterse o zaman ortaya çıkar." Kuzey bir süre yakın arkadaşlarından biri olan adamı düşündü. Annesinin yıllar önce yardım ettiği kimsesiz çocuklardan biriydi. Sonradan evlat edinilmiş olsa da, Kuzey'le olan arkadaşlıkları devam etmişti. Ancak bir süredir görüşme fırsatları olmamıştı.

Zaman geçip gitti ve ailesi her zaman olduğu gibi alaycı sohbetlerine başladılar. Ancak Kuzey konunun babası tarafından kendisine çevrileceğini, geçen gün şahit olduğu görüntüyü herkesle paylaşacağını öngörememişti.

"Bizim Kuzey de çok yoğun bu ara. İş yerinden dışarı adımını atamıyor," dedi Murat alaycı bakışları oğlunun üzerindeyken. Onun böyle sinirden kızarıp bozarması hoşuna gidiyordu. "Ama normal tabii... Sarışın, peri kadar güzel bir iç mimarla yeni evi için çalışmaya başlayınca, bütün enerjisini de buna vermiş bizim çakal."

"Baba, inanamıyorum sana!" diye bağırdı Kuzey öfkeyle yerinden kalkarken. Kimse onun sinirini önemsememiş, konuşmalar ve kahkahalar devam etmişti.

"Kuzey! Kim bu kız?" diye sordu annesi merakla.

Kuzey bu tantanaya fazla dayanamayıp ceketini koltuğun üzerinden kaptı. "Size doyum olmaz," dediğinde Sarp ve diğerleri de ayaklanmışlardı. Arkasından seslenen annesini duymazdan

gelerek kapının önüne çıktı. Birkaç dakika sonra arabasının yanındaydı.

"Sen bizimle gelmiyor musun?" diye sordu Sarp kapının önündeki son model arabasına binerken. Hazar, Sarp'ın arabasının ön koltuğuna çoktan kurulmuştu. Baran ise arka kapıyı açık bırakmış, biraz ileride telefonla konuşuyordu.

"Hayır! Ben eve gidiyorum."

"Çok büyük eğlenceyi kaçırıyorsun!"

Telefondayken bile bağıran Baran'a aldırmaz gülümsemelerinden birini gönderdi. Sarp'a döndüğünde, bu kez onun dudaklarının yana doğru kıvrıldığına şahit oldu.

"Bize katılmayışının şu sarışın periyle bir ilgisi var mı?"

"Sarışın peri ne, Allah aşkına? Babamın işgüzarlığı. Yok öyle bir şey."

"Sarışın bir iç mimarla, evini dekore etmesi için çalışmıyorsun yani?"

"Çalışıyorum. Ama bu, babamın abarttığı gibi bir durum değil."

Sarp sanki onun bir şeyleri saklamaya çalıştığını anlamış gibi gülümsedi. "Kız güzel mi?"

Kuzey homurdanarak yanıtladı. "Evet." İçinden *Lanet olsun!* diye geçirirken ikinci soru geldi.

"Peki, bu her zamanki eğlencelerinden biri mi?"

Duyduklarıyla ansızın kaşları çatıldı. *Eğlence* denmesinden nedense hoşlanmamıştı. Selin'i deliler gibi arzuladığı, her an gözlerinin önünde hayalinin belirdiği doğruydu. İlk andan beri onu yatağında istese de, bir eğlence olarak adlandırmak fazla basit kaçmıştı. "Hayır," diye yanıtladı tek solukta. "Eğlence değil. Öyle bir kız değil, Sarp. Ama ne olduğunu henüz ben de çözebilmiş değilim. Şimdilik yalnızca onu istiyorum."

"Pekâlâ! Anlaşıldı. Henüz sen de ne halt ettiğini bilmiyorsun," dedi Sarp gülerek. Ardından ciddileşip elini kardeşi kadar sevdiği kuzeninin omzuna koydu. "Kadınların hepsi aynı değil, Kuzey. Bunu aklına getir, olur mu?"

Kuzeninin sözleriyle düşüncelere dalmamak için işi dalgaya vurdu. "Sen nereden biliyorsun? Eğlenmekten başka bir şey yaptığın mı var sanki?"

"Hiçbirimiz birbirimizden farklı değiliz. Ama zaman ne gösterir bilinmez, dostum," diye yanıtladı Sarp arabasına binerken. Şimdilik o da Kuzey'den farksızdı. Diğerleri gibi. Hiçbiri günün birinde kendilerini değiştirecek olaylar yaşayacaklarının farkında değildi.

❄

Selin cumartesi gününün tamamını akşamki yemeğe hazırlanarak geçirdi. Annesi onun bu özeninin altında bir şeyler yattığını fark edip sorguya çektiğinde hafifçe çıtlattı. Neyse ki kadın bu durumu fazla kurcalamamıştı da, Selin de rahat etmişti.

Evden çıkmak üzereyken bakışları son kez aynadaki aksini buldu. Giydiği kırmızı elbise tamamen dantelden oluşuyor, vücudunu ikinci bir deri gibi sarıyordu. Havanın artık iyice soğumaya başlaması nedeniyle, üzerine siyah trençkotunu giymişti. Eline aldığı küçük çantası ve ayaklarındaki bilekten bantlı seksi ayakkabılarla Kuzey'in karşısına çıkmaya hazırdı.

Hep birlikte Selin'in arabasına binip yola koyuldular. Dakikalar sonra yemek için rezervasyon yaptırdıkları şık mekâna varmışlardı. Tam kapıdan içeri girip üzerlerindekileri vestiyere bırakacakken Selin'in telefonu çaldı. Arayanın Emine olduğunu gördüğünde hızlıca reddetme tuşuna bastı. Muhtemelen onlar çoktan masaya oturmuşlardı. Yusuf Mert'in de gelip gelmediğini merak ederek, annesiyle babasının peşinden içeriye girdi. Annesi çoktan elini sallayarak Emine'ye işaret etmişti. Bir an sonra üçü birlikte masaya varmışlar, kısa bir selamlaşmanın ardından yerlerine geçmişlerdi.

Yusuf Mert de oradaydı. Uzun zamandır babasıyla görüşmeyişleri üzerine koyu bir sohbete dalmışlardı. Neyse ki adam Selin'i ele vermemek için nazik davranmış, bir şekilde neden orada olduğunu açıklamaya çalışmıştı.

Selin, Kuzey'in nerede olduğunu düşündü. Acaba gelmeyecek miydi? Gergin bir şekilde bacağını kıpırdatırken, restoranın

girişinde gördüğü devasa siluete gözü ilişti. Ciğerlerine titrek, sakinleşmesini sağlayacak bir soluk çekti. İşte, gelmişti! Vücuduna enfes şekilde oturan siyah takım elbisesi, beyaz gömleği ve siyah kravatıyla her zamanki gibi nefes kesiciydi. Koyu renk gür saçları daha seksi bir hava katarken, yakışıklı yüzünü gölgeleyen hafifçe uzamış sakalları Selin'in ona dokunmak istemesine neden oluyordu. Kuzey'in gözleri yavaşça içeride dolaştı ve saniyeler sonra Selin'inkilerde durdu. Dudakları arsızca yana doğru kıvrıldığında, Selin oynayacağı oyunu bir kenara bırakıp onun kollarına atlamamak için kendisini zor tutuyordu. Adam masalarına ulaştığında, kendinden emin tavrı fazlasıyla hissediliyordu.

"Kusura bakmayın. Biraz geciktim," dedi bakışları Selin'deyken. Küçük bir tanışmanın ardından annesi ve babası onun Ufuk ve Emine'nin patronu olduğunu, hatta Selin'in de bir proje için onunla çalıştığını öğrenmişlerdi.

Kuzey nihayet yanına geldiğinde Selin ayağa kalktı. Yusuf Mert'in de kendisine eşlik ettiğini fark ettiğinde rahatlamıştı. "Hoş geldiniz, Kuzey Bey," dedi resmî bir tavırla. Ardından hafifçe sağına dönüp Yusuf Mert'e işaret etti. "Sizi tanıştırayım. Arkadaşım Yusuf Mert..."

Kuzey, Selin'in sözleri üzerine bakışlarını yandaki adama çevirdi. Gördükleriyle bir an irkildi. Ardından parçaları birleştirmesi uzun sürmedi. Muhtemelen geçen gün görüştüğü Mert, bu adamın ta kendisiydi. Fakat Selin'in bilmediği şey, Kuzey'in onu ilk kez görmediğiydi. Gülüşünü bastırmaya çalışarak adama elini uzattı. "Ben Kuzey Doğan," dedi yapmacık bir tavırla. "Çok memnun oldum."

Yusuf Mert ise Kuzey'in masalarına gelişiyle, Selin'in kıskandırmak istediği adamın o olduğunu anlamıştı. Bu lanet oyuna bulaştığı için pişman olsa da, artık geri dönüşü imkânsızdı. Kuzey'in uzattığı ele baktı ve onun sanki tanışmıyorlarmış gibi davrandığını fark etti. Gülmemek için kendisini frenledi. Anlaşılan, Selin kendi kazdığı kuyuya düşecekti. "Ben de Yusuf Mert Kandemir," dedi en az Kuzey kadar tok bir sesle. "Memnun oldum."

Kuzey, Yusuf Mert'le uzun yıllardır tanışıyordu. Adamın birçok gazetenin sahibi oluşu ve basın dünyasındaki hatırı sayılır ünü, bir davette bir araya gelmelerini sağlamıştı. Çok samimi olmasalar da zaman zaman iletişime geçtikleri doğruydu. Fakat adamın orada olmasının nedenini, Selin'e karşı bir şeyler hissetmesine bağlayamıyordu. Üstelik bunu düşündüğü anda sıktığı yumruklarına engel olamıyor, önüne çıkan engellerden hoşlanmadığını düşünüyordu.

Nihayet hepsi yerlerine oturup, yemek siparişlerini verdikten sonra koyu bir sohbet başladı. Selin, Kuzey ve Yusuf Mert'in ortasındaydı. Kuzey'in hemen sağında babası oturuyordu. Yusuf Mert'le ilgili her konuşmak isteyişinde, hamlesi Kuzey tarafından püskürtülüyordu. Adam cidden umursamıyordu. Fakat Selin saçma sapan bir oyunun içindeyken, bunun boşa gitmesine izin vermeyeceğini biliyordu.

Yemeklerini yerlerken Kuzey, Selin'in babası Ahmet Bey ve Ufuk'la işlerden bahsetti. Ara ara Selin'le de konuşsa da, genç kadına istediği ilgiyi henüz göstermiş değildi.

Selin oturduğu yerde kudurduğunu hissederek çaresizce atıldı. "Yusuf Mert de basın sektöründe epey ünlü," dedi hafifçe gülümseyerek. Dünyanın en acınası cümlesi olduğunun farkındaydı.

"Ne güzel..." dedi Kuzey gülüşünü bastırarak. "Gazeteci misiniz?"

Yusuf Mert onun umursamazlığını gördüğünde dudakları kıvrıldı. Selin'e ne yazık ki acımıştı. "Sayılır," dedi. "Birkaç gazetenin ve kanalın sahibiyim."

"Güzelmiş. Bundan sonra basınla ilgili bir sorun olursa, sizinle iletişime geçebilirim o halde."

"Tabii," dedi Yusuf Mert, Selin'in şaşkın bakışları altında. "Ne zaman isterseniz."

Selin parmaklarıyla elbisesinin eteklerini sıkıp Kuzey'e döndü. "Eminim Yusuf Mert size seve seve yardımcı olacaktır, Kuzey Bey," dedi adama. Diğerleri bambaşka şeyler konuşuyorlardı. "Benim kendisinde hatırım büyüktür."

"Öyle mi?" diye fısıldadı Kuzey onun kulağına doğru. Bakışları kadının gözlerindeyken, çabasını takdir etmeden yapamadı. Ancak anlayamadığı şey, onun neden böyle bir zahmete kalkıştığıydı. "Nasıl bir hatır bu?"

"Birbirimizle her zaman çok iyi anlaşırız. Her konuda."

"Hmm..." diye mırıldandı Kuzey. Elini kimsenin görmediğine dikkat ederek onun kolunda hafifçe dolaştırdı. "Çok sıkıcı olsa gerek."

"Neymiş sıkıcı olan?"

"Biriyle her konuda çok iyi anlaşmak... Sanırım bu yüzden aranızdaki kıvılcımları göremiyorum."

Selin'in bakışları öfkeyle doldu. "Size geçen gün de söylediğim gibi, kesinlikle göz doktoru şart!"

Kuzey onun karşı koyuşlarını eğlenceli bularak güldü. Ardından hızla ciddiyete büründü. "Bundan aranızda kıvılcımlar olduğunu mu anlamalıyım?" diye sordu vereceği yanıtı merakla bekleyerek. Fakat mırın kırın ederek ağzında bir şeyler gevelemesi üzerine öfkesine daha fazla engel olamadı. Dişlerinin arasından, gri bakışlarındaki hiddeti saklamaya gerek duymadan tısladı. "Çok yanlış bir oyun oynuyorsun, Selin!" dediğinde sesinde korkutucu bir uyarı saklıydı. "Benim ilgimi çekebilmek için bu tarz gösterilere gerek yok."

Selin çenesini gururla havaya dikti. Adam ona istediği kozu vermediği gibi, bir de lanet olası ukalanın tekiydi! "Sizin ilginizi çekmek istediğimi de nereden çıkardınız? Kendinizi gerçekten Kaf Dağı'nda görüyor olmalısınız."

Genç adam onun boğazını sıkmak ister gibi baktı. "Emin ol, beni böyle sınamak istemezsin," dedi Selin'in zorlukla yutkunmasına neden olan bir bakışla. "Şimdi bu konuyu kapat ve yemeğine devam et. Aksi halde sen ve ben baş başa kalacağımız bir yere gideceğiz. Ve sen sonrasında babana açıklama yapmak zorunda kalacaksın."

Selin tedirgin bir tavırla önüne döndüğünde, pişmanlık tüm bedenini sardı. Yaptığı şeyin Kuzey tarafından fark edildiğine inanamıyordu. Rezil olmuştu. *Yine!* Keşke Emine'yi dinleyip,

böyle bir oyuna hiç kalkışmasaydı. Fakat artık geç olduğunu biliyor, o anda yalnızca geceyi sağ salim bitirebilmeyi diliyordu.

Dakikalar sonra çıplak bacaklarında hissettiği dokunuşla irkildi. Hızla Kuzey'e baktığında, dudaklarının kenarındaki çapkın gülüşü fark etti. Adamın eli bir ahtapot gibi masanın altına girmişti. Parmakları usul usul bacağında dolanırken, Selin başını arkaya yatırıp inlemek için çıldıran tutkulu yanını zor tutuyordu. Üstelik annesiyle babasının olduğu masada bunu yaşamak, damarlarındaki kanı hem adrenalin hem de korkuyla dolduruyordu. "Kuzey Bey... Ne yapıyorsunuz?" diye fısıldadı sesindeki titremeyi bastıramayarak.

Kuzey tek kaşını hafifçe kaldırdı. Fakat onun teninin üzerindeki eli bir an bile duraksamadı. "Başlattığın oyunu daha eğlenceli hale getiriyorum. Bir itirazın mı var?" dedi alayla. Parmaklarının ucunda hissettiği kadifemsi yumuşaklık, bedeninin ışık hızıyla sertleşmesine neden olmuştu.

"Yapmayın, lütfen," diye mırıldansa da boşunaydı. Kuzey'in bakışları fırtınalı bir tutkuyla yüzünde gezinirken, Selin zorlukla yutkundu. Bu gecenin galibinin kendisi olması gerekiyordu. Fakat artık fazlasıyla yakın devam eden bu savaştan nasıl yenilgisiz çıkacağını bilmiyordu. Kuzey'in, bacağına değen elini hafifçe yukarıya, elbisesinin altına doğru sürüklemesiyle gözlerini yumdu. Kalbi neredeyse ağzında atıyor, bunu nasıl durduracağını kestiremiyordu. Üstelik bu dokunuşlar kanını öyle kaynatıyor, bedeninin öyle bir ateşle yanmasına neden oluyordu ki, adamın durmasını istemediğini fark etmek onu sarsıyordu.

"Neyi yapmayayım?" diye sordu Kuzey boğuk bir fısıltıyla. Bu küçük, aptal cadıya haddini bildirmek, onunla girişeceği bu tutku savaşını kazanamayacağını aklına sokmak istiyordu. "Bunu mu?" Dokunuşunu teninde yukarıya doğru sürükleyip, üst bacağının iç kısmına uzandı. Onun kapalı gözleri, kızaran yanakları hoşuna gitse de, ellerinin hissetmek için delirdiği sıcaklığın yalnızca birkaç santim uzaklıkta olması içindeki canavarı uyandırdı.

Selin daha fazla bu tatlı işkenceye dayanamayarak, "Kuzey..." diye inledi. Soluk soluğa bu ismi söylerken ilk kez bu kadar samimiydi.

Kuzey onun hem yenilgiyi o küçük inleyişiyle kabul etmesine, hem de yalnızca ismini fısıldamasına gülümsedi. "Eğer bu gece seni rahat bırakmamı istiyorsan, benimle yemeğe çık!" diye emretti.

Selin öfkeyle kaşlarını çatmaya çalıştı. Fakat ateşe veren dokunuşlarla tenini talan eden parmaklar genç kadına biçilmiş bir cezaydı. "Ne zaman?" diye sordu kızgınca. Söylediklerine inanamayarak dudaklarını kapattı. O anda güç bir durumda olsa da, gerçekten teklifini kabul etmek zorunda mıydı?

"Önümüzdeki hafta... Bu hafta sonunu ailenle geçirmene izin veriyorum," dedi Kuzey küstah bir tavırla.

Selin bakımlı tırnaklarını onun o ukala suratına geçirme isteğine direndi. Fakat artık kozlarını yalnızken paylaşmaları gerektiğinden emindi. Üstelik kendisine daha fazla engel olabilmesi de mümkün değildi. "Lanet olsun!" diye tısladı yenilginin çaresizliğiyle. "Tamam. Kahretsin! Kabul!" Onun bakışlarındaki zafer dolu ışıltıyı yakaladığında, adamın gözleri arzuyla dudaklarına indi. Elini bacaklarından hızla çektiğinde, Selin neredeyse bunun bitmesine üzülecekti.

❄

Saat gece yarısını gösterirken, şehrin göz alıcı ışıklarından başka bir şey gözükmüyordu. Karanlık, gökyüzünü çepeçevre sarmıştı. Elinde tuttuğu kristal viski kadehini kaldırıp dudaklarına götürdü. Büyük bir yudum alıp alkolün yakıcı etkisini boğazında hissederken, gri gözleri sakin bir şekilde geceyi taradı. Şüphesiz dışarıda akıp giden hareketli ve fazlasıyla aşina olduğu bir hayat vardı. Ancak bu gece neden o hayatın içinde olmadığını anlamıyordu. Neden her zaman olduğu gibi geceyi istekli bir kadınla başlatıp, sabaha kadar yalnızca bedeninin sesini dinlemiyordu? Neden burada, Boğaz'ı tüm ihtişamıyla gören evinin penceresinde durmuş, gözlerinin önünden geçen o hayale izin veriyordu? Başını iki yana salladı. Sebebini çok iyi

biliyordu. Ofisinde gördüğü günden beri, o kahrolası sarışından başka bir kadını istemiyordu.

Gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı ve arkasını dönerek camın önünden uzaklaştı. O akşamki yemekten sonra onu neden aramadığını da bilmiyordu. Sonunda onu ikna etmeyi başarmıştı fakat yine de sol yanını saran anlamını bilmediği bir his yumağıyla boğuşup duruyordu. Neydi bu? Kuzey neden onunla ilgili hiçbir detayı aklından atamıyor, zihnini esir alan sapsarı ipekten saçlar ve menekşe rengi gözlerle savaşmak zorunda kalıyordu? Bunun sadece tutku, belki biraz da farklı bir kadınla karşı karşıya olmanın verdiği heyecan olduğunu biliyordu. Ancak kalbini döven bu yepyeni hissin kaynağını kavrayamıyordu.

Telefonunun ekranını açtı ve rehbere girerek Selin'in numarasını buldu. Arama tuşuna bastığında, onun sesini duyacağını düşünmek kalbinin hızlanmasına neden oldu.

"Efendim!" diye yanıtladı genç kadın birkaç çalışın ardından.

Kuzey dudaklarında arsız bir kıvrımla bakışlarını geceye dikti. "İyi akşamlar, Selin."

"İyi akşamlar, Kuzey Bey."

"Ooo, hayır! Geçen akşam ismimle hitap etmeye başlamıştın. Tekrar sizli bizli olmana kesinlikle izin vermeyeceğim," dedi gülerek. Onun bir anlığına duraksayıp, ardından kıkırdamaya başlaması gülüşünü daha da genişletti.

"Pekâlâ, Kuzey!"

Onun dudaklarından dökülen ismini duymak, içinin yine enfes bir arzuyla dolmasını sağladı. "Ne zaman yemeğe çıkacağımızı konuşmamıştık," dedi umursamaz olmasına dikkat ettiği bir tonda. "Yarın akşam müsait misin?"

"Şey... Evet, müsaitim."

"O zaman yarın akşam saat sekizde seni alırım. Evinden..."

"Peki, nereye gideceğiz? Ona göre giyinmek istiyorum."

"Sen ne giyersen giy, her yere yakışabilirsin, Selin." Neden böyle bir cümle kurduğunu bilmese de, tam da bu şekilde düşünmesi şaşırtıcıydı.

"O zaman... Yarın akşam görüşürüz."

Kuzey onun sıklaşan nefesini duyduğunda, bakışlarındaki alevler yükseldi. "Görüşürüz, Selin. Yarın akşamı iple çekiyorum," deyip telefonu kapattığında, gözlerini yine parlak geceye çevirdi. Onu istediği belliydi. Bu isteği daha önce hayatına giren hiçbir kadına karşı hissetmediğinin bilincindeydi. Ancak onun başrolde olduğu hayaller, yalnızca tutkulu da değildi. Evet, onu yatağında istediğini inkâr edemezdi, bunun için ölüp bittiği bir gerçekti. Fakat Selin'le ilgili her detayı aklına kazımayı arzu ettiğini de kabullenmeliydi. Gerçekten göründüğü gibi masum mu, yoksa yansıtmaya çalıştığı gibi plancı bir kadın mıydı? Bunu hiç şüphesiz en kısa sürede öğrenecekti.

❄

Bakışlarını hızla tam karşısındaki yansımasına odakladı. Yanakları pembeye boyanmış, göğsü bir körük gibi inip kalkan aksini gördüğünde dudakları kıvrıldı. Çok heyecanlıydı. Ellerinin titreyişine rağmen büyük bir ustalıkla rujunu sürmeye başladığında, gözlerindeki o gülen ışıltı bir an bile solmadı. Yalnızca yarım saat sonra Kuzey'le buluşacağını düşünmek, hayallerinin gerçek olabileceğini anımsatmıştı.

Dudaklarının fazlasıyla baştan çıkarıcı olduklarına kanaat getirdiğinde, şifonyerin üzerine bıraktığı siyah çantasını aldı. Telefonunu ve rujunu koyduktan sonra, küçük cüzdanını da içine attı. Saçlarını eşsiz bir havayla arkaya doğru savururken, yüzünde bir türlü silemediği o gülümseme vardı. İçinden çılgın gibi dans etmek, mutlulukla şarkı söylemek geliyordu. Üstelik daha bir şey olduğu da yoktu, gecenin başındaydı. Belki de mutsuzluğun pençesine düşecek, hiçbir şey beklediği gibi sonlanmayacaktı. Ama yine de... Her şeyin harika geçeceğini düşünerek moralini yüksek tutmalıydı. Aksi olursa ne yapacağına da o zaman bakacaktı.

Dakikalar sonra nihayet evden çıkıp asansöre bindiğinde, gözlerinin önünde Kuzey'in görüntüsü vardı. Onun az önce attığı mesaj sayesinde, aşağıda beklediğini biliyordu. Acaba nasıl selamlaşsaydı? Gülse miydi? Çok mu meraklı görünürdü?

Ama somurtursa daha kötüydü. Mottosu *Göster ama elletme!* değil miydi? Adamla cilveleşecekti işte. İzleyeceği yol bu olmalıydı. Azıcık göz süzecek, şöyle bir saçlarını savuracak, iki bakış iki gülüşle adamın aklını alacaktı. Asansördeki aynaya bakarken istemsizce kıkırdadı. Bu taktikler muhtemelen hayatlarında hiç kadın görmemiş adamların üzerinde işe yarıyordu. Selin, Kuzey'in bunlardan etkileneceğini düşünmüyordu.

Kapının önüne çıktığında Kuzey'i lüks, siyah ve en az kendisi kadar tehlikeli görünen arabasına yaslanmış bir şekilde buldu. Araba o denli parlıyordu ki, Selin bu görüntü karşısında gözlerinin gerçek anlamda kamaştığını hissediyordu. İçinden, *Lüks meraklısı züppe!* diye geçirip, hafifçe gülümseyerek ona doğru yürüdü.

Kuzey ise onu binanın kapısından çıkarken gördüğü anda, kalbinin göğüs kafesinde sertçe atmaya başlamasına hazırlıklı değildi. Yine de kendisini kolay toparlamış, yaslandığı arabasından doğrulmaya gerek görmeden arsız bakışlarını onun üzerine dikmişti. Mor, bedenini sıkıca saran elbisesinin açıkta bıraktığı düzgün ve uzun bacakları göz alsa da, Kuzey'in asıl başını döndüren yüzünün güzelliğiydi. Hafifçe kıvrılmış dolgun dudakları kışkırtıcıydı. Işıltılar saçan menekşe gözleri, zorlukla yutkunmasına neden oluyordu. Uzun ve dalgalı sarı saçları ise gecenin karanlığında bir yıldız gibi parlıyordu. O kadar güzeldi ki, Kuzey yemeği es geçip onu kollarına almak için deliriyordu. "Merhaba..." dedi sesinin düzgün çıkmasına gayret ederek. Toy bir delikanlı gibi davranmaktan hoşlanmamış, düşüncelerini yalnızca tutku sınırlarında tutması gerektiğini kendisine hatırlatmıştı.

"Merhaba..."

"Hoş geldin," diye fısıldayarak elini ona uzattı. Selin'in narin elini avuçlarına bırakmasıyla, bedeni adeta kor alevlerin arasında kaldı.

"Hoş buldum. Beklettim, kusura bakma."

Genç adam gülümsedi. Onun heyecanlı olduğunu, avuçlarındaki buz gibi eller sayesinde anlayabiliyordu. Soluğunun

hızlanışı yüzüne çarpan tatlı nefesle ortaya seriliyordu. "Önemli değil," dedi ona yaklaşırken. Kadının bu titreyen, tek bir dokunuşla kollarında eriyecekmiş gibi duran halleri hoşuna gidiyordu. "Aradaki resmiyeti kaldırdığımıza göre..." Onu kendine doğru çekip, bir eliyle çenesini kavradı. "Çok güzel olduğunu söylememde sakınca yoktur sanırım."

Selin'in solukları iyice hızlanmış, yakınındaki adamın vahşi etkisiyle tüm iradesi yerle bir olmuştu. Burnuna dolan kokusu, tenini yalayıp geçen nefesi ve daha da önemlisi dudaklarının yakınlığıyla adeta mahvolmuştu. "Kuzey... Lütfen..." dedi panikle.

"Lütfen ne?"

Dilinin damağının kuruduğunu hissederken etrafına bakındı. "Sokağın ortasındayız."

"Ne olmuş sokak ortasındaysak? Ben ne istediğimi açıkça belli ediyorum zaten."

"Ne istiyorsun?"

"Seni..." diye fısıldadı elini onun gür saçlarının arasına daldırırken. Hemen sonra başını hafifçe kaldırıp yüzlerini birbirine iyice yaklaştırdı. "Ayrıca burada herhangi biriyle komşuculuk oynamadığından eminim. Yani *bir gören olacak tribi* saçmalık olur."

"Ama..." Selin hafif bir gülümsemeyle bakışlarını adamın gözlerine sabitledi. "Hep öyle olmaz mı? Ben, *Bir gören olacak!* dediğimde, senin bir centilmen gibi benden uzaklaşman gerek."

Genç adam başını arkaya atarak gür kahkahasını serbest bıraktı. "Peki ya sonra? Gecenin sonunda bir ilk öpücük yakalayabilecek miyim?"

Selin yanaklarının pembeye boyandığını hissederek konuyu hızla değiştirdi. "Neyse canım!" dedi panikle. "Acıktım ben! Yemeğe gitmiyor muyduk?" dedi burnunu havaya dikerek. Kuzey'in bakışlarında yine o enfes koyuluk vardı.

"Pekâlâ! O zaman önce senin karnını doyuralım." Arabanın kapısını açıp onun binmesine yardımcı olurken, tam arkasında durup kulağına kışkırtıcı bir sesle fısıldadı. "Düşüncesi bile kanımı kaynatan öpücüğü yemekten sonra konuşuruz," dediğinde

onun gözlerindeki tutkulu parıltıyı görmüş, gecenin sonunda istediğini alacağından şüphesi kalmamıştı.

❄

"Ne yemek istersin?"

Genç adamın gri gözlerinde herhangi bir duygu geçişi görmek zordu. Selin onun ne hissettiğini anlamlandıramasa da, o sert bakışları içini titretmeye yetiyordu. Gözlerini elindeki menüye çevirip hızlıca inceledi. "Aslında..." dedi dudakları hafifçe kıvrılırken. "Seçimi sana bırakıyorum."

Kuzey'in gözlerinde tehlikeli bir ışık çaktı. "Öyle mi? Kendini benim ellerime teslim etmek istediğini kabul ediyorsun yani..."

Selin onun arsızlığına kaşlarını çattı. "Sadece yemek konusunda! Damak tadına güveniyorum."

Kuzey alaycı bir tavırla güldü. "Damak tadım oldukça iyidir," dedi imalı imalı. "Bu konudaki yeteneğimi kendime bir kez daha kanıtlamak için sabırsızlanıyorum."

Genç kadın onun ukalalığına cevap verecekken, yanlarına gelen garsonla sözleri içinde patladı. Kuzey kendinden emin bir şekilde sipariş vermeye başladığında bakışlarını ondan ayırmadı. Konuşurken başparmağını alt dudağının kenarına sürtmesi içini gıdıkladı. Kirli sakalının gölgelediği yakışıklı ama tehlikeli yüzü güçlü çenesiyle birleştiğinde, ortaya çıkan sonuç Selin için karşı konulmazdı. Onun sanki mekânın hâkimiymiş gibi davranışı, gördüğü saygı ve heybetli bedeninden yayılan güç dilini damağını kurutuyordu. Selin adama böyle hayran hayran bakarken, geceyi mutlu bir sonla bitirmeyi dilemekten kendini alamıyordu.

"Ailen İzmir'e döndü mü?" diye sordu Kuzey aralarındaki boşluğu dolduran sessizliği bozarak.

Selin hızla bu sohbet konusuna sarıldı. "Evet, döndüler. Ne yazık ki..."

"Onları özlüyor musun? Çok sık geliyorlar mı yoksa?"

"Aslında gelmeye çalışıyorlar. Babam her ne kadar benim İzmir'de yaşayıp çalışmamı istese de artık kabullendi. En azından ayda bir gelmeye çalışıyorlar ya da ben gidiyorum."

"Babandan hoşlanmış olsam da, orada yaşamaman güzel."

"Öyle mi? Nedenmiş o?" diye sorarken alacağı cevaptan fazlasıyla emindi. Fakat onun arsız bir beğeniyle kendisini süzmesi hoşuna gidiyordu.

"Neden mi? Çünkü ben buradayım da ondan!"

"Ben neden senin olduğun yerde olayım ki?"

Kuzey hafifçe öne eğilerek kollarını masaya yasladı. Ceketinin kollarından görünen beyaz gömleği ve siyah kol düğmeleri ortaya çıktı. "Gerçekten bilmiyor musun, Selin?" diye sordu gözlerini kısarak. Bu vahşi bakışlarının Selin'in üzerinde fazlasıyla etkili olduğunun farkındaydı.

"Aslında sorumun yanıtını biliyorum. Ama bana anlamlı gelmiyor. Bu ısrarının nedenini anlayabildiğimi söyleyemem. Eminim etrafında bir sürü güzel kadın vardır. Sana iş çıkarmayacak, zorlamayacak..."

Kuzey'in dudakları yana doğru kıvrılırken elini Seline doğru uzattı. Narin ellerini avucuna bırakmasını bekledi. Nihayet beklediği gerçekleştiğinde, bedenine sıcak, kor alevleri andıran bir ısı yayıldı. "Belki de ben zorlanmak istiyorumdur," diye fısıldadı. Onun hafifçe titrediğini fark ettiğinde, avucundaki ele baktı. Gözleri onun bakımlı tırnaklarında, incecik parmaklarında gezinirken, dudaklarını avucundaki mis kokulu ele bastırdı. Gözlerini Selin'in bakışlarıyla birleştirirken, dudaklarını saniyelerce onun yumuşacık teninden ayırmadı. Küçük teması bilek içlerine kaydığında, genç kadının gözlerini kapatması aldığı zevkin apaçık kanıtıydı.

Selin onun dudaklarının dokunuşuyla boğazına kadar yükselen haz dolu mırıltıyı bastırdı. Gözlerini istemsizce kapattığında, adamın dudaklarının değdiği yerde incecik bir sızı vardı. Bu hem naif hem de o kadar erotik bir dokunuştu ki, Selin'in etkilenmesi kaçınılmazdı. Kalabalık bir restoranda olduklarını hatırladığında gözlerini usulca araladı. Kuzey tam karşısında,

sanki nefes dahi almadan ona bakıyordu. Bunu neden yapıyordu? Gerçekten de söylediği gibi Selin'i bu kadar çok mu istiyordu? Sanmıyordu. "Kuzey..." diye fısıldadı duygularının yarattığı sarsıntıya engel olamadan. "Ben bunu yapamam. Yani..."

"Neyi yapamazsın?"

"Bunu işte... Senin istediklerini, arzu ettiklerini... Ben böyle biri değilim."

Kuzey işittikleriyle kaşlarını çattı. "Peki, benim senin nasıl biri olduğunu düşündüğümü sanıyorsun?"

"Bilmiyorum," dedi önlerine gelen yemeklere dikkatini vermeye çalışarak.

Genç adam onun yalnızca korktuğunu düşünerek kendisini sakinleştirmeye çalıştı. Aksi halde onun kaçak dövüşmesine delicesine öfkelenmemesi imkânsızdı. "Şimdi yemeğini ye, Selin," dedi itiraza yer bırakmayan sesiyle. "Gecenin sonunda emin ol biliyor olacaksın."

Selin yemeğinden ilk lokmasını alırken, dörtnala koşturup duran kalbini sakinleştirebilmeyi umut ediyordu. Kuzey'in sorusu biraz olsun keyfini yerine getirmiş, tekrar bir sohbetin içine girmelerine neden olmuştu.

"Evin dekorasyonuyla ilgili her şey yolunda mı?"

"Evet. Siparişlerimin tümü eksiksiz geldi. Yakında ustalar eşyaları yerleştirmeye başlayacak. Sonrasında da ben küçük detaylarla uğraşacağım."

"Yolunda olmasına sevindim. Umarım kendini çok yormuyorsundur."

"Hayır. Zaten çok fazla müşteri almıyorum aynı anda. Ama bu iş bittiğinde biraz hızlandırmam gerekecek."

Kuzey tek kaşını kaldırıp merakla sordu. "Neden? Kötü mü gidiyor bu haliyle?"

"Aslında kötü değil... Ama daha iyi olabilir. Artık biraz daha büyük projeler almak istiyorum."

"Anladım. Herhangi bir şeye ihtiyacın olursa söylemekten çekinmezsin umarım."

Selin onun tepkisini gülümseyerek karşıladıktan sonra, konuşan tek kişinin kendisi olduğunu düşündü. "Peki, sen neler yapıyorsun iş dışında?" diye sordu gerçek Kuzey'i tanımaya hevesli bir halde. "Ailen nerede?"

"Ailem burada yaşıyor. Annem ve babamın bir zamanlar hep birlikte yaşadığımız evlerinde... Ben uzun zamandır kendi dairemde kalıyorum. Kardeşim de yurt dışında okuyor."

"Kardeşin mi var?"

Kuzey gülümseyerek yanıtladı. Gözleri bir anda Selin'in daha önce hiç şahit olmadığı bir şekle bürünmüştü. Sevgi ve şefkatle bakıyor, Selin'i bir kez daha şaşırtmayı başarıyordu. Oysa karşısında tüm ihtişamıyla duran bu adamı duygusuz ve sert biri olarak nitelendirdiğini anımsıyor, ancak o anda gördüklerinin kafasındaki kalıplarla örtüşmediğinin farkına varıyordu.

"Bir kız kardeşim var. Adı, Naz. Amerika'da. Üniversiteyi bitirdi, şimdi hem yüksek lisans yapıyor hem de çalışıyor."

"O da mı hukuk okuyor peki?"

"Hayır. O halalarımın peşinden giderek moda tasarım tarafında yer alacak. Okul ve yurt dışında kalma olayını epey uzatmış olsa da..."

"Kaç yaşında ki?" diye sordu Selin merakla. Kuzey hakkında bir şeyler öğrenmek onu daha önce hiçbir şeyin beceremediği kadar mutlu etmeye yetiyordu.

"Yirmi beş. Ama sanırım artık bu yıl dönecek."

"Benimle aynı yaştaymış. Onu özlüyor olmalısın."

"Evet, fazlasıyla hem de. Kuzenlerimle onun boşluğunu doldurmaya çalışıyordum. Ama o buradayken baş belası olduğunu söyleyip dursam da, kardeş bambaşka bir şey."

Selin'in dudakları şaşkınlıkla açıldı. "Vay canına!" derken kıkırdadı. "Senin ailesine, kardeşine, hatta kuzenlerine karşı bu kadar sevgi dolu bir adam olduğunu hiç düşünmemiştim."

Kuzey'in bakışları genç kadının şaşkın neşesi karşısında birden kopkoyu bir hal aldı. "Nasıl bir adam olduğumu düşünmüştün peki?" diye sorarken, onun alaycı bir şekilde kıvrılan dudaklarını doyasıya öpmemek için kendisini zor tutuyordu.

Selin omzunu umursamazca silkti. "Uzaktan epey soğuk gözüküyorsun," dedi inkâr edilemez bir gerçeği dile getirir gibi.

Kuzey hafifçe öne doğru eğilip, onu müthiş bir istekle süzdü. "Ne kadar sıcak olabileceğimi tahmin bile edemezsin, Selin!" dedi küstah bir tavırla. "Tek bir dokunuşta seni alevler içinde yakacağıma emin olabilirsin."

Genç kadının birden rengi değişti. Aslında içten içe onun bu arsızlığından deli gibi hoşlansa da, sahte olduğunu sadece kendisinin bildiği bir öfkeyle yanıt verdi. "Sen... Sen neden bu kadar terbiyesizsin ya? Sürekli konuyu aynı yere getirip duruyorsun!"

"Eh, gör işte aklımı ne kadar meşgul ettiğini!"

"Bence senin aklını yalnızca yatak konusu bu kadar meşgul ediyor. Cam tavanlı yatak odası yaptıran bir adamsın neticede."

Kuzey kendini daha fazla tutamayarak kahkahayı patlattı. Başını arkaya atıp içtenlikle gülen bu haliyle fazlasıyla çekici gözükse de, Selin onun o yakışıklı suratına sinir oluyordu. Bir yandan da yüzünü onunkine yaklaştırıp dudaklarını öpmeyi, kollarını boynuna sımsıkı dolayıp o devasa bedeni kendisine çekmeyi deli gibi arzuluyordu. Bir adama karşı bu denli büyük bir tutkuyla dolup taşmak normal miydi, bilmiyordu. Ancak Kuzey'e direnmek gitgide zorlaşıyor, ona nasıl karşı koyacağını düşünmeden edemiyordu.

"Sen bu olaya neden bu kadar taktın? Çok da güzel bir dekorasyon fikri..."

"Güzel olduğuna şüphe yok." Selin bir an düşündü. "Birkaç gün önce araştırma yaparken bir otele rastladım internette."

"Hmm... Bana az önce bahsettiğim ateşi yakmamı sağlayacak bir teklifle geleceksin sanırım."

Selin onun arsızlığına gözlerini devirdi. "Hayır, tabii ki! Hiç boşuna ümitlenme. Sadece çok güzel bir yerdi. Hani kar küresine benzetmiştin ya odayı... Bu otelin tüm odaları kar küresi gibiydi. Üstelik de karların içinde gömülüydü. Çok güzel bir his olsa gerek."

"Neredeydi bu otel?"

"Finlandiya'da... Garip bir ismi vardı."

Kuzey bir an sessizliğe gömüldü. Bu oteli daha sonra araştırmayı kafaya koyarken, bakışlarıyla kadını süzmeye devam ediyordu. "Sizli bizli hitap etmeye son verdiğine memnunum. Sanırım önüme ördüğün o duvarlarda bir delik açtım."

"Sadece çok istediğin için... Altında başka bir sebep arama lütfen."

"Sebebe ihtiyacım yok, Selin. Kendini benden özellikle uzak tutmaya çalıştığının farkındayım. Ama emin ol pes etmeye niyetim yok."

"Neden ama? Sence bu kadar çabaya değer miyim?"

"Değeceğine eminim," derken kendisini bile şaşırtacak kadar dürüsttü. Selin attığı her adıma, aralarındaki bu kovalamacanın her anına fazlasıyla değiyordu. Ancak artık istekleri yalnızca yatak odasıyla sınırlı olmaktan çıkmıştı. Bu akşam onunla karşılıklı yemek yemekten, aralarındaki bu atışmalardan fazlasıyla hoşlanmıştı. Bunu devam ettirip, sonunda daha fazlasını elde etmeye kararlıydı.

❄

Muhteşem bir sohbet eşliğinde, Selin'in kıkırdamaları ve birbirlerine laf yetiştirmeleriyle dolu kusursuz bir gece geçirmişlerdi. Saatin epey geç olduğunu gördüklerinde, Kuzey hesabı şirkete gönderip arabayı kapıya getirmelerini söyleyince ayaklanmışlardı. Oturdukları masadan kalktıklarından beri, Kuzey tüm gözlerin üzerlerinde olduğunun farkındaydı. Bunun normalde umurunda bile olmaması gerekirken, restoranda bulunan erkeklerin Selin'i beğeniyle süzmesinden hiç hoşlanmamıştı. Dişlerini öfkeyle sıkarken, bakışlarını yakaladığı heriflere kaşlarını çatarak baktı. Elini Selin'in beline koyup kendisine doğru çekerken, amacı kadının ona ait olduğunu kanıtlamaktı. İçten içe bu tarz sahiplenmelerden nefret ettiğini düşünüp kendisine ne olduğunu merak etse de, bu hareketini fazla sorgulamamıştı.

Restoranın önüne getirilen arabaya binip yola çıktıklarında, ikisinin de gözü bir şey görmüyordu. Selin bir şeyler anlatmaya devam ediyor, Kuzey de arabayı kullanırken dudaklarında çapkın bir gülüşle onu dinliyordu. Fakat tam ana yola çıktıkları

sırada gerçekleşen beklenmedik bir olay genç adamın dikkatini dağıtmış, dikiz aynasından arkasına bakmasına neden olmuştu.

"Ne yapmaya çalışıyor bu geri zekâlı?" diye öfkeyle tısladı. Bakışları arkadan neredeyse diplerine kadar giren lüks arabadaydı. Direksiyonu sola doğru kırıp hızlanmaya çalışsa da, arkasındaki her kimse Kuzey'in hareketlerini tekrarlıyordu. "Kahretsin!" diye bağırdı arabanın gazını kökleyip yeniden sola geçerken.

Selin bakışlarını korkuyla arkasına çevirdiğinde, gözleri sonuna kadar açıldı. "Ne oluyor, Kuzey?" diye sordu telaşla.

"Şşşt!" dedi Kuzey sertçe. "Kemerini tak!" Fakat tam o anda arkalarındaki araba sağ taraflarına geçip iyice yaklaştı. Kuzey o yöne baktığında arabanın camlarının koyu renk bir filmle kaplı olduğunu fark etti. İçerisi görülemiyor, arabayı kimin kullandığı belli olmuyordu. Araba Selin'in tarafına iyice yaklaşıp üzerlerine kırdığında, genç kadının korku dolu çığlığını duydu.

"Kuzey!"

"Lanet olsun!" diyerek arabanın vuruşundan kaçmaya çalıştı. Ancak devasa cip yaptığı şeyde kararlıydı. Selin'in kapısına hafifçe temas ettiğinde, içeride metalin birbirine dokunuşunun gürültüsü yankılandı.

"Çarptılar!" diye bağırdı Selin korkuyla kapının koluna tutunarak.

Kuzey kanı damarlarında iyice hızlanıp kalbi göğsünü sertçe döverken, sert bir küfür savurarak daha çok hızlandı. Motordan gelen homurtulara aldırmadı. Arabanın temasından nihayet kurtulduklarında yavaşlamadı. "İyi misin?" dedi dişlerinin arasından dizginleyemediği bir öfkeyle. Selin'in olduğu tarafa yaklaşıp ufak da olsa çarpmaları içini daha önce benzerini hissetmediği şiddetli bir korkuyla doldurmuştu. Onun başını küçük, masum bir kız gibi salladığını fark ettiğinde, boğazında anlamını bilmediği bir düğüm oluştu. Elini ona uzatıp sımsıkı tuttu. "Sakın korkma!" dedi güven vermek istercesine.

"Korkmuyorum," dedi Selin teslimiyet tüten bakışlarıyla. "Sana güveniyorum."

Genç kadının, elini hafifçe sıktığını hissedip içini erkeksi bir gururla kaplayan sözlerini işittiğinde, benliğine sızan o kesif korku iyice arttı. Bunun yalnızca Selin'i delicesine koruma isteğinden kaynaklandığını fark ettiğinde öfkeli bir soluk aldı. Arabanın ön panelindeki telefonunu açıp ezbere bildiği numarayı tuşladı. Birkaç çalışta açılan telefonla, Akhan'ın sesi kulaklarındaydı.

"Evet, patron!"

"Neredesin?" diye sordu önüne geçemediği hiddetle. Arkasındaki araba hâlâ görüş alanından çıkmayıp takibe devam ederken, daha farklı davranamıyordu.

"Bebek'teyim. N'oldu? Ters bir şey mi var?"

"Evet!" diye yanıtladı dikkatini yola vermeye çalışarak. "Az önce herifin biri arabayla üzerimize sürüp sağ taraftan dokundurdu. Arabada plaka yok. Camlar filmle kaplı. Büyükdere Caddesi'nden Hisar'a doğru sapacağım. Selin'in evinin önüne derhal koruma gönder."

"Tamam, ben de oraya geliyorum," dedi Akhan bir an bile ikiletmeden. Ardından seslendi. "Kuzey! Dikkatli ol."

Kuzey telefonu kapatır kapatmaz Selin'e uzattı. "Adresini yaz, Selin. Rehberden Akhan'ın ismini bul ve ona mesaj olarak at."

Selin hemen dediğini yaptı. Ardından arabayı görmek adına arkasına baktı. Ciğerlerine titrek bir soluk çekerken, "Yok, Kuzey! Arkamızda değil!" dedi bundan memnun olmaya çalışarak. Ellerini kucağında birleştirip sıkıntıyla ovuşturduğunun farkında değildi.

"O hiç belli olmaz. Sen sakin ol, Selin. Korkacak bir şey yok."

Genç kadın hızlanan soluklarını daha fazla bastıramayarak elini kalbinin üzerine koydu. "Resmen kasıtlı bir şeydi bu. Kimdi onlar?"

"Bilmiyorum. Hiçbir fikrim yok," dedi aklındaki tahmine inat. "Ama yakında öğrenirim, merak etme."

Sessizce geçen birkaç dakikadan sonra Selin'in evine varmışlardı. Arabayı apartmanın önüne park ettiğinde, Kuzey bakışlarını Selin'e odakladı. "Arabada kal!" diye uyardı onu. Fakat

arabadan inip dışarı çıkarken, genç kadının korkuyla sarardığının farkına varamadı.

Selin panikle kapının koluna tutunup, Kuzey'in arabanın etrafında dolaşarak çevreyi kolaçan etmesini izledi. Daha fazla bu gerginliğe dayanamayıp arabadan indiğinde, Kuzey tam karşısında belirdi. Fakat bu sırada arabanın sağ tarafının içeri doğru görülebilir şekilde göçtüğünü fark etmişti.

"Hiçbir zaman söz dinlemeyecek misin sen?" diye sordu Kuzey onun bu pervasızlığına inanamayarak.

Selin adama üzgün ve korku dolu bakışlarla baktı. Ardından ne yaptığının farkına varamayarak elini onun göğsüne doğru uzattı. "Ben..." diye fısıldadı nefes nefese. "Ya buradaysalar? Sen neden çıkıyorsun ki tek başına?"

Kuzey gülümseyerek göğsünde duran ve bedenine müthiş bir sıcaklık yayan eli avuçlarına aldı. Dudaklarına götürüp üzerine küçük bir öpücük bırakırken serseri bir tavırla göz kırptı. "Seni korumaya çalışıyorum işte. Centilmenlik bunu gerektirir, Selin."

"Bu durumla bile dalga geçiyorsun. Pes yani!"

"Ne yapayım, güzellik? Senin gibi panik mi olayım?" Onun görüntüsüne kaşlarını çattı. "Şu haline bak! Yüzün sapsarı oldu. İyi misin sen?"

Selin başını zar zor sallayıp gözlerini kapattı. "İyiyim. Sadece..." dedi onun dudaklarından dökülen sevimli sözcüğü düşünmeyi daha sonraya bırakarak. "Hayatımda hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Biraz korktum sanırım."

"Tamam. Geçti artık, burada değiller. Bir daha çıkmayacaklarına eminim. Hadi seni evine bırakayım," derken aslında o da Selin'den farklı değildi. Fakat onun hissettiği korkunun merkezinde yalnızca *Selin* vardı.

"Olur." Kuzey'in yanında apartmana doğru ilerlerken, çantasında anahtarını aramaya koyuldu. Saniyeler sonra içeri girdiklerinde, tuttuğunun farkına varamadığı soluğunu bıraktı.

Kuzey onun titrediğini fark ettiği küçük, narin elini sıkıca kavrayıp, parmaklarını ince parmaklarının arasından geçirdi. Asansöre girdiklerinde aklında yol boyunca yaşananlar ve bu

sırada Selin'in yanında oluşu vardı. Kuzey hiçbir zaman korkak bir adam olmamıştı. Korkak biri olsa mesleğini yapmaz, suçluların kuyruklarına basmazdı. Ancak o anda Selin'in yanındaki varlığı, üstlerine süren arabanın yarattığı adrenalin ve ona bir şey olabileceği korkusu genç adamı soluksuz bırakmıştı. Belki tek başına olsa her şey kolaylaşır, Kuzey yalnızca o adamları alt etme isteğiyle hareket edebilirdi. Selin'i koruma içgüdüsü o kadar hızlı ve şiddetli kendisini göstermişti ki, Kuzey başka hiçbir detaya odaklanamamıştı. Onunla neden bu kadar ilgilendiğini anlayamıyor, ilk kez benliğinde konuk ettiği bu hislerle boğuşmaktan yorgun düşüyordu. Kuzey'i bu kadar büyük bir fırtına eşliğinde etkisi altına alan şey neydi? Daha önemlisi, tutkunun çizdiği bu yolda nereye kadar gidecekti? Onu elde ettiğinde, tenine dokunup tadına vardığında her şey bitecek ve Kuzey önüne bakabilecek miydi? Yoksa... Daha fazlasını mı isteyecekti? Önceleri yalnızca güzel bir kadınla birlikte olmak onun için yeterliydi. Kısa sürede kurtulduğu nişanında bile mantığından sıyrıldığı hiç olmamıştı. Fakat Selin'i tanıdığından beri başka hiçbir ten ilgisini çekmemiş, ona karşı hissettiği arzu artık canını yakmaya başlamıştı.

Selin, dairesine ulaştıklarında göz ucuyla Kuzey'e baktı. Yalnızca birkaç saniye sonra evinin kapısını açarak içeri girecek, ardından Kuzey'le vedalaşıp kapıyı kapatacaktı. Gerçekten buna razı mıydı? Ya o adamlar kendilerini göstermeden onları buraya kadar takip ettilerse? Ya aşağıda bekliyorlarsa? Ya Kuzey indiğinde... Kesik ve telaşlı bir soluk alırken, dehşet verici bir iç hesaplaşma yaşıyordu. Âşık olduğu adamın başına gelebilecekleri düşündükçe nefesi kesiliyor, bu gecekinden çok daha kötü bir olay yaşayabileceğini kafasında kurdukça delirecek gibi hissediyordu. Elindeki anahtarla kapıyı nihayet açtığında, içeriye doğru küçük bir adım attı. Kuzey kapının önünde bekliyor, bakışlarını Selin'in üzerinden ayırmıyordu.

"İyisin, değil mi?" diye sordu Kuzey onun sessizliğine kaşlarını çatarak.

Selin yanıt vermek isteyerek dudaklarını aralasa da başaramıyor, kendisini ona bir şey olmaması için dua ederken buluyordu.

"İyiyim," diye mırıldandı bitkin bir sesle. Zihninde çalan uyarı sesleri saniyeler geçtikçe yükseliyordu.

"Tamam o halde. Ben gideyim. Adamlarım gelene kadar aşağıda olacağım. Sen yarın sabah işe gidene kadar kapıda bekleyecekler."

"Tamam. Sen... Onları nerede bekleyeceksin?" dedi Selin korkuyla. "Beklemene gerek yok aslında. Yani aşağıda tek başına durma."

Kuzey, genç kadının art arda sıraladığı kelimelerle gülümserken ona doğru bir adım attı. Küçük, endişe okunan yüzünü hızla avuçlarının arasına aldı. "Telaş yapma. Bir şey olmayacak."

Selin bir anlığına gözlerini kapattı. Bunun hissettiği korkuyla mı, yoksa Kuzey'in yakıcı dokunuşuyla mı ilgili olduğunu bilmiyordu. Emin olduğu tek bir şey vardı; Kuzey'in gitmesini istemiyordu. "Gitme..." diye fısıldadı kalbinden kopup gelenleri dile getirmek ister gibi. "Gitme. Burada bekle."

Kuzey onun iri, panikle titreşen menekşe rengi gözlerine takılıp kaldı. Yüzünü saran ellerini hafifçe hareket ettirip teninde okşarcasına dolaştırdı. Bu gece istediği şekilde sonlanmamıştı. Üstelik sol yanını sıkıştırıp duran bu his, hissetmeyi beklediklerinden farklıydı. Umursamadı. Avuçlarında tuttuğu bu güzel yüzün sahibi, bu gece yaşadıkları saçma adrenaline rağmen tazelenmiş hissetmesini sağlıyordu. Yüzünü onunkine yaklaştırıp, tenine vuran ılık nefesi daha çok hissetmeye çalıştı. "Ne istediğinin farkında değilsin," diye mırıldandı tutkuyla. Ona küçük bir vazgeçme şansı tanıyordu. Çünkü eğer içeri girerse, yalnızca beklemekle kalmayacaktı.

"Farkındayım," dedi Selin zorlukla. Onun neyi kastettiğini anlayıp hafifçe kıkırdadı. "Sen içeri gelip bir kahve içeceksin. Adamlar gelince de gideceksin. Başka bir şey olmayacak."

"Emin misin? Genelde bu tarz gecelerde içilmek istenen kahvenin amacı bellidir."

Selin yalandan bir yumrukla genç adamın göğsüne vurdu. "Şu durumda bile konuyu nereye getiriyorsun? Sapık olduğunu düşünmeye başlayacağım."

"Aklımdan oldukça sapık düşünceler geçtiğinden emin olabilirsin. Özellikle dudaklarına bir nefes uzaklıktayken... Dudakların böyle kıpırdayıp duruyorken..."

Genç kadının dudakları beklentiyle hafifçe aralandı. Yavaşça yutkunurken gözlerini adamın gri bakışlarıyla birleştirdi. "Gelecek misin?" diye sorarken, aslında o dudakların kendininkileri ele geçirip, onu soluksuz bırakana kadar öpmesini istiyordu.

"Geleceğim." Adamın sesi şüpheye yer bırakmayacak kadar netti. "Ama önce..." diye fısıldarken, genç kadının yüzünü saran elleri sıkılaştı. Bakışları yeniden, bu kez bambaşka bir etkiyle birleşirken, Kuzey hırsla, tutkuyla ve günlerdir içinde biriktirdiği arzuyla genç kadının dudaklarına kapandı. Bir eli onun sapsarı bir ipek yığınını andıran saçlarının arasına süzülüp avuçladı. Diğer eli belini sıkıca kavrayıp, onun içeri girmesini sağladı. Selin'in sırtı karşıdaki duvara yaslandığında, Kuzey ayağıyla kapıyı arkasından kapattı. Şimdi tüm dikkati yeniden onun dudaklarındaydı. Alt dudağını hafifçe kıstırıp emerken, elini hoyratça belinden yukarı doğru çıkardı. O dolgun dudakları aralayıp dilini sıcacık ağzının içine sızdırdığında, boğazının gerilerinden kopan hırlayışa engel olamadı. Dilleri birbiriyle çarpışıp tadı ağzına dolarken, Kuzey ansızın durarak dudaklarını ondan kopardı. Gözleri karanlık koridorda, iyice gecenin rengini almıştı.

Selin kirpiklerini usulca aralayıp gözlerini adamınkilerle birleştirdiğinde, dudaklarının sızım sızım sızladığını hissediyordu. "Kuzey..." diye fısıldarken daha fazlası için ölüp bitiyordu. Fakat onun neden durduğunu, onu öpmekten nasıl bu kadar çabuk sıkıldığını anlayamıyordu.

Kuzey aç bakışlarla ona baktı. Avını parçalamak isteyen vahşi bir hayvandan farksızdı. Dudaklarını onunkilere sürtüp, alt dudağını hafifçe ısırdı. "Tadının enfes olacağından emindim," dedi tehlikeli bir tutku tüten sesiyle. "Ama bu kadar karşı konulmaz olabileceğini düşünmemiştim."

Kuzey'in dudaklarından dökülen kelimelerin ardındaki anlamı kavraması mümkün olmadı. Adam az öncekinden daha

büyük bir ihtirasla dudaklarını yakaladığında, mırıldanarak ona yaslandı. O arsız, iş bilir dudaklar konuşmasına olanak tanımamış, Selin'i bir fırtına gibi önüne katıp sürüklemeye başlamıştı.

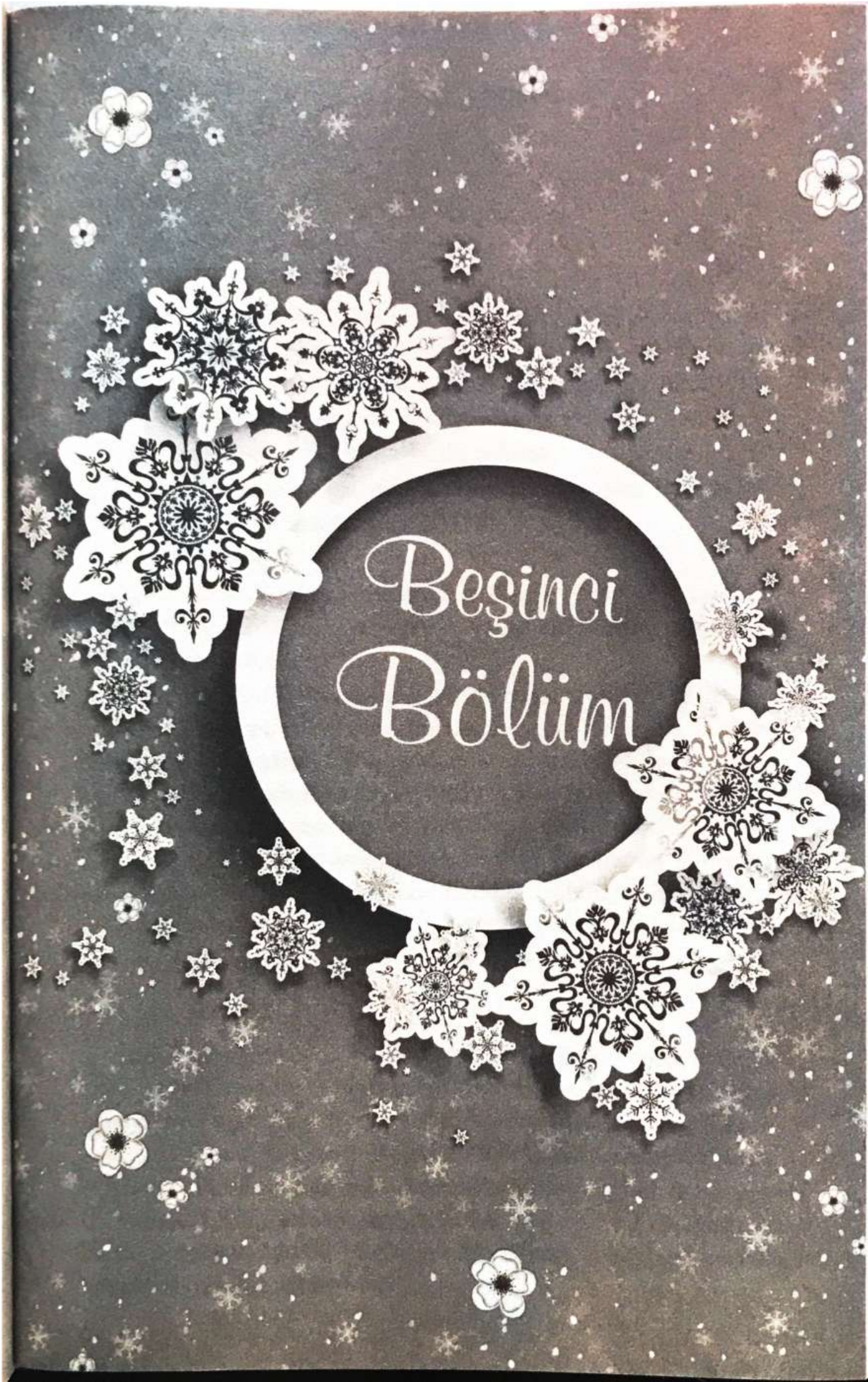
Selin bedenini hafifçe kaldırıp, kollarını boynuna doladı. Narin elleri Kuzey'in gür saçlarının arasına girdiğinde, adam onu talan eden öpüşlerinin arasında ansızın hırladı. Eli onun belini daha sıkı sararak, bedenini kendisine bastırdı. Dudaklarını o dolgun, bal tadındaki dudaklardan ayırdı ve ıslak öpücüklerini kadının çenesine, oradan narin, pürüzsüz boynuna kaydırdı. Dairenin girişinde yalnızca nefes sesleri vardı. Tutku ikisini de kendinden geçirerek, başlangıcını yaptıkları bir girdabın içine atmıştı.

Kuzey'in dudakları kadının boynunda dolanırken oyuna dili de katıldı. Islak ve kıvrak dili şahdamarının üzerinde gezinirken, Selin başını arkaya atıp dudaklarından kopan şiddetli iniltiyi serbest bıraktı. Kuzey dilini, dudaklarını onun boynundan bir an bile ayırmadan, sertleşmiş erkekliğini kasıklarına iyice bastırdı. Elini genç kadının kalçasına atarak bir bacağını hafifçe kaldırdı, ardından kalçalarına dolamasını sağladı. Bu hareketi teninin tadına daha rahat varmak için yaptığı halde bedeni coşmuş, kanı alev alıp damarlarını adeta eritmeye başlamıştı. "Seni deli gibi istiyorum, sarışın," diye fısıldarken aklı hâlâ yerinde olduğu için şaşkındı. Bir eliyle kalçalarına dolanmış incecik, upuzun bacağını okşayıp elbisesinin eteğinde bulduğu aralıktan içeri süzülürken iradesini halen koruyordu. Kendini kaybetme anı ise onun çırılçıplak kalçalarını zar zor örten minicik çamaşıra dokunmasına denk geliyordu. "SEN. BENİ. ÖLDÜRECEKSİN!" diye gürledi vahşi tutkusu zincirlerini koparırken. Dudaklarını onun boynunda ve göğüslerine inen açık vadide gezdirip kalçasını sertçe sıktı. Genç kadının saçlarını kavrayan diğer eli ise aşağılara inmiş, elbisesinin üzerinden göğsünü okşayıp hoyratça avuçlamaya başlamıştı. Hissettiği tutkunun ne zaman bu denli yüksek bir zirveye ulaştığını anlamadı. Elleri, dudakları, dili doyumsuzca kadının her yerinde ıslak ve ateşli yollar çizerken, bildiği tek bir şey vardı. Çıldırmıştı!

"Kuzey..."

Arzulu bir tonla adını fısıldayan kadını duymazdan geldi. "Muhteşemsin. Beklediğime değeceğini biliyordum," diye inlerken daha fazlasını istiyordu. Şu lanet olası elbiseden kurtulup, onun birkaç saniyede kendine bağımlı hale getiren tenini tamamen hissetmek için ölüyordu. Dudaklarını yeniden onunkilere kaydırarak konuşmasına engel oldu. Onu tek bir hamlede kucağına alıp, bacaklarının belini sarmasını sağladıktan sonra yeniden duvara yapıştırdı. Bir eli elbisesinin içine süzülüp, dolgun, uçları onun dokunuşuna susamışçasına dikleşmiş göğüsleriyle buluştu. Selin'in küçük çığlığı dudaklarının arasında kaybolurken, diğer eli kalçalarından öne doğru süzülüp en sıcak noktasına doğru uzanmıştı. Yalnızca birkaç milim vardı. Sıcaklığını ve sırılsıklam ıslaklığını hayal ettiği gizemli kadınlığına ulaşmasına ramak kalmıştı. Ancak cebindeki önce titreşip, ardından dehşet verici sesi duvarlara çarpan telefonun çalacağını tahmin edemezdi.

Selin duyduğu sesle irkilirken, etraflarını çevreleyen arzu ve tutku bulutu dağıldı. Onu hızla kendisinden itip, kalçalarına dolanmış bacaklarını çözerek yere indi. Göğsü aldığı sık solukların etkisiyle bir körük gibi inip kalkıyor, başı önünde adamın yüzüne bakamıyordu. Kuzey cebindeki telefonu sert bir küfürle çıkarırken, Selin hızla ortadan kayboldu. Koşarak kendini koridorun sonundaki kapıdan içeri attığında, Kuzey ekranda gördüğü isme ağzına geleni saydıracağını biliyordu.

Beşinci
Bölüm

Aynı şehirde, bambaşka bir evde, heybetli bir adam camın ardındaki geceyi izliyordu. Arkasından gelen adım seslerini duyduğunda hızla o tarafa döndü. Beklediği kişi gelmiş, öğrendiklerini paylaşmak için emrini bekliyordu.

"Ne oldu?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Adam bu gece bir kadınla baş başa yemeğe çıktı. Sarışın bir kadın... Kimliğini araştırıyoruz."

"Yakınlar mıydı?"

"Yakınlardı. Kadını evinden aldı. Birkaç gün önceki takipte bir iş yerine girdiğini görmüştük. Kadınınki olabileceğini düşünüyorum. Bakacağız."

"Pekâlâ!" dedi Yılmaz elindeki sigaradan derin bir nefes çekerken. "Öğrenelim bakalım bu kadın neyin nesiymiş..." Küçük bir el hareketiyle adamı başından savarken, o herifi nasıl alt edeceğini düşünüyordu. Aylardır hissettiği nefretle bileniyor, hâlâ onun cezasını kesememiş olmak canını sıkıyordu. Fakat bunu henüz yapamayacağını biliyordu. Kuzey Bey şimdilik hayatındaki konforu bozan tehditlerle tanışmalıydı. Yılmaz en zayıf noktasını bulduğu anda, onu yerle bir etmek için doğru zamanı kollayacaktı.

❄

İçindeki öfke miydi, yoksa hayal kırıklığı mı, bilemiyordu. Az önce yaşananlar algılarını keskinleştirip duyularını hassas hale getirse de, bazı şeylerin yarım kalmış olması fazlasıyla canını sıkıyordu. Soluklarını bir türlü düzene sokamadığı yetmezmiş gibi, ciğerlerindeki bu dehşet verici baskıya bir de pantolonundaki zorlanma eklenmişti. Kuzey yalnızca bir öpüşmeyle bu denli tahrik olup, kendini kaybedeceği o son noktaya ramak kalmasını sindiremiyordu.

Bir anlığına gözlerini kapattı. Dudakları sıkıntılı düşüncelerine tezat bir şekilde kıvrılırken, iri parmakları gür saçlarının arasından geçti. Gözlerini açarak bakışlarını az önce Selin'in apar topar girdiği kapıya dikti. Hızlı adımlarla o tarafa doğru ilerlerken, onu bu hale getirenin sıradan bir öpüşme olmadığının farkındaydı. Parmaklarının ucunda onun yumuşacık tenini hâlâ hissedebiliyor, elleri ona daha fazla dokunma isteğiyle sızlıyordu. Dudaklarında hâlâ tadı vardı. Selin'in onun adını fısıldayışı bozuk bir ses kaydı gibi tekrar tekrar zihninde başa sararken, Kuzey az önce yarım kalanları tamamlamak için yanıp tutuşuyordu. Bunu nerede yapacağının önemi yoktu. Kollarındaki Selin olduğu sürece yatak, koltuk, kapı ya da duvar, hepsi birbirinden çekici hale geliyor, ona sahip olma isteğiyle çıldıran benliği bir erkeğin hissedebileceği en ilkel ve en vahşi tutkuyla dolup taşıyordu.

Kapıya doğru yaklaşıp, elini sert ahşabın üzerinde usulca gezdirdi. Selin'in içeride çıkardığı tıkırtıları işittikçe, gülmemek için kendisini zor tutuyordu. "Orada saklanarak benden kaçacağını mı sanıyorsun?"

Selin onun sesini duyduğu anda içeride hareket etmeyi kesti. Banyonun büyük aynasında kendisine bakarken heyecan içindeydi. Yanaklarının hâlâ normal rengine dönmemiş olması onu tedirgin ediyor, bu kırmızılık az önce yaşananların kanıtı olup Selin'in soluklarını sıklaştırıyordu.

"Eğer seni burada bırakıp gideceğimi düşünüyorsan, yanılıyorsun. Az önce olanları konuşana kadar buradayım."

Duyduklarıyla irkildi ve kalbi korkuyla karışık bir heyecanla dörtnala koşturmaya başladı. Fakat buna rağmen onu, "Şimdi çıkıyorum," diyerek yanıtladı. Duruşunu dikleştirirken, heyecanını Kuzey'e belli etmemeye kararlıydı.

Kuzey ise kapının diğer tarafında onun sesini duyar duymaz, kalbinin göğsünü sertçe dövmesine bir anlam veremedi. Ancak yine de omzunu kapının kenarına yaslayıp, pervasız bir tavır takınmayı denedi. Birkaç saniye sonra kapı açılınca, karşısında beliren o güzeller güzeli yüz, dudaklarının çapkınca

kıvrılmasına neden oldu. "Hiç çıkmayacaksın sandım," dedi elini onun dağılmış saçlarına uzatırken. Parmakları usul usul boynuna doğru süzülürken, omzuyla başı arasındaki o enfes çukuru okşamaya başladı. Burası, Selin'in kadınsı kokusunun kaynağıydı. "İyi misin?" diye sordu. Bakışları genç kadının yüzünü tararken, az önce yaşananlarla ilgili bir iz arıyordu.

Selin zorlukla yutkunup başını hafifçe salladı. Az önceki kararlılığı, boynunda gezinen iş bilir parmaklar yüzünden etkisiz kalmıştı.

"Konuşmayacak mısın peki?" dedi Kuzey ona doğru eğilip kokusunu hafifçe içine çekerken. Bir eli boynunu okşamayı sürdürürken, diğer elini onun çenesine götürerek yüzünü kaldırdı. Gözlerini görmesi gerektiğini düşünse de, bakışları aniden Selin'in berelenmiş dudaklarına kaydı. Fakat genç adamı yoldan çıkaran, o dolgun dudakların kendisi tarafından hırpalanıp tutkuyla kızartılmış görüntüsü olmadı. Selin'in hafifçe dudağını dişleyip, utangaç bir şekilde bakışlarını kaçırmasıydı adamı asıl çıldırtan detay. Hemen ardından, ona dokunduğunda bedeninin titrediğini fark etmiş, bunun etkisiyle benliğini ele geçiren arzuyu engellemeyi zorlukla başarmıştı. Onun küçük ama can alıcı güzellikteki yüzünü avuçlarının arasına aldı. "Selin..." diye fısıldadı alnını onunkine dayarken. Yüzüne vuran ılık, titrek nefesini hissettiğinde, yumuşak okşayışlarını sürdürdü. "Benden korkuyor musun?"

"Hayır," dedi Selin tek kelimelik, oldukça net bir yanıtla. "Korku değil bu."

"Ne o halde? Az önce olanlardan pişman mısın? Eğer öyleysen, o pişmanlığın geçmesi için daha fazlasını yapacağımdan şüphen olmasın."

Selin alnını genç adamın geniş ve sert göğsüne yaslayıp hafifçe güldü. "Sadece... Çok hareketli bir geceydi. Ve az önce olanlar..."

"Sarsıcı mıydı?" Kuzey onun konuşmasına izin vermeden, dudaklarında arsız bir kıvrılmayla sözlerini sürdürdü. "Emin ol, benim için de sarsıcıydı. Her ne kadar sana dokunup tümüyle

sahip olmakla ilgili hayaller kursam da, az önce yaşanan planlanmış bir şey değildi. Yine de... Beklediğimden çok daha fazlasıydı."

"Bunu konuşmak zorunda mısın?"

"Neden? Konuşmayınca yaşadıklarımız aklından silinecek mi?"

"Dile getirmek zorunda değilsin ama. Bunu yaşamak başka, sözcüklere dökmek bambaşka!"

Kuzey serseri ve umursamaz bir tavır takınarak, elini genç kadının incecik beline sardı. Diğer eliyle de saçlarını avuçlamıştı. Ardından bir adım atıp, onun sırtını duvara dayanan kapıya yasladı. "Bu konuda asla susmayacağımı anlayamadın mı?" Dudaklarını onunkilere sürttü. "Aşağıya inmemi bekleyen insanlara rağmen, benim aklımdan geçen tek bir şey var." Alt dudağını hafifçe dişledi. "Tek bir istek... Ne olduğunu duymak ister misin?"

Selin adamın baş döndüren yakınlığı ve arsız dudaklarının etkisiyle, kendisini onun kollarına bırakmamak için ruhuyla mücadele halindeydi. Tüm ipler kalbinin elinde olsa, teslim bayrağını çekecekti, biliyordu. Fakat yine de iradesini koruyor, az önce yaşananlardan daha fazlasının şimdilik olmaması gerektiğine ikna olmaya çalışıyordu.

"Cevap yok mu? Pekâlâ! Ben yine de aklımdan geçenleri söyleyeceğim," dedi kızın içini titreten sesiyle. "Az önce aramızda olanlara devam etmek istiyorum. Evet, şu anda tek isteğim bu. Ellerimin gezindiği tenini doyasıya, sen çırılçıplakken hissetmek ve sıcaklığında kaybolurken kollarımda zevkten kıvrandığını görmek istiyorum."

"Sus..." diye yalvardı Selin onun kollarında bir yaprak gibi titrerken. Utancına rağmen bedeninin arzuyla yanmasına engel olamıyor, Kuzey'e karşı hissettiği tutkuyla nefes nefese kalan dişi yanına söz geçiremiyordu. "Böyle şeyler söyleme, Kuzey. Lütfen!"

"Senin de hissettiklerin bunlar. Az önce kollarımdaydın, Selin. O duvarda... Ellerim tenindeydi. Burada..." Onun belini kavrayan elini kalçasına kaydırdı. Çırılçıplak hissedebildiği o

yuvarlaklığı anımsadıkça çıldıracak gibi oluyordu. "Ve burada gezindi ellerim..." diye fısıldadı. Saçlarının arasındaki elini dolgun göğüslerine ateşe veren dokunuşlarla kaydırdı. Onun gürültülü ve sık nefeslerini duyuyor, bu içini erkeksi bir hazla dolduruyordu.

"Ama ben..."

"İstemediğini söyleme, çünkü asla inanmayacağım," dedi Kuzey onun sözünü sertçe keserek. "Az önce ıslaklığına, o hayal ettiğim sıcaklığına dokunmama ramak kalmışken, kulaklarımda inleyişlerin varken, boşuna inkâr etmeye kalkma." Onun zarif boynunu kavrayıp yüzünü kaldırdığında, gözlerindeki sarsılmışlığı ve tedirginliği gördü. Bu gece arabada yaşananların üstüne bir de Kuzey onu fazlasıyla yıpratmış, anlaşılan aralarında adeta soyut bir varlık gibi hissedilebilen tutkuyla bitkin düşmüştü. "Ama seni daha fazla yormayacağım. Bu konu şimdilik kapandı." Dudaklarını şakaklarına değdirdiğinde, genç kadının iç çekişine karışan kısık sesi kulaklarına doldu.

"Senin oyuncağın olmak istemiyorum," dedi Selin dilinin ucuna kadar gelenleri tutamayarak.

Kuzey'in kaşları ansızın çatıldı. "Böyle mi hissettiriyorum?"

"Öyle değil mi? Benimle birlikte olmak istediğini inkâr etmiyorsun. Üstelik apaçık söylemekte de sakınca görmüyorsun. Peki, istediğini elde edersen ne olacak, Kuzey? Ya da ben daha ne kadar kafanı meşgul edeceğim?"

"Seni bir oyuncak olarak görmedim, Selin."

"Ama daha fazlası olduğumu da söyleyemiyorsun."

Kuzey bir an duraksadı. Ardından genç kadının bedenini saran ellerini yavaşça çekip geriye doğru bir adım attı. Bakışları onun yüzünde, gözlerinde gezinirken, elini gergin ve öfkeli bir şekilde saçlarının arasından geçirdi. Son sözlerine cevap veremeden telefonunun yeniden çaldığını işitti. Arayan Akhan'dı, anlaşılan onları daha fazla bekletemeyecekti. "Adamlar aşağıda bekliyor," dedi onun az önce söylediklerini düşünmesi gerektiğini aklından geçirirken. "Tek başına rahat edebilecek misin?

Seni Emine'ye bırakayım istersen." Hemen sonra kaşlarını imalı bir tavırla kaldırdı. "Ya da benim evimde kal."

Selin onun önerisine bir kurtarıcı gibi sarıldı. Bu gece evde tek başına kalmak istemiyordu. Fakat bunun arabada olanlarla bir ilgisi yoktu. Selin ikisi arasında yaşanmış o tutku patlamasını beyninden atamıyor, bir şekilde kafasını dağıtması gerektiğini düşünüyordu. "Emine'ye gitsem iyi olur. Biraz beklersen üzerimi değiştireyim," dedi onun ikinci önerisini yok sayarak.

Kuzey başını sallayıp içeri doğru ilerledi. Salon olduğunu tahmin ettiği nispeten büyük odaya girdiğinde, Akhan'ı arayarak birkaç talimat verdi. Dakikalar sonra Selin elinde küçük bir çantayla içeri girdiğinde, bakışları onun üzerinde gezindi. Dudakları sanki bir şey söylemek ister gibi açılıp, bir an sonra vazgeçmişçesine kapandı. "Hazırsan çıkalım," derken sesi ifadesiz ve duygudan uzaktı. Onu bir oyuncaktan farksız gördüğüyle ilgili sözler zihninin dört bir yanındaydı. Kadının arkasından kapıya doğru ilerlerken, bu düşünceden zerre kadar hoşlanmamıştı. "Kapını kilitlemeyecek misin?" diye sordu nihayet evden çıktıklarında.

Selin çantasının içinde anahtarını ararken ona baktı. Ses tonundaki bu sertliği anlamıyordu. Az önce yaşananlardan sonra, yeniden o duygusuz herif olması sinirini bozuyordu. Fakat ona hesap soracak değildi. Kuzey Bey onunla sevişmedi diye saçma sapan afra tafralar içine girecekse kendi bilirdi. "Kilitleyeceğim," dedi burnundan soluyarak. "İzin verirsen." Genç adamın omzuna sürterek devasa bedeninin neredeyse kapattığı kapının önüne geçti ve seri hareketlerle kapıyı kilitledi.

Aşağıya indiklerinde bir süre Kuzey'in Akhan'la konuşmasını bekledi. Akhan Kuzey'in arabasını alıp, ardında adamları ve kendi arabasını bırakarak gittikten sonra nihayet yola çıktılar. Korumalar da onları takip etti. Yol boyunca içeride sinir bozan bir sessizlik, aralarında her an patlamaya hazır bir öfke balonu var gibiydi. Selin bunun neden kaynaklandığını bilmese de, yukarıda verdiği tepkiyle ilgili olduğuna emindi.

Kuzey ise kendi içindeki gelgitleri anlamlandıramıyordu. Selin'in evde söyledikleri beyninde yankılanıp duruyor, onun böyle düşündüğünü bilmek hiç hoşuna gitmiyordu. Onu arzuladığı, bunu dile getirip belli etmekten kaçınmadığı doğruydu. Ancak onu bir oyuncak, tek gecelik bir eğlence gibi de görmüyordu. Fark ettiği şeyle irkildi. Sahi... Öyle olduğunu düşünmüyor muydu? Benliğini saran bu deli bozuk tutkunun, daha önce yaşadıklarının aynısı olduğunu söylemek yalanın dik âlâsı olurdu. O halde neden bunu açıkça Selin'le konuşmuyor, vaatlerden uzak bir ilişkinin temellerini atmıyordu? Onun sohbetinden, neşesinden ve hazır cevaplı oluşundan inanılmaz memnundu. Yalnızca yatağını ısıtmaktan öte, iyi vakit geçirip toplulukta birlikte yer alabileceği bir kadınla ilişki yaşamak güzel olabilirdi. Söz veremeyeceğini dürüstçe söyler, bunun yürüyüp yürümeyeceğine bakabilirdi. Düşündükleri aklına yatmış gibi duruşunu dikleştirdi ve bir süredir varlığını koruyan sessizliği bozmaya karar verdi. "Emine'ye gitmek istediğine emin misin?" diye sordu aslında onu başka bir yere bırakmak istemediğini düşünerek.

"Evet. Böylesi daha iyi."

Kuzey ısrar etmemeye karar vererek derin bir nefes aldı. "Pekâlâ! Sen oradayken korumalar da kapıda bekleyecekler. Orada olman, güvende olduğun anlamına gelmiyor çünkü."

Selin kaşlarını istemsizce çattı. Bu koruma olayından hoşlanmamıştı. "Sen her şeyi planlamışsın. Bana herhangi bir şey sormayı düşünüyor musun?"

"Bunda sorulacak bir şey göremiyorum. Birinin akıllı olup önlem alması gerekiyor."

Selin öfke tüten menekşe rengi gözlerini camdan dışarıya çevirdi ve derin bir soluk alarak sakinleşmeyi denedi. Fakat ne yaparsa yapsın Kuzey'in bu soğukluğunu herhangi bir sebeple ilişkilendiremiyordu. "Derdin ne senin? Trip mi atıyorsun?"

Kuzey ona inanılmaz şaşırtıcı bir şey söylemiş gibi baktı. "Ben trip atmam!" dedi dişlerinin arasından.

"Atıyorsun işte!" diye bağırdı genç kadın vücudunu adama doğru çevirerek. "Evden çıktığımızdan beri buz gibisin."

Kuzey'in çenesi kasıldı. "Bence ne istediğine karar vermelisin, Selin," dedi genç kadını baştan ayağa ürperten sesiyle. "Yanmak mı istiyorsun, yoksa donmak mı?"

Selin'in yüzü adamın imasıyla pembeye boyanırken konuşmayı sürdürdü. "Ortan yok mudur senin? İlla iki seçeneğimiz mi var? Biri cehennem ateşi, diğeri kutup soğukları mı? Bu mu yani?"

Kuzey duyduklarıyla arabayı hışımla sağa çekti. Peşlerindeki korumaların da birkaç metre arkalarında durduğu dikkatinden kaçmadı. Ardından hemen yanında bir öfke tanrıçası gibi oturan kadına döndü. "Bu konuda bir ortam yok. Siyah ya da beyaz! Ama sadece bu konuda. Çünkü birilerinin hayatı, benim yabana atacağım bir konu değil."

"Ortada henüz net bir kanıt yokken, hayatımızın tehlikede olduğunu nereden biliyorsun? Ayrıca ben yalnızca tesadüfen yanındaydım. Adamların derdi muhtemelen benimle değil seninle. Bu durumda beni değil de kendini koruman gerekmiyor mu?"

"Seni öylece korumasız mı bırakmalıyım yani? Rezil bir adam gibi..."

Selin derin bir soluk daha alıp, parmaklarını şakağına götürerek hafifçe ovaladı. Yaşadığı bu sinir harbi resmen başını ağrıtmıştı. "Bu kadar kontrol manyağı olduğuna inanamıyorum."

"Kontrol manyaklığı değil bu... Sadece benim yüzümden birilerine zarar gelmesini engellemeye çalışmak. Neden normal bir kadın gibi, sana ilgi duyan bir erkeğin korumasını memnuniyetle kabul edip, bunun zevkine varmıyorsun? Kadınlar inkâr etseler de, bu tarz şovenist hareketlere bayılmazlar mı?"

"Daha kaç kez yapacaksın bunu?" diye sordu Selin burukça.

Kuzey onun kırgın bakışlarını ve titrek sesini fark ettiğinde duraksadı. Her zaman kendisine karşılık verip, asla pes etmemesine alışmıştı. Şimdi Selin'in yüzünün aldığı ifadeden ise hiç hoşlanmamıştı. "Neyi?"

"Beni hayatına giren diğer kadınlarla aynı kefeye koymayı. Her kadının farklı olabileceğini göremiyor musun?"

Kuzey elini onun yüzüne uzatıp yanaklarını hafifçe okşadı. Onun farklı olduğunu görebiliyordu. Tüm gerçekliğiyle yüzüne çarpan bu durumu zaten sorgusuzca kabul ediyordu. Kuzey'in kabullenemediği, hissettiği tutku yoğunluğuydu. Buna alışkın olmadığı için ister istemez kıyaslamalar yaparak Selin'i incitiyordu. Oysa yapması gereken basitti. Az önce aklından geçenleri uygulayacak, vaatlerden ve elbette ki aşktan uzakta gerçek bir ilişki yaşayacaktı. "Görüyorum," diye fısıldadı ona yaklaşırken. "Emin ol farkındayım."

"O zaman neden her seferinde aynı şeyi yapıyorsun? Önce beni yeni yaptırdığın evinde, hayatına giren diğer kadınlar gibi *misafir* etmek istiyorsun. Evde benimle birlikte olmak istediğini açıkça dile getiriyorsun. Şimdi de bu... İstediğimin sıradanlık olmadığını sana kaç kez söyleyebilirim, Kuzey?"

Genç adam hafifçe gülümserken, kadının yüzünü okşamayı sürdüren parmakları aniden durdu. Başparmağını Selin'in dolgun dudaklarına getirip alt dudağını hafif bir baskıyla ayırdığında, onun sıklaşmaya başlamış nefesi yüzünü yalayıp geçiyordu. "Aramızdaki bu şey..." dedi Kuzey parmağı onun ıslak alt dudağını okşamayı sürdürürken. "Bu kesinlikle farklı, Selin. Hayatımda hiç bu denli güçlü bir tutku hissettiğimi hatırlamıyorum. Hayatıma giren kadınları ya da ailemdeki kadınları korumak çok bambaşka bir şey... Bu değiştirebileceğim bir özellik değil. Belki kontrol manyaklığı, önemi yok! Önemli olan, insanları korumaktan gocunmayışım. Bence bu özelliğimi ilişkimizin dışında tutabiliriz."

"Bizim bir ilişkimiz yok!" diye tısladı Selin dişlerinin arasından. Oysa çoktan adamın yalnızca dudağına dokunuşuyla tahrik olmuş, evde onun okşayışlarıyla bedenini istila eden kıpırtılar bir kez daha tüm şiddetiyle vücuduna doluşmuştu.

"Olacak!" Kuzey az önce parmaklarıyla okşadığı alt dudağı dudakları arasında kıstırıp emdi. "Bunun başka yolu yok. Bizim

seninle bir ilişkimiz olacak. Ancak bu, senin sandığın gibi saçma sapan bir yatak arkadaşlığı olmayacak."

"Peki ya ne olacak?" diye sordu onun dudaklarının dokunuşuyla bir anlığına sersemlerken.

Kuzey dudaklarını onun boynuna bastırdı. "Normal bir ilişki elbette."

"Bana fikrimi sormayı yine düşünmüyorsun sanırım," dedi Selin titrek bir sesle. Ellerinin adamın boynuna dolandığının onu daha fazlası için kendine doğru çektiğinin farkında değildi.

Kuzey'in dudakları Selin'in boynunda gezinirken, bu gezintiye dişleri de katıldı. Genç kadın tenine bırakılan küçük ısırıkla kendine hâkim olamayarak inledi. Kuzey işittiği bu kışkırtıcı sesle işini en doğru şekilde yapmaya karar verdi. Dilini az önce bıraktığı ısırığın üzerinde gezdirdi ve dudaklarıyla aynı noktayı sömürürcesine emdi. "Seni istiyorum, Selin. Dışarıda, evde aklına neresi gelirse... Seninle vakit geçirmek hoşuma gidiyor. Bana verdiğin cevaplar, dikbaşlılığın, hepsi... Seni yatağımda da istediğimi inkâr edemem. Her gece kollarımda zevkten inlediğini duymak istiyorum." Dokunuşlarının ve sözlerinin etkisiyle Selin'in dudaklarından çıkan şiddetli inilti üzerine Kuzey hızla dudaklarına kapandı. Dilini onun ağzını aralayarak içeri kaydırdığında tutkuyla hırladı. Genç kadının tadını ağzında hissetmek çıldırtıcıydı. İkisini de tüketen uzun bir öpüşmeden sonra zorlukla, nefes nefese ayrılabildiklerinde boğuk sesiyle fısıldadı. "Bunun için senin bana gelmeni bekleyeceğim. Tabii ki o güne kadar üzerinde bildiğim numaraları deneyeceğimden, gelmiş geçmiş tüm tutku oyunlarını seninle oynayacağımdan şüphe olmasın," dedi dudaklarına küçük öpücükler bırakmayı sürdürürken. Bir an bile düşünmesine fırsat tanımak istemiyordu.

"Peki, sonra..." dedi Selin mahmur bakışlarını adamın gözlerine sabitlerken. "Sonra ne olacak? Her detayını planladığın bu ilişki nereye kadar sürecek?"

"Gittiği yere kadar..." diye yanıtladı Kuzey kararlı bir tavırla. "Sonunun nereye varacağını bilmiyorum. Sana sözler veremem. Ya da romantizm vadedemem. Ancak bu ilişkiyi deneyebiliriz.

Emin ol, aramızdaki bu tutku kolay bulunabilecek bir şey değil. Ve aşk saçmalığından çok daha kışkırtıcı..." Selin'in konuşmak üzere araladığı dudaklarını parmaklarıyla örttü. "Şimdi bir şey söyleme! Birkaç gün düşünmeni istiyorum. Bu arada ben de bu gece olan biteni yoluna koyacağım," deyip ekledi. "Yalnızca bu ilişkide yaşayacaklarımızı düşün. Senin de benden hoşlandığını biliyorum."

"Sen benden hoşlanıyor musun yani?" diye sordu Selin her kadının o detaya takılabileceği gibi.

"Ne olduğunu sanıyordun?"

Selin onun yanıtıyla kalbinin ümitle çırpınmasına engel olamadı. Peki, bu bir fırsat olabilir miydi? Onu tamamen ve geri dönülemez bir şekilde kendine bağlamak için bir yol bulunabilir miydi? Bunu enine boyuna düşünmeyi kafasına koyarak duruşunu dikleştirdi. "Pekâlâ!" dedi gözlerinde Kuzey'in aklını başından alan ışıltılarla. "İstediğin cevabı vereceğimin garantisi yok. Ama düşüneceğim."

Kuzey'in dudakları çapkınca kıvrılırken, istediğini alacağından fazlasıyla emindi. Onu arzu ettiği kıvama getirecekti. Kuzey'in bildiği hamlelerle kıyaslandığında, Selin fazlasıyla tecrübesizdi. Ancak genç adamın atlayıp değersiz saydığı bir şey varsa, o da Selin'in dişiliğinden ve bu dişiliğin başka erkeklerin dikkatini çekmesinden başkası değildi. Ve işte bu detay, Kuzey'in buzdan imparatorluğunu sonlandırmaya kesinlikle en ön sıradan aday gösterilirdi.

❄

Emine ve Ufuk'un evlerinin önünde durduklarında Selin hızla arabadan indi. Kuzey'in arkasından geldiğini gördüğünde, çantasından telefonunu çıkarıp Emine'yi aramaya karar vermişti. Çat kapı evlerine gitmeden önce haber vermeliydi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Kuzey.

"Emine'yi arıyorum. Gecenin bu saatinde karşılarına dikilmeyeyim." Telefonu çaldırmaya devam ederken, bakışları Kuzey'in üzerindeydi. Onun arabaya rahatça yaslanışı, ellerini

cebine sokup heybetli bedeniyle etrafına erkeksi bir güç yayışı dilini damağını kurutuyordu. Gür, koyu renk saçları gecenin serin rüzgârında dalgalanıyor, ara ara alnına düşerek onun yıkılmaz görüntüsünü daha ulaşılabilir hale getiriyordu. Selin yine onun yakışıklılığına dalıp gittiğini fark ettiğinde, telefonun da hâlâ açılmamasına şaşırdı. Telefonu kapatıp Emine'ye mesaj atarak nerede olduğunu sorduğunda yanıt gelmesi gecikmedi.

"Çok yanlış zamanda aradın, tatlım. Senin yüzünden kocamın kollarından çıkmak zorunda kaldım. Sonra ararım. Muck : "*

Kuzey, Selin'in telefonuna gelen mesajdan sonra suratının pancara dönmesini izledi. "Ne oldu? Neredeymiş?" dedi onun bu tepkisini garip bularak. Fakat genç kadının yanıt vermemesi üzerine merak edip telefonunu elinden çekti. Emine'nin ona attığı mesajı gördüğünde, başını geriye atarak bir kahkaha patlattı. "Eh! En azından birileri iyi vakit geçiriyor," dedi arsızca. Ardından yeniden biraz önceki pozisyonuna döndü. Kolunu arabanın kenarına yasladı, elini cebine soktu. Dudaklarının kenarındaki küstah gülüş, bir kez daha istediğinin olduğunu gösteriyordu. "Bana mecbur kaldın galiba, sarışın."

Selin çocuk gibi ayağını yere vurma isteğiyle dolup taşıyordu. Kollarını göğsünde bağlayıp, karşısındaki adama öfkeyle baktı. "Beni eve bırak!" dedi sinirle. Ölürdü de başka kadınları götürdüğü o berbat daireye adımını atmazdı.

"Kesinlikle olmaz. Yalnız kalmana izin veremem."

"Senden izin isteyen yok zaten!"

"Seni evine bırakırsam, arkadaki adamlar da seninle kalacak. Hepsi. Çünkü orada sen tek başına olacaksın. Ve ben de yalnız gideceğim. Belki yolda başıma kötü şeyler gelir," dedi Kuzey abartıyla. "Üstümüze süren herifler daha fazlasını yapmaya niyetlenirler falan."

"Tam bir pisliksin!" diye haykırdı Selin korkuyla karışık bir öfkeyle. "Bu hiç adil değil."

Kuzey elini cebinden çıkarmadan hafifçe ona doğru eğildi. Soluğu genç kadının dudaklarına çarparken onunla göz göze

geldi. "Seninle yalnız kalmak söz konusuysa, adil olmak benim bile umurumda değil."

"Senin başka kadınları soktuğun evine asla gitmem," dedi Selin menekşe gözlerinde kızgın bir ateşle. Hemen sonra onun cevabını beklemeden arabaya bindi.

Kuzey de gerine gerine direksiyona geçti. İstediğini elde edeceğinden zaten emindi. Bunun için Emine'ye bir ikramiye bile vermeyi planlıyordu. Ekmeğine yağ sürdüğü için takdiri hak ediyordu.

Dakikalar geçip gitti. Ve Bebek sahilinde durdular. Kuzey hızla dışarı çıktığında, Selin de onu takip etti. Etrafına şaşkınca baktığında, neden burada olduklarını anlamadı. "Buraya neden geldik?" diye sordu.

"Evime gitmeyeceğini söylemiştin," dedi Kuzey omzunu umursamazca silkerek. "Ben de seni buraya getirdim."

"Sabaha kadar sahildeki banklardan birinde mi oturacağız?"

Dayanamayıp güldü. "Eskiler, *Gönüller bir olunca, samanlık seyran olur,* demişler. Ama zamane kadınlarına beğendiremiyoruz," dedi alayla. Arka koltuktaki küçük çantayı aldıktan sonra Selin'in elini tuttu. Korumalardan biri arabayı park etmek için hareketlendiğinde, deniz kıyısına doğru ilerlemeye başlamışlardı. Büyük ve fazlasıyla lüks bir teknenin önünde durduklarında, genç adam iskele merdivenine ilk adımı attı. "Gel," dedi arkasına dönüp onun binmesi için elini sıkıca tutmaya devam ederken.

Selin sözünü dinleyerek merdivene çıktığında, adam onu belinden sıkıca kavrayıp, küçük bir hamleyle döndürerek teknenin içine aldı. "Bu... Senin teknen mi?" diye sordu onun kaslı kollarına tutunup etrafına büyülenmiş gibi bakarken.

"Evet, benim. Bu gece burada kalacağız. Beğendin mi?

"Çok güzelmiş. Daha önce hiç böyle bir şeye binmemiştim."

"Sevindim buna. Ben de buraya herhangi bir kadını getirmemiştim." Kuzey arsızca sırıttı. "Belki bilmek istersin diye düşündüm."

Selin yüzünde kocaman, inci gibi dişlerini ortaya seren bir gülüşle ona baktı. "İşte bu, çok daha güzelmiş," dedi sevinçle.

Kuzey ona tekneyi gezdirmeye başladığında zamanın nasıl geçtiğini bilemedi. Nihayet güverteye çıktıklarında, ekim ayının serinliği yüzlerine çarptı.

"Şuna örtün, Selin," dedi Kuzey kenardan aldığı kalın battaniyeyi ona uzatırken. "Ben de içecek bir şeyler bulayım. Kaptan arka taraftadır. Ama bizi rahatsız etmez."

Selin hafifçe başını sallayarak büyük battaniyeyi vücuduna sardı. Kuzey'in içeriye girip kaybolmasından sonra, geniş koltuklardan birine kendini bıraktı. Gökyüzü yıldızlıydı. Gecenin karanlığı üstlerindeyken, Selin'in içinde parlaklığı durmadan artan bir ışık vardı. Arabada yaşananların onu nasıl korkuttuğunu düşünmemeye çalışarak, başını koltuğun kenarına yasladı. Dudaklarındaki gülümseyiş, hissettiği mutluluğun çok küçük bir parçasıydı. Kuzey'in ilişki yaşayacaklarıyla ilgili sözlerini hatırladığında istemsizce titredi. Kalbi zaten ona aitti, fakat sevgilisi olarak anılmanın nasıl olabileceğini düşünmeden edemiyordu.

Kuzey dakikalar sonra bir elinde iki kadeh, diğerinde şişeyle yanına geldi. "Hava çok serin. İstersen üzerini değiştir," dedi onun elbisesini süzerken.

"Üşümedim. Battaniye iyi geldi."

Kadehleri ortadaki sehpaya bıraktı. Şişeyi birkaç hamlede açıp, kadehlerin ikisini de doldurdu. Birini Selin'e verdikten sonra, kendi kadehini onunkine değdirdi nazikçe. "Bu geceye..." diye fısıldadığında, sesi gecenin büyüleyici etkisiyle daha da enfes çıktı.

"Özel bir gece mi?" dedi Selin başını şımarıkça yana eğerek. Gözlerini sahte bir şaşkınlıkla kocaman açtı. "Doğum günün falan mı yoksa?"

"Doğum günüm değil... Ama özel bir gece olduğu aşikâr."

"Öyle mi?"

"Senin için öyle değil mi?"

Selin gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Uzun, kıvrık kirpiklerinin, elmacık kemiklerine düşen gölgesiyle, bu çağın çok dışında bir prensesten farksızdı. "Çok... güzel bir geceydi."

"Sadece o kadar mı?" Kuzey sahte bir üzüntüyle ona baktı. "Sanırım yeteneklerimi kaybediyorum."

Genç kadın oturduğu yerde hafifçe doğrulup kadehini sehpaya bıraktı. Battaniye hâlâ incecik bedenine sarılıyken, elini Kuzey'in sakallı yüzüne uzattı. Bu cesaretin nereden geldiğini bilmiyordu. Ama sanki ona dokunmazsa soluksuz kalacaktı. "Yeteneklerin olduğu yerde duruyor," diye mırıldandı. Parmakları onun biçimli çenesinden dudaklarına doğru tüy dokunuşlarıyla ilerledi. Bir erkeğe göre fazla mükemmel görünen dudakların üzerinde durduğunda, Kuzey onları hafifçe araladı. Selin'in narin parmaklarından biri adamın baskısıyla ıslak ve sıcak ağzına kaydığında, gözleri istemsizce kapandı. Kuzey parmağını sertçe emerken Selin boğazının gerilerinden gelen inleyişe engel olamadı. "Kuzey..."

Kuzey genç kadının her bir parmağına aynı özeni gösterip onu çıldırttıktan sonra, gözlerinde kopkoyu alevlerle yüzüne baktı. "Neredeyse bu gece başımıza gelenlerin sorumlularına birer plaket göndereceğim," diye fısıldadı. O küçük kazayı zihninin bir kuytusuna iterken, içindeki yükselişe geçmiş arzuyu dizginlemek zorlaşıyordu.

Selin onun bu arsızlığını sevimli bulduğunu inkâr edemeyerek hâlâ dudaklarının üzerinde duran elini çekti. Aynı yere dudaklarını hafifçe değdirdi ve yaptığı şeye inanamayarak uzaklaştı. Fakat dilini dudaklarının üzerinde gezdirip onun tadını aldığında, Kuzey'in gırtlağından sert bir hırıltı yükseldi.

Genç adam elindeki kadehi bırakıp Selin'i hızla kucağına çektiğinde çıldırmış gibiydi. Elini sarı saçlarına daldırıp yüzlerini aynı hizaya getirdiğinde, genç kadının hızlanmış solukları dudaklarına çarpıyordu. "Bu gece benim için zorlayıcı bir sınav..."

"Neden?"

"Çünkü sen benim sabrımı zorluyorsun."

"Bu senin için şaşırtıcı olsa gerek," diye inledi Selin adamın eli kalçalarına doğru kayarken.

"Pek sayılmaz." Kuzey onun kalçalarını avuçlayıp, ince bedenini erkekliğine doğru bastırdı. "Tanıştığımız andan beri, bu

benim için normal hale geldi. Ama hiç bu geceki gibi çıldırdığımı hatırlamıyorum. Bu gece seni öpmek, sana dokunmak, seni hissetmek... Hepsi daha fazlasını istememe neden oluyor."

"Bu gecenin..." dedi Selin utançla yanakları pembeleşirken. "Her anından çok hoşlandım."

"O duvarda yaşananlardan hoşlandığını kabul ediyorsun yani?" Selin omzuna hafifçe vurduğunda güldü. "Ne? Artık duvarlar benim için çok başka şeyler çağrıştıracak."

Selin dayanamayıp hafif bir kahkaha attı. Ardından dudaklarını adamınkilere sürttü. Eli onun gür saçlarının arasına dalıp, parmakları ensesini okşadı. "Bu geceyle ilgili en çok neyi sevdim biliyor musun?" Onun tek kaşını kaldırması üzerine devam etti. "Bana... O duvarda... *Seni deli gibi istiyorum, sarışın,* deyişini... Gecenin her saniyesini sevsem de, o tek kelimeye bayıldım."

Kuzey daha fazla dayanamayıp, homurdanarak onun dudaklarına kapandı. Alt dudağını hafifçe emdikten sonra, dilini ağzının içine itti. Elleri kadının sırtından aşağı süzülüp elbisesinin altına uzandı. Çırılçıplak, minicik bir çamaşırın hafifçe örttüğü kalçalarını iki eliyle avuçladığında, inleyişi kulaklarına doldu. Fakat kollarında titrediğini de hissedebiliyordu. Soluk soluğa kendini ondan koparıp alnını alnına dayadı. Bu yaşadığı bir işkenceden farksız olsa da umursamadı. Selin'e bu teknede sahip olamazdı. "Utangaç hallerin kanımı kaynatsa da..." diye fısıldadı onun örselenip aralanmış dudaklarına doğru. "Ben de senin bu cesaretli hallerine bayıldım, sarışın."

Genç kadını kollarına çekip battaniyeyi üzerlerine sardı. Selin'in mırıldanarak ona sokulmasıyla gözlerini kapattı. Onun arabada nasıl korktuğu ansızın gözlerinin önünde belirdiğinde, her şeyden koruma arzusu tüm bedenini dolaştı. Göğsünün sol tarafında soluğunu kesen bir savaş sürerken, bu yaptığının aptallık olduğu fikri zihninin dört bir yanındaydı. Dalga sesleri kulaklarına dolup yıldızlar üzerlerine yağarken, aklında hayatı boyunca hiçbir kadınla böyle bir an yaşamadığı vardı.

Ertesi akşam gözleri şaşkınlıkla açılan arkadaşına bakarken, nasıl bir açıklama yapacağını düşünüyordu. Dudaklarını mahcup bir şekilde ısırıyor, elleriyle sıkıntılı olduğunu belli edercesine oynayıp duruyordu. Daha fazla bu baskıya ve strese dayanamayarak başını kaldırıp hızla savunmaya geçti. "Ne yapayım, Emoş yaaa? Direnemedim işte!"

"Ben böyle mi öğrettim sana?" Hışımla oturduğu yerden kalkıp sehpanın üzerindeki kahvesine uzandı ve son yarım saattir yaptığı gibi Selin'e söylenmeye devam etti. "Hanımefendiye *göster ama elletme* dedik. Göstermekle kalmamış, elletmiş! Bu da yetmemiş, geceyi adamın koynunda geçirmiş! Pes!"

"Hepsi senin suçun! Kocanın kollarından çıkıp telefonumu açmadığın için oldu hepsi. Ayrıca senin o buzdolabı dediğin adam hiç de öyle değilmiş, Emoş. Beni yanlış yönlendirmeseydin o zaman." Saçlarını savurarak aynen arkadaşının yaptığı gibi kahvesine uzandı. Bu konuyu konuşmak onu utandırsa da, en yakın arkadaşıyla yaşadıklarını paylaşmayı her şeyden çok istiyordu.

"Nasılmış, hanımefendi? Alev gibi miymiş?"

"Hem de ne alev!" Derin ve hevesli bir iç çekerek Emine'nin gözlerini devirmesine neden oldu.

"Sen de yanmaya hazırmışsın yani!"

Selin arkadaşına dolu dolu olmuş heyecanlı gözleriyle baktı. "Çok... Değişikti, Emoş," diye fısıldadı. "Sarsıcı... Ben kollarında o kadar güçsüzdüm ki."

"Ne hissettin peki? Hoşuna gitti mi aranızdaki bu yakınlaşma?"

Başını usulca eğdi ve yanakları pembeye boyanırken gülümsedi. "Kendimi kaybettim sanki. Her saniyesini hatırlıyorum ve bu hiç iyi gelmiyor. Ve gece... Öyle güzeldi ki... Üstelik onun ileriye gidecek bir hamlede bulunmaması da hoşuma gitti. Yalnızca kollarında uyudum gece boyu."

"Ne yapacaksın?" diye sordu Emine ciddileşerek.

"Bilmiyorum. İlişki teklifine balıklama atlamak istesem de kendimi tutuyorum."

"Bu zaten büyük bir hata olur. En azından onun bir kez daha ne denli istekli olduğunu görene kadar kabul etmek yok. Biraz peşinden koşsun bakalım buzdolabı."

"Bıkmasından korkuyorum." Selin bakışlarını camdan dışarıya, gecenin içeriye vuran ışıklarının yarattığı manzaraya çevirdi. Şiddetli bir yağmur yağıyordu ve bu, Selin'i daha da karamsar hale getiriyordu.

"Bıkmaz diyebilmek isterdim. Onu gerçekten, en azından bu konuda hiç tanımıyorum. Kadınlara olan davranışlarına hiç şahit olmadım. Hiçbir gazetede onun kadınların peşinden koştuğuna dair bir haber görmedim şimdiye kadar. Kadınlar hep vardı ama çaba göstereceği kadar kıymet vermiyordu sanırım."

Selin dudaklarını hafifçe ısırıp, işittiklerinin etkisiyle titremelerini bastırmaya çalıştı. "Benim peşimden de mi koşmaz diyorsun yani? Çaba göstermez mi?"

Emine gülümsemeye çalışsa da başarılı olamadı. Selin'e uzanıp onu kendisine doğru çekti. Arkadaşını kollarında sımsıkı sararken saçlarının arasına küçük bir öpücük bıraktı. "Sen benim kardeşimsin. Kan bağımız olsaydı da, bundan daha fazla sevemezdim seni. Bu yüzden seni ne boş yere ümitlendiririm, ne de hevesini kırarım. Kuzey..." Derin bir nefes alarak sözlerini sürdürdü. "Kuzey belki bu kez farklı davranır. Ama yine de bu, yaşayacağınız ilişkinin sonunun nereye varacağını garanti etmiyor. Ancak tabii ki her şeyi kadere bırakacak da değiliz."

Selin sığındığı şefkatli kollardan hızla sıyrılıp, parlayan bakışlarını arkadaşına çevirdi. Emine'nin sözleri onu bir kez daha heyecanlandırmış, bozulan moralini düzeltmesini sağlamıştı. "Bırakamam. Onun aşkını istiyorum," dedi kendinden emin bir tavırla. "Bunun için her şeyi yaparım. Ona sonuna kadar direnmem gerekiyorsa da yapacağım. Zor olacak biliyorum. Ama başka şansım yok."

"Bunun için kendinden ödün vermeni istemiyorum, Selin."

Selin başını iki yana salladı. "Buna izin vermem. Onun aşkını istesem de, bunun zorla olamayacağının farkındayım. Sadece...

Ben elimden geleni yapacağım." Dudakları buruk bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Sonrası... Onun kalbine kalmış."

Emine kocaman gülümseyişiyle, âşık olduğundan beri gözüne daha kırılgan ama bir o kadar güçlü görünen arkadaşına baktı. "Tamam o zaman. Nasıl bir yol izleyeceğini daha sonra planlarız."

"Neden şimdi değil? Uykun mu geldi?" diye dalga geçti. Kendisi uyumak istemiyordu. Arkadaşıyla konuşup hislerini paylaşmayı, onun yanında olduğunu hissederken her şeyin güzel olacağını düşünmeyi arzuluyordu. Ancak aralarındaki konuşmanın bu denli duygusal olamayacağını anlamalıydı. Emine her zamanki gibi edepsizliğini göstermiş, söyledikleriyle Selin'in yanaklarını neredeyse tamamen kırmızıya boyamıştı.

"Ne uykusu? O buzdolabının seni nasıl yakıp tutuşturduğunu tüm detaylarıyla öğrenmeden uyuyabilir miyim ben?" diye kıkırdadı. Selin'in de kendisine eşlik etmesiyle ikisi de bağdaş kurarak koltukta karşılıklı oturdular. "Çabuk dökül bakalım, sarı cadı! O adamın elleri nerelerine dokundu tek tek duymak istiyorum."

❄

"Yatıyor musun?"

Keskin bakışlarını sesin sahibine, babasına yönlendirdi. "Birazdan yatacağım," dedi onu inceleyerek.

"Naz yakında gelecek. Onu bir şekilde kontrol altına almamız gerekecek. Dün geceki gibi bir olayı onun da yaşamasını istemiyorum, Kuzey."

Kuzey'in aklında birden fazla düşünce ve plan geçit yapsa da hızla yanıtladı. "Merak etme. Böyle bir şey olmayacak. Çünkü Naz korumasız hareket edemeyecek zaten. Gerçi umarım sorun çıkarmaz," dedi. Dün gece yaşananları babasıyla paylaşmıştı.

"Anlayışlı davranacaktır. Annen onu ikna eder bir şekilde."

Başını sallayarak mutfağın büyük camından dışarıya baktı. Aslında içten içe Selin'in sesini duymayı arzu ediyor, fakat dün

geceden sonra içinde böyle bir isteğin oluşmasını kendisine yediremiyordu.

"Senin aklını kurcalayan başka şeyler var sanki."

Babasının uyanıklığına hafifçe gülümseyerek menekşe rengi gözleri zihninden silmeye çalıştı. Ancak ne yaparsa yapsın bundan kurtulamadığını görmek onu huzursuz ediyor, benliğini istila eden bu yeni hisler hoşuna gitmiyordu. "Hiçbir şey yok," dedi tüm bunlar karşısında bitkin düşerek. "Dünkü olaya canım sıkıldı." Babasının kaşlarının çatıldığını gördüğünde yeni bir sorunun gelişine kendisine hazırladı. Ondan hiçbir şey kaçmayacağının farkındaydı.

"Sen dün gece olanlar sırasında yalnız mıydın, Kuzey?"

Soğukkanlı olmaya çalışarak seri ve kendinden emin bir şekilde, "Evet, yalnızdım," dedi. Oysa çoktan beş bilinmeyenli denklem gibi çözüldüğünün farkında değildi. Çünkü Murat oğlunun bakışından, bedeninin ufacık tepkisinden bir şeyleri gizleyip gizlemediğini anlar, zamana ihtiyaç duymadan sıkıntısını sezerdi.

"Tıpkı bana benziyorsun, biliyorsun, değil mi?" diye sordu Murat oğluna sırıtarak bakarken.

Kuzey onun bu alaycılığına sinirlense de, kaşlarını merakla kaldırdı. "Ne açıdan?"

"Yakışıklılık olmadığı kesin. Benden bu konuda hiçbir şey almadığına emin olabilirsin."

Kuzey boğuk kahkahasını serbest bırakırken, babasının her zamanki kıskançlığına maruz kalmanın verdiği keyifle sandalyelerden birine oturdu. "Senin o muhteşem yakışıklılığını almadıysam, hangi konuda sana benziyor olabilirim acaba?"

Murat elini artık fazlasıyla kırlaşmış saçlarının arasından geçirdi. Sözlerini toparlamaya çalışsa da kendisini engelleyemedi. "Odunluk konusunda elbette! Ya da hislerini inkâr konusunda diyelim."

"Neden bahsettiğin hakkında en ufak bir fikrim bile yok."

"Hı hı! Sen onu benim külahıma anlat! Anneni kandırabilirsin ama beni asla!" Onun karşısına oturarak gözlerine dikkatle

baktı. "Dün gece o arabada yalnız değildin. Bu Karadeniz'de gemilerin batmış gibi duruşun da bu yüzden."

Kuzey babasının onu çözmüş olmasının yaşattığı şaşkınlığı yansıtmadan, hislerini alaycı gülüşüyle perdelemeye çalıştı. "Saçmalıyorsun, baba! Resmen kafanda kurdun."

"Hadi oradan, serseri! O günkü kız mı yoksa? Şu sarışın olan... Anlat hadi!"

Kuzey ağır hareketlerle oturduğu yerden kalktı. "Eğlence sıkıntısı yaşadığın için bana mı sarıyorsun sen?" dedi konuyu kapatmak isteyerek. Ancak onun kaşlarının çatıldığını gördüğünde bıkkın bir nefes aldı. "Of! Tamam! Yalnız değildim. Oldu mu?"

"Oldu," dedi Murat gülerek. Ardından, "Kuzey!" diye seslendi endişeli bir tonlamayla.

"Efendim!"

"O kızı... Yaptıklarınla ya da yapacaklarınla kendinden uzaklaştırma. Her kadın aynı olmaz. Bazıları farklıdır ve sana feleğini şaşırtır. O kadını bulduğunda, hislerinin pusulan olmasına izin vermek o kadar kötü değildir."

Kuzey onun söylediklerine inanamayarak başını iki yana salladı. "Sen öyle mi yapmıştın? Annemi tanıdığında..." diye sordu aslında tam tersi olduğunu bilerek.

"Hayır. Ben öküzlerin elinde bayrak taşıyanlarındandım. Hislerinin yoğunluğuna yenildiğinde, benim yaptığım hataları yapma."

"Hislerimin yoğunluğu falan söz konusu değil. Görmek istediğin gibi görüyorsun. Herkes evlenip yuva kurmak ya da âşık olmak zorunda değil. Bu konularda istisnalar olabileceğini unutma."

"Sen misin o istisna?" diye soran Murat'ın dudaklarının kenarında oğlununkinin aynısı olan o alaycı gülüş vardı. Aklınca onun özgüveniyle eğleniyor, kararlılığıyla dalga geçiyordu.

"Evet, benim," dedi Kuzey bu anlamsız konuşmaya sinirlenerek. "Evlenmeye de âşık olmaya da şimdilik niyetim yok."

"Öyle olsun bakalım!" dedi Murat oturduğu yerden kalkarken. Tam odasına gitmek üzereyken durup yeniden Kuzey'e

baktı. "Ama şunu merak ediyorum," dedi oğlunun içini görmeye çalışan bakışlarını ondan ayırmadan. "Bunları söyleyerek beni mi ikna etmeye çalışıyorsun, yoksa kendini mi?" Yanıt vermesini beklemeden mutfaktan çıktı. Ardında kalan adamı zihnini işgal eden, hayatında ilk kez yaşadığı bir fırtınayla baş başa bırakmıştı.

❄

Zaman hızla geçip giderken, Kuzey ve Selin karşılıklı oynadıkları bir oyunun içindeydiler. İkisi de birbirini görmek için bahaneler uyduruyor ve buna önce kendileri inanıyorlardı. Selin'in ofisinin ve evinin önünde sürekli bekleyen korumalar onunla ilgili Kuzey'i detaylıca bilgilendiriyorlardı. Ancak genç adam genelde dekorasyonu öne sürerek onu arıyor, sebebinin yalnızca bu olduğunu söyleyerek ofisine gidiyor ve en sonunda yemeğe çıkarıyordu. Selin de ondan farklı değildi. Önemsiz konularda bile Kuzey'in onayını almak istiyor, böylece onu aramak için neden yaratıyordu. Genç adam bu durumun farkında olsa da, onu görmesini sağladığı için sesini çıkarmıyordu.

O anda da rezidansın çatı katında bulunan dairesinde dolanırken, durmadan elindeki telefona bakıyordu. Diğer yandan elini saçlarının arasından geçiriyor, sıkıntılı ruh halinden nasıl sıyrılacağını düşünüyordu.

Ona mesaj atmak istiyordu. Ancak lafa nasıl gireceğini, özgüvenini korumaya devam edip, onun sesini duyabilecek fırsatı nasıl yakalayabileceğini bilemiyordu. En sonunda aklına gelenlerle gülümsedi. Mesajı yazarken yüzündeki sırıtışın öylece yerinde durduğunun farkında olmasa da, nefesindeki hızlanışın bilincindeydi.

"Yarın sabah seni ben alacağım. Kapıdaki korumaların erken değişmesi gerekiyor."

Yazdığı mesaja bakıp güldü. Bu emrivakinin Selin'in hoşuna gitmeyeceğini biliyordu. Gelecek yanıtı beklerken ayağını sabırsızca yere vurdu. Uyanık olduğunun kanıtını bir an önce görmek istiyordu. Beklediği mesaj sesini duyduğunda, tüm dikkatini okuduklarına verdi.

"Bu, yine beni sabah erkenden görebilmek için uydurduğun bir bahane mi, Kuzey? :) "

Başını iki yana sallayıp güldü. Bir kez daha onun ne denli zeki bir kadın olduğunu düşündü.

"Sen öyle olmasını mı arzu ederdin?"

Alacağı yanıtın olumlu olmayacağını, Selin'in inatçı bir keçi gibi direneceğini biliyordu.

"Arzu konusunda uzman olan sensin!"

Ekranda gördüğü yanıtla bedeni hızla kaskatı kesildi. Altındaki siyah boxer'ı zorlayan erkekliği inkâr edemeyeceği bir şiddette kendisini gösterdi. Selin'e duyduğu arzuyu anımsamak -sanki unutmuş gibi- damarlarında kızgın bir lav gibi dolaşan tutkuyu yeniden harekete geçirmişti. Daha fazla dayanamayarak rehberden onun adını bulup aradı. Birkaç çalıştan sonra kulaklarına dolan o buğulu ses sertliğini daha da artırmış, gözlerini kapatıp başını arkaya atmasına neden olmuştu.

"Efendim, Kuzey."

Kuzey'in yaşadığı zorluğu yaşamadığı aşikâr olan kadına içindekileri belli etmemek için gülerek cevap verdi. "Demek arzu konusunda uzman olan benim... Oysa evinde yaşadığımız o tutku dolu anların tek taraflı olmadığını hatırlıyorum." Selin bir süre sessiz kalınca üzerine gitti. "Ne oldu? Hatırlamak istemiyor musun yoksa?"

"Her seferinde beni böyle utandıracak mısın, Kuzey? İnsanı pişman edersin yani!"

İşittikleriyle kaşları çatılırken, onun pişman olduğunu düşünmek içini katıksız bir öfkeyle doldurdu. Fakat öfkesinin hedefinde kimin olduğunu bilmiyordu. Onu pişman etme ihtimaline mi kızgındı, yoksa Selin'in dudaklarından dökülenlere mi katlanamıyordu? Kendisine miydi kanında alev alan bu kopkoyu öfke, yoksa günler önce kollarında tutkuyla kendinden geçen Selin'e mi sinirleniyordu? Yanıtını duymak istemese de, "Aramızdaki yakınlaşmadan pişman mısın, Selin?" diye sordu.

"Hayır," dedi Selin telaşla. Adamın onu yanlış anlamasını istemiyordu. "Sadece beni utandırıyorsun."

"Utanılacak bir şey yapmıyoruz."

"Biliyorum, Kuzey," diye yanıtladı Selin hafifçe kızgın bir tonda. "Senin için bu, basit ve sıradan olabilir. Ama ben her tanıştığım adamın kollarına atılmıyorum. Bunlar benim için yeni."

Kuzey aniden duraksadı. "Yeni derken?" dedi ne söylemek istediğini anlamayarak. Muhtemelen Kuzey'in hissettirdiklerinin kendisi için yeni olduğundan bahsediyordu. Bu düşünceyle içindeki şehvet canavarı kükreyerek serbest kalmak istediğini Kuzey'e duyurdu. Fakat genç adam beklemenin yarattığı o enfes heyecanla, yaşanacakların etkisinin katlanarak artacağına inanıyordu.

"Bu konuyu kapatabilir miyiz?" dedi Selin oflayarak. Kuzey'in ilk olduğunu ima ettiği için pişmandı.

"Gerçekten az önceki sözlerini hiç söylememiş gibi yapacağımı mı sanıyorsun? Bunları duymanın beni şu anda ne hale getirdiğini bilemezsin." Kuzey normalde bu tarz konuşmaları duyduğu anda arkasına bakmadan çeker giderdi. Ancak bu kez işittikleriyle kanı kaynıyor, elleri onun tenini yeniden hissedebilmek için adeta sızlıyordu. "Yarın sabah seni erkenden alacağım. Her ne kadar şu anda oraya gelmemek için kendimi zor tutsam da..."

"Neden?"

"Neden mi kendimi tutuyorum?" diye sorarken kendisini gülmeye zorladı. Oysa aklında yalnızca Selin'in kollarındaki o ateşli hali, kulaklarına dolan mırıltıları ve kısık iniltileri vardı.

"Hayır. Neden erkenden geliyorsun?"

"Birlikte kahvaltı edeceğiz. Seni ikna etmek için her yolu deneyeceğimi söylemiştim."

Selin kıkırdasa da inatçı duruşunu sürdürdü. "Bana fikrimi sormayı düşünmüyorsun sanırım. Yarın sabah için planım olabileceğini hiç düşündün mü?"

"Planlarını iptal et!" diye emretti sertçe. "Bu hafta her boş vakitte birlikte olacağız."

"Kendinden fazla eminsin, Kuzey. Belki kararımı verdim ve reddedeceğim. Nasıl bu kadar özgüvenli olabiliyorsun?"

"Kendimden de, senden de eminim. Ayrıca seni elde etmek için her yolun mubah olduğunu düşünüyorum. Ve reddetsen bile... Durabileceğimi sanmıyorum." Dudakları küstah bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Hem... Sen inkâr etmeye çalışsan da, aslında çoktan kabul ettin."

Selin işittikleriyle gülümsedi. Kuzey bu sözlerle onu ne denli mutlu ettiğini bilemezdi. Onu elde etmek için çaba harcayacağını öğrenmek, Selin'in günlerdir sıkıntıyla boğuşan kalbine çok iyi gelmişti. Bir süredir ne zaman bu konuyu açacağını merak ediyor, ona ait olacağı anları hayal ederken çıldıracağını hissediyordu. "O zaman..." dedi şımarık bir tavırla. "Yarın bana Boğaz'da güzel bir kahvaltı ısmarlasan iyi edersin."

"Hmm... İştahlısın demek... Hoşuma gitti."

"Ne demiş şair?" derken kıkırdayışı arttı. "Yemek yemek üstüne ne düşünürsünüz bilmem. Ama kahvaltının mutlulukla bir ilgisi olmalı."*

"O halde o mutluluğu üç öğün devam ettirmek için fazlasıyla çaba harcamam gerekecek."

Selin ansızın sessizliğe bürününce dudaklarındaki o naif gülümseme asılı kaldı. Kuzey'in sözleri en az dokunuşları kadar sarsıcıydı. "Mutlu olmam senin için neden bu kadar önemli?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Kuzey bir an bile tereddüt etmeden. Bu yaşadıkları onun için de farklıydı ve kendini tanımakta güçlük çekiyordu. "Bunu ben de bilmiyorum. Ama ilk karşılaştığımız andan beri suratının asılmasından hoşlanmadığını ben de şimdi anlıyorum. Sebepleri hakkında bir fikrim yok, Selin. Sadece... Hiç kimse için bu kadar çaba harcamadığımı bilmen yeterli. Kadınların mutlulukları ilgi alanıma girmiyor."

"Tamam tamam! En iyisi sen başka kadınlarla yapmayı huy edindiğin kıyaslamalarına başlamadan kapatalım."

Kuzey yatağına uzanarak gözlerini kapattı. "Başka kadınlar gibi olmadığını biliyorum. Hiç kimse yalnızca bir öpücükle beni yoldan çıkarmayı başaramadı. Bu da seni fazlasıyla farklı kılıyor."

---

* *Cemal Süreya*

"Tam bir gıcıksın, Kuzey! Kapatıyorum," dedi sahte bir öfkeyle. Aslında duyduklarıyla fırtınaya tutulan narin bir yaprak gibi titriyor, onu bu kadar etkilediğini bilmek âşık kalbinin olduğu yerde bir bayram havası estiriyordu.

"Tatlı rüyalar, sarışın," dedi dudaklarında gülümsemeyle. Onu tanıdığından beri ne kadar çok güldüğünü düşündü sonra. "Yarın sabah geç kalma."

"İyi geceler, Kuzey. Yarın görüşürüz," diyerek telefonu kapattı. Selin'in kalbi yoğun bir ritimle göğsünü döverken, içindeki sıkıntılardan kurtulduğunu hissediyordu. Kuzey'in davranışları henüz istediği kıvama gelmese de, sözleri hoşuna gidiyordu. Onun özgüvenine uyuz olduğunu iddia etmesine rağmen, bundan feci şekilde etkileniyordu. Adamın o dik, karizmatik duruşunu gözlerinin önünden istese de kovamıyordu. Bir de o gece vardı bir türlü aklından çıkmayan. Kuzey'in ellerinin gezdiği her yer alev almaya devam ediyor, Selin teninin altında bir yangının yükseldiğinden emin oluyordu. Göğüslerinde hâlâ onun dokunuşu var gibiydi. Kalçalarındaki o sımsıkı tutuş etkisini sürdürüyordu. Okşayışlarını anımsadıkça nefesi hızlanıyor, karnında, kasıklarında hissettiği karıncalanma hissi onu çılgına çeviriyordu. Gözlerini yumarak başını yastığa koydu. Aklında birlikte yaşayacakları günler gezinirken, hayallerine Kuzey'in ona dokunduğu, kulağına adını yalnızca arzu ve tutkuyla değil, yakıcı bir aşkla fısıldadığı anları konuk ediyordu.

❄

"Adamla ilgili hâlâ somut bir bilgi bulamadım. Çıldıracağım."

Kuzey arabasına rahat bir tavırla yaslanarak, dikkatini Akhan'ın sözlerine verdi. Sürdürdükleri araştırmayla ilgili hiçbir şey çıkmamıştı. "Şu geçmişte ilişki yaşadığı kadına ne oldu peki? Hani arıyorduk onu?"

"Aramaya devam ediyorum. Yaklaştığıma eminim."

"Pekâlâ! Araştırmaya devam et, Akhan."

"Belki de cezaevini takibe almalıyız. Bir ziyaretçisi mutlaka olacaktır."

"Bunun işimizi kolaylaştıracağını biliyorum. Ama henüz kendimi ele vermek istemiyorum. Cezaevindekilerin bunu yumurtlamayacağından emin olamayız. Ondan şüphelendiğimizi anlamamalı. Bir süre daha araştırmaya devam edelim. Bir şey çıkmazsa, bu son çaremiz olur." Bir an duraksadıktan sonra ekledi. "Ayrıca Mobese'den nasıl olup da sonuç alamadığımıza inanamıyorum. O gece üzerimize sürenlerin onun adamları olduğuna neredeyse eminim."

"Birkaç bağlantı daha bulmaya çalışacağım bunun için. O gece kameraların kayıtta olmadığı yalanını yemedim, biliyorsun."

"Eğer bir şey çıkmazsa, elimdeki son kozu oynayacağım," dedi Kuzey onun kimden bahsettiğine emin olarak.

"Sen nasıl emredersen, patron!"

Kuzey onun serseriliğine gülerek başını iki yana salladı. Tam telefonu kapattığı sırada apartmanın kapısı açılmış, dışarı çıkan siluet genç adamın gözlerini kamaştırmıştı. Onun tepeden, güzel yüzünü ortaya çıkaracak şekilde topladığı saçlarına baktı. O sapsarı ipeksi tellerin omuzlarına dökülmesi ilk tercihi olsa da, bu hali de fazlasıyla çarpıcıydı. Selin yanına kadar geldiğinde ona elini uzattı ve avuçlarına bırakılan narin elle bedenini onu gördüğünden beri aşina olduğu ateş sardı. "Günaydın," derken, alevler yükselen gözleri onun hafif bir kıvrılmayla bile kışkırtıcı görünen dudaklarındaydı. Onu öpüp tadını alma isteğiyle yanıp tutuşurken, korumaların etraflarında olduğu gerçeğini kendine hatırlattı.

"Günaydın. Açlıktan ölüyorum." Selin ona biraz daha yaklaşarak bedeninin sıcaklığını hissetti. Elini adamın paltosunun açıklığından içeri sokup, çıplak halde hissetmek için çıldırdığı sert göğsüne yasladı.

Kuzey onun kendiliğinden kollarına sığınmasıyla sarsıldı. Elini boynuna uzatıp yüzünü kendisininkine yaklaştırdı. "Günaydın öpücüğü için beni kışkırtıyor gibi bir halin var," diye fısıldadı onun aralanmış dudaklarına doğru.

"Seni kışkırtmak bu kadar kolay mı?" Selin dudaklarını hafifçe ısırdıktan sonra, yalancı bir şaşkınlık belirtisi göstererek

gözlerini kocaman açtı. "Üzerindeki etkimin bu kadar büyük olduğunu bilmiyordum."

Kuzey onun dudaklarını başparmağıyla sertçe okşadı. Gri gözleri aniden hissettiği, vücudunu baştan ayağa kavuran bir ihtirasla karardı. "Üzerimdeki etkinin ne kadar *büyük* olduğunu baş başa kaldığımız bir an sana ispatlamak isterim." Kadının yanaklarının hızla kızarıp kaşlarının çatıldığını görse de muzip tavrını sonlandırmadı. "Yalnızca seni ikna etmek için, sarışın! Kafanda bu konuyla ilgili soru işareti kalsın istemem."

"Çok terbiyesizsin!" dedi Selin kızgınlıkla. Aslında onun bu hallerine bayılıyordu. Tıpkı sert hallerine de bayıldığı gibi. Onu karşısında gördüğü anda tüm bedeni yakıcı bir özlemle dolmuştu. Kollarına sokulduğunda ise artık bir şeyleri beklemesinin zorlaştığını biliyordu.

"Hadi hemen gidelim de, şöyle güzel bir kahvaltı et. Ne kadar terbiyesiz olduğumdan gideceğimiz yerde bahsederiz." Dudaklarını dudaklarına sürttü. "Baş başa..."

Arabaya binip yola çıktıklarında, Kuzey rotasını Bebek'te demirleyen teknesine çevirdi. Selin'in şaşıracağını bilse de, o geceden sonra başka bir yer düşünememişti. Korumalar da onları takip etmiş, çok geçmeden tekneye ulaşmışlardı.

❄

Saatler farkına varmadıkları bir hızla geçip gitmişti. Kahvaltının ardından lüks tekneden ayrılıp, havanın soğuk ama güneşli olmasını fırsat bilerek sahilde biraz yürümeye karar verdiler. Ettikleri sohbet sayesinde, Bebek Parkı'na kadar nasıl geldiklerini anlamamışlardı.

Selin, dizlerinin hemen altında biten siyah paltosunun önünü kapattı. Bugün hava iyice soğuduğu için altına aynı renk daracık pantolonunu giymişti. Üzerindeki siyah bluz ve ayaklarındaki topuklu botlarla da şıklığını tamamlamıştı. Her zamankinden daha seksi görünüyordu. "Teknede kahvaltı etmekten çok hoşlandım," dedi parkın içinde yürürlerken.

"Daha sık gelmeliyiz o halde."

"Olur," diye mırıldandı. Hemen sonra karşısında gördüğü manzarayla küçük bir çığlık attı. "Ay! Çok güzel!" dedi bakışları biraz ilerideki salıncaktayken. Her zaman görülebilecek salıncaklardan değildi. Bebek Parkı'nın içinde muhtemelen rutin organizasyonlardan biri düzenleniyordu. Etrafta satış stantları vardı. Onlardan biraz uzaktaki ağaçların arasında ise eski tip, kenarları kalın halatlardan yapılmış bir salıncak bulunuyordu. Salıncağın oturağı tamamen ahşaptandı. Halatların etrafına ise mor renkte, yapay çiçeklerden oluşan bir sarmaşık sarılmıştı. Selin, Kuzey'e sormadan salıncağa doğru ilerlerken, adamın gözlerinin şaşkınlıkla açıldığının farkına varamamıştı.

"O salıncakta sallanmayı düşünmüyorsun, değil mi?" diye sordu Kuzey kaşları çatılmış bir halde. Bakışları bir çocuk gibi mutlu görünen kadını süzüyordu.

"Düşünüyorum," dedi Selin ona dönerken. Ardından kaşlarını sorarcasına kaldırdı. "Düşünmeyeyim mi?" derken ne kadar tatlı olduğunu asla anlayamazdı.

Kuzey sahte bir sinirle oflayıp pufladı. Ellerini arkasında birleştirip, bir öne bir arkaya şımarıkça sallanan kadına baktı. "Git hadi!" dedi sertçe. Onun yüzünün neşeyle aydınlanması hoşuna gitse de, kendinden emin duruşunu bozmadı. "Ama sakın düşme! Malum... Denge konusunda pek başarılı olduğun söylenemez," diye fısıldadı kulağına. Selin'in önce kaşları çatıldı, hemen peşinden dudaklarında seksi, karşı koymasını güçleştiren bir kıvrım belirdi. Kuzey bedeninde hissettiği sarsıcı tutkuya alışkın olsa da, onun sözlerine hazırlıklı değildi.

"O zaman sen de gel. Eğer düşersem beni tutarsın." Ellerini onun kollarında dolaştırdı yavaşça. "Bu güçlü kollarının bir faydasını görürüm. Fena mı olur?" Arkasına dönüp salıncağa doğru yürüdü. Birkaç saniye sonra üzerine oturup, yanlardaki halatları sıkıca tuttu. Ayaklarıyla yerden destek alıp sallanmaya başladığında, Kuzey birkaç adım ilerisinde duruyordu. Üzerindeki siyah paltosunun yakalarını kaldırmıştı, elleri ceplerindeydi. Çatık kaşları bu durumdan pek memnun olmadığını ele veriyordu. Selin onu biraz daha kızdırmaya karar vererek

hızlanmaya başladı. Bacaklarını daha çok gerdi ve her seferinde daha yükseğe çıktı.

Kuzey genç kadını izlerken, içinde daha önce benzerini yaşamadığı bir deprem başladı. Solukları hızlanmış, bedeni kaskatı kesilmişti. Kalbinin atışı onu yoracak, nefesini kesecek kadar artmıştı. Selin o haliyle daha önce hiç olmadığı kadar güzel görünüyordu. Teknedeyken kendi elleriyle çözdüğü o dalgalı, sarı saçlar rüzgârda savruluyordu. Salıncak her öne geldiğinde ipeksi teller yüzüne, dudaklarına yapışıyor, her arkaya gittiğinde ise arkasında bir pelerin gibi sürükleniyordu. Genç adam ona bakarken ruhunda can yakan bir sıkışma hissediyor fakat bunun nedenini kavrayamıyordu.

Onun salıncakta iyice hızlandığını fark ettiğinde, düşüncelerinden sıyrılarak öne doğru bir adım attı. "Çok hızlandın!" dedi uyarı dolu sesiyle. "Düşeceksin!"

"Düşmem!" diye bağırdı Selin coşkuyla. Salıncak yeniden yükseldiğinde başını arkaya eğdi. Rüzgârın saçlarının arasından geçtiğini hissediyordu. Bir kez daha indi ve ardından yeniden yükseldi. Kuzey'i sinirlendirmek için ellerini bırakıp iki yana açtığında, dudaklarından kopan kahkahaya engel olamadı. Fakat daha ne olduğunu anlamadan salıncak hışımla durmuş ve Selin, Kuzey'in kolları tarafından sıkıca sarılmıştı.

Kuzey ona içinden volkan gibi taşan öfke ve inkâr ettiği bir korkuyla baktı. Menekşe gözlerindeki tedirginliği gördüğünde kaşları gri bakışlarını kapatacak kadar çatıldı. Küçük yüzünü avuçlarının arasında kavradı. "Sana o kadar hızlanmamanı söylemiştim. Ellerini bırakmak da neyin nesi?" dedi sıklaşan solukları kadının dudaklarına çarparken.

"Bir şey olmazdı ki," diye mızıldandı Selin dudaklarını büzerek. Hemen sonra başını ayakta duran adamın sert, kaslı karnına yasladı. Hâlâ salıncaktaydı. Hafifçe ileri geri hareket ediyordu.

Genç adam iri ellerini onun dağılmış saçlarına gömdü. "Olmazdı. Asla izin vermezdim!" dedi dudaklarından dökülenlere kendisi de şaşırarak. Bunun gerçek olduğunun farkına vardığında gözlerini kapattı. Bu saçmalıktı. Kuzey kimseyi bu kadar

önemsemez, böyle duygular hissetmezdi. Selin de bir istisna değildi. İçinden ettiği sert küfrü engelleyemedi. Ansızın anlamıştı ki, bal gibi de öyleydi. Reddedişi, yalnızca kendisine söylediği yalandan ibaretti.

"Kuzey," diye fısıldadı Selin başını yukarı doğru kaldırarak.

"Efendim."

"İyi misin?"

Onu saran ellerinin iyice sıkılaştığını fark ederek hafifçe geri çekildi. "Hadi seni işe bırakayım," dedi etrafını çevreleyen hislerden kaçarak.

"Tamam." Selin salıncaktan kalkıp ona sokuldu. Bakışları adamın sert yüzünde dolaşıyordu. Onu dinlemeyerek kızdırdığını biliyor, fakat muhteşem geçen bir sabahtan sonra aralarının bozulmasından korkuyordu. "Güçlü kollarında olmaktan hoşlanıyorum," diye fısıldadı hafifçe gülümseyerek. "Beni öfkeyle onların arasında tutsan bile..."

Kuzey bu itirafa gülüp, kolunu onun omzuna atarak kendisine doğru çekti. Saçlarının arasına küçük bir öpücük bıraktıktan sonra, arabaya doğru ilerlemeye başladı. Yol boyunca sessiz olduğunun farkına varamadı. Zihninin dört bir yanı yabancı olduğu düşüncelerle sarılmıştı. Devasa bedeninde ise anlamlandıramadığı bir devinim vardı. Öfkeliydi. Kendine... Selin'e... Bu ilişki saçmalığına... Ama yine de bir türlü uzaklaşamadı.

Selin'in çalıştığı ofisin önüne geldiklerinde korumalar yerlerini aldılar. Arabadan inip Selin'in tarafına geçerken, hem birlikte geçirdikleri vakit sona erdiği için, hem de hissettiği girdabı andıran duygular yüzünden sinirliydi. Onu tanıdığından beri sanki bir hız treninin içindeydi. Tensel bir arzu hissettiği kadına karşı önce az da olsa kıskançlık hissetmiş, ardından korumacı tavırlar içine girmişti. Fakat bu durumdan rahatsız olduğunu düşünse de, bir türlü geri adım atmayı beceremişti.

"Kendini çok yorma!" dedi sertçe. Bu sırada bakışları Selin'i süzüyordu.

"Müşterim çok ciddi bir adam... İşlerini bitirmem gerek."

Selin'in onu kastederek verdiği yanıtla gülümsedi ve aklındakileri bir süreliğine uzaklaştırdı. "Bu muhteşem dudaklardan böyle alaycı sözlerin çıkması garip," dedi başparmağını Selin'in dolgun dudaklarının üzerinde gezdirirken. "Ama bir o kadar da çekici!"

Selin ise onun az önceki sessizliğini bozmasından heyecan duydu. O anda ofisinin önünde olduklarını unutmuş, etraflarındaki insanların onları izleyecek olması önemini yitirmişti. Yalnızca tek bakışıyla bedenini kavuran adamın onu öpmesini arzuluyor, tekrar o kolların arasında olabilmek için yanıp tutuşuyordu. "Beni öpecek misin?" diye sordu ses tonunun ne denli şuh ve tutkulu olduğunun farkına varamayarak.

"Öpmemi istiyor musun?"

"Soruma neden soruyla yanıt veriyorsun?"

"Peki, sen neden yalnızca seni öpmemi istediğini söyleyerek işimi kolaylaştırmıyorsun?"

"Kolay bir kadın olmadığımı söylemiştim."

Kuzey derin bir nefes alırken, gri bakışlarında kopkoyu bir tutkuyla dudaklarını onunkilere sürttü. "Sen kararını verene kadar, yalnızca birkaç gün daha beni zorlamana izin vereceğim, Selin," dedi sanki az önceki karmaşayı kendisi yaşamamış gibi.

"Sonrasının çok kolay olacağını sanıyorsan yanılıyorsun. Bazı şartlarım olacak."

Kuzey gülerek onun dudaklarına küçük bir öpücük bıraktı ve kafasını karıştırdığını umursamadan sordu. "Neymiş o şartlar?"

Selin narin omzunu silkti şımarıkça. "Henüz hepsine karar veremedim. Ama en önemlisi, sadakat. Eğer benimleyken başka biriyle..."

"Şşştt!" diye uyardı sertçe. "Bu konuyu konuşmayacağız. Hayatım boyunca hiçbir kadını aldatmadım. Çok fazla kadınla birlikte olmam, aynı anda birden fazlasını idare ettiğim anlamına gelmez. Bu, şartlarımız arasında bile değil."

Genç kadının başını sallayışını izlerken yeniden dudaklarına eğildi. Alt dudağını kendi dudakları arasında sertçe kıstırıp emdi. Onun ağzının içine doğru inlediğini işittiğinde, yüzünü

hızla avuçları arasına alarak dudaklarını tutkuyla kavradı. Dilleri buluştuğunda ikisi de tutuşmuştu. Selin kollarını boynuna dolarken, Kuzey de onu belinden kavrayarak kendisine doğru bastırdı. Dudaklarını hoyratça ısırıyor, dilleri birbirine arzuyla çarparken ağzındaki tatla mest oluyordu.

Selin ansızın nerede olduklarının farkına vardığında, dudaklarını ondan zorlukla kopardı. Yüzünü adamın göğsüne yaslayarak nefesini düzene sokmaya çabaladı. Onun da soluklarının hızlandığını, kalbinin göğüs kafesini döverek düzensiz bir ritimde attığını duyabiliyordu. "Beni sokak ortasında bu şekilde öpmemelisin," dedi sahte bir itirazla.

"Seni her zaman, her yerde, tam da bu şekilde öpeceğim. Kendimi bu tattan mahrum bırakamam. Bunu kabullensen iyi olur."

"Kuzey..." diye fısıldadı nazlı bir tonlamayla. Başını göğsünden kaldırıp, bakışlarını onun gri gözlerine odakladı.

"Efendim," dedi Kuzey genç kadını inceleyerek. Dudaklarını diliyle yalayarak, o tadı gerçekten sevdiğini gözler önüne seriyordu.

"Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Seninleyken... Harika vakit geçiriyorum. Sen ilk zamanlarda olduğunu sandığım o soğuk adam değilsin."

Kuzey gülerek başını iki yana salladı. "Ben tam da o adamım. Benimle ilgili fazla beklenti içine girmesen iyi edersin," dedi şakayla karışık. Elini onun çenesine uzatıp, parmaklarını dudaklarında, üst dudağıyla burnu arasındaki o enfes çukurda dolaştırdı. "Ben de seninleyken güzel vakit geçiriyorum." Bir an duraksadıktan sonra dudaklarından dökülenlere engel olamadı. "Ama bu yeterli gelmiyor, Selin. Şu bir iki saat asla yeterli değil."

Selin gözlerini şaşkınlıkla kırpıştırdı. Duydukları kalbinin atışını hızlandırırken, soluğu boğazında tıkandı. "Gerçekten mi?" diye sordu sanki rüya görüyormuş gibi.

"Gerçekten."

Kendini toparlamaya çalışıp ondan uzaklaştı. Ardından elini onun kirli sakallı yüzüne uzatıp hafifçe okşadı. Bu hareket

istemsizce yapılmış olsa da, devam etmesi için yalvaran parmaklarına söz geçirmesi imkânsızdı. "Hanene artı puanı yazdım o halde," dedi gülerek. "Kararımı o artılar ve eksilere göre vereceğim."

"Öyle mi, sarışın? O halde seni sıkça öpmeliyim."

Onun hitabı delicesine hoşuna giderken, sanki bu ciddi bir kararmış gibi düşünüp kaşlarını çatarak yanıtladı. "Bundan emin değilim."

Kuzey kısık bakışlarını onun yüzünde, dudaklarında, minicik burnunda dolaştırırken, etraflarını çevreleyen yoğunluğu hissedebiliyordu. Ona bakmaya bir türlü doyamıyor, işinin başına dönmesi gerektiğini bilse de bunu istemediğini fark ediyordu. Fakat ondan biraz uzaklaşıp düşüncelerini tartması gerektiğini biliyordu. Buna rağmen tam aksi şekilde hareket ediyor, zihnindeki uyarıları görmezden gelerek bambaşka sözler söylüyordu. "Hadi git artık," diye fısıldadı zorlukla. Selin'in de onunla kalmak istediği, parlaklığı sönen bakışlarından anlaşılıyordu.

"Görüşürüz, Kuzey," deyip arkasına döndü. Ardından sanki son anda aklına gelmiş gibi yeniden ona bakıp, sakallarının arasına ufacık, kokusunu içine çektiği bir öpücük bıraktı. Hemen sonra seri adımlarla ofisine girdi.

Kuzey onun ardından bakarken dudakları kıvrıldı. Adamlarının etrafta olduklarını düşününce bir şey söylemeden arabasına bindi. Tam arabayı çalıştırmak üzereyken Selin'in oturduğu koltuktaki telefonu gördü. Düşürmüştü. Zaman kaybetmeden eline alıp arabadan çıktı ve ofisin olduğu binaya girdi. Asansöre bindikten sonra binanın ne kadar güvensiz olduğunu düşündü. İlk gelişinde de farkına varmıştı fakat şimdi bu durum onu daha çok rahatsız ediyordu. Selin kesinlikle çok daha şık bir ofiste olmayı hak ediyordu. Ancak onun kendi çabalarıyla bir yerlere gelmek istemesini anlayabiliyordu.

Selin'in ofisinin önüne geldiğinde zili çaldı. Kapı esmer bir kız tarafından açıldığında küçük bir baş selamıyla kendisini tanıttı. "Ben Kuzey Doğan... Selin Hanım içeride mi?"

"Evet, efendim. Bir bey onu bekliyordu, hemen odasına geçti."

Kuzey'in duyduklarıyla kaşları çatıldı. "Kim bekliyordu?"

"Kendisi bir dekorasyon işi için geldiğini söyledi. Selin Hanım'la hem tanışmak hem de teklif almak istiyormuş."

"Anladım," dedi Kuzey sertçe. Normalde telefonunu Selin'in asistanına bırakabilirdi. Ama nedense içinde anlam veremediği bir huzursuzluk, kalbinde sebebini bilmediği bir koşturmaca vardı. "Arabada bir şey unutmuş. Kendisine vermem gerek," dediğinde kızı şaşırttığının farkındaydı. Selin bir toplantıdayken içeriye girmesinin yakışık almadığını biliyordu fakat umursamadı. İçindeki anlamsız sıkıntıdan kurtulabilmek için buna ihtiyaç duyuyordu.

"Odasını biliyorsunuz sanırım."

"Biliyorum. Haber vermene gerek yok," diyerek ilerledi ve kapıyı tıklatarak içeri girdi. Masanın hemen karşısında oturan Selin'e baktığında, gözlerinin şaşkınlıkla açıldığını fark etse de umursamadan başını sağa çevirdi. Takım elbiseli adamı gördüğünde kaşları çatıldı. Adamın duruşu kısa bir süreliğine değişince, Kuzey bunun nedenini merak etmeden duramadı.

"Kuzey?" dedi Selin şaşırdığını belli eden bir tonlamayla. "Bir şey mi oldu?"

"Evet." Kuzey kendisini toparlayıp soğukkanlı duruşunu takındı. "Telefonunu arabada düşürmüşsün." Elindeki telefonu kendisine yaklaşan kadına uzatıp, onun soru işaretleriyle yüklü gözlerine baktı.

Selin onun bakışlarının yoğunluğu karşısında yutkunurken, neler olduğunu anlamaya çalışıyordu. Ancak Kuzey çoktan otoriteyi ele alarak, ileride oturan adama hitaben konuşmaya başlamıştı.

"Kusura bakmayın, toplantınızı bölmek zorunda kaldım," dedi yapmacık bir nezaketle. Selin'i ve kendisini inceleyen bu adam hoşuna gitmemiş, duruşundan ve bakışından anlam veremediği, huzursuz edici bir şeyler sezmişti. Üstüne bir de Selin'e beğeniyle baktığını görmek, damarlarındaki kanı alevlendirmişti.

"Yılmaz Bey..." dedi Selin bakışlarını Kuzey'den ayırmadan. "Bir dekorasyon projesi için teklif almaya gelmiş."

"Öyle mi? Memnun oldum," dediğinde, adam oturduğu yerden kalkıp onlara doğru yürüdü. Elini uzatarak tokalaşmaya çalıştığını görmek Kuzey'i öfkelendirdi. Buna rağmen rahat bir biçimde elini uzatıp kendini tanıttı. "Ben Kuzey Doğan," dedi tok sesiyle. Selin'in ne düşüneceğini umursamadan sözlerini sürdürdü. "Selin'in arkadaşıyım. Yakın bir arkadaşı..." Sözcükler ağzında paslı, iç kemiren bir tat bırakmıştı. Kendisini tanıtacak bundan daha yakın ve tehditkâr bir sıfat bulamamaktan hoşlanmamıştı.

"Memnun oldum, Kuzey Bey. Ben de Yılmaz..." dedi adam daha fazla bilgi vermeden.

Selin ortamdaki gerginliği hissederken, Kuzey'in tavırlarını anlamlandırmaya çalıştı. "Yılmaz Bey, birkaç dakika izninizi rica edeyim." Kuzey'in koluna uzanıp, birlikte odadan çıkmalarını sağladı. Toplantı odalarından birine yürürken, Kuzey'in onu takip ettiğinin farkındaydı. Zira odaya girdiğinde peşinden gelen adam hızla içeri dalmış, kapıyı da seri bir biçimde kapatmıştı.

"Bir sorun mu var, Kuzey?" diye sordu merakla. Kendisine doğru yürüyen adamın öfkeli gözlerine baktı.

Kuzey yanıt vermeden ona yaklaştı. Elindeki telefonu alıp hışımla masanın üzerine bıraktıktan sonra, onu belinden haşince kavrayarak kendisine bastırdı. "Bir sorun falan yok!" dedi onu sıkıca sarmaya devam edip masaya doğru ilerletirken. "Ne olabilir ki?"

"Bilmiyorum. Sinirli misin? Bir şey olmuş gibi sanki..."

Kuzey dudaklarını onun boynuna doğru uzattı. Tenine ıslak bir öpücük bırakırken, sesi boğazının derinlerinden bir hırıltı halinde çıktı. "Hiçbir şey yok," dedi içinde kaynayan öfkeyi bastırmaya çalışarak. "Sorun da bu zaten."

Selin söylediklerinden hiçbir şey anlamasa da boynuna değen sıcak dudaklarla her şeyi unuttu. İçeride bir müşterisinin olduğu düşüncesi aklından çıktı. "Nasıl yani?" diye zorlukla fısıldadığı sırada boynuna değen dille dudaklarından kısık bir inleyiş fırladı.

Kuzey duyduğu bu sesle adeta çıldırarak onu kalçalarından kavradı. Hafifçe kaldırıp masanın üzerine oturmasını sağladı. Bacaklarını hızla açıp o enfes aralıkta yerini alırken, onu kendisine doğru iyice çekip incecik bedenini sertliğine bastırdı. Kadınlığının pantolonun kumaşından bile hissettiği sıcaklığı, çıldırmasına ramak kalmasına neden olmuştu. "Sorun hiçbir şey olmayışı!" diye tısladı dişlerinin arasından. "İçeride... Kendimi tanıtacak daha gerçek bir sıfat bulamayışım mesela!" Ve içinden sinirle ekledi. *Bana istemediğim şeyler yaptırışın!*

Selin bacaklarının arasına girmiş adama buğulanmış gözleriyle baktı. Dudaklarını hafifçe yalayarak adeta onu tutkuya davet etti.

Kuzey hızla onun boynunu kavradı. Dudaklarını sertçe birleştirerek Selin'in aralamakta gecikmediği ağzından içeri sızdı. Dilini onun ıslak, sıcacık bir kuyuyu andıran ağzının içinde dolaştırdı ve dudaklarını emip kendi dudakları arasında kıstırdı. Eli hâlâ boynundayken, diğer eli incecik belinden kalçalarına doğru ateşten bir yol çiziyordu. Nefes nefese dudaklarını Selin'inkilerden ayırıp uzaklaştı. Genç kadının gözleri kapalıydı, solukları sıklaşmıştı, sanki daha fazlası için Kuzey'i çağırıyordu. İçerideki adamın ya da başkalarının da aynı arzuyu hissedebileceklerini düşünmek, öfke dolu bir kıskançlıkla yıkanmasına neden oldu. "Eninde sonunda..." dedi Kuzey onun çenesini kavrarken. Paylaşamama hissi ilk kez benliğini esir alıyordu. "Teklifimi kabul edeceksin, Selin. Başka bir seçeneğin yok." İçinde kaynayan bu amansız duyguların sarsıcı etkisiyle iliklerine kadar ürperdi. "Ve sen kabul ettikten sonra, sana beğeniyle bakan her adama *benim* olduğunu göstereceğim. Anladın mı?"

"Zorbalık ediyorsun. Zaman tanıyacağını söylemiştin."

"Zaman tanıyorum işte! İstediğin kadar düşün. Ama cevabın her şekilde evet olacak!" Onun inatlaşmasına fırsat vermeden bir kez daha dudaklarına kapandı. Kalçalarını tek eliyle kavrayıp kendisine doğru çekiştirirken, kasıklarının arasında ona duyduğu arzunun kanıtını hissetmesini sağladı. İçini kemirip duran o huzursuzluk, Selin'in de aynı tutkuyla karşılık vermesiyle uçup gitmişti. Ancak bu, içerideki adamdan hoşlanmadığı

gerçeğini değiştirmezdi. Kollarındaki kadınla o anda delilercesine sevişmeyi istese de, bunun olamayacağını biliyordu. Dudaklarını bir kez daha ondan ayırdı ve çenesine ufak bir ısırık bıraktı. Ardından küçük ama yakıcı öpüşlerini boynuna, kulağının hemen altına değdirdi. Dilini şahdamarının üzerinde gezdirdiğinde, Selin başını arkaya atarak arzuyla inledi. "Ben kararımı verdim, Selin. Benim olana kadar, vazgeçmeyeceğim," diye fısıldayıp o inleyişin içinde yarattığı alevi yok saymaya çalıştı. Boynunu, kadınsı kokusunun kaynağını bir kez daha öpüp ondan hızla uzaklaştı. "Akşam çıkışta beni bekle," dedi emreden bir tonda. "Seni ben alacağım." Selin'in itiraz edecek hali olmadığının farkındaydı. Masanın üzerinde oturmuş görüntüsü, berelenmiş dudakları ve buğulu bakan menekşe gözleriyle bir tutku tanrıçasını andırıyordu. Fakat Kuzey şimdilik bu düşünceleri beyninin en kuytularına itiyordu. Selin'i toplantı odasında yalnız bırakıp ofisten çıkarken düşünceliydi. Onu sarstığını biliyor, ancak kendisinin de en az onun kadar sarsıldığını fark etmek bir türlü yardımcı olmuyordu.

Saatlerdir hissettikleri ona aman vermiyordu. Kendisine duyduğu öfkeye bir de kıskançlık eklenmişti. *Yeniden!* O herifin yanında kendisini gerektiği gibi tanıtamamak hoşuna gitmemiş, adamın Selin'e bakışları onu delirtmişti. Bundan daha önemlisi, adamla ilgili temelsiz bir şüphe duymuştu. Şimdilik bunu yok sayıyordu. Dudaklarında Selin'in tadı, kasıklarında onun kadınlığının giysilerinin üzerinden bile duyumsadığı sıcaklığı varken, onunla ilgili hayallere kapılmak daha çekici geliyordu. Ama yine de... Yukarıya, ofiste kalması şartıyla bir koruma göndermeyi atlamadı. Selin'in iyi ve güvende olduğunu bilmek, kabul etmek istemese de arzularından daha fazla önem taşıyordu.

Altıncı
Bölüm

Bal rengi saçları ışıltılı dalgalar halinde omuzlarından dökülen kızdan bakışlarını ayırmadan elleri ceplerinde öylece bekledi. Gözleri kızın dikkat çeken daracık pantolonunda, yüksek topuklu, onu olduğundan daha da göz alıcı gösteren ayakkabılarında gezinirken, memnuniyetsizce homurdandı. Etrafı kolaçan eder gibi bakarken, neredeyse tüm erkeklerin gözlerini kızın üzerinden ayıramadığını fark etti. Kaşlarını çatarak ona doğru yürüdü ve zorlukla taşımaya çalıştığı bavulları tek hamlede aldı. "Yolculukta bile böyle giyinmek zorunda mısın?" diye sordu öfkeyle.

Kızın yüzündeki gülümseme aniden hırçın bir hal alırken ellerini göğsünde bağladı. "Hah! Hödüklüğünden bir şey kaybetmemen çok hoş! Seni görmek de çok güzel, sevgili abiciğim," deyip adamın yüzüne bakmadan adımlarını hızlandırdı. Ancak Kuzey'in sert tutuşuyla durmak zorunda kalmıştı.

"Gel buraya, deli kız!" dedi Kuzey gülerek. Kıza bakan gözleri şefkatle dolarken dudakları hafifçe kıvrıldı. Onu kendisine çekip sımsıkı sarıldı ve burnunu küçüklüğünden beri kokusu değişmeyen saçlarına bastırdı. "Hoş geldin," diye fısıldadı sevgiyle. Kız da kollarını onun beline dolanmış, abisinin güven veren sıcağında gülümsemeden duramamıştı.

"Hoş buldum, abi. Çok özlemişim."

"Ben de... Ama neyse ki uzun süre buradasın." Naz kollarından telaşla sıyrıldığında, Kuzey onun soru sormasını engelledi. "Bakma öyle! Hadi çıkalım buradan, arabada konuşuruz." Genç kızı belinden tutarak çıkışa yönlendirdi. Günler önce olan biteni Naz'ı tedirgin etmeden nasıl anlatacağını planlarken, tüm gerçekleri söylemezse onun kendisini dinlemeyeceğini düşündü. Onun hayatını tehlikeye atmaktansa, biraz korkmasının bir sorun yaratmayacağını aklından geçiriyordu.

Havaalanının önünde bekleyen arabaya ulaştıklarında, korumalar hızla toparlandı. Kardeşiyle birlikte lüks arabanın arka koltuğunda yerlerini aldıklarında, kollarına sığınan küçük prensese gülümsedi. "Yolculuk nasıldı, anlat bakalım?"

"Gayet iyiydi. Sen nasılsın, abi? Annemle babam neden gelmedi? Soracağım onlara eve gidince!"

Kuzey gülümseyerek kardeşinin güzel yüzüne baktı. "Annem sen geleceksin diye evi birbirine katmıştır her zamanki gibi. Hem özellikle ben almak istedim seni. Eve gidince doya doya hasret giderirsin."

Naz'ın duruşu aniden ciddileşti. "Neler oluyor?" diye sorarken tedirgindi. İşitecekleri onu korkutuyor, merakla neler olduğunu öğrenmeyi bekliyordu.

Kuzey derin bir nefes alıp, her şeyi en başından anlatmaya koyuldu. Selin'le ilgili detayları atlayıp, tam bir cadaloz olan kardeşinin diline düşmekten kurtulmuştu. Her sözünden sonra Naz'ın dudakları şaşkınlıkla aralanıyor, gri-mavi gözleri fal taşı gibi açılıp Kuzey'in sözlerini anlamlandırmaya çalışıyordu.

"Kim peki bunlar? Bulabildiniz mi?"

"Henüz değil," diyerek geçiştirdi Kuzey. Ona şüphelerinden bahsedemezdi. "Olay daha çok yeni zaten... Ama merak etme, kısa zamanda çözülecek."

"Sen yine de kendine dikkat et."

Kuzey onun endişesine güldü. "Asıl ben senin kendine dikkat etmeni istiyorum, Naz. Bu işin arkasında kimler olduğunu öğrenene kadar korumasız dolaşmanı istemiyorum."

"Yalnızca bir süreliğine kabul edebilirim, abi. Çok uzun kalmadan Amerika'ya geri döneceğim."

"Oraya da korumayla gidersin o halde..."

Abisine şaşkınlıkla baksa da bu konuyu şimdi konuşup sinir harbi yaşamayı istemiyordu. Bir şekilde o zamana kadar olayların çözüleceğini ve başı ağrımadan, korumalarla gitmek gibi bir durumun içinde kalmadan halledeceğini umuyordu. "Bunu sonra konuşuruz," dedi sıkıntıyla. Amerika'ya giderken

tek başına olması gerektiğini düşünüyor, bunun bir çaresini bulacağından şüphe duymuyordu.

❄

Naz'ı kollarında sımsıkı sarıp başının tepesine şefkat dolu bir öpücük bırakan babasına bakarken homurdandı. "Şımartmayın şunu! Siz böyle yaparsanız tepemize çıkacak burada."

"Çok biliyorsun, abi. Babam beni özlemiş diye kıskanıyorsun bence."

Kuzey gözlerini devirdi. "Kıskanmak mı? Hiç alakası yok. Kendimi şu anda babamın kollarında, başıma öpücük konduruluken hayal etmek istemiyorum doğrusu."

Masadakiler dayanamayıp kahkahalarını serbest bıraktıklarında Kuzey de gülümsedi. Naz'ı eve getirdikten sonra, kendisi aç olmasa da hep birlikte yemeğe oturmuşlardı. Elbette yemek esnasında yine Kuzey'in yaşadığı olay konuşulmuş, babasının da isteğiyle Naz korumalarla dolaşma konusunda ikna edilmişti. Fakat Kuzey kardeşinin haylazlıkta bir numara olduğunu düşünüyor, gözünü dört açması gerektiğini kendisine hatırlatıyordu.

Akhan'ın yaptığı araştırmayla ilgili hâlâ bir sonuç yoktu. O geceki arabayla ilgili elle tutulur bir şey çıkmamıştı. Kuzey, bunu yapan her kimse kendini yeniden göstereceğini biliyor, bu kez neler olduğunu çözebilmek için doğru zamanı kolluyordu.

Dikkatini yeniden masada konuşulanlara verdiğinde, annesiyle Naz'ın yaptıkları planları işitti. Elbette önce ailenin kadınlarıyla bir araya gelinecek, sonrasında bir sürü organizasyon bunu takip edecekti. Kuzey onların sohbetlerine katılıp aileyi ilgilendiren her haberi dinlemeye çalışırken, vaktin nasıl geçtiğini anlamadı. Saatine baktığında Selin'in işten çıkışının yaklaştığını görmüş, onu alması gerektiğini hatırlamıştı.

"Hadi, Burcu halamlara gidelim o zaman," dedi Naz annesine hitaben. "Mira'yı görmek istiyorum önce. Çok özledim, uzun zamandır görüşmedik."

"Tamam, canım. Ben Burcu'yu arayıp haber vereyim o halde."

Annesinin masadan kalkmasıyla, Kuzey de ayaklandı. Selin'i arayıp kendisini beklemesini söyleyecek, sonrasında ailesiyle vedalaşıp evden çıkacaktı. Bahçeye açılan büyük kapıya doğru ilerleyip, telefonunu hızla cebinden çıkardı. Selin'in numarasını bulup arama tuşuna bastığında, dudakları onun sesini duyacak olmasının düşüncesiyle hızla kıvrıldı. Telefon birkaç çalışta açılıp sesi kulaklarına dolduğunda gülümsemesi arttı.

"Alo, Kuzey!"

"Umarım hâlâ iştesindir."

"Evet. Sen alacağını söylediğin için bekliyorum."

"On dakika kadar gecikebilirim. Geldiğimde arayacağım seni," dedi Kuzey. Selin'in onun sözünü dinlemesi hoşuna gitmişti.

"Kuzey..." diye seslendi genç kadın tereddütle. "İşin varsa ben kendim giderim. Beni işten alman gerekmiyor, biliyorsun."

"Biliyorum," dedi Kuzey düşünmeden. "Ama zaten sadece işten almakla kalmayacağım. Birlikte yemek yiyeceğiz."

"Öyle mi? Anlaşılan yine fikrim sorulmuyor."

Kuzey onun sesindeki gülümsemeyi hissettiğinde muzipçe konuştu. "Müşterin olacak o herifi beğenmediğim için cezalısın. İstediklerimi yapmak zorundasın. Sahi? Onunla anlaştınız mı?"

"Evet, anlaştık. Onunki daha uzun ve kapsamlı bir iş. Dolayısıyla senin evinle uğraşırken, ona da başlayacağım. Ayrıca..." dedi genç kadın hafifçe kıkırdayarak. "Müşterilerimi beğenmen gerekmiyor, Kuzey."

"Öyle mi? Toplantı odasında bu kadar hazır cevap değildin sen."

"Terbiyesizsin işte. Sana bundan sonra beni öpmeyi yasaklamalıyım."

Onun cılız bir öfkeyle söylenmesi Kuzey'in kanını kaynatmaya yetti. "Yasakları pek umursamadığımı söylemiştim. Seni öpmeme de, sana dokunmama da engel olamazsın." Sesini hafifçe alçalttı. "Ve çok yakında seninle sevişmeme, teninin tadına varmama da engel olamayacaksın."

Selin işittikleriyle kızarsa da, hemen ardından Kuzey'in arsızlığına ayak uydurdu. "Sevişmenin çift taraflı bir şey olduğunu sanıyordum. Yani buna benim de katılmam gerekmiyor mu?"

Kuzey dayanamayıp sesli bir şekilde güldü. "Katılmaman gibi bir durum olacağını mı sanıyorsun?" dedi ukala bir kendine güvenle. "O gün geldiğinde, sen de istediğim karşılığı bana vermek konusunda direnemeyeceksin. Benim kollarımda öylece durman mümkün değil." Yalnızca bu ufacık konuşmayla bile vücudu kaskatı kesildiğinde homurdandı. "Beni şu anda nasıl bir duruma soktuğunu bir bilsen, sarışın!"

Tam o sırada arkasından gelen sesle konuşması yarım kaldı.

"Hadi, yakışıklı! Gelmiyor musun?"

Kardeşine gülümseyerek bakıp, bir dakika beklemesini gösteren bir işaret yaptı.

Oysa Naz'ın sesi, Selin'in kulağına çoktan ulaşmıştı. Duyduğu tınıyla neye uğradığını şaşırırken, kelimeler beyninde art arda dönmeye başladı. "Sen... Müsait değilsin sanırım," deyip gözlerini yumdu. İşittiklerini sindirmeye çalışsa da imkânsızdı. O hitap şekli ve kelimelerin ardında yatan anlam Selin'in kafasına bir balyoz gibi inmiş, adamın onunla neler konuştuğunu düşününce tarifsiz bir öfke tüm benliğini sarmıştı.

"Müsaitim, Selin. Birazdan geliyorum," dedi Kuzey onun ruh halinin farkına varamayarak.

"Gelme, Kuzey!" diye öfkeyle soludu. Aldatmanın kendisine göre olmadığını söyleyen adam, kim bilir nasıl ortamlarda bulunuyordu? Üstelik bunun illa fiziksel bir durum olması gerekmezdi. Kuzey bir başka kadına kendisine o şekilde hitap etme hakkını verebiliyorsa, Selin'i çok da önemsemiyor demekti.

"Ne demek gelme?" dedi Kuzey kaşları çatılırken. Onun davranışlarındaki değişikliğe yetişemediğini hissetti.

"Gelme! Ben evime gidiyorum. Sen de kimseyi bekletmezsin böylelikle!" diye bağırıp, ona yanıt verme fırsatı tanımadan telefonu suratına kapattı.

Kuzey ise, şaşkınlığına karışan uçsuz bucaksız bir öfkeyle burnundan solur bir halde telefonun ucunda kalakalmıştı.

❄

Bedeni hayal kırıklığıyla sarsılıyor, daha bu sabah her şeyin istediği gibi gideceğini düşündüğüne inanamıyordu. Buzdolabı olacak azgın tekenin onun için çaba harcadığını sanmak aptallıktı. O soğuk nevalenin karşısına geçip, buz bakışlarını oymak istiyordu.

Kuzey'in başına diktiği korumaları umursamadan taksiye bindiğinde adamlar itiraz etmeye çalışsa da Selin hiçbirini dinlemedi. Nihayetinde çevirdiği taksiyle evine kadar ulaşabilmişti. Ancak elbette ki korumalar bir an bile peşini bırakmamış, akıllarınca Kuzey'in emirlerini yerine getirmişlerdi.

Yol boyunca Kuzey iki kez aramıştı ancak Selin yanıt vermemişti. Bunun üzerine adam bir daha aramamıştı. O andan beri genç kadın, önüne geçemediği bir sinir harbinin içine hapsolmuş, duyduğu o kelimeleri kulaklarından atmayı başaramamıştı.

Dairesine girdiğinde koridordaki ışığı yaktı ve çantasını dresuara bırakıp hızla içeri geçti. Fakat cep telefonunu çantasında unuttuğunu anımsayarak tekrar geri döndü. O sırada kapının çalındığını duydu. Kimin gelmiş olabileceğini merak ederek kapıyı açtığında, karşısındaki adamı görmeyi kesinlikle beklemiyordu. Onun birkaç arayışta vazgeçip, kendisiyle daha fazla uğraşamayacağını sanmıştı.

"Kuzey..." diye fısıldadı onun öfkeli grilerine bakarken.

Kuzey hızla evin içine girip kapıyı arkasından sertçe kapattı. Kadının yüzüne parçalamak ister gibi bakarken, onu korkutmayı umursamadı. "Bir daha..." diye kükredi onun kollarını haşin bir tavırla kavrayıp sırtını duvara yaslarken. "Sakın telefonu suratıma kapatayım deme!"

Selin başını kaldırarak duruşunu dikleştirdi. Öfkeli bir şekilde adamı yanıtlarken, zerre kadar korkmuyordu. "Siz onu hak etmiştiniz, Kuzey Bey. Sizi yakışıklı bulan hayranlarınızla vakit geçirmek yerine, buraya neden geldiğinizi anlayamıyorum."

Kuzey elini genç kadının boynuna attı. O incecik boynunu sararken öfkesine engel olmaya çalışıyor, onu incitmemesi

gerektiğini kendisine hatırlatıyordu. "Ne hayranından bahsediyorsun sen?" diye hırladı dişlerinin arasından.

Selin onun dokunuşuyla kısa bir an sersemlese de kendini toparladı. "Telefonda benimle konuşurken idare ettiğin hayranlarından bahsediyorum elbette."

Kuzey'in kaşları çatılırken bakışları genç kadının dolgun dudaklarını buldu. Onun kimden bahsettiğini kavradığında, homurdanarak dudaklarına kapandı. Alt dudağını kendi dudakları arasında kıstırıyor, arsızca emip incitmek ister gibi ısırıyordu. Tenini örselemeyi umursamıyor, elleri utanmazca kadının bedeninde, incecik belinde, kalçalarında geziniyordu. "Beni çıldırtıyorsun, kadın! Hayranım falan değil o!" dedi boğazının derinlerinden gelen boğuk bir sesle. Selin'in dudaklarından dökülen iniltileri duyup, daha fazlasını istediğini belli edercesine kollarını boynuna doladığını fark ettiğinde, o dudakları yeniden yakaladı. Hissettiği bu ateşe dayanamayıp, onu tek hamlede kucağına aldı. İncecik, uzun bacaklar beline dolandığında homurdandı. Kucağında Selin'le birlikte salona doğru ilerlerken bir an bile dudaklarını ondan ayırmamıştı.

"Bırak beni!" diye bağırdı Selin kollarında çırpınarak.

Kuzey onun da aralarındaki bu tutkudan hoşlandığını düşünüp hareketlerini daha cüretkâr hale getirdi. Koltuğa oturup onu kucağında tutmaya devam ettiğinde dudaklarını boynuna yaslamış, dokunduğu teni emmeye, öpmeye, hatta sertçe dişlemeye başlamıştı.

"Kuzey..."

Onun fısıltısını duyduğunda gülümsedi ancak dudakları tenini bırakmadı. "Yeniden Bey'den Kuzey'e terfi etmem güzel!" diye inledi. Başladığı şeyin devamını getirmemek için kendisini zor tutuyordu. Kucağında kıpırdanan kadının sıcaklığını hissetmesiyle, kanında akmaya başlayan arzu delicesine hızlandı. Kuzey ellerini vahşice onun göğüslerine götürdüğünde, üzerindeki bluzu hafifçe sıyırıp tenini ortaya çıkardı.

Selin ise onun dokunuşunun etkisiyle başını arkaya savurup, durmaları gerektiğini fısıldayan iç sesini bir süreliğine

susturdu. Biraz daha yakın olmalarının bir sakıncası yoktu. Kuzey'in bakışlarının aksine ateşi andıran elleri göğsünde, göğsünün ucunda gezinirken iradeli olması imkânsızdı. Ancak asıl kıyamet Kuzey'in dudakları göğüslerini bulduğunda yaşanmış, Selin göğüs uçlarına değen arsız dili hissetmesiyle dudaklarından fırlayan çığlığa engel olamamıştı. Adamın dokunduğu yeri tutuşturan temaslarına doyamıyor, pantolonun üzerinden kadınlığını okşayan eli hissettiğinde kendinden geçiyordu. Onun üzerine ata biner gibi otururken kendini adamın sertliğine sürttüğünün farkına varamıyor, hissettiği tutkunun esaretinde yalnızca içgüdüleriyle hareket ediyordu.

Bir an sonra Kuzey ondan hafifçe uzaklaştığında, yüzünü boynuna bastırıp nefesini düzene sokmaya çalıştı. Genç adam parmaklarını çenesine uzatıp göz göze gelmelerini sağladığında, o bakışlarda gördüğü kopkoyu tutkuyla zorlukla yutkundu.

"O duyduğun ses..." dedi Kuzey başparmağını onun kızarmış dudaklarında sertçe dolaştırırken. "Kardeşime aitti, Selin!" Onun kocaman açılan gözlerini gördüğünde dudakları hafifçe kıvrıldı. "Ama birbirimizi her kıskandığımızda bugünkü gibi patlamalar yaşayacaksak, buna bir itirazım olacağını sanmıyorum." Bir kez daha, onay alma gereği duymadan kadının dudaklarına uzandı. Onun dudaklarının aralanışıyla birlikte, dili ıslak ağzının içine sızdı. Dilleri birbirini okşuyor, kendi danslarını kendileri yaratıyordu. Kuzey, Selin'in dudaklarını kanında kaynayıp tüm bedenini dolaşan bir tutkuyla örselerken, yalnızca nefes almak için zoraki molalar veriyordu. Dudakları hâlâ kucağında oturan kadının dudaklarında, boynunda, yüzünde dolaşırken, elleri de dolgun göğüslerinde, pantolonunun lanet bir şekilde örttüğü uzun, ince bacaklarında geziniyordu.

"Kuzey..."

Onun fısıltısını duyduğunda, bakışlarını fildişi rengindeki narin boynundan yukarılara doğru çıkardı. Gözleri önce sakallarının iz bıraktığı çenesinde ve teninde dolandı. Genç kadının sıklaşan solukları ve heyecanının etkisiyle kızaran yanakları, dudaklarının arsız bir memnuniyetle kıvrılmasını sağladı.

"Bu geceyi zehir ettim sanırım," dedi Selin bakışları onun dudaklarındayken.

"Biraz öyle oldu." Kuzey hafifçe güldü. "Ama şu anda bu pozisyondayken buna üzülmemi bekleme benden."

"Terbiyesizsin işte!"

Kuzey, yalancı bir öfkeyle onu itip kollarından kurtulmaya çalışan kadını sıkıca sararak gitmesine engel oldu. Bir eli bluzunun üzerinden incecik belini sıkıca kavrarken, diğer eli boynuna uzanarak yüzünü kendisininkine yaklaştırdı. "Evet, öyleyim. Terbiyesiz, edepsiz, arsız... Birçok sıfat sayabilirsin benimle ilgili." Başparmağını sertçe onun alt dudağına sürttü. "Ama hiçbir şey bu gecenin önüne geçemez. Az önce dudaklarımın değdiği tenin... Parmaklarımın altında yumuşaklığını hissettiğim göğüslerin... Bacaklarını saran şu lanet pantolonun üzerinden bile bedenimi yakan sıcaklığın..." Selin'in dudaklarının aralandığını ve menekşe rengi gözlerinin kapandığını gördüğünde içini erkeksi bir gurur kapladı. "Tüm bunlar beni terbiyesiz olmaya itiyor. Daha fazlasını arzu etmemem ancak bir kıyamet alameti olabilir."

"Sen... Böyle konuştuğunda beni ne kadar utandırdığını biliyor musun peki? Böyle şeyler söylediğinde kendimi nasıl hissettiğim konusunda bir fikrin var mı?"

Kuzey onun üzgün ses tonunu duyduğunda, yüzünü avuçlarının arasına aldı. "Bana bak, Selin!" diye emretti. Onun dile getirdiklerinden hoşlanmamıştı.

Selin gözlerini açıp adama baktı. Az önce söylediklerinin hissettikleriyle hiçbir ilgisi yoktu. Kuzey'in yarattığı alevlerde yanmak için sabırsızlanıyor, ama onu yatağına aldığı diğer kadınlar gibi sıradan görmesinden korkuyordu. Bu yüzden de onu delicesine heyecanlandıran sözlerini her duyduğunda, hislerini ruhunun derinliklerinde hapsetmeye çalışıyordu. İçindeki zincirlerinden koparak özgür kalabilmek için direnen tutkulu kadını dizginlemek zorlaşsa da kendisini tutuyordu. Çünkü Selin, ona çatık kaşlarının altından bakan bu adamın, teninden daha fazlasını arzulamasını istiyordu.

"Şimdi beni iyi dinle!" dedi Kuzey kararlılığının ardına saklı bir öfkeyle. "Nerede olduğunun farkında mısın?" Selin utanarak rahatsız bir şekilde kıpırdandığında onun uzaklaşmasına izin vermedi. "Sana soruyorum, Selin!" Ondan yanıt alamayışı, dahası yüzündeki burukluk canını sıkmıştı. "Konuşmayacak mısın? Pekâlâ! Ben söyleyeyim sana nerede olduğunu." Onu iyice kendine bastırarak, kaskatı erkekliğini hissetmesini sağladı. "Buradasın. Benim kucağımda... Seni, tenini tamamen hissedebilmek için çıldıran bir adamın kollarındasın." Onun konuşmak üzere dudaklarını araladığını gördüğünde, parmaklarını ağzının üzerine kapattı. "İki insanın birbirine hissettiği tutku utanılacak bir şey değil. Üzülmeni gerektirecek bir şey yapmıyoruz."

Selin dudaklarındaki erkeksi parmakları hafifçe uzaklaştırıp, büyüleyici bakışlarını ona sabitledi. "Bu yalnızca şehvet... Her kadına hissedebileceğin, hatta halihazırda hissettiğin bir şey. Söylediklerin bana kendimi farklı değil, sıradan hissettiriyor, Kuzey. Seninle geçirdiğimiz zaman muhteşemdi. Ama yaşamak istediklerin gerçekleştiğinde hiçbir şeyin öneminin kalmayacağını bilmek... Bu berbat bir his olmaktan öteye geçemiyor."

Kuzey onu kollarında sıkıca sarmaya devam ederken, "Farklı olmak mı istiyorsun?" diye sordu. Elini onun incecik beline sıkıca sardı. Selin'in ılık ve tatlı nefesi kendi soluklarına karışırken, bakışlarını bir an bile o menekşe rengi gözlerden ayırmadı. "Seni başka kadınlarla kıyaslamamı istemiyorsun ama şu anda aynısını kendin yapıyorsun. Kafanda türlü senaryolar üretip, seninle seviştikten sonra her şeyin önemini yitireceğini, arkamı dönüp gideceğimi düşünüyorsun. Doğru mu anlamışım?"

Selin masum bir tavırla başını sallarken, dudaklarına kapanan dudaklarla gözlerini hazla kapattı. Kuzey dudaklarını az önceki gibi hoyratça değil, çıldırtıcı bir yavaşlıkla ele geçiriyordu. Acele etmiyordu. Ağzının bir kuyuyu andıran ıslaklığına sızarken ağırdan alıyor, diline değen sıcacık dili hissetmek Selin'in tüm direnişini süpürüyordu.

"O halde farkı hisset," diye fısıldadı Kuzey sıklaşmış soluklarının arasında. Kendini engellemeye çalışmadan dürüstçe konuşmaya başladı. "Bu öpücüğün farkını sakın aklından çıkarma.

Bu gece, telefonu suratıma kapattığın halde buraya gelişim farklı. Daha önce hiç kimseye böyle bir tolerans tanımadım. Ya da bugün senin ofisinde yaşananlar... O adama daha fazlasını söylemek istemem... Seni baştan aşağıya süzen gözlerini oymamak için kendimi frenlemem... Bu, sıradan değil. Seninle daha fazla vakit geçirmeyi arzulamam, her kadına karşı gösterdiğim bir ilgi hiç değil."

Derin bir nefes aldı ve elini genç kadının saçlarına götürüp, başının tepesinde topuz yapılmış ipeksi telleri tek hamlede serbest bıraktı. Selin'in parlak, sarı saçları omuzlarından aşağıya dökülüp Kuzey'in göğsüne ve omuzlarına yayıldı. Güçlü elleri o yumuşaklığın arasına hoyratça dalmış, başını sıkıca kavrayarak arkaya doğru eğmesini sağlamıştı.

"Ne peki bu? Sıradan değilse ne?" Selin buğulu bakışlarını onun yakışıklı yüzünde gezdirdi. Adamın güçlü ellerini saçlarının arasında, sertliğini en kuytularında hissederken, işittikleriyle büyülenmiş haldeydi. İçten içe Kuzey'in daha fazlasını söylemesini arzuluyor, önündeki karanlık yolu aydınlatacak bir ışık yakmasını diliyordu.

"Bilmiyorum. Bildiğim tek şey, aramızda olan bitenin yalnızca şehvetten ibaret olmadığı." Bir an duraksadı. Kollarındaki kadına elle tutulur bir şeyler söylemesi gerektiğinin farkındaydı. Bunu ancak bağlılık sözü vermeden yapabilirdi. "Seninle sevişmek istediğimi inkâr edemem, Selin. Şu anda bundan daha fazla istediğim başka bir şey yok. Senin teninin her santiminin tadına bakmak, ıslaklığında kendimi kaybederken sıcaklığının beni sımsıkı sarışını hissetmek, dudaklarımı en kuytularında dolaştırmak arzularımın başında geliyor. Ama... İstediğim tek şey bir beden, yanıp tutuştuğum şey sadece seks olsaydı, bunu daha basit yollarla da elde edebilirdim. Üstelik çaba harcamama, kendimi yormama da gerek kalmazdı."

"Neden yoruyorsun o zaman kendini? Git ve istediğini al!" dedi Selin asi bir başkaldırışla.

Kuzey gülümseyerek yüzünü ona yaklaştırdı. Alnını alnına dayarken parmakları yumuşacık saçların arasından sıyrılıp öne

doğru kaydı. Kadının pürüzsüz yanağında dokunduğu yeri sızlatan bir temasla dolaştı. "İstediğim sadece bu olsaydı, şu anda da alabilirdim. Sana dünyanın döndüğünü dahi unutturmam, tecrübelerimi üzerinde uygulamam çok vaktimi almazdı," diye fısıldadı. "Ama ya istediğim sensen?" Ses tonu şüpheye yer bırakmayacak kadar kararlıydı. "İstediğim sana sahip olmak, seni benim yapmaksa?" derken istediğinin gerçekten bu olduğunu artık inkâr edemiyordu.

"Ne zamana kadar?" Selin titrek çıkan sesini bastırmaya gerek duymadı. "Ne zaman bitecek benimle sevişme isteğin?"

"Anlamıyor musun beni, Selin? Yoksa anlamamak için direniyor musun? Seni istiyorum ben. Hayatımda... Seni, *benim* diye tanıtabilmek istiyorum. Bunun ne zamana kadar devam edebileceğini bilmiyorum. Bununla ilgili sana bir söz veremem. Sadece..." Dudaklarını genç kadının dudaklarının üzerinde hafifçe dolaştırdı. Ardından boynuna, şahdamarının üzerine doğru inip ıslak öpücüklerini tenine bıraktı. "Tümüyle benim olmanı istiyorum. Yatağımda olman için çıldırıyorum. Kollarımda, yaratacağımızdan emin olduğum ateşte yanmanı ve en önemlisi de bir ilişkide ne olması gerekiyorsa her şeyi benimle yaşamanı arzu ediyorum. Ve sana... Çok fazla seçenek bırakmıyorum, Selin. Bunu o sevimli kafana soksan iyi edersin."

"Ya benimsin, ya kara toprağın diyorsun yani..." Ne söylediğinin farkına vararak narin parmaklarını dudaklarının üzerine kapattı. Adamın dudaklarından dökülen her cümleyle mest olsa da, yine çenesine hâkim olamamış, o tutkulu anı mahvetmeyi başarmıştı. Kuzey'in inanamıyormuşçasına ona baktıktan hemen sonra kendisini tutamayıp kahkahasını serbest bırakmasıyla rahatladı.

"Bu, hissettiklerimin fazla kıro bir aktarımı olmadı mı?"

Selin narin omzunu umursamaz bir şekilde silkti ve adamın kollarına daha çok sokulduğunun farkına varamadan cevap verdi. "Ne olmuş, canım! Sen de edepsiz bir kıro sayılırsın. Bence çok yakıştı."

Kuzey, sevimli ve ukala tavırlarıyla her defasında ona diklenen kadını kucaklayarak oturduğu yerden kalktı. Selin'in yanındayken gülümsemekten kendini alamadığını artık kavramıştı. Her ne kadar duygularının idaresini hâlâ elinde tutup, yoğun hislerini Selin'in farklılığına bağlasa da, aralarında yaşanacak her şeyi akışına bırakmakta kararlıydı. Ona yaşatabileceklerinin bilincinde olduğu gibi, asla vadedemediklerinin ve hiç veremeyeceklerinin de farkındaydı. Kuzey hâlâ anlamamış olsa da, aralarında yaşanabilecek her şeyi onu gördüğü anda üzerinden esip geçen sarsıcı rüzgâra bırakmıştı. "Sen çokbilmiş bir cadalozsun, biliyorsun değil mi?" diye sordu. Selin'in bacakları beline dolanmış, sapsarı saçları arkaya doğru savrulmuştu.

"Cadaloz mu? Çok teşekkürler, Kuzey. Ne kadar nazik olduğunu anlatmaya kelimeler yetmez."

"Ah! Nezaketime laf söyletmem. Şu anda kurt gibi aç olsam da, seni kucağımda taşıyorum ve yemeğe dair tek kelime etmiyorum. Tam bir centilmen olduğumu inkâr edemezsin."

"O zaman indir beni de bir şeyler hazırlayayım. Yemek fikrini tamamen unutmuşum, Kuzey. Kusura bakma lütfen." Mahcup bir şekilde onun kucağından inip, telaşla yüzüne baktı. Kuzey'in dudaklarındaki çarpık gülümsemeye takılıp kalsa da, belli etmemeye çalıştı. "Ne yemek istersin? Tercih ettiğin bir şey var mı?" diye sorduğunda adamın dudaklarındaki gülüş genişlemiş, Selin bu rahatlamış halinin ona ne kadar yakıştığını düşünmüştü.

"Edepsiz kırolar, akşam yemeklerinde sarışın cadalozları yemeyi tercih ederler," dedi Kuzey çapkın ve neşeli bir tavırla. "Tam ağızlarına layık..."

Selin kıkırtısını tutamayıp onun kollarına sokuldu. "Daha lezzetli şeyler biliyorum," diye mırıldandı gülerek. "Bana yardım edersen, tatmana izin veririm." Kastettiği gerçekten yiyecek bir şeyler olsa da, Kuzey elbette lafı tersinden anladı. Onun aklından geçenleri gecenin siyahına bürünen yoğun bakışlarında görmüş, ancak kendisini sımsıkı saran istekli kollardan kurtulmak için geç kalmıştı.

"Tadına bakmak istediğim şeyi biliyorsun." Kuzey onun belini sıkıca kavrayarak ince bedenini kendisine doğru çekti. Kasıklarını ona bastırmakta bir an bile tereddüt etmemiş, aralanan dudaklarını görmek genç adamı adeta delirtmişti. Selin'in o andaki karşı konulmaz güzelliğine, hissettiklerinin onun için de sarsıcı olduğunu ışıltılı bakışlarıyla belli edişine karşı koyamamış, dudaklarını hoyratça ele geçirmişti.

Dar koridorda yankılanan nefes sesleri ve kısık inleyişler dışında tek bir ses bile duyulmuyordu. Kuzey onun dudaklarını ve tenini güçlü bir savaşçı gibi yağmalıyor, ellerindeki ganimeti ıslak öpücükleriyle damgalayarak yalnızca kendine ait kılıyordu. Daha fazlasını yaşadığında nasıl hissedeceğini düşünüyor, bununla ilgili kurduğu hayaller bile onu sersemletmeye yetiyordu.

Selin'in tadına doymak imkânsızdı. Kendini soluk soluğa ondan kopardığında, "Yemek falan hazırlama," diye fısıldadı. Dudaklarını onun aralık dudaklarına sürttü, ardından alt dudağını sertçe ısırdı. "Dışarıdan söyleriz. Hem ben sanırım yemekten önce tatlı alacağım," diyerek onu tek hamlede kucakladı. Genç kadının dudaklarından firar eden küçük çığlığı duymazlıktan gelerek, az önce çıktıkları salona doğru yürümeye başladı. Saniyeler sonra koltuğun üzerine bıraktığı kadına aç bir kurt gibi bakarken, aklında onun çekiciliğinden başka bir şey kalmadı. Dizini koltuğun kenarına koyup Selin'in narin ve kıvrımlı bedenini kendininkiyle örterken, nasıl bir fırtınaya kapıldığının farkına varamamıştı.

❄

"Bu evden taşınmayı düşünüyor musun?"

Elindeki pizza diliminden aldığı küçük ısırığı zorlukla yutup, duyduğu soruya şaşırdığını belli etmekten çekinmeyerek, yanında rahatça oturan adama baktı. Onun bacak bacak üstüne atmış hali, geniş gövdesinin sığmakta zorlandığı sandalyeye evin hâkimiymişçesine oturuşu şaşırtıcıydı. Ancak bu manzara, Selin'in içini özlemle doldurmuş, tüm benliği titrese de kendisini adamın sözlerine odaklamayı başarmıştı.

"Hayır, düşünmüyorum. Evimden memnunum. Neden sordun ki?"

"Hmm..." Kuzey şarap kadehini eline aldıktan sonra Selin'in gözlerine baktı. Dudakları arsızca yana doğru kıvrılırken, birazdan söyleyeceklerinin onun hoşuna gitmeyeceğini biliyordu. "Güvenlik konusu bu apartmanda fazlasıyla eksik."

Selin bir an duraksayıp, onun sözlerinin devamını getirmesini bekledi. Ancak adam kendinden emin bir şekilde arkasına yaslanıp, elindeki kadehi tek seferde bitirdi. "Benim için yeterli!" dedi taviz vermeden. Onun gülüşünün sinir bozucu bir şekilde genişlediğini fark ettiğinde kaşlarını çattı. "Neden öyle gülüyorsun, Kuzey?" diye sorduğunda ise yüzüne değen iri eli ve muhteşem hissettiren dokunuşuyla titredi.

"Asıl sen neden söylediğim her şeye karşı gardını alıyorsun? Buranın senin için güvenli olmadığını söylemem, seni neden bu kadar rahatsız ediyor?"

"Rahatsız falan etmiyor. Bunu da nereden çıkardın?" Kuzey'in yanağından boynuna doğru süzülen okşayışlarıyla gözlerini farkında olmadan kapattı.

Oysa Kuzey farkındaydı. Onun üzerindeki etkisinin bilincinde hareket ediyor, Selin'in dokunuşlarına bu kadar kışkırtıcı şekilde teslim oluşu karşısında baştan ayağa sarsılıyordu. "Rahatsız ettiğinden eminim. Ama bunları dile getirmiyor olmamı bekliyorsan, istediğini ne yazık ki veremeyeceğim. Burası senin için güvenli değil. Çok daha lüks bir yerde oturman ve sağlam bir şekilde korunman gerekiyor."

Selin, "Bu konuda..." diye mırıldandı. Teninde dolanan parmakların etkisinden kendini kurtarmaya, Kuzey'in çevresinde yarattığı o büyülü havadan sıyrılmaya çalışıyordu. "Neden bu kadar takıntılı olduğunu anlamıyorum."

"Takıntı değil bu! Yalnızca koruma isteği."

"Neden?" diye sordu. Onun gri gözlerine bakarken, nedense bir şeyler gizlediğini düşünüyordu. "Neden bu kadar önemli senin için?"

"Önemli işte!" dedi Kuzey ona doğru uzanıp parmaklarını teniyle birleştirirken. Bu konuyu kapatmak için Selin'in aklını karıştırmaya çalışıyordu. Aksi halde iradesi dışında gelişen tüm o sarsıcı olaylardan nasıl bahsedebilirdi ki? "Daha fazla soru sorma!"

"Davranışlarının nedenlerini açıklamadan, benden her şeyi sorgusuzca kabullenmemi bekleyemezsin, Kuzey." Selin onun dokunuşunu düşünmemeye çalıştı. Ancak karşısında tek kelimeyle kusursuz görünen bir adam vardı. Üstelik Selin'in kalbi çoktan kanatlanıp onun kalbiyle sonsuza dek birleşmek için fırsat kollarken, karşı koymak iyice zorlaşmıştı.

"Açıkladığımda her söylediğimi sorgusuzca kabul edecek misin yani?"

Onun çapkınca kıvrılan dudaklarını gördüğünde gülümsedi. Diliyle dudaklarını yalayıp ışıltılı gözleriyle ona baktı. Kendi arsızlığına inanamayıp yüzünü onunkine yaklaştırırken, adamın taze nefesi tenini yalayıp geçti. Elini yavaşça kaldırıp, onun kirli sakalının gölgelediği yüzüne değdirdi. Kuzey'in kararan bakışları doğru yolda olduğunu gösteriyordu. "Bilmem. Sen bir dene," dedi dudağının kenarını hafifçe ısırırken. "Her sözüne itaat edecek birini arıyorsan, ben yanlış kişiyim, Kuzey. Ama söylediklerin mantıklı gelirse, belki kabul edebilirim." Onu fazlasıyla tahrik ettiğinin farkındaydı. Ancak bu tehlikeli oyunda kuşkusuz birlikte yanacaklardı.

Onun dudaklarını ısırdığını gördüğünde, Kuzey'in tepki veren bedenini görmezden gelmesi artık imkânsızdı. Elini onun birkaç saniye önce ısırdığı dudağına uzatıp sertçe okşadı. Alt dudağının gerisindeki ıslaklık parmağına bulaştığında, erkekliği hissettiği ihtiyaçla artık bir kayadan farksızdı. Kanını alevlendiren nefesini yüzünde hissetmesiyle, adeta hırlayarak dudaklarına kapandı. Boğazından çıkıp duvarlara çarpan sesini kendisi bile tanıyamamıştı.

Dilini Selin'in dudaklarından içeri kaydırıp onu kucağına aldığında, ikisinden de arzulu bir inilti çıktı. Kuzey, onun dudaklarını talan edip ellerini saçlarının arasına kaydırırken daha

fazlasını istiyordu. Onu yağmalıyor, dokunduğu yeri kavuruyor, alt dudağını kıstırıp emerken küçük ısırıklar bırakıyordu. Eli bluzunda bulduğu aralıktan içeriye süzülürken, kadifeyi andıran tenini hissedebilmek için kendisiyle savaşıyordu. Selin'in kucağındaki etkisi, saçlarının arasında gezinen incecik parmakları, oradan ensesine süzülen tüy dokunuşları adamı adeta çıldırtıyordu.

Soluk soluğa dudaklarını onunkilerden ayırıp çenesine küçük bir ısırık bıraktı. Onun, kollarında hem titreyip hem de kıvrandığını fark ettiğinde aralarındaki kızışmış arzu tam anlamıyla alev aldı. "Çıldırmama ramak kaldı," diye fısıldadı. Arsız dili genç kadının boynunda ıslak ve ateşten yollar çizerken onun titrediğini hissetti.

"Neden?" diye sordu Selin istemsizce. Aslında o anda kendisini bile unutmuş, bulunduğu ortamdan bambaşka, tenini yakan bir zirveye yükselmişti.

"Neden mi? Seni hissetmek için geberiyorum, görmüyor musun?" Onu belinden tutup arzusunun kanıtına bastırdı. Bu hareketiyle Selin'in başını arkaya doğru savurarak inlemesi, Kuzey'in iradesini tamamen özgür kıldı. Kucağında onunla birlikte hızla ayağa kalktı. Kalçalarını arsızca avuçlayıp kendine çekti. Mutfağın orta yerinde, onun aklını yerinden oynatan bacaklarını beline dolanmışken, Kuzey'in kalın erkekliği artık pantolonunu zorlamaya başlamıştı.

Selin'i hızla mutfak tezgâhının kenarına oturtup araladığı bacaklarının arasına girdi. Sapsarı saçlarını avuçlayıp yüzünü hafifçe kaldırdığında, genç kadının menekşe rengi gözlerinde tutkulu bir ateş belirdi. Bir kez daha sert parçasını onun sıcacık kadınlığına bastırdı ve eli bluzunun içinden göğüslerine doğru ilerlerken fısıldadı. "Seni nasıl istediğimi hissedebiliyor musun? Hissettiğim arzu canımı yakıyor artık."

"Kuzey..." diye fısıldadı Selin soluk soluğa. Bakışları adamın kasılmış çenesinde, alnında atıp duran damarda dolaştı. Kuzey ona dünyadaki en güzel şeymiş gibi bakarken, kendisini tutması gerektiğini söyleyen iç sesini bastırdı.

Kuzey usta hareketlerle, tereddüt etmeden onun üzerindeki bluzu yırtarcasına çıkardı. Genç kadın tenini çok da fazla örtmeyen dantelli sutyeniyle karşısında durduğunda, Kuzey hoyratça onun tenini istila etti. Sutyeni hızla aşağıya doğru sıyırıp, bir kez daha tadına varabilmek için yanıp tutuştuğu dolgunlukları ortaya serdi. Göğüs uçları dikleşmişti, sanki adamın dokunuşuna açtı. Duraksamadan dudaklarını pembe tomurcukların üzerine kapattığında, Selin'in mutfağın içinde yankılanan tiz çığlığı Kuzey'e tüm kontrolünü kaybettirmişti.

Diliyle tenini adeta yakıp kavuruyor, dudaklarının altındaki küçük tomurcuklar iyice sertleşerek daha fazlası için çıldırmasına neden oluyordu. Saçlarının arasında dolanan ince parmaklar kanını kaynatırken, kadının inleyişleriyle aklını yitiriyordu. Hayatında ilk kez mantığıyla değil, içgüdüleriyle hareket ediyordu. Kontrolü elinde tutmaktan hoşlanan Kuzey, hem daha önce olmadığı kadar güçlü, hem de bir o kadar zayıf hissediyordu.

Onu bir kez daha kucağına aldı. "O dudaklarından dökülen inlemelerin beni ne hale getirdiğini biliyor musun?" diye fısıldadı.

Selin yeniden adamın kucağında olmanın avantajını kullanarak, dudaklarını onun boynunda dolaştırdı. Kuzey'in dişlerinin arasından içine çektiği kesik soluk, fazlasıyla güzel hissetmesine neden oldu. "Ne hale geliyorsun?" diye sordu onun kollarında kıvranarak. Aldığı tüm tüyolar aklından uçup gitmiş, Selin kararsızlıkla dolu o dönemeçten geçerek dipsiz bir uçurumun kenarında durmuştu.

"Burası ne halde olduğumu göstermek için uygun değil," diye fısıldadı Kuzey tutkulu ve tehlikeli bir ses tonuyla. Mutfaktan çıkarak içeri doğru yürümeye başladı. Selin ise çoktan mantığını kilitleyerek kendini onun ellerine bırakmıştı.

Yatak odasına doğru uzanan koridorda Kuzey onun ağırlığını pek de hissetmiyordu. Narin bedeniyle kollarında taşıdığı kadın onu yormasa da, boynuna değen ıslak dudaklar kısık inliltilerini serbest bırakmasına neden oluyordu. Tam odanın önüne geldiklerinde, boynunda gezinen küçük, arsız dille sersemledi. Homurdanarak çenesini kavrayıp dudaklarını ele geçirdi. Genç

kadının sırtını hemen kapının girişindeki duvara yasladı. Selin de hafifçe kıpırdayarak sıcaklığını ona doğru sürtmüş, Kuzey'i resmen kendinden geçirmişti.

"Sen bana ne yapıyorsun böyle?" Kuzey, hissettiği yoğunluğa kendisi de inanamayarak onun dolgun göğüslerini avuçladı. Nereye dokunacağını, öpüp emeceğini şaşıran aç dudaklarını zapt edemiyor, hareketlerindeki taşkınlığa engel olamıyordu.

"Hiçbir şey... Hiçbir şey yapmıyorum," diye inledi Selin gözlerinin kararıp, kanının damarlarında tutuştuğunu hissederek. Bunun henüz başlangıç olduğunu sezemiyor, kasıklarındaki sızının, bedenindeki sarsıntının neyi işaret ettiğini bilemiyordu.

"Yapıyorsun! Bilinçli ya da değil... Ama tanıştığımız günden beri içimi benzersiz bir arzuyla dolduruyorsun." Kuzey onu kollarında sıkıca sararak yatak odasına girdi. İçerideki loş ışık hoşuna gitmişti. Onu yatağın ucuna bırakıp saçlarının arkaya doğru savruluşunu izlerken, gözlerinin önünde kıvılcımlar çakıyordu. Gömleğinin düğmelerini çözerken bedenindeki sızı artık zonklamalara dönüşüyor, Kuzey karşısında bir tanrıça gibi uzanan kadını kendisine katmak için deliriyordu.

Gömleğini seri bir hamleyle üzerinden sıyırıp duvarın dibine fırlattı. Aynı hareketi pantolonuna da uyguladığında, Selin'in kocaman açılan gözleri dikkatinden kaçmadı. Dudakları arsızca yana doğru kıvrılırken, altında yalnızca siyah bir boxer olduğuna aldırmadan Selin'e doğru yürüdü. Üzerine doğru devasa bedeniyle eğildiğinde genç kadının başı geriye düşmüş, Kuzey onu belinden sıkıca kavrayarak dudaklarını birleştirmişti.

Dili kadının ağzını ele geçirirken elini sırtından arkaya doğru kaydırdı ve sutyenin kopçasını açtı. Gevşeyen kumaştan tamamen kurtulurken, gördüğü kusursuz manzaradan gözlerini alamadı. Dizinin üzerine çöküp dudaklarını onun göğüslerinin arasındaki mis kokulu vadiye bastırdı. "Çok güzelsin. Çıldırtacak kadar güzel!" diye hırladığında dili çoktan genç kadının göğüslerinden birini bulmuş, Selin'in şiddetli iniltisi onu zevkten kıvrandırmıştı.

Dudaklarıyla onun tenini sömürmeyi sürdürürken, genç kadının bacaklarını saran pantolonu çıkardı. Günlerdir aklından atamadığı o uzun, seksi bacaklar ortaya çıktığında, tutku damarlarında bir alev gibi dolanmaya başladı.

"Kuzey, ben..." diye mırıldandı Selin. Aklı neredeyse başına gelmek üzereydi. Ancak teninde dolanan eller, vücudunda ıslak yollar çizen o dil varken, kendisini bu zevkten mahrum etmesi mümkün değildi. Adamın gür saçlarının arasına giren parmakları onları iyice kavrayıp başını kendisine doğru çekiyordu. Selin bir şeyler söylemek istiyor ama dudaklarından inlemelerden başka bir şey çıkmıyordu.

"Şşşt, bebeğim! Kendini bana bırak."

Kuzey'in dudaklarından seksi ve kışkırtıcı bir tonda çıkan kelime Selin'e adını bile unutturdu. Aralanan bacaklarının farkına varamıyor, göğüslerinde dolanan dil teninden kasıklarına doğru yakıcı alev topları gönderiyordu.

Kuzey'in elleri ise adeta dünyanın en güzel varlığıymış gibi geziniyordu Selin'in bedeninde. Dokunduğu yere doyamıyor, daha fazlasını istiyor, serbest kalmak için zonklayan sertliğini dizginleyemiyordu. Elleri bir omuzlarında dolanıyor, ardından göğüslerine inerek dakikalarca orada oyalanıyordu. Dümdüz, pürüzsüz göbeğine inen yolda ise ellerine dudakları katılıyordu. Ama yetersizdi. Kuzey hayatında ilk kez bu kadar doyumsuz davranıyordu. Bu, bir yandan hoşuna gitmezken, diğer yandan enfes bir haz veriyordu.

Onun nefes alışının etkisiyle bir körük gibi yükselip alçalan göğüslerini gördüğünde dudakları tehlikeli bir gülüşle kıvrıldı. "Şimdi sana aramızdaki bu tutkunun nelere yol açabileceğini göstermenin zamanı geldi." Elini onun minicik çamaşırına atarak aşağıya doğru çekti. Bunu yaparken bakışlarını bir an bile onun gözlerinden ayırmamış, orada titreşen duygular kabul etmese de boğazını düğümlemişti.

Gözlerini kapatıp açarak düşünmemeye çalıştı. İncecik bacaklardan sıyrılan çamaşırın geride bıraktığı çıplaklık büyülenmesine

neden olmuş, Kuzey o bacakları iyice aralarken kulaklarına bir fısıltı dolmuştu.

"Kuzey, lütfen... Daha fazla ileri gitmeyelim."

"Konuşma!" dedi onun kendisinden uzaklaşmasına izin vermeden. "Sana yapacaklarıma razı ol artık."

"Ne-Ne yapacaksın?" diye sordu panikle. Onun tutuşundan uzaklaşamazken, bacaklarında dolanan ellerle gözlerini kapattı.

"Tadına bakacağım." Kuzey onun tek bacağını hafifçe kaldırıp, incecik ayak bileğine küçük bir öpücük bıraktı. Ardından dudaklarının yerini dili alırken, ilk kez bir kadının bacaklarının kendisini bu denli tahrik ettiğini düşünüyordu. Omzuna koyduğu o minik pembe topuğa da başını çevirip dudaklarını sürttü. Aç dudakları genç kadının bacaklarında gezindikten sonra, yukarılara tırmanarak baldırlarına ulaştı. Bacağının iç kısmındaki hassas teni sertçe dişleyip emdiğinde, Selin'in dudaklarından hazla bezenmiş bir hıçkırık fırladı. Nihayet kasıklarına dokunduğunda, bakışları uzaktan bile görünen ıslaklığına kaydı. Dilini, dişlerini bir an bile onun teninde çekmeden parmağını sıcacık olduğuna şüphe duymadığı kadınlığına uzattı. Eline bulaşan sıvıyla homurdanırken, kendini onun aklını başından alan bacaklarından ayırmış, o ıslak, alevden kuytuya ağzını dayamıştı.

"Ölüyorum sanırım!" diye haykırdı Selin şiddetli çığlığına engel olamadan. Adamın dudakları en hassas noktasına kapandığında, hissettiği tek şey buydu. O anda hissettiği zevkle son nefesini verse, muhtemelen bu dünyadaki en güzel ölüm olurdu.

"Siktir!" Kuzey onun tepkisiyle kükredi. Genç kadının yatağın üzerinde savrulan başını görse de, dilinde hissettiği tat fazlasıyla hoşuna gitti. Yukarıdaki yumuşak kabartıya bastırdığı dilini hafifçe aşağıya sürükledi. Zamanı geldiğinde buradaki sıkılığın da tadına varacağını düşündükçe çıldırmanın eşiğine geldiğini hissetti. Ancak tam doğru noktada gezdirdiği dili genç kadını titretmiş, Kuzey bunun etkisiyle mümkünmüş gibi daha da sertleşirken, eli istemsizce boxer'ının üzerinden erkekliğine gitmişti.

Dili ve dudakları genç kadının en mahrem noktalarını fethederken, Kuzey adeta kendinden geçiyordu. Selin'in tutku dolu inilti ve çığlıkları odanın içinde yankılanıp duvarlara çarpıyor, genç adam daha onun içine girmeden zirveye ulaşmak üzere olduğunu hissediyordu. Eliyle sıkıp klasik bir hareketle patlamasına engel olduğu erkekliği ise artık canını yakıyordu. Ancak bunun yanında bir his daha vardı ki, Kuzey bundan nefret ettiğini düşünmeden edemiyordu.

Dudaklarının altında kıvranıp, tamamlanmamış bir yakınlıkla bile hazların en büyüğünü yaşatan kadına bakmak göğsünü sıkıştırıyordu. Kontrolünü yitiriyor, her zaman beynine hükmetmeyi başarırken, bu kez kalbinin yörüngesine giriyordu. Ve bu baş döndüren hislerle ilgisi olmasa da en son tüm gücün elinden kaydığını, hiçbir şeyin iradesi altında olmadığını anımsıyordu.

Mantığıyla hareket edip hayatına aldığı kadının onu aptal yerine koyuşu canlanıyordu zihninde. Arkasından dönen dolaplar, sahte tutkular, utanmazca söylenen yalanlar... Hepsi ruhunu ele geçiriyor, Selin'in onlardan biri olmadığının farkında olsa da, bu kez kaybetmeye yaklaştığı tek şeyin iradesi olmadığını biliyordu.

"Kuzey..."

Genç kadının inleyişi kulaklarına dolarak Kuzey'i geçmişten sıyırdı. Tadına vardığı ıslaklığa yeniden odaklanırken, boştaki elini kadınlığından içeri hafifçe kaydırıp, onu en hızlı yoldan zirveye taşıdı.

Selin ise yalnızca onun adını söyleyebiliyordu. Kuzey kendi adından ve arzulu inleyişlerden başka bir şey duymuyor, sadece titreyen narin bedeni hissediyordu.

Onun nihayet o enfes yüksekliğe ulaştığını, hissettiği zevkle dudaklarının altında kıvranıp, başını kendisine daha çok çekmekle itmek arasında kalmasından anladı. Daha yoğun bir şekilde hissettiği o kadınsı tatla Kuzey, onu yarım temaslarla kendisine ait kıldı. Bir an aylar önce gördüğü o gizemli bakışları hatırlasa da, yeniden kollarındaki güzelliğe odaklandı. Onun hazla sarsılmaya devam eden bedeninin üzerinde yükseldi.

Yanına uzanarak kollarına çektiğinde, kadının sık solukları göğsüne çarpıyordu.

Selin resmen dağılmıştı. Zevk, eski zamanlardan kalma vahşi bir ejderhanın ateşi gibi tüm bedenini dağlamış, onu enfes bir haz uçurumundan aşağı yuvarlamıştı. Genç kadının kalbi sanki birkaç saniye boyunca atmayı kesmiş, ardından yeniden vücuduna kan pompalamaya başlamıştı. Paramparçaydı. Fakat bundan müthiş bir mutluluk duyuyor, az önce yaşadıklarını hiçbir şeye değişmeyeceğini biliyordu. Parmakları adamın göğsündeki yumuşak tüylerde dolaştı. Gözleri kapalı halde onun sıcağına sokulurken, bir şeyler söylemek istiyordu. Dudakları hislerini dile getirmek için aralanıyor ama ne diyeceğini bilemiyordu.

"İyi misin?" diye sordu Kuzey sıklaşmış solukları kadının tenini yalayıp geçerken.

Selin onun ne hissettiğini ve düşündüğünü bilemiyor, ancak yakınlıkları nedeniyle kadınlığına değen kanıtından rahatlayamadığını anlıyordu. "İyiyim. Ama sen değilsin." Başını hafifçe kaldırarak gözlerini Kuzey'in yoğun bakışlarıyla birleştirdi.

Kuzey onun dudaklarına uzanarak alt dudağını ele geçirdi. "Sen az önce dudaklarımın altında zevkten sarsılmışken, kötü olmam mümkün mü?"

"Ama şey..."

"Ne?"

"Şey işte... Rahatlayamadın."

Kuzey gülerek onu kendisine doğru çekti. "Kapat gözlerini, Selin. Normalde başladığım işi yarım bırakmak gibi bir huyum yoktur. Bu gece çok daha fazlası için yanıp tutuşsam da, henüz zamanı değil. Hele senin evinde hiç yaşanmaması gereken bir şey bu."

"Neden? Benim evimin nesi varmış?"

"Bir şeyi yok. Ama benim bununla ilgili bazı fantezilerim var."

"Ne gibi fanteziler?"

"İlk kez seni..." diye fısıldadı parmakları onun güzeller güzeli yüzünde gezinirken. "Sıcaklığını, ıslaklığını hissettiğimde, bambaşka bir yerde olacağız."

"Nerede?" diye sorarken titredi. Ona daha çok sokulduğunun farkında değildi.

Selin'in başı kalbinin üzerindeyken, Kuzey'in dudakları arsızca kıvrıldı. "Seninle ilk sevişmemiz, benim o enfes yatak odamda olacak, sarışın. Daha azını sana karşı hissettiğim tutku asla kabul etmeyecek."

Selin onun dudaklarından dökülenlerle bir kez daha sersemledi. Ancak birleşen dudakları her şeyi unuttururken, gerçekten ona ait olmanın nasıl bir his olacağını düşünmeden edemedi.

❄

Boynuna çarpan ılık, geçen saniyelerin etkisiyle düzene girmiş soluklar... Kollarında tuttuğu, ne kadar karşı koymaya çabalasa da başaramadığı, hayatında ilk kez bir türlü uzaklaşamadığı enfes bir kadın...

Bunlar Kuzey'in dakikalardır adeta nefes bile almadan, gözlerini gecenin karanlığına dikmesinin nedenlerinden bazılarıydı. Ancak aklından söküp atamadığı, inkâr etmeye bir türlü yanaşamadığı tek bir şey vardı. Selin az önce kollarında ona yarım bir tutku fırtınasıyla bile çıldırmanın mümkün olduğunu kanıtlamıştı. Kuzey daha fazlası için yanıp tutuşsa da, ilk kez tüm o kontrolsüzlüğün içinde erkeksi isteklerine hâkim olmayı başarmıştı. Ama yine de... O anda kendini ne denli kaybettiğini, onu her öpüşünde, ellerinin tenini her okşayışında nasıl hırçın bir tutkunun esiri olduğunu anımsıyordu. Sıcaklığını ve ıslaklığını parmak uçlarında, aklını başından alan tadını hâlâ dudaklarında hissederken, bir kez daha deli bozuk arzusuna kapılmasına ramak kalmıştı.

Kollarında tuttuğu ince bedenin hafifçe titreyerek kendisine sokulmasıyla düşüncelerinden sıyrıldı. Ellerini onun narin, yuvarlak omuzlarında gezdirdiğinde, teninin serin olduğunu fark etti. "Üşüdün mü?" diye fısıldadı. Menekşe rengi gözleri saklayan gözkapaklarının nazla aralanışını sol yanında anlam veremediği bir sızıyla karşıladı.

"Hmm..." diye mırıldandı Selin uyku mahmuru bir sesle. Kuzey çenesine uzanarak başını kaldırdığında ona baktı. "Üşümedim.

Biraz ürperdim sadece," dedi hafifçe gülümseyerek. Onunla bu halde olmaları rüya gibiydi.

"Seni ısıtalım o zaman." Kuzey, hiç hoşuna gitmese de Selin'den hafifçe uzaklaştı. Yatağın örtüsünü açmadan üzerinde öylece uzandıklarını fark ettiğinde, vakit kaybetmeden çarşafı kaldırıp Selin'in üzerini örttü. Kendisi de yanına uzanmıştı. Genç kadın tereddüt etmeden ona sokulduğunda, derin bir nefes alarak gözlerini kapattı. O anda aralarındaki bu yakınlıktan rahatsız olup olmadığını düşünse de, bir sonuca varamadı. Tüm bunları Selin'den uzak olduğu bir zamanda ölçüp tartacaktı.

Saniyeler süren sessizlikten sonra Selin kendini tutamadan dilinin ucuna gelenleri söyledi. "Bu halde olduğumuza inanamıyorum, biliyor musun?"

"Neden? Çok mu imkânsızdı? Ben başından beri bu halde olacağımızı biliyordum." Kuzey arsızca, pis pis sırıttı. "Ama kabul! Çok daha fazlasını hayal etmiştim."

"Beni yatağa atacağından emindin yani?" dedi Selin kaşlarını çatarak. Yatakta hafifçe doğrulup, çarşafı göğüslerine doğru çekti. "İnanılmaz ukalasın, Kuzey! Peki, bunu biliyor muydun?"

"Ne?" Kuzey yapmacık bir şaşkınlıkla ona baktı. "Seni yatağımda hayal ettiğim için mi ukalayım? Aramızdaki tutkuyu çok küçümsüyorsun, güzellik."

"Herhangi bir şeyi küçümsediğim yok!" Selin dağılmış saçlarını geriye attı. "Ayrıca şunu söylememe izin ver. Şu anda sen benim yatağımdasın."

"Pekâlâ! Çok ısrar ediyorsan, senin beni yatağa attığını söyleyebilirsin. Asla alınmam."

Selin onun arsız yanıtını duyduğunda yanaklarından kulaklarına kadar kızardı. Elini sertçe onun göğsüne vurdu. "Gerçekten bunu söylediğine inanamıyorum. Ben mi seni yatağa attım? Resmen üzerime atladın."

Kuzey tek kaşını imalı bir şekilde kaldırdı. "Emin ol bu *üzerine atlamak* deyiminin sözlük karşılığı değil."

"O ne demek öyle?" dedi Selin anlam veremeyerek.

"Üzerine atladığımda bunu vücudunun her zerresinde hissedersin ve sonrasında bile sızılarıyla baş başa kalırsın."

Selin elini dudaklarına kapattı. "Allah'ım! Terbiyesizlikte çığır açtın. Başka bir şey düşünmez misin sen?"

"Söz konusu sen olduğunda, buna engel olamadığımı artık anlamış olman gerek, sarışın." Onu kolundan tutarak kendine doğru çekti ve "Bak! Üşümüşsün iyice. Gel!" diyerek kollarına aldı.

Selin onun arsız hallerinden sonra şefkatli davranışını da gördüğüne inanamıyordu. Bu fırsatı değerlendirmeye karar vererek geniş kollarının arasına sığındı. Gerçekten de o sıcaklığı hissettiğinde üşüdüğünün farkına varmıştı. "Şimdi ısındım işte," diye mırıldandı dudaklarını onun göğsüne sürterken. Tam kalbinin üzerine küçük bir öpücük bıraktı

Kuzey ise onun incecik, pürüzsüz bacaklarını kendi bacaklarının arasına sıkıştırdı. Dünyanın en rahat yerindeymişçesine huzurlu gözüktüğünü düşündüğünde ise zorlukla yutkunmaya çalıştı. "Güzel... Kıpırdamadan kal öylece. Birazdan kavrulacaksın." Elleriyle onun teninin üzerinden okşayan dokunuşlarla geçti ve amacının yalnızca biraz ısınmasını sağlamak olduğunu kendisine hatırlattı. Ancak bir kez daha kaskatı kesilmiş bedeni, aklı bu denli karışıkken bile söz dinlememeye kararlıydı.

"Ben..."

"Sen ne?" diye sordu Kuzey. Selin'in yüzünü hafifçe kaldırarak bakışlarını odanın loş ışığında kendi gözleriyle birleştirdiğini gördü. Onun pürüzsüz tenine, küçük, nefes kesen güzellikteki yüzüne bakarken, içinden yalnızca kollarındaki ateş parçasına tam anlamıyla sahip olmak geçiyordu. Ancak o bakışlardaki ışıltılar onu aylar öncesine taşıyor, bir kez daha o yılbaşı gecesi gördüğü kadın aklına geliyordu.

"Sadece... Daha önce hiç bu şekilde yatmamıştım."

"Nasıl?" diye sorduğunda tamamen onun sözlerine odaklandı ve az önceki düşüncelerini zihninin bir kuytusuna kovaladı.

"Böyle işte..."

"Nasıl? Söyle," diye fısıldadı bir kez daha ve onu tek hamlede devasa bedeniyle yatak arasına hapsetti. "Böyle... Çırılçıplak mı?" dediğinde dudakları Selin'in öpülmekten örselenmiş, kırmızıya kesmiş dudaklarıyla birleşti. Bir eli genç kadının incecik belini usulca kavrayarak kendisine doğru çekti. Dilleri birbirine karışırken üzerindeki boxer'ın sıkıca sardığı ihtişamlı erkekliğini onun hâlâ çıplak olan sıcaklığına doğru sertçe itti.

"Kuzey..."

Öpüşmelerinin soluk soluğa sonlanmasıyla kadının tutku kokan sesini işitti. Gülümseyerek dudaklarını onun çenesine doğru indirdi. Tenini hafifçe dişledi. Ardından diliyle dişlerinin birleşerek daha da çıldırtıcı hale getirdiği oyunlarına yumuşacık boynunda devam etti. Şahdamarının üzerine bıraktığı ıslak darbeler Selin'in inlemelerini özgür kılarken, Kuzey'in dudakları aşağıya doğru süzülmüş, nihayet içini kor alevlerle dolduran göğüslerinin arasına gelmişti.

Başını hafifçe kaldırdı ve dudaklarına bir nefes uzaklıkta olan kışkırtıcı yuvarlaklıklardan bakışlarını zorlukla ayırarak Selin'in arzuyla buğulanmış gözlerine baktı. İki elini de aklını çelen o dolgun tepeciklere uzatıp tenini kavradı. Avuçlarını dolduran göğüslerinin yeniden tadına bakmadan önce, yoğurucasına bir hareketle sıkarak birbirlerine yaklaştırdı. Ve nihayet dudaklarını mis kokulu tenine gömdüğünde, Selin'in boğazının gerilerinden gelen vahşi çığlığı serbest kalmıştı.

"Bu gece..." diye fısıldadı Kuzey. Genç kadının pembe bir tomurcuğu andıran göğüs ucunu dişleriyle çekiştirdi. "Aklımı başımdan aldığını biliyorsun, değil mi?"

"Asıl sen..." Selin bacaklarını içgüdüsel bir biçimde aralayıp, ellerini tenini alevlerin içine atan adamın saçlarına daldırdı. "Sen benim aklımı başımdan aldın, Kuzey." Üzerindeki adamı arsızca kendisine doğru çekiştirirken, dudaklarından Kuzey'e karşı olan hislerini az da olsa belli eden sözcüklerin döküldüğünün farkına varamadı.

Kuzey tok sesiyle, "Söyle!" diye emretti sertçe. "Ne hissettiğini söyle bana!" Dudakları doymayı başaramadığı sıcacık, ıslak

kuytulara doğru süzülürken, bakışlarını Selin'in üzerine sabitledi. Genç kadının hızlanan nefesinin de etkisiyle bir körük gibi inip kalkan göğüslerini gördüğünde, bir elini yumuşacık teniyle birleştirdi. Başparmağı göğüs ucunda dolaşıp ısırmak ve emmek için can attığı tepeciği daha da sertleştirirken, dudakları nihayet kokusuyla mest olduğu kadınlığına indi.

"Kuzey... Lütfen," diye yalvardı hissettiği tutkunun esiri olarak. Elleri adamın gür saçlarını karıştırmaya devam ederken, sıcaklığına aniden değen aç ağızla sırtı yay gibi kıvrılarak yükseldi. Zevk dolu çığlığı duvarlara çarptığında sersemledi. En hassas noktasını emmeyi sürdüren dudaklar ve açılmamış bir goncayı andıran sıkılığından içeri seri hareketlerle girip çıkan arsız dille Selin adeta kendini kaybetti.

"*Lütfen* ne? Ne için yalvarıyorsun bana?"

"Bilmiyorum," diye bağırdı. Adamın başını daha çok kendine çekmekle, bu işkenceyi bitirmesi için uzaklaştırmak arasında kalmıştı.

"Biliyorsun. Az önce yaşadığın zevki, sana yeniden yaşatmam için çıldırıyorsun."

"Evet!" diye bağırarak inledi.

Saçları yastığın üzerinde dağılırken, Selin ellerini adamın saçlarının arasından çekmiş, arkaya doğru atarak yatağın başlığına geçirmişti. Başının hemen üzerindeki demirleri iki eliyle sımsıkı tuttu. Bunun etkisiyle gerilen bedeni Kuzey'in gözlerine adeta kusursuz bir ziyafet çekti. Kuzey o görüntüyle sertliğinin iyice arttığını, kaskatı ihtişamının boxer'ını delmek ister gibi daha da büyüdüğünü hissetti. "Kendini bırak!" diye hırladı hayvani bir ihtirasla. "Bırak. Tıpkı az önceki gibi, bebeğim..." derken dilini ve dudaklarını yeniden sömürürcesine bir kuyuyu andıran ıslaklıkta dolaştırıyordu. Bir eli genç kadının göğüslerinin üzerinde doymak bilmeyen bir açlıkla geziniyor, diğeri dudaklarına eşlik ediyordu. Haz dolu bir zirvenin üzerine tırmanan Selin'ken, Kuzey adeta kendini bile unuttuğunu hissediyordu. Kulakları uğulduyor, gözleri kararıyor, ancak Selin'in çığlıkları ve iniltileriyle tüm hayatını tüketmeyi arzu ediyordu.

Selin'in, iş bilir temaslarının altında titrediğini, parmaklarının etrafında kadınlığının hissetmek ve çevrelenmek için çıldırdığı kasılmalarla sarsılmaya başladığını fark ettiğinde dudaklarını hızla bulunduğu sıcaklıktan ayırdı. Genç kadının attığı çığlıklar bıçak gibi kesildiğinde, dudakları kurnaz bir şekilde kıvrıldı. Adını söyleyerek mızıldanan ve kaşları hoşnutsuz bir şekilde çatılan kadının yüzüne bakarken yaptığı hareketten memnun kalmıştı.

"Devam etmemi istiyor musun?" Devasa bedenini yukarıya yükseltip yüzlerinin karşı karşıya gelmesini sağladı. Selin'in dörtnala bir ritmi andıran nefesi dudaklarına çarparken, bir kadına nasıl dokunacağını bilen parmakları az önce dudaklarının uçurumun kıyısında tek başına bıraktığı bacaklarının arasına uzandı.

"Durma..." diye fısıldayan Selin, bakışlarını onun gecenin siyahına bürünmüş gözlerine odakladı. Aralanmış bacaklarının arasında adamı misafir ederken, elleri kaslarla bezenmiş sırtına dolandı. "Sakın durma, Kuzey. Beni böyle yarım bırakma," diye fısıldarken, dudakları kulağını hafifçe ısırdı.

Kuzey, dişi bir tavırla kendisini ısırdığını hissettiğinde, elleri bir pençe gibi kadının tenine geçti. "Sen nasıl bir ateşsin böyle, Selin? Nasıl tecrübesiz olduğun halde seni bu kadar arzulamamı sağlıyorsun?"

"Gerçekten arzuluyor musun beni?" Aslında sorusunun yanıtını biliyordu. Onunla tanıştıkları andan beri Kuzey'in tutkusundan şüphe duymuyor, adam da bunu dile getirmekten vazgeçmiyordu. Ancak yine de istediği şeyin arzudan ve salt tutkudan fazlası olduğunu bilen Selin, onun kalbini de ele geçirebilmek için fırsat kolluyordu.

"Hissedemiyor musun?" Bir kez daha onun ıslak sıcaklığına sürtündü. Üzerindeki boxer'dan kurtulmak için kendisini zor tuttuğunu, o ıslaklığı ve pürüzsüzlüğü çırılçıplak erkekliğinde hissedebilmek için çıldırdığını düşünmeden duramıyordu.

"Söyle, Kuzey... Duymak istiyorum. Sadece hissetmek değil, dudaklarından da dökülsün istiyorum."

Kuzey yüzünü hafifçe onunkine yaklaştırdı. Becerikli parmakları genç kadının sıcacık kuytularını aralayıp, en hassas noktalarından içeri süzülürken, o dolgun, pembe alt dudağı sertçe ısırdı. Ardından küçük ısırığının acısını geçirmek istercesine dudaklarının arasında emerek kıstırdı. "Bana ne yaptığını anlayamıyorum," dedi açıkça. "Ama seni düşünmediğim, tenini, kokunu düşlemediğim bir an bile yok. Üstelik bu yalnızca tutkudan ibaret de değil."

"Ne peki?" Narin parmaklarını adamın kirli sakalının gölgelediği erkeksi yüzüne değdirdi. Dokunuşlarını usul usul onun yanağında, çenesinde, dudaklarında gezdirdi. Kendisine hâkim olamayıp, saatlerdir hazların en büyüğünü yaşamasını sağlayan dudaklara derin bir öpücük bıraktı. Sanki alacağı son nefes buna bağlıymış gibi adamın dudaklarını aralayıp, dillerinin birbirine karışmasını sağladı. Kuzey'in doyumsuz ağzı kendisininkini ele geçirdiğinde, Selin'in arzularından kaçışı artık imkânsızlaşmıştı.

Dakikalar süren öpüşmenin ardından bu kez soluk soluğa bu dansı sonlandıran Selin'di. Dudaklarını adamın çenesine, oradan erkeksi kokusunun kaynağına, boynuna kaydırırken dudaklarından kısık bir inilti firar etti. Kuzey'in dişlerinin arasından kesik bir nefes aldığını, yutkunmasının da etkisiyle âdem elmasının boğazında seksi bir şekilde aşağıya doğru kaydığını görmesiyle içi titredi. Tüm ömrünü bu adamla, onun kollarında tüketebilirdi.

"Ne olduğunu bilmiyorum, Selin. Ama daha önce yaşadığım hiçbir şeyle uzaktan yakından alakası olmadığını biliyorum. Seni gördüğüm ilk andan beri aklımdan söküp atmayı başaramıyorum."

"Atma! Atama! Benim istediğim de bu. Hep beni düşün, beni düşle, beni iste. Ama bu, sonu gelecek bir şey olmasın, Kuzey."

"Sana bitmeyeceğine dair söz vermemi mi istiyorsun?"

Kuzey'in kaşlarının çatıldığını gördüğünde onu fazla zorladığını kavradı. Sorusunun yanıtını vermeden dudaklarını bir kez daha adamınkilere uzattı. Kuzey karşı koymadan derin bir öpüşle onu kendine çektiğinde, az önceki konudan eser kalmamıştı.

Kuzey'in elleri ve dudakları Selin'in bedeninde arsızca, her şeyini istercesine geziniyordu. Selin'in başı yastıkta sağa sola savruluyor, boğazında tutamadığı hıçkırığa aldığı zevkin titreyişleri karışıyordu. İnliyor, baştan ayağa sarsılıyor, ama her şeyden önemlisi de iliklerine kadar korkuyordu. Çünkü bu geceden, derinlerine işlemese de benliğini ele geçirmiş yakınlıktan sonra hiçbir şeyin aynı olmayacağını biliyordu. Selin artık Kuzey'in yarattığı alevlerin içinde yalınayak ilerliyordu. Yanacaktı, tutuşacaktı... Bunu hissediyordu. Ama yine de bu kör cesaretten bir türlü sıyrılamıyordu. İçten içe her yanışında küllerinden doğabilmeyi diliyordu. Ancak gücünün şiddetini, adama tek bir bakışının nefes kestiğini, gözlerinin *ölüm* olduğunu şimdilik kestiremiyordu.

"O kadar ıslak, o kadar sıkısın ki..." dedi Kuzey parmağını hafifçe onun içine iterken. "Hadi! Bırak kendini. Benim için gel ve istediğini al," diyerek dudaklarını onun kadınlığına gömdü.

Kuzey onu bir kez daha aklını başından alan o zirveye taşırken, çığlık çığlığa haykırdı. Haz tüten iniltileriyle birlikte küçük bir hıçkırık da dudaklarından fırladı. "Sadece seni istiyorum," diye mırıldandı. Düştüğü uçurumda adama sarılıp kokusunu içine çekerek, dudaklarını onun teninde gezdirerek kendine gelmeyi denedi. Soluk soluğa, kalbinin ritmini düzene sokamamışken içinden ekledi. *Sadece beni sev istiyorum. Benim seni sevdiğim kadar sev beni. Daha azı, ölümüm olur.*

"Ben buradayım, Selin. Buradayım."

Kendisini kollarına alan adamın sıcağına doğru çekildi. Gözlerini açık tutmayı başaramazken, tatlı mırıltılar eşliğinde Kuzey'in gücü tarafından çevrelendi. Saçlarının arasına bırakılan öpücükler, teninde gezinen iri ellerle bedenini uykunun huzur kokan hâkimiyetine teslim etti. Kendisini sımsıkı saran adamı düşünceler içinde bıraktığının bilincinde değildi.

Kuzey derin bir nefes aldı ve bedenindeki sertliği yok sayarak canının acısını bastırmaya çalıştı. Bir an önce rahatlamazsa, durumun daha kötüye gideceğini düşünmeden yapamadı. Günlerdir tatmin olmanın kıyısından bile geçemeyen bedeni artık

isyan bayrağını çekmiş, Kuzey bunun için hiçbir şey yapmamıştı. Kollarında tuttuğu narin bedeni hafifçe serbest bıraktı. Onun çoktan derin bir uykuda olduğunu gördüğünde gülümsedi. Dağılmış gür saçları, aralanmış dolgun dudakları ve o dudakların arasından düzenli bir ritimde süzülen nefes Kuzey'i sersemletiyordu. Şimdiye dek hiçbir kadının yanında böyle hissetmemiş, üstelik herhangi bir yataktan da tatmin olmadan çıkmamıştı. Ama saatler önce ona söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu. Selin'e düşlediği yerde, arzu ettiği şekilde sahip olana dek bekleyecekti. Böylece bir kıvılcım değil, tek kelimeyle enfes bir ateş parçası olan Selin de o zamana kadar en az kendisi kadar arzunun esiri haline gelecekti.

Kasıklarında ve erkekliğinde hissettiği ağrı şiddetlendiğinde yataktan kalktı. Aşağıda bekleyen adamlarından biriyle konuşup buraya birkaç parça kıyafet getirmesini istese iyi olacaktı. Böylece soğuk bir duş alarak kendisini az da olsa rahatlatacaktı.

Yere saçılmış kıyafetlerinin tümünü seri hamlelerle giydi. Uzun koridorda ilerlerken içeriden gelen telefon sesini işitti. Tanıdık olmayan melodiyi duyduğunda, bu saatte Selin'i kimin arıyor olabileceğini düşündü. Her ne kadar daha gece yarısını geçmemişse de bu durumdan hiç hoşlanmamıştı.

Daha saatler önce Selin'i kucağında taşıdığı salona doğru ilerleyip çalan telefonu buldu. Ekranda yabancı bir numaranın olduğunu gördüğünde içinde bir sıkıntı belirdi. "Alo!" diye cevapladı telefonu hızla.

"Selin Hanım'la görüşecektim."

Karşısındaki erkek sesini duyduğunda kaşları öfkeyle çatıldı. Kuzey daha bugün duyduğu ama unutmadığı sesin yeniden kulaklarına dolmasından nefret etmişti. Bir an bile tereddüt etmeden yanıtladı. "Selin Hanım şu anda uyuyor. Kim arıyordu?" derken bunun Selin'i kendine ait kılma şekli olduğunu biliyordu.

"Ben Yılmaz... Kendisinin müşterisiyim. İşle ilgili bir şey danışacaktım. Ben kiminle görüşüyorum?"

Adamın cüretine inanamadı. Bu saatte işle ilgili konuşulamayacağını bilecek kadar tecrübeli olduğunu düşünüyor, onun

Selin'e olan aç bakışlarını aklına getiriyordu. Gözlerini öfkeyle kapatıp açtı. Derin bir nefes alıp bir eliyle saçlarını hırsla avuçladı. Bu adamın karşısında bir kez daha Selin'in ona ait olduğunu kanıtlayamamak, kabul edebileceklerinin dışındaydı. Dişlerini öfkeyle sıkarak, "Yılmaz Bey... Ben Kuzey Doğan," dedi. Kim olduğunu adamın anladığına adı gibi emindi. "Selin'in sevgilisiyim," diye tok ve kendinden emin sesiyle sözlerini bitirdiğinde, tüm kontrolü bir kez daha avuçlarının içine hapsetmişti.

Adamın birkaç kelimelik cümlelerinin ardından Kuzey bir şey sormadan telefonu kapattı. Salonun ortasında, elinde telefonla dikilmeye devam ederken yaralı bir kaplandan farksızdı. Selin'e uzanabilecek ellerin, tenine değebilecek gözlerin varlığı, onu zayıf noktasından vuruyordu. Sakinleşmeye çalışırken duyduğu sesle hızla döndü. Selin'in kapının eşiğinde, çıplak bedenini çarşafa sarmış halde durduğunu gördüğünde kaşları daha çok çatıldı. Karşısındaki kadının güzelliği, ateşi elini kolunu bağlamış, Selin kendisinin olmadığı takdirde tüm bunları bir başkasının tadabileceği ihtimali onu çılgınlığın kıyısına fırlatmıştı.

"Sevgilim, öyle mi?"

Genç kadının sesiyle düşüncelerinden sıyrıldı. Onun kaşlarını kaldırmış halde, açıklama beklercesine baktığını görünce yeniden kızgınlığını kuşandı. "Evet, sevgilin. Bir itirazın mı var?" dediğinde, Selin'in yüzünün asıldığını fark etti.

"Bana fikrimi sormayı düşünüyor muydun? Yoksa bu da senin olup biten her şeyi kontrol etme, gücü elinde bulundurma şekillerinden biri mi?"

"Sormayı mı? Doğrusunu istersen düşünmedim. Az önce kollarımda zevkten inlerken, başka nasıl bir sıfat kullanmamı bekliyordun?" Onun zorlukla yutkunduğunu gördüğünde ellerini vücudunun iki yanında yumruk haline getirdi. Genç kadının gözlerinde saatler öncesine kadar hüküm süren parlaklık aniden sönmüştü. Ancak Kuzey damarlarında kan yerine akan kıskançlığa engel olamıyordu.

"Bunu her zaman bir koz olarak mı kullanacaksın? Sana göre az önce yaşananlar, bu kelimeleri kullanacağın kadar basit mi?"

"Bunu basitleştiren ben değilim, Selin. Kafamda yerleştirdiğim, sana ait olan yeri sorgulayan sensin."

"Eğer beni herhangi bir yere koymak yaşadıklarımızdan sonra değil de, telefonum bir erkek tarafından arandığında aklına geliyorsa, sorgulamam gayet doğal. Tipik maço tavırlarda bulunup, sonra da sanki tüm bunlar bir lütufmuş gibi davranma lütfen."

"Maço, öyle mi? Gecenin bu saatinde seni arayan herife sevgilin olduğumu söylediğim için mi maçoyum? Senin istediğin ne, Selin? Önemsenmek mi istiyorsun, yoksa sıradan olmak mı? Buna bir karar ver artık!" diye bağırdı. "Yoksa o yatakta yaşadıklarımızdan bir tık fazlasını mı istiyorsun benden? Nedir beklediğin? Sevgili değil de, tek gecelik bir ilişki olmak mı?" Hızlı adımlarla genç kadının yanına gidip kollarını sertçe kavradı. Onun çenesinin titrediğini görse de duraksamadı. Bileğini bir pençe gibi tutup duvara yaslarken, diğer eliyle incecik boynunu tutup başını kaldırdı. "Konuşsana!" diye kükredi. "O herifin seni ne cüretle bu saatte aradığını anlatacaksın bana! Sevgilin olduğumu söylediğim için hesap soramazsın!"

"Sorarım!" diye bağırdı Selin. Onu kendisinden uzaklaştırmaya çalışsa da başaramadı. "Eğer basit bir *sevgilim* sıfatıyla beni damgalamaya, sana ait kılmaya çalışıyorsan, hesap sorarım!"

"Seni damgalıyorum demek!" İki eliyle onun ellerini tutup başının üzerinde birleştirirken öfkeden kendinden geçmişti. Birkaç dakika öncesine kadar kollarında zevkten kıvranan o değilmiş gibi hırçınlaşması Kuzey'i delirtiyordu. Ve o denli kendi kıskançlığına odaklanmıştı ki, Selin'in hislerini fark edemiyordu. "Damgalamak öyle olmaz!" diye dişlerinin arasından tısladı ve dudaklarını genç kadının dudaklarının üzerine kapattı. Hiçbir şey vermeyen, aksine yalnızca alan bir öpüşle onu cezalandırırken, içini yabancısı olduğu hislerle dolduran kadının titrediğini anlayamadı. Alt dudağını sertçe ısırıp boynuna doğru ilerledi ve kadınsı kokusunun kaynağında duraksadı. Tenini sertçe emip üzerinde can acıtan o izi bırakırken, Selin'in boğazından küçük bir hıçkırık fırladı.

"Bırak beni, bırak!" diye bağırdı Selin ama Kuzey acımasızdı.

"Damgalamak böyle olur!" deyip hoyrat hareketlerine devam etti. Genç kadının üzerindeki çarşafı sertçe çekip fırlatırken, tek elini sıcak kadınlığına sürükledi. Çenesini kavrayıp yüzünü kaldırdığında, menekşe rengi gözlerinden akan yaşları görmek göğsünün nefesini kesercesine ağrımasına neden oldu. Ancak Kuzey hislerini bir kafesin içine kapatmakta tereddüt etmiyordu.

Parmakları genç kadının hem zevkinin hem de can acısının kaynağı olan kuytularında dolandı. Doğru noktaya temas ettiğinde, Selin'in gözleri zevkle değil yakıcı bir acıyla kapandı.

"Ben o yatakta, içinde olmasam da, sıcaklığın tarafından sarmalanmasam da seni benim yaptım. Damgalamak sözle olmaz, Selin. Boynunda benim kokum varken, zaten bana aitsin. Tam buradaki ıslaklık..." diye tısladı. "Tenindeki ateş benim eserimken, sen yalnızca benimsin." Onun gözlerindeki hayal kırıklığının kendi canını da yaktığını fark ettiğinde derin bir nefes aldı. "Sevgilim diyorum işte! Benim olduğunu, bu sözlerle ortaya koyuyorum. Daha önce kimseye vermediğim bir sıfat bu. Bunu kabulleneceksin! Çünkü bundan sonra benden bir adım bile uzaklaşmak yasak sana!"

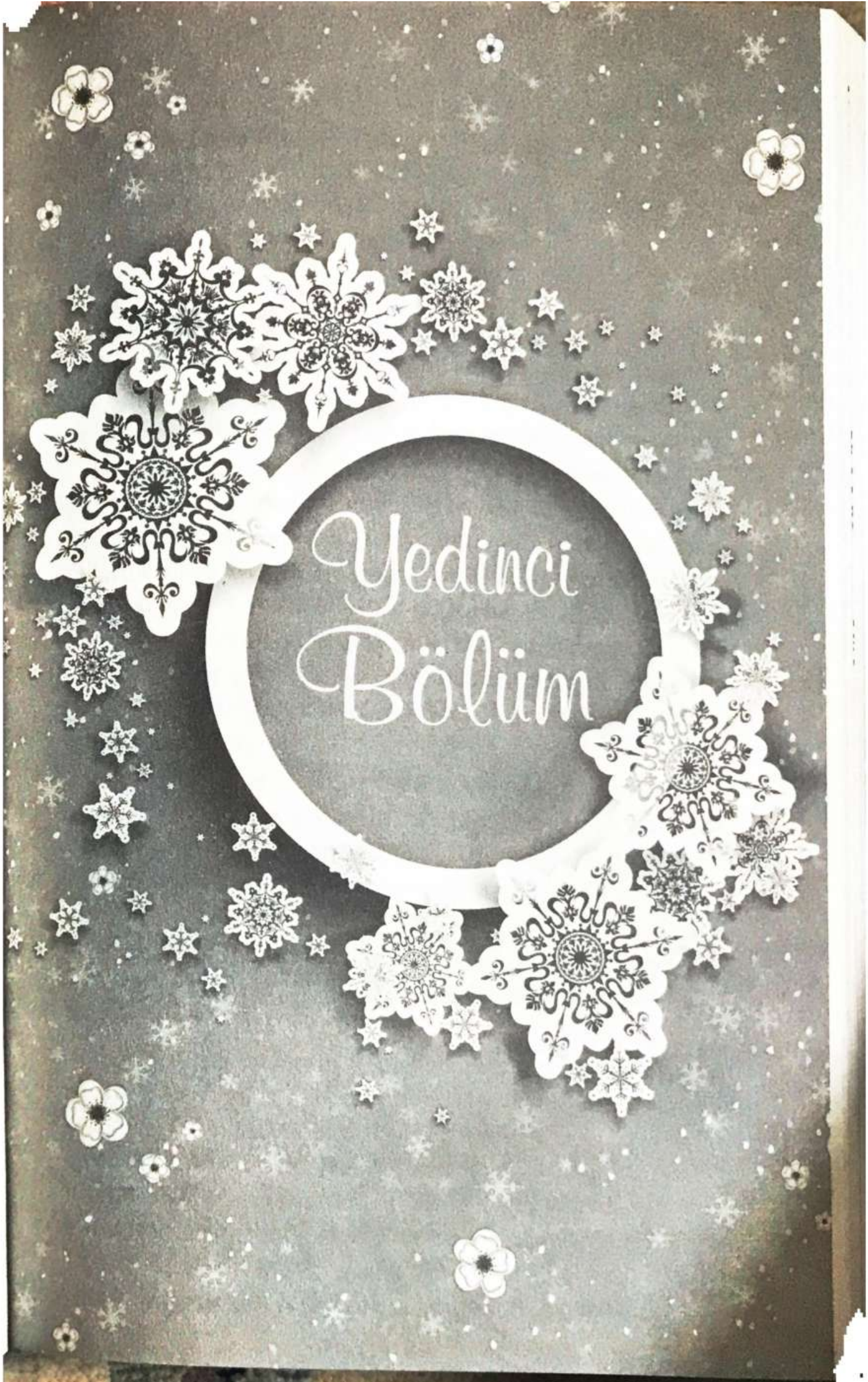
"Daha önce..." diye fısıldadı titrek sesiyle. Gözlerinden akan yaşların tuzu diliyle buluştuğunda, boğazına doluşan hıçkırıkları bastırdı. "Başka bir kadına *nişanlım* sıfatını layık gördüğünü biliyorum. Şimdi senin sevgilin olmanın, bu şekilde damgalanmanın bir anlamı yok benim için. Çünkü sen beni farklı ya da özel bir yere koymuyorsun. Bir zamanlar ona ait olurken, aslında asla tam anlamıyla benim olmayacağını kanıtlıyorsun."

"Sen, *o* değilsin!" dedi tek nefeste. O lanet sözcüğü duyduğunda çenesi sinirden kasıldı. Başkaları için özel veya romantik olabilecek o sıfatın, gözünde zerre kadar değeri yoktu. Üstelik Selin'in kendisini onunla kıyaslamasına katlanamıyordu. Gözlerini kapatıp, bunun bir kâbus olmasını diledi. "Hiçbir zaman da olmayacaksın," derken, neyi kastettiğini anlamayan kadını nasıl incittiğini göremiyordu.

Ellerini Selin'in üzerinden çekip görmeyen bakışlarla bir adım geriye gitti. Benliği bundan aylar öncesine ve öğrendiği

gerçeklere giderken, o halinin Selin'in üzerine bir enkaz gibi çöktüğünü göremedi. *Senin asla onun gibi olmana izin vermeyeceğim!* diye geçirdi içinden. Kapıyı açıp hızla evden çıktı. Arkasında, asla o kadının yerini alamayacağını düşünen bir kadın bırakmıştı.

Oysa Kuzey, Selin'in masumiyetini o kadının çevirdiği dolaplarla, kendisini en hassas noktasından vuruşuyla aynı kefeye koyamıyordu. Şimdiye dek tek gecelik ilişkileriyle mutlu olan adam, hayatında ilk kez bir kadının yalnızca kendisine ait olmasını istemişti. Öfkesini su yüzüne çıkaran anıları hatırlarken, Selin söz konusu olduğunda buna izin veremeyeceğini düşündü. Kuzey onunla nişanlandığında, bunun bambaşka bir nedeni vardı. Selin'e *benim* dediğinde ise, o menekşe gözlü güzelin kendi gücü ve varlığıyla yarattığı duygulara hapsolmuştu.

Yedinci
Bölüm

Kapının kapanma sesi içeride yankılandığında, yaslandığı yerde korkuyla sıçradı. Bakışları tam karşıda, yalnızca saniyeler önce adamın durduğu noktadaydı. İşittikleri kalbini sızlatırken, gözyaşlarının bir kez daha serbest kaldığının farkına varamadı.

Sırtını yasladığı soğuk duvarda usulca süzülerek kendini aşağıya bıraktı. Boğazında yutkunmayı başaramadığı, kocaman, kupkuru bir yumru vardı. En kuytularında hâlâ onun dokunuşlarını hissediyordu. Gözyaşları çenesinden boynuna, oradan daha da aşağıya süzüldüğünde çırılçıplak olduğunu hatırladı. Kuzey'in sözleri kulaklarında çınlarken, ayaklarının dibindeki çarşafa örtünüp güçlü olmaya çalışarak ayağa kalktı. Tam duruşunu dikleştirdiğinde çarşafa takılmış, düşmemek için dirense de başaramamıştı.

Dizlerinin üzerine düşüşünün etkisiyle çarşaf bedeninden kaydı. Dizindeki acı, ruhunda hissettiğinin yanında hafif kalıyordu. Daha fazla dayanamayarak başını eğdi ve ipek yumuşaklığındaki sarı saçları omuzlarından aşağıya dökülürken sesli hıçkırıklarını serbest bıraktı.

"Lanet olsun!" diye bağırdı karanlık koridorun ortasında sessizliğini bozarak. "O kadına da sana da lanet olsun, Kuzey Doğan!"

Hıçkırıkları büyüyüp görüşü akıttığı yaşlardan dolayı bulanıklaşırken nefes almaya çalıştı. Duvarların adeta üzerine geldiğini hissederken zorlukla, sağlam durmaya çabalayarak ayaklandı. Vücudunu örttüğü çarşafa sanki onu her şeyden koruyacakmışçasına sarılırken salona doğru yürüdü. Saniyeler sonra telefonunu eline aldığında, bulunduğu evin bir kafesten farksız olduğunu düşünüyordu. Ezbere bildiği numarayı tuşlarken, kendisine ışık olabilecek bir kaçış yolu arıyordu.

Aşina olduğu sesi duyduğunda boğazına dolan hıçkırığı tutamadı. "Emoş..." diye fısıldarken, gözlerinin önünde Kuzey'in bu gece vücuduna tapan, okşayan, öpen görüntüsü vardı.

"Selin! Canım... İyi misin?

Arkadaşına yanıt vermeden gözlerini kapattı. Artık görüşü iyiden iyiye kararmış, solukları boğazına takıldığı için istese de sesini çıkaramamıştı.

"Selin? Ne oluyor?"

Onun panik dolu sesini duyduğunda öksürmeye başladı. Kendisini bir türlü toparlayamıyor, dudaklarından tek bir sözcük bile çıkmıyordu. "E-Emoş..." diyebildi zorlukla.

"Evde misin, Selin? Neyin var, canım?"

"Gel, n'olur," dedi sonunda onu daha fazla telaşlandırmadan. "Evdeyim."

"Geliyorum, Selin. İyi misin? Bir şey mi oldu? Söyle bana! Ambulans falan çağıracağım yoksa! Korkutuyorsun beni."

"Hayır... Öyle bir şey değil," derken çatallaşmış sesiyle, gözyaşlarını silmeye çalıştı. "Kuzey..."

"Geliyorum. Hemen geliyorum seni almaya. O odunun seni inciteceğini biliyordum ben."

Selin birkaç saniye sonra telefonu kapatıp odasına doğru ilerledi. Yatağına yattığında tüm vücudu titriyordu. Telefonunu başucuna bırakırken, Kuzey'in pişman olup geri gelmesini diledi. Oysa ne kadar da aptaldı. Bu beklenti ancak bir hayal olabilirdi. Kesik hıçkırıkları derin iç çekişlere dönüşürken gözleri kapandı. İncecik bir çarşafla örtülen, çıplaklığının etkisiyle ürperen tenini, bu gece kendisine hem cenneti hem de cehennemi yaşatan adamın ısıtabileceğinin farkındaydı.

❄

Siyah ışıltılar saçarak parlayan arabasını İstanbul Boğazı'nı kuşbakışı gören malikânenin önünde bırakıp seri bir hareketle indi. Güvenlik kulübesinden çıkarak hızla yanına gelen adama anahtarını teslim edip kısa bir baş selamı verdi.

"Hoş geldiniz, Kuzey Bey."

"İyi geceler," dedi kaşlarını çatarak. Ardından eve doğru ilerledi.

Kendi anahtarıyla açtığı kapıdan girip içeriden gelen sesleri duyduğunda derin bir soluk aldı. Evdekilerin hâlâ uyumamış olmalarından hoşlanmayarak, bıkkın bir şekilde adımlarını hızlandırdı.

Göz kamaştıran bir şıklıkla döşenmiş malikânenin girişinde emin adımlarla yürüdü. Merdivenin başına geldiğinde salonda oturan ailesini gördü. "Herkese iyi geceler," dedi zoraki bir gülümsemeyle.

"İyi geceler, oğlum. Hoş geldin. Nereden esti böyle?"

Oturduğu yerden kendisini karşılamak üzere ayaklanan annesini durdurdu. "Hemen yatıyorum, anne. Çok yorgunum. Sabah konuşuruz," diyerek herkesi şaşırttığını biliyordu. Arkasına bakmadan merdivenleri tırmandı. Ailesinin muhtemelen merakla neler olduğunu anlamaya çalıştıklarını düşünse de umursamadı.

Nihayet yalnız kalabileceği yere ulaştığında kapıyı aralayıp, tamamen siyahlarla döşenmiş odasına adımını attı. Üzerindeki kıyafetlerden kurtulduğunda, aklının her köşesinde bu gece yaşananlar vardı. Yol boyunca ne yapacağını bilememiş, bu kadar muhteşem giden bir gecenin berbat bir şekilde sonlanmasına öfkelenmişti. Aklından Selin'in söylediklerini geçirse de ona hak veremiyordu. Ancak evden çıkmadan önce gördüğü menekşe rengi gözlerdeki ifadeyi de bir türlü beyninden silemiyordu.

"Lanet olsun!" diye tıslayıp üzerindeki siyah boxer'ı çıkarmadan banyoya girdi. Parmak uçlarında hâlâ o yumuşacık teni hissedebiliyorken, bu saçma tartışmayı yaşamayı sindiremiyordu. Selin'in nasıl olup da bu kadar mantıksızlaşabildiğini aklı almıyor, tüm o sözlerin bir kez daha kulaklarında çınladığını hissediyordu.

Geniş duşa girdiğinde, ılık suyu açıp kendisini altına attı. Bu gece için farklı hayaller kuran Kuzey, o lanet olası adamın tek bir telefonla her şeyi dağıttığını düşündü. Yumruğunu sertçe parlak fayansa geçirdi. "Allah'ın cezası herif!" diye hırlarken, onun ne cüretle gecenin o vaktinde Selin'i arayabildiğini anlayamıyordu.

Üstelik hemen ardından olan bitenlerle, öfke tüm benliğini ele geçirmişti. Ve Kuzey, gecenin başından beri defalarca olduğu gibi, yine tüm kontrolün ellerinin arasından kaydığını hissediyordu.

Gözlerini usulca kapattı ve üzerinden akıp giden suyun rahatlatıcı etkisini hissetmeye çabaladı. Ancak gözlerinin önünde ipeksi sarı saçların görüntüsü varken, parmak uçlarında yumuşacık tenini, o tenin ıslak sıcaklığını hâlâ hissediyorken bunu başaramıyordu. İki elini de siyah fayanslara dayarken tüm geceyi bir kez daha yaşarcasına hatırladı. Islak bedeninin sertliğini koruduğu yetmezmiş gibi, ona duyduğu arzunun yaşadıkları arbedeye rağmen dinmediğinin de farkına varmıştı.

Dişlerinin arasından kesik bir soluk alıp, olan biteni bir kez daha düşündü. Öfke ve kıskançlıkla başladıkları gece, yine aynı şekilde sonlanmıştı. Ama yine de... Arzuya bulanan saatler, tutkuyla karışan nefesler, duvarlara çarpan gürültülü inleyişler ve birbirine ihtiyaçla dokunan tenler... Hazla örülü olduğundan şüphe duymadığı her detay, Kuzey'e evin kapısını çarpıp çıktığı andan beri huzur vermemiş, Selin'i bıraktığı durum beyninde tüm şiddetiyle çınlamıştı.

Ellerini ıslak saçlarına götürüp başını yukarı kaldırarak parmaklarıyla geriye doğru taradı. Dudaklarını sıkıca kapattı. Su bile rahatlamasını sağlayamıyordu. Selin'in nasıl istekle ve zevkle kendinden geçtiğini, nasıl kıvranarak onun iri bedenini kendisine çektiğini düşündükçe, bir kez daha lanet olası bir şekilde sertleştiğini hissetti.

"Ne istiyorsun, Selin?" dedi adeta inleyerek. "Benden sana veremeyeceğim neyi istiyorsun?" Aslında ne istediğini biliyordu. Ancak bu gerçekten asla veremeyeceği bir şey miydi, artık ondan emin olamıyordu. Bedenindeki arsız özlemin etkisini devam ettirdiğini fark ettiğinde, soğuk suyu sonuna kadar açtı. Oysa kulaklarında hâlâ Selin'in, *Bırak beni, bırak!* diyen sesi varken. Gözlerinin önünden kollarında titreyen bedeninin görüntüsünü atamamışken, bu gecenin fazlasıyla uzun ve pişmanlık dolu olacağının farkındaydı.

Perdesi sonuna kadar açık camından içeriye vuran kış güneşiyle gözlerini araladı. Uykusuz olduğunu belli eden bakışlarını odanın içinde dolaştırdı. Tüm geceyi yatakta adeta kıvranarak geçirmişti. Sabaha karşı uykuya dalabildiğinde ise söndürmeyi başaramadığı derin bir öfke ve kabul etmeyi reddettiği pişmanlık tarafından esir alınmıştı.

Yatakta hafifçe doğrulup, koltuğun üzerindeki tişörtüne uzandı. Odanın içi soğuk havaya kıyasla fazlasıyla sıcaktı. İnce giysiyi üzerine geçirdiği sırada kapısı tıklatılıp birkaç saniye sonra açıldı. Başını çevirip gelenin kim olduğuna baktı. Kapının önünde Hazar arsız ve bir şeyler ima edercesine sırıtıyordu. "Hayırdır, sabahın köründe rüyanda mı gördün beni?" diye sordu bıkkın bir tavırla.

"Hiç kendine pay çıkarma. Naz'ın gelişi şerefine buradayım." Hazar kapıyı kapatıp içeri girdi. Dudakları çapkın bir şekilde kıvrılırken, keskin bakışları kuzeninin üzerindeydi. "Ayrıca... Gecelerim, rüya görmeye harcamayacağım kadar değerlidir, bilirsin."

"Tam bir pisliksin!" dedi Kuzey dişlerinin arasından. Ancak hemen ardından onun şımarık yüzüne bakmaya dayanamayıp güldü. Hazar, yaşına rağmen eğlenmeyi kendisine prensip edinmiş, kadınları yalnızca güzel birer beden olarak gören gerçek bir serseriydi. Nitekim o da Kuzey'in düşüncelerini haklı çıkaran sözleri çok geçmeden söyledi.

"En az senin kadar diyeceğim ama... Son zamanlarda söz konusu eğlenceyse, hepiniz berbatsınız." Kendini camın önündeki koltuğa bıraktı. "Sizin yüzünüzden her gece saçma sapan adamları çekmek zorunda kalıyorum. Baran, korumacılık oynamaya ve cebindeki o karizmatik olduğunu düşündüğü aptal silahıyla dolaşmaya devam ediyor. Sarp, işlerin başından kalkamıyor bu ara. Gecelerini de bizimle değil, daha eğlenceli yaratıklarla geçirdiğine şüphe yok." Pis pis güldü. "Hani şu kıvrımlı ve fazlasıyla seksi olanlarla. Ve sen... Sen de bir şeyler çeviriyorsun ama hadi hayırlısı."

"Sen ne yapıyorsun peki bu arada? O kızla ne oldu? Hâlâ birlikte misiniz? Hani iş ciddiye biniyordu?"

"Biniyor. Ama bu, kendimi her şeyden soyutlayacağım anlamına gelmiyor." Gözlerinden kurnaz bir ışık geçti. "Lafı ustaca değiştirmeye çalıştığına göre, kesin sakladığın bir şeyler var. Hadi, uzatma da dökül bakalım."

Kuzey oflayarak banyoya yürüdü. Aklı bir anlığına Selin'e kaysa da kendisini hızlıca toparladı. "Bir şey sakladığım falan yok. Her zamanki olaylar... Davalar, hukuki yaptırımlar, sinir bozan savcılar ve istekleri bitmeyen müvekkiller..."

Hazar onun lafı daha fazla uzatmasına izin vermedi. "Tabii bir de sarışın bir periyi andıran iç mimarlar var. Hani şu, dayım tarafından ofiste basıldığın sarışından söz ediyorum."

"Uzatma, Hazar!" dedi sertçe. "Taktınız bu duruma hepiniz. Hiçbir şey yok diyorum, anlamıyorsunuz."

"Yemiyoruz işte. Asıl sen anlamıyorsun. Bir şey olmadığını yutturamıyorsun demek ki. Yalan söylemek konusunda formundan düştüğün belli. İtiraf et kurtul, dostum."

"İtiraf edecek bir şey yok. Evimin dekorasyonundan sorumlu bir iç mimar işte. Bunu kavramak bu kadar zor mu?"

"Aslında..." dedi Hazar arsızca. "Tam olarak kavrayamadığımız şu... Madem bu kız yalnızca senin evinin dekorasyonundan sorumlu, neden ofisinde o şekilde yakalandınız?"

"Nasıl yakalandığımızı nereden biliyorsun?" diye homurdandı Kuzey. Tam banyonun kapısına geldiği sırada işittikleriyle duraksadı.

"Bu kadar malzeme yarattığınıza göre, demek ki epey yakındınız. Ama... Eğer sadece basit bir eğlenceyse, ofiste yakalanma riski olmadan da bunu sürdürebileceğini herhalde sana ben öğretmeyeceğim."

"Saçmalama!" dedi saf bir öfkeyle. Selin hakkında kuzenlerinden bir kez daha eğlence olabileceği ihtimalini duymak hoşuna gitmemişti. "Ne eğlencesinden bahsediyorsun? Kafayı üşüttünüz iyice."

"Biz bir şey demiyoruz, dostum. Sadece tahmin yürütüyoruz. Bugüne kadar yaşadıkların da hep eğlence niteliğinde değil miydi? Tek gecelik ilişkiler hepimizin hayatının bir parça

olmadı mı?" Aniden o serseri tavrından sıyrılıp ciddileşti. "Seni yalnızca tek bir ilişkide ciddi gördüm. Onda da içinden gelerek o şekilde davranmadığını biliyordum."

Kuzey, dün gecenin anıları tüm çıplaklığıyla beynine doluşurken kaşlarını çattı. "Selin'in onunla kıyaslanacak hiçbir yanı yok," derken sesi tok, tavırları daha önce hiç olmadığı kadar kararlıydı.

"Gerçekten ondan farklı olduğunu düşündüğün bir kadınla tanıştığını mı söylüyorsun yani? Kıyaslama yapmadığın, onun gibi olduğunu düşünmediğin ve diğer kadınlara karşı takındığın tavırdan sıyrıldığın bir kadın..."

"Neymiş o tavır?"

"Biliyorsun işte. Fazlasıyla umursamaz..."

"Sanki sen benden farklısın. Gören de kadınları çok umursadığını ve tam bir beyefendi olduğunu zanneder."

"Bunun hak edene karşı olduğunu sen de çok iyi biliyorsun. Kendini teşhir eden, dişiliğini mide bulandıracak şekilde kullanan kadınlardan hoşlanmıyorum. Onları yalnızca yatakta tercih ediyor olmamdan daha doğal ne olabilir?"

"Peki, benim de aynı şekilde davranıyor olmam seni neden bu kadar rahatsız ediyor? Hepimiz fazlasıyla benzemiyor muyuz aslında?"

Hazar bir anlığına duraksadı. Bakışları Kuzey'in gri gözlerine sabitlenirken, eski zamanları anımsadı. Kuzey o olaydan sonra fazla kontrol manyağı haline gelmişti. Yaşadıklarından önce yine gücü bulundurmayı sevse de mutlu bir adamdı. "Aslında hayır, Kuzey... Sen uzun zamandır kendini özgür bırakmıyorsun."

"Ben şu anda gayet özgürüm, Hazar. Bence sen hayal görüyorsun."

"Olanları akışına teslim etmek, o an ne getirirse onu yaşamak... En son ne zaman kontrolünü tam anlamıyla yitirdiğini ve bundan mutlu olduğunu hissettin?"

Kuzey işittikleriyle aniden irkildi. Aklından yine dün gece Selin'le yaşadığı muhteşem anları geçirmiş, kendini nasıl

kaybettiğini anımsamıştı. Ona dokunup elleri yumuşacık bedeninde gezinirken, haz tüm benliğini sarmıştı. Menekşe rengi gözlerinde varlığından bile haberdar olmadığı hassas bir noktayı sızlatan duygular sezmişti. "Yakın bir zamanda," dedi aslında onunla hiçbir detayı paylaşmak aklında yokken. "Çok yakın bir zamanda hem de..."

"O halde... Bu sarışın periyle kesinlikle tanışmalıyız."

Hazar'ın sözleriyle kendine geldi. "Tanışma falan yok!" dedi sinirle. "Sarışın peri deyip durma ayrıca!"

"Ooo... Anladım ben senin derdini. Sen bu kızı elde edememişsin, o yüzden bu kadar öfkelisin." Hazar tam kapıdan çıkmak üzereyken, onun hassas noktasına dokunacağından emin olduğu sözleri söyledi. "Ne oldu? Yoksa kızın sevgilisi mi var?"

Kuzey onun konuşmalarını dikkate almamaya karar verip banyoya girecekken duyduklarıyla hışımla arkasına döndü. Gözlerinden saçtığı kıvılcımlarla kuzenine bakarken, böyle bir şeyin asla mümkün olmayacağını düşündü. "Hayır!" dedi tok sesiyle. "Sevgilisi falan yok!"

"Olsun..." dedi Hazar. "Ne olacağı belli olmaz. Elini çabuk tut da, senin sarışını başkaları kapmasın." Sözlerini bitirdiğinde geldiği hızla odadan çıkıp gitti. Arkasında, duyduklarıyla daha da öfkelenen bir adam bıraktığının farkında değildi.

Kuzey, Hazar'dan duyduklarının gerçek olabilme olasılığıyla birkaç saniye boyunca öylece kaldı. O adamın Selin'e olan aç bakışlarını hatırlarken, üzerine bir de gece yarısı aradığını düşündü. Özellikle dün geceden sonra, Selin'in yalnızca kendisine ait olabileceğini artık kabul ediyordu. Başka bir adamın ona dokunabilme ihtimali, Kuzey'i çıldırmanın eşiğine sürüklüyordu.

Dün geceden beri hissettiği pişmanlık ve öfkeyle kendisini banyoya attı. Kapıyı arkasından kırarcasına kapatırken, bir şeyleri yumruklama hissi yükseldi içinde. Gözlerinin önüne Selin'in bu kez o adamla olan hayalî görüntüleri doluşurken, buna asla izin vermeyeceğini biliyordu. İçinde Selin'i her şeyden çok isteyen bir adam vardı. Ve dün akşamki dokunuşlarıyla onu kendine ait kılmışken, Yılmaz denen herifi ona yaklaştırmayacaktı.

❄

"Günaydın, canım."

Hislerinin adeta bir yansıması olan renksiz bakışlarını sesin sahibine çevirdi. Dudaklarında buruk bir gülümseme belirirken, üzerindeki sabahlığa daha çok sarındı. "Günaydın, Emoş'um," dedi yeniden kar toplayan güneşe bakmayı sürdürürken.

"Daha iyi hissediyor musun kendini?"

Yanına gelen arkadaşının omzuna yasladı başını. "Merak etme, Emoş'um. İyi olacağım," diye fısıldadı bunu bir an önce gerçekleştirmesi gerektiğini düşünerek. Sabah gün aydınlanırken uyandığından beri gözlerini telefonundan ayıramamıştı. Aklını ve kalbini ele geçiren adamdan tek bir işaret bile göremedikçe içindeki sızı daha da artmıştı.

"İyi olacaksın tabii ki. Sen hayatımda gördüğüm en güçlü kadınlardan birisin. Her şey güzel olacak, göreceksin. O buzdolabı bozuntusu da yaptığı odunluğun hesabını verecek. Ayaklarına kapanacak. *Emoş demişti* dersin."

"Sanmıyorum." Selin oturduğu koltuktan usulca kalktı. "Kuzey öyle ayaklara kapanacak bir adam değil. Sen de en az benim kadar iyi biliyorsun bunu."

"Normalde evet... Ama yaptığından o da pişmandır belki."

"Çok iyimsersin, Emoş. Pişman olsaydı, çoktan arardı." Boğazındaki yumrudan kurtulmaya çalışarak yutkundu. "Dün gece nasıl olduğumu bile merak etmediğine göre, pişmanlık hissettikleri arasında yer almıyor."

"Tamam... Durum pek de iç açıcı değil belki ama sen de kabul etmedin mi dün gece üzerine fazla gittiğini?"

Derin bir soluk alıp aynaya doğru ilerledi. "Şimdi konuşmasak? Bahsetmesek olanlardan? Sabah çok erken uyandım ve o kadar yorgunum ki, her şeyi en başından konuşacak gücüm yok."

"Tamam, canım. Ben kahvaltıyı hazırlayayım o halde." Emine odadan çıkmak için hareketlendi. "Sen de istersen kahvaltıya kadar biraz uzan. Nasılsa bugün iş yok."

Selin hafifçe gülümsedi. Ve o çıktıktan sonra yüzündeki sahte ifadeyi sildi. Aynadaki aksine baktı. Elini hafifçe kaldırıp narin parmaklarını dudaklarına değdirdi. Dudakları onun dokunuşunun etkisiyle hâlâ sızlıyordu. Gözlerinden süzülen iki damla yaş yanaklarından çenesine doğru indi, boynundan aşağıya doğru süzüldü. Selin parmaklarını dudaklarından çekebildiğinde bakışları bu kez boynuna takıldı. Bedeni o anların hatırasıyla titrerken, rengi koyulaşmış izi okşadı. "Kuzey," diye fısıldadı onun bunu yaptığına inanamayarak. Kuzey'in onu sevmediğini, belki de hiç sevmeyeceğini aklından geçirmişti elbette ama onun bu kadar acımasızlaşabileceğini düşünememişti.

Sen, o değilsin! deyişi bir kez daha kulaklarında yankılanırken gözlerini kapattı. Ardından daha fazla sızlanmanın bir yararı olmayacağını, dün gece onun üzerine fazla gitmenin hata olduğunu düşündü. Elini tuvalet aynasının önünde duran makyaj çantasına uzatıp fondötenini çıkardı. Boynuna hafifçe sürerken, Kuzey'in teninde bıraktığı bu izin, ateşli bir gecenin ve tutku tüten alevlerin bir sonucu olmadığını aklına getirdi. "Keşke..." dedi kendi kendine. "Keşke bu kadar acımasız olmasaydın. Tenimde zaten izin vardı. Dokunduğun her yerde kokunu ve sıcaklığını taşıyordum. Ama bu iz..." Kuzey'in öpüşlerini, son sözlerini ve vahşi bakışlarını teker teker anımsadı. "Bu izle içimde öyle bir yara açtın ki, ne dudakların geçirecek acımı ne de yeniden tutkuyla bakan gözlerin." Kararlı bir şekilde duruşunu dikleştirirken, gözlerinde yapacaklarından emin ışıltılar saklıydı. "Bunun tek bir ilacı var, Kuzey," dedi kalbi hissettiği aşkla gümbürdeyip, tüm benliğini saran acıyla sızlarken. "Ben tenimle, ruhumla ve kalbimle sana aitken, sen de her şeyinle benim olacak mısın?" Onu gördüğü andan beri ilk kez yalnızca kalbinin sesine kulak veriyordu. Korkuyordu. Ama tüm varlığıyla, sadece aşktan kadın olmayı kafasına koymuştu. Yaşayacağı her türlü zorluğa rağmen vazgeçmeyecekti. İnsanın âşık olacağı kişiyi kendisinin seçemediğini, kalp kimi istiyorsa, ten kimi arzuluyorsa ona ait olunacağını öğrenmişti artık. Sonunda elinde avucunda kalan kırık bir kalp bile olsa, nefesini kesen bu aşka hak ettiği cesareti verecekti.

❄

Aile üyelerinin bulunduğu büyük kahvaltı masasından eline çayını alıp kalktı. Saatlerdir kendini etrafında konuşulanlara odaklayamamıştı. Sabah kendini müthiş bir kalabalığın içinde bulmuş, malikânenin geniş yemek odasına hazırlanan masada kuzenlerinin yanında yerini almıştı. Tıpkı Hazar'ın söylediği gibi tüm aile Naz'ın gelişi şerefine oradaydı. Normalde bu neşeli konuşmalara eşlik ederdi ancak bugün içinde onlara katılacak isteğin olmadığını hissediyordu.

Artık iyiden iyiye kendisini hissettirmeye başlayan kış mevsiminin kanıtı gri bulutlara baktı. Soğumaya yüz tutmuş öfkesine eşlik eden pişmanlığı olduğu yerde duruyordu. Ama ne yapacağına bir türlü karar veremiyordu. Sıcak çayından bir yudum alırken, Selin'in o anda ne yaptığını, iyi olup olmadığını düşündü.

"Ne düşünüyorsun böyle?"

Arkasından gelen sesi duyup omzundaki dokunuşu hissettiğinde irkildi. Bakışları sesin sahibini bulduğunda, kolunu yanındaki genç kadının omzuna atıp onu kendine çekti. "Hiçbir şey, güzelim. Haftanın yorgunluğu sadece. Sen nasılsın asıl?" Elini onun fazlasıyla büyümüş olan karnına koydu. "Bu yumurcak üzüyor mu seni?"

Genç kadın başını abisinden farksız gördüğü adamın omzuna yasladı. "Üzmüyor... Sadece bu ara çok çabuk enerjim tükeniyor."

"Seninle gurur duyuyorum, biliyorsun değil mi, Mira?" dedi Kuzey içten bir samimiyetle.

Mira gülümseyerek kollarını Kuzey'in beline sararken, bir elini önlerindeki cama uzattı. Sürgülü camı yana doğru araladı. "Hadi, biraz dışarı çıkalım."

"Dışarısı çok soğuk, Mira..." Kuzey ona endişeyle baktı. "Üşüyeceksin."

"Bir şey olmaz. Biraz temiz hava almak iyi gelecek. Hem konuşuruz biraz." Üzerindeki hırkaya sarınıp bahçedeki koltuklardan birine oturdu. "Eee? Anlat bakalım, Kuzey abi..." dedi Mira onun yanına gelmesiyle. "Nedir seni bu kadar düşündüren?"

"Bir şey düşündüğüm yok, güzelim."

Mira'nın ona inanmaya niyeti yoktu. "Benden de mi saklayacaksın?"

"Anlatacak bir şey olsa anlatırdım." Kuzey hızla lafı değiştirdi. "Beni bırak da sen kendinden bahset. Nasıl gidiyor hamilelik? Heyecanlı mısın?"

Mira başını hızla sallayıp, gözlerinde Kuzey'in hayret ederek baktığı ışıltılarla anlatmaya başladı. "Çok heyecanlıyım hem de. Onu kucağıma alacağım günü sabırsızlıkla bekliyorum. O kadar merak ediyorum ki..."

Kuzey duyduklarıyla aniden durgunlaştı. "Nasıl bu kadar cesur olabiliyorsun?" diye sordu geçmişi hatırlarken. Mira'nın gülüşünün buruklaştığını gördüğünde kendisine lanet etti. Ancak her ikisi için de saklı hatıralar köşelerinden çıkmıştı. Mira ellerini karnında birleştirdiğinde ise Kuzey işiteceklerine kendisini hazırlayamamıştı.

"Cesur değildim," dedi ellerini yuvarlak karnında usul usul dolaştırırken. "Hamile olduğumu ilk öğrendiğimde deli gibi korktum. Tek başınaydım. Daha bir yıkımı atlatamamışken, aldığım haberi bir müjde olarak bile adlandıramamıştım."

"Peki, ne oldu sonra? Neden kolay yolu değil de zor olanı seçtin?"

Mira işittiği soruların altında yatanları sezdi. "Benim için kolay olan diye bir şey yoktu," dedi müthiş bir kararlılıkla. "Kadınların tümü birbirinden farklı aslında. Özellikle söz konusu olan hamilelikse. Bazısı hayatta en çok kendini sever. Ne bir bebeğin sorumluluğunu almayı kabullenir, ne de bir adamı mutlu edebilmeyi kendisi için yaşam sebebi sayar. Bazısı ise hayatındaki adamı, onun canından olan bir parçadan daha önde tutar ve belki de sırf bu yüzden bu sorumluluğu alacak cesareti kendinde bulamaz." Zorlukla yutkundu. "Bazısı da vardır ki... Kadın olmayı da bilir, anne olmayı da. Ben... Bir adamı öyle çok sevdim ki, onu nefes alış sebebim yaptım. O yanımdayken, benimken, beni sevdiğini düşünürken, dünyanın en mutlu kadınıydım. Ve onu kendimde olabilecek en özel yere sakladım. O gittiğinde... Yaşayamayacağımı düşündüm önce. Hiçbir şeye devam

edemem, nefes alamam sandım. Sonra içimde onun bir parçasını taşıdığımı öğrendim. Artık yalnızca âşık bir kadın olamazdım." Derin bir nefes alıp Kuzey'e baktı. "Bir kadın, bir adamı ancak benim kadar severse, onun canından bir parçaya onsuzken bile sahip olmak için her şeyi yapabilir. Ben... Yağız'ı* çok sevdim. Kendimden bile çok! Ama içimdeki bu yumurcak var ya... İşte onu daha görmeden, kokusunu hissetmeden, dünyadaki her şeyden ve herkesten daha ayrı bir yere koydum." Mavi gözlerinden süzülen yaşları sildi. "Erim..." diye fısıldadı. Karnındaki kıpırtıları hissetmeyi sürdürürken, dudakları hafifçe kıvrılmıştı. "Erim adını verdim ona." Hüzünlü bakışlarını Kuzey'in gözleriyle birleştirdi. "Erim, sevgi ve müjde anlamına geliyormuş. Yaşadığım her şeye rağmen onu çok seviyorum ve hayata tutunabilmem için bana verilmiş bir hediye, bir müjde olduğunun farkındayım."

"İsmine karar verdiğini bilmiyordum," dedi Kuzey gülümseyerek. "Çok güzel bir isim, güzelim. Çok sevdim."

"Ben de... Kıpırtılarını hissettiğim sırada vermiştim kararımı aslında. Ama ilk kez sana söylüyorum."

Kuzey elini onun kumral, dalgalı saçlarına uzatıp şefkatle okşadı. Dudaklarını usulca alnına bastırırken, narin bedenini sımsıkı sardı. "Sen her şeyin en güzelini hak ediyorsun, Mira. Biliyorsun, değil mi? Çok mutlu olmayı, çok sevilmeyi ve gözlerinde ışıltılarla gülümsemeyi..."

"Ben zaten mutluyum. Bebeğime sonunda kavuşacağım için çok mutluyum. Ailemdeki herkes tarafından sevildiğimi de biliyorum. İnsanın gözleri ancak sevdiği kişiye ışıldayarak bakıyor. Ben bunu bir kez, az da olsa yaşadım. Daha güzelini senin için de diliyorum."

"Buna ihtiyacım olduğunu sanmıyorum, Mira."

Mira hafifçe gülümsedi. "Buna herkesin ihtiyacı vardır," dedi onun bakışlarında gördüğü karmaşayı zihninde anlamlandırarak. "Onunla nişanlandığında, bunu hiç istemedim. Ama sen ona karşı hiçbir duygu beslemesen de, bunu yapmak zorunda

---

* ***Mira ve Yağız İlhanlı:*** Yazarın *ÇİLEK MEVSİMİ* adlı romanının karakterleri.

olduğunu hissediyordun. O yüzden sustum. Diğer herkes gibi..." Onun elini sevgiyle sıktı. "Kötü zamanlardı. Ama... Her kadın onun gibi değil. Eğer ona âşık olsaydın, bu direnişini kabul edebilirdim. Sen şimdi eminim, onun gibi korkunç bir kadının kabahati yüzünden başkalarını yargılıyorsun." Dudakları bilmiş bir tavırla kıvrıldı. "Oysa eninde sonunda seni hak eden gerçek bir kadına teslim olman gerekecek. Üstelik nihayet teslim olduğunda, adı yenilgi olmayacak. İşte bunu unutuyorsun."

❄

Önünde dikilen yüksek ve sağlam duvarlara bakarken derin bir nefes aldı. Adımları geniş, demir kapıya doğru ilerlerken, aklında günlerdir takip ettiği kadın vardı. Selin'in o geceden beri, Kuzey denen herifle hiç görüşmediğini biliyordu. Buradan çıktığında onun yanına uğramayı kafasına koymuştu, bir girdabın içinde geçirdiği hafta sonunu huzura kavuşturması gerektiğini düşünüyordu. Hoş, onların hiç görüşmemeleri Yılmaz'ı zaten rahatlatmıştı. Ancak işin aslını öğrenmeden istediğine kavuşamayacaktı.

Yılmaz yaklaşık bir yıldır Kuzey'in peşindeydi. Onun zayıf noktalarını belirlemek tek hedefiydi. Ve içlerinden birini keşfettiğinde aylardır huzur bulmayan ruhu rahatlamış, yeniden tüm dikkatini intikamına vermişti.

Adamların içeri giriş işlemlerini hallettiklerini gördü. Duruşunu dikleştirip, iliklerine kadar nefret ettiği bu hapishaneye bir kez daha gelmiş olduğunu düşündü. Neredeyse ayda bir gerçekleştirdiği ziyaretler, Yılmaz'a huzur vermiyordu.

Dakikalar sonra alındığı odadayken bacağını gerginlikle salladı. Birazdan göreceği adam her şeyi unutturmuş, Yılmaz tıpkı küçük bir çocuk gibi heyecanlanmıştı.

Kapı aralandı ve iki askerin nezaretinde heybetini kaybetmemiş olsa da iyiden iyiye yaşlanmış olan adam içeriye girdi. Keskin bakışları Yılmaz'ı bulduğunda, kollarını açıp onun yanına gelmesini bekledi.

"Baba..." Yılmaz ona özlemle sarıldı. "Geldim, Ethem Baba."

"Hoş geldin, Yılmaz," diyen adam hafifçe ondan uzaklaştı. "Hoş geldin, oğlum," Askerlerin onları yalnız bıraktıklarının farkına varamamışlardı.

Birkaç dakika devam ettikleri hal hatır sormaların ardından ikisinin de yüzü ciddi bir ifadeye büründü. Yılmaz onun hastalığının yerli yerinde durduğunu hatırladığında kaşlarını öfkeyle çattı. "Burada olmaman gerekiyor, Ethem Baba." Çaresizlik dört bir yanını sarmıştı. "İzin ver, seni buradan kurtarayım."

"Hayır!" Yaşlı adam bakışlarını yumuşattı. "Benim dışarıda bir yerim yok artık, Yılmaz. Yaptıklarımla burada olmayı hak ettim, sen de biliyorsun. Üstelik rahatım da yerinde. Gayet iyiyim."

"Burada ne kadar iyi olabilirsin ki? Bir hapishane ne kadar rahat olabilir?"

"Emin ol iyiyim, Yılmaz. Vazgeç artık." Onun itiraz etmesine izin vermedi. "Ama daha iyi olabilmem için ne yapman gerektiğini unutma."

"Baba... O konuda tek bir iz bile yok," dedi onun neden bahsettiğini anlayarak. Ancak bu konuya hiç vakit ayırmadığını ona söyleyemezdi.

"Yapma, Yılmaz. Seni yıllardır tanıyorum. Neleri başardığını biliyorum. Sen aklını tamamen bu işe vermiyorsun. Ben artık yalnızca bununla ilgilenmeni istiyorum."

"Ancak toparlandık, baba. Üniversiteyi bitirdik, yakında açılışı olacak."

"Bu işe girmek zorunda mıydın?"

"Evet. Başka türlü o kadar parayı aklayamaz ve kendime arkası sağlam bir iş kuramazdım. Madem sen burada kalmaya kararlısın, bu konuda da istediğimi yapmama izin ver."

"Peki, tamam." Aklındaki soru işaretlerini dile getirmeden duramadı. "O adamla, avukatla uğraşmayacağına söz vermiştin, Yılmaz. Sözünü tuttuğuna inanmak istiyorum."

"Merak etme. Şu anda bir tek işle uğraşıyorum."

"Pekâlâ! O halde sana verdiğim göreve zaman ayırabilirsin." Tok sesi odanın içinde yankılanırken devam etti. "Onu

bulmanı istiyorum. Daha fazla vakit kaybetmeden, onu bana getirmeni istiyorum."

"Aradan yıllar geçmiş, baba. Bunun bu kadar çabuk olamayacağını biliyorsun. Yıllar öncesinden bildiğin birkaç küçük detayla birini bulmamı istiyorsun benden. Bu, o kadar kolay değil."

"Kolay!" dedi hafifçe sesini yükselterek. "Gerçekten istediğin takdirde bulabileceğini çok iyi biliyorsun."

"Onu ancak sen de yanımda olsaydın bulabilirdik."

"Bensiz de yapabilirsin, eminim."

"Bu konuda neden bu kadar ısrarcısın, baba? Aradan onca zaman geçmiş... Hâlâ mı yıllar öncesinin kara sevdası?" diye sordu Yılmaz. Ethem Baba bu görevi ona ilk verdiğinde şaşırmıştı. Fakat Kuzey'den alacağı intikama o denli odaklanmıştı ki, vakit ayırıp adamın istediği araştırmayı yapması mümkün olmamıştı. Kuzey'le olan savaşı tahmininden daha uzun sürmüş, Yılmaz onu alt edip değer verdiği şeyleri ellerinden almadan rahat edemeyeceğini düşünmüştü. Tıpkı onun Yılmaz'ın ellerinden, babası yerine koyduğu adamı aldığı gibi...

Yaşlı adam derin, pişmanlık dolu bir soluk aldı. "Ben onu yıllar önce... Hiçbir değeri yokmuş gibi uzaklaştırdım kendimden. Çok gençti. Savunmasızdı. Onu tüm o pisliklerden korumak istedim." Yıllar öncesine dalmış gibi devam etti. "Kara sevda mıydı? Bilmiyorum. O zamanlar daha fazla güç elde etmekten başka bir şey düşündüğüm yoktu. Sanırım yalnızca... Vicdanımı rahatlatmak istiyorum." Onun gözlerinin içine baktı. "Ben artık son nefesime kadar buradayım, Yılmaz. Ve geçmiş... Boğazımda bir yumru, boynuma geçen yağlı bir ilmek adeta. Onu bulman beni kurtaracak. Boğazımdaki düğüm gevşeyecek ve ben mutlu öleceğim. Ve sen, bunu yaparak seni bugüne getirmiş bir adama borcunu ödeyeceksin. Senden belki de ilk ve tek isteğimi yerine getir, beni huzura kavuştur. Yoksa üzerindeki hakkımı sana helal etmeyeceğim!"

Elindeki kahve fincanını sıkıntıyla masaya bıraktı. Işıltısını kaybetmiş bakışlarını günlerdir aramasını beklediği adamın evine ait olan planlara odakladı. Onu son gördüğü geceden bu yana geçen günlerde aklını tamamen işine vermişti. Dekorasyonun büyük bir çoğunluğunun bitmesi kendisini iyi hissetmesini sağlamıştı.

Telefonunun titremesiyle oturduğu yerde sıçradı. Kalbi heyecanla gümbürderken eli hızla telefona doğru gitti. Ancak ekranda gördüğü isimle bir kez daha hayal kırıklığına uğradı. "Efendim, Emoş," diyerek telefonu açtı. Kahvesinden bir yudum daha alırken, Kuzey tarafından günlerdir aranmamış olduğunu düşündü. Hafta sonu geçmiş, neredeyse haftanın yarısına gelinmiş ancak ondan hiç ses çıkmamıştı.

"Ne var ne yok, canım? Bir haber var mı?"

"Ay sorup durma Emoş ya! Günlerdir tükettin beni."

"Seni tüketen ben değilim bir kere! O herifin seni nasıl tükettiğini anlattırma bana şimdi. Sonra *Ay ne edepsiz oldun, Emoş!* dersin."

"Edepsizsin ama! Konuyu sürekli oraya çekiyorsun. Tüm detayları öğrenemedin, yalayıp yutamadın ya, çatladın resmen." Emine'nin kıkırtısı kulaklarına dolduğunda o da güldü. Sürekli aradığı için ona çıkışsa da, aslında onun sesini duymak biraz olsun neşeli kalmasını sağlıyordu.

"Çatlarım tabii. Bir adam akıllı anlatmadın ki. Neyse artık o geceki halinden eser kalmadığına göre, geniş geniş anlatırsın. Şöyle her detayıyla... Neler oldu, ne kadar ileri gidildi ve en önemlisi o eller, diller nerelerde gezindi?"

"Emoş, cidden sana inanamıyorum! Ben sana Ufuk'la olan ilişkinizi soruyor muyum ya?"

"Sor, güzelim. Seni engelleyen mi var? Üstelik evlenmeden önce Ufuk'la karıştırdığım haltları tüm detaylarıyla anlattığımı anımsıyorum."

"Evet. Ben de anımsıyorum. Hiç merak etmediğim ve bilmek istemediğim halde hem de. Beynimin içinde hâlâ adama

nasıl cilveler yaptığının ayrıntıları var. Resmen genç kızlık travmasısın, farkında mısın?"

"Genç kız mı? Canım sen artık kız kurusu olma yolunda ilerliyorsun, bunu bir kabullen bence. O buzdolabı seni alsın da, ben de bu endişeden kurtulayım."

Selin işittikleriyle bir anlığına duraksadı. Emine'nin söyledikleri yalnızca bir hayal olabilecek kadar güzel ve bir o kadar imkânsızdı. Kuzey'le paylaşacakları tek gelecek, kısa sürecek bir ilişki ve bunun sonucunda Selin'in elinde avucunda kalanlar olacaktı. "İşte onu hiç sanmıyorum, Emoş. Kuzey'in evlenmek gibi bir düşüncesi olmadığına eminim," dedi burukça. "Hem zaten evlilik, en başından beri yaptığım planların bir parçası olmadı hiç. Tek istediğim bana âşık olmasıydı."

"O planlar henüz sonlanmadı ama. Umudunu yitirme."

"Artık plan yok, Emoş. Artık o, dişiliğini Kuzey'in üzerinde kullanmaya çalışan ama denedikçe daha çok batan kadın olamam. Yaptığımız planlar bir işe yaradı, evet... Ona yaklaştım. Evinin dekorasyon işini sayende aldım. Ve tüm bunların bir tesadüf olduğuna belki de onu inandırdım. Bu da yetmedi, onu kıskandırmaya çalıştım. Yusuf Mert'i işin içine soktuğumuzu unutuyorsun. Ama artık aylar önce görüp âşık olduğum adama yakın olmanın başka bir yolunu bulmam gerek. Korkakça davranmaktan bıktım. Ben, Kuzey'e deli gibi âşık oldum. Ve onun gibi bir adama âşıksam eğer, güçlü ve cesur olmalıyım."

"Risk alacaksın yani?"

"Risk ya da her neyse... Bilmiyorum. O gece yaşananları ben de istedim, Emoş. Daha fazlasını da istediğimi fark ettim üstelik. Ama Kuzey'in yanındayken her ihtimali düşünmekten, her sözüne, bakışına şüpheyle yaklaşmaktan yoruldum. Ve onu deli gibi istediğim halde kendimi geri çekmeye çabalamaktan da öyle... Tanıştığımız ilk andan beri her şeyin planlı olması ne kadar doğru, bilmiyorum. Aşk söz konusuyken, planlar ne kadar işe yarar ki? Tek bildiğim, hissettiği aşk değilse bile beni isteyen bir adam var karşımda. Üstelik ben, kafamdaki kuşkuları bir türlü dizginleyemediğim için o gece bir şeylere zorladım

onu. Veremeyeceğini bildiğim sözler istedim. Hayatına nişanlısı olarak girmiş bir kadınla kıyasladım kendimi. Kıskançlıktan delirdim. Daha fazlasını arzu ettim. Ama bu şekilde onu ancak kendimden uzaklaştırırım. Ve benim Kuzey'li tüm anıları biriktirmeden, onunla yaşayabileceğim her şeyi yaşamadan vazgeçmeye niyetim yok. Savaşmadan geri çekilmeyeceğim. Kendimi bir kez yaşadığım aşkın rüzgârına teslim etmek istiyorum. Pes etmek yok."

Sözlerini bitirdiğinde arkadaşının yanıt vermesini bekledi. Kalbindeki her şeyi dile getirdiği için rahattı. Ama Emoş'un sözlerini duyduğunda buruk bir gülümseme belirdi dudaklarında.

"Kırılmandan korkuyorum."

"Çoktan kırıldım, Emoş. O gece, Kuzey beni çırılçıplak bırakıp gittiğinde kırılıp dağıldım. Paramparçayım. Ama kalp kırığı olmadan aşk yaşanıyor mu? Kim sahip ki bu lükse benim bir ayrıcalığım olsun? Ben onun zor bir adam olduğunu zaten biliyordum. Ve o zor, söz vermekten kaçınan adamı istiyorum." Saniyeler sonra, arkadaşının kendisine verdiği yanıtları anlayamadan kapısı çalındı. Korkuyla irkildi. Ofisteki yardımcısının orada olduğunu hatırlasa da, gelenin kim olduğunu düşündü panikle. "Girin!" diye seslenip telefonu kapatmadan öylece bekledi. Kapının açıldığını ve ortaya çıkan aralıktan içeri süzülen silueti gördüğünde şaşırdı. "Emoş, ben seni birazdan arayacağım," dedi telefonu kapatıp ayaklanarak. "Merhaba," diyen adamın sesini işittiğinde, konuştuklarını duymuş olabileceğini düşünmeden duramadı.

❄

Arabasını çok da lüks olmayan binanın önünde durdurduğunda derin bir nefes aldı. Birazdan günlerdir aklından çıkaramadığı kadını görecek olmasının heyecanını hissediyordu. Diğer yandan o gece o adamla aynı evde oluşunu düşünüp duruyordu.

"Bunun bir önemi yok," dedi kendi kendine. İçi içini yese de umursamamaya çalıştı. Selin'e karşı hissettiği arzunun yanında, onun Kuzey'e karşı kullanacağı bir koz olduğunu biliyordu. Elinde bu kadar kuvvetli bir malzeme varken, o herifin

yatağını süslemesini kafasına takmamalıydı. Arabasından inip adımlarını binanın girişine doğru yönlendirdi. Yalnızca dakikalar sonra ofisin önündeydi.

Kapıyı hafifçe tıklatıp açılmasını bekledi. Karşısında Selin'in asistanı olduğunu bildiği kızı gördüğünde sabırsızdı.

"Hoş geldiniz, buyurun," dedi kız telaşla. "Yılmaz Bey'di, değil mi?"

"Evet. Selin Hanım içeride mi?"

"Evet, Yılmaz Bey... İçeride. Benim bu kutuyu kargoya vermem gerek. Hemen gitmezsem saati kaçıracağım. Siz idare edebilir misiniz?"

"Evet, elbette... Sen işine bak lütfen." Kızın hışımla ofisten çıkışını şaşkınlıkla izledi. Selin'le yalnız olduklarını düşündüğünde ise dudakları hazla kıvrıldı.

Sessiz adımlarla Selin'in odasına doğru yürüdü. İçeride ne yaptığını tahmin etmeye çalışırken, onu işine odaklanmış bir şekilde izlemenin ne kadar muhteşem olabileceğini düşündü. Kapının önüne ulaştığında kulaklarına dolan sesle bir an duraksadı. Buna rağmen dinlemeyi sürdürdü.

Duydukları Yılmaz'ı her saniye şaşkınlığa sürüklerken, *kadın* denen varlığın asla tahmin edildiği gibi olmadığını bir kez daha anlıyordu. Selin, Kuzey'in üzerinde kurduğu bazı planlardan söz ediyor, Yılmaz en masum görünen dişinin bile bir şeyler gizleyebileceğini düşünüyordu. Genç kadının her kelimesinde bu planlardan Kuzey'in haberinin olmadığının farkına varıyor, nefret ettiği adamın bir kez daha kandırıldığını bilmek delicesine bir haz veriyordu. Kuzey'i en zayıf olduğu noktadan vurmak hedefi olduğundan, aklında onu yenebilmek adına planlar yapıyordu. Selin'in sözleriyle onun kıskançlığını fark etti. Yapacağı şeyi düşününce dudakları mutlulukla kıvrıldı. En doğru zamanı kollaması gerektiğini biliyordu. Ancak çok beklemesine gerek olmayacağını Selin'in sesindeki kararlılıktan sezebiliyordu.

Onu tedirgin etmeyi amaçlayarak kapıyı tıklattı. İçeriden gelen "Girin!" sesiyle duruşunu dikleştirerek kapıyı araladı. Her

şeyden habersiz olduğu izlenimini vermek üzere rahat tavrını takındı. İçeri girip, "Merhaba," diyerek elini uzattı.

Tuttuğu telefonu telaşla kapatan Selin adama gülümsemeye çalıştı. "Merhaba! Hoş geldiniz, Yılmaz Bey. Geleceğinizi bilmiyordum."

"Kusura bakmayın, habersiz geldim. Buradan geçiyordum, hem uğramak hem de işle ilgili konuşmak istedim."

"Tabii, buyurun." Selin merakla sordu. "Sizi kapıda kimse karşılamadı mı? Normalde asistanımın geldiğinizi haber vermesi gerekirdi."

"Ah, evet! Kendisi elinde bir kutuyla bir şeyler yetiştirmeye çalışıyordu. Ben de odanızı bulabileceğimi söyledim. Umarım sorun olmamıştır."

"Sorun değil tabii ki," dedi Selin sesini kendinden emin tutmaya çalışarak. "Ne içersiniz?"

"Çok teşekkür ederim, bir şey almayayım. Yarın için planınız yoksa, sizi çalışacağınız alana götürmek isterim. Biliyorsunuz, ilk görüşmemizde üniversitenin açılışının yaklaştığından bahsetmiştim. Açılıştan önce mekânı görmenizi çok isterim."

"Tabii... Ben de çok isterim. Her şeyi net bir şekilde konuşmuş oluruz. Ben kendimce bir şeyler çizdim ama mekânı görmeden asıl çizimlere ulaşmam mümkün değil. Siz de bana bahsettiğiniz özel amfi için nasıl bir tasarım planladığınızı anlatırsınız."

"Anlaştık o halde. Yarın sizi buradan alırım. Üniversite şehrin biraz dışında kalıyor. Birlikte gitmemiz daha iyi olur."

"Pekâlâ!" dedi Selin ayaklanan adamı geçirmek üzere kalkarken. Yakınına gelip elini nazikçe tutan adama baktı. Onun, kendisine karşı olan tavrının altında bir şeyler aradı. Bakışlarındaki farklılığı seziyor ama rahatsız edici bir hareketini bulamıyordu.

"Yarın görüşmek üzere, Selin Hanım," dedi Yılmaz avucundaki eli okşayan bir dokunuşla serbest bırakırken. Onun bu denli yakınına girmek, kokusunun burnuna dolduğunu hissetmek kanını kaynatıyordu. Ilık nefesinin nefesine karıştığını, tenine dokunup sıcaklığını hissettiğini hayal etmek arzularını zirveye taşıyordu.

"Görüşürüz, Yılmaz Bey. Umarım ortaya iyi bir iş çıkarabiliriz."

"Hiç şüphem yok." Arkasına döndü ve bedenindeki sertlik zirveye tırmanmışken dışarı çıktı. Seri adımlarla ofisten çıktığında elini cebindeki telefonuna attı. Kafasında tasarladığı planların yanında, bir de bedenini rahatlatma isteği kendini göstermişti. Birkaç çalışta açılan telefonla birlikte Yılmaz da nihayet arabasının yakınına ulaştı. "Efendim, sevgilim," diyen kadının sesini duyduğunda gülümseyerek sordu.

"Neredesin?"

"Evdeyim. Geliyor musun?"

"Evet. Yoldayım, geliyorum."

"Dışarı çıkar mıyız, Yılmaz? Ne dersin?"

"Hayır. Dışarı çıkmak falan istemiyorum." Onun sesinin kesildiğini fark ettiğinde, hoşuna gidecek sözleri söyledi. "Seni istiyorum. Bir an önce hazırlan. Adamları arayıp seni diğer eve getirmelerini söyleyeceğim."

"Özledin mi beni yoksa?"

"Özledim. Ve bir an önce sıcaklığına gömülmezsem kafayı yiyeceğim."

"Çabuk gel o zaman. Ben de seni çok özledim."

Arabaya binip hışımla çalıştırdı. Çok uzun zamandır hayatında olan kadın, planlarının bir parçasıydı. Ama kendisine bedensel anlamda müthiş bir doyum yaşattığını inkâr edemezdi. Bu üniversite işinde de kadının bağlantılarını kullanmaktan çekinmemişti. Özellikle hukuk dünyasında epey nüfuzu olan babasının da Kuzey'den hazzetmemesi Yılmaz'ın işine yaramıştı. Bir iş adamı haline geldiği bu camiada kendisine gerçek bir yer edinmişti. "Nasıl sevdiğimi biliyorsun," dedi telefonu kapatmadan hemen önce. "Ve senin de nasıl sevdiğini çok iyi biliyorum. Bu gece tüm enerjini tüketmeye hazır ol." Onu oyuna dâhil olmaya ikna edeceğinden şüphe duymuyordu.

Dudaklarının arasına bıraktığı kahverengi puroyu, elindeki gümüş çakmağıyla yaktı. Oturdukları locada bakışları amaçsızca etrafta dolaşırken, ilk kez artık bu ortamlardan haz almadığını düşündü. Bir süre öncesine kadar neredeyse her gecesini geçirdiği mekânlar onu boğmaya başlamıştı. Kuzey bunu Selin'e bağlamadan duramıyordu.

"Uzun zaman sonra nihayet bir aradayız."

Hazar'ın sesiyle ona bakıp purosundan derin bir nefes çekti.

"Nihayet amacına ulaştın yani," diyen Sarp ise memnuniyetsizdi.

Onun bu haline güldü. "Sen neden isyanlardasın?" diye sordu. "Hadi Baran sıcacık bir yatakta, yumuşacık bir bedenle olma ihtimalinden vazgeçmek zorunda bırakıldığı için memnuniyetsiz. Sana ne oldu?"

"Yorgunum," diye yanıtladı Sarp. "Üstelik Mira'nın doğumu yaklaştı. Her an tetikteyim ve yalnız kalmasını istemiyorum. Belli etmese de yine hamileliğinin başındaki o hüzne büründü."

"Hafta sonu gayet iyi gibiydi."

"Evet. Öyle görünse de, aslında değil... Dalıp dalıp gidiyor yine. Kalabalık ailemize rağmen doğumda yalnız olacağını düşündüğüne eminim."

Tam Sarp'a cevap vermek üzereydi ki Hazar'ın sesiyle sohbetleri kesildi.

"Şuradaki gruba bakın!"

"Bizim için bir şey ifade etmesi mi gerekiyor?" diye sordu Sarp.

"Şey değil mi ya onlar... Hani birkaç sene önce birlikte çıktığımız tatilde tanıştığımız grup?" dedi Baran. Hazar onu onayladığında viski kadehini tek seferde yuvarlayarak arkasına yaslandı.

"Evet, onlar. Kuzey'e tatil boyunca yanık olan kız da yanlarında. Simge miydi adı?"

"Evet, Simge'ydi." Hazar'ın gülüşü genişledi. "Tatil boyunca her an Kuzey'le ilgilenmişti. Hoş, Kuzey de o zamanlar gençti tabii. Şimdiki bu moruk tavrından uzaktı. Kızlarla bakışır, iyi vakit geçirir, sonra da yatağının boş kalmasına fırsat tanımazdı."

"Demek ki eskisi kadar ilgimi çekmiyor bu durum?" Kuzey, Hazar'ın bahsettiği kızın yanlarına doğru geldiğini gördü. Koyu renk saçları ve koyu renk gözleriyle fazlasıyla güzel bir kızdı. Ama Kuzey'in günlerdir aklından atamadığı, kızgınlığının yanında pişmanlığının da öznesi olan sarışın, menekşe gözlü bir güzel vardı.

"Merhaba..."

Kıza çevrilen bakışları gördüğünde dudakları kıvrıldı. Purosundan aldığı nefesi dışarıya üflerken, gözlerinin önü karşısını göremeyecek kadar duman altı olmuştu. "Merhaba..." diye yanıtlayan kuzenlerine bakıp yerinden usulca kalktı. Purosunu söndürüp, arabasının anahtarını da aldığında locada oturan adamlara baş hareketiyle gittiğini ima etti. "İyi akşamlar, Simge." İsmini hatırladığını düşünüp ümitleneceğini umursamadı.

"Nasılsın, Kuzey?"

"İyiyim, sen nasılsın?"

"Teşekkür ederim. Seni burada görmek tesadüf oldu." Genç kız dudaklarını hafifçe ısırdı. "Tatilden sonra ilk kez karşılaşıyoruz sanırım. Daha sık görüşmeliyiz."

Kuzey anlamını çok net bildiği şarkının sözleri kulüpte yankılanırken, karşısındaki kıza baktı.

Ain't no sunshine when she's gone

*It's not warm when she's away**

Şarkı çalarken kokusunu duyabildiği kızın Selin olması gerektiğini düşündü. Son birkaç gündür her şey tepetaklak olmuştu. O gece Selin kollarındayken ne kadar iyi hissettiğini nihayet kendisine itiraf edebiliyordu. "Sanmıyorum, Simge," dedi net bir tavırla. "Oldukça yoğun çalışıyorum."

Ceketini parmağının ucuyla tutup omzundan arkaya doğru attı. Arkasında bıraktığı kıza nasıl bir hayal kırıklığı yaşattığı umurunda değildi. Önemli olan Selin'i bıraktığı o gecenin içinde yarattıklarıydı.

---

* O gidince güneş parlamaz
Uzaklaşınca güneş ısıtmaz
Bill Whiters'ın ***Ain' No Sunshine*** isimli şarkısı

Selin tanıştıkları günden bu yana Kuzey'i delirtip benliğini arzuyla doldurmuş, kıskançlığı iliklerine kadar hissettirmişti. Tüm bunların yanında yakınlaştıkları, bedenlerinin birbirine temas ettiği her an adamı baştan ayağa yakıp kavurmuş, gerçekten onu kendine ait kıldığında olacakları düşlemişti. O gece Selin, Kuzey'in sözler vermesini isteyerek üzerinde baskı kurmayı denemişti. Oysa Kuzey onu kimseyle kıyaslayamıyor, tanıdığı tüm kadınlardan farklı görüyordu. Ve bu yüzden, yaptıklarına anlam verememişti. Günlerdir Selin'i sakinleşmek istediği için aramamıştı. Suçun bir kısmı Selin'de olsa da, kendi yaptığı hareketin yükü daha ağırdı.

En kısa sürede onu görmeyi kafasına koyarak arabasına bindi. Selin'in yanında olmaları için görevlendirdiği korumalar birkaç saat önce onun Emine ve Ufuk'un evinde olduğunu haber vermişlerdi. Her ne kadar arkadaşlarıyla birlikte olması iyi bir şey olsa da, onun nasıl olduğunu merak etmişti.

Çalan telefonuyla düşüncelerinden sıyrıldı. Kimin aradığını gördüğünde ise tek kaşını şaşkınlıkla kaldırdı. "Efendim, Ufuk," diyerek yanıtladı.

"Müsait miydin, Kuzey?"

"Evet. Bir şey mi oldu?"

"Yarın sabah seninle toplantımız vardı. Fakat öncesinde adliyeye uğramam gerek. Öğleden sonra uygun olur musun?"

"Olur. Ofiste olacağım zaten." Ufuk'un bulunduğu ortamdan gelip kulağına dolan, artık aşina olduğu o sesle aniden irkildi. "Dışarıda mısın?"

"Evdeyim," dedi Ufuk gülerek. "Emine'yle Selin mutfakta bir şeylerle uğraşıp kıkırdıyorlar. Burnuma kek kokuları geliyor."

"Afiyet olsun size," dedi dişlerini sertçe sıkarak. İşittiklerinden hoşlanmamıştı.

"Planın yoksa seni de bekleriz. Gerçi kekten pek ümitli değilim."

"Başka zaman," diye cevap verdi. "Teşekkürler teklifin için. Yarın ofiste görüşürüz." Birkaç saniyelik vedalaşmanın ardından telefonu kapattı. Anlaşılan Selin keyifli vakit geçiriyordu.

Kendisi saçma sapan bir ruh hali içindeyken, onun hayatına gayet normal bir şekilde devam etmesini sindiremiyordu.

Arabasına binip gazı hızla köklerken, Selin'in gözleri geldi aklına. O gözlerden akan yaşları hatırladığında, bir kez daha kendisine, kararsızlığına lanet etti. Anayola çıktığında telefonunu eline aldı. Rehberinden bulduğu numarayı ararken, aklında yalnızca kafasını dağıtmak vardı. Bir taraftan daha fazla beklemeyeceğini düşünüp, yarın Selin'le konuşmayı planlıyordu. Diğer taraftan ise ona istediği şeyi verip veremeyeceğini düşünmeden yapamıyordu. Telefon açılıp Hazar'ın sesi kulaklarına dolduğunda bir an duraksadı. "Neredesiniz?" diye sorduktan sonra aldığı yanıtla kaşları çatıldı.

"Hâlâ kulüpteyiz. Karar mı değiştirdin yoksa?"

"Hayır." Sahil yolunda hızlandı. "Tekneye gidiyorum. İsterseniz gelin diyecektim."

"Geliriz gelmesine de, bu havada ne teknesi? Kafayı mı yedin?"

"Biraz açılırız, fena mı olur?"

"Tamam." Hazar yanındakilere bir şeyler söyledi. "Tekne nerede? Bebek'te mi?"

"Evet. Orada buluşuruz," deyip telefonu kapattı Kuzey. Birkaç dakika sonra Bebek sahilinde, birbirinden lüks teknelerin demirlediği kıyıya ulaştığında arabayı yanaştırdı. Tam o sırada Akhan'ın kendisine doğru geldiğini gördü ve dışarı çıktı. Akhan zamanının büyük bir çoğunluğunu teknede geçirirdi. "Ne var ne yok?" dedi onunla bir süredir üzerinde çalıştıkları olayı düşünerek.

"Yarın yola çıkıyorum," dedi Akhan. "Kadını tanıyan birini buldum. Onunla konuşacağım."

"Artık elle tutulur bir şey elde edebiliriz umarım. Aksi halde cezaevini gözlem altına almamız gerekecek... Ki bunu da hiç istemiyorum."

"Seni haberdar ederim. Ama bunu her türlü yapmamız gerekecek gibi geliyor bana. Kadını bulsak bile, Ethem'le ilgili bir şey bilip bilmediğinden emin olamayız."

"Görelim bakalım durumu. İcabına bakarız." Kuzey boynundaki atkıyı düzelterek soğuk havayı soludu. Tekneye bindikten sonra yıllardır yanında çalışan kaptanı karşısında buldu.

"Hoş geldin, Kuzey."

"Hoş buldum, kaptan," dedi yaşlı adama.

"Bu bebeği unuttuğunu düşünmeye başlamıştım. Kaç gündür uğramadın."

"Bu bebeği unutmak mı?" Kuzey dudaklarında arsız bir kıvrılmayla lüks teknesini inceledi. Aniden bu şekilde hitap ettiği çok daha güzel birini hatırladı. "İşte bu mümkün değil," dedi aslında tekneden bahsetmeyerek.

"Sen mi kullanacaksın, Kuzey?" diye sordu Akhan arkasından gelerek. "Yalnız kalmak istiyorsan, biz kaptanla..."

Kuzey onun sözünü kesti. "Bu gece değil. Bu gece sarhoş olmaya niyetliyim."

"Çocuklar mı gelecek?" diye soran adama henüz yanıtını veremeden teknenin arka tarafı müthiş bir gürültüyle doldu. Ailesindeki tüm çapkın serseriler bulundukları kulübün yakınlığı sayesinde hızla tekneye akın etmişti.

Sarp'ın desteğiyle ayakta durmaya çalışan, zil zurna sarhoş Baran'ı gördüğünde aklı bir nebze olsun Selin'den uzaklaştı. Bu gecenin, düşüncelerini toparlamasına yardımcı olmasını dilese de, Hazar'la birlikte içeri giren kızları gördüğünde kaşları çatıldı. Öfkeyle Hazar'a baktığında onun piç bir sırıtışla bu geceki eğlencesine başladığını gördü. Dudaklarından sert bir küfür fırladı. "Bu kızlar nereden çıktı?" diye tısladı dikkati kızlarda olan Sarp'a.

"Hazar'ın işleri işte... Daha sen kulüpten çıkar çıkmaz topladı hepsini. Sözde orada eğlenecektik ve orada kalacaktı. En azından öyle ummuştum." Dudaklarında çapkın bir gülüş belirdi. "Bilirsin, evime kız atmak hiç huyum değildir."

Kuzey sinirle söylendi. "Bilmez miyim? Genelde işini kendi evinde halletmezsin. Lüks oteller tercihindir."

"Eh! Ortalığı kirletmekten hoşlanmıyorum diyelim."

Kuzey bir an onun sözleriyle kaşlarını kaldırdı. "Tek gecelik ilişkilerden bu kadar iğrenirken, ne halt etmeye çalıştığımızı merak ediyorum."

"Bunu sen mi söylüyorsun?"

"Evet. Artık canımı sıkıyor."

"Bazen benim de... Her şey eksik gibi geliyor." Kendisine gülümseyen kızı gördüğünde ciddiyetini kaybetti. "Ama şu an için daha fazlasını istediğimi sanmıyorum."

Kuzey kaptana tekneyi çalıştırmasını söyledi. Ardından "Ben daha fazlasını istiyorum," diye fısıldadı gecenin karanlığına doğru. Bakışları geceler önce Selin'in kollarına sokulduğu köşeye kaydı. "Onu istiyorum. Her şeyiyle..."

Ortadaki mini sehpanın üzerine bırakılan kaliteli viski şişesini eline aldı ve kristal kadehlerden birine birkaç buz attıktan sonra doldurdu. Teknenin küçük mahzeninden çıkarılan içkiden büyük bir yudum aldı. Alkol boğazından alevli bir yol çizerek kayarken gözlerini kapattı. Artık kararını verdiğini ve istediğini alacağını biliyordu. Tek istediği Selin'e her şeyiyle sahip olmaktı ve belki de ilk kez bu durum onu korkutmuyordu.

"Buna razı geleceksin, Selin," diye fısıldadı onun kokusunu hissederken. "Benim kurallarıma uyacaksın. Ve ne olursa olsun yalnızca benim olacaksın." Onu tümüyle kendisine ait kılacağı anın hayali gözlerinin önünde belirdi. Hissettiği bu tutku hiçbir şekilde dinecek gibi durmuyordu.

❄

"Kahvaltı hazırlamıştım, Yılmaz."

Bir gece önce giydiği gömleğin içindeki kışkırtıcı bedeniyle aklını çelmeye çalışan kadına baktı. Aklında yalnızca bugün olacakların planı varken, başka hiçbir şeyi umursamıyordu. "Gitmem lazım. Kahvaltı edecek vaktim yok. Sen de davet için katılımları teyit et, Pınar. Çok az süremiz kaldı," dedi sertçe.

Pınar, gizleyemediği bir üzüntüyle adama bakıp elindeki tepsiyi şifonyerin üzerine bıraktı. "Merak etme," dedi ve yeni öğrendiği bir bilgiyi aktardı. "Kuzey'in şu pek sevdiği profesör,

Serdar Köseoğlu... O da katılacakmış davete. Az önce babam aradı, ondan öğrendim."

"Güzel. Davetiyenin Kuzey'e ulaştığını biliyoruz zaten. Bakalım ne cevap verecek?"

"Muhtemelen katılacaktır. Sonuçta gecenin sonunda yapılacak bir müzayede var. Her ne kadar üniversitenin açılışı için toplansak da, müzayededeki gelirin öğrencilere burs olarak verileceğini duymak hoşuna gidecektir. Kuzey bayılır öyle hayır işlerine. Üniversitede ders vermesinin sebebi de bu."

"İyi madem... Görelim bakalım şu hayırsever züppeyi."

Pınar tam adama doğru bir adım atmışken, onun kapıya doğru yöneldiğini fark etti. Kalbinde tarif edemediği bir sıkıntıyla boğuşurken, aklındaki tilkiler çoktan harekete geçmişti. "Senin bahsettiğin şu önemli koz neydi? Hani Kuzey'i hassas noktasından vuracağını söylediğin..."

"Anlatacağım." Yılmaz bir an duraksadı. "Ama unutma, Pınar! Bu işte beraberiz. Üniversitenin binası en kısa sürede açılacak ve o kıytırık binada ilk yarıyılı tamamlamaya çalışan öğrenciler yeni kampüslerine taşınacaklar."

Pınar arsızca güldü. "Senin amacının zorluklar altında eğitim gören öğrencileri rahat ettirmek olmadığını biliyorum, Yılmaz. Bana bari rol yapma istersen."

"Sen de rolüne sıkı çalışsan iyi edersin. Tek bir yanlışında başına gelecekleri hatırlatmama eminim gerek yoktur."

"En az senin kadar istiyorum bu lanet olası işin bitmesini. O yüzden hiç şüphen olmasın. Sen sadece planın tamamını anlat."

"O halde bugün seni aradığımda üniversitede olacaksın."

"Neden? Ne işim var orada?"

"Biriyle tanışacaksın."

"Kiminle?" diye sordu Yılmaz'ın neler çevirdiğini anlamaya çalışarak.

"Kuzey'e karşı kullanacağımız kozumuzla..."

"Kim peki? Kuzey için neden bu kadar önemli?"

Yılmaz'ın çenesi kasıldı. "Kuzey'in şimdiki zayıf noktası... Bir zamanlar senin bile olmayı başaramadığın yerde duran bir kadın."

Pınar'ın dudakları kıvrıldı. "Demek öyle..." diye fısıldadı. "Merak ettim doğrusu."

"Oldukça güzel bir kadın. Adam ağzının tadını biliyor."

"Sen nereden tanıyorsun?" diye sordu Pınar kaşlarını çatarak.

Yılmaz, Pınar'ı şüphelendirmemek adına gülümsedi. "Çünkü kendisi bizim üniversitede çalışacak olan iç mimarımız oluyor. Yani Kuzey'in zayıf noktası, bizim için çalışacak. Ve sen bugün tüm hünerlerini göstereceksin."

"Ne konuda?" Pınar onun ne yapmaya çalıştığını anlamıyordu.

"Kuzey'le ilgili bildiklerini anlatarak onu kıskandırmak konusunda. Bunu başaracağına eminim. Eğer gözümde değerini yükseltmek istiyorsan, bu oyunu en iyi şekilde oynamaktan başka çaren yok."

Pınar ellerini vücudunun iki yanında yumruk yaptı. Yılmaz'ın sakladığı bir şeyler olduğuna emindi. Ne pahasına olursa olsun bunları bulacaktı.

❋

Planlarının istediği gibi gitmemiş olmasına sinirlenerek bilgisayarını açtı. Akşamdan kalma olmanın yarattığı baş ağrısıyla uğraşırken, bir de gazetelerde çıkan saçmalıkla vakit kaybediyordu.

"Kuzey Bey, kahveniz..."

Yanına gelen asistanına kaşlarını çatarak baktı. "Söylediğim şeyi yaptın mı, Berna?"

"Evet, Kuzey Bey. İstediğiniz gibi yeni evinize adamlardan birini gönderip durumu bir kez daha kontrol ettirdim. Ustalar evden çıkmışlar. Tüm eşyalar yerleşmiş. Geçtiğimiz hafta ve bu hafta üç gün boyunca iç mimar nefes almadan çalışmış. Şu anda evde kimse yok. Kişisel eşyalarınızı taşıtmak için talimatlarınızı bekliyorum.

Selin'in araları kötüyken bile onun evi için çalışmasından memnun oldu. Ama artık işi bittiğine göre, bundan sonra ne yapacağını merak ediyordu. "Demek öyle..." dedi koltuğundan kalkarken. "Gidip görelim bakalım şu evin durumunu. Sen de rezidanstaki kişisel eşyalarımın yeni eve taşınmasını sağla. Ayrıca rezidansın anlaşmasını da sonlandır."

"Bugün hallederim, Kuzey Bey," dedi Berna ve ardından hızla devam etti. "Siz çıkmadan önce sormam gereken birkaç şey vardı."

"Dinliyorum."

"Birkaç gün önce bir zarf gelmişti. Ancak ben bu haftaki yoğunluk yüzünden sizinle paylaşmayı atlamışım."

"Ne zarfı?"

"Bir üniversitenin açılışı için davet etmişler. Davetin sonunda bir müzayede olacakmış. Gelir de üniversitenin öğrencilerine gidecekmiş."

Kuzey bir an durdu. "Davetiye nerede?"

"Burada, Kuzey Bey..." dedi Berna elindeki dosyadan çıkardığı davetiyeyi uzatırken.

Kuzey zarfı hızla açıp okumaya başladı. Ancak asıl dikkatini çeken, gönderen kısmında yazan isimdi. Tanıştıkları andan beri onunla çekişme halinde olan adamın, Kuzey'i bu şekilde davet edişinin ardındakiler elbette ilginçti. Cep telefonunu alıp ezbere bildiği numarayı tuşladı. Birkaç çalışta açılmıştı.

"Ooo! Siz beni arar mıydınız, Kuzey Bey?"

"Nasılsın, Serdar Abi?"

"İyiyim... Sen nasılsın asıl?"

"İdare eder... Sana bir şey soracaktım. Az önce elime bir davetiye ulaştı." Serdar Köseoğlu'nun kahkahası kulaklarına dolarken, Kuzey neler olduğunu anlamaya çalıştı.

"Dur tahmin edeyim! Yoksa Önder Durukan'dan mı?"

"Ta kendisi..." Kuzey aklında belirenlerle gülümsedi. "Anlaşılan aynı davetiyeden sana da ulaşmış."

"Evet. Katılacağımı bildirdim bile. Onun bu şovunu geri püskürtmek zevkli olacak."

"Eh! Bensiz olmaz o zaman."

"Elbette." Serdar aniden ciddileşti. "Anladığım kadarıyla, Önder'in desteklediği biri açıyor bu üniversiteyi. Yılmaz Aziz'miş adamın adı. Üniversiteyi özellikle hukuk alanında iyi bir noktaya getirmeye çalışıyormuş. Aslında çoktan açılmış ama kampüsü hâlâ yapım aşamasındaymış. Okulun ilk öğrencileri, bu Yılmaz denen herifin tahsis ettiği büyük bir binada eğitim alıyorlarmış şimdilik. Adamın en iyi hocaları tutmak konusunda zaafı olduğunu söylüyorlar. Bakalım, göreceğiz."

Kuzey duyduğu isimle irkilse de hızla toparlandı. Bu ülkede yaşayan tek Yılmaz o herif olamazdı. "O halde davette görüşüyoruz."

"Pınar'ın da orada olacağına eminim, Kuzey. Önder Durukan kızını bu işin dışında bırakmıyordur muhtemelen."

"Önemi yok. Eminim kendisi de uzak kalmayı tercih edecektir."

"Belki de birini getirebilirsin yanında. Ne bileyim, onun senden uzak olacağından emin olmak adına..."

"Yanımda birini getirebilirim. Ama bunun sebebi Pınar değil. Üzerimde en ufak bir etkisi olmadığına emin olabilirsin." Asistanının kendisini beklediğini fark ettiğinde ekledi. "Neyse, benim şimdi çıkmam gerek. Davette görüşürüz." Telefonu kapattıktan sonra Berna'ya döndü. "Davete katılacağımı bildir. Şu haber saçmalığını halletmeyi unutma. Bilinçsizce o tarz bir haber yapamayacaklarını öğrensinler."

"Tamam, Kuzey Bey."

Ofisinden dışarı çıkarken sabahki haberi düşündü. Dün gece kuzenleriyle yaptığı tekne gezintisinin haberde yer alması ve yanlarındaki kızların da fotoğraflarda gözükmesi Kuzey'in öfkesini artırmıştı. ***Ünlü kuzenler birbirinden güzel kadınlarla gece âleminde!*** diyen haber başlığını görür görmez hemen gazeteyi arayarak hadlerini bildirmişti. Ama bugünün gazetelerini

toplatmak mümkün değildi. Haberin sebep olacaklarını düşündükçe gerildi. Bir an önce Selin'i görmeliydi.

Dakikalar sonra Selin'in dekorasyonunu yaptığı evine vardığında, hızlıca her yeri gezmeye başladı. Evin dekorasyonunun tamamlanmış halinden fazlasıyla hoşlanmıştı. Adımlarını üst kata yönlendirip merak ettiği odaya girdi. Evin her bir köşesinde Selin'den izler görmek inanılmazdı. Ancak asıl hayallerini süsleyen, içine Selin'i yerleştirdiği o odaya girdiğinde adeta nefesi kesilmişti. Bakışları hızla odanın her yerinde gezindi. Yatak odasının muhteşem bir şekilde döşendiğini fark ederek gülümsedi. Ve sonunda başını yukarı kaldırıp tavana baktığında gördükleriyle adeta büyülenmişti. Selin tavanı yalnızca ondan istediği şekilde yenilemekle yetinmemişti. Her bir köşesine birbirinden güzel desenler çizilmiş, mavi-mor renklerde işlenen kar motifleri tavanı göz alıcı bir hale getirmişti. Tamamen camdan oluşan tavanın ortasını çapraz metallerle duvarlara sabitleyerek desteklemişti.

"Sen ne yapıyorsun bana böyle, Selin? Nasıl bir büyü bu?" diye fısıldadı karşısındaki eşsiz manzaraya doğru. Gözlerinin önünde Selin'in güzel yüzü belirirken, orada daha fazla duramazdı. Onun bu yatak odasında çalıştığını düşünüp, kokusunun her tarafa sindiğini hayal etmekten kendisini alamıyordu. Evin merdivenlerini hızla inerken, buraya sonraki gelişinin onunla olacağını biliyordu.

Dakikalar sonra arabasına binip çalıştırdı ve telefonunu eline aldı. Selin'in numarasını tuşlarken, bugün her şeyin çözüleceğinden şüphesi kalmamıştı. Ancak birkaç kez aramasına rağmen telefon bir türlü açılmıyordu. Kuzey bu durum karşısında öfkelenmeden yapamıyordu. Selin'in onunla konuşmak istemediğini düşünüp sinirlense de, rotasını genç kadının ofisine çevirdi. Takıldığı birkaç kırmızı ışığı durmadan geçti. Selin'i iki kez daha arayıp cevap alamayınca, onun sabah gazetede çıkan haberi görmüş olabileceğini düşündü. Sert bir küfür savurduktan sonra, "Eğer bu yüzden açmıyorsan, elimden çekeceğin var!" diye homurdandı.

Nihayet onun ofisinin bulunduğu sokağa geldiğinde kendisine park yeri aradı. Yalnızca birkaç metre uzaktaydı ve belki de onu bir an önce görebilmek için herhangi bir yere arabasını bırakmalıydı. Aniden ofisin olduğu binanın önünde bir hareketlilik fark etti. Lüks arabadan inen adamı gördüğünde direksiyonun başında dikleşti. Ve yalnızca saniyeler sonra adama yaklaşan kadınla birlikte, Kuzey'in gözlerine öfkeyle örülü bir perde indi.

Selin'in o adamla tokalaşmasını izlerken, direksiyonun başında sinirden uyuştuğunu hissediyordu. Günlerdir pişmanlığının, hayallerinin, tutkusunun ve hatta öfkesinin öznesi olan kadın, başka bir adama içtenlikle gülümsüyordu. Kuzey dakikalardır ona ulaşmaya çalışırken, Selin o lanet herifle buluşmuştu. Günler önce her şeyi berbat eden adam bir duvar gibi karşısında beliriyor, Kuzey onu yıkıp geride enkaz bırakmak için çıldırıyordu.

"Kahretsin!" diye tısladı elleri direksiyonu adeta kıracak şekilde kavrarken. Tam onu Yılmaz'ın yanından çekip almak için hareket etmişken, Selin'in arabaya binmesiyle tüm bedeni katılaştı. Kıskançlık kızgın bir lav gibi tüm bedeninde dolanmaya başlamış, geriye Kuzey'in mantığından hiçbir şey kalmamıştı.

❄

Öfkeli bakışları, tam karşısındaki kocaman harflerle yazılmış gazete manşetinde gezindi. Hemen sonra yazının bitişiğindeki fotoğraflara baktı. O fotoğrafta gördüklerine kendince anlamlar yüklüyordu. Selin o geceyi aklından atamazken, anlaşılan Kuzey yaşananları zerre kadar umursamıyordu.

Düşündükleri nefesini keserken masanın üzerindeki gazeteyi hışımla ellerine aldı ve avuçlarının arasında sinirle buruşturdu. "Lanet olsun!" diye bağırdı sinirle. Ellerinde bir top halini almış gazeteyi kapıya doğru fırlattı. O fotoğraftaki kızları görmek, tüm kararlılığını yakıp yıkmıştı. Üstelik Kuzey'in onlardan herhangi biriyle yakınlaşmış olabileceğini düşünmek Selin'i baştan ayağa sarsıyordu. Dişlerinin arasından, "Pislik!" diye tısladı. Menekşe rengi gözleri koyulaşıp kısılmıştı. Zihnine bir kar suyu gibi sızmaya çalışan düşüncelere engel olamıyordu.

"Eğer o kızlardan biriyle yattıysan, Kuzey... Eğer onlara parmağının ucuyla bile dokunduysan... Yemin ederim, o buz bakışlarını oyacağım."

Koltuğuna bitkince oturdu. İçinde vahşi bir kadın uyansa da, kırgın kalbinde müthiş bir sızı vardı. Kuzey'in tek bir dokunuşuyla kendinden geçmişken, bir başkasının bu hisleri, hatta daha fazlasını tattığını düşünmek onu mahvediyordu.

Telefonuna uzanarak arkadaşını aradı. Birkaç saniye sonra duymak istediği ses kulaklarındaydı. "Emoş... Müsait misin?" diye sordu sesinin titrek çıkmasını umursamadan. "Sana bir şey sormam gerek."

"Müsaitim, canım. Ne oldu? Sesin neden öyle geliyor?"

"Gazetelerdeki haberi görmedin mi?"

"Ne haberi?"

"Senin o buzdolabı patronunun haberi, ne olacak başka? Tekne köşelerinde, elalemin kızlarıyla birlikteyken çekilmiş fotoğrafları var. Üstelik beni götürdüğü teknede!" dedi burnundan soluyarak.

"Dur bakayım. Bugünün gazetesini bulayım hemen." Birkaç saniyelik sessizlikten sonra devam etti. "Heh! Buldum!"

Dudaklarını küçük bir kız gibi büzdü. "Gördün mü o berbat manzarayı?" diye sordu dayanamayarak. Emine'nin kendisini teselli edecek iki çift söz söylemesine ihtiyacı vardı. Ancak ne yazık ki beklediği olmadı.

"Vay anasını! Tekneye bak!" deyip ardından ıslık çaldı Emine. "Kızlar da taşmış yalnız."

Selin onun tepkilerine sinirlenerek ayağa kalktı. "Konumuz kızların taşlığı mı, Emoş? Senin burada Kuzey'e bilumum hakaretleri ve küfürleri sıralaman gerek. *Boyun devrilsin!* falan demen lazım. Ne biçim arkadaşsın ya?"

"Ama dost acı söyler, tatlım. Tekne bir şaheser... Kızlar bir içim su... E senin Kuzey de fena susamış muhtemelen."

"Seni arayıp teselli arayanda kabahat!" diye homurdandı Selin. Odanın içinde volta atmaya başladı. "Kızlar taş, anladık.

Ama hani bu herif beni arzuluyordu? Ne değişti şimdi? Bu kadar kolay mı vazgeçmek ya?"

"Selin, canım... Güzeller güzeli arkadaşım... Çok üzgünüm. Ama gördüklerimi paylaşmam gerek," dedi Emine ciddiyetle.

Selin bilmediği başka şeyler olduğunu düşündü korkuyla. Bundan daha fazlasını kaldıramayacağını biliyordu. Kuzey'in karıştırdığı haltlarla ilgili tek bir detay daha duymak istemiyor, yalnızca onun canına okumakla ilgileniyordu. "Ne? Dahası da mı var?

"Tatlım, sen bu adamı ısıttın. Ama ateşi biraz fazla kaçmış olacak ki, çareyi bu kızları pişirmekte bulmuş. Ne yapsın yani, düz duvara mı tırmansaydı?"

Sanki Emine karşısındaymış gibi gözleri şaşkınlıkla açıldı ve hemen sonra bakışları hiddetle parladı. "Ben de mantıklı bir şey söyleyeceksin diye dinliyorum. Daha fazla çekemeyeceğim seni, Emoş. Kapatıyorum."

Emine'nin "Dur dur!" diye bağırdığını duymasıyla Selin derin bir nefes çekti. "Gerçek düşüncelerimi duymak istiyor musun?"

"Evet, istiyorum," dedi tereddüt etmeden.

"O halde emin ol, sandığın gibi bir şey yoktur. Fevri hareket etme. Bırak sana bir açıklama yapsın. Mutlaka bir nedeni vardır."

Derin bir nefes alıp gözlerini kapattı. Onu o kadar özlemişti ki, şu anda bir kere görmeye razıydı. Ama yine de onun başka kadınlarla olabileceğinin fikri bile kıskançlığın damarlarında yakıcı hisler bırakarak dolaşmasına neden oluyordu. "Merak etme. Bir şey yapacak değilim. Onun aramasını bekleyeceğim, Emoş. Eğer beni gerçekten istiyorsa, bu durumu açıklayacak."

Emine'yle konuşmalarından sonra kendisini işine vermeye çalıştı. Ancak ne kadar çabalasa da bir türlü aklını toparlayamıyor, önündeki çizimler istediği verimde olmuyordu. Normalde kaleminin kâğıdın üzerinde her süzülüşünde ortaya istediği sonuç çıkmış, Selin yeteneği konusunda asla yanılmamıştı. Oysa şimdi görüyordu ki, aklında Kuzey'i hatırlatan düşünceler dolanırken, her zaman yapmaktan zevk aldığı işin bir önemi kalmıyordu.

Tam o sırada kapısının çalmasıyla duraksadı. "Gir!" diye seslendi arkasına yaslanarak.

"Selin Hanım, Yılmaz Bey geldiler," dedi asistanı.

Selin aniden onunla olan planını hatırladı. "Tamam, bekliyorum." İçeri giren adamı gördüğünde, bedeninde anlamsız bir ürperti dolandı. "Hoş geldiniz, Yılmaz Bey," dedi bu hissi savuşturmaya çalışarak.

"Hoş buldum, Selin Hanım. Henüz hazır değilsiniz sanırım."

"Bana birkaç dakika verirseniz toparlanayım. Sonrasında çıkabiliriz."

"Pekâlâ! Burada beklememin bir sakıncası var mı?"

"Elbette yok." Odasından çıkıp koridorun sonundaki lavaboya girdi. Yılmaz Bey'in bahsettiği üniversiteye gideceğini düşününce, yeniden işinden zevk alan o kadın haline büründü. Bir anlığına endişelerini kenara bırakırken, aklında bu işten alnının akıyla çıkmak vardı.

❄

Yılmaz, Selin odadan çıkar çıkmaz oturduğu koltuktan kalkıp, içeride dolaşmaya başladı. O herifin nasıl olup da sevgilisinin böyle küçük bir yerde çalışmasına izin verdiğini anlamadı. Tam bunu düşündüğü sırada Selin'in masasının üzerindeki çizimler dikkatini çekti. Kâğıdın kenarındaki küçük yazıyı gördüğünde dudakları hafifçe kıvrıldı. Kuzey'in evine ait olan tasarımları görmek Yılmaz'ı öfkelendirse de, ona dair bir bilgi daha edinmek yeterliydi.

Yerine oturmak üzereyken, Selin'in masadaki cep telefonunun çaldığını fark etti. Sessizde olan telefonun ekranındaki isim, Yılmaz'ı zafer kazanmışçasına gülümsetti. Bir an sonra telefon sustu. Yılmaz ise tek bir parmak hareketiyle ekranda kimin aradığını gösteren bildirimi yok etti. Aynı hareketi birkaç kez daha tekrarlamak zorunda kalmıştı. Selin odaya geldiğinde rahat bir şekilde ona gülümsedi. Birkaç saniye sonra ikisi de ofisten çıkmışlardı.

"Burada beklerseniz, ben arabayı park ettiğim yerden çıkarayım," dedi Yılmaz dışarıya çıktıklarında. Birkaç dakikanın ardından arabasıyla binanın önünde durdu ve Selin'e kapıyı açmak üzere indi. Onu arabaya bindirdiğinde bakışlarını üzerinde gezdirdi. Giydiği siyah elbisenin ona ne kadar yakıştığını düşünürken, Selin'in telefonunun arabanın paspasının üzerine düştüğünü gördü. Gözlerinde sinsi bir kıvılcım çakarken, onu orada bırakmaya karar verdi.

Şehrin biraz dışında kalan üniversiteye vardıklarında, Selin beklemeden arabadan indi. Yılmaz bakışlarıyla onu keserken, eli koltuğun altındaki paspasa uzandı. Aradığını bulması çok vaktini almamıştı. Telefonu seri bir hareketle cebine atarken, bugünün sonuçlarını düşünmeden duramadı.

Selin'in yanına geldiğinde, "Buyurun, buradan," diyerek en büyük amfiye giden yolu gösterdi. Projeden söz ederken, Selin'in büyülenmiş gibi güçlü bir mimariye sahip olan binayı incelemesini izledi. "Beğendiniz mi?" diye sordu istemsizce.

"Harika görünüyor. Gerçekten çok güzel bir üniversite olacak."

"Yıllar sonra da buradan söz edilmesini istiyorum."

"Umarım dilediğiniz gibi olur," dedi Selin gülümseyerek. İşin büyüklüğü onu heyecanlandırmıştı. "Peki, benden beklediğiniz ne? Amfi bu haliyle bile çok güzel. Nasıl bir katkıda bulunmamı istiyorsunuz?"

Yılmaz o anda cebindeki titreşimle irkildi. Bozuntuya vermemeye çalışarak Selin'le konuşmaya devam etti. "Birkaç fikrim var," derken, arkası dönük olan kadına baktı. Ardından ne yaptığını belli etmemeye dikkat ederek cebindeki telefonu çıkardı. Ekranda Kuzey'in ismini gördüğünde tereddüt etmeden yanıtladı ve açık telefonu cebine attı. "Aslında..." dedi kalbi yaptığı şeyin heyecanıyla bir an hızlanırken. "Fikirlerimi sizinle de paylaşmak isterim. Ne de olsa artık burası size emanet."

"Tabii ki..."

"Buranın restorasyon işi de var. Ancak o işi yapacak birkaç kişi var. Benim asıl istediğim görkemli bir yapı ortaya çıkarmak."

"Nasıl?"

"O kadarını siz göstereceksiniz. Ben kesinlikle zevkinize ve yeteneğinize güveniyorum. Üstelik..." dedi dudaklarında Selin'in irkilmesine neden olan bir kıvrılmayla. "Sizin kadar güzel birinin ellerinden, aynı muhteşemlikte bir iş çıkacağına eminim." Selin'in yanıt vermesini beklemeden, cebindeki telefonu el yordamıyla tamamen kapattı. "Yarın... Üniversite için düzenlenen önemli bir davet var. Henüz öğrenciler burada öğrenim görmese de okulumuz çok ses getirdi. Bu nedenle de böyle bir davet düzenledik. Ayrıca bir müzayede olacak bu davette ve geliri öğrencilere bağışlanacak. Sizin de orada olmanızı çok isterim."

"Şey... Çok teşekkürler. Ama uygun olur mu, bilemiyorum."

"Bu gerçekten önemli bir gece. Bir düşünün. Öncesinde sizi biriyle tanıştırmak isterim. Bu üniversiteye gerçekten büyük emek vermiş bir arkadaşımla..."

"Şimdi mi?"

"Tabii... Muhtemelen gelmiş olmalıdır," dedikten sonra amfinin çıkışına doğru yürüdü.

Adamın sözleri onu rahatsız etse de, Selin bunun ardında kötü bir şey aramamaya çalışıyordu. Amfinin içinde topuk sesleri yankılandığında arkasına döndü. Yılmaz'ın yanındaki esmer, oldukça güzel kadına baktı. Nedense kadının inceleyen bakışları karşısında gerilmişti.

"Selin Hanım... Sizi hem arkadaşım hem de bu işte ortağım olan kişiyle tanıştırayım. Pınar Durukan..." dedi Yılmaz hafif bir gülümsemeyle. "Pınar, Selin Hanım da bizim yetenekli iç mimarımız."

"Çok memnun oldum."

Elini uzatan kadınla kendinden emin görünmeye çalışarak tokalaştı. "Ben de memnun oldum."

"Pınar aynı zamanda yarın akşamki davetin de temsilcisi," dedi Yılmaz. Hemen sonra Pınar'a döndü. "Ben de Selin Hanım'ı davet ediyordum."

"Ah! Ne güzel bir fikir! Gelirseniz çok seviniriz, Selin Hanım. Davette birbirinden kıymetli insanlar olacak. Eminim siz de farklı bağlantılar edinebilirsiniz."

"Bilemiyorum," dedi Selin tereddütsüzce. "Katılmaya çalışırım ama söz veremiyorum."

"Orada olmanızdan mutluluk duyardık." Pınar aniden şuh bir tavırla Yılmaz'a döndü. "Yılmazcığım, davetin katılımcılarının tam listesi ben buraya gelmeden önce netleşti. Kuzey Doğan da davetimize katılıyor. Ricamızı kırmadı neyse ki."

Selin duyduklarıyla aniden irkildi. Kuzey'in ismini işitmek onu sarsıp geçmişti. Ancak asıl sarsıcı olan Yılmaz'ın söyledikleriydi.

"Seni nasıl kırabilir ki? Ondaki hatırın büyük." Sonra hızla Selin'e döndü. "Selin Hanım da Kuzey Bey'i yakından tanıyor. Hatta bildiğim kadarıyla kendisi erkek arkadaşınız oluyor."

"Evet..." dedi bir an ne diyeceğini bilemeyerek. Pınar'ın dudaklarındaki alaycı gülümsemeyi gördüğünde elini hafifçe yumruk yaptı.

"Erkek arkadaş sıfatı Kuzey için çok alışılmadık doğrusu. O, her zaman daha güçlü sıfatlar peşinde olmuştur."

Selin duruşunu dikleştirerek hiddetini bastırmaya çalıştı. "Siz Kuzey'i çok iyi tanıyorsunuz sanırım?" derken amacı onu alt etmekti. Karşısındaki kadının her önüne gelene cilve yapanlardan olduğuna emindi. Bu yüzden Kuzey'in kendisine ait olduğunu göstermek istiyordu.

"Çok iyi tanıyorum, evet. Onunla birlikte epey zaman geçirmiştik."

Kalbi kadının sözleriyle sıkışırken, Kuzey'in onunla ne yaşamış olabileceğini düşündü. "Nereden tanışıyorsunuz?" diye sordu merakla. Bu kadının nasıl böyle dimdik durup, sanki onunla alay eder gibi gülebildiğini anlamıyordu.

"Kuzey..." dedi Pınar keskin bakışları Selin'in gözlerindeyken. "Kuzey benim eski nişanlım." Sözlerinin Selin'de yarattığı şoktan müthiş bir zevk aldı. "Bu, kendisiyle ne kadar yakın olduğumuzu açıklar diye düşünüyorum. Bu sebeple erkek

arkadaş sözünün onun için hafif kaçtığını düşünmüştüm zaten. Çok daha güçlü sıfatları sevdiğini iyi biliyorum."

Selin, kıyameti andıran sözler kulaklarına dolarken, bir depreme tutulmuş gibi sarsıldığını hissediyordu. Kadının sözleri beyninde çınlıyor, düştüğü duruma inanamıyordu. Benliği istemsizce o geceye taşınırken, bu kadının karşısında, nefesini kesecek kadar değersiz hissetmekten kendini alamıyordu.

❄

Titreyen ellerini lavabonun mermerine güçlükle dayadı. Öne eğdiği başını kaldırıp, aynadaki yansımasına baktı. Yüz ifadesinden içindeki fırtına anlaşılmıyor olsa da, kalbinin olduğu yerde tüm benliğini tüketen, çetin bir savaş vardı.

Terleyen avuçlarıyla elbisesinin eteklerini sıktı sertçe. Buradan bir an önce çekip gitmek, bugün düştüğü duruma saatlerce ağlamak istiyordu. Kuzey için o kadar sıradan olduğunu düşünüyordu ki, bu duygu ona nefes aldırmıyor, gerçek olması halinde nasıl başa çıkacağını bilmiyordu.

Titrek bir nefes alıp içerideki kadını düşündü. Tam bir esmer güzeli, gerçek bir dişiydi. Kuzey'in onun tenine dokunduğu, onu öptüğü, tıpkı Selin'e yaptığı gibi sıcaklığını tattığı görüntüler gözlerinin önünde gezindi. Ellerini bu hayalî manzarayı silip atmak ister gibi gözlerine kapatırken, hıçkırığı neredeyse boğazına kadar yükselmişti. Kuzey için *tek* olmayacaksa, daha da önemlisi *en* olmayacaksa, öylesine gelip geçici biri gibi kalmayı nasıl sindirecekti?

Başını iki yana sallayıp kendine gelmeye çalıştı. Bunları şu anda düşünmenin anlamı yoktu. Eve döndüğünde kendisini yatağına atacak, yüzü gözü şişene dek ağlayacaktı.

Etrafına bakındı ve makyajını tazelemeyi düşünürken çantasını içeride bıraktığını hatırladı. Duruşunu dikleştirdi hızla. Madem bahsettikleri davette Kuzey de olacaktı, o halde artık Selin'in sahneye çıkma zamanıydı. Kuzey o kadınla asla ama asla baş başa kalmayacaktı.

"Sana kendimi hatırlatmam gerekiyor demek ki, Kuzey Bey?" diye fısıldadı soğuk duvarlara doğru. Ona haddini bildirmenin yanı sıra, bir kez daha büyülemeyi planlıyordu. Kuzey onu orada gördüğünde aklını başından almış olmayı, gece bittiğinde tüm bu berbat zamanların sona ermesini istiyordu. Giriştiği bu cesaret oyununda, ayaklarının birbirine dolanmamasını, Kuzey'in rüzgârında savrulup yok olmamayı tüm kalbiyle diliyordu.

❄

Selin'in amfiden çıkıp karşıdaki lavaboya doğru ilerleyişini dikkatle izledi. Cebindeki telefonu kavrayıp arama kayıtlarını hızla sildi ve telefonu tamamen kapattı. Böylece Selin, telefonun kendi kendine kapandığını düşünecekti.

"Ne yapıyorsun? Kimin telefonu o?" diye sordu Pınar sessiz olmaya çalışarak. Az önce yanlarından uzaklaşan kadından hiç hoşlanmamıştı. Kuzey'in kiminle olduğu umurunda değildi. Yılmaz'ın tuhaf davranışları onu şüphelendirmiş, kadına karşı bilerek acımasız davranmıştı.

"Selin'in elbette... Kimin olacak başka? Sesini çıkarma!" dedi Yılmaz ve Selin'in camın önündeki girintiye bıraktığı çantasına doğru yürüdü. Seri bir hareketle telefonu çantanın içine atıp kanıtlardan kurtuldu.

"Telefonunu mu aldın? Neden?"

"Tamamen doğaçlama bir hareketti. Ama işe bak ki, senin Kuzey Efendi tam biz konuşurken aradı. Böylece benim Selin'e söylediklerimi de işitmiş oldu."

Pınar onun Selin'e ne söylemiş olabileceğine odaklanamadan dişlerinin arasından konuştu. "O benim Kuzey'im falan değil, Yılmaz!" Bakışları kendisine çevrildiğinde düşünmeden devam etti. "Anlaşılan o artık Selin'in Kuzey'i. Güzel kız ama... Kuzey her zaman ağzının tadını bilmiştir."

"Bir zamanlar senin gibi yatakta ne yapması gerektiğini bilen bir kadını altına aldığına göre, Kuzey Bey'in damak tadı

epey gelişmiş olsa gerek," diye yanıtladı Yılmaz işittiklerine hissettiği öfkeyle.

"Bu durumda Selin'in de benden farkı yok. Çünkü kadınlar Kuzey'in yalnızca yatağını süsler." Pınar'ın sesi buz gibiydi. "Dikkat et, Yılmaz! Kuzey'in kiminle olduğu bizi ilgilendirmiyor. O kızı koz olarak kullanacaksan, kabul... Ama... Sen benim neyi onaylamayacağımı çok iyi biliyorsun. Bir şey sezdiğim anda, intikam planların suya düşer."

"Sen beni tehdit mi ediyorsun?" diye hırladı Yılmaz onun kolunu sertçe kavrayarak. Koridordan gelen topuk sesleriyle kendini toparladı ve sonra görüşeceklerini ima eden bir bakış attı.

Pınar ise onun bakışlarından etkilenmişe benzemiyordu. İçinde saçma sapan bir his yükselip genç kadına rahat vermiyor, anlamsız bir kıskançlık damarlarına yayılıyordu.

"İnceleyeceğimiz farklı bir yer yoksa artık dönsem iyi olacak," dedi Selin yanlarına yaklaşırken. Ellerinin titreyişi az da olsa geçmişti. Yeniden kendine güvenen kadın haline gelmiş, ancak onların arasındaki gerginliği görememişti.

"Tabii... Sanırım burada işimiz bitti." Yılmaz, Selin'in gözünü boyamak için nezaketini takındı. "Ben sizi ofisinize bırakayım."

"Teşekkür ederim." Buraya onunla geldiği ve üniversite şehrin epey dışında olduğu için Selin'in başka şansı yoktu. Onunla dönmek zorunda kalmak, az da olsa kendisini dinleyemeyecek olmak sinirini bozmuştu.

"Yarınki davete katılacak mısınız?"

Kulaklarına dolan soruyla hızla Pınar'a döndü. Kendini zorlayarak hafifçe gülümsedi. "Elbette!" derken karşısındaki kadının canını sıkacak kadar kendinden emindi. "Zevk duyarım."

Oysa Pınar'ın geri adım atmaya niyeti yoktu. Selin'den gördüğü her sivrilikte, tırnaklarını göstermekten çekinmiyordu. "Kuzey'le birlikte gelirsiniz sanırım," derken, Selin'i nasıl sarsacağını çok iyi biliyordu.

"Sanmıyorum." Selin kalbinin üzerindeki yük gitgide ağırlaşırken devam etti. "Ben davete bu üniversitenin iç mimarisinden

sorumlu kişi olarak katılacağım. Birilerinin gölgesinde kalmak pek tarzım değildir."

"Ah! Pekâlâ! İlginç bir ilişkiniz var doğrusu," dedi Pınar bozulmamış gibi davranarak. "Davet sonunda bir müzayede olacak. 19. yüzyıldan kalma, oldukça kıymetli eserlerin satışta olacağı bir açık artırma... Umarım davetten sonra ona da kalırsınız." Elini pahalı çantasına atıp içinden bir davetiye çıkardı. "Davetiyemizi de vereyim, kapıda sıkıntı yaşanmasın. *Dress Code* da içinde yazıyor."

Selin öfkeyle çenesini sıktı. Bu kadının ona sanki böyle bir davette nasıl giyinmesi gerektiğini bilmeyen biriymiş gibi davranmasına gerçekten kızmıştı. "Oldukça keyifli bir davet olacağına eminim. Orada olmak için sabırsızlanıyorum." Davetiyeyi hırsla kavradı. Birkaç adım atarak çantasını eline aldı ve davetiyeyi içine fırlattı. Eve gidip sabaha kadar ağlama planları suyun dibini boylamıştı. Buradan çıkar çıkmaz alışverişe gitmeli, bu kendini beğenmiş kadına haddini bildirecek bir elbise almalıydı.

❄

Önündeki aracın yavaş gitmesine sinirlenerek kornaya sertçe bastı. Bir an bile düşünmeden aracın önüne geçerken aklında yalnızca dakikalar önce işittikleri vardı. Vitesi büyütüp gazı iyice kökledi. Yol boyunca yakalandığı radarları, hız sınırını aşmayı umursamadı. Gözünü daha önce benzerini yaşamadığı bir öfke bürümüştü. Kuzey önüne çıkan her şeyi yakıp yıkabileceğini biliyordu. "Kahretsin!" diye hırladı dişlerinin arasından. Direksiyona hışımla vurdu. Kulaklarında o adamın sözleri varken, Selin'in ona ne yanıt verdiğini merak ediyordu. Sonra bu merak geldiği gibi siliniyor, o adamın yanında olması öfkesini Selin'e yöneltmesine yetiyordu.

Yeniden ofisinin önünde durduğunda telefonunu eline aldı. Derin derin soluklanıp sakinleşmeye çalıştı. Arabadan inip ofisine doğru yürürken, ezbere çevirdiği telefon birkaç saniyenin ardından açılmıştı.

"Efendim, abiciğim."

Kız kardeşinin cıvıltılı sesini duyduğunda sevgi dolu konuşmayı denedi. Ancak ne kadar çaba gösterse de, yaşadığı saçmalığı beyninden silemiyordu. "Yarın akşam planın var mı, Naz?"

"Neden sordun?"

"Bir davete katılmam gerekiyor. Sen de benimle geliyorsun."

"Formdan mı düştün yoksa? Seninle gelmek için yanıp tutuşacak onlarca kadın olduğuna eminim. Bana muhtaç olduğunu söyleme sakın, abi."

"Şımarıklığın sırası değil!" dedi dişlerinin arasından. Ama bir an sonra sert konuştuğu için kendisine kızdı. "Gelmek istemiyorsan, söylemen yeterli."

"Gelmek isterdim. Ne yazık ki hazırlanmalıyım. İki gün sonra Amerika'ya dönüyorum, abi. Gitmeden önce yapmam gereken işler var."

"Pekâlâ!" diye yanıtladı Kuzey ve birkaç saniye daha konuştuktan sonra telefonu kapattı. Aslında davetiyeyi ilk aldığında Selin'le katılmayı planlamıştı. Ancak şu anda bu kadar kızgın olup aralarındakileri halletmeden, onu Pınar'ın bulunduğu ortama sokmanın doğru olmayacağına inanıyordu. "Tek başıma katılıyorum o halde." Odasının kapısını açıp kendisini sağ taraftaki geniş koltuğa bıraktı. Muhtemelen mesleki bir davet olduğu için bu durum yadırganmayacak, Kuzey bir de ertesi gün magazin haberlerinde yalnız katılmasının yarattığı saçmalıkları okumayacaktı.

Oturduğu yerden kalkıp köşedeki bara doğru ilerledi. Kendisine bir kadeh viski doldurmak üzereyken kapı aniden açıldı. Kapının önündeki adama kaşlarını çatarak baktı. "Sen kime çektin böyle ya? Bodoslama odaya dalma huyunu kimden aldın acaba?"

Baran omzunu silkip kapıyı arkasından kapattı. Dudakları çapkın bir şekilde kıvrılırken, kendisini pat diye koltuğa bıraktı. Ayaklarını da önündeki geniş sehpaya uzattığında, ona daha da serseri bir hava katan botları Kuzey'in görüş açısındaydı. Deri ceketini çıkarmaya bile tenezzül etmeden başını koltuğun arkasına yasladı. "Amcam babamın da bir zamanlar böyle olduğunu

söylüyor." Elini saçlarının arasından geçirdi. "Bu durum bizde genetik yani."

"Çok ilginç..." Kuzey onun bu umursamaz haline güldü. "Bunun bir tek sana geçmiş olması yani."

Baran tek kaşını merakla kaldırdı. "Sarp bodoslama dalmıyor mu diyorsun?"

"Hayır, dalmıyor. Sarp'ın her şeyi planlıdır, bilmiyor musun?"

"Çok sıkıcısınız, dostum. Hayat planlı yaşanamayacak kadar kısa... İçimden geldiği gibi davranamadıktan sonra, yaşadıklarımdan nasıl zevk alabilirim?"

"Sen *içinden geldiği gibi davranmak* dersin, bir başkası *öküz* der," dedi Kuzey rahat bir tavırla. Baran'ın gelişiyle öfkesinin biraz azaldığını hissetmişti.

"Kim öküz diyormuş?" Baran aniden diklendi. "Birisi bir şey mi söyledi bununla ilgili?"

"Kim mesela?" Kuzey onun neden böyle irkildiğini anlamıştı. Ancak bunu ondan işitmenin daha komik olacağını biliyordu.

"Bilmiyorum. Ben de sana soruyorum işte."

Ona gözlerini devirdi. Baran belki de gerçekten kardeşlerinin arkadaşı o kokoş doktora, her zaman dile getirdiği gibi gıcık oluyordu. Üstelemenin anlamsız olduğunu düşünerek ona da bir kadeh içki doldurdu. Hemen sonra yanına oturduğunda, Baran tam gözlerinin içine, sanki söze başlamasını bekler gibi bakıyordu. "Ne var?" dedi Kuzey bakışlarını onun bazen bir serseri bazense gerçek bir kardeş gibi bakan yeşil gözlerinden çekerek.

"Sana sormak lazım bunu? Ne var? Ya da başka versiyonları da sorayım. Hayırdır? Ne var ne yok? Ne haltlar karıştırıyorsun? Gibi gibi... Bu sorular uzar gider. Sen içinden beğendiğini seç, yanıtlamaya başla."

"Sizdeki bu can sıkma huyu da genetik herhalde. Bak işte bu Sarp'ta da var. Kesinlikle genetik. Ama baba tarafından geçtiğine şüphe yok."

"O kadar emin olma, avukat. Hazar'ın uyuzluğunu unutuyorsun. Belki de bizim anne tarafımızdan, senin baba tarafından gelmiştir. Ömrünün sonuna kadar bize katlanacak olman ne acı..."

Kuzey elindeki kadehten bir yudum alıp elini gür saçlarının arasından geçirdi. Gri bakışları tam karşıdaki görüntüye, onlarca gökdelenin önlerinde yükseldiği İstanbul manzarasına çevrildi. "Yarın bir davete katılacağım."

"Ne daveti?"

"Bir üniversitenin açılışı. Aynı zamanda da geliri öğrencilere gidecek bir müzayede."

"Hmm... Gerçekten çok can sıkıcı görünüyor. Düşüncelere dalmakta, öfkeli görünmekte haklısın. Ben de böyle bir davete sinirlenirdim."

"Dalga mı geçiyorsun benimle?"

"Yeterince açık değil mi? Şimdi... Bana maval okumayı bırak da, asıl sebebe gel."

"Kendime saklamayı tercih ederim."

"Ama saklamayacaksın," dedi Baran kaşlarını yeşil gözlerini kapatacak kadar çatarak. Kuzey'in her şeyi gizleme huyuna sinirlenmiş görünüyordu.

"Pekâlâ! Bu davet, Pınar'ın babasından geldi. Anladığım kadarıyla üniversiteyi kuran adama arka çıkıyor."

Baran bir an düşündü. "Davette Pınar da olacak yani... Sıkıntın bu mu? Onun senin üzerinde etkisi olduğunu bilmiyordum."

"Pınar'ın benim üzerimde etkisi falan yok," dedi kararlı bir ses tonuyla.

"Sorun ne peki?"

"Aslında sorun, bu noktaya nasıl geldiğim... Olan bitenin bu davetle zerre kadar alakası yok." Derin bir nefes alıp, bir süre önce tam da bu ofiste babasının Selin'le ikisini oldukça yakın bir şekilde yakalayışından başlayarak anlattı. Selin'i ilk görüşünü, onun yalnızca evini dekore eden bir iç mimar olduğunu söyledi. Hemen ardından Yılmaz'dan da bahsedip bugün olanları ekledi. Selin o herifin arabasına binip gittikten sonra,

onu korumakla görevli olan adamını aramıştı. Nereye gittiklerinden, ne yaptıklarından haberdar olmalıydı. Ancak koruma, Selin'in isteği üzerine peşinden gitmediklerini belirtmişti. Dediğine göre, Selin onlara güvende olacağını ve Kuzey'in bundan haberi olduğunu söylemişti. Kuzey hissettiği öfkeyle adama küfürler yağdırmış, böyle bir sorumsuzluğun bir daha tekrarlanmaması için kesin emir vermişti.

"Senin için yalnızca iç mimardan ibaret olan bir kadının güvende oluşuyla fazla ilgilenmiyor musun?"

"Olay sadece güvende olup olmaması, o herifin gözüme hiç tekin gözükmemesi değil." Baran'ın merakla kaşlarını kaldırdığını gördüğünde devam etti. "Olay... Benim onu istiyor olmam. Onu istiyorum, Baran. Kendim için... Ve Yılmaz denen herifin ona yaklaşmasına izin verecek değilim."

"Belki sadece iş ilişkisidir. Adamın böyle bir niyeti olduğunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü Selin'e bakışlarını gördüm," dedi dilinden dökülen sözler, gözlerinin önünde o görüntünün belirmesine neden olurken.

"Nasıl bakıyor?"

"Arzuyla!" diye tısladı. Ancak Baran'ın dudaklarından çıkan sözcükler, onu aniden sarsmıştı.

"Sen de öyle bakmıyor musun? Arzuyla... Onu istediğini kendin söylüyorsun. İstediğin yalnızca tek bir gece yatağında olmasıysa, bunu elde etmen kolay. Ama biz erkekler, sadece tek bir gece geçirmek istediğimiz birini bu denli takıntı yapmayız. Bunu yaşamak için onlarca kadın bulunabilir. Daha az uğraştıracak... Ertesi sabah uyandığında seni yormadan, kendi isteğiyle gitmesi gerektiğini bilen kadınlar... Bu durumda Selin doğru kişi mi? Birlikte olduktan sonra onu sepetlediğinde, bunu kaldırabilecek mi?"

"Düzgün konuş, Baran! Benim Selin için bu kadar aşağılık planlarım yok."

Baran hafifçe gülümsedi. Ellerini başının arkasında birleştirerek memnun bir şekilde koltuğa yaslandı. "Her zaman böyle

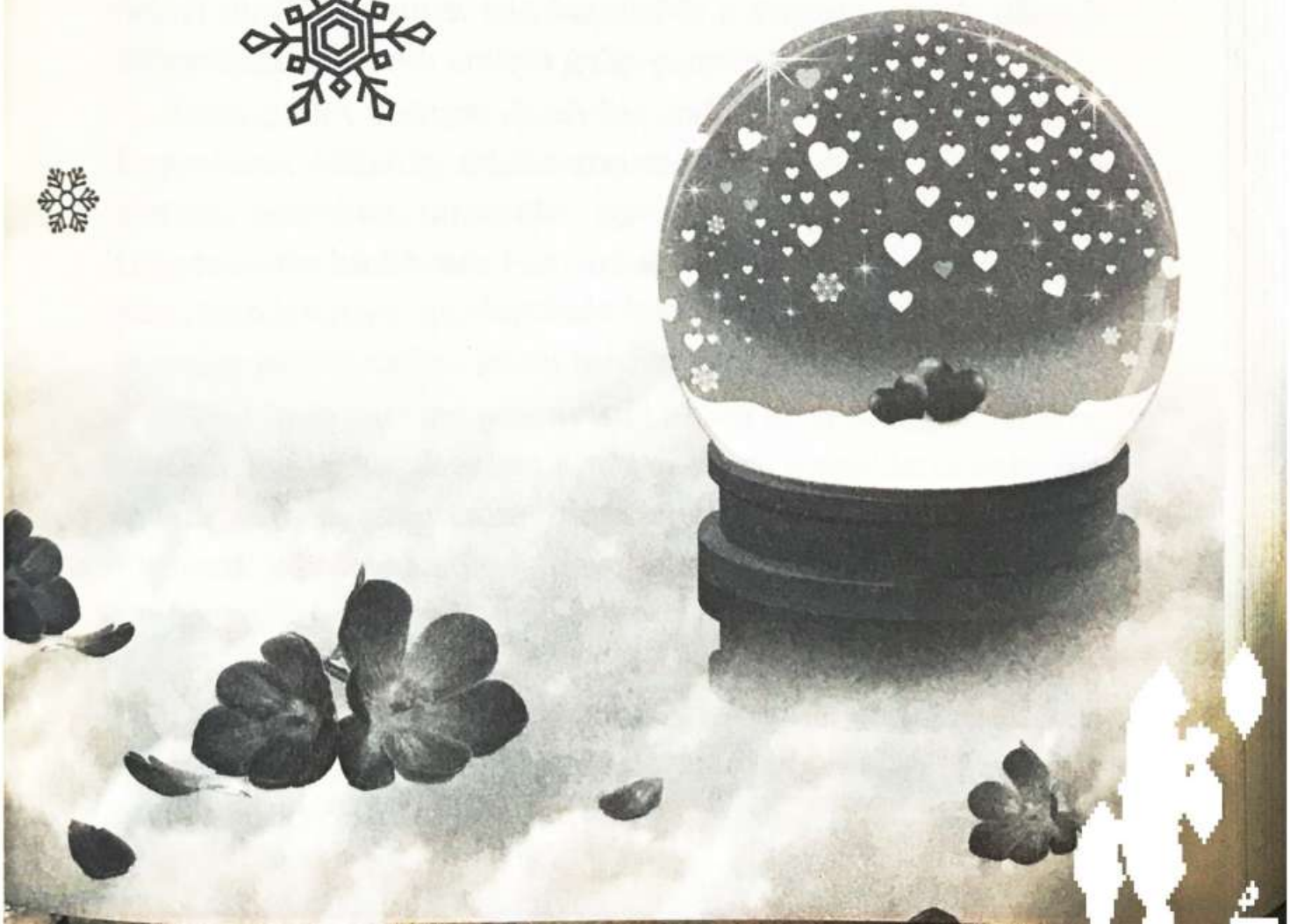
aşağılık, belden aşağı planlarımız olduğunu sen de biliyorsun. Ama sen Selin'i başımdan defetmeyi düşünmüyorum diyorsan, onun farklı olduğunu da kabul etmen gerek."

"Farklı zaten," dedi dişlerinin arasından tereddütsüzce. "Ve ben bu farklılığı istiyorum. Benim olması için önüme çıkan her engeli bir kenara fırlatıp atabilirim. Buna o adam da dâhil."

Baran tam *Farklı olan ne?* diye soracakken duraksadı. Bunun illa sabit bir sebebi olamayacağı açıktı. Üstelik Baran, bir kadına hissedilen yoğun duygularla ilgili ahkâm kesebilecek biri değildi. O şehveti bilir, tutkunun yarattığı ateşi hisseder, dokunduğu bedeni yalnızca birkaç saatliğine kendine ait kılardı. Sonrasıyla ilgili düşünmez, kendisine kapılan, hayaller kuran kadınları umursamazdı. Fakat Kuzey'le ilgili bir şeyler değişiyordu. Bunun yalnızca diğerlerinden daha gizemli, merak uyandıran bir kadından kaynaklandığı da ortadaydı. Farklı isimler koymaya çalışmanın, bir gün değil de en fazla birkaç ay sürecek arzuyu kalıplara sokmanın anlamsız olacağını biliyordu. "Peki o halde..." dedi oturduğu yerden kalkarken. "Senin şu sarışın periyi diğerleri gibi ben de merak etmeye başladım. Ama muhtemelen tanıştırma olaylarına girişmezsin."

"Sanmam," diye yanıtladı Kuzey. Dudaklarından çıkan tek kelime ağzında zehirimsi bir tat bıraktı. Oysa aklının kıyısında ufacık bir düşünce belirmiş, Selin'in kendisi için değerli olan insanlarla tanışabileceği fikri bulduğu aralıktan içine sızmıştı. *Saçmalama!* diye düşündü kendi kendine ve bu ilişkinin yalnızca ikisi arasında olacağını tekrarladı. Selin tüm farklılığına, masumiyetine karışmış zekâsına rağmen, Kuzey'in yalnızca tutkusunun odağındaydı. Sözler vermek, ilişkilere ad koymak Kuzey'in hiçbir zaman tarzı olamaz, hiç kimse için çizgilerinin dışına çıkamazdı. Ancak hayatında ilk kez, tek bir kadına dokunabilecek elleri, istekle bakan yabancı gözleri yok edebileceğini biliyordu. Onu yalnızca kendisinin yapmanın zaten bugüne dek yaşadıklarıyla aynı olmadığını ise henüz anlayamıyordu.

Sekizinci Bölüm

"Mekânda mı bekleyeyim, Kuzey Bey?"

Lüks arabanın içinde şoförün sesi yankılandığında, bakışlarını camın ardındaki trafikten ayırdı. İçinde gerginliğine karışan anlamsız bir heyecan vardı. "Evet, otelin yakınında bekle," diye yanıtladı. "Davetten ne zaman ayrılacağımı bilmiyorum. Hem hava da epey kötü... Gelmeni beklemek zorunda kalmayayım."

"Nasıl isterseniz. Haklısınız. Kar çok yoğun bir şekilde bastırdı. Yollar kötüleşecek gibi duruyor."

"Tam da gününde!" dedi dişlerinin arasından ve avucunun içindeki telefonunu seri bir hareketle çevirdi. Dünden beri aramalarının hiçbirine yanıt alamamıştı. Gece boyu bu davete Selin'i de çağırmamak için kendisiyle savaşmış, ancak dünkü öfkesi içindeki alevli arzuya galip gelmişti.

Lüks otelin önünde durduklarında duruşunu dikleştirdi. Papyonunu düzeltip, telefonunu ceketinin cebine koydu. Kapısı otel görevlileri tarafından açıldığında duraksamadan indi. Gazetecilerin bu havada bile birkaç kare yakalayabilmek adına pusu kurduklarını gördüğünde bıkkın bir soluk aldı. Bu gece buradan paparazzilere görünmeden ayrılmalıydı.

Görevlinin tuttuğu şemsiyenin altına girerek kapıya doğru yürüdü. Birkaç kişiyle selamlaştıktan sonra, davetlilerin yalnızca hukuk dünyasından ibaret olmadığını gördü. Anlaşılan Pınar sosyeteden birkaç kişiyi de davet etmişti. Böylelikle hâlâ onların bir parçası olmaya çalıştığını ortaya seriyordu.

"Hoş geldiniz, efendim," diyen görevliyi selamladı. Geniş balo salonuna vardığında, gözüne hem adliye koridorlarından tanıdığı ünlü avukatlar, hem de davalardan tanıdığı sözü emir sayılan birkaç hâkim takılmıştı.

Çok yakın aile dostları, aynı zamanda Tuğrul Köseoğlu'nun da amcası olan Serdar'ı gördüğünde hafifçe gülümsedi. O da hukuk dünyasının önde gelenlerindendi. Kuzey'in annesi, yıllar önce Serdar'ın abisi Cihan Köseoğlu'nun yanında çalışmıştı. Tuğrul da Cihan Köseoğlu'nun yine avukatlık mesleğini devam ettiren oğluydu. Serdar ve Cihan'ın bir kardeşleri daha vardı. Uzun zamandır yurt dışında yaşayan Emre Köseoğlu, nedenini bilmediği bir şekilde Demir eniştesi tarafından pek sevilmiyordu. Fakat yine de ailece görüştükleri için, hepsinin yeri Kuzey için çok ayrıydı. "Hoş buldum, hocam," dedi onun hoşuna gitmeyeceğini bilerek. Hemen ardından samimiyetle sarıldı. "Nasılsın, Serdar Abi?"

"İyiyim. Seni de iyi gördüm," dedi Serdar hem oğlu gibi sevdiği hem de eski bir öğrencisi olarak gurur duyduğu adama.

"Eh işte... Kalabalık bir davet olacak gibi görünüyor."

"Öyle... Gösterişten kaçınmamışlar." Serdar alayla güldü. "Her zamanki gibi."

"Epeydir görüşemedik seninle."

"Okulda seminerlerle uğraşıyorum. Sen de sanırım geldiğinde pek kalmıyorsun." Kuzey'in haftanın bir günü üniversitede ders vermesinden bahsediyordu.

"Vaktim olmuyor," dedi Kuzey. "Hatta birkaçını iptal etmek zorunda kaldım şirketin işleri yüzünden. İkinci dönemde devam ettirebilecek miyim bilmiyorum."

Serdar'la ayaküstü birkaç dakika daha konuştuktan sonra, kalabalığın içinde yükselen sesleri duydu. O yöne baktığında Önder Durukan tam karşısındaydı, yanında ise kızı Pınar vardı. Ancak arkada gördüğü adamla Kuzey'in dikkati tamamen o tarafa kaydı. Selin'in ofisinde gördüğü, Yılmaz denen herif oradaydı. Davetlileri selamlıyor, konuşuyor, bir ev sahibi gibi davranıyordu. Kuzey gözünün önündeki parçaları birleştirirken, üniversitenin sahibinin Yılmaz olduğunu anlıyordu. Bu adama karşı her geçen dakika daha da bilenirken, Önder ve Pınar'la ne ilgisi olabileceğini düşünüyordu.

Üçü birlikte yanlarına geldiğinde, Kuzey garsondan aldığı viski kadehini hafifçe sıktı. Pınar'la uzun zaman sonra ilk kez karşı karşıya gelmelerinin yanında, Yılmaz'ın bakışlarından da hoşlanmamıştı.

"Merhaba, Kuzey."

Katı bir tavırla kendisine bakan Önder'e verdi dikkatini. "Merhaba, Önder Bey. Davet için teşekkürler." Kadehini dudaklarına götürmeden önce onu sinir edeceğinden emin olduğu sözcükleri söyledi. "Çok... Hoş bir organizasyon olmuş."

Önder'in gözleri kızına döndü. "Pınar'ın eseri."

Pınar'ın bakışları onun üzerindeyken, Kuzey hiçbir şey hissetmediğini fark etti. "Nasılsın, Pınar?"

"İyiyim, teşekkürler. Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

"Öyle mi?" Kuzey umursamaz bir tavırla Yılmaz'a baktı. Önder'in onları tanıştırma çabalarını duymazdan gelirken, bakışları Yılmaz'ın tam gözlerinin içine adeta ateş ediyordu. "Biz tanışıyoruz," dedi çenesi sinirle kasılırken.

"Nereden?"

"Kendisi..." İçinde kaynayan öfke adeta nefesini kesiyordu. "Kız arkadaşımın bir müşterisi... Öyle değil mi, Yılmaz Bey?"

"Öyle," diyen Yılmaz'ın hızlı yanıtı Kuzey'i şaşırtmıştı. "Selin Hanım sizinle gelmedi mi?" Kuzey yanıt veremeden Serdar'ın araya girmesiyle konuşma bir anlığına kaynadı. Ancak Kuzey bu durumdan hoşlanmamıştı.

Dakikalar geçip giderken, insanlarla sohbete daldı. Cebinde taşıdığı kaliteli puroyu yakmıştı ama aldığı sert nefesler bile rahatlatmıyordu. Davetten fazlasıyla sıkılmıştı, bir an önce ayrılmak için fırsat kolluyordu. Tam o sırada salonun içindeki fısıltıları duydu. Bakışlar kapıya dönerken Kuzey de onlara katılmıştı.

Şaşkınlık tüm benliğini hazırlıksız yakalarken aniden durakladı. Başını iki yana salladı ve gözlerini hızla kapatıp açtı. Tam karşısındaki manzaranın bir hayal ürünü olduğunu düşündü, oysa saniyeler geçtiği halde oradaydı. "Selin!" diye tısladı dişlerinin arasından sertçe. Gözlerini onun üzerinden ayırmıyordu. Giydiği mor ışıltılarla süslü uzun elbise bedenini muhteşem bir

şekilde sarıyordu. Uzun kollu, yakası kapalı kıyafet onu olduğundan daha çarpıcı ve gizemli gösteriyordu. Ama Selin öne doğru adım attığında işler tamamıyla değişti. Uzun ve ince bacağı yukarı doğru açıldı, neredeyse kasıklarına kadar derinleşen yırtmacın etkisiyle ortaya serildi. Bu görüntüyle Kuzey sinirle homurdandı. "Kahretsin!" O anda yaşadığı şaşkınlık hareketlerini kısıtlarken, Yılmaz'ın Selin'in yanına gidip onu karşıladığının ve eşlik etmek üzere kolunu uzattığının çok zor farkına varmıştı.

❄

Ellerini stresle düğümlenen karnının üzerine bastırdı. Taksiden inerken planını düşünüyordu. Ancak içeride Kuzey'i görecek olması her şeyi unutturuyor, tüm kararlılığına rağmen yine onun avuçlarına hapsolduğunu hissediyordu. Kendisine eşlik eden otel görevlisini zarif adımlarla takip etti. Eli istemsizce boynundaki ize gidecekken kendine engel oldu. Tenini makyajıyla kapattığı için endişeleneceği bir şey yoktu. Üzerindeki elbise harcadığı paraya değmişti, tam istediği gibi göz kamaştırıyordu. Kendi kendine Pınar'ı alt etmek istediğini söylese de, aslında en başta Kuzey'i büyülemek istediğini biliyordu.

Büyük balo salonunun kapısında durup, derin bir nefes aldıktan sonra içeri girdi. Gördüğü kalabalıktan ürkmemeye çalışıp davetlileri inceledi. Ne denli kusursuz göründüğünden habersiz olduğu için fısıltılara anlam verememiş, bakışların kendisinde sabitlenmesiyle gerilmişti.

Elindeki minik çantasını sıktığı sırada gözleri tam karşısına kaydı. Kalbi, göğüs kafesini terk edip sahibine doğru kanatlanmak istercesine hızlandı. Heyecanını bastırmaya çalışırken, salonun en uzak köşesindeki adamın da gözleri ona odaklandı. Selin bel kemiğinden yukarı doğru süzülen bir karıncalanma hissetti. İçindeki özlem ona nefes aldırmıyor, bu gece buradan mutlu ayrılmayı diliyordu.

Onun gecenin siyahına büründüğünü uzaktan bile fark ettiği gözlerine bakarken, saniyelerin nasıl geçtiğini anlamadı. Kuzey'in hâlâ yerinden kıpırdamadığını gördüğünde, hayal

kırıklığı tüm ruhunu sarmıştı. Günlerdir arayıp sormadığı yetmezmiş gibi, bu tepkisizliği Selin'in boğazına yutamadığı bir yumru bırakmıştı.

"Hoş geldiniz, Selin Hanım."

Gözlerini o buz bakışlardan çekip, yanında beliren adama döndü. Yılmaz'ın kendisine beğeniyle baktığını gördüğünde öfkelendi. Etkilemek istediği tek adamın hiçbir çaba harcamadan öylece duruşu, Selin'in Yılmaz'ın koluna gülümseyerek girmesinin tek sebebiydi. Onun kolunda ilerlerken, üzerinde Kuzey'in keskin bakışlarını hissediyordu. Buna rağmen neden yanına gelmediğini anlayamıyor, planlarının boşa çıktığına inanamıyordu. Pınar'ın Kuzey'e yaklaştığını gördüğünde üzüntüden gözleri kararardı. Burayı hemen terk etmek istiyordu.

Dakikalar uzadı, zaman geçip gitti. Selin birkaç dakika önce servis edilen şampanyasından büyük bir yudum alırken, Yılmaz ve adının Önder olduğunu öğrendiği adamın yaptığı konuşmayı dinledi. Açık artırmada satılarak geliri okulun öğrencilerine gidecek eserlerin birazdan sergileneceği söylenmişti.

Kalbi gümbürderken iradesine hâkim olamayıp, bakışlarını heyecanının, öfkesinin ve hayal kırıklığının öznesine odakladı. O sırada Pınar, Kuzey'in hemen yanındaydı. Kulağına bir şeyler söylüyor, ondan bir santim bile uzaklaşmıyordu. Elleri sürekli Kuzey'in koluna dokunuyor, Selin'in içindeki kıskançlık bir yanardağ gibi değdiği yeri eriten ateş parçaları saçarak yükseliyordu.

Nefes alamadığını hissederek kadehini masalardan birine bırakıp salondan çıktı. Amacı birkaç dakikalığına yalnız kalmaktı. Saniyeler sonra balo salonunun ilerisindeki geniş dinlenme odasına girdi. Aynanın tam karşısında durduğunda kapı arkasından hızla açılmış, Selin daha kimin geldiğine bakamadan kolundan hışımla çekilmişti.

"Ne oluyor?" diye bağırdı panikle.

Kuzey onun iki kolunu da kavrayıp, sırtını duvara sertçe yasladı. "Ne işin var burada?" diye sorarken, gri bakışlarında önüne çıkan herkesi yakıp yıkabilecek bir öfke saklıydı.

"Ne o? Rahatsız mı oldun burada olmamdan?" diye sordu Selin burnunu hırsla havaya kaldırarak.

"O herif mi davet etti seni buraya?" diye dişlerinin arasından hırladı Kuzey. Ancak duyduklarıyla, onu salonda gördüğü andan beri içinde kaynayan öfke zincirlerini koparark serbest kaldı.

"Evet. Yılmaz davet etti. Onun konuğu olarak geldim. Bir itirazın mı var?"

Küçük, ukala çenesini haşin bir tavırla kavrayarak başını kaldırdı. Dudaklarını canını acıtmayı umursamadan dudaklarına kapattı. Ağzını zorla aralayıp dilini içeriye sızdırırken, bir eli genç kadının dalgalı saçlarının içine daldı. Diğer eli çenesinden boynuna doğru inip kolunda ateşli bir yol çizdi. Hemen sonra incecik belinden aşağıya doğru sürüklenmiş, derin yırtmacın açıkta bıraktığı bacağını kavramıştı.

Selin, bacağını inleyerek kaldırıp Kuzey'in baldırına dolarken, ne yaptığının bilincinde değildi. Kuzey'e duyduğu aşk, günlerdir nefesini kesen özlem ve tutkuya karışırken, kendini tanıyamıyordu. Az önce gördüğü canını yakan manzara aklından uçup gitmişti. Kuzey'in dudakları, her yanını okşayan elleri, aralarında günlerdir süren sessiz savaşı kısacık bir anlığına bitirmeye yetiyordu.

Kuzey'in hissettiği öfke ise yerini saf, kanını kaynatan, her şeyi unutturup onu yatağa atma isteği uyandıran tutkuya bıraktı. Oysa onun pürüzsüz bacaklarını okşayıp saçlarını avuçlayan parmaklarında, kabul etmeyi reddettiği bambaşka bir sızı vardı. Bu hissin kaynağının tutku değil, özlem olduğunu biliyordu. Ancak hislerle örülü bir karmaşanın parçası olmak istemiyor, Selin'in yarattığı duyguları tutku, arzu ya da şehvet olarak isimlendirmek kolayına geliyordu.

Ona dokunduğu anda canını yakacak kadar sertleşen erkekliğini, Selin'in incecik elbisesinden hissedebildiği kadınlığına bastırdı. Onun ağzının içine doğru inlediğini duyduğunda hırlayarak dudaklarını ısırdı. Saçlarının arasındaki eli genç kadının dolgun göğüslerine indiğinde, bedenlerinin arasında engel yaratan kumaş parçaları homurdanmasına neden oldu. "Lanet

olsun!" diye tısladı vahşice. Dudaklarını onun boynuna, günler önce incittiğini, işaretini bıraktığını bildiği kuytuya değdirdi. "Benimle gel," diye fısıldadı kadınsı kokusunun daha da karşı konulmaz hale getirdiği sıcacık tenine doğru. "Hemen gidelim buradan."

Selin, Kuzey'in son sözleriyle aniden duraksadı. Dudaklarını her öpüşünde, dilinin her oyununda onu fetheden dudaklardan kopardı. Bacağını kalçasından ayırdı. Nefes nefese başını arkasındaki soğuk duvara yaslarken, dudaklarında derin bir sızlama vardı. Kalbinde nefesini kesen bir sıkışmayla onun tutkuyla kararmış gözlerine baktı. "O... Nişanlın... Neden onun yanında değilsin?" diye sordu. Solukları hâlâ düzensizdi. "Az önce keyfiniz gayet yerinde görünüyordu. Yoksa söylediklerinin aksine, iki kişiyi bir arada idare etmeyi sevenlerden misin?"

"Saçmalama!" dedi Kuzey ters bir şekilde. Çenesini sert bir hareketle kaldırırken, onu kendisine bakmaya zorladı. Az önceki ateşli karşılıkların sona ermesi, içindeki öfkeyi yeniden ortaya çıkarmıştı. "O saçma ilişki uzun zamandır devam etmiyor. Ayrıca sen onun benim nişanlım olduğunu nereden biliyorsun? Kim söyledi? Yılmaz bozuntusu mu?"

"Hayır... Nişanlın şahsen söyleyip bana haddimi bildirdi."

"Bu da ne demek?"

"Bu *onun aksine ben, senin hiçbir şeyin değilim* demek!" Buz kesmiş elleriyle arkasındaki duvardan güç almaya çalıştı. "Bana verdiğin sıfat, eski nişanlın tarafından dahi küçümseniyor demek. Hem... Sen zaten buraya onunla gelmeyi seçmedin mi?"

"Ben buraya tek başıma geldim!" diye hırladı Kuzey öfkeyle. Onun neden bahsettiğini anlamıyordu.

"Git buradan, Kuzey," diye mırıldandı Selin bıkkın bir tavırla. "Günlerdir benimle değilsin zaten. Şu anda benimle burada olmanın, beni öpmenin hiçbir anlamı yok."

"Günlerdir..." Aramalarına cevap vermediğini söyleyecekken duraksadı. Burada bunları konuşmak saçmaydı. "Gel benimle," dedikten sonra Selin'in kolunu kavrayıp kapıya doğru

yürümeye zorladı. Ancak Selin ona karşı koyduğunda, Kuzey bu anlamsız direnişi sonlandıramadı.

"Gelmiyorum. Seninle hiçbir yere gelmiyorum. Sen içeriye, nişanlının yanına dön," dedi Selin sesinin titremesine engel olamayarak. Kuzey'in, şüphelerini yok edecek bir şey söylemesini istiyor fakat onu deli gibi kıskanan kadın yanına da engel olamıyordu. Bu ikilemin içinde boğulduğunu hissediyor, bir süre öncesine kadar kendisini onun akışına bırakacağını düşünse de bir türlü beceremiyordu.

Kuzey derin bir nefes alıp onun hüzünlü gözlerine baktı. Bilmediği, anlayamadığı bir şeyler vardı. Ancak bu kez ne olursa olsun onu kendi haline bırakmayacaktı. "Bu konuşma burada bitmedi, Selin!" dedi tehditkâr sesiyle. "Bu gece buradan benimle ayrılacaksın. Bunu kafana sok." Elini duvara yaslayıp, Selin'i haşin bir tavırla ablukaya aldı. "Aklında saçma sapan senaryolar yazıyorsun. Ama hiçbir şey senin sandığın gibi değil. Ben bunu sana, senin anladığın dilden anlatacağım. İster güzellikle..." Dudakları öfkesini bastıracak bir arsızlıkla kıvrıldı. "İster zorla."

"Neymiş benim anladığım dil?" dedi Selin çenesini sıkarken. Onun ukala tavırları içindeki ateşi körüklüyor, günlerdir artan sinirinin acısını ondan çıkarmak istiyordu.

"Sen tutku dilinden anlıyorsun," diye fısıldadı. Dudakları genç kadının kulağını hafifçe okşayıp nefesi tenini ürpertirken, parmaklarını onun belirgin elmacık kemiklerinde dolaştırdı. "Ateşli... Nezaketten uzak bir dil... Ben de seninle bu dilden konuşacağım." Selin'den hafifçe uzaklaştı. Hemen o anda kendisiyle buradan gitmediği için çıldırıyordu. Ancak ona birkaç saat daha tanımak istiyor, bu saçmalığı bitirmek için gecenin sonunu bekliyordu. "Buradan bensiz gitmeyi aklından bile geçirme sakın! Bu gece... Sen ve ben... Her şeyi baştan alacağız."

Onun titreyen çenesine, menekşenin en güzel tonuna bürünmüş gözlerine baktı. Ardından daha fazla beklemeden arkasına dönüp dışarı çıktı. Orada biraz daha durursa, Selin'in isteği dışında da olsa, aklındaki tüm hayvani hayalleri gerçek yapacaktı.

Kapı duvara sertçe çarptığında Selin olduğu yerde irkildi. Hemen sonra sırtını duvara bitkince yasladı. Kuzey'in sözleri zihninde defalarca yankı bulurken, başını gururla kaldırdı. Bu savaşın galibi her koşulda kendisi olacaktı.

❄

"Neler oluyor, Kuzey? O kız kimdi?"

Kuzey, Serdar'ın sorusuna bir an nasıl yanıt vereceğini bilemedi. Kısa bir süre düşündükten sonra ona döndü. "Selin."

"Senin için özel biri mi bu Selin?"

Derin bir nefes aldı. Bu durumu inkâr etmek anlamsızdı. "Evet, Serdar Abi. Özel biri..."

"O halde... Yılmaz denen herife dikkat etsen iyi olur. O kıza bakışlarını hiç beğenmedim."

"Merak etme." Avucundaki kadehi sertçe sıktı. Kıskançlık ilk kez Selin'le birlikte benliğine sızmıştı. "Yılmaz bu gece oyun dışı kalacak." Yılmaz'ın ismini söylemek bile öfkeyle dolup taşmasına neden olurken, onun kimin nesi olduğunu araştırması gerektiğini düşündü. Sakinleşmeye çalışarak parmaklarının arasındaki purodan bir nefes daha çekti. Viskisinden büyük bir yudum aldığında, alkolün yakıcı etkisini boğazında hissetti. O sırada salondaki hareketlilik artmıştı. Anlaşılan şov birazdan başlayacaktı.

Smokinli bir adam sahneye çıktığında, müzayededede satılacak eserler de arkasına dizildi. Tek tek hepsine bakarken, dudakları alaycı bir tavırla kıvrıldı. Açık artırmalardan hiçbir zaman hoşlanmamıştı. Ama sanki bu gece her şey farklıydı. Saniyeler sonra aniden duraksayıp, keskin, biraz da şaşkın bir soluk aldı. O anda gözlerinin önünde beliren manzara Kuzey'in tüm ezberini bozmuş, Selin'in öznesi olduğu görüntüler zihninde dolaşmaya başlamıştı.

Paha biçilemez bir el işçiliğiyle yapıldığı belli olan heykel tam karşısındaydı. Mor çiçeklerin arasında uzanan kız adeta gerçek gibi görünüyor, Kuzey elini uzatsa parmaklarının ucunda tenini hissedebileceğini düşünüyordu. Bakışları karardı. Nabzı müthiş

bir şekilde hızlandı. Ancak bunun kahrolası bir işaret olabileceğini fısıldayan iç sesine kulaklarını tıkamayı tercih ediyordu.

Heykel gerçek insan boyutlarında değildi. Nispeten daha küçük, aşağı yukarı bir metreydi. Ancak kızın çiçeklerin üzerine dökülen sarı saçları Kuzey'in içinde Selin'i gördüğünden beri alışık olduğu o ateşi harladı. Gözlerine oturtulmuş parlak, mavi-mor rengindeki taşlar genç adamı büyülemişti. Heykeli yapan sanatçı, sanki Selin'den ilham almıştı. O denli birbirlerine benziyorlardı ki, Kuzey o heykelin de kendisine ait olması gerektiğini düşünüyordu. Hisleri artık basit bir sahiplenme olmaktan çıkıyor, bu durum hiç hoşuna gitmiyordu. Gözlerini heykelden çekip Selin'e baktı. Yılmaz denen o herif Selin'in yanındayken, Kuzey bulundukları salonu onun başına yıkma arzusunu dizginliyordu.

Birkaç eserin satışından sonra, sıra Kuzey'in beklediği heykele geldi. O sırada yanında beliren Pınar, bir şeylerin peşinde gibiydi. Umursamadan müzayedeyi yöneten adama döndü. Adamın tek bir işaretiyle beklediği açık artırma başlamış, ancak Kuzey kiminle mücadele içine gireceğini öngörememişti.

Heykelin fiyatı yüz bin liradan açıldığında, Kuzey ilk teklifi vermekte gecikmedi. "Yüz elli bin lira!" Bakışlar kendisine çevrildiğinde, onunkiler yalnızca Selin'in üzerindeydi. Onun menekşe gözlerinin şaşkınlıkla açıldığını gördüğünde güldü. Ancak bu bakışma Yılmaz'ı tetiklemişti.

"İki yüz bin lira!"

Kuzey'in gri gözleri duyduğu sesin etkisiyle hırsla kararadı. Yılmaz'ın açık artırmaya katılması yetmiyormuş gibi, Selin'e arzuyla baktığını fark ettiğinde, içindeki sahiplenici adam dümeni eline aldı. "İki yüz elli bin lira!"

Yılmaz aniden Kuzey'e döndü. İstediği savaşın içine onu çekmeyi başardığını sanıyor, bu oyunu kazanmaktan başka bir şey düşünemiyordu. "Üç yüz bin lira!"

Kuzey'in dudakları kendinden emin bir tavırla kıvrıldı. Gözlerini Selin'den bir an bile ayırmamıştı ancak aklının bir tarafı Yılmaz'ın vereceği tepkideydi. "Dört yüz bin lira!" diyerek yeni

teklifini verdiği anda salondaki uğultular arttı. Pınar'ın yanında durmaktan sıkılıp, Yılmaz ve Selin'in durduğu yere doğru ilerlediğini gördü. Yılmaz'ın teklifi dört yüz elli bin liraya çıkarması üzerine beklemedi. "Beş yüz bin lira!" diyerek salondaki herkesin dudaklarını uçuklatacak rakamı söyledi.

Selin ise stresliydi. Bu saçmalığın nasıl biteceğini bilmese de, Kuzey'in buna alet olmasından hoşlanmamıştı. Fakat bir tarafı onun kazanmasını istiyor, içindeki âşık kadın her zamanki gibi Kuzey'e olan bağlılığını gösteriyordu. Pınar gülümseyerek yanına geldiğinde gerildi. Az önce Kuzey'in yanındayken onu nasıl kıskandığını unutamıyordu.

"Ne muhteşem bir rekabet!" dedi Pınar dudakları hafifçe kıvrılırken. Hissettiği öfkeyi saklamakta ustaydı. "Senin için böylesi bir açık artırmaya girmesi çok tatlı, değil mi?"

"Benim için mi?" diye sordu Selin şaşkınlıkla. Kısa bir anlığına Kuzey ve Yılmaz arasındaki sürtüşmeden dikkatini çekti. "Benimle ne ilgisi var?"

"Şu heykele baksana!" Pınar belli etmeden ellerini sıktı sinirle. "Tıpkı sana benziyor." Duruşunu dikleştirerek içindeki fırtınaya inat sakin kaldı. "Neyse ki Yılmaz ne yapması gerektiğini biliyor. Teklifi artırarak ortamı alevlendirmesi iyi oldu. Ama tabii ki bunu insanları açık artırmaya katılma konusunda teşvik etmek için yapıyoruz." Aklınca kendi gururunu kurtarıyordu. Sevgilisi olan adamın açık artırmaya dâhil olmasıyla sinirden kudurmuştu.

Selin onun son sözlerini önemsemedi ve titreyen ellerini gizlemeye çalışarak sahnedeki heykele baktı. Gözlerini kısıp birkaç saniye inceledi. Kızın mor çiçeklerin içinde yatışı, sarı saçları, teni, gözleri... Bu... Doğru muydu? Kuzey'in Yılmaz'dan hoşlanmadığını, hatta onu kıskandığını belli eden sözlerini düşündü. Yalnızca onun karşısında galip gelmek için mi parasını pervasızca saçıyordu? Ya da... Zorlukla yutkundu. Bedenini soğuk bir hava dalgası esir alırken, reddetmeye çalıştıkları zihninde dolanıyordu. Kuzey bu heykeli satın alarak, Selin'in üzerinde hak iddia edip ona sahip olduğunu Yılmaz'a göstermiş olacağını mı

düşünüyordu? Başını iki yana sallayarak yanan gözlerini kapatıp açtı. Kalbi göğüs kafesinde sert bir takla attığında nefesi daraldı. Olmazdı. Kuzey onu bir kez daha, kendi tabiriyle *damgalamaya* kalkamazdı.

"Kuzey de bayılır bu tarz gösterilere. Çok sever böyle sahiplenmeleri. Ama işte..."

"Ama ne?" diye sordu. Kadının ne kadar doğru bir noktaya değindiğini düşünürken, devamında ne geleceğini merak ediyordu. Ellerinin titreyişini bir türlü bastıramıyor, işiteceklerinden hoşlanmayacağını içten içe biliyordu.

"Ama pek uzun sürmez. Çabuk sıkılır bu sahte *benimsin* tavırlarından."

Selin ellerini iki yanında yumruk yaparak yanındaki kadına baktı. Dilinin ucuna gelenleri bu kez tutamazken, kadınsı bir içgüdüyle dişlerini çıkarma isteğine engel olamadı. "Senden sıkıldığı gibi mi?" dedi gözleri kıvılcımlar saçarken.

"Bizim durumumuz çok farklıydı." Pınar'ın dudaklarında sinsi bir kıvrım belirdi. Selin'in sözleri onu etkilememiş gibiydi. Tek derdi, Yılmaz'ın ilgisini çeken bu kadını mağlup etmekti. "İlişkimizi bitirmeye karar veren bendim," dedi onun Kuzey'e olan zaafını kullanarak. "Kuzey bildiğim kadarıyla sonrasında bir süre toparlanamamıştı. Ama belki..." Şuh bir gülümsemeyle sözlerini sürdürdü. "Sen ona iyi gelirsin." Selin'in renginin beyazladığını görse de durmadı. "Bazen büyük ve fırtınalı ilişkiler, ardında derin yaralar bırakır. Bazı kadınlar *yara*dır. Bazıları ise onları örtecek *yara bandı*." Onun bakışlarının karardığını fark ettiğinde doğru yolda olduğunu anladı. "Gerçi bilirsin... Yara bandını çekip attığında, yara iyileşse de izi kalır. Ama yine de..."

Duydukları adeta tüm benliğini paramparça hale getirse de, omuzlarını dikleştirdi. "Herhangi bir kadının Kuzey'de bir yara bıraktığını sanmıyorum, Pınar," dedi resmiyeti bir kenara atarak. Bu kadının laflarını yutmamaya, son sözü söylemeden buradan ayrılmamaya kararlıydı. "Ama bana benzeyen bir heykeli almak istediğine göre, o izi kimin bıraktığını tartışmaya gerek yok diye düşünüyorum." Sahte bir zaferle gülümsemeye çalıştı.

"Şimdi izninle..." Onun bir şey söylemesini beklemeden, masadan çantasını alıp uzaklaştı. Kuzey'in olduğu tarafa bir kez bile bakmadı. Birkaç saniyelik galibiyet etkisini hızla yitirip tüm bedeni zangırdamaya başlamıştı. Hıçkırıkları boğazına tırmanırken salondan çıktı. Tam o sırada arkasında yankılanan "Bir milyon!" sesinin kime ait olduğunu anlamamıştı.

Otelin çıkışına kadar koştu. Yanından geçip giden insanları göremiyordu. Gözlerinin önüne sanki bir perde inmişti. O kadın tarafından aşağılanmayı kendine yediremiyordu. Cevabını vermiş olsa da, onun Kuzey'le ilgili bu cesareti nereden bulduğunu anlayamıyordu. "Allah kahretsin ya!" dedi saçlarını geriye atarken. Dışarıya ulaştığında buz gibi hava tüm vücuduna çarptı. Evden çıkarken üzerine hiçbir şey almamıştı. Elbisesiyle hiçbir şeyin düzgün durmayacağını düşünmüş, taksiyle dönecek olmasına güvenmişti. Ama havanın bu kadar sertleşip, her tarafın bembeyaz karlara bürüneceğini kestirememişti.

"Hanımefendi! Taksi çağırmamı ister misiniz?" diye sordu kapının önündeki görevli.

"Evet. Hızlı olursa sevinirim."

Adam elindeki telsizden birileriyle konuştu. Saniyeler sonra bir taksi otelin bahçesine giriş yaptı. "Otelimizin kendi taksilerinden biri," dedi adam açıklama yaparak. Selin kollarını ovuşturup dişleri birbirine çarparak, kendisi için açılan kapıdan arka koltuğa oturdu. Elbisesinin etekleri yerdeki karlar yüzünden ıslanmıştı. Umursamadı. Bir saat sonra evinin güvenli sınırlarında olacaktı.

Taksi hareket ettiğinde, onun aramasını istemediği için telefonunu tamamen kapattı. Gidecekleri yeri şoföre söyledikten sonra başını arkaya yasladı. Gözleri akıtmamak için direndiği gözyaşlarıyla parlarken, aklında Kuzey'in o lanet olası heykeli satın alıp almadığı vardı.

❄

Yılmaz'la aralarındaki çekişme devam ederken, Selin'in Pınar'la konuştuğunu gördü. Saniyeler boyu onun yüzündeki değişimleri izledi. Çenesini gururla kaldırışını, Pınar'a bir şeyler

söyleyişini, heykeli dikkatle inceledikten sonra bembeyaz kesilen yüzünü... Bir şeyler oluyordu. Hiç şüphesi yoktu; Pınar saçma sapan bir şeyler söylüyor, sinsi oyunlarla ilgisi olmayan Selin'in canını yakıyordu.

Onun arkasını dönüp kapıya yöneldiğini gördüğünde, boşalmış viski kadehini masaya sertçe bıraktı. Selin'in peşinden gitmek istiyor fakat Yılmaz'a zafer yaşatmayı gururuna yediremiyordu. Tam Selin salondan çıktığı sırada Yılmaz, "Bir milyon!" diye bağırdı. Selin'in koşar adımlarla salondan uzaklaşması Kuzey'in gözünden kaçmamıştı. Dudakları teklifi artırmak istercesine aralandı. Ardından keskin bakışları öfkeyle Yılmaz'a odaklandı. "Lanet olsun!" diye tısladı dişlerinin arasından. Selin'in bu şekilde gitmesine izin veremezdi. Pınar'ın ona ne söylediğini bilmezken, yeniden uzaklaşmasını izlemeyecekti.

Kendinden emin adımlarla salonun çıkışına doğru yürüdü. Yılmaz'ın şaşırdığını hissedebiliyordu. Salondaki uğultular arttığı sırada, "Satıyorum! Satıyorum!" diye bağıran adamın sesi duyuldu. Kuzey yumruklarını sertçe sıktı. Adamın, "Sattım!" diyerek elindeki tokmağı masaya vurduğunu işittiğinde, devasa bedenini dikleştirip kendini koridora atmıştı.

Otelin kapısına geldiğinde Selin ortalıkta yoktu. Öyle hızlı çıkmıştı ki, nereye ve nasıl gittiğini bile bilmiyordu. Cebindeki telefonunu çıkarıp şoförünü aradı. Telefon açılır açılmaz, "Hemen kapıya gel!" dedi emreden bir tonlamayla. Ardından vakit kaybetmeden Selin'i bir gölge gibi takip etmekle görevli korumanın numarasını çevirdi. Dün yediği azardan sonra Selin'i izlememek gibi bir aptallık yapmadığından emindi. Birkaç çalışın ardından telefon açıldı. "Selin'i takip ediyor musun?" diye sordu onun sesini duymayı beklemeden.

"Evet, Kuzey Bey. Otelin taksisine bindi kendisi. Takip ediyorum. Henüz çok uzaklaşmadılar."

Kuzey otelin önüne yanaşan arabasını gördüğünde dışarı çıktı. Korumaya, "Hangi yolda olduğunu tarif et. Geliyorum," derken ses tonu, emirlerine karşı gelinmesine tahammülü olmadığını

gösteriyordu. Ancak o kadar Selin'i bulmaya odaklanmıştı ki, kendisini kuytu bir köşeden izleyen gazeteciyi fark edemiyordu.

Taksinin plakasını da öğrenip arabasına bindiğinde, şoföre hızlı gitmesini emretti. Selin'i zorla da olsa o taksiden indirecek ve tereddütsüzce kendi evine götürecekti.

Araba hızlandığında daha önce hissetmediği bir heyecan dalgası Kuzey'in tüm benliğini sardı. Parmaklarını sabırsızca kapının koluna vurdu. Gözlerini yoldan ayırmıyordu. Yanlarından geçip giden her taksiyle kalbi göğüs kafesini sertçe dövüyor, görmek istediği kişi olmadığını fark ettiğinde öfke ve hayal kırıklığıyla sarmalanıyordu.

Dakikalar sonra beklediği işareti gördü. Otelden ayrıldığından beri arabanın plakası beyninde dönüp duruyordu. "İşte!" dedi şoföre tok sesiyle. "Öndeki taksinin yolunu kes! Dikkatli ol!"

Şoför cevap vermeden dediğini yaptı. Birkaç kez kornaya bastıktan sonra taksinin dikkatini çekmeyi başardı. Seri bir hamleyle önüne geçip, taksi şoförüne inmesini işaret etti. Ancak daha araba durmadan Kuzey çoktan kapıyı açıp dışarı atlamış, lapa lapa yağan kar tanelerinin üzerine düşmesine aldırmamıştı. Taksinin arka kapısına doğru ilerlerken, Selin de dışarıya çıkmıştı.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye bağırdı genç kadın tüm bedeni havanın soğuğuyla buz keserken. Onu gördüğü ilk anda şaşırmış, arabayı durdurmaya çalıştığını anladığında ise hissettiği heyecan benliğine sızmıştı. Otelden ayrıldığından beri tüm ruhunu kaplayan kara bulutlar inkâr etmeye çalışsa da aniden dağılmıştı. İçindeki âşık kadın, Kuzey'in peşinden geldiği gerçeğinden çok hoşlanmıştı.

"Benimle geliyorsun. Hemen!" dedi Kuzey bakışlarını onun yüzünden bir an bile ayırmadan. Hızlı adımlarla yanına ulaştığında taksicinin sesini duydu.

"Polis çağıralım mı, bayan? Tanıyor musunuz beyefendiyi?"

Kuzey tek kaşını ukala bir tavırla kaldırdı. "Polis çağırmak ister misin?" diye sordu ikisinin de solukları havaya karışıp etrafa beyaz dumanlar saçarken. "Geceye emniyette devam etmek istediğimi sanmıyorum doğrusu."

"Sadece senin isteklerin, öyle değil mi? Bu dünyada önemli olan tek şey bu!"

"Çok uzun zamandır istediğim tek bir şey var. O da sensin! Ve sen şimdi benimle geleceksin. Artık bu saçma sapan savaşı bitireceğiz."

Selin onun ilk cümlelerinin kalbine sızmasına izin vermemeye çalışsa da boşunaydı. "Benim seninle savaştığım falan yok! Kendini bu kadar büyük görme, Kuzey!" dedi öfkesini hatırlamaya çalışarak. Elbisesinin uzun kuyruğu yerleri süpürüyor, soğuk canını acıtırcasına tüm bedenine işliyordu. Ancak Selin'in içinde öyle bir yangın vardı ki, Kuzey'e bu denli yakınken alevleri yakıp kül edecek kadar yükseliyordu. Ne yapacağını bilmiyordu. Kuzey ona tek bir adım atsın, itirazlarına aldırmadan onu kendine çekip nereye istiyorsa götürsün istiyordu. Ama bir şeyler ona engel oluyordu. Kendisini, duygularını frenlemeye çalışmaktan yorulmuştu. Birkaç gün önce hislerini özgür bırakmaya kararlıyken, yeniden başa dönmek canını sıkıyordu.

Kar yağışı hızlandığında Selin olduğu yerde titredi. Kuzey gözlerini onun vücudunda gezdirdiğinde kaşlarını öfkeyle çattı. "Üzerine hiçbir şey almadın mı?" dedi sinirle. Onun bu kadar düşüncesiz oluşuna inanamıyordu. Smokininin ceketini hızla çıkarıp onun omuzlarına sararken, bir an önce ısınmasını sağlamaktan başka bir şey düşünemiyordu.

"Bırak! İstemiyorum senin ceketini falan," diye bağırdı Selin. "Evime gideceğim ben!"

Kuzey direnişini sürdüren Selin'e aldırmadı. Cekete sarınmasını sağladıktan sonra onu sertçe kendine doğru çekti. Dudaklarını hışımla onunkilerin üzerine bastırdı. Kısa ama etkili öpücük ikisinin de bedeninde bir kibritin alevi gibi çakarken, onun aralanmış dudaklarına doğru fısıldadı. "Bir eve gideceğin doğru... Ama o seninki olmayacak."

Selin onun sert öpücüğünün sarsıcı etkisinden kurtulmaya çalıştı. Dudaklarını yalayıp adamın tadını hissetmek istese de, bu delice arzuyu hızla bir köşeye kapattı. "Zorla mı götüreceksin beni?" dedi yeniden direnişine sarılarak. "Haydut musun sen?"

"Öyleyim. Seni omzuma atıp götürmemi istiyorsan, sorun yok. Onu da yaparım," dedi Kuzey dediğini yapmak üzereymişçesine hareket ederken.

Selin, "Saçmalama!" diye bağırarak onu itti. Ardından onun gecenin karanlığında kopkoyu görünen gözlerine, üzerlerine kar taneleri dökülmüş gür saçlarının daha da yakışıklı gösterdiği yüzüne baktı. Bakışlarında, Selin'e hayallerine yakın bir şeyler vadeden ışıltılar vardı. Sanki... Gerçekten değer veriyor, onunla gitmesinden daha önemli bir şey yokmuş gibi bakıyordu. Peki, bu nereye kadar devam edecekti? Kuzey belki de bir süre sonra çaba göstermekten sıkılacak, Selin'i de bir daha görmeyecekti. Sahi... Selin ne yapıyordu? Neden bir türlü bir şeyleri oluruna bırakmayı öğrenemiyordu?

Çünkü onu çok, nefesim kesilircesine seviyorum. O da benim gibi sevsin, gözleri benden başkasını görmesin istiyorum, diye geçirdi içinden sessizce. Ama belki de aşk için savaşmalıydı. Belki de sevdiği adam uğruna her şeyini ortaya koyduğunda, sonsuz mutluluğa da yaklaşmış olacaktı. Yeniden onun karanlık, dipsiz bir kuyuyu andıran gözlerine baktı. Yapacaktı. Kuzey'in istediği yere, onunla birlikte gidecek, bir kez olsun plan kurmadan kendini onun rüzgârına bırakacaktı.

Onun isteğini kabul ettiğini dile getirmeden sinirle uzaklaştı ve Kuzey'in arabasına doğru ilerledi. Bu geceki davetten önce varlığını hissettiği o cesur kadını yeniden dışarı çıkardı. Eğer Kuzey'den umut verecek sözler duyarsa, aralarında bir şeylerin değişmesi için her şeyi yapacaktı.

Kuzey taksi şoförüne parasının katbekat fazlasını ödeyip, Selin'in arkasından arabaya bindi. "Sıcaklığı artır!" dedi şoförüne. Ardından Selin'e döndü. "İyi misin?"

"İyiyim. Çok üşüdüm sadece," diye yanıtladı Selin soğukça. Kuzey'e sokulma, onun sıcağında ısınma isteğini zorlukla bastırdı. Ancak lanet olası herif sanki aklını okuyor, ona karşı koymasını her seferinde güçleştiriyordu.

Kuzey onu hızla kendisine çekti. "Gel buraya!" dedi emreder gibi.

"Bırak! Senin beni ısıtmana izin vereceğimi mi düşünüyorsun sahiden? Üstelik de günlerdir bir kez bile aramamışken!"

Kuzey çenesini sertçe sıkıp, elini onun saçlarının arasına hoyratça daldırdı. "Bu konuyu, bir yabancının yanında konuşmayacağız!" dedi kıyamet gibi bir sesle. "Yalnız kaldığımızda benimle istediğin kadar didiş. Ama başkalarının yanında aramızda olan bitenle ilgili tek kelime etme sakın!" Onun gözlerinin şaşkınlıkla açıldığını fark ettiğinde ses tonunu yumuşatmaya çalıştı. "Ayrıca..." dedi başparmağı pembe dudaklarının üzerinde gezinirken. "Seni defalarca aradım. Telefonlarımı yanıtlamayan sensin." İtiraz etmek istercesine dudaklarını araladığını gördüğünde konuşmasına izin vermedi. "Eve gittiğimizde konuşacağız. Şimdilik seni ısıtmama izin vermekten başka seçeneğin yok." Kıvılcım saçan menekşe gözlere baktı. "Hem... Seni benden başkasının ısıtamayacağını hâlâ anlamadın mı? Buna ne zaman boyun eğecek, gururundan taviz vereceksin?"

"Taviz tek taraflı verilmez, Kuzey. Bunun için senin de çaba harcaman gerek. Asıl sen benim birlikte olduğun kadınlardan farklı olduğumu ne zaman kabul edeceksin?" Onunla daha fazla konuşmayı reddederek başını camdan dışarıya çevirdi. Madem yalnız kaldıklarında konuşmaları gerekiyordu, o halde Selin de bekleyecekti.

❄

Zekeriyaköy'deki, Selin'in dekorasyonunu günler önce tamamladığı evin önünde durduklarında, Kuzey hızla arabadan indi. Selin'in de inmesine yardımcı olduktan sonra, onun omuzlarındaki ceketini sıkıca bedenine sardı. Cebinden evin anahtarını çıkarıp Selin'in avuçlarına bıraktı. "Sen gir. Şoförle konuşup geliyorum," dedi itiraza yer bırakmayan sesiyle.

Selin başka zaman olsa onun bu emirlerine ağzına geleni saydırırdı. Ama o anda iliklerine kadar üşüyor, ona laf yetiştirecek kadar bile dışarıda duramayacağını hissediyordu. Öfkeyle arkasına dönüp eve yürüdü. Hızlıca kapıyı açıp içeriye girdi ve ışıkları yaktı. Donuyordu. Elbisesinin etekleri sırılsıklamdı ve bu ısınmasına engel oluyordu.

Kuzey'in fazla vakit geçmeden içeri geldiğini gördüğünde kaşlarını çattı. Onun kapıyı kapatışını, kendisine doğru vahşi, gri gözlü bir panter edasıyla yürüyüşünü izledi. Ardından genç adam ellerini boynundaki papyona uzatıp rahat bir tavırla çözdü. Papyonu gömleğinin iki yakasından yanlara doğru dökülmüştü. Üstten birkaç düğmeyi de açtığında, Selin'in ağzını sulandıracak kadar seksi görünüyordu. "Neden buraya geldik?" diye sordu onun büyüsüne kapılmamaya çalışarak.

"Günler önce yapmamız gereken şeyi yapacağız."

"Neymiş o?"

"Konuşacağız. Bazı şeyleri birbirimize açıklayacağız."

"Açıklamamı gerektirecek bir şey yaptığımı sanmıyorum. Senin aksine..."

"Öyle mi dersin?" dedi Kuzey boğuk ama uyarı dolu sesiyle. "Bu gece o lanet olası davete, Yılmaz denen şerefsizle gelen sen mi söylüyorsun bunu?"

"Bana hesap soracak durumda olduğunu mu düşünüyorsun sen?" diye bağırdı Selin. "Gazetelerde boy boy iğrenç fotoğrafların çıkmışken, ne hakla beni yargılayabiliyorsun?"

"Demek sorun fotoğraflardı! Kıskandın mı? Tüm bunların sebebi basit bir kıskançlık mı?"

"Kıskandım, evet!" Kuzey'e ait olan ceketi üzerinden çıkarıp öfkeyle yere fırlattı. Sesi duvarlara çarpıyor, aralarında çatırdamaya başlayan gerginlik yaklaşan bir fırtına gibi uğulduyordu. "Lanet olsun ki kıskandım! Sen aramadıkça, açıklama yapmak için bile beni görmeye gelmedikçe çıldırdım, anlıyor musun? Yalnızca birkaç gece önce sözde sevgilindim ve..."

Kuzey gözlerinden kıpkırmızı bir ateş geçerken, hırsla aralarındaki mesafeyi kapattı. Canını yakmayı umursamadan Selin'i kendisine çekip bedenine bastırdı. Onun gür, ışıltılı saçlarını avuçladığı anda, aklında az önceki dürüst itiraftan başka bir şey kalmadı. Dudaklarını haz ve enfes bir ihtiyaçla ele geçirdiğinde, Selin'in boğazının derinliklerinden gelen inleyiş kendisininkine karıştı. Alt dudağını kıstırıp emerken, yalnızca onu kendine ait kılmayı düşlüyordu. Dilini sıcacık ağzına kaydırırken, yabancı

bir adamın ona istekli gözlerle baktığını anımsıyor, Selin'i kendi zindanına hapsedip herkesten gizlemeyi arzuluyordu.

Soluk soluğa ondan ayrıldığında alnını alnına dayadı. "Sevgilindim değil..." dedi hırıltılı bir sesle. "Sevgilimsin. Hiçbir şey değişmedi. Değişmeyecek. Asla! Anlamıyor musun?"

"Asıl sen her şeyin değiştiğini anlamıyorsun!" Selin onu hafifçe itti. "O teknedeki kızlarla yattın mı?" diye sordu ellerini yumruk yapıp tırnaklarını avuçlarına geçirirken.

Kuzey onun bu kıskanç bakışlarından, kararlı tavırlarından müthiş bir zevk alarak yeniden ona yaklaştı. "Hepsiyle birden mi?"

"Dalga geçme! Ne demek istediğimi çok iyi anladın."

"Sen beni ne sanıyorsun? Sapkın seks partileri veren bir adam olduğumu falan mı? Emin ol grup seks hiç ilgimi çekmiyor. Ben paylaşmayı da, aldığım zevki üçüncü şahıslara teşhir etmeyi de sevmem."

Onun kastettiği şeyle kızarsa da umursamadı. Bir kez başlamıştı, aklındaki her şeyi suratına çarpmadan durmayacaktı. "Geçmişte ne olduğun beni ilgilendirmiyor. Ben şu andan bahsediyorum." Hareketleri hırçınlaşırken, duymaktan hoşlanmasa da tüm gerçeklerin ortaya dökülmesini istiyordu. "Zevk aldın mı bari?" diye bağırdı onun umursamaz bir şekilde sessiz kalışına dayanamayarak. Yumruğunu sert göğsüne indirip, içindeki öfkeyi boşaltmaya çalıştı. "Konuşsana! Hoşuna gitti mi? Nihayet istediğine kavuştun mu?"

"Kes sesini!" diye kükredi Kuzey onun çenesini sertçe kavrarken. "İstediğim sensin. Başka bir kadın değil!" Onun dudaklarının aralandığını görse de durmadı. "O gece... Kuzenlerim de teknedeydi. Gördüğün kızlar da onlar için gelmişti."

"Ah, ne klasik bir bahane ama!"

"Bahane falan değil! Başka bir kadına dokunmayı denemedim bile!" dedi kulakları sağır edebilecek kadar gür bir sesle. Onun yüzünü haşince kavrayıp, sırtını duvara yasladı. Hareketlerinin ne denli hoyrat olduğuna aldırmadı. "Sen kafamın her yerindesin! Saçların, gözlerin, yüzün, sesin... O gece sana dokunmama izin verişin, bana teslim oluşun... Her yerdesiniz

be! Kurtulamıyorum!" diye bağırdı yumruğunu duvara hıncını almak istercesine vururken. "İşin garibi, kurtulmayı denemiyorum da! Anla bunu artık. Başka kadınlar zerre kadar ilgimi çekmiyor. Laftan anlamaz, burnunun dikine gidip benimle savaşan, baş belası bir sarışın var aklımda!"

Selin bir an işittiği sözlerle afalladı. Cevap vermek için dudaklarını araladı ama kelimeler bir türlü çıkmıyordu. Kuzey'in söyledikleri kulaklarında çınlarken zorlukla yutkundu. Onun başka zamanlarda buzun soğukluğunu andıran fakat o an önüne çıkan her şeyi tutuşturacak kadar şiddetli bir ateşle dolan gözlerine baktı. "Bu ne demek?"

"Bu, bir tek seninle ilgileniyorum demek. Sana bir tek ben dokunabilirim demek. Yalnızca *benimsin* demek. Daha ne olmasını istiyorsun?"

"Neden? O geceki gibi beni damgalama ihtiyacı içinde misin? Bu gece o kahrolası heykeli de bunun için mi aldın?"

"O kahrolası heykeli almadım!" Selin'in gözleri irileştiğinde onun kollarını sıkıca kavradı. "Yılmaz denen o herif aldı. Senin peşinden gelmekten başka bir şey düşünemediğim için, heykeli o pisliğe kaptırdım."

"Sen..." dedi Selin şaşkınlıkla. "Benim peşimden gelmek için mi heykeli almaktan vazgeçtin?"

"Ne sanıyordun? Gitmene izin vereceğimi mi? O heykeli sana benzediği için almak istedim ben, Selin. Antikalara meraklı değilim."

"Pınar da öyle demişti."

"Ne demişti?" diye sordu Kuzey sinirle.

"Bana benzediği için heykeli istediğini. Böyle sahiplenmeleri çok sevdiğini ama kısa sürdüğünü."

"Başka?" diye tısladı dişlerinin arasından. "Başka ne söyledi?"

"Benim yalnızca onun geride bıraktığı yaraya iyi gelebilecek biri olduğumu, ama onun izini her zaman taşıyacağını ima etti. Ben sandım ki... O heykeli yine beni..."

"Damgalamak için aldığımı mı? Senin kime ait olduğunu göstermek için istediğimi mi sandın?"

Selin tüm masumiyetiyle dürüstçe başını salladı. "Katlanamadım söylediklerine. Onun senin için bir zamanlar bu kadar değerli olmasına tahammül edemedim işte!" dedi hırçın bir tavırla. "Ne söylememi istiyorsun, Kuzey? Kıskandım! O kadar çok kıskandım ki, delirecektim neredeyse!"

Kuzey yeniden onun apaçık itiraf ettiği sözlerle tahrik olarak dudaklarına kapandı. Boğazından çıkan hırıltı kulaklarına dolduğunda, dilini onun ipeksi diliyle buluşturdu. Selin'in, her hamlesini tutkuyla karşılayışı genç adamı çıldırtıyordu. Saatlerce ona dokunmak, kendisinin yapmak, tüm dünyadan soyutlanmak istiyordu. Ancak bazı şeylerin konuşulması gerektiğini düşünüyor, bu saçma sapan iletişimsizliğe tahammül edemiyordu.

Dudaklarını onunkilerden ayırıp vahşi hareketlerle çenesine kadar indi. Tenini tatlı sert bir arzuyla dişleyip boynunda durakladı. "O... Benim için asla geride yara bırakacak kadar önemli olmadı." Kendini açıklamaktan nefret etse de, Selin'in bu dürüstlüğü hak ettiğini biliyordu.

"Yalan söyleme!" diye inledi Selin onun dudaklarını boynunda hissederken. "Gerçeği duymaya katlanamasam bile, bana beni avutacak yalanlar söyleme."

"Yalan değil bu!" diye kükredi Kuzey onun ithamına öfkelenerek.

"Yalan, Kuzey! O gece..." Boğazındaki düğümden kurtulmaya çalıştı. Fakat o gece Kuzey'in yaptıkları gözlerinin önündeyken, titreyen çenesini engelleyemiyordu. *"Sen o değilsin!* dedin bana. Şimdi kalkıp onun önemsiz olduğunu söyleme. Buna inanmamı bekleme benden."

Kuzey onun sözlerini ne denli yanlış anladığını fark ettiğinde irkildi. Dudaklarını teninden uzaklaştırıp gözlerine baktı. Selin'in gözleri buğulanmıştı, genç adamın anlamlandıramadığı duygularla bakıyordu. Onun Pınar'a karşı tepkilerini kadınsı bir kıskançlık olarak değerlendirmek belki de yanlıştı. Çünkü o anda gördüğü bakışlar, Selin'in gerçekten canının yandığını gösteriyordu.

"Sen o değilsin, evet!" dediğinde onun sanki somut bir darbe almışçasına sarsıldığı gözlerinden kaçmadı. Elini güzeller güzeli yüzüne uzatıp, başparmağını dolgun dudaklarında dolaştırdı. Titriyordu. Belli etmemeye çalışsa da, tüm bedeni baştan ayağa zangırdıyordu. Kuzey bunun soğuktan olmadığını biliyor, onu böyle görmekten nefret ediyordu. "O... Berbat bir kadın... Senin ona benzemen imkânsız. Sen asla onun gibi adi planlar yapmazsın, Selin. Öyle birinin bende herhangi bir iz bırakması mümkün değil."

"Ama..." Selin gözlerini şaşkınlıkla kırpıştırdı. "Sen onunla nişanlıydın."

"Öyleydim. Bu da onun rezil planlarının bir parçasıydı. Sebeplerinden daha sonra bahsedeceğim sana. Şimdi değil... Çünkü bu konuyu konuşmaktan hoşlanmıyorum." Onun başını hafifçe öne eğdiğini gördüğünde çenesine uzandı. "Dürüst olacağım. İlk tanıştığımızda ona karşı hissettiğim şey yalnızca şehvetti. Ama o, yaptıklarıyla bunu daha da iğrençleştirdi. Senin sandığın gibi bir şey hissetmedim ona karşı."

"Bana karşı hissettiğin de yalnızca şehvet değil mi?" diye sordu Selin. Onun sözleri kalbinin üzerindeki nefesini kesen ağırlığı azaltsa da, hâlâ kafasında soru işaretleri vardı.

Kuzey onun hâlâ kendisinden şüphe duyduğunu fark ettiğinde dişlerini sertçe sıktı. Elini boynuna, ardından elbisesinin enfes bir şekilde sardığı göğüslerine indirdi. Selin'in gözlerini kapatıp başını inleyerek geriye attığını gördüğünde bakışları kararardı. "Sana dokunduğumda... Ne hissediyorsun?" diye sordu avuçlarında onun dolgun göğüsleri varken.

"Yanıyorum," diye inledi Selin şiddetle. Kollarını iki yana açarak ellerini arkasındaki duvara yasladı. "Sen bana dokunduğunda kül oluyorum sanki."

Genç kadının bu ateşli sözleri bir anlığına öfkesini azaltsa da, ona boyun eğmemek için direnmesi sinirini bozuyordu. "Bense sana dokunduğumda aklımı oynatıyorum. Şehvet... İnsanı böyle sarsmaz. Böyle yakmaz." Elbisesinin yırtmacından görünen uzun, seksi bacağına uzandı. Sertçe kavrayıp kaldırdı

ve kendi kalçalarına doladı. "Başka kadınlar tek gecelik, zevke dayalı ilişkilerden ibaretti benim için. Ama seninle..."

"Benimle ne?"

"Her şey farklı."

"Kuzey..." diye fısıldadı Selin kendini ona doğru iterken. Onun dudaklarından daha fazlasını duymak istese de, bu kadarı bile yeterliydi.

"Lanet olsun ki, senin farklı olduğunu çoktan kabullendim!" diye hırladı benliğinden taşan, hedefinde kimin olduğunu bilmediği bir öfkeyle. "Bu gece... O heykeli sana benzettim." Bir eliyle boynunu hoyratça kavrayıp yüzünü kendisininkine yaklaştırdı. "Gözleri tıpkı seninkiler gibiydi." Dudaklarını onunkilere sürtüp, bacaklarını okşayan arsız elini kalçalarına kaydırdı. "Menekşelere benziyordu." Selin'in ellerini saçlarının arasında hissedip, oradan boynuna indiğini fark ettiğinde tısladı. "Ona da sahip olmak istedim. Evet! Sana sahip olmak, seni yalnızca kendime ait kılmak istediğimi kabul ediyorum. O heykeli de bu yüzden istedim. Kimse görmesin diye! Benden başka kimsenin olmasın diye! Ama şimdi burada olması gereken heykel, o siktiğim Yılmaz'ın evinde! Kim bilir ne fanteziler kuruyor ona bakarak!"

Selin onun daha önce bir kez bile dile getirmediği sözleriyle ne yapacağını şaşırdı. Kıskançlığının başkalarına gösterişten ibaret olmadığını anlıyor, her duyduğu kelimeyle kalbi yeniden onun avuçlarına konmak üzere kanatlanıyordu. Sahi... Gözleriyle ilgili gerçekten böyle mi düşünüyordu? Kuzey ne zamandan beri Selin'in gözlerine dikkat ediyor, yalnızca onlardan etkilenerek hareket ediyordu? "Heykel onun olsun," diye fısıldadı içindeki umutlanan kadına engel olamayarak. Artık ona karşı koymanın imkânsız olduğunu biliyordu.

"Seni herhangi bir şekilde hayal edip arzulamasına asla izin vermem!" dedi Kuzey korkutucu bakışlarını ona dikerek.

"O heykel..." diye mırıldandı Selin. Ellerini onun gömleğin üzerinden bile sıcaklığını hissedebildiği kaslı göğsünde dolaştırdı.

"Soğuk, cansız bir taş parçası. Yalnızca bir hayal... Bense buradayım. Seninle... Önemli olan da bu değil mi?"

"Benimle olmaktan başka şansın yok!" Kuzey onun dudaklarını öncekilerden daha haşin bir tavırla yakaladı. Elleri talepkâr bir biçimde boynundan göğüslerine, oradan incecik beline inerek kalçalarını kavradı. Sert bir hareketle onu hızla kucaklayıp, yan taraftaki geniş masanın üzerine oturttu. Açılmış bacaklarının arasına yerleştiğinde, elini sırtına doğru sürükledi. Elbisenin fermuarı oradaydı. Öpüşmelerine soluk soluğa ara verdiğinde, dudaklarında şeytani bir gülümseme oluştu. Ellerini fermuarın iki yanına koydu. Bakışları Selin'in koyulaşmış gözlerindeyken, kumaşı tutup iki yana ayırdı.

"Hih!" diye bağırdı Selin onun hayvani ihtirası karşısında. "O elbiseye neredeyse bir servet yatırdım ben!"

"Bu gece ona ihtiyacın olmayacak!" dedi Kuzey sertçe. "Ayrıca bu lanet olası elbiseyi bir kez daha giymeyeceksin!"

Selin çenesini ukala bir tavırla kaldırdı. "Senden izin mi alacağım?"

"Bu seksi bacakların..." Kuzey'in boğazından arzusunun zirveye ulaştığını kanıtlayan bir ses yükseldi. "Belime dolandığı görüntüler, seni ofisimde ilk gördüğüm andan beri zihnimde." Selin'in muhteşem bedenini elbiseden hızla kurtardı. İç çamaşırları ve yüksek topuklu ayakkabılarıyla karşısında duran güzellik, ilk gördüğü andan beri içindeki ateşin kaynağıydı. "Ve bu gece... O salondaki her erkek aynı şeyi arzuladı. Sence ben buna razı gelir miyim? Sen beni katil mi edeceksin?"

"Elini kana bulamanı istemem," diye inledi Selin bedeni yay gibi kıvrılırken.

Kuzey bir elini onun saçlarına daldırdı. Diğerini sola uzatıp masanın üzerindekileri tek seferde yere savurdu. Evin içinde yankılanan şangırtıyı ikisi de önemsemedi. Tutku kokan soluk seslerinden ve yakıcı dokunuşlardan başka her şey etkisini yitirdi.

Dudaklarını onun göğüslerinin arasına gömdü. Dantel sutyenin zorlukla örttüğü dolgun göğüslerinde dilini dolaştırdı. Selin gürültülü bir iniltiyle saçlarına yapıştığında, bu gecenin uzun

sürmesi gerektiğini düşündü. Sutyeni aşağıya doğru çekip, göğüslerini özgür bıraktı. Daha fazlasını ister gibi sertleşip şişen göğüs uçlarını dudaklarının arasında çekiştirdi. Bir eliyle diğer göğsünü sıkarken, boştaki elini belinden aşağı kaydırarak sıcacık kadınlığına geldi. Altındaki minicik, dantel külotu yana sıyırıp, günler önce tadına baktığı ıslaklığı avuçladı. Selin'in çığlık çığlığa adını haykıran sesini duyduğunda, bunun hayatı boyunca yaşadığı en vahşi gece olacağını anlamıştı.

"Kuzey!" Selin'in başı aldığı zevkin etkisiyle arkaya savrulduğunda, Kuzey'in saçlarını tüm gücüyle çekti. Bacakları titremeye başladı, tüm bedeni arzuyla alevlenen kor bir ateşin ortasında kaldı. İnsan yalnızca kısacık bir süre sıcaklığını hissettiği birine bu kadar çabuk alışır mıydı? Kuzey sanki tehlikeli bir uyuşturucuydu ve Selin ona bağımlıydı. Saatlerce, hiç durmadan kendisine dokunsun, bir an bile uzaklaşmasın istiyordu. Az önce duyduğu kelimeleri defalarca işitmeyi, onun kollarında gerçek, değerli bir kadın gibi hissetmeyi arzuluyordu.

Kuzey onun tadına doyasıya varabilmek için, bulundukları yerin yetersiz geleceğini biliyordu. Tanıştıkları andan beri zihnini istila eden fantezileri gerçek yapmak için deliriyordu. Onu tek bir hamlede kucaklayarak kaldırdı. Selin'in uzun bacakları beline dolandığında, bakışlarını onunkilere odakladı. "Bu geceye nasıl devam edeceğimizin farkındasın, değil mi?" diye sordu gözleri daha da koyulaşıp, kaskatı erkekliği pantolonunu zorlarken.

"Hayır, değilim. Bazı şeyleri bana daha detaylı anlatman gerek." Selin içinde hâlâ delice bir korku taşısa da bunu hızla bastırdı. "Ama öncesinde söylemen gereken başka şeyler var."

Kuzey bir eliyle onun kalçalarını destekleyip, diğeriyle incecik belini sardı. Kucağında taşıdığı kadının ağırlığı yokmuşçasına merdivenleri tırmandı. "Öyle mi? Neymiş onlar?"

"Şu menekşeler..." diye mırıldandı Selin gülerek. Yalnızca saniyeler içinde yatak odasına gelmişlerdi. "Demek gözlerimi menekşelere benzetiyorsun?"

Kuzey avını tüm vahşi hayvanlardan uzağa götüren bir yaratık gibi hareket ederek yatak odasına girdi. "Evet," dedi boğuk

sesiyle. "Ama benden romantik sözler bekliyorsan, boşuna hayallere kapılma derim."

"Peki, ben bu geceye başlamadan senden romantizm istiyorsam ne olacak? Ya aksi halde bana dokunmana izin vermezsem? Her zaman bu kadar barbar mı olacaksın?"

Kuzey yatak odasının kapısını sert bir hareketle kapattı. "Farklı bir şekilde davranmamı mı isterdin?" diye sordu onu hoyrat bir tavırla yatağın üzerine fırlatırcasına atarken.

"Ay!" diye bağırdı Selin onun kabalığıyla. "Eh! Hiç fena olmazdı." Çatık kaşlarının altından enfes şekilde parıldayan gözlerini ona dikti. "Biraz nezaket beklediğimi inkâr edemem."

Kuzey'in dudaklarında tehlikeli bir gülüş belirdi. Onun tam karşısında tüm heybetiyle durup, kol düğmelerini çıkarmaya başladı. "Demek nezaket bekliyorsun?" derken, bakışları Selin'in iç çamaşırlarının kapatamadığı seksi, kusursuz bedeninde dolaştı. Kol düğmelerini sağdaki geniş koltuğun üzerine fırlatıp attı. Gömleğinin ilk birkaç düğmesini çözdükten sonra arkasına döndü. Gömleğini başından seri bir hareketle çıkardığında, erkeksi vücudunun tüm ihtişamı Selin'in gözlerinin önüne seriliyordu.

Selin onun heybetli sırtına bakarken zorlukla yutkundu. Geniş omuzlarının altında kocaman, her hareketinde gerilen kaslar vardı. Sırtının tam ortasında derin, aşağıya doğru inen bir çizgi bulunuyor, o çizginin etrafı da ağız sulandıran kaslarla bezeniyordu.

Kuzey ışığı loş hale getirip yeniden yanına döndüğünde, altındaki pantolondan kurtuldu. Siyah, Selin'in gözlerinin şaşkınlıkla açılmasına neden olan devasa erkekliğini sıkıca saran bir boxer'la duruyordu. "Nezaket... Sahip olduğum bir özellik değil," dedi tek dizini yatağın kenarına dayarken. Elini onun inatçı çenesine uzatıp başını kaldırdı. "Şu anda sen ateşsin, bense barut..." diye hırladı dişlerinin arasından. "Seni aldığım an, söndürülemez bir yangının tam ortasında kalacağız." Elini onun saçlarının arasına daldırıp, aralanmış dudaklarına doğru konuştu. "Ve ben sana bir kez dokunursam, bir daha asla durmayacağım."

Başparmağını örselenmiş dudaklarının üzerinde sertçe dolaştırdı. "Kül olmak önemsiz, Selin," dedi onu yatağın ucundan kaldırıp, ortasına doğru vaat dolu bir hareketle bırakırken. "Bu kez sen itiraz etsen bile, seni benim yapacağım."

"Benim isteklerimin bir önemi yok mu?" diye sordu Selin dirseklerini yatağa yaslayıp bedenini hafifçe yükseltirken.

Kuzey elini ona doğru uzatıp, ayak bileklerinden yukarıya okşayan dokunuşlarla çıktı. Kaslarla çevrili kollarındaki damarlar vahşi bir nehir gibiydi, adeta Selin'in pürüzsüz bacaklarına doğru akıyordu. "Benim olmak istemediğini söyleyebilir misin?" dedi zevk tüten sesiyle.

"Söyleyebilirim..." Selin alt dudağını hafifçe ısırdı. İçinde kaynayan arzuyu, Kuzey'e karşı hissettiği ihtiyacı artık dizginleyemiyordu. "Ama bu çok büyük bir yalan olur."

Kuzey daha fazla beklemeden altındaki boxer'ı da çıkardı. Başını hafifçe kaldırıp, içeriyi aydınlatan görüntüye baktı. Odanın tavanındaki, yer yer renkli kar motifleriyle bezeli camın üzerine gerçek kar taneleri düşüyordu. Bakışları yeniden genç kadına döndü. Selin bu haliyle, kocaman kar küresinin içine hapsolmuş sarışın bir periye benziyordu. Zorlukla yutkundu. Tıpkı bu görüntüde olduğu gibi, onu tüm yabancı gözlerin uzağına kilitlemek istiyordu. Zihni kısacık bir anlığına aylar önceki yılbaşı gecesinde gördüğü siluete gitse de, bu düşünceden hızla kurtuldu. O anda Selin'i hayattaki her şeyden daha fazla arzuluyordu. "Ben dürüstlük istiyorum," dedi aklındakilerden soyutlanıp yalnızca bu geceye odaklanmaya çalışarak. Onun gözlerini kocaman açarak bir kaya kadar sertleşmiş parçasına baktığını gördüğünde, dudakları arsızca kıvrıldı. "Bu gece... Seninle sevişmemi istiyor musun?" Eliyle Selin'in bakışlarının durmadan takıldığı kalın erkekliğini kavrayıp sıvazladı. "Sana gün aydınlanana kadar, dilinden yalnızca adımın dökülecceği bir gece yaşatmamı istiyor musun?"

Selin elini pembeye boyanan yanaklarının üzerine bastırdı. "Ben..." dedi gözlerinde ışıltılarla. "Seninle konuşmak istediğim bir sürü konu var. Beynimi kemiren sorular... İstediğim

cevaplar..." Kuzey'in sıktığı çenesini gördüğünde yatakta dizlerinin üzerinde kalktı. Elini onun yumuşacık tüylerle çevrili kaslı göğsüne uzattı. Ardından parmakları karnına, erkekliğine doğru inen kalın damarlarla çevrili V şeklindeki kaslara dokundu. "Ama kendimi frenlemeye çalışmaktan yoruldum." Dudaklarını sol tarafına, kalbinin tam üzerine bastırdı. İşin içine dili de girip Kuzey'in tenine ıslak bir dokunuş bıraktığında, onun gırtlağının derinlerinden gelen hırlayış gecenin ateşini son kez harladı. "Bunu söylemek benim için öyle zor ki. Sanki... Kendimi sana teslim ettiğim anda, senin için her şeyin büyüsü kaçacak." Yeniden yatağa yatıp elini ona uzattı. Bakışları bir anlığına tavana düşen kar tanelerine kayarken, aklı soluğu kesilircesine sevdiği adamdaydı. "Ama yine de... Bu gece... Seninle olmak istiyorum. Bana dokun. Beni sev. Beni sar. Ne kadar istersen o kadar!"

"Sen... Tek bir sevişmenin bana yeteceğini mi düşünüyorsun? Bir gece sevişeceğiz ve ben rahatlayıp, sana arkamı dönerek çekip gideceğim. Öyle mi?" Başını inanmıyormuş gibi iki yana salladı. Ardından yüzünü avuçlarının arasına alıp hazla dudaklarına kapandı. Saniyeler süren, dillerinin birbiriyle çarpıştığı öpüşmeden sonra nefes nefese ayrıldı. "Bu henüz ilk ateş, sarışın..." diye mırıldandı boğuk sesiyle. "Daha tutuşmadık. Benim için de bunu kabullenmesi zor ama... Aramızdaki alevleri söndürecek herhangi bir güç yok." Daha fazla konuşmasına izin vermeden yeniden dudaklarını yakaladı. Karların altındaki ateşten gece henüz yeni başlamıştı. Selin ağzına doğru şiddetle inlediğinde, Kuzey içindeki yangının tek bir geceyle sönmeyeceğini bir kez daha tüm benliğiyle kavramıştı.

Selin, Kuzey'in ağırlığıyla çöken yatağın tam ortasındaydı. Kuzey'in elleri vücudunun her yerinde arsızca dolanıyor, dudakları kendi dudaklarını hırpalarcasına öpüyordu. Islak öpüşlerin yarattığı ses kulaklarına doluyor, dudaklarından çenesine oradan boynuna kayan sıcak dudaklar genç kadını sersemletiyordu. Kuzey'in boynuna değen dudaklarını hissettiğinde boğazından çıkan inlemeyi bastıramayıp, başını geriye doğru atarak

kendini ona sundu. Tırnaklarını adamın geniş, kaslı sırtına geçirmiş, tamamen ona ait olabilmek için kıvranıyordu.

Kuzey onun dudaklarından dökülen inlemeyle bir kez daha hırladı. Selin'in verdiği her ateşli tepki, içinde tutsak canavarın zincirlerinden bir halka daha koparıyordu. Ve o vahşi canavarın esaretinden kurtulmasına ramak kaldığını hissediyor, bu gecenin uzun sürmesi için kendini dizginliyordu.

Onun dolgun göğüslerini örten dantel sutyenin arkadaki kopçasını usta bir hareketle çözdü. Daha Selin ne olduğunu anlayamadan askılar omzuna düşmüş, göğüsleri Kuzey'in dokunuşuna duydukları arzuyla sızlayarak serbest kalmışlardı. Genç adam hışımla sutyeni yere fırlattı. Dudaklarını hayvani bir hırıltıyla onun göğüslerine kapattığında, Selin'in vücudu yay gibi gerilerek altında kıvrıldı.

"Kuzey!" diye bağırdı bir kez daha. Sanki konuşma yetisini kaybetmişti. Tıpkı Kuzey'in az önce dediği gibi, onun adını haykırmaktan başka bir şey yapamıyordu. Oysa ona asla unutamayacağı bir gece yaşatmayı arzuluyor, tıpkı kendi tenindeki iz gibi onun da ruhunda bir damga kalsın istiyordu.

"Konuş benimle..." diye fısıldadı Kuzey. Onun göğüs uçlarını dişlerinin arasında çekiştirip emerken, teninin tadına asla doyamadığını hissediyordu. "Ne hissettiğini, ne istediğini söyle!"

"Ne söyleyeceğimi bilmiyorum!" diye haykırdı Selin yatakta kıvranırken. "Tek bir dokunuşunla dağılıyorum, Kuzey.

"Ahhh!" diye bağırarak onun iki göğsünü de avuçladı. Avuçlarını dolduran yuvarlaklıkları sertçe yoğurdu. "Seni bu hale getirdiğimi bilmek, bana neler yapıyor biliyor musun, sarışın?"

"Neler yapıyor? Sen konuş benimle... Sen ne hissettiğini, ne istediğini söyle."

"Her şeyini istiyorum. Verebileceğin her şeyi!" Kuzey'in dudakları onun göğüslerinde ıslak, ateşten yollar çizerken, sakalları teninde küçük çizikler bıraktı. Elini minicik külotuna atıp, adeta parçalarcasına üzerinden çıkardı. Parmakları kadınlığına kaydığı anda, dakikalar önceki ıslaklığın feci şekilde arttığını hissetti. "Siktir!" diye kükredi başını geriye atarak. "Az

önce zaten ıslaktın." Alevler yükselen bakışlarını onun gözlerinden ayırmadan, dudaklarını göğüslerinden aşağıya indirdi. Eli onun sıcacık haz merkezindeyken, dilini, dudaklarını göbeğinde, göbek deliğinin çevresinde dolaştırdı. Selin'in mızıldanmaları kulaklarına doluyor, saçlarının arasında hissettiği incecik parmaklar Kuzey'in tutmaya çalıştığı tutkusunu harlıyordu. Şehvet dolu sesiyle, "Şimdi sırılsıklamsın," diye mırıldandı. Dudaklarını onun kadınlığının üzerine sürttü önce. İş bilir parmakları en hassas noktalarını aralamaya çalışırken, dudaklarının kenarında şeytani bir kıvrım vardı. "Benim için bu kadar ıslanman... Beni delirtiyor."

"Ben..." diye fısıldadı Selin. Teni utançla değil, aldığı zevkin etkisiyle kızarmıştı. "Sen bana her dokunduğunda böyleyim."

Kuzey'in gözlerinde bir şimşek çakarken, dudaklarını sertçe onun kadınlığına dayadı. Selin çığlık çığlığa bağırıp saçlarına asılırken, Kuzey boğazının derinlerinden gelen bir inleyişle uzun ve sert kalınlığını sıktı. Daha gecenin başındaydı. Kendisini tüketip, enfes saatler yaşamadan patlamak istemiyordu. Ama Selin bunu her hareketi ve inleyişiyle zorlaştırıyor, Kuzey hissettiği bu tutkuyla geldiği hale inanamıyordu.

Dudakları, dili ve dişleri utanmazca onun ıslak kadınlığını ele geçirirken gözleri kararıyordu. Geceler önce hissettiği o doyumsuzluk bir kez daha kendisini hatırlatıyor, Kuzey tüm bedeninin tek bir kalp gibi attığını hissediyordu. Dokunmak yetmiyor, dili onun tadıyla büyüleniyor, sanki daha önce böyle bir lezzet görmemişçesine onu tüketmeye devam ediyordu. Kendisine neler olduğunu bilmiyordu. Şüphe duymadığı tek bir şey vardı; Selin'e dokunan elleri, onun tenini hisseden teni yabancısı olduğu, baş döndüren bir his taşıyordu.

Selin de ondan farksızdı. Kuzey'in bir parmağının hafifçe içine girdiğini hissettiğinde başını geriye attı. Tek bacağını hızla kaldırdı. Hâlâ topuklu ayakkabılarını çıkarmamıştı. Ayakkabısının topuğunu çıldırtan bir yavaşlıkla Kuzey'in sırtındaki derin çizgiye sürterken, içindeki yaramaz parmağa adamın dili ve dişleri de katıldı. "Kuzey! Dayanamıyorum," diye hıçkırdı. Kuzey onun en hassas noktasını emiyor, ısırıyor, az önce parmağının

olduğu yere arsızca dilini itiyordu. Oysa Selin bu oyunda çok toydu. Onun yaptığı her şeye razı gelirken, aldığı zevkle son nefesini vereceğini hissediyordu.

"Dayan, sarışın," diye fısıldadı hissettiği ihtiras onu perişan etse de. "Söz veriyorum, muhteşem bir gece olacak."

Selin göğsünü avuçlayan eli sıkıca tutarken inledi. "Biliyorum. Benim için daha şimdiden öyle."

Kuzey onun masumiyetine karışan cazibesine karşı koyamıyordu. Dudakları genç kadının en kuytularında gezinip, dokunduğu yere ıslak ve ateşli darbeler vururken, kulaklarında yalnızca Selin'in teslimiyet tüten çığlıkları yankılanıyordu. Dili onun kadınlığının hissettiği tahrikle şişmiş kabarıklığında geziniyor, daha aşağılara inerek birazdan erkekliğini saracağını bildiği sıkılığa girip çıkıyordu. Selin'in sapsarı saçları yatağın üzerinde dağılmıştı, başı dudaklarından dökülen iniltiler eşliğinde savrulup duruyordu. Kuzey karşısındaki manzarayla büyüleniyor, her anını bu görüntüyle geçirmek istediğini fark ettiğinde hoyrat hareketlerine engel olamıyordu.

Parmağını onun ıslaklığından hafifçe içeri itip, dili o sırılsıklam tepecikteki oyununa devam ederken, Selin'in kasılmalarını hissetti. Fakat yalnız başına o enfes zirveye ulaşmasına izin vermeyecek kadar bencildi. Ağzını bayıldığı tattan zorlukla ayırıp, soluk soluğa kalmış halde yukarıya doğru yükseldi. Şimdi devasa vücuduyla genç kadının dilini damağını kurutan muhteşem bedeninin üzerindeydi.

Selin onun sert, kaslı göğsünü öpücüklere boğup, bir elini aşağıya doğru indirdi. Dudaklarını kendinden geçmişçesine adamın erkeksi tenine değdirdi. Eli kasıklarının birbirine temas ettiği noktaya ulaştığında, içindeki utangaç kızı gizli bir kutuya kilitledi. Onun kalın ve nasıl içine alacağını bilmediği erkekliğini kavradığında, Kuzey'in başının boğazından çıkan bir hırıltıyla geriye düştüğünü gördü. Bu, Selin'in de onun üzerinde güç sahibi olduğunu ortaya seriyordu.

"Siktir!" diye hırladı Kuzey. İçindeki zincirlere bağlı canavar göğsünü yumruklayarak serbest kalmak istediğini bağırıyordu. "Beni çıldırtmak mı istiyorsun?"

Selin yanakları pembeye boyansa da umursamadı. "Becerebiliyor muyum?"

"İçindeki tutkuyu serbest bırakmana bayılıyorum, sarışın." Kuzey kaskatı erkekliğinin onun sıcak avucunun içinde daha çok sertleştiğini hissediyordu. "Delirtiyorsun beni. Hayatım boyunca tek bir dokunuşla bu hale gelmedim." Onun kulağına hissettiklerini, aklından geçen her edepsiz sözü fısıldamaktan enfes bir haz alıyordu.

Selin dudağının kenarını hafifçe ısırdı. Elini onun erkekliğinde aşağı yukarı kaydırdı. Avucunda tuttuğu kalın ve kaya sertliğindeki parçanın daha fazla büyümesiyle gözleri şaşkınlıkla kocaman açıldı. Kuzey'e baktığında onun dudaklarının kenarındaki tehlikeli gülüşü fark etti. "Bu..." dedi zorlukla. Fakat kalbi göğsünü sertçe döverken, sözlerinin devamını getiremedi.

"Bu... Senin tek dokunuşunla nasıl sertleştiğimin kanıtı. Seni nasıl istediğimin, bu isteğin nasıl canımı yaktığının kanıtı."

Selin'in dudakları yana doğru kıvrıldı. Menekşe rengi gözlerinde tutkulu bir ışık çakarken, Kuzey'i kendinden uzaklaştırdı. Onun heybetli bedenini iterek, yatağa yatmasını sağladı. Hoş, o buna izin vermeden dev gibi vücudunu yerinden oynatamayacağının farkındaydı. Aldırmadı. Çırılçıplak halde onun üzerine tırmandığında, Kuzey'in yüzündeki büyülenmiş ifade tapılasıydı.

"Hmm... Beni kıvrandırma çabalarının devam ettiğini görüyorum," dedi Kuzey. Selin bacaklarını iki yana açarak üzerine oturmuştu. Sapsarı saçları sırtından aşağıya dökülüyor, ince bedeninin tüm girinti ve çıkıntıları ellerinin dokunuşuna susamış halde birkaç santim uzağında bekliyordu.

Selin ata biner gibi onun üzerindeyken, iki elini adamın geniş göğsüne bastırdı. Avuçlarının altında dokunuşuyla dalgalanan kasları hissedebiliyordu. "Senin bana yaptıklarının yanında, benimkiler çok acemi işi."

"Öyle mi dersin?"

"Hı hı... Sence de öyle değil mi?" Kuzey'in cevap vermeyişiyle gözlerindeki ateş hafifçe azaldı. "Ben... Sana, senin bana verdiğin kadar zevk vermek istiyorum, Kuzey."

Kuzey'in kaşları çatıldı. O çırılçıplak halde üzerindeyken, ellerine hâkim olması imkânsızdı. Nitekim daha fazla duramadı. İri avucunu onun göğsüne kapattı, diğeri dümdüz göbeğine uzandı. "Bana zevk vermediğini mi düşünüyorsun?"

Genç kadın başını mahcup bir şekilde önüne eğdi, ardından hızla kaldırdı. "Alışık olduğun zevki veremediğimi biliyorum." Dudaklarını onunkilere yaklaştırıp kalçalarını kıvırdı. "Öğret bana!" diye fısıldadı tek solukta.

Kuzey onun gücünün ve güzelliğinin farkında olmayışına inanamıyordu. Ama kendinden şüphe duymasını istemiyor, yatağında tedirgin değil, ufacık bir temasla yakan bir ateş parçası olmasını arzuluyordu. Elleri onun bedeninde doyumsuzca gezinirken, hayatında ilk kez kontrolü kollarındaki kadına bırakıyordu. Kendisini dizginlemek gittikçe güçleşse de, söz konusu Selin olduğunda bundan da zevk aldığını biliyordu. "Dokun bana!" dedi bunun için yanıp tutuşurcasına. "Benim sana dokunduğum gibi dokun."

Selin onun neyi kastettiğini anlayınca kalbi göğüs kafesinde takla attı. Onu memnun etmek buna mı bağlıydı? Peki, Selin'in buna cesareti var mıydı? Zorlukla yutkunup, kendinden emin tavrını takındı. Elleri genç adamın göğsünde dolanırken, dudakları da onlara katıldı. Onun erkeksi, yumuşacık tüylerle çevrili bronz göğsüne küçük öpücükler bıraktı. Göğüs uçlarına geldiğinde, tıpkı onun kendisine yaptığı gibi dilini etrafında gezdirip dişlerinin arasına alarak emdi. Kuzey'in gırtlağının gerilerinden bir hırıltı çıktı. İri eller upuzun saçlarını sertçe kavradığında, Selin bu oyunun böyle oynandığını anlamıştı.

Dudaklarını ve dilini onun göğsünün her santiminde dolaştırdıktan sonra, aşağılara inmeye başladı. Sert karnından sonra sıra damarlarla bezenmiş V şeklindeki seksi kaslardaydı. Utanmadı. Bakışları Kuzey'den bir an bile ayrılmıyor, adamın kendisini nasıl zor tuttuğunu sıktığı çenesinden ve homurtularından anlıyordu. Selin'in dudaklarının tenine her temasında

Kuzey güçlükle yutkunuyor, genç kadın bunun etkisiyle boğazındaki âdem elmasının karşı konulmaz bir hareketle kıpırdadığını görüyordu. Daha aşağılara kayıp, onun bir nabız gibi atan devasa erkekliğiyle karşı karşıya geldiğinde başını kaldırıp Kuzey'e baktı. Sert ve ağır parçasını eliyle kavrayıp sıktı. Ucundan süzülen zevk sıvısını başparmağıyla tenine yaydı. İçgüdülerinin gösterdiği yolda ilerliyor, Kuzey'e zevk vermekten başka bir şey düşünemiyordu.

"Sarışın!" diye hırladı Kuzey onu uyarır gibi. Az önce kendisine dokunmasını söylerken bunu kastetmemişti. Bir anlığına da olsa farklı bir şey yapıp kontrolü onun ellerine bırakmak istemişti. Fakat Selin'in parmak uçlarının her teması Kuzey için tatlı bir işkenceydi. Buna rağmen bu dokunuşların daha fazlasını arzulayan yanını engelleyememişti.

"Hoşuna gidiyor mu?" diye sordu Selin onun alev alev yanan gözlerine bakarken.

Kuzey onun pürüzsüz sırtını okşarken, kendini sıcaklığında kaybetmemek için zor tutuyordu. "Ne kadar hoşuma gittiğini anladığını düşünüyorum," dedi dişlerinin arasından.

"Anlayamadım," diye mırıldandı. Şımarıkça gülerek başını biraz daha eğdi. "Ama anlamaya kararlıyım." Dudakları onun erkekliğine değip, bu oyuna dili de katıldığında, Kuzey'in kükreyişi gecenin karanlığında yankılandı. Ve Selin daha ne olduğunu anlayamadan onun kuvvetli bedeniyle yatak arasında sıkışmış, Kuzey'in gözlerindeki vahşi ifadeyi gördüğü anda korkuyla karışık bir heyecan damarlarında dolanmaya başlamıştı.

"Buna izin veremem," diye hırladı onu sertçe altına aldığında. Gözlerinin önünde, Selin'in az önce dudaklarıyla ona zevk yaşatmaya kararlı ifadesi belirdi. Ancak o pembe dili erkekliğine değdiği anda çıldırmış, patlamasına ramak kaldığını hissetmişti.

"Ama neden? Dokun bana demiştin..."

"Kastettiğim bu değildi, sarışın."

"Değil miydi?" Selin'in kaşları kızgınca çatıldı. "İstemiyor musun yoksa?"

Kuzey başını geriye atarak kahkahasını serbest bıraktı. Yatağına aldığı hiçbir kadınla arasında böyle bir diyalog yaşanmamıştı.

"Ne kadar istediğim konusunda hiçbir fikrin yok. Tıpkı sana dokunduğum gibi, cesurca bana dokunduğun görüntülerin hayali zihnimde..." Kendini onun ateş gibi kadınlığına bastırdı. "Sen dizlerinin üzerindesin, gözlerin gözlerimde, ellerim saçlarının arasına dalmış, dilin ve dudakların..." Sözlerini bitiremeden Selin'in gözlerini kapatarak inlediğini gördüğünde bakışları kararardı. "Ama şu anda... Buna ihtiyacım yok. Feci şekilde yoldan çıkıp tahrik olmuş haldeyim. Biraz daha sırılsıklam sıcaklığını hissedemezsem kafayı yiyeceğim." Selin yukarı doğru yükselerek kasıklarını ona sürttüğünde tek bacağını hışımla kavradı. "Hem... Bunun için önümüzde çok vakit var." Onun incecik ayak bileğini kaldırıp dudaklarını değdirdi. Topuklu ayakkabısının bilekteki bandını usta hareketlerle çözüp çıkardı. Aynı şeyi diğer ayağına da yaptı. Tek ayağı omzundayken, elleri uzun bacaklarında aşağı yukarı süzüldü. Damarlarında kan yerine dolanan kopkoyu ihtiras serbest kalmak için fırsat kolluyordu. Kuzey kendini daha fazla tutmadı. Uzun ve onu hissetmek için zonklayan parçasını Selin'in ıslaklığına sürttü.

"Kuzey!" diye bağırdı Selin iki eliyle çarşafları sıkarken. Bu ufacık temasla bile kendinden geçiyordu.

"Bütün gece içinde olmak istiyorum, sarışın," diye inledi hissettiği arzu dipsiz bir kuyudan farksızken. "Bunun için geberiyorum."

Kuzey'in onu parçalamak ister gibi baktığını gördüğünde yutkundu. İçinde saklı panik ansızın ortaya çıktı. "Kuzey, ben..."

"Sen ne?" diye hırladı. Erkekliğine bulaşan ıslaklık kanını kaynatıyordu. "Senin de bunu istediğini biliyorum."

Selin kollarını ona doğru uzatıp güçlü omuzlarından tuttu. Kuzey'i kendine doğru çektiğinde, en hassas noktalarında onun sertliğini hissediyordu. Gözlerinin gerisine sakladığı korku kendini gösterirken, içindeki endişeyi daha fazla tutamayacağını biliyordu. "İstiyorum," dedi düşünmeden. "Ama..." Onun kaşlarının çatıldığını fark ettiğinde, uzaklaşmasından korkarak dilinin ucuna gelen sözleri art arda sıraladı. "Ben bakireyim, Kuzey!" dedi nefes nefese. "Sadece..." Onun gözlerinde kabaran fırtınayı gördüğünde telaşlandı. "Belki hoşlanmayacaksın ama...

Öyleyim işte. Bu... Benim için ilk. Bana böyle dokunan, bu kadar yakın olan ilk ve tek adam sensin."

Onun dudaklarından dökülenlerle Kuzey'in kalbi daha önce hiç olmadığı kadar hızlandı. Göğüs kafesinin içinde bedenini delip dışarı çıkmak istercesine atarken, sessizce ettiği kaba küfrü tutamadı. Bakireydi. O ana kadar aralarında yaşanan her tutku fırtınası bir film şeridi gibi gözlerinin önündeyken, aslında bunu daha önce fark etmesi gerekirdi. Üstelik... O anda anlıyordu ki, bunun aksini asla sindiremezdi. Selin'e başka bir adamın dokunduğunu hayal ettiğinde çenesi öfkeyle kilitlendi. Buna izin vermezdi. O an tüm benliği erkeksi bir gururla dolup taşarken alnını onunkine yasladı. "Neden daha önce söylemedin?" diye sordu hissettiği duygulara inat.

"Ben... Bilmiyorum. Daha önce söylemem gerektiğini düşünemedim." Kuzey'in zorlanır gibi bakan gözlerini gördüğünde gözleri doldu. "Kızdın mı? Daha önce söylemediğim için... Bu kadar önemli miydi?"

"Senin için değil mi?" diye hırladı Kuzey öfkeyle. "Bu fazlasıyla önemli, Selin!" Onun yüzünün asıldığını, dudaklarını dişlemeye başladığını gördüğünde dudaklarını boynuna bastırdı. Kokusu burnuna dolarken, elleri onu daha fazla hissetmeye aç halde sızladı. "Şimdi anlıyorum ki... Benim için de önemliymiş."

"Na-nasıl yani?"

"Senin benden başka kimseye ait olmana izin vermem, sarışın." Başparmağıyla onun aralanan dudaklarını kapattı. Sertliği artık dayanamayacağı kadar zonklamaya başlamıştı. "Eğer bakire olduğun için vazgeçmemi bekliyorsan, yanılıyorsun. Bu beni asla durdurmayacak. Gün aydınlanana kadar yalnızca benim adımı haykıracaksın."

"Peki, sonra? Sabah olduğunda?"

Kuzey bu kez onun endişelerine aldırmadı. "Sabah olduğunda... Yalnızca bana ait olarak açacaksın gözlerini." Onun kalçalarını iri avuçlarıyla kavradı. Birazdan onu kendine ait kılacağının farkındaydı. "Buna razı geliyor musun? Sadece benim olmayı istiyor musun?"

Selin incecik ellerini onun geniş sırtında, omuzlarında, kollarında dolaştırdı. Dudaklarını dudaklarına sürttü, hemen sonra erkeksi alt dudağını emdi. "Ben..." diye fısıldadı sıcak nefesi onun dudaklarına çarparken. "Bu kadar çok istediğim başka hiçbir şey olmadı, Kuzey." Adamın bakışlarının aniden alev aldığını fark ettiğinde inlercesine kollarına sokuldu. Dudaklarından dökülen sözlerin hiçbirinin önüne set çekmedi. Artık gerçekleri inkâr edemezdi. Tıpkı aylar önce kendine verdiği söz gibi, hissettiği tüm ruhunu kavuran bu aşka hak ettiği cesareti verdi. "Zaten seninim. İlk andan beri," dedi elleri onun sakallarını okşarken. "Al beni. Hadi."

Kuzey'in daha fazlasına ihtiyacı yoktu. "Sadece benimsin!" diye hırlarken, bunun gerçek hisleri olduğunu biliyordu. Onun gözlerindeki korku ve heyecanı gördüğünde dudaklarına kapandı. Dili hevesli dudaklarını aralayarak içeriye daldığında, bir eliyle erkekliğini kavradı. Fakat Selin soluk soluğa dudaklarını ondan koparıp uzun ve ince bacaklarını kalçalarına doladığında, içinde uzun süredir hapsettiği canavar nihayet serbest kaldı. "Yavaş olmayacağım!" diye tısladı. Bir an bile duraksamadan kendini onun sımsıkı kadınlığına ittiğinde, Selin'in dudaklarından kopan acı dolu çığlık duvarlara çarptı. Hissettiği engeli tek hamlede parçalayıp ona tamamen sahip olurken çıldırdı. *Benim...* diye fısıldadı içinden sessizce. Darlığıyla gözleri kararıyor, erkekliğini kadife bir yumruk gibi saran kadınlığının verdiği o enfes haz aklını oynatmasına neden oluyordu. Selin'in altında hafifçe kıpırdanmasıyla kükredi. "Siktir! Çok darsın, sarışın. Muhteşem hissettiriyorsun." İki eliyle onun ellerini sıkıca tutup başının üzerine, yatağa bastırdı. Kalçalarına dolanan pürüzsüz bacaklar sıkılaştığında başını geriye atarak inledi. Kendini hafifçe çekip, sonra yeniden ona doğru itti. İçeri ve dışarı... İkisinin yarattığı kusursuz bir ritimdi. Selin altında kıvranarak hareketlerine ayak uydurduğunda, Kuzey artık en derinlerindeydi.

Selin ise son nefesini az önce vermişti sanki. Onu tamamıyla içinde hissettiğinde duyduğu kesif acı, hareket etmeye başlamasıyla değişmişti. Aldığı zevk her saniye büyümüş, genç kadını aklını kaybedeceği noktaya kadar yükseltmişti. Onun

darbelerinin sertleşip hızlandığını fark ettiğinde göz bebekleri yuvalarında döndü. Dudaklarından bir hıçkırık eşliğinde onun adı döküldü. "Kuzey!" Kuzey sıcaklığına her girişinde inleyişi duvarlara çarpıyor, her çıkışında ise sertliğinin kaybına dayanamıyormuş gibi sızlanıyordu. Tüm hareketlerini içindeki tutku yönetiyor, Selin hissettiklerinin sarsıcı etkisine inanamıyordu.

"Kuzey!" diye haykırdı bir kez daha. İçindeki kasılmalar artıyor, daha önceki yakınlaşmalarında çıkamadığı kadar yükseğe tırmanıyordu. Kulakları uğulduyor, vücudu geriliyor, kalbi paramparça olacakmış gibi atıyordu.

"Sarışın!" diye kükredi Kuzey kendini onun darlığına sertçe gömerken. Yeterince derine ulaşamadığını hissediyor, doyumsuzluk tüm benliğini sararken onun her santimini hissetmeye bir sonraki nefesinden daha çok ihtiyaç duyuyordu. "Benimle birlikte, bebeğim!" diye hırladı sertçe. Kendini her darbesinde kaybederken, damarlarında kan yerine dolanan tutku alev aldı. Daha önce böyle bir an yaşamamıştı. Hiç kimse onu bu kadar dağıtmamıştı. Kor bir ateş bedenini çevreliyor, teni hislerinin esaretinde yanıyordu. Selin'in art arda kasılarak erkekliğini beynini uyuşturacak şekilde sıkıştırdığını hissettiğinde bir elini onun saçlarına daldırdı. Diğeriyle kalçalarını kavrayarak hareketlerini hızlandırdı. "Kahretsin! Bu..." diye gürledi. Onun kadınlığının duvarlarına inleyişlerine hâkim olamadan kendini bıraktığında, kulaklarında kollarındaki tanrıçanın çığlıkları vardı. Bağırdı. Homurdandı. Elleri bir pençe gibi Selin'in kadifemsi tenini sardı. Sırtında onun tırnaklarını hissederken, odanın içinde ikisinin de birbirine karışan inleyişleri yankılandı. Nihayet hayatının en yüksek zirvesinden dipsiz bir uçuruma düştüğünde, kendinden geçmiş gibi başını onun boynuna gömdü. Kalbi gümbürdüyordu. Altındaki bedenin artçı titreyişlerini hissediyor, ama kelimeleri bir araya getirip hiçbir şey söyleyemiyordu. "Sen..." diye fısıldadı kulağına. Başını onun boynuyla omzu arasındaki enfes kuytudan kaldırdı. İki eliyle yüzünü avuçlarının arasına alıp, parıltılarla bezeli menekşe rengi gözlere baktı. "Sen ne yaptın bana böyle?" diye sordu şaşkınlıkla.

Selin bedenindeki devinim devam ederken dudaklarını onunkilere sürttü. Sıcak, sıklaşmış soluklarını onun ıslak ağzının içine

bıraktı. Elleri sakallı yüzünde dolanırken, nefes nefese "Hiçbir şey..." diye fısıldadı. "Sana ait olmaktan başka hiçbir şey yapmadım."

"Sen beni yakıp tutuşturdun!" diye inledi. Onun alt dudağını kavradıktan sonra alnını alnına dayadı. "Az önce yaşadıklarımızı anlatacak bir kelimem yok." Kuzey onu ağırlığıyla ezmemek adına hızla yanına yattı. Gürültülü solukları hızlıydı. Selin'i de kollarına çektiğinde, üzerinde hâlâ az önceki dakikaların yarattığı şaşkınlık vardı.

"Güzel miydi?"

Kuzey onun sorusuna dayanamayıp boğuk bir sesle güldü. "Güzel mi? Güzel, sevişmemizi anlatmak için fazla basit bir kelime."

Selin ellerini onun göğsüne koyup çenesini üzerine yasladı. Bakışları onun gecenin karanlığında simsiyah görünen gözlerine odaklandı. "Muhteşem?"

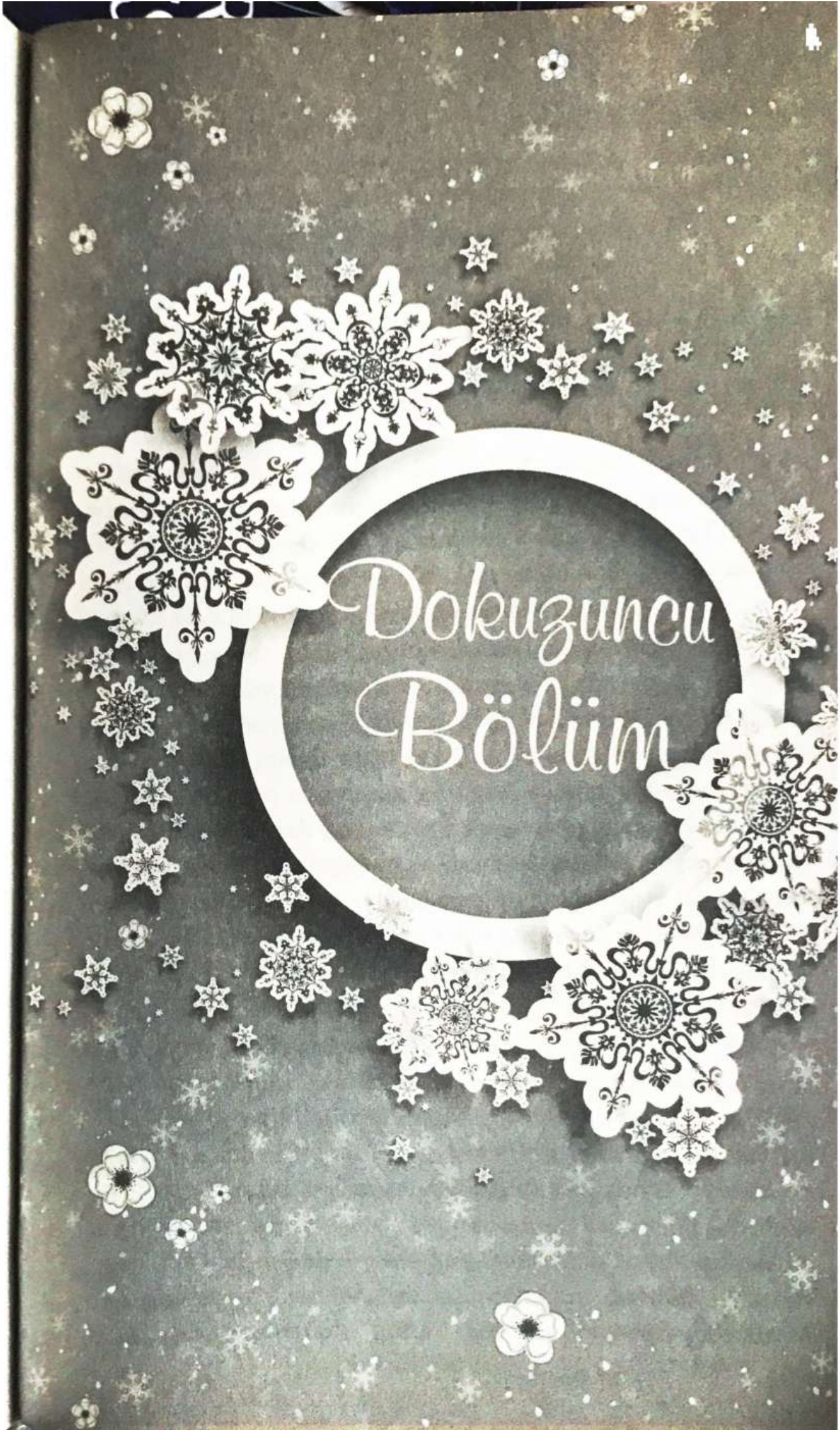
"Kesinlikle."

Âşık olduğu adamın elleri arsızca bedeninde dolanırken, tek kaşını merakla kaldırdı. "Baş döndürücü?"

"Hiç şüphesiz."

Selin'in yanakları aklına gelenlerle ansızın kızardı. Bakışlarını kaçırmak istese de, bel çukurunda gezinen yaramaz parmaklar işini zorlaştırdı. Nihayet dayanamayıp dilinin ucundakileri özgür bıraktı. "Bir daha?"

Kuzey onun söylediklerileyle gür bir kahkaha attı. "İşte bundan emin olabilirsin, sarışın!" dedi vahşi bir tonlamayla. Onu hızla altına alarak bedenini sardı. Bu geceyi düşünmeyi daha sonraya bıraktı. Selin'in kıkırtıları kulaklarındayken, aklında onun gülüşünü sevdiği dolandı. Şimdi yalnızca birlikte yarattıkları ateşte kaybolacaktı. Yaşadıkları dakikalar başa sararken, dudakları dudaklarındaydı. Ve tüm inkârlarına rağmen, dört bir yanında Selin'in dokunuşlarının görünmeyen derin izleri vardı.

Dokuzuncu
Bölüm

Çırılçıplak, heybetli vücuduna vuran kış güneşiyle gözlerini açtı. Tavana baktığında, tamamen karla kaplı olduğunu gördü. Yalnızca ufacık bir aralık kalmıştı, güneş ışıkları oradan içeri süzülüyordu.

Başını hemen sağındaki enfes sıcaklığa çevirdi. Gece boyunca uyumasına izin vermemişti. Onu bir türlü rahat bırakmamış, ikisinin de kıpırdayacak hali kalmayana kadar sevişmişti. Sabaha karşı nihayet kollarında Selin'le uykuya dalabildiğinde, aklı tamamen yaşadığı tutku dolu saatlerle çevriliydi.

Derin bir nefes aldı. Gecenin anıları gözlerinin önüne serilirken, tek bir detay Kuzey'i tıpkı dün geceki gibi sarstı. *Bakireydi!* Başından beri bunun belirtilerini sezse de, her defasında doğru olamayacağına inandırmıştı kendini. Belki de bir zamanlar tek gecelik ilişkilerin mantığına güvenen serseri yanı, bunun sorumluluğunu almak istememişti. Fakat dün gece... Selin kollarında Kuzey'in asla öngöremediği vahşi, kor bir ateşe dönüşürken, bunun aksini kabul edemeyeceğini fark etmişti. Ve o büyülü anda... Kuzey onu kendine ait kılan tek engeli de hoyratça aştığında, ona *benim* diyebilmenin hazzı tüm ruhunu ele geçirmişti.

"Benim..." diye fısıldadı bir kez daha. Kuzey daha önce hiç kimseyi bu denli sahiplendiğini hatırlamıyordu. Ama dün geceden sonra Selin'e kendisinden başka kimsenin dokunmasına izin vermeyeceğini biliyor, önüne çıkacak herkesi yok edebileceğinden şüphe duymuyordu. Üstelik bunun nedeni Selin'in bekâretini kendisine vermesi de değildi. Hayatında hiç dün gecekine benzer bir sevişme yaşamamışken, Kuzey bir kez daha onun farklılığını kabul ediyordu. Bunun ne kadar süreceğini kestiremese de, uzun bir süre daha ona karşı duyduğu arzunun azalacağını sanmıyordu. Çünkü dün geceden sonra giderilmesi

gereken o susuzluk olduğu yerde duruyor, ihtiyacının anbean arttığını görmek Kuzey'i şaşırtıyordu.

Verdiği karşılıkları, teninin yumuşaklığını, sıkılığını düşündüğünde bedeni kaskatı kesildi. Kulaklarında yankılanan zevk dolu çığlıklar kesinlikle Kuzey'in aleyhineydi. Onun çırılçıplak sırtı kendisine dönük halde uyumaya devam ettiğini gördüğünde, dudakları tehlikeli bir gülüşle kıvrıldı. Fakat bakışları boynundaki, günler öncesinden kalma ize değdiğinde kaşları çatıldı. Bu konuyu hâlâ konuşmamışlardı. Selin'in ne denli incindiğini artık biliyor olmak, içindeki pişmanlığı somutlaştırmıştı. Tam ona uzanacağı sırada, evin içerisinden yükselen telefon sesini duydu. Sinirle homurdanarak yataktan kalktı ve yere attığı boxer'ını giydi. Selin'i uyandırmamaya çalışarak sessiz adımlarla aşağıya indi. Sesin ceketinin cebinden geldiğini anladığında, onu dün gece Selin'in attığı yerden aldı. Telefonunu çıkardığında ekranda Hazar'ın ismi vardı. "Efendim!" diye yanıtladı merakla. Hazar bu saatte asla aramazdı.

"Neredesin? Kaç kere aradık seni?"

Bir şey olduğu düşüncesiyle ansızın gerildi. "Ne oldu?"

"Hastanedeyiz. Mira doğum yaptı."

"Ne? Erken değil miydi?"

"Birkaç hafta kadar... Ama bebek gayet sağlıklı."

"Peki ya Mira?" diye sordu endişeyle.

"Şu anda iyi... Ama gece hepimizi çok korkuttu. Tansiyonu çok düştüğü için apar topar sezaryene alındı. Şimdi uyuyor." Hazar bir an duraksadı. Serseri tavrından çok uzaktaydı. "Hepimiz buradayız. Seni bekliyoruz."

"Tamam. Hemen geliyorum." Birkaç saniye sonra telefonu kapatıp şoförünü aradı. Dün eve girmeden önce, ondan teknede kaldıkları gece Selin'in bıraktığı eşyaları almasını istemişti. Küçük çantayı evin önüne bırakmasını söyledikten sonra yukarı çıktı.

Odaya girdiğinde Selin hâlâ uyuyordu. Bu sabah için çok farklı planları olsa da, o anda başka çaresi yoktu. Vakit kaybetmeden hızlı bir duş alıp, giyinme odasına yöneldi. Üzerine mavi bir gömlek ve rahat bir kot pantolon giydikten sonra yeniden

Selin'in yanına döndü. Yatağın kenarına oturup parmaklarını tenine uzattı. Dayanamayıp çırılçıplak sırtına dudaklarını değdirdiğinde Selin kıpırdanmaya başladı. Uyku mahmuru mırıltılarını duyduğunda Kuzey'in dudakları kıvrıldı.

Selin'in sırtında iç gıdıklayan dokunuşlar geziniyordu. Yaşananlardan sonra daha fazlasını arzuluyor, Kuzey'in neyi beklediğini bilmiyordu. "Hmm... Kuzey?" diye mızıldanıp ona doğru döndü. Çarşafın örtmeyi başaramadığı dolgun göğüsleri kışkırtıcı görünüyordu. Gece boyu Kuzey'in kollarında olduğu gerçeği onu yeniden titretirken, hiç olmadığı kadar mutlu hissediyordu. Gözlerini usulca aralayıp güldü. Fakat yatağın kenarında oturan adamın görüntüsü dikkatini çektiğinde, az önceki tatlı rehavet hızla yok oldu.

"Günaydın..." diye fısıldadı Kuzey eli istemsizce onun dağılmış saçlarına dokunurken. Uyku mahmuru haliyle bile nefes kesecek kadar güzeldi.

"Günaydın..." Selin mahcup bir tavırla dudaklarını ısırdı. Neden yataktan kalkmıştı? Üstelik kıyafetlerini giymişti, gitmeye hazırdı. Panik sanki kanıymışçasına damarlarına yayıldı. Boğazında ansızın beliren yumruyu yutamadı. Dün gece her şeyin sabah da devam edeceğini söylemişti. Yalan mıydı? "Beben..." diye kekeledi gözleri dolu dolu olurken. "Hemen giyinirim." Utancından ona bakamadan beceriksiz hareketlerle çarşafa sarındı. Titreyen çenesinden, sarsılan bedeninden nefret ederek ayağa kalktı. Bu sabahın çok farklı olacağını hayal etse de, görülen o ki Kuzey için hepsi sıradandı.

Kuzey onun tedirgin tavırlarından, ıslanmak için fırsat kollayan gözlerinden neler düşündüğünü anladı. Bakışları aniden yatağa kaydığında, oradaki hafif kırmızılık bir kez daha aklını başından aldı. Benliği tarifsiz bir tatmin duygusuyla dolup taşıyordu. İlk kez bu denli ilkel duyguların esiri oluyor ve bunun yalnızca Selin'e özel olduğunu biliyordu. Onun sarsak bir adım atarak kalktığını, fakat başaramayıp sarındığı çarşafa takıldığını fark ettiğinde hışımla koluna uzandı. "Gel buraya!" diye fısıldayıp onu kucağına çekti. Sapsarı saçlarını haşince kavrayıp başını kaldırdığında, gözlerinde tutmaya çalıştığı gözyaşları birikmişti.

"Daha berbat bir günaydın görmedim," dedi onun neşesini yerine getirmeye çalışarak. "Üstelik fark ettim ki, yalnızca gerginken sakarlaşıyorsun."

Selin onun sözlerini işittiğinde boğazına kadar tırmanan hıçkırığı tutamadı. "Öküz müsün?" diye bağırdı hırçınca. "Kovmaktan beter edip, bir de üzerine neler söylüyorsun?"

"Kovmaktan beter mi etmişim? Bunu hangi hareketimden çıkardın, söyler misin?"

Dudaklarını küçük bir kız gibi büzdü. "Giyinmişsin işte."

"Eee?"

Burnunu çekti. "Bu, *Dün gece seviştik, bitti. Artık seni görmek istemiyorum,* demenin nazik yolu."

"Öyle mi? Hiç aşina olmadığım bir dil bu." Onun kaşlarını çattığını fark ettiğinde bakışları tutkuyla karardı. Parmaklarını biçimli elmacık kemiklerinde dolaştırdı. Ardından başparmağı dudaklarına uzandı. Alt dudağını hafifçe aralayıp, aynı yere kendi dudaklarını bastırdı. "Üstelik, *Nezaket, sahip olduğum bir özellik değil!* demiştim sana."

"Daha önce birlikte olduğun kadınlara böyle davranmıyor muydun? Ben neden istisna olayım ki?"

"Şimdiye kadar ya ben gittim, ya da karşımdakini gönderdim. Ama daha önce hiç kimsenin kollarımda uyumasına izin vermedim. Sence bu istisna değil de ne?" Bir şekilde onu rahatlatmak istiyordu. Yüzünün asılmasından hoşlanmıyor, bunun nedeni olmaktan ise nefret ediyordu. "Şunu kafana sok, sarışın! Gözünde kaba herifin teki olsam da, seni kovmak gibi bir niyetim yok. Asla!" diye fısıldadı dudaklarını onunkilere sürterken. Çoktan tek bir dokunuşla yoldan çıkmıştı. Selin'in teni, kokusu onu çağırıyor, kucağındaki kıvrımlı, yumuşacık bedeni delicesine arzuluyordu. Fakat yatağa geri dönemeyeceğini biliyor, onun sıcaklığında kaybolmasını engelleyen şeyleri boş veremediği için kendine lanet ediyordu.

Selin onun söylediklerinden delicesine hoşlanırken, masum bir cilveyle mırıldandı. "O zaman neden giyindin?"

Kuzey kendini tutamayıp güldü ve etrafındaki tutku yüklü bulutu arsızlığıyla dağıtmaya çalıştı. "Beni soymaya bu kadar meraklı olduğunu bilmiyordum."

Selin elini kızgınca omzuna geçirdi. "Kuzey!"

Genç adam onu kollarında sımsıkı sardı. Dudaklarını şakağına bastırıp tenine doğru mırıldandı. "Gitmem gerek. Acil bir durum."

"Kötü bir şey mi oldu?" diye sordu telaşla.

"Kuzenim doğum yapmış. Gece boyu bana ulaşmaya çalışmışlar. Ama malum..." Onun kalçalarını haşin bir tavırla avuçlayıp alt dudağını ısırdı. "Ben saatler boyu hissettiğim zevkle kendimden geçmiştim."

Selin kollarına sokularak küçük burnunu onunkine sürttü. Gözleri kapalıydı. Sıcak, uyku tüten soluklarını adamın erkeksi dudaklarına üflüyordu. "Gerçekten mi?"

"Ne gerçekten mi?"

"Gerçekten güzel miydi? Dün gece... Sen de benim kadar aklını kaybettin mi?"

Kuzey onun ani itirafıyla sarsıldı. Küçük yüzünü iki eliyle kavradı. Sertçe dudaklarını yakaladığında, aklında onu hissedip tadına varmaktan başka hiçbir şey kalmadı. Selin dudaklarını tereddütsüzce araladığında, dilini sıcacık ağzıyla buluşturdu. Dişleri çarpıştı, alt dudağını hazla emdi. Selin enfes bir teslimiyetle inlediğinde hareketleri vahşileşti. Elleri sakallarına kayıp okşadığında, onu kollarında daha sıkı sardı. Parmakları kalçalarını doyumsuzca kavradı. Kendisine dokunmasına bayılıyordu. Onun cesur tavırlarıyla daha çok tahrik oluyor, tutkusunu dürüstçe ortaya sermesi kanını kaynatıyordu. Pantolonunu zorlayan erkekliği onun aklından atamadığı daracık ıslaklığına dalmak için can atıyordu. Fakat zihninin bir köşesinde çalan uyarılara kulaklarını tıkayamıyordu.

Soluk soluğa dudaklarını onunkilerden kopardığında gözleri açlıkla parladı. "Dün gece..." Nefesini düzene sokmaya çalışıp ona baktı. Dudakları örselenmiş, sakalları narin teninde izler bırakmıştı. "Aklımı kaybettiğim doğru. Ve senin de en az

benim kadar çıldırdığını bilmek, şu anda her şeyi boş vermek istememe neden oluyor."

Selin'in gözlerinden mutlu bir ışıltı geçerken onun boynuna sarıldı. "Ama gitmen gerek," dedi anlayışla. "Sonra... Şey..." Şüpheyle ona baktı. "İstersen sonra görüşürüz." Bunu teklif ettiği için kendine kızsa da duramamıştı.

Kuzey onun güzelliğiyle başını döndüren yüzünü yeniden avuçlarının arasına aldı. Dudaklarını önce burnuna, ardından burnuyla dudakları arasındaki o tatlı çukura bastırdı. "İstersem mi? Bunun için delirdiğimi görmüyor musun?" Onun dudaklarının aralandığını fark ettiğinde bakışları karardı. "Birazdan buradan çıkacağız. Ve seni hazırlanman için evine bırakacağım."

Selin merak ve heyecanla kıpırdandı. "Ne için hazırlanacağım?"

"Hafta sonunu benimle geçirmek için elbette. Sana dün gece de söyledim, sarışın. Bir gece sevişip sonra seni bırakacağımı sanıyorsan, yanılıyorsun."

"Peki..." Elini onun sert göğsünde, kaslı kollarında dolaştırdı. "Biz şimdi neyiz?"

Kuzey'in dudaklarında muzip bir gülüş belirdi. "Sen ne olmamızı istersin?"

"Bilmiyorum. Sen söyle."

Kuzey'in parmakları sanki dokunmaya doyamıyormuşçasına onun bedeninde, yüzünde, dudaklarında dolaştı. Selin'in gözlerindeki sıcaklığı, beklentiyi ve tatlı heyecanı fark ettiğinde, boğazında anlam veremediği bir yumru oluştu. "Dün gece sen tamamen benim oldun," dedi bir an bile düşünmeden. Bunu artık inkâr etmenin anlamsız olduğuna inanıyordu. "Ve hâlâ bana aitsin."

"O zaman... Sevgili miyiz?" Günler önce bu sözle yetinemese de, Kuzey'i fazlası için zorlamayacaktı.

Onun ısınan yanağını arzuyla okşadı. "Sevgili... Çok basit ve sinir bozucu bir sıfat... Yetersiz!" dedi sertçe.

Selin sevinçle onun kucağından kalktı. Göğsündeki çarşaf gevşemişti ve Kuzey kendisine saldırmak ister gibi bakıyordu.

Onun bu vahşiliğine bayılıyor, yalnızca dün geceyi hatırlamak bile tüm bedenine ateş basmasına neden oluyordu. "Ben sevdim," dedi şımarıkça. Hemen sonra hafifçe eğilip dudaklarını onunkilere sürttü. Elleri adamın yüzünde, saçlarının arasında gezindi. Onun hoşuna gittiğini artık bildiği gibi arzularını açıkça göstermeye karar verdi. Dudaklarına doğru, seksi olmasına dikkat ettiği bir sesle, "Sevgilim..." diye fısıldadı. Ondan küçük bir öpücük çalıp koşa koşa duşa girdiğinde, Kuzey'in arkasından tutkulu bakışlar attığını görememişti.

❄

"Hayatımda gördüğüm en tombik, en pamuk ve en tatlı bebek!"

Cıvıl cıvıl sesiyle konuşan elbette ki Naz'dı. Narin bedeniyle hastane yatağında yatan kuzeninin yanındaydı. Birlikte büyüdüğü Mira'nın elini sıkıca tutuyor, boğazında onun hüznüne dayanamadığını kanıtlayan bir yumru taşırken hislerini belli etmemeye çalışıyordu. Gözleri sağdaki küçük beşikte yatan bebekteydi. O kadar güzeldi ki, odadaki herkesin ona bakarken kalbi sıkışıyordu.

"Tombik olduğuna şüphe yok," dedi Mira dudaklarında buruk bir gülüşle. "Herkesi epey uğraştırdı."

Kuzey yaslandığı yerden doğrulup Mira'nın yanına yaklaştı. Saçlarını okşayıp, alnına küçük bir öpücük bıraktı. "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu. Mira sevdiği herkes odada olduğu halde, zaman zaman dalıp giderek hepsini endişelendiriyordu.

"İyiyim, merak etmeyin."

Başta Burcu halası olmak üzere ailenin tüm kadınları Mira'yı rahat ettirmek için uğraşırlarken, erkekler de dışarı çıktılar. Demir eniştesi durgundu. Sarp'ın amcası Buğra'yla bir köşede oturuyordu.

"Herkese içecek bir şeyler alalım," dedi Kuzey, Hazar ve Sarp'a hitaben.

Sarp başını salladı. "Olur. Biraz hava almam lazım zaten."

Kuzey, "Baran nerede?" diye sordu. Sabahın erken saatlerinde hastaneye geldiğinde onu görememişti.

"Acil bir işi çıktı. Binnur teyzem ve Bengi'yi de eve bıraktı."

Arkasından babasının seslendiğini duyduğunda duraksadı. Murat, "Ben de sizinle geleyim," dediğinde, birlikte aşağıdaki kafeye indiler. Herkes sıkıntılı bir gece geçirmişti. Ama o anki durgunluğun nedeni bu değildi. Mira'nın kocasının hâlâ ortalıkta olmaması ve genç kadının yine aylar öncesine dönerek sessizleşmesi hepsini tedirgin etmişti.

Dakikalar sonra içecek siparişlerini verip, oda numarasını söyleyerek yukarıya çıkmaya karar verdiler. Kuzey, Sarp'ın omzunu destek olmak istercesine sıktı. Kendini onun yerine koyuyor, söz konusu Naz olsa böyle sahiplenici davranacağını biliyordu. "Merak etme, toparlanacak."

"Ben de öyle umuyordum. Bebek doğduğunda neşelenir sanmıştım. Ama sabahtan beri içine kapandı. Böyle zamanlarda o herifin sakladığı şeylere..." diye tısladı Sarp. Ardından susup öfkeyle saçlarını karıştırdı.

Kuzey onun neyi kastettiğini anlayamamıştı. Sanki bir şeyler bilir gibiydi. Tam soracakken, karşısında gördüğü manzarayla tüm bedeni kaskatı kesildi. "Selin?" dedi biraz şaşkınlık ama çokça öfkeyle. Onun yanında dikilen adama baktığında elleri yumruk haline geldi. Dişlerini sıktı, şakağında sinirini ortaya seren bir damar kalınlaşıp belirginleşti. Selin'in onunla burada ne halt ettiğini anlamasa da, yapacağı hiçbir açıklama ona yetmeyecekti.

❄

Sıkıntıyla akıp giden yola baktı. Kuzey sabah onu evine bıraktığında hızlıca hazırlanmaya başlamıştı. İlk iş olarak Emine'yi arayıp haber vermiş, onun da Ufuk'la küçük bir hafta sonu kaçamağı yaptığını öğrenmişti. Hemen sonra vakit kaybetmeden banyoya girmişti. Her ne kadar Kuzey'in evinde kısa bir duş almış olsa da, tüm bedeninde gecenin izleri, tatlı sızıları varken uzun bir banyo yapmaktan kendini alamamıştı. Zihninde nefes kesen hayaller ve Kuzey'in ateşli dokunuşları dolanırken, ansızın hissettiği ağrı kasıklarına bıçak gibi saplanmıştı. Kanaması olduğunu gördüğünde ise telaşlanmış, bunun dün geceyle mi,

yoksa rutin olarak yaşadığı hastalığıyla mı ilgili olduğunu anlayamamıştı. Hafta sonu ihtiyaç duyacağı her şeyi koyduğu küçük bir çanta yapıp, saçını kuruttuktan sonra giyinerek evden çıkmıştı. Önce doktoruna uğrayacak, ardından Kuzey'le buluşacaktı.

Dakikalar sonra taksi hastanenin önünde durduğunda parasını ödedi. Üzerindeki şarap rengi paltosuna sarınıp arabadan indi. Kar yağışı dursa da her taraf bembeyazdı. Siyah, bacaklarını ikinci bir deri gibi saran dizüstü topuklu çizmelerini giymişti. Aynı renkteki mini eteği ve üzerine giydiği ipek bluzu güzelliğini ortaya çıkarıyor, hastanenin bahçesindeki insanların gözlerini üzerinde hissediyordu. Boynunu kapatmak için taktığı şal ise ayrı bir hava katıyordu.

"Selin Hanım!"

İçeri girmek üzere merdivenlere yöneldiğinde arkasından gelen sesle duraksadı. Sesin geldiği yöne döndüğünde, Yılmaz tam karşısındaydı. Bu durum onu ansızın germiş olsa da, hislerini belli etmemeye çalıştı. "Yılmaz Bey! Ne tesadüf!" dedi dudaklarında nazik bir gülümsemeyle.

Yılmaz bakışlarını onun kusursuz görünen bedeninde dolaştırdı. Dün geceden beri onu takip ettirdiğini elbette paylaşmayacaktı. Kuzey'in onu evine bırakışının, sonrasında Selin'in evden çıkarak taksiye binişinin her adımından haberdardı. Onun hastanenin önünde durduğunu gördüğünde ise arabasını park edip peşine takılmıştı. "Bir arkadaşım burada çalışıyor. Onu görmeye gelmiştim," dedi bir an bile düşünmeden uydurarak. Onun hafifçe beyazlamış yüzünü gördüğünde kaşları çatıldı. "Siz iyi misiniz? Yüzünüz çok beyazlamış."

"İyiyim, sağ olun. Doktor randevum var. Onunla görüşüp çıkacağım. Kusura bakmazsanız çok vaktim yok."

"Sizi yalnız bırakamam. Çok solgunsunuz şu anda. İzin verin, bekleyeyim." Merdivenlerden çıkıp kapıyı açtı. Eliyle yolu gösterirken, aklındakileri dile getirmekten kendini alamadı. "Bilmenizi isterim ki, sizli bizli konuşmak beni epey yoruyor. Umarım Selin diye hitap etmememin bir sakıncası yoktur."

Selin ona yanıt veremeden kendini hastanenin içinde buldu. Yılmaz'ın tavırlarını düşünmeyi daha sonraya bırakırken, danışmaya doğru yürüdü. Kaydını yaptırıp geniş koridora doğru ilerledi. Yılmaz da yanından geliyor, adamın bakışlarının üzerinde gezindiğini bilmek onu rahatsız ediyordu.

Bir süre koridordaki koltukta yan yana oturduktan sonra, doktorun asistanı Selin'in ismini söyledi. Tam ayağa kalkıp odaya girmek üzereyken, köşeyi dönen devasa siluetle hareketleri kesildi. Tüm bedeni baştan ayağa titredi. Nefesini tutup, bakışlarını onun keskin, gri gözleriyle birleştirdi.

"Selin?"

Şaşkın bir tavırla kendisine bakan adam, yan taraftaki hareketlenmeyi sezdiğinde o yöne döndü. Yılmaz'ı gördüğünde bakışları kararmış, az önceki şaşkınlık yerini öfkeye bırakmıştı. Selin bunu nasıl açıklayacağını düşünerek ona doğru bir adım attı. "Kuzey?"

"Senin ne işin var burada?" diye sordu Kuzey sertçe. Bakışları Selin'den çok Yılmaz'a odaklanıyor, genç kadının renginin iyice attığının farkına varamıyordu.

Selin yanıt veremeden Yılmaz hemen lafa atıldı. "Merhaba, Kuzey Bey... Ne güzel tesadüf..."

"Çok sık karşılaşır olduk, Yılmaz Bey," diye tısladı Kuzey dişlerinin arasından.

Yılmaz yanındaki kadına arzuyla baktı. "Selin'i yalnız bırakmam imkânsızdı."

Kuzey onun bakışlarını görüp Selin'e ismiyle hitap ettiğini duyduğunda gözleri karardı. Çenesini sıktı ve bir adım atarak yakınında durdu. Etraftakilerin varlığını umursamıyor, daha fazla kendisine hâkim olamayacağını hissediyordu. Dün geceden sonra onu yeniden Selin'in yanında, az önceki gibi bakar halde bulmak, damarlarında kan yerine kıskançlığın dolanmasına neden oluyordu. Üstelik birkaç gün önce Selin'e söylediklerini telefondan duyduğunu hatırlamak, içindeki hiddeti dizginlenemez hale getiriyordu. "Sizi Selin'in etrafında sinirimi bozacak kadar fazla görmeye başladım." Burnunu çekip, başparmağını

sertçe dudağının kenarında dolaştırdı. İnsan bakışlarıyla öldürebilse, hiç şüphesiz Kuzey o anda bunu başarırdı. "Ve Yılmaz Bey..." dedi uyarı dolu sesiyle. "Bir yabancı, bana ait olana izinim dışında yaklaşırsa, bunun sebebi sayılan herkesi yakarım!"

"Ama anladığım kadarıyla size ait olanı hastanede yalnız bırakırsınız. Tıpkı dün geceki davette olduğu gibi..."

Olan biteni şaşkınlıkla izleyen Sarp ve Hazar, kuzenlerinin hışımla öne atıldığını gördüklerinde olaya hızla müdahale ettiler. Murat ise bir köşeden yalnızca Kuzey'i inceliyordu. Onu ilk kez böyle öfkeli görüyor, buna fazlasıyla şaşırıyordu. Anlaşılan ileride tedirgin bakışlar atan sarışın kız Kuzey'i etkiliyordu. Fakat Murat, oğlunun bunu hâlâ inkâr ettiğinden şüphe duymuyordu.

"Merhaba." Hazar çapkın bir gülümsemeyle öne çıktı. "Düşüncesiz kuzenimin bizi tanıştırmaya niyeti yok sanırım. Ben Hazar..." Elini Selin'e uzattı. Onun telaşla tokalaşmasından ve utangaç bakışlarından hoşlanmıştı.

"Ben de Selin... Memnun oldum."

Sarp da ona kendini tanıtıp gülümsedi. "Kuzey'in kuzenleriyiz."

"Çok memnun oldum."

Murat, Selin'in yanına geldi. "Merhaba, Selin... Burada karşılaşmamız çok güzel oldu."

"Merhaba, Murat Bey," dedi Selin domates gibi kızarırken. "Şey... Benim burada olduğunuzdan haberim yoktu." Kendini açıklamak ister gibi Kuzey'e döndü. Ama o, hem Selin'e hem de Yılmaz'a öldürücü bakışlar atmakla meşguldü. "Yılmaz Bey'le de kapıda karşılaştık. Tesadüfen..."

"Ne kadar da tesadüflerle dolu bir gün!" dedi Hazar alayla. Kuzeninin sahiplenici tavırlarını gördüğünde, Sarp'a imalı bir bakış atmıştı.

"Sanırım doktora gelmiştin, Selin," dedi Murat nazik bir tavırla. Kuzey kıskançlığına o kadar odaklanmıştı ki, Selin'in neden burada olduğunu öğrenmeyi akıl edemiyordu.

"Evet. Küçük bir muayene için gelmiştim." Daha fazlasını sormamalarını umdu. "İşim bitince gideceğim."

"Nereye gideceksin?" Kuzey çenesini öfkeyle sıkarak ona baktı. Yılmaz'ın hâlâ yanlarında olmasına sinirlense de, onunla baş başa kaldıklarında uğraşacaktı.

"Şey... Eve giderim. Sen... Demiştin ya..."

"Eve falan gitmek yok!" diye kükredi. Haşin tavırlarına kendisi de anlam veremezken, elleri bir yerleri yumruklama ihtiyacıyla kaşınıyordu. Baran'ın boks stüdyosunda olup, o aptal kum torbalarından hıncını çıkarmayı nasıl da istiyordu. Ama asıl arzuladığı şey, Yılmaz'ın suratını deneme tahtası olarak kullanmaktı. Böylece, ona ait olan kadına bir kez daha yaklaşmaz, haddini bilerek hızla uzaklaşırdı. *Onun kadını...* Sözcükler zihninde tekrarlanırken, bunun doğruluğundan kuşkusu kalmamıştı. Selin onundu! Ve dün gece ona sahip olup tadına varmışken, üstelik de bunu yapan ilk ve tek erkekken, o lanet herif Selin'e parmağının ucuyla bile dokunamazdı.

"Ama..."

Murat dudağının kenarında arsız ve bilmiş bir gülüşle Selin'in kolunu hafifçe okşadı. "Hadi bakalım! Sen muayeneni ol." Kuzey'in burnundan soluduğunun farkındaydı. "Sarp'ın kardeşi bugün doğum yaptı. Eğer bebeği görmek istersen seni de bekleriz. Öyle değil mi, Kuzey?"

"Yok!" diye itiraz etti Selin panikle. Kuzey'in bundan hoşlanacağını hiç sanmıyordu. "Ben... Rahatsızlık vermek istemem."

Kuzey ise onun bu isteksiz haliyle çileden çıktı. "Siz gidin, baba," dedi tehditkâr bir sakinlikle. "Biz Selin'le geliriz." Onların hızlıca uzaklaştıklarını gördüğünde yeniden yanındaki kadına döndü. "Doktorun az önce seni çağırdı." Yılmaz'a baktı. "Sen içerideyken, biz de Yılmaz Bey'le konuşacağız."

"Kuzey... Lütfen..." diye yalvardı. Olay çıkarmasını istemiyordu.

"Git, Selin!"

Selin onun taviz vermeyen sesiyle mecburen içeri girdi. Dışarıda bıraktığı adamların ne konuşacaklarını az çok tahmin etse de, Yılmaz'ın tavırları tıpkı Kuzey gibi onun da hoşuna gitmemişti.

Kuzey, Selin'in içeri girmesiyle yeniden tüm dikkatini Yılmaz'a verdi. "Sanırım konuşmamızın, seni uyarmamın zamanı geldi de geçiyor bile."

"Öyle mi?" Yılmaz pişkin pişkin baktı. "Neyi konuşacağız? Beni hangi konuda uyarmaya hakkınız olduğunu düşünüyorsunuz?"

Kuzey cebindeki ellerini sıktı. "Selin'den uzak durman konusunda!" dedi küstah bir tavırla gülerek. "Düşünmüyorum, buna hakkım olduğunu biliyorum."

"Hangi sıfatla? Sevgilisi olarak mı? Açıkçası..." dedi Yılmaz alay eder gibi. "Bu sıfat benim üzerimde çok da etkili olmuyor. Her kadın istediği adamla birlikte olabilir. Ama ondan sıkıldığında, bir başkasıyla da hayatına devam edebilir."

"Benim sabrımı zorlama, Yılmaz!" diye gürledi. Koridordaki herkesin bakışları onlara dönünce sesini alçaltmaya karar verdi. Eğer daha ıssız bir yerde olsalardı, Kuzey ona *seve seve* haddini bildirirdi.

"Bekleyeceğim, Kuzey Bey," dedi Yılmaz ellerini ceplerine sokarken.

"Neyi? Sabrımı zorladığında neler olacağını görmeyi mi?"

"Hayır. Selin'in üzerinizde kurmuş olduğu planları öğrendiğinizde, onu benim ellerime bırakmanızı. Şunu bilin ki, ben de istediğim kadından vazgeçecek bir adam değilim. Beni daha sık görmeye hazır olsanız iyi edersiniz." Arkasını dönmek üzereyken vazgeçti. "Ah, bu arada... Heykel yatak odama çok yakıştı. Kazanamamış olmanız üzücü."

Kuzey vahşi, daha fazla dizginleyemediği öfkesiyle öne atıldı. "Seni gebertirim, lan!" diye bağırdığı anda, yumruk yapıp kaldırdığı eli ansızın yanında beliren adam tarafından tutuldu.

"Sakin ol!" dedi Akhan. Kuzey'in adama saldırmak üzere olduğunu gördüğü anda yanına koşmuştu.

"Görüşürüz, Kuzey Bey."

Arkasını dönüp giden Yılmaz'a bakarken, kolunu Akhan'ın tutuşundan kurtardı. "Bu herifi hemen araştırmanı istiyorum!" diye emretti. "Kimdir, neyin nesidir? Üniversite açacak parayı

nereden bulmuş? Hepsini istiyorum. Bütün pisliklerini dökeceğim."

"Kim bu?"

"Yılmaz Aziz... Kim olduğunu henüz ben de bilmiyorum. Ama onu Selin'in etrafında daha fazla görmek istemiyorum."

"Dediklerini duydum. Selin'i istediğini apaçık belli etti."

Kuzey elini hışımla saçlarının arasından geçirdi. Selin'in o adamla olabileceğini yalnızca hayal ettiğinde bile her şeyi parçalamak istiyordu. Fakat adamın planlarla ilgili söylediği saçmalıklar, içini öfkeyle dolduran bir şüpheyle yıkanmasına neden olmuştu. "O lafları ona tek tek yedireceğim!" diye hırladı dişlerinin arasından. Derin soluklar alıp sakinleşmeye çalıştı. "Sen nereden çıktın?" dedi bir süredir araştırma için ortadan kaybolan Akhan'a.

"Mira'yı tebrik etmek için geldim. Yeniden yola çıkacağım."

"Bir gelişme var mı?"

"Var. Ama yok da denebilir."

Kuzey kaşlarını çattı. "Nasıl yani?"

"Yıllar önce Ethem'in hayatında olan kadın... İsmini değiştirmiş."

"Eee? Bulalım yeni kimliğini o zaman."

"O kadar kolay değil. Yasal kısıtlama koydurmuş. Değişen kimliğin bilgisinin resmî kararlar dışında üçüncü şahıslara verilmemesiyle ilgili."

"Bu iş iyice ilginç bir hal almaya başladı," dedi Kuzey. "Sanırım artık sabrımın sınırındayım. Daha fazla bir şey çıkmazsa, vakit kaybetmeden Ethem'in karşısına çıkacağım."

"Bana kısa bir süre daha ver. Neler olacağına bakalım." Akhan önünde bekledikleri kapıya baktı. "Neden buradaydın?"

"Selin muayene oluyor."

"Hasta mı?"

"Açıkçası bilmiyorum. Yılmaz dangalağıyla uğraşırken soramadım. Şimdi içeri gireceğim."

"Jinekoloji..." diye mırıldandı Akhan. "Eh, muayene sebebini anlamak zor değil."

Kuzey kapının yanındaki tabelaya bakarken beyninde uyarı niteliğinde bir şimşek çaktı. Dün gecenin anıları tüm tazeliğiyle aklındaydı. Onun içindeyken nasıl hissettiği... Teninin tüm çıplaklığıyla tadına varmanın vazgeçilmezliği... *Siktir!* Korunmamışlardı. Dün gece Kuzey, o denli kendinden geçmişti ki onunla korunmasız sevişmişti. Selin bakire olduğuna göre, onun da herhangi bir şey kullanmadığı belliydi. Kendine hâkim olamayarak sessiz küfürlerine devam etti.

"Senden bir uçan, bir kaçan kurtulur zaten. Anlamam gerekirdi."

Onun haddini aşan imasını duyduğunda gözlerinden ateş fışkırdı. "Düzgün konuş!" diye uyardı gazap dolu sesiyle. Selin'le ilgili bu şekilde konuşulmasına tahammülü yoktu.

Akhan onun tavırlarındaki farklılığı gördüğünde dudakları kıvrıldı. "Pekâlâ!" diyerek paltosunun yakalarını kaldırdı. Değişen hislerini Kuzey kendisi anlamalıydı. "Ben kaçıyorum. Sonra konuşuruz."

Kuzey ona yanıt vermeden doktorun odasına yürüdü. Kapıyı tıklatıp hızla içeri girdi. Selin doktorun karşısında oturuyordu. Kuzey'i gördüğünde gözleri şaşkınlıkla açılmış, yanaklarına tatlı bir pembelik tırmanmıştı. "Bitti mi?" diye sordu. Onun mahcup bir tavırla başını doktora çevirmesiyle yanına geçti. "Ciddi bir şey yoktur umarım." Doktor hemşireden bir şeyler istemek üzere ayaklandığında, kısa süreliğine yalnız kaldılar. "İyi misin?" dedi bakışları onun yüzünde dolanırken.

"İyiyim. Sadece..."

Derin bir nefes aldı. "Selin, biz dün gece korunmadık," dedi aklındaki şüpheyi daha fazla gizleyemeyerek. "Bunun için mi geldin doktora?"

Selin başını hafifçe eğdi. "Hayır. Bunun için gelmedim."

"Peki ya ne için?"

"Sabah..." Zorlukla yutkundu. "Beni eve bıraktığında çok kanamam oldu."

Kuzey duyduklarıyla irkildi. Dün gece ona nasıl vahşice sahip olduğunu hatırladığında, içinden sessiz bir küfür etti. "Benim yüzümden mi?" diye homurdandı. "Canını yaktığımı neden söylemedin, Selin? Çok mu sert davrandım?"

"Canımı yakmadın." Bunu onunla konuşmaktan utanıyordu. "Benim başka bir hastalığım var. Polikistik Over Sendromu deniyor."

Genç adam bundan zerre kadar hoşlanmayarak öylece durdu. Selin'in herhangi bir hastalık yüzünden buraya geldiğini düşünmek, korunmadan birlikte olmalarının sarsıcı etkisini beşe katlıyordu. "Bu... Kötü bir hastalık falan mı?"

"Hayır. Birçok kadında görülen bir şey..." Ellerini yanan yüzüne bastırdı. "Bunları seninle konuşmak çok utanç verici."

Kuzey'in dudakları hafifçe kıvrıldı. "Dün gece bunlardan daha yüz kızartıcı şeyler yaptığımızı anımsıyorum." Onun kaşlarının sevimli bir şekilde çatıldığını gördüğünde iyice yaklaştı. "Anlat," dedi bakışları onun üzerindeyken. "Bilmek istiyorum."

Selin derin bir nefes aldı. "Yumurtalıklarımda küçük, zararsız kistler var. Regl dönemlerim ağrılı ve düzensiz o yüzden. Ara ara kanamalarım da oluyordu. Bu sabahkinin neyle ilgili olduğunu anlayamadığım için doktora görünmek istedim." Kuzey'in az önce söylediklerini anımsayarak, aklındaki şüpheleri yok etmek istedi. "Ben... Belli bir süre tedavi olmadan hamile kalamam. Kistler bunu neredeyse imkânsız kılıyor. Ayrıca reglimi düzenlemesi için de doğum kontrol hapı kullanıyorum. O yüzden dün gecenin sorun olacağını sanmıyorum."

"Öyle mi?"

"Hı hı... Başına bela olmam yani. Merak etme."

Onun bu sitemli duruşunu süzerken, dudaklarından çıkanları düşündü. Korunmasalar da tehlike yoktu. Normalde rahatlaması gerekirken, buna benzeyen duygular hissetmemesi aklını karıştırıyordu. Bir şeyler söylemek için ağzını açmıştı ki, doktor yeniden yanlarına geldi.

"Bu ağrı kesiciyi alabilirsin, Selinciğim," dedi orta yaşlarındaki kadın.

"Yapmamız gereken başka bir şey var mı?" diye sordu Kuzey. Selin'in yaşadığı şeyin ciddiyetini anlamaya çalışıyordu.

"Endişelenecek bir durum yok. Selin'in sıklıkla yaşadığı bir şey zaten."

Selin doktorun verdiği ilacı çantasına atıp paltosunu giydiğinde çıkmaya hazırdı. Teşekkür edip kapıya ilerlerken Kuzey'in sesiyle olduğu yerde kaldı.

"Peki, bundan sonra ilişkimizde dikkatli olmamız gerekir mi?" Arsız bir tavırla Selin'e baktı. Onun renkten renge girdiğini görse de umursamadı. "Neden bahsettiğimi eminim anlamışsınızdır."

"Anladım," dedi kadın nazikçe. "Kısıtlayıcı bir durum göremiyorum."

"Pekâlâ. Teşekkür ederiz," diyerek sırıttı. Selin'in yanına giderek kapıyı açtı. Onun ateş püskürten gözlerini gördükçe kahkahasını zor tutuyordu. Masummuş gibi şaşkın bir bakış attı. "Ne?" dedi koridorda ilerlerken.

"Sorduğun şeye inanamıyorum. Resmen yerin dibine girdim senin yüzünden."

"Sormasa mıydım? Sevişmemizin bir sorun yaratıp yaratmayacağını bilmek istedim. Gayet doğal ve yerinde bir konuşmaydı." Asansörün kapısı açıldığında onu içeri soktu. "Hem..." diye mırıldandı içeri girdiklerinde. "Bu hafta sonu benimle olacağını unutmuş gibisin."

Selin gözlerini kırpıştırdı. "Sadece sevişmek için mi ilgileniyorsun benimle? Bu hafta sonu için tek planın bu mu?"

Kuzey bir an düşünüp onu asansörün sağ tarafına yasladı. İki eliyle genç kadını ablukaya alırken, dudaklarını dudaklarının üzerinde tüy dokunuşlarıyla dolaştırdı. "Çok garip ama..." diye fısıldadı. "Seninle yapmak istediğim yalnızca bu değil. Yatakta, kollarımda beni yakan bir ateş parçası olsan da, arzularım sevişmekten ibaret değil."

Asansörün kapısı açıldığında Kuzey onu dışarı çıkardı. Sersemlemiş hali, ufacık bir yakınlaşmada kollarında erimesi en başından beri hoşuna gidiyordu. Tutkunun esiri olduğunda daha

da karşı konulmaz hale geliyor, Kuzey'in arzularını dizginlemesi her seferinde zorlaşıyordu. Onun upuzun bacaklarını saran çizmelerini gördüğünde homurdandı. Mini eteği, sanki yeterince dikkat çekmiyormuş gibi onu daha da seksi gösteriyordu. Saçlarını sıkıntıyla çekiştirdiği sırada Selin ona baktı. Fakat bu öfkeli tavrını yanlış anlamıştı.

"Kuzey... Biz... Bunu yapmak zorunda değiliz."

Kaşları hızla çatıldı. "Neyi yapmak zorunda değiliz?"

"Yani... Tüm ailen burada... Benim bundan gerçekten haberim yoktu. Buraya gelmeyi planlamamıştım."

Onun dudaklarından *plan* kelimesini duyduğunda, zihninin bir köşesine ittiği şüphe bir ışık daha yaktı. Ama bunun anlamsız olduğunu düşünerek hızla bastırdı. "Tüm ailem burada, evet."

"O zaman ben gideyim. Geldiğim gibi taksiyle dönerim eve. Sen işin bitince alırsın beni. Olmaz mı?"

Kuzey gülerek ona yaklaştı. İncecik belini kavrayarak kendine çekti. "Korkuyor musun?"

"Sen korkmuyor musun?"

"Ben neden korkacakmışım?"

"Çünkü... Ben senin sevgilinim," dedi Selin gözleri onun dokunuşunun etkisiyle istemsizce kapanırken. "Ve birazdan ailenle tanışacağım. Arkana bakmadan kaçman gerek."

"Sana bir şey söyleyeyim mi, sarışın?" Başparmağını hoyrat bir temasla onun dudaklarında gezdirdi. "Garip ama bundan tedirginlik duymuyorum."

"Gerçekten mi?" Selin'in gözleri ansızın panikle açılırken, elleriyle saçlarını düzeltmeye çalıştı. "Nasılım peki? Beni severler mi? Yüzüm çok mu solgun görünüyor?"

Kuzey onun masum telaşı karşısında kahkahasına engel olamadı. Elini gür saçlarının arasına daldırıp, aralanmış dudaklarına doğru fısıldadı. "Çok güzelsin." Alt dudağını kendi dudakları arasında arsızca kıstırdı. "Beni öfkeden kudurtacak kadar güzelsin." Belindeki tutuşunu sertleştirerek onu iyice kendine bastırdı ve gücünü hissetmesini sağladı. "Başka şeyler için de kuduruyorum. Hissedebiliyor musun?"

"Kuzey!" diye ciyaklayıp onun omzuna vurdu. "Ahlaksızın tekisin!"

"Ne var? Yüzüm çok mu solgun diyordun. Biraz utanınca yanakların pembeleşti işte. Tamamen senin yararına çalışıyorum." Onun itiraz etmesine fırsat tanımadan elini sıkıca tuttu. İri parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. Avuçlarından yayılan sızı, göğsünün sol tarafına kadar yükseldi. Yutkunmayı denedi ama içi anlamsızca o kadar dolmuştu ki, beceremedi. Başını iki yana sallayıp kendine gelmeye çalıştı. Bu saçma farklılıkları düşünmeyi, Selin'den uzak olacağı bir ana sakladı. Hızlı adımlarla odaya doğru yürüyüp, saniyeler sonra kapıyı araladı. İçeri girdiklerinde avucunda Selin'in elleri vardı. Herkesin bakışları onlara sabitlendiğinde, ilk kez yaşadığı bu seremoninin canını sıkmaması şaşırtıcıydı. Heyecanlandığını fısıldayan iç sesini yok saymayı ise her zamanki gibi başarmıştı.

Dakikalar geçip gitti, Selin oradaki herkesle tanıştı. Mira'nın bile yüzü gülmeye başlamıştı. Naz ara ara onu inceliyor, abisiyle birlikte olan kadını merak eder gibi bakıyordu. Annesi ve halası ise fısıldaşıp duruyor, Kuzey onların bundan nasıl da zevk aldıklarını görebiliyordu.

"Aileden kimseyle tanıştırmıyordun senin sarışın periyi, değil mi?" dedi Hazar imayla. Sarp'la ikisi Kuzey'in durumuyla epey eğleniyorlardı.

Kuzey sinirle homurdandı. "Kapa çeneni!"

"Ama senin de hakkın var. Kız çok güzel. Eh, peşinde başkaları da olunca... Elini çabuk tutmak istemen normal."

"Siktir git, Hazar!" diye tısladı. Babasının hafifçe gülümsediğini gördüğünde başını iki yana salladı. Tam o sırada kapı açılmış, küçük bir kontrol için giden bebek geri gelmişti.

"Ah, işte! Tombik paşa da geldi," dedi halası. Selin az önce bebeğin nerede olduğunu sormuştu.

Selin sanki etraftan soyutlanmış gibi yanlarına gelen bebeğe baktı. Dudakları aralanıp, ne diyeceğini bilemiyormuşçasına yeniden kapandı. Elini uzattı fakat sonra tedirgin olup geri çekti. "Ama..."

"Ne oldu?" dedi Naz kıkırdayarak. Sanki ne söyleyeceğini tahmin ediyordu.

"Ama bu çok tatlı bir bebek! Daha dün gece doğdu üstelik. Şuna bak!" diye cıvıldadı. "Ne kadar tombik!"

"Kucağına almak ister misin?"

Bunu soran Mira'ydı. Selin telaşla ona bakıp başını iki yana salladı. "Yok... Bir şey olmasın şimdi. Çok ufak daha..."

Kuzey'in annesi Aysun beşiğin yanına giderek bebeği kucağına aldı. "Hiçbir şey olmaz," dedi gülümseyerek. Dakikalar önce eli Kuzey'in avuçlarında içeri giren bu kızdan çok hoşlanmıştı. Güzelliği ve tavırlarıyla tam da Kuzey'e layıktı. "Bebekler dayanıklıdır. Al bakalım," diyerek onu Selin'in kucağına bıraktı.

"Çok güzel..." dedi Selin adeta büyülenmişçesine. "Kuzey, şuna baksana! Pamuk gibi..."

Kuzey kimseyi umursamadan onun yanına gitti. Dakikalardır ailesiyle olan doğal sohbetine şahit olmuştu. Nezaketi genç adamı şaşırtıyor, içtenliği ise gözlerini kamaştırıyordu. "Gördüm, sarışın," dedi eli onun belini hafifçe sararken. Ardından kulağına fısıldadı. "Çok güzel..."

Bu hareketi ve dudaklarından çıkan *sarışın* sözcüğü elbette dikkatlerden kaçmamıştı. Aysun imayla kaşlarını indirip kaldırmış, Burcu onu dirseğiyle dürtükleyerek kıkırdamıştı. Demir ve Murat ise onların bu haline gülmeden duramamışlardı.

"İsmi ne?" diye sordu Selin. Arkasında tüm sıcaklığını ve gücünü hissettiği adamın etkisinden sıyrılmaya çalışsa da, titreyen sesine engel olamadı.

"Erim..." diye yanıtladı Mira gülerek. Onu ilk kez görmüş olsa da sevmişti. Naif duruşu ve Kuzey abisinin yanındaki hali hoşuna gitmişti.

"Selinciğim, şalını çıkarsaydın. İçerisi sıcak. Dışarı çıkınca üşüme sonra," dedi Aysun tatlı bir anne edasıyla.

O sırada Burcu'nun kucağına Erim'i bırakan Selin irkildi. Eli boynundaki şala giderken Kuzey'le göz göze gelmemeye çalıştı. "Birazdan çıkarız zaten," dedi buna sığınmaya çalışarak. Boynundaki iz hâlâ kaybolmamıştı. Hastaneye gelmek için

acele ettiğinden makyajla örtmeye fırsatı olmamış, şalla kapamayı tercih etmişti. Ve şimdi şalını çıkarması, rezil olmasıyla aynı anlamdaydı.

Kuzey onun neden tedirgin olduğunu anladığında dişlerini sıktı. İçinden o gece yaptığı harekete lanet ederken, onu düşürdüğü durumdan hiç hoşlanmadı. Kulaklarında Selin'in o akşamki hıçkırıkları varken, bu gece her şeyi konuşmadan bırakmayacaktı.

Saatler sonra herkesle vedalaşıp hastaneden çıktılar. Arabaya bindiklerinde Kuzey sanki sinirli gibiydi. Fakat Selin ne olduğunu takip edememişti. Doldurulamaz bir sessizlik içinde eve ulaştıklarında, "Kuzey, bir şey mi oldu?" diye sordu. Onun yanıt vermeden arabadan inmesiyle iyice gerilmişti.

İçeri girdiklerinde Selin salona geçmek için adım attı. Ancak Kuzey'in kolunu sertçe tutmasıyla engellenmiş, göz açıp kapayıncaya kadar sırtı dün gece her şeyin başladığı kuytuya yaslanmıştı.

"Bir şey oldu, evet," dedi Kuzey dudaklarını onun şalının üzerinden boynuna bastırırken.

"Ailenle tanıştım diye mi sinirlisin?" Art arda sıraladığı sözcüklere engel olamadı. "Ben istememiştim bunu, Kuzey. Sana yapmamanı söylemiştim. Şimdi bana kızmaya hakkın yok."

Kuzey onun geveze çenesini susturmak için, dudaklarını vahşice esir aldı. Selin'in itirazları ağzının içinde kaybolmuş, kolları tutkuyla boynuna dolanmıştı. Onun kendisine sokulduğunu hissedip, boğazından yükselen inleyişleri duyduğunda arzuyla hırladı. Kalçalarını sertçe kavrayıp kucağına aldı. İncecik bacaklar beline dolanmış, Kuzey'in zihni Selin'in teninden başka her şeye kendini kapatmıştı.

Kucağında onunla birlikte salondaki koltuklardan birine oturdu. Selin'in bacakları, kalçalarının iki yanında enfes bir şekilde duruyordu. Elini onun boynundaki şala uzatıp, tek hamlede çıkarıp attı. "Bundan nefret ettim," dedi kendine duyduğu öfkeyle. "Bu lanet olası kumaş parçasıyla tenini gizlemek zorunda kalmandan nefret ettim."

Selin dudağını ısırarak başını eğdi. Onun anlayacağını düşünmemişti. Hiçbir şey söylemeden öylece beklerken, o gecenin konuşulması gerektiğinin bilincindeydi.

Kuzey onun çenesini hafifçe kaldırıp, menekşe rengindeki gözlerine baktı. "Üzgünüm," diye fısıldadı dudaklarına doğru. Parmaklarını boynuna, hafifçe silikleşmiş ize uzatıp okşadı. Ardından dudaklarını incittiği tenine bastırdı. "Bu iz için çok üzgünüm. Hayvan gibi davrandım."

Selin, gözleri dolu dolu olurken onun sakallarını okşadı. Kucağında oturduğu bu adam, ilk gördüğü andan beri tüm kalbinin ve ruhunun hükümdarıydı. Aşk, unutup affetmenin en güçlü sebebiydi belki ama ne kadar canının yandığını da saklayamazdı. "Canımı yaktın," diye mırıldandı kendini tutamadan. Kuzey'in bakışlarının ardında saklanan yoğun bir pişmanlık vardı. "Fiziksel bir acı değildi. Ama bundan daha fazla ne yaktı canımı, biliyor musun?" Onun başını iki yana salladığını görünce devam etti. "Teknedeki fotoğrafların..." Gözlerine baktı. "Haftalar önce... O teknede yaşadıklarımız benim için çok özeldi, Kuzey." Boğazındaki düğümü yok etmeye çalıştı. "Lütfen, ilişkimiz devam ettiği sürece, sebebi ne olursa olsun, oraya başka bir kadını sokma. Senden çok fazla şey beklemiyorum. Ama senin için tek olmayacaksam, beni hayatının sıradan bir parçası haline getirmeye çalışma."

Kuzey yanıt vermeden onu kucağından kaldırdı. Dudaklarını alnına bastırıp, yaptığı şeyin farkında olmadan tenini kokladı. İkisinin de üzerlerindeki paltoları çıkarıp, "Gel," dedi elini sıkıca tutarken. Bardan bir şişe kırmızı şarap, iki kadeh ve tirbuşon aldı. Sanki o an, teknedeki gecenin farklı bir tekrarıydı. Selin'in elini tutmaya devam ederek merdivenleri tırmandı. Sessizdi ama içinde boğucu bir fırtına vardı. Yatak odasına girdiklerinde gözleri bir anlığına tavana kaydı. Kar yağışı yeniden başlamıştı. Boydan boya cam olan duvarın ardında enfes bir manzara hâkimdi. Aynı duvarın önüne rastgele atılarak harika bir hava katılmış geniş minderlere doğru ilerledi. Elindekileri bir kenara bırakıp, Selin'in camın önüne oturmasını sağladı. Bakışları onun üzerindeyken şarabı açtı. Kadehleri doldurup birini

Selin'e uzattı. Dizini minderlerin üzerine koyup yanına geçti. Kadehlerini hafifçe birbirine vururken, alnı onunkine yaslanmış haldeydi. "O kadınların hiçbirine parmağımın ucuyla bile dokunmadım," dedi tok sesiyle. "Bana inanmayacaksın belki. Ki bu feci sinirimi bozuyor." Onun hafifçe kıkırdayışını duyduğunda devam etti. Hava sanki ağırlaşmıştı, etraflarında somut bir tutku hâkimdi. "Seni ofisimde, yerde gördüğüm o andan beri başka hiçbir kadına bakmadım."

Selin onun sözlerine delicesine şaşırsa da belli etmeyerek küçük yumruğunu omzuna geçirdi. "Hatırlatmak zorunda mısın?"

"Elbette. O manzarayı unutabileceğimi nasıl düşünebilirsin?"

"Rezil olmuştum."

"Çok güzel görünüyordun."

Selin büyülenmişçesine gözlerini kırpıştırdı. "Öyle mi düşünmüştün?"

"Bu enfes bacakların..." diye fısıldayıp tek elini eteğinin altına kaydırdı. "Tamamen gözlerimin önündeydi. Yanakların utançtan kızarmıştı. Nefes kesecek kadar güzel göründüğünü düşünmüştüm."

"Senin nefesini de kesebildim mi?"

"Kestin," diye mırıldandı. Alt dudağını sertçe, içinde kaynayan tutkuyla ısırdı. "Dün gece..."

"Ondan önce beceremediğim miydim?"

"Şansını fazla zorlama, sarışın. Benden umutsuz bir romantik mi yaratmaya çalışıyorsun?"

Selin dayanamayıp kahkaha attı. "Öyle bir gücüm olduğunu sanmıyorum. Senden olsa olsa buzdolabı olur." Söylediği şeye inanamayarak elini dudaklarına kapattı. Ancak lafını geri alması imkânsızdı.

Kuzey kaşlarını sertçe çattı. "Buzdolabı mı?"

"Şey... Emine sana bu ismi takmış olabilir." Dudağını dişleyip, hiçbir şey olmamış gibi etrafına bakındı. Bir yandan da arkadaşını ele verdiği için vicdanı sızlıyordu ama ne diyeceğini bilemediğinden kelimeler istemsizce dudaklarından dökülmüştü.

"Buzdolabı demek... Beni soğuk bulduğunu söylemiştin zaten. Bir de üzerine lakap mı taktınız?"

"Hepsi Emine'nin suçu," diyerek kendini aklamaya çalıştı. Emoş bunu söylediğini öğrenirse, kesin onu öldürürdü. "Yoksa ben senin o hallerini de fazlasıyla çekici buluyorum. Ayrıca... Çıktığımız yemekte de söylediğin gibi, ne kadar sıcak olabileceğini dün gece gördüm." Yanakları ısındığında gözlerini kaçırdı.

Kuzey onun itiraflarından sonra tek kaşını kaldırdı. Tenini yeniden hissetmek için delirse de, onun bu rahatlamış halinden de hoşlanmıştı. "Daha güzel isimler takanlar olmuştu," dedi ukala bir tavırla.

Dikkati hızla ona yöneldi. Burnuna hoşuna gitmeyeceğini düşündüğü şeylerin kokusu gelmişti. "Öyle mi? Mesela?"

"Mesela... Haftanın bir günü ders verdiğim üniversitede bana Buz Pelerin diyorlardı."

"Sen üniversitede ders mi veriyorsun?" diye cırladı. Hâlâ onunla ilgili bilmediği şeyler vardı.

"Evet. Mezun olduğum okulda. Ama bu ara çok vakit ayıramıyorum."

Selin'in kaşları çatıldı ve küçük, vahşi bir kedi gibi tırnaklarını çıkardı. "Demek çıtır üniversite öğrencileri sana böyle hitap ediyorlar?"

Sakallarını kendini beğenmiş bir şekilde kaşıdı. "Eh... Karşı konulmaz olduğumu çok iyi biliyorsun."

"Kesin salyalarını akıtıyorlardır sana bakarken. Seni cüppenle de görüyorlar, değil mi? Ben bile görmedim henüz."

Kuzey ona doğru eğilip, başparmağını dolgun dudaklarına değdirdi. "Sen de çırılçıplak halde gördün, sarışın. Bence artıdasın."

"Edepsizliğin artık zirveye ulaştı, Kuzey."

Genç adam sırtını arkasındaki cam duvara yasladı. Bacaklarını uzatmış, rahat bir tavırla şarabını yudumluyordu. "Bu hallerime de bayılıyorsun."

Selin hızla lafı değiştirmeyi seçti. Ona karşı olan hislerini dile getirmeye hazır değildi. Üstelik çenesini tutamayıp her şeyi

itiraf etme ihtimali varken, bir an önce başka şeylerden bahsetmesi en iyisiydi. "Seninle ilgili sormak istediklerim var," deyip şarabını yudumladı.

"İstediğini sorabilirsin."

Selin bir an düşünüp art arda birkaç soru sıraladı. Kuzey hepsine cevap verse de, bir süre sonra sorular fazlalaşmıştı.

"Resmen bu kadar bilgiyi sana bedavaya veriyorum. Çok ucuza gittiğimi düşünmeye başladım," dedi şakaya vurarak.

"Bir de rüşvet mi istiyorsun? Ne biçim avukatsın sen?"

"Eee... Hayatta bazı şeylerin bedeli vardır. Sen de ödeme yapmalısın."

"Sorduğum sorular karşılığında mı?"

"Evet. Bence fazlasıyla adil bir anlaşma. Hak hukuk benim için önemlidir."

"Bilmez miyim?" dedi Selin kaşlarını çatarak. Ardından aklına gelenlerle gözleri parladı. Madem Kuzey Bey bir bedel istiyordu, istediğini kesinlikle alacaktı. "O zaman şöyle yapalım..." Elini düşünüyormuş gibi çenesine koydu. "Küçük bir oyun oynayalım. Sen bana merak ettiğin bir soruyu sor. Sonra da ben sana..."

Kuzey'in dudakları kıvrıldı. "Bunda bir oyun göremiyorum."

"Oyun şu..." Dizlerinin üzerine kalkıp, onun dudaklarından küçük bir öpücük çaldı. "Sana bir soru soracağım. Aldığım her yanıttan sonra..." Zorlukla yutkunup dudağının kenarını dişledi. Hayatı boyunca bu kadar edepsizleşmemişti. Ama söz konusu Kuzey olduğunda dişi yanı harekete geçmiş, onu kışkırtıp tahrik edecek her şeyi yapmaya karar vermişti. "Üzerimden bir parça kıyafeti çıkaracağım."

Kuzey'in gri bakışları ansızın gecenin karanlığıyla doldu. Orada yükselen alevler, ikisini de yakmaya hazırlandığını gösteriyordu. "Strip Poker'in sorulu versiyonu yani?"

"Sen bu oyunda tecrübelisin galiba!" diye çıkıştı Selin kızgınca.

"Şu anda konumuz benim bu oyunda tecrübeli olup olmamam değil, senin bunu nereden öğrendiğin olmalı."

Selin'in yanakları hızla ısındı. "Birkaç dizide görmüş ya da internette falan rastlamış olabilirim," diye geçiştirmeye çalıştı.

Kuzey bu konuda ağzından laf almayı başka zamana bıraktı. "O zaman sen başlayabilirsin," dedi arsızca. Ardından utanmazca göz kırptı. "Bayanlar önden, sarışın. Centilmen herifin tekiyim, bilirsin."

Dakikalar Selin'in sorduğu birkaç soruyla geçip gitti. Kuzey'in ise sorduğu tek sorudan sonra gömleği bir kenara atılmıştı, geri kalan her şey üzerinde duruyordu. İkisinin de kahkahaları birbirine karışırken, Selin'in üzerinde sadece kışkırtıcı çizmesi ve iç çamaşırları kalmıştı. Camdan hiçbir şekilde görünmeyeceklerini bildiğinden ve tavanın korumasını kapatabileceklerinden içi rahattı. Onunla hem seksi hem de eğlenceli anları paylaşıyor olmak, yakınlaştıklarını düşündürtüyordu. Fakat hep kendisinin soru soruyor olması, Kuzey'in onu soymak için numara yaptığını gösteriyordu. "Ama sen hiç soru sormuyorsun. Bilerek mi yapıyorsun, Kuzey?"

"Merak kediyi öldürür derler. Sonuçlarına katlanmalısın."

"Hayır, efendim. Sen de bir şey soracaksın. Ve o pantolon çıkacak!" Sözler dudaklarından ansızın çıktığında buna kendi bile şaşırdı. Yanakları kıpkırmızı olmuştu. Kuzey ise arsız bakışlarla ona bakıyordu.

"Pekâlâ! Tek bir soru..." dedi gülümseyerek. "Eğer dürüstçe cevap verirsen, ekstradan bir parça daha bile çıkarırım."

"Neymiş o soru?"

Dudakları kıvrıldı. "Ofisime ilk geldiğin gün, ayağının burkulduğunu söylemen yalan mıydı?"

Selin beklemediği bu soruyla irkilse de belli etmedi. Birkaç saniye düşündü. Yalan söyleyebilirdi. Ancak aralarında bu denli sıcak bir ilişki gelişmişken, bunu yapmak istemediğini fark etti. "Yalandı," dedi dürüstçe. Kuzey'in tatminkâr gülüşünü gördüğünde devam etti. "O gün resmen beni kovmak ister gibi bakıyordun. O kadar tahammülsüzdün ki, gururumu kurtarmak istedim. Belki..." diye mırıldandı kendine engel olamayarak. "Birazcık ilgini çekmeyi de arzulamış olabilirim."

Kuzey dayanamayıp güldü. "İlgimi çekmek için herhangi bir konuda yalan söylemen gerekmez, sarışın," dedi arsızca. Dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. "Bunu hak ettin."

"Bu öpücük ne içindi?" dedi Selin şaşkın şaşkın.

"Dürüst olduğun için."

"Açıkçası..." Selin çenesini çokbilmiş bir gururla kaldırdı. "Ben tek değil de iki parça kıyafet çıkaracaksın diye dürüst olmaya karar vermiştim. Bir öpücük, az önceki itirafımın bedeli değil, Kuzey Bey."

Kuzey dayanamayıp kahkahayı patlattı. "Senden bir canavar yarattığımı düşünmeye başladım."

Selin gülerek başını iki yana salladı. "Ben de kendime inanamıyorum. Kıyafetini çıkarman için uğraşmam bana eski bir şarkıyı hatırlattı."

"Nasıl bir şarkıymış o?"

Kıkırdayarak onun sakallarını okşadı. Ve ardından neşeyle mırıldandı.

Pantolonunu sevdim

Çıkar onu bebeğim

*Hadi gel bize gidelim**

Kuzey bir an şoka girmiş gibi öylece kalakaldı. Ardından kaşları çatıldı, yüzünü tiksinircesine buruşturdu.

"Ne?" dedi Selin inanamıyormuş gibi. "Çok eğlenceli bir şarkı bence..."

"Eğlenceli mi?" diye terslendi. "Hayatımda duyduğum en korkunç şarkı. Bunu sakın benim yanımda dinleyeyim falan deme!"

Selin onun erkeksi tavırlarına güldü. Ardından ellerini göğsünde birleştirip ayakkabılarını ve pantolonunu çıkarmasını bekledi. İstediği nihayet olup Kuzey boxer'ıyla kaldığında, dilini doyumsuzca dudaklarının üzerinde gezdirdi. Kuzey'in vahşi bakışlarla kendisine baktığını gördüğünde panikle az önceki oyuna devam etti. "Sıra bende..." dedi gülümseyerek. "Bu seferki soru, seninle ilgili öğrenmek istediğim bir şey değil. Bir teklif..."

---

* ***Gökhan Tepe***'nin ***Bayıldım*** isimli şarkısından.

Kuzey rahat bir soluk aldı. "Nihayet! Çırılçıplak kalmamıza bir adım vardı. Umarım teklifin şu yatağı da içeriyordur, sarışın."

Selin onun sözlerine kıkırdayıp hızlıca toparlandı. "Üç hafta sonra bugün..." diye mırıldandı. Yanakları Kuzey'in anlam veremeyeceği şekilde kızarmıştı. "Benim doğum günüm..." dedi dudaklarının kenarında mahcup bir gülümsemeyle. "Eğer hâlâ birlikte olursak..."

Kuzey onun son sözleriyle çenesini sıktı. Üç hafta kadar kısa bir süre için bile, yaşadıklarına güvenmiyor muydu? Aksi bir ihtimalden hoşlanmayarak konuşmaya devam etmesini bekledi. Çabasını anlamasa da onun kafasındaki şüpheleri silecek, bunun basit bir eğlence olmadığını bir kez daha gösterecekti.

"O günü benimle geçirir misin?"

Onun bakışlarındaki umut dolu parıltıları gördüğünde, boğazında aniden oluşan kupkuru düğümü yok etmeye çalıştı. "Baş başa mı?" diye sordu boğuk sesiyle. Parmak uçları tenine dokunma isteğiyle sızlarken, vereceği yanıtı beklemek işkenceden farksızdı.

"Bilmem. Baş başa ya da arkadaşlarımızla birlikte... Benim için önemi yok. Sadece o günü birlikte geçirelim. Olur mu?"

İnkâr etse de, onun için önemli olduğunun farkındaydı. İçinden bir ses, Selin'in o günü baş başa değil, ilişkilerini gösterebilecekleri insanlarla geçirmek istediğini fısıldıyordu. Onu yalnızca kendine saklamanın adil olmayacağını düşünüyor, tam tersini arzu etse de istediği tek günü ona vereceğini biliyordu. "O gün çok güzel olacak, söz veriyorum." Onun güldüğünü fark ettiğinde boğazındaki düğüm hızla etkisini yitirdi. Bu delilikti. Beyninde çınlayan sinyallerin sesi yükselmişti. *Bu ilişki senin tarzın değil. Hâlâ bitirme şansın var!* diyen iç sesini önemsemedi. "İstersen güzel bir organizasyon yaparız," dedi onun yerine. "Davet etmek istediğin herkes gelir."

"Herkes mi?"

"Kimi istersen..."

"Ben... Kuzenlerinden ve kardeşinden çok hoşlandım. Onları da davet etsek, şansımı fazla mı zorlamış olurum?"

Kuzey'in kaşları gözlerini örtecek kadar çatıldı. "Hazar ve Sarp'tan o kadar da hoşlanman gerekmiyor, sarışın!" diye uyardı onu.

Selin bir an kendisine kızacağını düşünse de, söylediklerleyle kahkahasına engel olamadı. "Kıskanacağın bir durum olduğunu sanmıyorum." Elini sakallarına uzattı, ardından dudaklarını ve boynunu istekle okşadı. "Ben yalnızca gri gözlü, çatık kaşlı, sert bakışlı, arsız bir avukatla ilgileniyorum."

"Bu senin yararına olur. Kuzen katili olmak istemem." Minderlerin ortasına geçip şarabını bir kenara bıraktı ve kollarını iki yana açtı. "Eee? Cevabını aldığına göre, oyunun en eğlenceli kısmına geçebilir miyiz?" Önce onun siyah, dantel sutyeninin örtemediği dolgun göğüslerine baktı. "Kolaya mı kaçacaksın?" Arsız bakışları dantel külotuna indiğinde, gözlerinde vahşi bir ifade vardı. "Yoksa yeterince cesur musun? Görelim bakalım," dedi gözleri bacaklarını sıkıca saran yüksek topuklu çizmelerine kayarken.

Onun neyi kastettiğini anladığında, Selin'in kalbi göğsünde sert bir takla attı. Nabzı hızlanıp, kanı damarlarında adeta coşarken ayağa kalktı. Kuzey'in bacaklarını ve kalçalarını süzdüğünü gördüğünde kendine güvenini takındı. Beğeniliyordu. Genç adam ona sanki gördüğü en güzel kadınmış gibi bakıyordu. O halde Selin'in cesaretini kuşanmasında bir sakınca yoktu. Arkasına döndü hafifçe. Elini önce sutyeninin kopçasına atıp omzunun üzerinden Kuzey'e baktı. Alaycı tavırları Selin'i ansızın kamçıladı. Sutyenini açmaktan vazgeçip, ellerini ince belini okşayarak aşağıya indirdi. Kalçalarını hafifçe oynatıp, parmaklarını külotunun kenarına geçirdi. Bu hareketle Kuzey aniden duruşunu dikleştirmiş, homurdanarak sert bir küfür etmişti.

"Siktir!"

Selin çıldırtan bir yavaşlıkla külotunu üzerinden sıyırdı. Çizmesini geçip ayak bileklerine kadar düşen incecik kumaşı hızlıca bir kenara attı. Bir eli önündeki cam duvarda diğeri kalçasındayken, sırtı ona dönük halde kalıp gururlu bir bakış fırlattı. "Yeterince cesur muyum?" Oyunu kazandığını düşünürken,

Kuzey oturduğu yerden vahşi bir panter gibi atıldı. Onu devasa bedeniyle cam duvar arasına kıstırırken, boğazının gerilerinden yırtıcı bir hırıltı çıktı. Sanki birazdan tek bir dokunuşla Selin'i parçalayacaktı.

"Oyun bitti, sarışın!" diye gürledi. Bir eliyle onun incecik belini sarıp, duvara iyice bastırdı. Selin'in avuçları cam yüzeye dayanmıştı, kalçalarında Kuzey'in sertliğinin enfes teması vardı.

"Ama senin üzerinde bir parça kalmıştı."

Kuzey altındaki boxer'dan tek hamlede kurtuldu. Adeta kendinden geçercesine onun sutyenine uzanıp haşin hareketlerle çıkardı. Selin'i hırpalamayı önemsemiyor, yalnızca hissettiği tutkunun esaretinde hareket ediyordu. "Artık yok!" diye kükredi. Bir kaya gibi sertleşen erkekliğini tutup sıvazladıktan sonra, arkasından Selin'in kadınlığına sürttü. Ateş gibi parçası onun ıslaklığıyla buluştuğunda çıkan ses ikisini de inletti. Genç kadının başı hazla arkaya düşmüş, Kuzey'in omzuna yaslanmıştı. "Ve senin üzerindeki son parça da kalacak!" diye emretti çizmelerini kastederek. Elini aşağıya doğru kaydırıp seksi bacaklarını kavradı.

"Kuzey..." diye hıçkırdı hissettiği zevkle dili damağı kururken.

Kuzey onun yuvarlak omuzlarını sertçe ısırdı. "Ne istiyorsun?" diye sorduğu sırada erkekliğinin zonklayan geniş başını onun içine hafifçe itti. Ardından işkence çektirircesine geri çekildi. Bu oyun onu da zorluyordu ama umurunda değildi. Kollarındaki kadının ona vereceği zevk için kıvranması, Kuzey'in önceleri görmek için yanıp tutuşmadığı bir şeydi.

"Seni!" diye bağırdı Selin. Elini arkaya atıp onu kalçalarından kendine doğru çekti. "Her şeyden çok istiyorum."

Kuzey'in şakağında kendini tutmakta zorlandığını ortaya seren bir damar atıp duruyordu. "Ne yapmamı istiyorsun?" diye tısladı.

"Bana dokunmanı... Ellerinle, dudaklarınla..." Selin hissettiği kusursuz sertliğe doğru kalçalarını kıvırdı. "Beni sevmeni... Teninle, her şeyinle..."

Kuzey onun son fısıltısını duyduğunda, iri eli dolgun göğsünü avuçladı. Sertçe, kendini bir an bile dizginlemeden sıcaklığına daldığında, diğer elini onun camın üzerindeki eline sardı. Parmakları onunkilerin arasından geçip sıkıca kavrarken, aldığı çıldırmış karşılıkların etkisiyle haykırdı. Bir kez daha kollarında Selin varken tüm kontrolü ellerinden kaydı. İçindeki darbeleri sertleşip hızlanırken, Selin'in kokusundan, teninden ve hissettirdiği enfes duygulardan başka her şey etkisini yitirdi. İlk andan beri onunla ve hisleriyle arasına koymaya çalıştığı buzdan kalkan, artık neredeyse göremeyip bir hayal olduğundan şüpheleneceği kadar incelmişti.

❄

Birbirinden kusursuz saatleri birlikte geçirmişlerdi. Aynı evin içinde, aynı yatakta olmak sanki her şeyi kökünden değiştirmişti. Paylaştıkları anlar, dokunuşlar, bakışlar ve şimdiye dek hiç konuşulmamış sözler, Kuzey'in bambaşka bir istekle dolup taşmasının nedeniydi. Bu iki gün, Selin'i nasıl deli gibi istediğini bir kez daha fark etmişti. Ve o anda arabasını onu evine bırakmak için durdurduğunda, bu durum hiç hoşuna gitmemişti.

"Kuzey!"

"Efendim."

"Bu hafta sonu için teşekkür ederim. Harikaydı!" Başını önüne eğip hemen ardından ona baktı. Çatık kaşlarıyla gözlerinde gördüğü memnuniyetsizliğe bir anlam yüklemeye çalıştı. Acaba Kuzey de ondan ayrılmak istemediği için mi bu durumdaydı? "Umarım senin için de öyledir."

Kuzey onun güzel yüzüne, tek omzuna attığı saçlarına ve tanıştıkları andan beri bir başka parlayan menekşe gözlerine baktı. Sorduğu soruya cevap verme gereği duymazken, içinden sessiz bir küfür fırladı. Bu tavrı kendine miydi, yoksa ona mı, anlayamamıştı. Bildiği tek bir şey vardı; yaşananlar tek bir hafta sonuyla kalmamalıydı. "Bundan sonra her hafta sonunu benimle geçireceksin," diye emretti. Onu sahiplenen yanı, mantığını tamamen yok etmişti sanki. "Hatta hafta içlerini de..."

Selin'in gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Seninle yaşamamı mı istiyorsun?"

Bu fikir Kuzey'in daha da hoşuna gitti. "Neden olmasın? Bence bu hafta sonu fazlasıyla güzeldi. Ve ben her defasında seni bu lanet eve bırakmakla vakit kaybetmek istemiyorum. Ayrıca korumalar zaten senin yanındayken, sürekli taksi ya da kendi arabanı kullanma merakından da vazgeçmeni istiyorum."

"Elinden hiçbir şey gelmeyen bir kadın gibi korumalarla gidip gelmek istemiyorum," dedi Selin bir an bile düşünmeden. "Diğer konuya gelince... Benim bir hayatım var, Kuzey. Bir işim... Yapmam gereken şeyler... En önemlisi de benim burada yaşadığımı düşünen bir ailem var. Bu... Onları çok zor duruma sokar. Üstelik belki benimle sürekli bir arada olmaktan hoşlanmayacaksın."

Kuzey onun itirazlarından nefret ederek homurdandı. "Hoşlandığımı çok iyi anladığını sanıyorum." Az önceki sözlerine sinirlenerek kaşlarını daha çok çattı. "Ailen neden zor durumda kalsın? Bu yanlış bir şey mi?"

"Yanlış değil. Ama çok fazla..." Zorlukla yutkundu. "Seninle yaşamam insanlar tarafından nasıl görülür, bir fikrin var mı?"

Kuzey çenesini sertçe oynatıp onun boynunu haşince kavradı. "Açıkçası... Başkalarının ne düşündüğü umurumda bile değil. Ama sen bunu istemiyorsan, söylemen yeterli!"

"Sadece benim de bir hayatım olduğunu söylemeye çalışıyorum, Kuzey. Senin yanındayken kendimi kaybediyorum sanki."

Kuzey onun dudaklarını öfkeyle kavradı. Söylediği şeyden hoşlanmamıştı. Alt dudağını hoyratça ısırıp, elini saçlarının arasına daldırdı. Dudaklarını onunkilerden hızla kopardığında, Selin'in gözleri kapanmış, solukları kanını kaynatacak kadar sıklaşmıştı. "Senin artık bensiz bir hayatın yok, sarışın!" diye hırladı. Onun bu kendini çekişleri adamı daha çok hırçınlaştırmıştı. "Bunu kafana sok!"

"Ne zamana kadar? Benden bıkana kadar mı?"

"Ben ne kadar sürmesini istersem o kadar!" dediğinde dudaklarından çıkan sözler Selin'den önce kendisini sarstı. Bunun

günün birinde bitebileceği düşüncesi damağında paslı bir tat bırakmıştı. Göğsünün sol tarafındaki baskı artmış, Kuzey yaşadığı bu değişiklikleri bir kez daha hissettiği tutkuya bağlamıştı.

"Sonra konuşuruz, Kuzey," dedi Selin onun kollarından sıyrılarak. Kuzey'in kendisine yine böyle değersizmiş gibi davranması canını yakmıştı. Üstelik bir şey söylemeden direksiyonu kavradığını gördüğünde, çantasını ve paltosunu toparlayıp kapıyı açtı. Tek kelime etmeden arabadan çıktı. Apartmandan içeri girdiği anda, arkasındaki arabanın lastiklerinin yolda çıkardıkları ses kulaklarına dolmuş, Selin'in kalbi bir kez daha tarifsiz bir sıkıntıyla dolup taşmıştı.

❄

Dışarısı karanlıktı. Göz gözü görmüyordu. Devasa çınar ağaçlarının arasındaki bir evin geniş salonunda, yerden yükselen *tak tak* sesinden sonra, heybetli bir siluet köşeyi döndü. Fazlasıyla atik görünen bir adam, ondan gelecek emirleri bekliyordu. Başını hafifçe eğdikten sonra adamın gözlerinin içine baktı. "Emrinizi bekliyorum, efendim," deyip ellerini önünde bağladı.

"Yapılacak şey belli," dedi gözlerinde delirmiş parıltılarla. "Daha önce konuştuğumuz gibi. Bu iş belirlediğimiz tarihte bitmiş olacak. Başarısızlığa tahammülüm olmadığını bilirsin," dedi sertçe.

"Anlaşıldı. Zarfı muhatabına ne zaman ulaştıralım peki?"

"Paketi aldıktan sonra işini bitirmeyi planlıyorum. Eğer bir aksilik çıkmazsa, aynı gün içinde zarf gidecek. Ama öncesinde işin bittiğinden emin olacağım."

"Emredersiniz." Şapkasını takıp eldivenleri giydikten sonra gitmeye hazırlandı. "Sizi en kısa sürede haberdar edeceğim."

"Yerimi bir tek sen biliyorsun," dedi adam imayla. "Diğer tarafa haber uçurduğunu duyarsam, kendine mezar beğenmeye başlarsan iyi edersin."

"Hiç merak etmeyin. Diğer tarafta kimse kalmadı. Ekip dağıldı ve birçoğunun nerede olduğu belli değil. Tabii patronun ve kadınının da..."

"Neyse... Artık umurumda değiller. Bu işi bitirmekten başka bir şeyle ilgilenmiyorum."

"İstediğinizi elde edeceksiniz, efendim," diyen adam her şeyini toparladıktan sonra evden çıktı. Yaptıkları plan apaçıkken, tek seferde halletmesi gerektiğini çok iyi biliyordu.

❄

Günler avuçlarında tutamadığı bir hızla geçip giderken, Kuzey bir yandan işleriyle uğraşıyor, öte yandan Selin'le olan ilişkisine devam ediyordu. O günden sonra genç kadındaki kırgınlığın farkındaydı. Ancak bunu yansıtmamaya çalışarak onu sorgusuzca kabul etmesi Kuzey'in daha çok canını sıkıyordu.

Araştırmaları da devam ediyordu. Akhan hâlâ ortalıkta yoktu. Kadının yeni kimliğini bulabilmek adına bağlantılarını zorluyordu. Söylediğine göre Yılmaz'ı da takip edip evini öğrenmişti. Her türlü pisliğini ortaya dökmeye çalışıyordu.

Kuzey, Selin'in doğum günü için küçük bir organizasyon yapmıştı. Hazar'ın ortak olduğu seçkin gece kulübünün restoran kısmında yer ayırtmıştı. Kuzenlerinden birkaçı orada olacak, hatta Mira'nın doğum yapması üzerine Amerika'ya dönüşünü erteleyen Naz da katılacaktı. Selin bir daha bu konuyu açmamıştı, belli ki Kuzey'in vazgeçtiğini düşünüyordu. Doğum gününe iki hafta kalmışken, planlarıyla ilgili tek kelime etmiyordu.

Kuzey'in dudaklarında arsız bir gülüş belirdi. Selin'in o hafta sonunu onunla geçireceği belliydi. Daha şimdiden gözlerinin önüne yaşayacakları dakikalar dizilirken, genç adam şu birkaç günün işkence gibi geçeceğinden emindi.

Kapısı açılıp Akhan bıkkın bir tavırla içeri girdi. Karşısındaki koltuğa hızla oturup elini saçlarının arasından geçirdi. "Yılmaz ve Pınar'ın bir ilişkisi olduğunu biliyor muydun?" diye sordu lafı uzatmadan.

Kuzey kaşlarını şaşkınlıkla kaldırdı. "Birlikteler mi?"

"Evet. Aynı evde yaşıyorlar. Daha doğrusu Pınar haftanın başında eve girdi, bir daha da çıkmadı. Sen de dememiş miydin davete birlikte katıldılar diye?"

"Yan yanaydılar," dedi Kuzey bir an düşünür gibi. "Acaba Pınar'ın o zamanlar birlikte olduğu herif de Yılmaz mıydı?"

"Bunu ancak Pınar söyleyebilir. Ama benim anlamadığım, eğer öyleyse, Yılmaz neden Selin'in peşinde?"

Kuzey ayağa kalkıp camdan dışarıya baktı. Yılmaz'ın, ona ait olan kadını istiyor olması içini cehennem kadar yakıcı hislerle dolduruyordu. "Burnuma çok pis kokular geliyor," dedi sağduyularına güvenerek. "Bu Yılmaz'ın kim olduğunu derhal öğrenmemiz gerek."

"O zamana kadar Selin'i ondan uzak tutsan iyi edersin. Adamın neyin nesi olduğunu bilmeden birlikte iş yapmaya falan kalkmasın."

"Hafta sonu bu konuyu onunla konuşacağım."

Asistanı panikle içeri girdiğinde Kuzey şaşkınlıkla ona baktı. "Kuzey Bey!" dedi kadın telaşla. "Haberleri gördünüz mü?"

Henüz sabahın körüydü ve hiçbir yere bakma şansı olmamıştı. "Ne haberi?"

"Sizinle ilgili çıkan haber!"

Adamın dudaklarından sert bir küfür çıktı. "Yine mi? Lanet olsun!" Asistanının uzattığı gazeteyi hışımla çekip aldı. Ön sayfadaki kocaman haber başlığı beyninin içinde gürültüyle yankılandı. "Bu saçmalık da neyin nesi?" diye kükrerken, gördüklerine inanamamıştı.

"Ne yazıyor?" Akhan yerinden kalkıp gazeteye baktı ve şaşkınlıkla haberin tamamını okudu. "Yok artık!"

Kuzey haberi detaylıca inceledikten sonra, gazeteyi masanın üzerine fırlatıp asistanına bağırdı. "Haberi yapanı hemen bul ve görüşme ayarla!"

"Yanınıza gelmeden gazeteyi aradım, Kuzey Bey. Ama bir türlü ulaşamadım. Haberi geri çekme şansımız zaten yok."

Kuzey elini sinirle saçlarının arasından geçirdi. "Gazeteye dava açılsın. O gazeteciyi bulmadan da gözüme görünme!"

Kadın koşarak odadan çıktığında eliyle alnını ovuşturdu.

"Haber doğru değil herhalde?"

Akhan'ın sorusuyla ateş saçan bakışlarını ona dikti. Gözlerinin önünde gazetede kapkalın harflerle yazılmış cümle belirdi. ***Ünlü avukat Kuzey Doğan ve gizemli sevgilisi bebek mi bekliyor?*** diye başlayan haberde Selin'le ikisinin gizlice çekilmiş onlarca karesi vardı. Masadaki gazeteyi alıp yeniden baktı. Davetten ayrı ayrı çıkışları, sonrasında Kuzey'in onun peşinden gidip taksiyi durduruşu, kavga edişleri, onu kendi arabasına bindirip evine götürüşü... Hepsi fotoğraflanmıştı. İlişkilerinin ne zamandan beri devam ettiği bilgisi vardı. Bu da yetmezmiş gibi, davetin ertesi günü Selin'in jinekologa muayene olduğu bile yazılmıştı. Bunu takip eden günlerde Selin'in tekrar aynı hastaneye gittiği görüntülenmiş, Kuzey bundan haberdar olmadığı için şaşırmıştı. Bu kadar kısa sürede hamile kalması elbette imkânsızdı. Üstelik Selin'in söylediğine göre, onun durumu için bu zaten olanaksızdı. Tüm bedenine yayılan şüphe, bir yılanın zehrinden farksızdı. Gözlerini kapatıp açtı. Zihnindeki fırtına tüm şiddetiyle uğuldarken camdan dışarıya baktı. "Elbette doğru değil!" dedi sertçe.

İlişkilerinin ekim ayından beri sürdüğü yazılmıştı. Ancak bunun bilinmeyen bir geçmişi de olabileceği söyleniyordu. Artık aralık ayındaydılar ve bu durum yazılanları mümkün kılıyordu. İlk kez yalnızca iki hafta önce seviştiklerinden, nereden haberleri olacaktı? Yalan haberi yapan gazeteciye haddini bildirmeyi kafasına koyarken, Selin'le ilgili duyduğu şüpheyi yok saydı. "O gazete bunun bedelini ödeyecek!" dedi öfkeyle. Tam Selin'i aramak için masasına döndüğü sırada telefonu çaldı. Gizli numaradan arandığını gördüğünde kaşları iyice çatıldı. "Efendim!" diye yanıtladığında duyduğu ses, tahminlerinin çok dışındaydı.

"Ben, Barut..." dedi adam tok sesiyle. "Çok vaktim yok."

Arayan kişi, bir zamanlar annesinin yardım edip evlat edinilmesini sağladığı küçük çocuktu. "Her şey yolunda mı?" diye sordu Kuzey. Uzun zamandır onun sesini duymuyordu.

"Yurt dışındayım. Durumum pek sağlam değil. O yüzden söyleyeceklerimi dikkatle dinle, Kuzey."

"Bana böyle gizli görev ayakları yapma, Barut!" diye hırladı. Yıllar önce onun ne iş yaptığını öğrenmişti. Barut böyle gizli aramalar yaptığında, gerçek ismini dile getirmesini asla istemezdi.

"Görevim seni ilgilendirmez. Ama söyleyeceklerimin ilgilendirdiğine eminim." Sıkıntılı bir soluk aldı. "Telefonda detay veremem. Sadece korumalarını arttır, Kuzey. Ve lütfen dikkatli ol."

"Korumalarımı mı arttırayım? Neler oluyor?"

Barut çok vakti olmadığı için yalnızca birkaç bilgi verdi. "Haftalar önce üzerine süren araba... Rastlantı değildi. Ve geçen yılbaşı yaşanan kaza... Kesinlikle gerçek değildi."

"Bunu zaten biliyorum. Bana elimde olmayan bir bilgi ver. Hem sen nereden öğrendin bunları?"

Adam sert bir küfür edip homurdandı. "Bu işi kurcalayacağını bilmem gerekirdi." Tam devam edecekken, Kuzey'in onunla konuşmalarında defalarca şahit olduğu birkaç el silah sesi duyuldu. Fazlasıyla yakındı ve Barut'un koştuğu hızlanan soluklarından anlaşılıyordu. "Siktir!" diye kükredi adam vahşi bir sesle. "Gitmem gerek! Söylediklerimi yap! Ve Kuzey..." Tavrı bu kez gerçek bir kardeş gibiydi. Kendi pişmanlığının yükünün ses tonundan hissedildiğinin farkında değildi. "Hayatındaki o kadını sakın korunmasız bırakma. Onu biliyorlar. Bu dediğimi sakın unutma!"

Hat ansızın kesildiğinde Kuzey'in kalbi göğsünü sertçe dövmeye başladı. "Kahretsin!" diye gürleyip, telefonunda kayıtlı olan Barut'un numarasını çevirdi. *"Aradığınız numara kullanılmamaktadır,"* diyen bant kaydını duyduğu anda kenardaki paltosunu aldı. Akhan da peşinden geliyordu. Hışımla asansöre binip Selin'in numarasını çevirdi fakat saniyeler geçtiği halde açılmadı. Telefonu kulağından çekip yeniden arayacağı sırada avucunun içindeki cihaz titremeye başladı. Arayanın Selin'i koruması için görevlendirdiği adamlardan biri olduğunu gördüğünde, yabancısı olduğu bir duygu boğazına kadar tırmanmıştı. Telefonu açar açmaz "Selin iyi mi?" diye sordu gazap dolu sesiyle.

"Kuzey Bey... Biz... Karakola gidiyoruz, efendim" dedi karşısındaki adam. "Selin Hanım'ın ofisinde bir saldırı oldu. İfade verecek."

Kuzey gözlerini kapattı. Elini göğsünün sol tarafına bastırdı. Yüzü hissettiği sızıyla buruşmuş, nabzının hızı neredeyse soluğunu kesmişti. "Saldırı mı?" diye sorarken ifadesi daha önce kimsenin şahit olmadığı kadar sertleşmişti. "Kime saldırıldı?" dediğinde gelecek yanıta kendini hazırlamıştı ancak bu, üzerinde yarattığı sarsıcı etkiyi bir türlü hafifletememişti.

❄

Emniyetin kapısından bir fırtına gibi girdiğinde, Selin'in yerini bulması çok vaktini almadı. Onun dağılmış bir halde başkomiserin odasında ifade vermek için beklediğini gördüğünde zorlukla yutkundu. "Selin?" diyerek sessizce odaya adımını attı. Haberi aldığı anda tüm bağlantılarını kullanarak Selin'in rahat bir yere alınmasını sağlamıştı. Başkomiser eski bir arkadaşı olduğundan dediği ikiletilmemiş, Selin her zamanki prosedürden uzakta kalmıştı.

"Kuzey!" dedi genç kadın telaşla ayağa kalkarken.

Kuzey ona doğru hızlandı. Ancak kollarına atılan narin bedeni hissettiği anda gözleri kapandı. Burnunu saçlarına dayadığında kokusu ansızın içine sızdı. Onun vücudundaki titreyişi hissedebiliyor, elleri istemsizce sırtında, saçlarında dolanıyordu. "İyi misin?" dedi onu kendinden uzaklaştırıp yüzünü avuçlarının arasına alırken. Bakışları incelercesine her yerinde gezinirken, sapasağlam göründüğü için şükrediyordu.

"İyiyim. Bir şeyim yok. Küçük bir olaydı zaten. Abartılacak bir durum değil. Gerçekten!"

Onun yaşadığı şeyi anlamsızca geçiştirmesiyle alnını alnına dayadı. Ellerini sıkıca tutup dudaklarına bastırdı. Bir eli saçlarının arasına dalarken dudaklarını onun eline sürtmüş, fakat aniden gördüğü izle gözleri önüne çıkan her şeyi parçalayacak kadar kararmıştı. "Bu... Ne zaman oldu?" diye sordu kıyamet gibi sesiyle. Gözlerini onun bileğindeki parmak izlerinden alamıyordu.

Benliğindeki boğucu hisler her yanını kaplıyor, Kuzey kabul etmeyi reddetse de yabancı olduğu korku onu ele geçiriyordu.

"Ben... Farkında değildim," dedi Selin şaşkınlıkla. Muhtemelen adamla yaşadığı boğuşma sırasında olmuştu.

Kuzey ağzını açıp bir şeyler söyleyeceği sırada içeri giren kalabalıkla duraksadı. Arkadaşı olan başkomiser birkaç polisle yanlarındaydı. O andan sonra her şey ışık hızından farksızdı. Selin ifadesini verdikten sonra, Kuzey onu Emine'yle dışarıda oturmaya ikna etmişti. Bundan sonrasını kendisi halledecekti.

Saatler geçip gittikten sonra, karakoldaki süreç bitmek üzereydi. Camekân ofisten dışarı baktı. Selin, Emine'yle birlikte bir köşede oturuyor, fazlasıyla sarsılmış görünüyordu. Kuzey polislerden aldığı bilgilere inanamıyor, Selin'in ofisinde çekilen olay yeri fotoğrafları gözlerinin önünden gitmiyordu. Her taraf darmadağındı. Gelen kişinin ise hırsız olmadığı aşikârdı. Selin, ofise girdiğinde adamı karşısında bulmuştu. Adam elindeki küçük bir bez parçasıyla onun ağzını tıkamaya çalışmış fakat Selin direnip çığlık atınca başaramamıştı. O sırada aralarında küçük bir arbede yaşanmış, ofisin kapısındaki korumaların içeri girmesiyle adam yangın merdiveninden hızla kaçmıştı. Korumalardan biri Selin'le ilgilenirken, diğeri adamı takip etmiş ancak elinden kaçırmıştı. Yüzündeki maske sebebiyle de eşkâlini belirtememişlerdi.

Kuzey başkomisere her şeyden haberdar olmak istediğini söyledikten sonra gitmeye hazırdılar. Selin'in yanına hızlı adımlarla gelen adamı gördüğünde çenesini sertçe sıkmış, ellerini yumruk yapmıştı. Onun yine burada olduğuna inanmıyordu. Adama haddini bildirmek için deliriyor ancak bugün olan bitenden sonra bunun zamanı olmadığını biliyordu.

Selin, Yılmaz karşılarında belirdiğinde ne yapacağını şaşırdı. Geçen günden sonra Kuzey'le aralarında tartışma çıkmasını istemiyordu. Ancak Yılmaz buraya geldikleri sırada Selin'in telefonunu aramış, Emine yanıtladığı için de nerede olduklarını söylemişti. Bu sabah arkadaşıyla birlikte kahvaltı etmek için sözleşmişlerdi. Emine, Selin'in ofisine geldiğinde, merdivenlerden

çıkarken onun çığlıklarını duymuş ve korumaların arkasından hızla yanına koşmuştu. Polise haber veren de Emine olmuştu. O her anında yanındayken, Selin Yılmaz'la ilgili konuda ona kızmak istese de başaramıyor, onun son olanlardan haberi olmadığını biliyordu. Yılmaz'la birkaç saniye konuştuktan sonra, Kuzey'in kızgın bakışlarını üzerinde hissederek onun yanına gitti.

Kuzey onun yanına geldiğini gördüğünde ayağa kalkıp elini kavradı. "Buradaki işimiz bitti. Gidiyoruz," diye fısıldayıp, içindeki patlamaya hazır öfkeyi dizginlemeye çalıştı. "Sürecin her aşamasından haberdar olmak istiyorum," dedi başkomisere. Birkaç dakika sonra emniyetten çıkmışlardı.

Emine'nin dediğine göre, onlar içerideyken Yılmaz, Selin'i daha sonra arayacağını söyleyerek karakoldan ayrılmıştı. Bu durum Kuzey'in hiç hoşuna gitmemişti.

Emine kendi evine giderken, onlar da yarım saat kadar sonra Kuzey'in evine varmışlardı. Selin eve girerken fazlasıyla yorgun görünüyordu. Genç adam onu yatak odasına çıkardığında, uyku neredeyse gözlerinden akıyordu. Saat daha erkendi ancak anlaşılan yaşadıkları yüzünden bitkin düşmüştü.

Onu yatağa yatırıp üzerini örttükten sonra dudaklarını alnına bastırdı. Bu olay yaşanmadan hemen önce gazetede gördüklerini hâlâ onunla konuşmamıştı. Ancak saçma bir zamandı. Selin dinlenip toparlanırken, Kuzey o konuyu da halledecek, geriye herhangi bir pürüz kalmayacaktı. "İyi misin?" diye sordu dudaklarında hafif bir gülümsemeyle.

"Hı hı... Sadece sersem gibiyim."

"Biraz uyu. Ben buradayım. Adamlara yiyecek bir şeyler aldıracağım."

Selin başını hafifçe salladı. "Kuzey!" dedi onun iri ellerini narin avuçlarıyla sararak. Hemen sonra erkeksi avucuna yanağını yasladı. Gözleri kapanmıştı, sanki ellerinde tuttuğu sıcaklık tüm hayatıydı. "Bugün... Yanımda olduğun için teşekkür ederim," diye fısıldayıp, adamın avucunun içine kalbinden kopup gelen enfes bir öpücük bıraktı.

Kuzey onun bu hareketiyle boğuk bir sesle inledi. Gözlerini kapatarak burnunu şakağına yasladı. Bir eli saçlarının

arasındaydı, diğeri kolundaki gözünü bir türlü alamadığı parmak izlerini okşuyordu. "Nerede olabilirim?" diye sordu boğuk sesiyle. Boğazındaki kocaman, kupkuru düğüm yutamayacağı kadar büyümüştü. Elleri bir şeyleri yok etme ihtiyacıyla sızlarken, dudaklarından set çekmediği sözler döküldü. "Sen uzun zamandır hayatımın merkezindeyken, başka bir yerde olmam imkânsız, sarışın. Görmüyor musun?" derken mantığını çoktan bir kutuya kilitlemiş, kalbinin esaretinde hareket ettiğini artık inkâr edemez hale gelmişti.

❄

Aşağıya inip adamlarla konuştuktan sonra, arabasının torpidosunda saklı duran purolarından birini aldı. Selin yukarıda uyuyordu. Kuzey'inse gözlerinin önünde onun bileğindeki iz vardı. Bir adamın zarar vermek amacıyla ona dokunduğunu düşünmek, içindeki vahşi canavarın kafesini çoktan açmıştı. Kuzey bir şekilde buna sebep olan kişiyi bulacağını biliyor, bu uğurda canını dişine takacağından şüphe duymuyordu.

Purosunu yakıp bahçeye çıktığında bakışlarını karşısındaki kar manzarasına odakladı. Tam o sırada telefonu çalmış, ekranda Akhan'ın ismi çıkmıştı. "Efendim!" dedi bıkkın bir tavırla. O anda aklı yalnızca Selin'deyken, peşinde oldukları kimliği belirsiz kadınla ilgili bir şey duymak istemiyordu.

"Emniyetteyim," diyen Akhan derin bir nefes aldı. "Siz çıktıktan sonra geri döndüm."

"Neden? Bir şey mi oldu?"

"Oradayken de olmuştu. Ama Selin'in yanında söylemek istemedim." Canı sıkkın bir şekilde ofladı. "Kuzey..." dedi nasıl söyleyeceğini bilemeyerek.

Kuzey tahammülsüzce emretti. "Konuş artık, Akhan! Şu anda hiçbir şeye sabrım yok."

"Selin'in ofisine giren adamın onun ağzına dayamaya çalıştığı bez parçasında yabancı bir maddeye rastlandı," dedi tek solukta.

Kuzey ansızın duraksadı. Dudağına götürdüğü puro öylece havada kaldı. Yaptığı iş nedeniyle birçok pisliğe şahit olmuş, türlü olaylara bulaşmıştı. Onun neden bahsettiğinin farkında olsa da, bu kez hedefin Selin olduğunu bilmek içinin cehennem

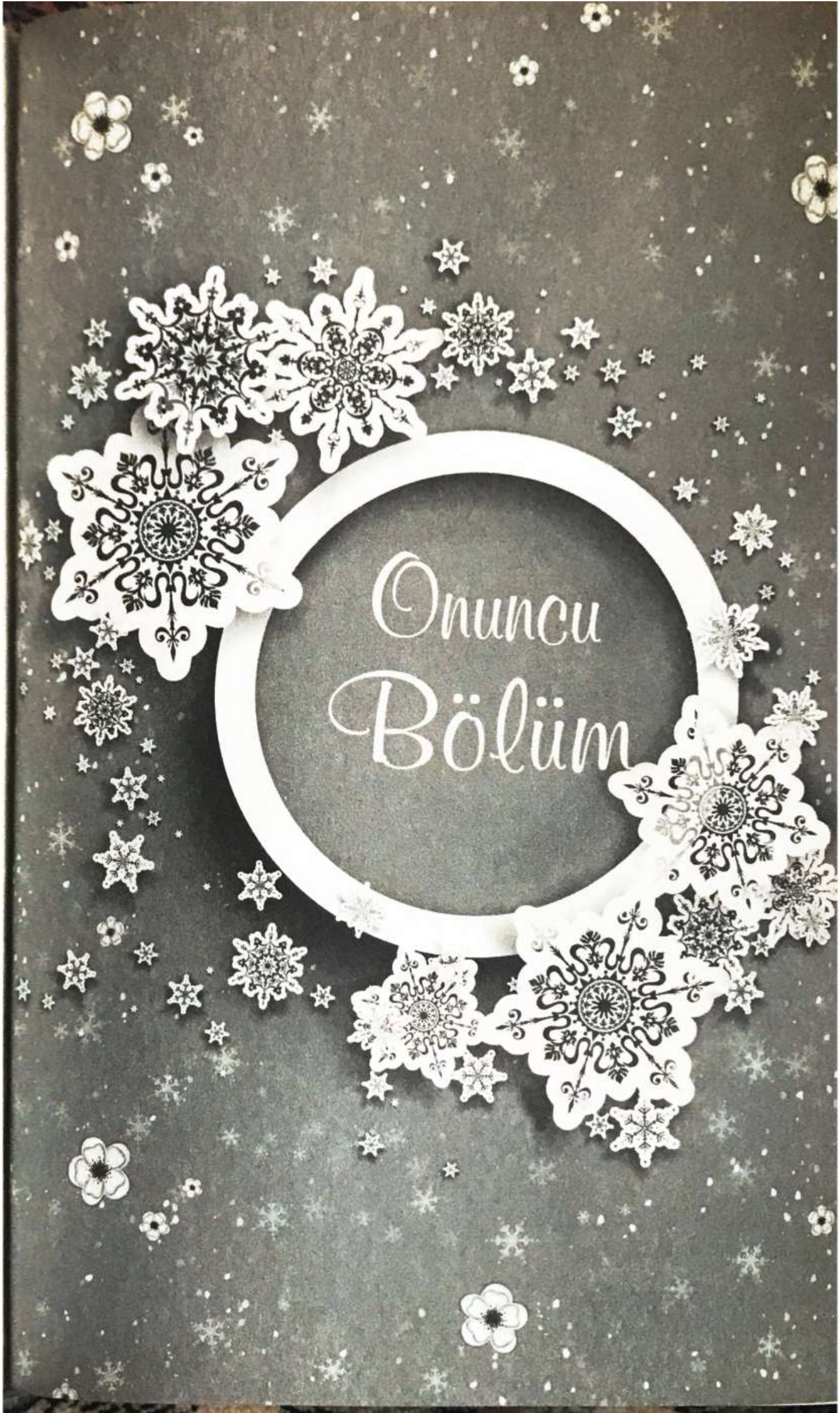
gibi bir öfkeyle dolup taşmasına neden olmuştu. "Kloroform mu?" dedi çatallaşan sesiyle. Bu tarz olaylarda kullanılan maddeleri çok iyi biliyordu.

"Hayır. Daha güçlü bir şey... Laboratuarda inceleyip bilgi verecekler."

Kuzey elindeki puroyu yere atıp ayaklarının altında sertçe ezdi. "Beni haberdar et," derken, beyni neredeyse infilak edecekti.

"Kuzey! Kendine yüklenme. Bulacağız bir şekilde adamı."

Akhan'ı daha fazla dinlemeye dayanamayarak telefonu hızla kapattı. Ellerini kapının önündeki tırabzanlara yaslayıp başını eğerek derin soluklar aldı. Nefesi hızlanıp neredeyse boğulacak kadar tıkandığında duruşunu dikleştirdi. Arkasına döndü fakat bir şeylerden hıncını almalıydı. Yumruğunu ahşap sütuna geçirip bağırdı. "Lanet olsun!" diye kükreyip önüne çıkan sandalyeye sert bir tekme savururken, tıpkı o eşya gibi içinde de bir şeyler paramparça oluyordu. Birileri Selin'i bayıltmak istemişti. Eğer başarılı olsaydı neler yapabileceğini düşündükçe, her yeri ateşe verip talan etmek istiyordu. "Siktir!" diye gürledi kalbini tutarken. Gözlerinin önünden Selin'in başına gelebileceklerin hayalî görüntülerini kovamıyordu. Bu görüntülerde birileri ona dokunuyor, canını yakıyor, hatta daha da ileri giderek canını alıyordu. Kuzey bunu düşünen beynini yerinden çıkarıp atamadığı için geberiyordu. "Kahretsin lan!" diye haykırdı bir kez daha. İki elini tam karşısına yaslayıp başını birkaç kez duvara vurdu. Ne yaparsa yapsın, içinin soğumayacağını anlıyordu. Düzeni, iradesi, bildikleri bir depreme tutulmuş gibi altüst olurken, Kuzey'in o zamana kadarki bütün ezberleri bozuluyordu. Selin tıpkı ofisinde olduğu gibi, hayatının da tam ortasına düşmüştü. Yaptığı her şeyle adamı büyülemiş, bakışları, gülüşü, öpüşü ve tutkulu dokunuşları Kuzey'in dünyasını temelinden sarsmıştı. Ve şimdi yıkılıp ters yüz olan hayatının enkazının altındaydı... Duygularının önündeki perde ansızın açılırken, kalbi asla izini sürmediği bir oyun oynamaya başlamıştı.

Onuncu
Bölüm

Uykudan yeni kalkmış olmasının etkisiyle dağılan koyu renk, gür saçlar... Geniş, parmak uçlarını okşama arzusuyla sızlatan omuzlar... Çırılçıplak, her hareketinde dalgalanan kaslarla bezeli devasa bir sırt... Ve rahat kot pantolonunun enfes şekilde sardığı güçlü kalçalar... Bir kadın uyandığı anda, camın önünde durup elindeki kahveyi yudumlayan böyle bir siluet görürse, bunun gerçek olmadığını düşünmesi doğaldı. Selin de pek istisna sayılmazdı. Yumuşacık yatağın içinde doğrulup gülümserken, "Sanırım rüyadayım," diye mırıldandı.

Kuzey endişeli bakışlarla ona dönüp, elindeki fincanı şifonyerin üzerine bıraktı. "İyi misin?" diye sordu çatık kaşları gri bakışlarını örterken. Hızlı adımlarla yanına gelip yatağın kenarına oturdu. Onun uyku mahmuru güzelliğine bakarken, Selin kollarına sokuldu. Genç adam bir an bile beklemeden onu sardı. Bütün gece gözünü kırpmamıştı. Saatlerce onun uyumasını izlemiş, zihninde işittiği gerçeğin yankıları varken, olayı nasıl çözeceğini düşünmekten başka bir şey yapamamıştı. Üstelik korumalar konusunda daha sıkı davranmadığı için delicesine pişmandı. Kesinlikle sayıyı arttırmalı, Selin'in her an korunmasını sağlamalıydı.

"İyiyim, Kuzey. Merak etme, porselen bebek değilim. Bir şeyim yok."

"Olabilirdi," dedi Kuzey onu daha sıkı sararken. Bunun düşüncesi bile felaketten farksızdı. Gözlerini kapattı. Boynunda onun dudaklarını hissettiğinde içindeki sıkışma artarken saçlarının arasına küçük bir öpücük bıraktı.

"Ama olmadı. Muhtemelen yalnızca profesyonel bir hırsızdı. Lütfen artık bu konuyu geride bırakabilir miyiz, sevgilim?"

Duyduğu tek sözcükle hissettiği boğucu fırtına geri çekildi. Dudaklarında arsız bir kıvrım belirdiğinde alnını onunkine

yasladı. "Ne dedin sen?" diye fısıldadı aralanmış dudaklarına doğru. Küçük, narin yüzünü ellerinin arasına aldı. "Söyle!"

"Sevgilim dedim." Selin onun gerginliğini almak istercesine cilveyle konuştu. "Yanlış mı yapmışım yoksa?" dedi gözlerini sahte bir şaşkınlıkla açarak.

Genç adamın bakışları asla azalmayan bir tutkuyla kararırken, onun dudaklarından ufak bir öpücük çaldı. Hemen sonra bir kez daha öptü. Ancak bu da yeterli gelmeyince dudaklarını doyumsuzca kavradı. Dilini onun aralanmaya çoktan hazır olan kışkırtıcı ağzına kaydırdı. Selin bir uyuşturucudan farksızdı ve Kuzey onu ne kadar öperse, yoksunluğu o kadar artıyordu. Sanki bu tada, bu tene bağımlı olmuştu. Genç kadın inleyerek kollarını onun boynuna doladı ve vahşi bir kedi gibi kucağına tırmandı. Verdiği aceleci karşılıklar, onun da en az Kuzey kadar yoldan çıktığının kanıtıydı. Komodinden gelen telefon sesiyle birbirlerinden ayrıldıklarında, Selin başını soluk soluğa onun boynuna yasladı.

"Bu telefonları yok edeceğim!" diye homurdandı Kuzey. Arzularının zirveye ulaştığı her an bu sesi duymaktan bıkmıştı. "En münasebetsiz zamanlarda çalmayı başarıyor."

Selin kıkırdayarak onun kucağından indi ve telefonuna uzandı. Ekranda annesinin ismini gördüğünde gülümseyerek yanıtladı. "Günaydın, anneciğim," dedi özlemle. Fakat karşısındaki kızgın ses, alışık olduğundan farklıydı.

"Hiç aydın bir gün değil, Selin! Evinin önündeyiz. Kapıyı çalıyoruz, kimse açmıyor. Leyla'yı aradım, o da yok. Kızımızın gazetelerde çıkan boy boy fotoğrafları yetmiyormuş gibi, kendisini sabahın bu saatinde evde de bulamıyoruz."

"Ne fotoğrafı, ne gazetesi, anne? Ne diyorsun?"

"Gazetede hakkında çıkan haberden bahsediyorum, Selin. Kuzey'in sevgilisi olduğun ve bebek beklediğinizle ilgili haber!" Kadının sesi daha da soğuklaştı. "Baban çok kızgın! Neredeysen hemen buraya gel!"

Kuzey onun gazete haberini duyduğu anda şoka girdiğini açılan dudaklarından ve titreyen çenesinden anladı. Bu iş artık

çığırından çıkmıştı, her şeyi yeniden kontrolüne almalıydı. Onun elindeki telefonu çekip kulağına götürdüğünde, bakışlarını yüzünden ayırmadı. "Merhaba, Feray Hanım," dedi daha önce tanışmış olduğu kadına. "Ben Kuzey..."

Kadın bir an şaşırmışsa da bozuntuya vermedi. "Merhaba, Kuzey... Selin senin yanında mıydı?"

"Evet," dedi Kuzey taviz vermeyen sesiyle. "Dün Selin'in ofisinde bazı talihsizlikler oldu."

"Ne oldu?" diye sordu telaşla.

"Küçük bir hırsızlık olayı," diyerek geçiştirdi. Olan biten hâlâ netleşmemişken, kimseye laf anlatacak değildi. "Selin o yüzden şu anda benim evimde. İzin verirseniz, sizi şoförüme aldırayım. Gazetedeki haberi de buraya geldiğinizde konuşuruz."

"Pekâlâ! Bekliyoruz."

Kuzey telefonu kapatıp yeniden Selin'in avucuna bıraktı. "Şoföre onları almasını söyleyeceğim. Onlar gelmeden konuşmamız gerek," deyip alnından hafifçe öptü. Dakikalar sonra aşağıya inmiş, adamlara talimatlarını sıralamıştı.

Yeniden yukarı çıktığında, Selin telefonunda bir şeyler okuyordu. Yanına oturduğunda onun internetteki habere baktığını gördü. "Okudun mu?" dedi elini sıkıntıyla saçlarının arasından geçirerek.

Genç kadın telefonunu bir köşeye fırlatıp elini dudaklarının üzerine kapattı. "Ben... Buna inanamıyorum. Ne yapacağız?" dedi panikle.

Kuzey sıkıntılı bir nefes aldı. Asistanından haber çıkmadığına göre, gazeteciye henüz ulaşamamıştı. "Şimdilik bir şey yapmayacağız. Gazeteye dava açılacak. Annenlere de haberin doğru olmadığını söyleyeceğiz." Aklı o gün hastanede yaptıkları konuşmaya giderken gözlerini kıstı. "Bunun bir süre sonra doğru olma ihtimali yok, değil mi?" diye sordu kendini tutamayarak. İçindeki şüpheden kolayca kurtulması imkânsızdı.

Selin yataktan hışımla kalkarak öfke saçan bakışlarını ona dikti. "Sana olamayacağını söylemiştim, Kuzey!" diye bağırdı sinirle. Başına gelenlere inanamıyor, dün yaşadıkları yetmiyormuş

gibi bir de bu haber saçmalığıyla uğraşıyordu. Üstelik Kuzey'in sanki ona inanmıyormuş gibi bakması sinirini bozuyor, neden koşulsuzca güvenmediğini anlayamıyordu. Adamın herhangi bir şey söylemesine izin vermeden banyoya girdi. Bakışları aynadaki aksini bulduğunda yüzünü ovuşturdu. Reglini düzenlemek için kullandığı doğum kontrol haplarını bazen içmeyi unuttuğundan gerçekten bir risk olup olmadığını merak etmiş, o günkü muayeneden sonra dayanamayıp bir kez de yalnız gitmişti. Tehlike yoktu ama Selin buna sevinemiyordu. Kuzey'e ait olup, dünyaya ondan bir parça getirmenin düşüncesi içine sızmıştı, genç kadın bu hayale kapılıp gidiyordu. Ne yapacağını bilemezken içinden bir ses her şeyin sarpa sarmaya başladığını fısıldıyor, Selin bu histen kurtulmayı bir türlü başaramıyordu.

❄

"Hoş geldiniz."

Kuzey kendinden emin duruşunu koruyarak yaşlı çifti kapının önünde karşıladı. Ahmet Bey evin etrafındaki koruma ordusunu gördüğünde memnuniyetsizce kaşlarını çatmıştı. Ancak Kuzey'in aklında dünkü olayın daha öncekilerle bağlantılı olabileceği varken, Selin'in babasının düşüncelerini umursamadı.

"Hoş bulduk demek isterdim," dedi Ahmet kızına bir kez bile bakmadan. Kuzey'le tokalaşıp içeri girdi. Kısa bir selamlaşmanın ardından salona geçtiler. Selin'in tavırları, bu eve ilk kez gelmiş gibi değildi. Hoş, buraya girerken çekilmiş fotoğrafından sonra, kaçıncı olduğunu Allah bilirdi. Dişlerini öfkeyle sıkarak ona baktı. Sapsarı saçları, annesinin kopyası olan bakışlarıyla kollarında büyüttüğü nazlı kızıydı. Geceleri uyuyuşunu izler, ona sahip olabildiği için kendini şanslı sayardı. Ancak şimdi o kız, sert bakışlı bir adamın yanında gerçek bir kadın gibi duruyordu. Belli etmediğini düşündüğü anlarda Kuzey'den gözlerini alamıyor, her hareketini takip ederek hislerini tam anlamıyla ortaya seriyordu. Aylar önceki yemekte Kuzey'den hoşlanmıştı. Fakat gazetedeki hamilelik haberini elbette sineye çekemiyor, adamın niyetini öğrenmek için biraz zorlamak gerektiğine inanıyordu.

Selin sıkıntıyla saçlarını kulağının arkasına attığında, Ahmet onun bileğindeki koyulaşmış izleri gördü. Hızla yerinden fırlayıp, kolunu incitmemeye çalışarak tuttu. "Koluna ne oldu?" dedi sesinin boğuklaşmasına engel olamayarak.

Selin'in çenesi hafifçe titredi. "Dün... Ofiste küçük bir olay yaşandı," dedikten sonra Kuzey'le birlikte olanları anlattılar.

Ahmet ve Feray fazlasıyla sarsılmışlardı. Kızlarının başına gelene inanamıyor, onun iyi olması için bugüne kadar her şeyi yapmışken, şimdi yaşadıklarını sindiremiyorlardı.

"O ofiste çalışmayacaksın!" dedi Ahmet itiraza yer bırakmayan bir tonlamayla. "O evde de oturmayacaksın artık. Yeter bu kendi ayaklarının üzerinde durma tribi! Çok daha güvenli bir evde oturmanı sağlayamıyormuşuz gibi, saçma sapan bir apartman dairesinde yaşamayacaksın!" Bir an düşünüp kaşlarını çattı. "Bu İstanbul sevdasına da bir son vermenin zamanı geldi. Artık dizimizin dibinde çalışman hepimiz için en iyisi. Anlaşılan seni fazla başıboş bırakmışız," dedi gazetede yazanları ima ederek. Kuzey'in bakışlarının sertleştiğini gördüğünde, onun neler hissettiğini çözmeye çalıştı.

"Başıboş bırakmaktan kastınız gazetede okuduklarınızsa, yanılıyorsunuz, Ahmet Bey," dedi Kuzey çenesini sıkarak. Onları yargılamasına izin verecek değildi.

"Öyle mi? O halde açıklamak ister misiniz?" Kızına döndü kızgınca. "İkiniz de!"

"Haber başlı başına yalan, baba!" dedi Selin üzüntüyle. "Ben yalnızca rutin randevum için gitmiştim hastaneye. Kendi kendilerine uydurmuşlar."

Kuzey onun sözleriyle daha çok sinirlendiğini hissetti. "Haber başlı başına yalan falan değil!" dedi dişlerinin arasından hiddetle. "Bir ilişkimiz olduğu doğru." Neden bu tepkiyi verdiğini bilmese de, onun yaşadıklarını gizlemesine katlanamıyordu. Zihninde can bulan hayallere engel olamazken, Selin'in bunu önemsizleştirmesi onu çıldırtıyordu.

"Demek öyle..." dedi Ahmet ne düşüneceğini bilemeden. Kuzey'in kızına sinirlendiğini gördüğünde, tepki vermeye

hazırlanmıştı. Ancak adamın dudaklarından dökülenler onu şaşırtmış, ilişkilerini gerçek bir erkek gibi kabullenmesinden hoşlanmıştı. Elbette bunu onunla paylaşmayacaktı. "Fahriye!" dediği anda karısının gözleri kocaman açıldı. Kuzey'in kaşlarını çatarak anlam vermeye çalıştığını fark ettiğinde hızla toparladı. "Aman, canım! Feray!" dedi şakaya vurmaya çalışarak. "Bir kahve yapın da içelim. Kuzey'le yalnız konuşmak istediğim şeyler var." Onların Selin'le mutfağa ilerlediklerini gördüğünde gözlerini kıstı. "Bu kız beni dert sahibi yaptı. İsimleri bile karıştırır oldum," diye kıvırdı Kuzey'in bunu kurcalamayacağını düşünerek.

"Dert sahibi olmanızı gerektirecek bir durum yok," dedi Kuzey dikkatini yalnızca bu konuya vererek. Adamın sözleri sabrını zorluyordu.

"Sana göre hava hoş!" Ahmet homurdanarak ona baktı. "Ama ben kızımın yabancı bir adamın evinde kalmasını kabul edecek kadar geniş bir adam değilim."

"Kızınız sizi utandıracak bir şey yapmıyor."

"Hadi ya!" Parmaklarını koltuğun kenarına vurdu. "Senin evine girip çıkarken çekilmiş fotoğrafları var. Daha da önemlisi, ortada bir hamilelik haberi var. Hadi hamilelik falan hikâye! Peki, o burada kaldığında kardeş kardeş oturduğunuzu söyleyebilir misin? Gözüme hiç öyle bir adam gibi görünmüyorsun. Kızıma bakışlarını görüyorum ve bu benim sinirimi bozuyor, Kuzey Doğan."

"Hakkımda ne düşündüğünüzle ilgilenmiyorum. Kızınızı asla kardeş gibi görmediğimden de emin olabilirsiniz," dedi Kuzey dişlerini sıkarak arsızca. "Bir ilişkimiz olduğunu da zaten inkâr etmiyorum."

"İnkâr etsen de her şey apaçık ortada! Ama bundan sonra o rahatlık bitti!"

Kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsunuz?"

"Bundan sonra edepli zamanlarda, benim iznim dâhilinde görüşürsünüz demek istiyorum. Tabii ben Selin'in İstanbul'da kalmaya devam etmesine izin verirsem."

Kuzey duyduklarıyla çıldırdığını hissetti. "Hangi devirde olduğumuzun farkında değilsiniz sanırım."

"Gayet farkındayım. İstersek uzay çağında olalım, umurumda değil." Kararlı bir tavırla duruşunu dikleştirdi. "Ben bir babayım. Kızımı korumamdan daha doğal bir şey olamaz. Kendini benim yerime koy. Senin bir kızın olsaydı, tanımadığın bir herifin ona bu kadar yakın olmasına, bir de buna sıradan bir tavırla ilişki demesine izin verir miydin?"

Kuzey bir an düşündü. Aklına gelenlerle elleri bir şeyleri yumruklama ihtiyacıyla sızlıyordu. Ancak gözlerinin önünde sarışın, menekşe gözlü küçük bir kız çocuğunun belirmesi benliğini bir deprem gibi sarsıyor, şimdiye dek asla hissetmediği duygular etrafına yakıcı bir çember örerek onu çaresiz bırakıyordu. "Kızınız benim için önemli," dedi kendini o görüntülerden hızla koparark. "Ona zarar vermek gibi bir niyetim yok."

"Niyetinin ne olduğunu göreceğiz," dedi Ahmet onun yaşadığı karmaşayı bakışlarından okuyarak. "Ama Selin'le görüşmeleriniz eskisi kadar serbest olmayacak." Kızıyla karısının ellerinde kahvelerle içeri girdiklerini gördüğünde otoriter tavrını bozmadı. "Eşyalarını topla, Selin," dedi tok sesiyle. "Bu gece senin evinde kalacağız."

"Burada eşyam falan yok, baba!"

Ahmet bunu elbette yememişti. "O evin son kirasını da ödeyip kontratı bitireceğiz. Özellikle de ofisinde yaşadıklarından sonra, artık bizden uzakta olmayacaksın. İstanbul..." dedi ikisinin de vereceği tepkiyi merak ederek. "Artık ihtimaller dâhilinde değil. Seçeneklerimizi yalnız kaldığımızda konuşacağız."

Kuzey onun son sözleriyle kaşlarını iyice çattı. O seçeneğin ne olduğunu anlasa da, onun bunu yapmasına asla fırsat tanımazdı. Selin'in kendinden uzak bir şehirde yaşaması imkânsızdı.

"Kontratı hemen bitirmeyelim," dedi Selin ellerini gerginlikle ovuşturarak. Kuzey'in bu kadar zorlamaya gelemeyip öfkeleneceğinden korkuyordu.

"Olmaz. Birkaç gün adam gibi bir otelde kalırız. O kibrit kutusu kadar eve katlanamıyorum." Önüne bırakılan kahveden tek

yudum almadan ayağa kalktı. "Hadi!" derken bakışları tepkisini ölçmek istercesine Kuzey'e odaklanmıştı. "Hemen gidiyoruz."

"Bu kadar acele etmenizi gerektirecek bir şey yok, Ahmet Bey," dedi Kuzey ellerini vücudunun iki yanında yumruk yaparak. "Burada da kalabilirsiniz. Ben evde olmam, rahat edersiniz."

"İstemez!" dedi Ahmet huysuzca. "Ben kızının sevgilisinin evinde kalıyor dedirtmem kendime."

Kuzey dişlerini öfkeyle sıkarak derin soluklar aldı. Düştüğü duruma inanamıyor, adamın kendisinden ne beklediğini anlayamıyordu. Selin'le görüşmek için bir de izin mi alacaktı? Onun *sevgili* sözcüğünü alay edercesine söylemesi de dikkatinden kaçmamıştı. Selin'in mahcup bir şekilde kendisine baktığını gördüğünde, içinde yükselen yangını yatıştırmaya çalıştı. Adamın bu tavırlarına yalnızca onun hatırı için katlanacak olsa da, Selin'i İstanbul dışında bir yere götürmesine izin vermeyecekti.

❄

Patlamaya hazır bir barut fıçısı, Kuzey'in günlerdir süren ruh halini anlatmak için en uygun tanımdı. Etrafındaki adamlar düştüğü duruma kahkahalarla gülerken, elindeki viskiyi tek seferde boğazından yuvarladı. Alkolün yakıcı etkisi vücuduna dolarken, kadehi gürültüyle sehpanın üzerine çarptı.

"Şimdi neredeler?" dedi Hazar kahkahalarını biraz olsun bastırabildiğinde.

"Bir gece Selin'in evinde kalıp, ertesi gün Nişantaşı'ndaki otele geçtiler. Orada kalıyorlar."

"Peki, babası ne durumda?"

"Saygısızlık etmeyeyim diye kendimi zorladıkça, sabrımı son noktasına ulaştırdı. Selin'in yanında olsunlar diye gönderdiğim korumaların işlerini yapmasına engel oluyor. Otele girmelerini yasaklatmış. Yalnızca Selin dışarı çıktığında korumaların haberleri oluyor. Kısacası adam resmen terör estiriyor."

"Doğum günü organizasyonu ne olacak?"

"Organizasyonda değişiklik yok. Onlar da bir kutlama olacağından haberdarlar."

"Dayımla yengem bu işe ne diyor?" diye sordu Sarp.

"Annem birkaç kez eve çağırdı. Ama hiç tartışma çekecek durumda değilim. Muhtemelen gazetedeki haberi kendi kafasında bir senaryoya dönüştürmüştür."

"Bu arada Selin'le görüşebildiniz mi peki?"

"Hayır!" diye homurdandı Kuzey. "Yalnızca telefonda konuşabildik. Babası hâlâ İstanbul'da kalmayacaksın deyip duruyormuş."

"Vay anasını, sayın seyirciler! Ünlü avukat Kuzey Doğan'ın düştüğü duruma bakın. Sevgilisinin babasını aşamadığı için görüşemiyor. Kabul edelim, bu resmen kamera şakası gibi."

"Bence eşek şakası!" diye kükredi Kuzey ayağa kalkıp odada öfkeli bir kaplan gibi dolanırken. Hazar'ın Haliç manzaralı evinin salonundaydılar. Yalnızca Baran orada değildi.

"Bence sen çiçeğini çikolatanı şimdiden hazırla. O yola doğru ilerlediğini görüyorum," dedi Sarp alayla.

Kuzey camın önündeki manzarayı tamamen gören tekli koltuğa oturdu. Başını arkasına yaslayıp, gözlerini tarihî yarım adanın oynak ışıklarına odakladı. Sarp'ın sözleri zihninde yankı bulurken, bir şeyleri kırıp dökme isteğiyle yanıp tutuşmasını sağlayacak öfkenin tüm bedenini ele geçireceğini sandı. Ama beklediği olmadı. Tehlike saçan bakışları kısıldı. Selin'le geçirdikleri anların görüntüsünü gözlerinin önünden kovamadı. Onun kollarındaki hali, bakışları, gülüşü, saçları, içten sözleri dört bir yanındayken, kendisiyle dalga geçen adamların bekledikleri yanıt dudaklarından çıkmadı. Günler önce onun başına gelenleri düşündükçe, hayatında ilk kez bir kadını her şeyden koruma isteği ruhunu kaplamıştı. Ancak önüne koyulan kısıtlama onu çıldırtmış, Kuzey buna hazırlıksız yakalanmıştı.

Kapının çaldığını duyduğunda, cebindeki telefon da titredi. Telefonunu çıkardığında ekranda tanımadığı numarayı görmüş, Akhan ise rahat tavırlarla salona girmişti.

"Efendim!" dedi telefonunu açarak. Akhan, Sarp'la selamlaşırken, Kuzey dikkatini arayan kişiye verdi.

"Kuzey Doğan ile görüşecektim."

"Benim. Kim arıyor?"

"Asistanınız size ulaşmam için bir not bırakmış," dedi adam sakince. "Ben Çetin Aksoy. Geçtiğimiz günlerde haberinizi yapan gazeteciyim. Beni arıyormuşsunuz."

Kuzey adamın sözlerini işittiğinde hızla ayağa kalktı. "Evet, sizi arıyordum!" dedi sertçe. "Kaçtığınızı düşünmeye başlamıştım."

"Kaçmamı gerektirecek bir sebep mi var?"

"Asılsız bir haber yaptığınız için sizi dava edecek olmam yeterince güçlü bir sebep."

"Asılsız mı?" dedi adam alayla. "Asılsız olduğunu düşünmedim açıkçası. Çünkü kaynağım fazlasıyla güvenilirdi. Bence siz şu anda yanlış kişiyi sorguluyorsunuz."

Kuzey'in kaşları hızla çatıldı. Onun neyi ima ettiğini anlayamamıştı. "Kaynağınız kimmiş?" dedi dişlerinin arasından. Etrafındaki adamlar koyu bir sohbete dalmışlardı.

Adam kendini tutamadan güldü. "Bir süre önce bu haberi yapmam istendi. Birkaç fotoğraf çekilecek ve haber hızla yayınlanacaktı. Normalde böyle çalışmıyorum. Ancak bana teklif edilen paraya hayır demem imkânsızdı."

"Bu haberi para karşılığında mı yaptınız yani?" dedi Kuzey sinirle saçlarını çekiştirirken.

"Evet. Dediğim gibi, karşı konulmaz bir teklifti."

Kuzey'in sırtından yukarıya tarifi imkânsız bir huzursuzluk hissi akın etti. "Kim peki?" diye kükredi. Sanki birazdan duyacakları her şeyi tepetaklak edecekti. "Kim sizden bunu isteyip, karşılığında para ödedi?"

Adam bir an duraksayıp düşündü. "Bana hesap sormanıza şaşırmamın nedeni de buydu zaten, Kuzey Bey," dedi sinir bozucu bir sakinlikle. "Çünkü haberi yapmam karşılığında yüklü bir miktar parayı avuçlarıma sayan, sevgiliniz Selin Soydan'dan başkası değildi," diyerek son darbeyi vurduğunda, yaşananların yönünü tamamen değiştirmişti.

❄

Çırılçıplak vücudundan aşağıya inen sıcak suyun etkisiyle rahatlamaya çalıştı. Ancak zihni o kadar doluydu ki, bunun bile faydası olmuyordu. Acaba Kuzey neredeydi? Saatlerdir hiç aramamış, sabahki konuşmalarında ise nasıl sinirli olduğunu sesinden sezmişti. Görüşememeleri, babası ve annesinin gözlerinin sürekli üzerlerinde olması Selin'i zor duruma sokarken Kuzey'i de delirtmişti. Fakat genç kadının elinden bir şey gelmiyor, bu durumu nasıl düzelteceğini bilmiyordu. Birkaç gün sonra yapılacak doğum günü kutlamasında aralarını biraz olsun yumuşatmayı diliyor, baş başa kalacakları anı iple çekiyordu. Babasının onlarla birlikte dönmesini istemesi onu zorluyor, Kuzey'den uzak olma ihtimalini düşünmeye bile katlanamıyordu. Üstelik babası her direnişini geri çeviriyor, Selin çaresizliği iliklerine kadar hissediyordu.

Bir de Yılmaz meselesi vardı aklını kurcalayan... Selin sabah Emine'yle buluşmaya gittiğinde, telefonunu annesi ve babasıyla oturdukları kahvaltı masasında unutmuştu. Adam da bu sırada arayınca, annesi telefonu yanıtlamıştı. Kadının söylediğine göre, Yılmaz onun nasıl olduğunu öğrenmek istemiş, annesi de sağ olsun nerede oldukları da dâhil olmak üzere her şeyi yumurtlamıştı. Saatler sonra elinde çiçek ve abartılı bir hediyeyle otele geldiğinde de, Selin'in bundan haberi olmamıştı. Çiçeği ve hediyeyi Selin'e verilmek üzere annesine bırakmış, o sırada kadının ilgisini çekmeyi başarmıştı. Öğle saatleri boyunca annesinden Yılmaz'ın centilmenliğini dinleyip durmuş, ancak onu doğum gününe davet ettiğini öğrendiğinde tam anlamıyla çıldırmıştı. Üstelik hediyeyi açtığında da şoka uğramıştı. Adam ona pırlanta bir bileklik yollamıştı. Selin bu davranışı fazlasıyla cüretkâr bulurken, densiz hareketinin nedenini anlayamamıştı.

Hediyeleri geri gönderecekti fakat doğum günü olayını Kuzey'le nasıl paylaşacağını bilmiyordu. Onun haberi olmadan halletmeyi planlıyor, Yılmaz'a davetin iptal olduğunu söylemekten başka yol göremiyordu. Aksi halde Kuzey'in nasıl delireceğini kestirebiliyor, her şeyi düzeltmeye çalışırken bunun olmasını istemiyordu.

Son bir kez durulanıp suyu kapattı. Havluya kurulanıp tüm bedenine sardı. Saçlarına da aynı şeyi yaptıktan sonra banyodan çıktı. Babası hem kendilerine hem de Selin'e bir süit ayarlamıştı. Normal bir apartman dairesi genişliğinde olan yerde fazlasıyla rahattı. Gecenin karanlığının ve loş ışıkların daha da şık hale getirdiği odasına doğru yürüdü. Çıplak ayaklarıyla koridordan geçip, yatak odasının kapısından içeri girdi. Ancak o sırada camın önündeki tekli koltukta oturan silueti fark etmiş, karanlık odada onu gördüğünde çığlığını engelleyememişti.

"Hih!" Bir eliyle havlunun göğsündeki düğümünü tutup, diğerini korkuyla kalbine bastırdı. Kuzey'in tehlikeli parıltılarla dolu bakışları kendisine odaklanmıştı. "Kuzey! Ödümü kopardın!" dedi soluk soluğa. Şaşkınlığını üzerinden atamamıştı. "Sen... İçeriye nasıl girdin?"

"Otelin müdürü eski bir arkadaşım. Çok zor olmadı."

Selin tüm bedeni baştan aşağıya titreyerek ona doğru bir adım attı. Kuzey tam da Yılmaz'ın gönderdiği çiçekle hediyenin durduğu sehpanın yanındaydı. Koltuğa oturup bir bacağını diğerinin üzerine pervasızca atmıştı. Elinde tutup hafifçe salladığı küçük kâğıt parçasını fark ettiğinde, dili damağı kuruyup benliğini tarifsiz bir korku sardı. Eğer onları Yılmaz'ın gönderdiğini okuduysa, Selin'in açıklama yapması zorlaşacaktı. "Kuzey..." diye fısıldadı titrek sesiyle. "Sen... Sinirli misin?" Ondan cevap gelmeyince bir adım daha yaklaştı. Ancak bu hareketiyle kükreyen adamı duyduğunda, panik ayakuçlarından saç diplerine kadar vücudunu ürperterek çıktı.

"Orada kal!"

Kuzey elindeki küçük kâğıdı bırakmadan, vahşi bakışlarını onun havlunun zorlukla örttüğü ince ve kıvrımlı bedeninde dolaştırdı. Buraya gelmeden önce öğrendikleri, onu hayatında hiçbir şeyin beceremediği kadar hayal kırıklığına uğratmıştı. Ardından bu his katıksız bir öfkeye dönüşmüş, Kuzey yalnızca bunun hesabını sormaya odaklanmıştı. Selin'in bunu asla yapmayacağını söyleyen iç sesine ise kulaklarını tıkamıştı. Buraya gizlice sızdığında, tek amacı duyduklarını Selin'in yüzüne çarpmaktı. Ancak

süite girer girmez sehpanın üzerinde bulduğu hediyeyle çiçeğin üzerine iliştirilmiş kart, hissettiği öfkenin hedefini şaşırtmıştı.

Yılmaz onu bir kez daha çiğneyip, ona ait olan kadına kur yapıyordu. Kıskançlık bir yılanın zehri gibi kanına karışarak, zihnine soktuğu hayalî görüntülerle onu kıvrandırıyordu. Mantığı kulağına *O kadın seni kandırdı!* diye fısıldasa da, Kuzey buraya geliş amacının yön değiştirdiğini istemsizce kabul ediyordu. Önüne çıkan herkese Selin'in kendisine ait olduğunu gösterme isteği bir kez daha ortaya çıkıyor, saatler önce öğrendikleri hâlâ öfkeyle kanını fokurdatsa da bunu bir kenara itiyordu. Bunun hesabını daha sonra soracağına kendini ikna ediyor, kıskançlığı ve Selin'e karşı hissettiği asla tükenmeyen ihtiras hırsını gölgeliyordu.

Karanlık bakışları yeniden onun bacaklarından yukarıya doğru tırmandı. Selin'in korku dolu duruşunu görse de umursamadı. Karşısındaki bu kadın içindeki sönmeyen ateşin kaynağıydı. Fakat Kuzey inanmayı içten içe reddetse de, arkasından çevirdiği şeyi unutamazdı. "Soyun!" diye emretti tek kelimeyle. Onun gözlerinin şaşkınlıkla kocaman açılmasıyla içini enfes bir haz duygusu sardı. Selin kime ait olduğunu bir kez daha aklına kazıyacak, Kuzey arzuladığı hesaplaşmayı başka zamana bırakacaktı.

"Kuzey! Yapma! Lütfen... Açıklamama izin ver."

"Ben bir şey yapmayacağım," dedi korkutan bir sakinlikle. "Sen yapacaksın. Şimdi, üzerindeki havluyu çıkar!"

Selin bedenindeki titremeyi önleyemeyerek ona baktı. Gri bakışları, içinde kaçma isteği uyandıracak kadar kararmıştı. Korkmalıydı. Fakat yapamadı. Karşısında öfkeli bir savaşçı gibi duran adama uğrunda her şeyi göze alabilecek kadar âşıktı. Derin bir nefes aldı. Elini göğsündeki düğüme doğru kaldırdı. Gözlerini onunkilerden yalnızca bir an ayırıp dışarıda yağan kara baktıktan sonra, düğümü çözerek bedenini örten havluyu özgür bıraktı. Artık çırılçıplaktı. Tüm vücudu hafif bir serinlikle yüzleşip ürperirken, Kuzey'in ne yapacağını beklemekten başka çaresi kalmamıştı.

Kuzey gömleğinin bir düğmesini daha açarak, göğsündeki erkeksi tüyleri ortaya çıkardı. Kollarını kıvırmış, kravatından kurtulmuş, ceketini ise bir köşeye fırlatmıştı. Otoriter gücüne karışan vahşi erkeksiliği her hareketinden hissediliyor, varlığı sanki tüm odayı kaplıyordu. Fakat buna rağmen Selin'den yayılan kokuyu duyumsayabiliyor, onun çırılçıplak, tapılası bedenini görmek erkekliğine daha fazla kan pompalıyordu. Pantolonundan kalın parçasının nasıl sertleştiğini hissedebiliyor, öfkesini harlayan tutkusu onu daha tehlikeli hale getiriyordu.

Başını yeniden sehpanın üzerindeki çiçeklere ve hediyeye çevirdi. Elindeki kâğıdı bir kez daha okuduktan sonra, Selin'in gözlerinin içine bakarak yırtıp attı. *"Selin... Umarım iyisindir. Seni düşünmekten başka bir şey yapamıyorum. En kısa sürede seni görüp, benim için önemli bir konuda konuşmak istiyorum. Lütfen küçük hediyemi kabul et. Bu, içimdeki isteği biraz olsun dizginlememi sağlayacak. Yılmaz Aziz..."* dedi kâğıtta yazanları tek seferde ezberinden söyleyerek. O kadar çok okumuştu ki, mıh gibi aklına çakılı kalmıştı. Onun yanıt vermesine olanak tanımadan çiçek buketine uzandı. Tiksinen bakışlarla bakıp alaycı tavrını takındı. "Orkideler..." dedi bunu fazlasıyla basit bularak. Hemen sonra Selin'in gözlerine adeta ateş ederek, buketi hışımla duvara fırlattı. Onun olduğu yerde sıçradığı gözünden kaçmamıştı. "Gösteriş meraklısı Yılmaz için ideal. Ama sen..." dedi tehditkâr bir tavırla yerinden kalkarken. "Sen orkide kadını değilsin. Bunlar senin için fazla sıradan." Sehpaya uzanıp kutudaki bilekliği eline aldı. Bakışları etrafa ışıltılar saçan pırlantaların üzerinde dolaştı. "Ve pırlantalar..." derken içindeki öfke ve nefret şiddetli bir fırtınaya dönüşüp uğuldamaya başlamıştı. "Fazlasıyla klişe!" deyip bilekliği koltuğun üzerine bıraktı. Dişlerini sıkıp ona doğru bir adım attı. Kalan birkaç adımı daha tamamlayarak aralarında tek nefeslik mesafe kalana kadar yaklaştı. Elleri ceplerindeydi. Genç kadının çırılçıplak bedeninden yayılan ısı giyinik olsa da vücuduna çarpıyordu. Bir elini cebinden çıkarıp, onun başındaki havluya uzattı. Tek hareketle çözdüğü havluyu yere düşürürken, ardına öfkesini gizlediği bakışlarını onun titrek, menekşe gözlerine odakladı. "Ama sanırım... Sen sıradan

ve klişe şeyleri seviyorsun. Ya da belki de... O heriften nasıl nefret ettiğimi bildiğin halde, beni kıskandırmaya çalışıyorsun."

Onun suçlaması canını acıtsa da, "Kuzey, ben..." diye açıklamayı denedi. Yılmaz yüzünden aralarının bozulmasına, Kuzey'in ondan uzaklaşmasına izin veremezdi. "Ona bunu yapması için cesaret vermedim. Bu sabah telefonumu unutmuştum. O zaman aramış ve annem nerede olduğumuzu söyleyince bunları getirip bırakmış. İnan, haberim yoktu. Geri göndermek için tutuyordum."

"Geri falan göndermeyeceksin!" diye gürledi sinirle. Elini onun ıslak saçlarına daldırıp başını sertçe kaldırdı. "Bir daha... Hiçbir şekilde onunla muhatap olmayacaksın!" Onu tek hamlede yan taraftaki dresuara yasladı. Selin'in yüzü aynaya dönmüştü, karşısındaki yansımadan Kuzey'le göz göze gelebiliyordu. Kuzey onun saçındaki kavrayışını sıkılaştırıp başını geriye doğru çekti. "SEN BENİMSİN!" diye kükredi kıskançlığına esir olmuş gibi. "Yalnızca bana aitsin! Başka bir adamın seni arzuladığını apaçık belli etmesine izin vermeyeceksin!"

"Böyle yaptığımı mı düşünüyorsun?" diye sordu Selin onun kollarında cılız bir yaprak gibi titrerken.

"Orospu çocuğunun teki sana rahatça çiçekler, pırlantalar yollayıp arzularından bahsediyor. Ne düşünmemi bekliyorsun?" diye bağırdı. Kasıklarında Selin'in kıvrımlı, yuvarlak kalçaları vardı. Genç kadının gözleri kapalıydı, dudaklarını tedirgin bir tavırla ısırıyordu. "Gözlerini aç!" diye emretti.

Selin gözlerini usulca aralayıp, onun aynadaki aksine baktı. Genç adamın şakağında ve çenesinde bir damar durmadan atıyordu. Dişlerini sıkıyor, bir pençeyi andıran eli belini sertçe kavrıyor, gri bakışlarından gazap dolu bir cehennem ateşi yükseliyordu. Zorlukla yutkunurken onun gömleğinin düğmelerini açtığını gördü. Kalbini gümbürdeten korkuya rağmen, bedenini katıksız bir heyecan ele geçiriyordu.

Kuzey gömleğini sertçe iki yana ayırıp çıkardı. Kemerini de çözüp altındaki pantolon ve boxer'dan kurtulduğunda nihayet çırılçıplak kalmıştı. Kollarındaki kadının titrediğinin farkındaydı.

Ürkekliğini gözlerinde görebiliyor, ancak oradaki arzulu bakış da dikkatinden kaçmıyordu. Onun yuvarlak omzunu sertçe dişleyip, dudaklarını boynunda, kulağının altındaki hassas noktada, yanaklarında dolaştırdı. "Hiç kimse..." diye hırladı kulak memesini ısırırken. Bir elini kaya gibi sertleşmiş parçasına atıp, onun kadınlığına arkadan sürttü. Selin'in inleyişi şehvetin sımsıkı bağlı son düğümünü de çözmüştü. "Bana ait olana elini uzatamaz. Ama eğer olursa... Sana dokunanı da, sana dokunulmasına izin verdiğin için seni de cezasız bırakmam!"

"Ben zaten sana aidim, Kuzey. Bunu gözlerimde göremiyor musun?" dedi Selin titreyen sesiyle. Onun bu sahiplenici tavırlarını her zaman sevmiş olsa da, o anda bakışlarından neler hissettiğini anlamasını istiyordu.

Kuzey aynaya dönüp onun yüzüne baktı. Bir an bile beklemeden gözlerinde tehlikeli bir ateşle kendini onun sırılsıklam olmuş darlığına ittiğinde, Selin başını küçük bir çığlıkla arkaya attı. "Burası benim!" dedi hiddetle. Ardından elini öne doğru, onun dolgun göğüslerine kaydırdı. O yuvarlaklığı haşince avuçladı. "Bunlar da benim!" Saçlarından tutup yüzünü kendine çevirdi. Dudaklarını şiddetle yakalayıp yeniden kadınlığına daldığında, Selin'in inleyişi ağzının içinde kaybolup gitti. Alt dudağını ısırıp, soluk soluğa kendini ondan kopardığında çenesini kavradı. "Bu dudaklar da benim! Her şeyin benim!" İncecik belini sıkıca sarıp, bir elini avuçlarının arasına aldı. İçine her girişinde Selin'in inleyişleri kulaklarına doluyor, yüzüne zevk aldığını belli eden nefes kesici bir ifade yayılıyordu. Onun sıkıca tuttuğu elini aynaya bastırıp, içindeki darbelerini sertleştirdi. Aldığı haz, aklını kaybetmesine neden oluyordu. "Duyguların da bana ait. Hissettiğin her şeyin öznesi yalnızca benim!" Kendini yeniden erkekliğini sımsıkı saran ıslaklığa gömdü. Boğazının gerilerinden çıkan hırıltılar duvarlara çarpıyordu. "Kimin olduğunu söyle!" diye tısladı dişlerinin arasından hiddetle. Bakışları onunkilerle aynada birleşmişti, hızlı vuruşlarını sürdürüyordu. Sanki o an tüm gücü ve kontrolü vücudundan çekiliyor, Selin'e her sahip oluşunda aldığı zevk katlanarak artıyordu.

"Senin!" diye haykırdı Selin bacakları titrerken. Kuzey onu sıkıca tutmasa, düşeceğinden şüphe duymuyordu. Tüm bedeni onun yarattığı zevkin kasılmalarıyla sarsılıyor, Selin kollarında paramparça olurken gözlerini öfkeli bakışlarından ayırmıyordu. Çığlık çığlığa, "Sadece seninim! Her şeyim senin! Bedenim, ruhum... Kalbim... Her şeyim..." dediği anda Kuzey sıcaklığına son darbesini vurdu. İkisinin de haykırışları birbirine karışıyor, Selin'in gözlerinin önünde kıvılcımlar çakarken dudaklarından küçük hıçkırıklar dökülüyordu.

Kuzey terleyip kayganlaşan ve ıslaklığı birbirine karışan bedenlerini ayırıp, ciğerlerini parçalayan soluklarla ellerini onun üzerinden çektiğinde, Selin'in dengesi bozuldu. Onun bacaklarının tutmadığını, bedeninin artçı sarsıntılarla titrediğini fark ettiğinde hızla kucağına aldı. Genç kadın yüzünü onun boynuna gömmüştü, küçük iniltilerle sıcağına sokuluyordu.

"Sadece seninim, Kuzey," diye fısıldadı bir kez daha.

Genç adam gözlerini kapatıp burnunu onun saçlarına yasladı. Onu biraz ilerideki yatağa bırakıp üzerini örttüğünde, Selin'in gürültülü solukları yakınındaydı.

Selin ise kendini kaybetmişti. Aldığı haz ayaklarını yerden kesmiş, hem bir an önce bitmezse kalbinin duracağını, hem de eğer sona ererse öleceğini hissetmişti. Gözyaşları zevkinin son damlaları gibi engel olamadığı bir şekilde yanaklarından süzülürken, Kuzey'in iri elleri yüzünü avuçladı. Dayanamayıp bir hıçkırığını daha serbest bıraktığında, genç adam hızla yanına uzanmıştı.

"İyi misin?" diye sordu Kuzey boğazında kocaman bir yumruyla. Fazla sert davranıp canını yakmış olabileceğini düşündükçe, dakikalar önceki öfkesi tetiği çekilmiş bir silah gibi namlusunu kendisine doğrultuyordu. Onun bu masum, kollarına sokulan hali bambaşka bir şüpheyi zihnine sızdırıyor, içinde cılız bir mum gibi yanan güven, duyamayacağı kadar sessizce Selin'in suçsuz olabileceğini fısıldıyordu. Fakat her şey gözlerinin önündeyken, Kuzey ne yapacağını kestiremiyordu.

"İyiyim. Sadece... Bu çok yoğundu. Aklımı yitirdiğimi sandım." Başını onun göğsünden kaldırıp, hâlâ kaskatı görünen yüzüne baktı. Sızlayan parmaklarına söz geçiremeyip sakallarını okşadı. Ardından dudaklarına tüy gibi bir öpücük bıraktı. "Senden başkası umurumda bile değil," dedi ona biraz daha sokularak. "Sen yanımdayken, başka her şeye, herkese körleşiyorum. Tıpkı şu anda olduğu gibi..." Derin, titrek bir soluk aldı. "Yan odada annem ve babam varken, ben burada senin kollarındayım. Sanki... Her şey önemsiz... Senden başka... O yüzden lütfen, Kuzey... Benim sana ait oluşumla ilgili şüphe duyma. Ya da en azından bunu dile getirip benim canımı yakma." Selin, gözlerinden akan yaşlar dudaklarına ulaştığında hafifçe burnunu çekti. "Şu kar taneleri bile..." dedi bakışlarını cama çevirirken. "Birbirlerine zarar vermeden yağıyorlar. Birbirlerini eritmeden. Yok etmeden. Bembeyaz, göz alıcı bir cennet yaratıyorlar." Ellerini Kuzey'in siyah, yumuşacık tüylerle çevrili geniş göğsünde gezdirdi. "Biz... Savaşmaya ne zaman son vereceğiz? Ne zaman birbirimizi acıtmadan biz olmayı becerebileceğiz? Bunu bir gün gerçekten başarabilecek miyiz, Kuzey?"

Kuzey bir eliyle onun yüzünü kavradı. Çırılçıplak vücudu kollarındayken, artık onun tadının müptelasıyken, Selin başka kimseye ait olamazdı. "Ben sana hiçbir zaman cenneti vadetmedim," diye hırladı. Gözlerinin önünde onun başka bir adamla, bambaşka bir hayat sürdüğü görüntüler vardı. Sahip olduğu, o güne dek elinde tuttuğu tüm irade kumdan bir kale gibi Selin'in rüzgârıyla dağılıyordu. Ama biliyordu ki; ne yapmış olursa olsun, Selin onun dışında biriyle mutluluk dolu bir hayat yaşayamazdı. "Ama cennet ya da cehennem..." dedi engelleyemediği bir hiddetle. "Hangisini yaşayacaksan, bunu sana ben vereceğim!" İçindeki doyumsuz arzu yeniden kendini hatırlattığında ondan hışımla uzaklaştı. "Her ikisinde de benden başkasıyla olamayacağını, benden uzakta bir hayat yaşamayacağını yakında sana göstereceğim."

Saniyeler sonra kapısının vurulmasıyla genç kadın irkildi. Kuzey'in sözlerini zihninde tartamadan, içinde yükselen paniği hissetti. Kuzey'e baktığında onun kaşlarını çattığını gördü.

Dışarıda kimin olduğunu bilmiyor, ancak birilerine yakalanmaktan deli gibi korkuyordu.

"Selin! Benim, kızım!" diye bağırdı annesi kapıdan.

Selin bir an telaşla ağzını örttü. Ardından, "Efendim, anne. Duşa giriyorum," dedi heyecanını belli etmemeye çalışarak.

"Biz babanla tatlı bir şeyler yemeye otelin kafesine iniyoruz. Hem de şu ev olayını konuşacağız. Gelmek ister misin?"

"Ben erken yatacağım, anne," diye yanıtladı onların hâlâ bu konuyu konuşmalarına kızarak.

"Peki. Sabah görüşürüz."

Kapıdan uzaklaşan ayak sesleriyle gözlerini kapattı. Eli göğsündeydi, kalbi iyiden iyiye hızlanmıştı. Odadaki tıkırtıları duyduğunda Kuzey'e bakmış, onun giyindiğini gördüğünde yakın arkadaşı olan korku benliğinde yerini almıştı.

"Bu ev meselesi ne?" dedi Kuzey dişlerini sıkarak. Aklına gelen şeyi işitmek istemiyordu.

"Babam..." dedi Selin dudaklarını ısırarak. "Benim İstanbul'da kalmamam konusunda kesin kararlı. Kendi evleri şehrin dışında kaldığı için, İzmir'de üçümüzün yaşayabileceği büyük birkaç ev bulmuş. Birini tutacağını söylüyordu."

Kuzey sinirle yatağın dibine kadar geldi. İri elini onun boynuna uzatıp yüzünü kendine doğru çekti. "Sen de onlarla gitmemek için direnmiyor musun yani?"

"Ne yapabilirim, Kuzey? Babam o haber yüzünden hâlâ sinirden köpürüyor, annemse yaşlandıklarını bahane ediyor. Onları ezip geçeyim mi? Hem burada..." deyip duraksadı. Zihninde beliren sözleri dile getirmesi imkânsızdı.

"Hem burada ne?" dedi Kuzey dudaklarının arasında bir nefeslik mesafe varken. "Burada seni bağlayan yeterli bir sebep yok mu? Bunu mu söyleyecektin?" diye sordu. Adeta Selin'in aklını, gözlerinin ardında sakladıklarını okumuştu.

"Öyle demek istemediğimi biliyorsun. Sadece... Ben oradayken de görüşmeye devam edebiliriz."

Kuzey'in kaşları tarifsiz bir öfkeyle çatıldı. Selin İstanbul'dayken bile Yılmaz'ın ona yaklaşmasına engel olmakta zorlanıyordu.

Onun gözünün önünden uzaklaşması, Yılmaz'a, hatta başka aç denyolara da fırsat doğururdu. Hiç kimsenin ona Kuzey'in baktığı gibi bakıp, tutkuyla dokunmasının imkânı yoktu. Gözlerinin önünde canlanan hayalî görüntülerin sarsıcı etkisiyle elini yumruk yaptı. Buna engel olmak için her şeyi yapabileceğinden şüphe duymuyordu. "İzmir'i unut!" diye tısladı bir çırpıda. Onun bir şey söylemek istercesine dudaklarını araladığını gördüğünde başparmağıyla ağzını örttü. "Baban da, annen de umurumda değil, Selin. Gözümün önünde olacaksın. Şimdi gidiyorum," dedi sinirle ondan uzaklaşarak. "Ama en kısa sürede konuşacağız."

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu yanında kalmasını arzulayarak. Az önceki sözlerin ne anlama geldiğini bilmiyordu. Fakat Kuzey ondan vazgeçmeyeceğini ima ediyor, öfkeyle dile gelen sözler bile Selin'i mutlu etmeye yetiyordu.

Kuzey onun narin, kışkırtıcı bedenine baktı. Saçları dalgalar halinde omuzlarından aşağıya dökülüp enfes göğüslerini kapatmıştı, gözleri ise parlaktı. "Yılmaz'la görülecek bir hesabımız var," dedi koltuğun üzerinden adamın gönderdiği pırlanta bilekliği alıp cebine atarken.

Selin onun söylediklerini duyduğu anda, çarşafa sarınıp yerinden fırladı. "Gitme!" dedi korkuyla. "Lütfen, Kuzey... Geri göndeririz hepsini."

Genç adam ansızın hiddetle bağırdı. "Yeter!" Onun büyüleyici güzellikteki yüzüne doyasıya dokunmak için deliren parmaklarını sıktı. "Benim öylece oturup bunu sindirmemi mi bekliyorsun? O şerefsiz, bu davranışının hesabını verecek!" Selin'in koşarak sarılmasıyla afallasa da, kollarını istemsizce onun vücuduna doladı.

"Benim yüzümden kavga etmeni istemiyorum," diye fısıldadı. Dudaklarını adamın boynuna, yanaklarına, burnuna ve dudaklarına değdirdi peş peşe. "Sana bir şey olmasına dayanamam. Lütfen... Yapma..."

Kuzey onun ellerini üzerinden çekip zorlukla ayrıldı. "Bana bir şey olmayacak," dedi sahte bir umursamazlıkla. Ardından onun hüzünlü bakışlarına dayanamayarak kapıya doğru yürüdü.

"Peki... Tekrar gelecek misin?" diye sordu Selin dudaklarını ısırarak. "Eğer geleceksen... Uyumam, seni beklerim."

Duyduklarıyla eli kapının kolunda duraksadı. Selin'in uyumadan onu beklediği, kapıyı açıp karşıladığı görüntülerin hayali genç adamı ansızın sarstı. "Bekleme!" dedi boğazını düğümleyen duygulara inat. Hıncını bir şeylerden alamadıkça, öfkesi zift gibi her yanına bulaşmıştı. Hemen sonra onun bir şey demesine izin vermeden kapıyı açıp kendini dışarıya attı. Arkasından kapanan kapının sesini duyduğunda derin bir soluk aldı. Eli göğsünün sol tarafına gitmiş, avucunu orada sızlayıp duran yere bastırmıştı. "Bu siktiğimin ağrısı da ne böyle?" diye hırladı. Bunu çok uzun süredir hissetse de, görmezden gelemeyeceği kadar artmıştı. Selin yanındayken kalbini sıkan demirden pençeleri, boynuna dolanan görünmeyen elleri artık inkâr etmesi anlamsızdı.

Tam köşeyi dönmek üzereyken, karşısına çıkan kadınla duraksadı. Kadının gözleri şaşkınlıkla açılmış, ardından kaşları hızla çatılmıştı.

"Sen... Selin'in yanında mıydın, Kuzey?" dedi Feray. Üzerine hırka almak için odasına çıkarken karşılaştığı bu manzaraya inanamıyordu.

Kuzey derin bir nefes alıp yalan söylemeye gerek duymadan yanıtladı. "Evet, Feray Hanım. Kızınızın her zaman yanında olacağımı söylemiştim."

Feray kızgın bakışlarını ona dikti. "Kızım, bu muameleden daha fazlasını hak ediyor."

"Ne demek bu?"

"Sen... Onu soldurup mahvedebilecek bir adamsın. Selin, hakkınızda çıkan haberden sonra, gecenin bir vakti onu birkaç saatliğine ziyaret eden bir adamdan daha fazlasına layık. Eğer hak ettiklerini veremeyeceksen, onun hayatından bir an önce çık."

Kadının sözleriyle sabrı taştı. "Bunun için sizden izin aldığımı hatırlamıyorum." Ona doğru bir adım attı. "Kızınız benim, Feray Hanım!" dedi dişlerini sıkarak. "Bunu bir an önce kabul

etmek sizin yararınıza olur. Çünkü benim onun hayatından çıkmaya da, onu başka birinin ellerine bırakmaya da niyetim yok."

Feray onun davranışlarını okumaya çalışarak, "O başka birinin Yılmaz Bey olabileceğini biliyorsundur eminim," dedi. Kıskanan bir adamı ilk görüşte tanıyabilecek kadar tecrübeliydi. "Ayrıca... Selin artık İstanbul'da olmayacak. Bu ilişkinin burada kalması en iyisi."

"Yılmaz Bey'i bir kez daha görmeyeceğiz!" dedi Kuzey kararlı bir tavırla. "Kızınız da herhangi bir yere gitmeyecek."

"Nedense ben tam tersini düşünüyorum."

Kuzey ellerini yumruk yaparak derin bir soluk aldı. "Beni hiç tanımıyorsunuz, Feray Hanım," dedikten sonra hızla kadının yanından ayrıldı. Artık hesaplaşma zamanıydı. Aklında ansızın yanan ışığı görmemeye çalışsa da bildiği tek bir şey vardı. Selin'i arzulayan bir adamı hayatlarından tamamen çıkarmak için, bugüne dek *Asla!* dediği her şeyi yapardı.

❄

"Adam geldi, patron. İçeride seni bekliyor."

Yılmaz sigarasından bir nefes daha çekti ve bakışlarını dudaklarında sinsi bir kıvrılmayla evinin karşısındaki ışıklara odakladı. "Parayı hazırladın mı?" dedi yaptığı şeyden delicesine zevk alırken. "Vakit kaybetmeden ödemesini yapalım."

"Para hazır," dedi adam memnuniyetsiz bir tavırla. "Ama merak ediyorum, bu kadarını yapmak zorunda mıydın?"

"Hoşlanmadın mı?" diye sordu Yılmaz şaşkınlıkla adamına dönerken.

"Hoşlanmamak değil de... Kadını sebepsizce suçlu durumuna düşürdün. Bu gerekli miydi, bilmiyorum."

"Kesinlikle gerekliydi. Zafere giden yolda her şeyin mubah olduğunu hâlâ öğrenemedin mi?"

"Bu zafer isteğinde kararlısın yani?"

"Olmamalı mıyım?"

"Kuzey Doğan'ı mahvetmeyi başından beri kafaya koymuştun, tamam ama... Bazen sadece boş bir amaç için uğraşıyormuşuz

gibi geliyor. Ethem Baba kabul etmeyi reddetsek de artık içeride. Muhtemelen de hayatının sonuna kadar çıkmayacak."

"Kes sesini!" diye kükredi Yılmaz işittiklerinden hoşlanmayarak. "Her şeyin sebebinin Kuzey olduğunu çok iyi biliyorsun."

Vedat kaşlarını çattı. Yıllardır Ethem Baba'yla Yılmaz'ın yanındaydı. Onların aralarındaki ilişkiyi görüp, peşlerinden her türlü pisliğe bulaşsa da, Yılmaz'ın kalkıştıkları artık anlamsız geliyordu. "Adamın görevini yaptığını da biliyorum. O yüzden de yapılan bunca şeyin boşuna olduğunu düşünüyorum."

"Boşuna falan değil!" dedi adeta gürleyerek. "O herif, benim baba gibi gördüğüm, bu hayatta sahip olduğum tek adamı ellerimden çekip aldı." Zihni bir an Ethem Baba'yla geçirdiği yıllara kaydı. Kuzey'in yaptığı şeyin karşısında, kendi davranışları hafif kalırdı. Başından beri onu alt edebilmek, kaybetme hissini ona tattırabilmek için uğraşmıştı. Bunun için önce Pınar'ı kullanmış, onu Kuzey'in hayatına en adi yoldan sızdırmıştı. Birlikte olsa da zerre kadar önemsemediği kadını onun yatağına gönderip, asla reddedemeyeceği bir gerçekle karşısına çıkartarak onu zayıf noktadan sarsmıştı. Fakat ne yazık ki planı erken sonlanmış, Pınar başka biriyle, yani kendisiyle olan ilişkisi ortaya çıktığında Kuzey'in hayatından kovulmuştu. Şirketine bilgi almak için sızdırdığı avukat Mehmet de fazlasıyla çuvallamıştı. Kafasında bambaşka bir plan şekillenen Yılmaz, önceleri Selin'i de onun zayıf noktası olarak kullanmayı amaçlamıştı. Fakat zaman geçtikçe genç kadını aklından çıkaramaz olmuş, onu ellerinden alarak Kuzey'i mahvedeceğini düşünse de, Selin'i çok başka bir yere koymuştu. Onu kendisi için istiyordu. Hayatında ve yatağında olmasını hayal ediyor, bazen bu düşüncelerle kafayı yiyeceğini hissediyordu. Her gece onu kudurucasına arzulayarak yatağına yatıyor, düşlerine onun çırılçıplak tenine sahip olduğu anları misafir ediyordu. Ama az kalmıştı. Kuzey'in yalanlara tahammülü olmadığını çok iyi biliyordu. Çok yakında Selin'le ilgili gerçekleri ortaya serdiğinde, adamın onu ellerine bırakacağından şüphe duymuyordu.

"Sen öyle diyorsan, patron," dedi Vedat başını hafifçe eğerek.

"Bundan sonra fikrini belirtme, Vedat! Sadece sana söylediklerimi yap!" diye emretti. "Şimdi, görüşelim bakalım şu gazeteciyle." Salondan çıkıp adamın alındığı odaya doğru ilerledi. İçeri girdiğinde, kırklı yaşlarındaki adam ayağa kalkıp elini uzatmıştı.

"Merhaba, Yılmaz Bey."

Yılmaz'ın dudakları hafifçe kıvrıldı. Adamın aç gözlülüğünü tek bir bakışından anlamıştı. "Hoş geldiniz, Çetin Aksoy," dedi sinsi bir duruşla. "Öncelikle yaptığınız harika haber için sizi kutlarım," dedikten sonra günler önce yaşananlar konuşulmaya başlandı. Yılmaz adamı Selin ve Kuzey'le ilgili haberi yapması için tutmuş, planı doğrultusunda hareket etmesi için de yüklü bir miktar para teklif etmişti. Bunun büyük bir kısmını işin öncesinde ona Vedat vasıtasıyla vermiş, kalanı da Kuzey'e istediği yalanları söylediğinde ödeyeceğini vadetmişti. Ve şimdi son aşamaya gelmişlerdi. Kuzey muhtemelen nasıl tuzağa düştüğünü düşünerek kendini yiyip bitiriyor, Selin'le yapacağı hesaplaşmaya kendini hazırlıyordu. Bundan manyakça zevk alarak güldü. Fakat o sırada içeri giren Vedat'la hissettiği haz bölünmüştü.

Vedat yanına gelip kulağına eğildi. Söylediği tek bir cümleyle, Yılmaz oturduğu yerde irkildi. Hemen sonra karşısındaki gazeteciye baktı ve onu buradan hızla çıkarması gerektiğine karar verdi.

Zaman kaybetmeden yerinden kalktı. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum, Çetin Bey," dedi tokalaşarak. "Arkadaşlar sizi arabanıza kadar yolcu edecekler. Bir misafirim varmış. Beklenmedik biri... Dolayısıyla size iyi akşamlar diliyorum." Birkaç cümleden sonra odadan çıktı. Vedat'a emirlerini sıralayıp odasına doğru ilerledi. Madem Kuzey Doğan ziyarete gelmişti, Yılmaz da onu biraz beklettikten sonra kendisine sağlam bir zafer hediye edecekti.

❄

Kuzey, lüks villanın ikinci katındaki salona Yılmaz'ın adamıyla girdi. İçeri adımını attığı anda masanın üzerinde duran büyük heykel dikkatini çekmiş, bir şeyleri kırıp dökme isteğiyle

yanıp tutuşan benliğini dizginlemesi gerekmişti. Adam kapıyı kapatmadan dışarı çıktığında, dişlerini sıkarak odanın içinde dolaştı. Yılmaz'ın bu parayı nereden bulduğunu merak ediyordu. Onunla ilgili araştırma konusunu önceliğine almayı düşünerek etrafı incelemeyi sürdürdü. O sırada koridordan gelen ayak sesleri dikkatini çekmiş, hızla o tarafa doğru bakmıştı. Orta yaşlı bir adam, yanında iki kişiyle birlikte merdivenlere doğru yürüdü. Birkaç merdiveni inip, tamamen kendisine doğru döndüklerinde adamın yüzünü görmüştü. Onun kim olduğunu bir yandan merak ederken, diğer yandan yalnızca Yılmaz'la yüzleşmekle ilgileniyordu.

Birkaç dakika sonra beklediği an gelip Yılmaz odaya girdiğinde, ellerini vücudunun iki yanında yumruk yaptı. Tüm hıncını alıp öfkesini yöneltmek istediği adam tam karşısındaydı.

"Bu ne sürpriz, Kuzey Bey!" dedi Yılmaz itici bir tavırla.

Kuzey onun uzattığı elini umursamadan yüzüne baktı. "Pek sürpriz olduğunu sanmıyorum," dedi alev saçan gözlerini ona dikerek. "Asla ders almayıp, yine bana ait olana elini uzattığın için, beni burada görmeyi bekliyor olman gerekirdi." Birkaç adım daha atarak camın önüne yürüdü. O sırada az önce merdivenlerde gördüğü adam bahçedeki arabasına binip çalıştırmış, birkaç saniye sonra da çıkmıştı. Kuzey'in bakışları ansızın plakaya takılırken, gördüklerini hafızasına almayı atlamamıştı.

"Size ait olan..." dedi Yılmaz masaya doğru ilerleyip orada duran heykelin üzerinde ellerini dolaştırırken. Kuzey'in kendisini izlediğini bilerek başını kaldırıp ona baktı. Adamın sıktığı dişleri, şakağında atıp duran damar nasıl sinirlendiğinin kanıtıydı. "Ben size ait olan herhangi birini göremiyorum."

"Yanılıyorsun. Selin, geri dönüşü imkânsız şekilde yalnızca bana ait! Ve sen ondan uzak duracaksın!"

"Yoksa?"

"Başına gelecekleri aksi şekilde davrandığında görürsün, Yılmaz Aziz."

Yılmaz'ın dudakları kıvrıldı. "Gazetedeki hamilelik haberini gördüm. Ama doğru olduğuna pek ihtimal vermedim."

"Belki de doğrudur. Kim bilir!"

"Sanmam," dedi Yılmaz heykeli okşamayı sürdürürken. Bir an durup ona bir darbe daha vurdu. "Selin'in yaptığı planları bizzat kulaklarımla işittim. Hamile kalmak gibi bir saçmalık yapacağını sanmıyorum."

Kuzey onun sözleriyle somut bir darbe almışçasına sarsıldı. Bildiklerinin neden ibaret olduğunu düşünürken, yeniden bu gece öğrendiklerine soyutlanmıştı. Ancak Yılmaz'a bir zafer yaşatmayacağına yemin etmiş, duruşunu dikleştirip kendini hızla toparlamıştı. "Selin'in yaptığı planlar mı?" dedi bedeni kaskatı kesilirken. "Ne saçmalıyorsun sen?"

"Seni elde etmek adına yaptığı planlardan söz ediyorum. Yakın arkadaşıyla birlikte arkandan çevirdiklerinden."

Kuzey ona doğru hiddetli bir adım attı. "Saçmalamayı kes!" diye hırladı.

"Açıkçası doğruyu söylüyorum. Kendisine de sorduğunuzda eminim kabul edecektir." Alaycı bir tavırla güldü. "Evinizin dekorasyon işini almasının arkadaşı tarafından ustaca ayarlanması, sizin üzerinizde tüm dişiliğini kullanması..." Bir elini çenesine koyup düşündü. "Bir bakayım, başka ne vardı? Ah! Yusuf Mert diye biriyle bizzat görüşüp sizi kıskandırması... Size istediğinizi hemen vermeyerek kışkırtması... Daha saymamı ister misiniz? Belki bilmediğim başka planları da vardır."

Kuzey katıksız bir öfkeyle onun yakasına yapıştı. "Yalan söylüyorsun!" diye gürledi şiddetle. Sesi odanın içinde yankılanmış, Yılmaz'dan duydukları bir ilmek gibi boğazına dolanmıştı.

"Kesinlikle doğru. Bizzat kulaklarımla duyduğum, Selin'in ve arkadaşı Emine'nin konuşmaları bunlar. Dediğim gibi, kendisine sorun ve öğrenin."

Yakasındaki tutuşunu gevşeterek adamı hışımla itti. "Söylediğin tek kelimeye bile inanmıyorum!" diye bağırdı. Ardından parmağını tehditkâr bir tavırla ona doğru salladı. "Ondan uzak duracaksın!" Cebindeki pırlanta bilekliği çıkarıp onun suratına doğru hışımla fırlattı. "Ve bir daha... Bana ait olan kadına hediyeler göndermeye çalışmayacaksın!"

Yılmaz pişkince sırıttı. "Aslında... Ondan uzak durmayacağımı söylemek isterim. Hatta birkaç gün sonra görüşeceğiz. Kendisinin doğum gününde. Gerçi İzmir'e taşındığını da öğrendim. Belki ben de oralardan kendime bir ev bakarım."

"Sen bunu nereden biliyorsun?" dedi Kuzey kükreyerek. İşiteceği saçmalıkların haddi hesabı yok gibiydi. Karşısındaki herifi gebertmek istiyor, bunun için adeta fırsat kolluyordu.

"Annesiyle konuşmamızda hem doğum gününe davet etti, hem de taşınma olayından bahsetti. Bu durumda, bana da hediyemle birlikte orada olmak düşüyor." Heykeldeki sarışın kızın yüzünde parmağını dolaştırdı. "Hediyemin ne olacağını tahmin ediyorsunuzdur."

Kuzey onun tahriklerine daha fazla dayanamayarak aralarındaki mesafeyi kapattı. Ve bir an bile düşünmeden yumruğunu kaldırıp, adamın ağzının ortasına sertçe çaktı. "Bu sana son uyarımdı!" diye hırladı. Onun dudağının kenarından sızan kanı gördüğünde anlık bir haz damarlarında dolandı. "Bundan sonra olacaklardan ben sorumlu değilim!" Ona bir kez daha bakmadan yüzünde tiksinti ifadesiyle odadan çıktı. Geride kalan adamın hırsla dolup taştığının farkındaydı. Umursamadı. Zihni az önce işittiği sözleri bozuk bir bant kaydı gibi defalarca dinletirken, Selin'e karşı hissettiği öfke tüm şiddetiyle yeniden ortaya çıkmıştı. Fakat bunun yanında hissettiği yakıp yıkan bir kıskançlık vardı ki, bu duygu Kuzey'e artık kaçacak yer bırakmamıştı.

❄

Adliyedeki son duruşmasından çıkıp, vakit kaybetmeden arabasına bindi. Sessize aldığı telefonunu cebinden çıkarıp herhangi bir şey olup olmadığını kontrol etti. Selin'in yanında olan korumalardan birkaç tane cevapsız çağrı gelmişti. Kaşlarını çatarak geri arama tuşuna bastı ve arabasını çalıştırıp gazı kökledi. Telefon birkaç çalışta açılmış, fakat Kuzey işiteceklerini öngörememişti.

"Kuzey Bey..." dedi adam hafif bir telaşla.

"Evet. Bir şey mi oldu?"

"Aslında bilmiyoruz, efendim. Karar veremediğimiz için sizi aramak istedik." Derin bir nefes aldı. "Selin Hanım'ın birkaç gün önce kontratının sonlandığı evinin önündeyiz. Babası, annesi ve kendisi de burada. Ahmet Bey... Bir depolama ve lojistik şirketinin çalışanlarını getirtti. Selin Hanım'ın evindeki mobilyalar arabalara yükleniyor. Birkaç tane de bavul var. Onları da yanlarında bekletiyorlar."

"Bu da ne demek?" dedi Kuzey sinirle. Düşündüğü şeyin gerçek olması halinde kıyameti koparacağını biliyordu. Selin'e olan öfkesini bir köşede kaynamaya bırakmış olsa da, bu olanlar artık onu son raddeye getiriyordu.

"Efendim, taşımacılık şirketinin çalışanlarını konuşurken duydum. Eşyaların İzmir'e gideceği söyleniyor."

Kuzey'in son cümleyle ansızın gözü döndü. Bu durumu artık kontrolüne alması gerektiğini düşünüyor, Selin'in babasına canını sıkacak derecede bileniyordu. Defalarca söylediği halde hâlâ gitmek konusunda ısrarcı olmaları sinirini bozuyor, saygısızca davranmak istemedikçe yepyeni bir pürüz çıkıyordu.

"Ben hemen oraya geliyorum," dedi dişlerinin arasından. Telefonu hızla kapatıp başka kimlerin aradığına baktı. Selin'den de bir cevapsız arama olduğunu gördüğünde dudaklarında engelleyemediği bir hareketlenme oluştu. Anlaşılan Selin bir çözüm bulabilmesi için onu aramıştı. Başını iki yana sallayıp kaşlarını çattı. Onunla ilgili öğrendiklerini unutmamış, sadece aralarındaki hesaplaşmayı başka bir zamana ertelemişti.

Dakikalar sonra Selin'in eski evinin önüne yanaştı. Arabasını park edip hızla dışarı çıktı. Paltosunun yakalarını kaldırırken, biraz ileride Selin'in üzgün bir şekilde durduğunu gördü. Belli ki annesiyle babasına söz geçiremiyordu ve bu durum Kuzey'i daha çok sinirlendiriyordu. Planlar yaptığı için Selin'e karşı duyduğu öfke oralarda bir yerde olsa da, onun başka bir şehirde yaşaması ihtimali her şeyi yerle bir ediyordu.

"Ne oluyor burada?" dedi Selin'in ve ailesinin yanına hışımla geldiğinde.

Ahmet Bey kaşlarını çatarak ona bakıyordu. Ardından sinirle korumalara dönüyor ama bu konuyla ilgili Kuzey'e tek kelime etmiyordu. Yanıt vermeden taşımacılık şirketinin elemanlarının yanına gitti. Karısı da onu takip etmiş, Kuzey ve Selin geride yalnız kalmışlardı.

Kuzey, Selin'in hüzünlü yüzüne bakarak ellerini sıktı. "Ne oluyor dedim?" diye yineledi. Selin'in titrek bakışları kendisininkilere sabitlenmiş, orada gördüğü duygular inkâr etmeye çalışsa da boğazını düğümlemişti.

"Dün... Bana sormadan İzmir'de bir ev tutmuşlar. Eşyalar oraya götürülüyor."

"Bu..." Kuzey zorlukla yutkundu. İçinde bulundukları durumu ısrarla reddediyor, Selin'i yanında tutabilmek için bahane arayan zihni tüm hızıyla çalışıyordu. "Bu ne demek şimdi?"

Selin ona doğru bir adım attı. "Babam... İzmir'e uçak biletlerimizi almış, Kuzey." Burnunu küçük, masum bir kız gibi çekti. "Hem de doğum günümden iki gün sonrası için."

Kuzey hiddetle kapının önünde durup etrafındakilere direktifler veren yaşlı adama baktı. Adamın bakışlarının ara ara onlara kaydığının farkındaydı. Adeta burnundan soluyarak yeniden Selin'e odaklandı. Genç kadının titreyen dudakları, gerginlikle ovuşturup durduğu elleri, nasıl üzgün olduğunun kanıtıydı. Ansızın aklından ışık hızıyla geçen düşünceyle sarsıldı. Başını iki yana salladı. Yoo, yapamazdı! Ya da yapar mıydı? İçinden kendine, Selin'e, babasına, Yılmaz'a ve olan biten her şeye lanetler savurdu. Gözlerinde tehlikeli bir ateş harlanırken, göğsündeki sıkışma soluğunu kesiyordu. Hoyratça onun küçük yüzünü avuçlarının arasına aldı. Dudaklarını haşin bir tavırla ele geçirirken, kulaklarında dehşete düşüren bir uğuldama vardı. Alt dudağını kıstırdı, emdi, ısırdı, tadıyla kendinden geçerken etrafındakilerin varlığını bir an bile umursamadı. Verdiği karar kalbinin tam ortasına yapışıp kaldı. O anda hisleri, dalgaları sarp kayalıklara çarpan kudurmuş bir denizden farksızdı. Soluk soluğa kendini ondan kopardığında, iri eliyle sapsarı saçlarını kavradı. Selin'in menekşe rengi gözlerindeki kıvılcımı gördüğünde

ruhunun derinlerinde, varlığından haberdar olmadığı bir yer sızladı. "Hiçbir yere gitmene izin vermeyeceğim!" diye hırladı. Onun bakışlarında yanıp sönen umudu fark ettiğinde, günler önce duyduklarını kısa süreliğine de olsa bir kuytuya kapattı. "Doğum gününden sonra..." Başparmağını onun aralanmış dudaklarına sürttü. "Hiç kimse seni benden uzaklaştıramayacak!" dedi kendinden emin bir tonda. *Başka bir şehir de, başka bir adam da sana yasak!* diye ekledi içinden.

"Ama nasıl?" dedi Selin titreyen bedeniyle ona sokulurken.

Dudaklarını alnına bastırıp hızla uzaklaştı. "O gece... Üzerine mor bir elbise giy," dedi hedefinde kimi tuttuğunu bilmediği bir öfkeyle. "Ve sadece... Olacakları bekle."

Devamında tek kelime etmeden arkasına döndü. Saniyeler sonra arabasına bindiğinde, vakit kaybetmeden aklındaki yere doğru sürdü. Defalarca fazlasıyla sinirli oluşuna sığınarak direksiyonu yumruklamıştı. Ancak içinde bir ses vardı ki, artık fısıltı olmaktan çıkıyor, kulaklarını tıkayamayacağı kadar şiddetleniyordu. Mecbur kaldığını düşünürken, bir tarafı hiç de öyle olmadığını iddia ediyordu. Kuzey şimdilik verdiği kararın arkasında duruyor, yapacağı şeyin sağlayacaklarını düşündükçe dudaklarının kenarında oluşan kıvrımı bastırıyordu. Ne zaman gerçekleştiğini bilmese de, o lanet sarışının hayatını ele geçirdiğinin farkına varıyor, kıskançlığı, sahiplenme duygusu ve bir an bile azalmayan tutkusu her şeyin kontrolünü ele geçiriyordu.

Tam o sırada çalan telefonla düşüncelerinden koptu. Günler önce tek bir talimat verdiği adam onu arıyordu. Hızla yanıtladı. "Buldun mu?" diye sordu.

"Buldum, abi."

"Kimmiş?" dediğinde kendini işiteceklerine hazırladı. Dudaklarını hırsla sıktı. Duyduğu isimden sonra bakışları öfkeyle kararmış, Yılmaz'ın her şeyi yapabilecek kadar gözünün döndüğünün bir kez daha farkına varmıştı. Birkaç gün sonra onunla ödeşeceklerini düşündükçe, tarifsiz bir zafer duygusu tüm benliğini sarmıştı.

Telefonunu bir kez daha meşgule vererek, kadehinde kalan son yudumu boğazından aşağıya yuvarladı. Ardından yüzünü buruşturarak önündeki şişeyi kavrayıp salladı. Yine bitmişti. Bunun günlerdir tükettiği kaçıncı şişe olduğunu bilmese de, alkolikliğin bir tık gerisindeydi.

O günden beri Selin'le görüşmemişti. Genç kadının her arayışında işini bahane etmiş, doğum gününde birlikte olacaklarını söylemişti. İlk günler öfke tüm benliğini ele geçirmişti. Kapıları yumruklamış, boşalan viski şişelerini kırmış, ancak içindeki hırsı boşaltmayı beceremişti. Evinin her yerinde Selin'den izler varken, yatak odasında uyumaya bile tahammül edememişti. Gerçi, iyice sarhoş olmadan uykuya dalamadığı da bir gerçekti. Yalnızca kıpırdayamayacak raddeye gelip sızdığında, beyninde çınlayan sesleri susturmayı başarabilmişti.

Elinin tek bir hareketiyle son boş şişeyi de sehpanın üzerine devirdi. O sırada kapının çaldığını işitti fakat yerinden kalkmaya tenezzül etmedi. Gelen her kimse sıkılıp geri dönerdi.

"Orada olduğunu biliyoruz!"

Sesleri duyduğunda homurdanarak çenesini sıktı. Onların kendisini rahat bırakmayacağını anlamalıydı. Her aramalarını meşgule alıp görmezden geldikten sonra, buraya damlayacaklarını bilecek kadar yakınlardı. Pes etmeyeceklerini düşünüp yerinden kalktı. Dengesini sağlamaya çalışıp sarsak adımlar attı ve nihayet kapıya ulaştı. Kapıyı açtığında karşısında üç tane bela herif duruyordu ve onları nasıl def edeceğini bilmiyordu. "Ne işiniz var burada?" dedi dişlerinin arasından. Cevap vermelerini beklemeden yeniden koltuğa döndü. Üçünün de yüzleri içerideki ağır alkol kokusundan buruşmuştu fakat Kuzey bunu da umursamıyordu.

"Sarp! Dikkat et de burada sigara falan içme. Çakmayı çaktığın an havaya uçabiliriz."

Baran'ın iğrenç esprisine kaşlarını çattı. Fakat Hazar hızla sözü almıştı.

"Yeni evin de güzel olmuş," dedi alaycı bir tavırla. "İç mimarın çok iyi iş çıkarmış."

Kuzey onun imasından sonra yeni açtığı viski şişesini sertçe sehpaya çarptı. "Evet," diye tısladı. "İç mimar çok iyi iş çıkardı. Beni uzak durmaya çalıştığım tek şeyin ortasında bıraktı."

Üçü de anlam veremiyormuş gibi ona bakıp, kendilerine birer kadeh viski doldurdular.

"Sence de artık dökülmenin zamanı gelmedi mi?" diye sordu Hazar onun bu ketumluğundan sıkılarak.

Genç adam derin bir nefes alarak başını koltuğun arkasına yasladı ve gözlerini kapattı. Bu zamana kadar her şeyi kendi içinde yaşamış, kimseyle herhangi bir sıkıntısını paylaşmamıştı. Hoş, bu kadar öfkelendiği başka bir şey de olmamıştı. Ancak şimdi görüyordu ki, Selin ona tüm ezberlerini bozdurmuş, her türlü boşluğundan içeri sızmayı başarmıştı. Bir an bile düşünmeden son birkaç haftada olan her şeyi anlattı. Yılmaz'ı... Selin'in ofisindeki saldırıdan önce gazetede yayınlananları... Ve birkaç gece önce haberi yapan gazeteciden duyduklarını... Son olarak Yılmaz'ın söylediklerini de anlattığında, içindeki hiddetin ateşi önleyemediği kadar artmıştı.

"Peki, Yılmaz'ın doğru söylediğinden emin miyiz?" dedi Sarp şüpheyle yaklaşarak.

"İlk söylediğinde yalnızca öfkelendim. Gazetecinin söylediklerinden sonra içimde kuşku olsa da, şimdi farkına varıyorum ki, ne o herifin söylediklerine inanmışım ne de Yılmaz'a."

"Eee? Nasıl emin oldun peki? Selin'e mi sordun?"

"Hayır. Yusuf Mert Kandemir'i aradım. Yılmaz'la görüştükten sonra..."

"O da kim?"

"Basın dünyasında hatırı sayılır biri. Selin'le birlikte çıktığımız bir yemekte o da vardı. Aile dostlarıymış. Ama Selin aralarında bir şeyler varmış gibi davranmıştı. Önemsemeyip, kadınca bir oyun olduğunu düşünmüştüm. Yalnızca beni kıskandırmak istediğini falan işte..." İçkisinden bir yudum daha aldı. Ardından alay edercesine güldü. "Ama her şey o kadar değilmiş."

"Nasıl yani?"

"Yusuf Mert'e, aralarındaki yakınlığın abi kardeş ilişkisinden farksız olmasına güvenip, baştan beri planladığı her şeyi anlatmış. Beni elde etmek için evimin dekorasyon işini arkadaşına ayarlattığını... Evi incelemek için geldiğimiz gün, sahte Mert'le yine beni kıskandırmak adına yaptığı konuşmayı... Kendini her zaman geri çekerek, kaçan kovalanır taktiğini uyguladığını..." Elini hırsla saçlarının arasından geçirdi. "Sözde bunları beni kendine âşık etmek için yaptığını..." derken bu cümle ağzında doyamayıp fazlasını arzuladığı bir tat bırakmıştı.

"Neden yapsın ki bunu?" dedi Hazar duyduklarından hoşlanmayarak.

Sarp gülerek tek kaşını kaldırdı. "O da sana âşıktır. Olamaz mı?"

Hazar kaşlarını çattı. "Aşk için bu kadar plan yapmaya gerek var mı?"

"Belki de doğru kişi için vardır," dedi Sarp pervasız bir tavırla.

"Plancı kadınlar, her zaman uzak durulması gerekenlerdir. Ben süklüm püklüm biriyle hayatımı devam ettireceğim," diye yanıtladı Hazar içkisini içerken.

Sarp dalga geçercesine baktı. "Bunu zamanı geldiğinde sana hatırlatırım."

Aralarında geçen konuşma boyunca Kuzey'in aklı yalnızca Selin'deydi. Baran ise Kuzey anlatmaya başladığından beri tek kelime etmemişti. Fakat artık aklındaki şüpheyi dile getirmesi gerektiğini düşünmüş, gördüğü andan beri çok bile beklemişti.

"Gazetede çıkan haberinizi gördüm," dedi keskin bakışları Kuzey'in üzerindeyken. "Önce emin olamadım ama sonra Selin'in fazlasıyla net çekilmiş bir fotoğrafını görünce kuşkum kalmadı."

"Hangi konuda?" diye sordu Kuzey oturduğu yerde dikleşirken.

"Geçtiğimiz yılbaşı... Senin şirket çalışanlarına verdiğin davette, sigara içmek için bahçeye çıkmıştım. Hava tıpkı şu anda olduğu gibi karlıydı. Duvarın kuytu köşesinde, üzerindeki şala sarınan sarışın bir kadın gördüm." Kuzey'in yumruklarını

sıktığını fark etse de durmadı. "Sen bir kadınla kavga ediyordun bahçede."

Kuzey o gece yılışık kadınlardan birinin sinirlerini bozduğunu anımsıyordu. "Evet," dedi başka tek kelime etmeden.

"İşte o sırada sarışın kadın seni izliyor, konuşmalarını dinliyordu. Dikkatini dağıttım. Küçük bir iki konuşma geçti aramızda. İsteyerek dinlemediğini, kulak misafiri olduğunu falan söyledi. Ama paniklemişti. Sonra benim dikkatim başka şeylerle dağılınca... İçeri girdim." Kuzey'in gözlerine baktı hislerini okur gibi. "O kadın Selin'di. O akşam, senin verdiğin yılbaşı davetindeydi."

Kuzey bir an durup ifadesizce baktı. Ardından kendisini tutmadan, gür kahkahasını serbest bıraktı. Kendisiyle alay eden gülüşü dakikalar sürdükten sonra, hissettiği öfke gözlerine yerleşti ve orada kaldı. "O gece..." dedi bunların berbat bir oyun olduğunu düşünerek. "Peşinden gidip izini kaybettiğim kadın..."

"Selin miydi?" diye sordu hepsi bir ağızdan.

"O olduğuna artık şüphem kalmadı." Göğsünün üzerinde nefesini kesen bir yükle ayağa kalktı. "Selin'le ilk tanıştığımız gün bakışları tanıdık gelmişti. Daha önce karşılaşıp karşılaşmadığımızı sorduğumda inkâr etti." Camın önüne gidip karşısındaki manzaraya baktı. "Ama anlaşılan her şey planının bir parçasıydı. Belki de amacı başından beri zoru oynamaktı." İçkisini tek seferde bitirdiğinde, alkolün yakıcı etkisi boğazındaydı. "Başardı!" derken Selin'in ve yalanlarının yarattığı hayal kırıklığı dört bir yanını sarmıştı.

"Peki, ne olacak?" dedi Sarp. "Gazete olayını onunla konuşacak mısın?"

Kuzey başını iki yana salladı. "Hayır."

"Nasıl yani? Neden?"

"Çünkü gazete olayı yalan. Selin'in masum olduğu tek konu bu." Üçü de şaşkınlıkla ona baktığında, Kuzey günler önce yaptıklarını anlattı. Yılmaz'la görüşmesinin ertesi günü, o gece gördüğü arabanın plakasını araştırmıştı. Araba Çetin Aksoy denen

gazeteciye ait çıkmış, Kuzey'in bu işte Yılmaz'ın parmağı olduğundan şüphesi kalmamıştı.

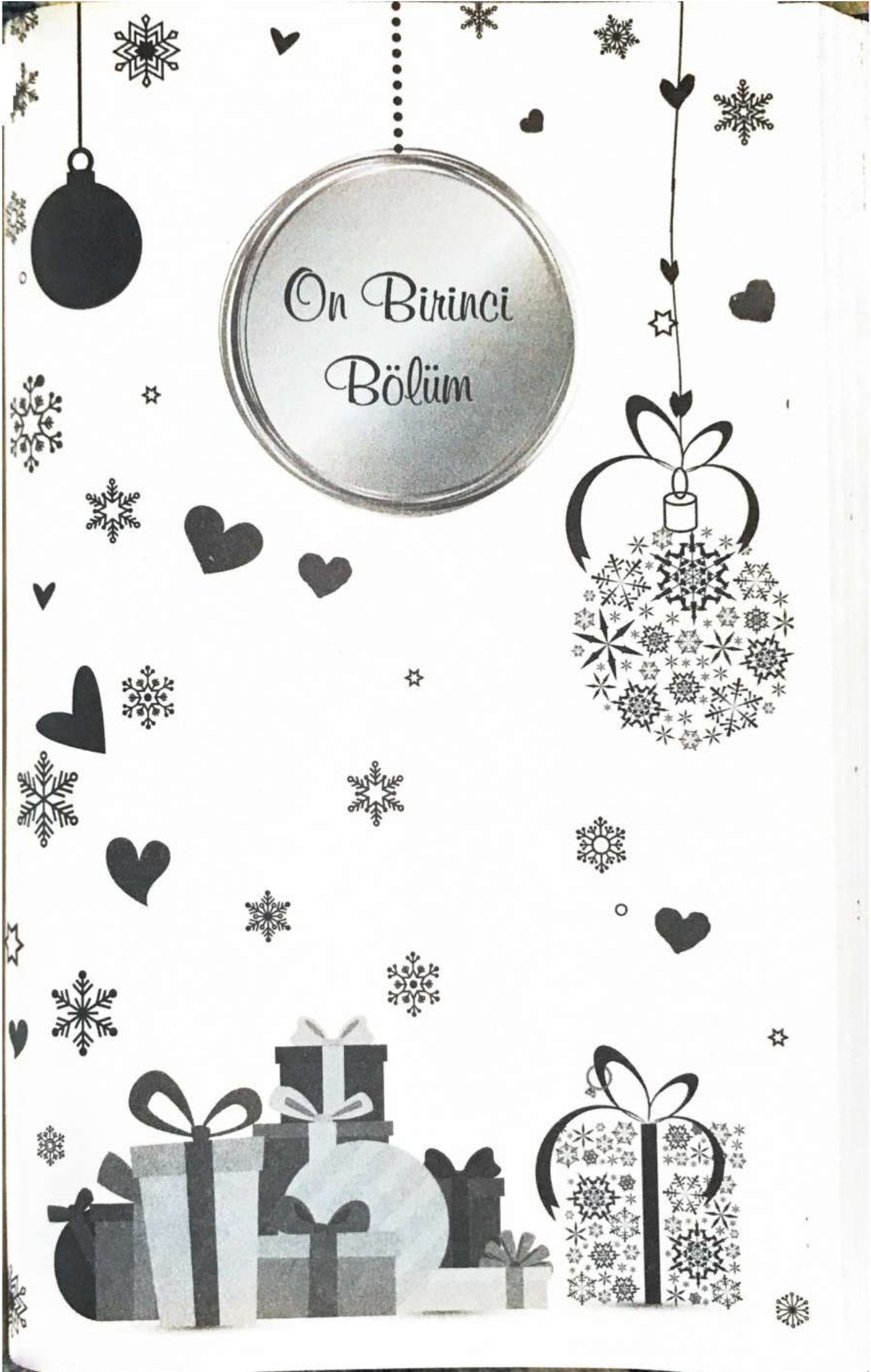
"İnanamıyorum. Herif resmen kafayı yemiş," dedi Baran arkasına yaslanırken. "Bundan sonraki hamlen ne peki? Sadece o küçük planlar yüzünden bu kadar öfkeli olamazsın, dostum. Başka şeyler var sende. Selin İzmir'e gideceği için mi sinirlisin?"

"Selin İzmir'e gitmeyecek!" diye tısladı. Onunla yaşadıkları her an gözlerinin önünde canlanırken, artık aklında netleştirdiği tek bir hamle vardı.

"Babası epey kararlı görünüyor. Uçak biletini bile aldırdı demedin mi? Ne yapabilirsin ki?"

Kuzey ansızın arkasına dönüp, koltuğun üzerine fırlattığı ceketini kaldırdı. Elini cebine atıp içindekini çıkardı. Alev alev yanan bakışları karşısındaki adamlara odaklanmıştı. "Yapacağım şey bu!" diye kükreyerek elinde tuttuğu cismi açıp masanın üzerine bıraktı. "Öfkemin kaynağı da... Selin'in gitmesini, başka adamların ona parmağının ucuyla bile dokunmasını engelleyecek olan da... Tam olarak bu!"

On Birinci Bölüm

Heyecandan elleri titrerken, yine sakarlaştığını düşünüyordu. Ayağındaki yüksek topuklu stilettoları hiç yardımcı olmuyor, bacakları adeta zangırdıyordu. Saçlarını hafifçe havalandırıp geri çekildi. Aynadaki aksine baktığında, gördükleri hoşuna gitmişti. Yeni aldığı mor renkteki Herve Leger marka elbise bedenini ikinci bir deri gibi sarıyordu. Dizlerinin altında bitse de, zarif vücudunun tüm kıvrımlarını ortaya çıkarıyor, göğüs kısmı hafif bir volanla hareket kazanırken yuvarlak omuzlarını açıkta bırakıyordu. Kuzey dün gece saat on ikiyi geçtiğinde arayıp doğum gününü kutlamıştı. Hemen sonrasında giyeceği kıyafetle ilgili birkaç sert uyarı yapmayı da atlamamıştı ancak Selin bunları pek umursamamıştı. Bu yüzden onun ne düşüneceğini delicesine merak ediyor, kendisini gördüğünde vereceği tepkiyi iple çekiyordu.

Kapının tıklatıldığını duyduğunda düşüncelerinden sıyrılarak eline çantasını ve siyah, şık paltosunu aldı. Annesi çoktan süitin kapısını açmıştı.

"Hazır mısınız?"

Babasının memnuniyetsiz sesiyle içine derin bir nefes çekti. Onun davranışlarını kafasına takmayacak, birkaç saatliğine kendisine özel bu geceyle neşelenecekti. Kuzey onları alması için şoförünü göndermişti. Mekânda buluşmak istediğini söylemiş, Selin bunun nedenini anlamasa da doğum gününü onunla birlikte kutlayacak olmanın mutluluğu her yanını çevrelemişti. Arkasına dönerek, "Hazırım," dedi ve hızlı adımlarla kapıya doğru ilerledi. Dakikalar sonra Kuzey'i göreceğini bilmek, doğum günlerine karşı hissettiği tatlı heyecanın bile önüne geçmişti.

Saniyeler dakikalara dönüşerek geçip gitti. İstanbul'un yoğun trafiği yüzünden uzun süren yolculuktan sonra mekâna gelmişlerdi. Tam arabadan inecekleri sırada Selin'in telefonu

titredi. Hızlıca açtığında ekranda Emoş'un sevimli emojileriyle dolu mesajı belirdi.

"Seni şanslı sarı cadı! Burası bir efsaneeeeeeeee! <3 : "*

Emoş ve Ufuk dışında iki kız arkadaşı daha gelecekti. Tabii Kuzey'in kız kardeşi ve kuzenleri de orada olacağından fazlasıyla gergindi.

Şehrin en prestijli gece kulüplerinden birinin önüne iyice yanaştıklarında, mekânın görevlileri arabanın kapılarını açtılar. Selin paltosuna sıkıca sarınıp, kar soğuğu yüzüne vururken arabadan indi. Kendisine eşlik eden adam sayesinde VIP yazan kapıya kadar kayıp düşmeden gelmişti. Annesi ve babasıyla birlikte kendilerine gösterilen yolda ilerlediler. Kulüpte eğlencenin başlamış olmasının da etkisiyle etraf gürültülüydü. Fakat en üst kata çıktıklarında geniş ve şık bir kapıdan geçmişler, aniden girdikleri izole yerde tüm seslerden soyutlanmışlardı.

Kapının önünde, "Hoş geldiniz," diyerek kendilerini karşılayan görevliye paltosunu verdiği sırada, ileride Kuzey'in kuzenlerini gördü. Yeni doğum yaptığı halde bu geceyi kaçırmayan Mira ve Sarp'la selamlaştı hızlıca. Küçük, siyah çantasını sıkıca kavrayıp adımlarını hızlandırdığında, gözleri Kuzey'in buz grisi bakışlarıyla buluştu. Genç adam onu fark ettiğinde ansızın duraksamış, elindeki puro dudaklarına bir nefeslik mesafede asılı kalmıştı. Selin ona doğru biraz daha yaklaştığında, gecenin muhteşem geçmesini dilemeden duramamıştı.

Kuzey'in karşısında gördüğü manzarayla soluğu ciğerlerinde tıkalı kaldı. Parmaklarının arasındaki puro yanmaya devam ederken, bedeninde de söndürülmesi olanaksız bir yangın başlamıştı. "Lanet olsun!" diye hırlayıp etrafına bakındı. Kuzenleri de dâhil olmak üzere herkes Selin'e odaklanmıştı. Etrafına saçtığı ışıltı insanları büyülerken, Kuzey onu kolundan tuttuğu gibi yalnız olacakları bir yere götürme isteğini zorlukla bastırmıştı.

Purosunu masadaki büyük küllüklerden birine bırakıp duruşunu dikleştirdi. İlk kez bu denli büyüleyici bir kadın görüyormuş gibi davranmaktan vazgeçmeliydi. *Onun eşsiz olduğunu sen de çok iyi biliyorsun,* diyen iç sesine homurdandı. Öfkesini ve

bu gece yapacaklarını aklından çıkarmamalıydı. Hoş, daha birkaç gün öncesine kadar alevlerini saçan o öfkenin cılız bir dumanını bile içinde bulmakta güçlük çektiğinin farkındaydı.

Hızlı adımlarla ona doğru ilerleyip, önce annesi ve babasını karşıladı. Ardından Emine onlarla ilgilenirken, elini Selin'e uzattı. "Seni adam gibi bir kıyafet giymen konusunda uyarmamış mıydım?" diye tısladı kaba bir tavırla. Oysa güzelliğinin harladığı tutkuyla kanı kaynamaya başlamıştı.

"Çok güzel olduğumu söylediğin için teşekkür ederim, sevgilim. İnanılmaz kibarsın," dedi Selin gülerek. Kendini tutamadan ona sokuldu. Ellerini onun siyah takım elbisesinin üzerinden bile hissedebildiği sert göğsüne koydu. Dudaklarının arasında belli belirsiz bir mesafe varken, ikisinin de solukları birbirine karışıyordu.

Kuzey onu hızla kalabalıktan uzak bir köşeye çekip, sinirle incecik belini kavradı. Dudaklarını ele geçirmek için delirirken, arzularını dizginlemek zorunda kalmak berbattı. "Kibar bir adam olmadığım konusunda anlaştığımızı sanıyordum," dedi gri bakışlarında tehlikeli bir kıvılcımla.

"Biliyorum," diye fısıldadı Selin onun sakallarını hafifçe okşayarak. "Ve o barbarlıklarına da bayılıyorum."

"Ben de senin bu haline nasıl bayıldığımı göstermeyi tercih ederdim. Bu kadar kalabalık bir ortamda olmak şu anda sinirimi bozuyor," dedi homurdanarak.

Selin dudaklarını utangaç bir tavırla ısırıp etrafına baktı. "Ben de seninle baş başa olmayı istiyorum," diye fısıldadı. Eli onun boynuna, oradan saçlarına giderken, bakışlarına sakladığı aşkı bir kez daha serbest bıraktı. "Seni çok özledim," dediği anda Kuzey'in onu tutuşu sertleşmiş, huzursuz bir şekilde mekânı tarasa da kaskatı kesilen bedeninden zorlandığını anlamıştı. "Sen de beni özledin mi? Senin kollarında oluşumu..." İnsanların göremeyecekleri bir kuytuda olduklarını fark ettiğinde, dudaklarını onun erkeksi kokusunun kaynağına, boynuna bastırdı. "Bana dokunmayı... Sevişmelerimizi..."

"Siktir!" diye hırladı Kuzey. Dudaklarından edepsiz küfürler dökülürken, Selin'i aniden kollarında döndürüp arkasındaki cama yasladı. "Beni kışkırtmanın bedelini ödemeni nasıl istiyorum, bir bilsen..." Onun çenesini hoyrat bir tavırla kavradı. Daha fazla kendini tutamayıp dudaklarına kapandığında, sanki bir anda her şey başa sardı. Gözlerinin önünde onun kollarında nasıl bir ateş parçasına dönüştüğü varken, Kuzey'in ona bağımlı olduğuna dair şüphesi kalmamıştı. "Şu anda seni omzuma attığım gibi eve götürmek için deliriyorum. Bana ne yaptın, bilmiyorum!" dedi ondan soluk soluğa ayrılıp öfkeyle dişlerini sıkarak. "Ama bundan nefret etmem gerektiği halde beceremiyorum."

Genç kadın sıcacık bakışlarla ona bakıp dudaklarından bir öpücük çaldı. "Mağara adamı hallerini seviyorum, Kuzey," diye mırıldandı. "Seninle yaşadığım anları hiçbir şeye değişmezdim."

Kuzey boğazında hissettiği kupkuru düğümle ona baktı. Yutkunmaya çalıştı ama yapamadı. O lanet ettiği, canını yakan sızı yine göğsünün sol tarafında, kalbinin tam ortasındaydı. Başını iki yana salladı ve onun sözlerinin ardında yatabilecek anlamı fark ettiğinde kaşlarını çattı. "Bu ne böyle? Veda konuşması falan mı? Baban uçak biletini aldı diye mi bütün bunlar?"

Selin'in dudaklarında buruk bir gülümseyiş oluştu. Artık hissettiklerini içinde tutmayı beceremiyordu. Tüm duygularını ortaya dökemeyeceğini bilse de, Kuzey'in kendindeki değerini dile getirmeden duramıyordu. "Sana hayatımın hiçbir anında veda etmeyi başarabileceğimi sanmıyorum."

İleriden gelen kahkaha sesleriyle aralarındaki tutku ve Kuzey'in bilmediği bambaşka bir histen oluşan bulut dağıldı. Sağ tarafına döndüğünde Hazar'ın onlara doğru geldiğini gördü. Diğerleri de onu takip ediyordu.

"Doğum günü kızını kendine saklamışsın, dostum. Olmuyor böyle. Hadi bakalım! Yemek servisi başlıyor," dedi Hazar, Selin'e doğru uzanıp onu yanaklarından öperken. Kuzey'in memnuniyetsizliğini gördüğünde tek kaşını kaldırdı.

"Her şey için çok teşekkür ederim, Hazar. Burası harika! Kuzey mekânın ortağı olduğunu söylemişti."

"Lafı bile olmaz," dedi Hazar gülümseyerek. Ardından Selin'in Hazel, Larin, Bengi ve Lila'yla tanışmasını izledi. Kuzey ise hâlâ somurtuyordu. Anlaşılan baş başa kalamadıkları için mutsuzdu. Nihayet tanışma faslı bitip de Selin'in elini tutarak masalara doğru ilerlediğinde, tüm kuzenler bilmiş tavırlarla birbirlerine baktılar.

Hazel hafifçe kıkırdayıp kaşlarını imayla kaldırdı. Ardından Sarp ve Hazar'a döndü. "Bizimki ne zaman farkına varacak acaba?" dediğinde kızlar kahkahalarını serbest bırakmışlardı.

Sarp ve Hazar şaşkınlıkla duraksadılar. "Neyin?" dediler aynı anda.

"Ah, pardon! Sizin de en az onun kadar öküz olduğunuzu unutmuşum."

"Hangi konuda, ikiz?" dedi Hazar sertçe.

"Aşk konusunda tabii ki, kaz kafalı! Başka ne konuda olacak?" Saçlarını savurarak, kızları da yanına alıp masaya doğru ilerledi. İki hödüğü arkasında şaşkın bir halde bıraktığının bilincindeydi.

Taze çiçeklerle süslenmiş mekânın tam ortasında upuzun, herkesin aynı anda oturacağı büyüklükte bir masa vardı. Yemekler o masada yenmiş, sohbet iyice koyulaşmıştı. Selin'in babası ve annesi de hallerinden memnun görünüyorlardı. Kuzey'in özen gösterip böyle bir organizasyon yapmasından hoşlanmışlardı.

Kuzey, kapıdan giren Baran'la Naz'ın arkasında anne ve babasını gördüğünde kaşlarını çattı. Naz'ın geleceğini biliyor olsa da, annesiyle babasının neden burada olduklarını anlamamıştı. Birlikte ayağa kalkıp onları karşıladıklarında Kuzey tüm dikkatini ailesine verdi. Hemen sonra Baran'la göz göze geldiğinde, Selin'in onu gördüğünde nasıl tepki vereceğini merak etti. "Baran'la tanışmamıştın."

Aylar öncesinin anıları Selin'in zihnini doldururken, o yılbaşı gecesi bahçede konuştuğu adamın tam karşısında durduğunu görmek tüm bedenini baştan ayağa titretti. Ancak kendini toparlamalı, Kuzey'i şüphelendirmemeliydi. "Merhaba... Ben Selin..." diyerek elini uzattı ve şaşkınlığını belli etmemeye

çalıştı. Kuzey'in bu durumdan hiç hoşlanmayıp çenesini sıktığının farkına varamamıştı.

"Memnun oldum, Selin. Nice yıllar..." dedi Baran. Fakat hemen ardından Aysun ve Murat'ın Selin'in anne babasıyla tanışma faslı başladığından dikkatler o tarafa çevrildi.

Kuzey'in Baran'dan öğrendiğine göre, Naz'ı almaya gittiğinde onlar da geleceklerini söylemişlerdi.

Herkes mutlulukla sohbet ederken, Aysun yalnızca Selin ve Kuzey'i inceliyordu. Naz ise hamilelik haberi yüzünden ön yargılı duruyordu. Selin'in Kuzey'le birlikte olma sebebi onlar için önem taşıyor, Pınar'a benzeyen birini ailelerinde istemiyorlardı. Ancak Aysun her bakışında Selin'in o kadınla ilgisi olmadığını anlıyor, Kuzey'in yanındaki tavırları gözünden kaçmıyordu. Kocasının bakışlarında da kendisininkine benzer bir onay görüyor, oğlunun en doğru kararı vermesini diliyordu.

Nihayet ortam biraz durulup Selin'in doğum günü pastası geldiğinde yüksek sesli bir alkış koptu. Selin, Kuzey'in elini sıkıca tutup ayağa kalktığında, eliyle dudaklarını örttü. Pasta muhteşem görünüyordu. ***"İyi ki doğdun, Selin!"*** nidaları ortamda yankılanırken, eli Kuzey'in elinde bir süre öylece durdu. Sonunda Kuzey de ayağa kalkıp, tek eliyle güçlü bir şekilde genç kadının belini sardı.

"Dilek dile!"

Mira'nın bağırışına gülümsedi. Gözlerini kapattı. Aylar önce yaptığı gibi elini kalbine koyarak dileğini diledi. Ancak bu kez yalnızca bir taneydi. *Sonsuza dek Kuzey'in kalayım!* diye geçirdi içinden ve pastanın üzerindeki mumları tek seferde üfledi. Gözlerini açtığında etrafındaki insanların mutlu bakışları ona sabitlenmişti. Fakat onun tüm dikkati Kuzey'deydi. Ona sarılmak, dudaklarından öpmek, kokusunu solumak istese de, bu denli kalabalık bir ortamda yapamayacağının bilincindeydi. Herkes hediyelerine sarılıp Selin için aldıklarını vermeye başladığında, genç kadın bir anlığına kendini bu düşünceden koparabilmişti.

Birbirinden güzel hediyeler alıp hepsini bir kenara koyarken, sıra Naz'ınkine geldi. Selin'e kendi tasarladığı bir elbiseyi

hediye etmiş, zaman geçtikçe ona karşı olan tutukluğu etkisini yitirmişti. Onun abisine nasıl baktığını gördükçe, kendi önyargılarının anlamsız olduğuna karar vermişti. Aysun ve Murat da günler önce Naz'dan doğum günü olduğunu duyup, buraya gelecekleri belli olmasa da hediyelerini almak istemişlerdi. Tıpkı Selin'in saçları gibi sarı renkteki topaz ve pırlantalarla süslü şık küpe genç kadını fazlasıyla mutlu etmişti.

Selin dudaklarında tatlı bir gülümsemeyle herkese teşekkür etti. Hediye almaya her zaman bayılır, doğum günleri onu daima mutlu ederdi. Fakat bu gece kimse herhangi bir şey hediye etmese de, Kuzey'in yanında olup sıcaklığını bedeninde hissetmek yeterliydi. Tam o sırada Kuzey onun oturmasına izin vermeden öylece durmuş, herkes masada yerlerini aldığında boğazını hafifçe temizlemişti.

Kuzey'in sert bakışları ansızın kapının önüne kaydı. Yılmaz'ın içeri girip onlara doğru yürüdüğünü gördüğünde dişlerini sıktı. O lanet olası heykeli getirip getirmediğini bilmese de, birazdan cevabını alıp buradan tıpış tıpış gideceğinden emindi. Gazetedeki lanet haberi ise Kuzey ona daha sonra ödetecekti.

"Nice yıllar, Selin," dedi Yılmaz yanlarına geldiğinde. Pasta getirildiğinden beri oradaydı. Onu uzaktan izlemiş, etrafındaki insanlarla eğlenmesine şahit olmuştu. Hediyeler verildikten sonra kendini göstermek istemiş, Kuzey'le göz göze gelmiş olsalar da umursamamıştı.

"Teşekkürler, Yılmaz Bey," dedi Selin. Bir tatsızlık çıkacağı düşüncesiyle gerildi. Kuzey'in, belini saran elini sıkıca tutup, yalnızca onun olduğunu belli etti. "Geleceğinizi bilmiyordum."

"Anneniz davet etmişti. Kaçıramazdım." Pişkin bir tavırla Kuzey'e döndü. "Benim hediyemi yukarı çıkarmaları biraz sürecek gibi görünüyor. Kuzey Bey'in hediyesinden sonra vermek isterim."

Kuzey onun küstah tavrına dişlerini sıkarak baktı. Bu adamı tam da bulundukları mekânda bir güzel benzetmesine ramak kalmıştı. Fakat gözleri yeniden Selin'e sabitlendiğinde üçüncü şahıslar önemini yitirmiş, onun güzelliği ve ışıltılı bakışları

dışında her şeyden uzaklaşmıştı. Genç kadının elini tutan eli, enfes bir aitlik hissiyle duruşu Kuzey'i artık inkâr edemediği bir kalp ağrısıyla baş başa bırakmıştı. Selin her durumda kendisinin olacak, ona arzuyla bakan tüm adamlar hayatlarından sonsuza kadar çıkacaktı.

Yılmaz'a cevap vermeye tenezzül etmeden, Selin'i kendisine doğru çekip bedenine bastırdı. Biliyordu ki, masada oturan herkes onun hediyesini beklemeye başlamıştı. "Bir süre önce..." diye mırıldandı. Selin'in gözleri merak ve beklentiyle açılmıştı. "Ofisimde düşen bir kadın tanıdım." Başını iki yana sallarken dudakları çapkın bir gülüşle hareketlendi. Bakışlarını ondan bir an bile ayırmadan, o karşılaşmanın planlanmış olduğunu aklından hızla sildi. Selin böylesine karşı konulmaz dururken, yalnızca onu tamamen kendine ait kılma ihtiyacı öfkesinin, hiddetinin ve reddettiği duygularının arasından yükselmişti. "Sarı saçları ve büyüleyici gözleriyle hayatımda gördüğüm en güzel kadındı." Etraflarını çevreleyen insanları umursamadı. "Fakat biraz sakardı," dediğinde herkes kendini tutamayarak kıkırdadı. Selin'in de yanakları pembeye boyanmıştı. "Burktuğu bileği yüzünden bana mahcup bakışlar atsa da, ilk gördüğüm anda kanımı kaynatmayı başardı." Dudakları maskelemeye çalıştığı buruk bir gülümsemeyle kıvrıldı. Ayağını burkmasıyla ilgili yalan söylediğini zaten biliyordu. Ancak o bakışların, gülüşlerin, dokunuşların, yaşadıkları her anın içten olmaması ihtimali, sol göğsünü nefesini kesecek kadar sıkıştırıyordu. "Onu elde etmem biraz zaman aldı. Ama şimdi o kadının tam karşısındayım." Elini Selin'in görmemesine dikkat ederek ceketinin cebine attı ve içindekini usulca çıkardı. "Bugün onun doğum günü... Aslında benim ona bir hediye vermem gerekiyor." Başparmağını dudağının kenarına hafifçe sürttü. Kaşları çatılmıştı, kelimeleri bir araya getirmekte zorlanıyordu. Günler önce bu saçmalığı hızlıca bitireceğini düşünse de, dudaklarından söylemeyi planlamadığı sözler dökülüyordu. Fakat o an anlıyordu ki, hepsi tam da gerçek hislerini yansıtıyordu. "Ama sanırım ben kendisinden bir hediye istiyorum." Selin'in gözlerinin şaşkınlıkla kocaman olduğunu gördüğünde, elinde tuttuğu küçük kutuyu tek

bir hareketle açtı. Genç kadının dudaklarından şaşkın bir çığlık çıkmış, iki elini de dudaklarının üzerine bastırmıştı.

"Kuzey..."

"Sen... Tıpkı ilk karşılaşmamızdaki gibi, hayatımın da tam ortasına düştün. Benimle didiştin, savaştın, buzdan farksız gördüğün bu adamı kimsenin beceremediği kadar güldürdün. Bana tüm *asla*'larımı unutturdun." Zorlukla yutkundu. Selin bir ona, bir de elinde tuttuğu kutuya bakıyordu. Bir elini kalbinin üzerine koymuştu. Menekşe rengi gözleri ise akıtmamak için direndiği gözyaşlarıyla parlıyordu. "Bir *asla*'m daha kaldı, sarışın," diye mırıldandı dudaklarını onunkilere sürterken. Kalbi göğüs kafesini sertçe dövüyor, öfkesini ve kıskançlığını takip ettiğini düşünürken, etrafının yalnızca heyecan ve Selin'in yarattığı büyüyle örüldüğünü hissediyordu. "Onu da geride bırakmama izin ver." Alnını onunkine yaslayıp, kutunun içinden yüzüğü çıkardı. Ve ansızın, tek solukta, "Benimle evlen!" diye fısıldadı.

Etrafta şaşkın çığlıklar, sevinçli gülüşler yankılanırken, saniyeler sonra tüm sesler sustu. Selin gözlerinden akan iki damla yaşa engel olamazken, incecik parmakları adamın boynunu, yüzünü okşuyordu. "Her doğum günüm öncesi, bu en güzeli olacak diyorum," diye mırıldandı. Kuzey cevabı her şeyden önemliymiş gibi bakarken, ona olan tarifsiz aşkından başka bir şey düşünemiyordu. Hiçbir şeyi sorgulamıyor, yalnızca onun rüzgârında savrulmayı seçiyordu. "Ama bu seferki tüm beklentilerimi aştı." Boğazından küçük bir hıçkırık fırlarken, kollarını boynuna dolayıp yüzünü o kuytuya gömdü. Dudakları onun tenine sürtünüyor, bedeni yaşadığı anın heyecanıyla zangırdıyordu. "Sanırım ben... Yalnızca sana ait olmak için doğmuşum," diye fısıldadı onun kulağına. Ardından geri çekilip, ilk gördüğü andan beri kalbinin sahibi olan adama baktı. "Ve ömrümün sonuna kadar her *asla*'nın üzerini çizmekten zevk alacağımı biliyorum."

"Bu, benimle evleneceğin anlamına mı geliyor?" diye sordu Kuzey parmağını onun dolgun dudaklarında dolaştırırken. Kalbi artık soluğunu kesercesine hızlanmıştı. Kanı damarlarında adeta tutkuyla çağlıyordu. Hayatının hiçbir anında bir parçası olmayacağını düşündüğü bu dakikalar, söz konusu Selin olduğunda

hissetmeyi reddettiği bir zevk veriyordu ve Kuzey onun tamamen kendisinin olmasından başka bir şeyle ilgilenmiyordu.

"Evet!" diye bağırdı Selin kahkahalarını tutamadan. "Evet! Evet! Evet!" Kuzey onu hızla kollarına aldığında, gülüşü adamın dudaklarında kayboldu. Parmağına vakit kaybetmeden takılan, gözleriyle aynı renkteki yüzüğü bile umursamıyordu. Sadece Kuzey'e ait olmanın karşı konulmazlığı dört bir yanını sarmıştı ve bundan daha mutlu olamayacağını düşünmeden edemiyordu.

Kuzey onu kollarında sımsıkı sararken, tuttuğunun farkında olmadığı soluğunu hızla bıraktı. Dudaklarını yeniden ele geçirdiği anda tüm bedeninde fırtınayı andıran bir uğultu vardı. Hissetmeyi beklediği o kapana kısılma duygusunu içinde bir yerlerde arasa da bulamadı. Kalbindeki bu sarsıntı, yalnızca sahiplenme arzusu olmaktan çıkmıştı. Dudaklarını onunkilerden zorlukla ayırıp, harlanan soluklarını onun ıslak dudaklarına bıraktı. "Doğum günün kutlu olsun, sarışın," diye fısıldadı.

Herkesin onları yalnız bırakarak terasa çıktıklarını ve Yılmaz'ın da ortalıkta olmadığını gördüğünde, Selin'i camın önündeki bir kuytuya çekti. Kar taneleri, Boğaz Köprüsü'nün muhteşem manzarasının üzerine küçük, ışıltılı pırlantalar gibi yağıyordu. Selin'in dudakları onu kusursuz gösteren bir gülüşle kıvrılmıştı ve Kuzey onun bu halini tüm canlılığıyla aklına kazıyordu.

O sırada mekânın kışkırtıcı bir müzikle dolduğunu duydu. Buğulu bir ses etraflarında yankılanıyordu. Selin onun hiçbir şey söylemesine izin vermeden kollarına sığınmış, küçük hareketlerle salınıyordu.

I keep on fallin' in and out of love with you

*I never loved someone the way that I love you**

"Dans etmemiz mi gerekiyor?" diye sordu Kuzey onun bu seksi görüntüsüne bakmaya doyamadan.

"Hmm... Aslında hayır. Neden? Sevmiyor musun?"

"Erkeklerin dans etmesini itici buluyorum."

---

* Gönlümü sana kaptırıp senden uzaklaşmaya devam ediyorum
Seni sevdiğim gibi kimseyi sevemiyorum.
Alicia Keys'in Fallin' şarkısından...

"Sen şuna dans etmeyi bilmiyorum desene!"

Kuzey elini onun saçlarının arasına daldırdı. Kendisiyle laf dalaşına girmesinden hoşlandığını düşünerek, başını sertçe kavrayıp kaldırdı. Alt dudağını vahşi bir tavırla dişlediğinde, aklında Selin'i hissetmekten başka hiçbir şey kalmadı. Dilini onun sıcacık ağzına kaydırdığında, Selin inleyerek kollarına yapıştı. Genç adam ellerini bedeninde dolaştırırken, bacağını hafifçe ayırmaya çalıştı. Fakat elbisesi o kadar dardı ki yapamadı. "Kahretsin!" diye homurdandı dudaklarını soluk soluğa ondan koparddığında. "Bu lanet olası elbiseyi bana işkence olsun diye mi aldın?"

"Mor bir elbise giy demiştin," dedi Selin omzunu cilveyle silkerek. "Güzel olmamış mıyım? Nasıl göründüğümü hiç söylemedin."

Kuzey onun ısırdığı dudaklarından, parlayan gözlerinden, bedenine dokunan ellerinden uzaklaşamadı. Alnını onunkine yaslayıp pürüzsüz yanağını okşadı. "Çok güzel görünüyorsun. Ama bunun için o elbiseye ihtiyacın yok."

"O zaman neden bu rengi istedin?"

"Çünkü gözlerin o renkte," dedi umursamaz olmaya çalışarak. Ardından içinden ekledi. *Öldürücü güzellikteki Cezayir Menekşesi'nin renginde...*

Selin aralarındaki bu tatlı didişmelerden mutlu olsa da, az önce yaşananlar içinde taşmaya hazır bir volkan yaratmıştı. Dudaklarına kadar tırmanan hıçkırığı tutamamasının ardında tam da bu duygular saklıydı. "Kuzey... Ben..."

"Ne oldu?" Elini onun yüzüne götürüp, gözlerinden akan yaşları kuruladı. Fakat her okşayışından sonra yenileri ekleniyor, parmaklarına onun berrak gözyaşları karışıyordu. "Neden ağlıyorsun?"

"Biz... Gerçekten evlenecek miyiz?" diye sordu kendisine engel olamadan. En çılgın hayallerinde, en pervasız düşlerinde bile bu kadarını isteyememişti. Önündeki her yol Kuzey'e çıksa da, bir gün onun karısı olmayı içinden dahi geçirememişti.

"İstemiyor musun?"

Selin ellerini onun erkeksi dudaklarının üzerine kapattı. "Hem de nasıl istiyorum..." diye mırıldandı. "Sadece... Ben... Dileğimin bu denli çabuk gerçekleşeceğini tahmin edememiştim."

"Dileğin mi?"

"Hı hı... Pastamı üflerken içimden geçirdiğim dileğim..."

"Ne dilemiştin?"

Bir hıçkırık daha aralarındaki kısacık mesafede kayboldu. "Seni..." diye inledi. Ona dokunmayı bir türlü bırakamayarak, ellerini devasa bedeninde dolaştırmaya devam etti. Gözlerinden bu kez mutluluk gözyaşları akıyordu. Küçük damlalar dudaklarına iniyor, Kuzey dudaklarını onunkilere sürttüğü anda yok oluyordu. "Sonsuza kadar sana ait kalmayı diledim." Yüzü meleksi bir gülüşle aydınlandı. Adamın kocaman elini alıp, kalbinin üzerine bastırdı. "Seni ilk gördüğüm andan beri... Her dileğimde sen vardın, Kuzey," diye fısıldadığı anda dudakları hoyratça yakalandı.

Kuzey onun sözleri zihninde yankılanırken, dilini ıslak ağzına kaydırdı. Gözlerini kapatmıştı, sanki oraya akın eden ışığı saklıyordu. Elleri, dili, dudakları onu hissetmekle yetinemiyor, boğazının gerilerinden çıkan hırıltılar Selin'in inleyişlerine karışıyordu. Bir şeyler oluyor, tüm bedeninde, ruhunda hissettikleriyle sarsılıyordu. Nasıl bir tutkuydu bu? Nasıl her dokunuş açlığını artırıyor, parmak uçları daha fazlası için sızlıyordu? Kalbinin tam ortasında, küçücük bir ateş parçasının yarattığı yangın vardı. Sanki... Aylar boyunca tutsak ettiği duygular, zincirlerini kırıp özgür kalmışlardı. Alevler yükseliyor, onu içine almaya hazırlanıyordu. Ve Kuzey... Artık direnmeyi bırakmıştı. Düşüyor... Düşüyor... Düşüyordu...

❄

Yılmaz güneş gökyüzünü kızıla boyarken, elinde tuttuğu kadehten bir yudum daha aldı. Gözlerinin önünde saatler önce gördüğü o manzara vardı. "Lanet olası herif!" diye tısladı dişlerinin arasından. Bir kez daha Yılmaz'ı yenilgiye uğratmayı başarmıştı. Fakat bunun cezasını bu kez ondan kesecek, başka hiç kimseyi kullanmaya kalkmadan canını yakacaktı.

"Beni emretmişsin, patron!"

Vedat'ın sesini duyduğunda, sarsak adımlarla yerinden kalktı. "Ethem Baba'yla bir görüşme ayarlayalım," dedi ağzının içinde yuvarlayarak. "Hapishanedeki adamımızla konuş."

"Olur. İlk iş bir mesaj atıp en kısa süreye bizi yazmasını isterim." Vedat bir an durup ardından devam etti. "Pınar seninle görüşmek istemişti. Ne diyeyim?"

Yılmaz kendini tutamayıp gür kahkahasını serbest bıraktı. "Onunla işimin bittiğini söyle," dedikten sonra bakışlarını biraz ileride duran, saatler önce öfkeyle duvara çarpıp paramparça ettiği heykele odakladı. Son, ağır adımlarla yaklaşıyordu. Yılmaz'ın aklında Kuzey'i bitirmekten başka bir şey kalmamıştı.

❄

Geçip giden günler bir fırtınadan farksızdı. Elindeki dosyaları bir kenara fırlatıp attı. Dikkatini toplayamıyor olması, o anki öfkesinin odağındaydı. Kuzey hiçbir şeyin mesleğini etkilemesine izin vermez, söz konusu davalarıyken özellikle de kişilerin bunun önüne geçmesine olanak tanımazdı. Fakat o anda düşünebildiği yalnızca aklını başından alan menekşe rengi gözler, parmak uçlarında yumuşaklığını hissedebildiği kadifemsi ten ve sapsarı saçlardı. *Her dileğimde sen vardın,* deyişi kulaklarında durmadan çınlarken, Kuzey'in ondan uzaklaşabilmesi artık imkânsızdı.

Doğum gününden sonra annesiyle babası, Ahmet Bey ve Feray Hanım'ı kendi evlerine davet ettikleri için oraya geçmişlerdi. Geç vakte kadar otursalar da, Selin'le baş başa kalamamıştı. Sonraki günlerde ise Kuzey'in davaları öngöremediği kadar sıklaşmıştı. Hâlâ onunla her şeyi konuşup konuşmayacağına karar vermemiş olsa da, şüphe zihninin bir köşesinde asılıydı. O küçük planları neden yaptığını düşünmeden edemiyor, günler önce Sarp'tan duyduğu tek bir sözcük benliğinde deprem etkisi yaratıyordu. Bugüne dek asla izini sürmediği, hayatında yer vermediği *aşk,* ilk kez Selin'le aklına düşüyordu. Tüm o yalanları bu yüzden söylemiş olabileceği ihtimali ona nefes aldırmıyor, bir yandan öfkesini korumaya çalışsa da başarılı olamıyordu.

Reddedişlerine rağmen sebebin bu olmasını istiyor, evlenme teklifi etmiş olsa da başka bir adama aynı duyguları hissedebileceğini düşündükçe çıldıracak gibi oluyordu. Buna izin vermesine olanak yoktu. Selin'e de söylediği gibi, yalnızca onu ve bedenini değil, hislerini de avuçlarına almak istiyordu. Fakat bu sonu gelmeyen sahip olma arzusu ona artık soluk aldırmıyor, içinde bir yerlerde eski Kuzey'den izler bulmak zorlaşıyordu.

O gece, ailesinin evinde evlilik olayı da konuşulmuştu. Selin'in annesiyle babası önceleri bu durumdan hoşlanmıyor görünse de, sonrasında ne zaman için planladığını sormuşlardı. Kuzey bunu hiç düşünmemiş, en kısa sürede kararlaştırmaları gerektiğini anlamıştı. Ancak günlerdir bununla ilgili hiçbir şey yapmadığı için hızlı olması gerektiğinin farkına varmıştı.

Kapısının tıklatılmasıyla düşüncelerinden sıyrıldı. Kalemini bir kenara fırlatıp attı. "Gel!" diye seslendi bıkkın bir tavırla. Akşam Selin'le görüşmek istediğinden, günün bir an önce sonlanmasını dilemeden duramamıştı.

Akhan'ın içeri girdiğini görse de dikkatini ona veremedi. Onun tam arkasında beliren asistanı, hafif heyecanlı bir haldeydi.

"Kuzey Bey!" dedi Berna dudaklarında gülümsemeyle. "Bir misafiriniz var."

"Kimmiş? Herhangi bir randevum yoktu," diye yanıtladı kaşlarını çatarak. Kadının arkasında beliren devasa silueti gördüğünde gözleri şaşkınlıkla açıldı. Üstelik babası da onun yanındaydı. Daha ayağa kalkamadan adam söylenmeye başlamıştı.

"Ne zamandan beri seninle görüşmek için randevu alıyoruz?" Genç adam sırt çantasını bir kenara fırlattı. Arsızca sırıtarak yanına gelmiş, ayıplayan bakışlarla Kuzey'e bakmıştı.

Kuzey gülüşüne engel olamayarak ona yaklaştı. Erkekçe bir sarılmanın ardından yanıtladı. "Hangi kimlikle burada olduğuna bağlı. Malum... Birisi gizli, diğeri değil..." Babası da dâhil olmak üzere hepsi geniş koltuklara geçtiler.

Adam üzerindeki asker yeşili parkayı koltuğa atıp, Akhan'la da selamlaştıktan sonra oturdu. Başının tepesinde topladığı uzun saçları ve kollarından, boynunun kenarından görünen dövmeler

vahşi erkeksiliğini öne çıkarıyordu. "O halde gizli kimliği tercih edelim."

Onun hafifçe ciddileşmesiyle tek kaşını kaldırdı. Günler önce yaptıkları telefon konuşması aklının dört bir yanındaydı. "Görevde misin?" diye sordu dayanamayarak. O gün söylediklerini konuşmak için sabırsızlanıyordu.

"Sayılır. Yeni döndüm. Birkaç haftaya yeniden gidip gitmeyeceğim belli olacak. Eğer burada bir şeyler öğrenebilirsem tabii," dedi Barut sıkıntıyla ensesini ovuştururken.

"Neler oluyor? O günkü telefon konuşması neyin nesiydi?" Babasının meraklı bakışlarını gördüğünde birkaç cümleyle özet geçti. Hemen sonra tüm dikkatini Barut'a verdi.

"Anlatacağım. Ama uyarım bir işe yaradı mı onu söyle. Korumaları arttırdın mı?"

"Sen aradıktan sonra..." Gözleri öfkeyle karardı. "Selin'in ofisinde bir olay oldu," diyerek her şeyi anlatmaya başladı. Nihayet bitirdiğinde, Barut'un düşünceli hali artmıştı.

"Her şeyi baştan konuşmamız gerekecek," dedi Barut çantasından küçük bir kutu çıkarırken.

Akhan bir süre sessiz kalsa da aklındakileri hızla paylaştı. "Sizin konuşmanızdan sonra benim de söyleyeceklerim olacak, Kuzey. Çok önemli bir şey buldum," dedi.

"Pekâlâ! Vakit kaybetmeden neler olup bittiğini anlatayım." Barut kutuyu anahtarla açıp, içinden kayıt cihazı çıkardı. Birkaç tane fotoğrafla birlikte ilerideki masaya koydu. Hepsi masanın etrafındaki sandalyelere geçtiklerinde devam etti. Üçü de onun gizli kimliğini bildiklerinden rahatlıkla konuşuyordu. "Bundan bir süre önce bir görev aldım. Daha doğrusu... Başka bir görevi bok etmiştim. Bu benim için bir cezaydı demek daha doğru olur." Dişlerini sıktı. "Seviyemden ve şimdiye kadar girdiğim operasyonlardan daha küçük bir işti kısacası. Ama yine de bizi büyük bir balığa götürecek bilgiler elde edebilecektik." Derin bir nefes aldı. Sanki yeniden aylar öncesine gitmişti. "Bir örgütün içine sızdık."

Murat tek kaşını kaldırıp sordu. "Siz kimsiniz?"

"Ben ve..." Barut yüzünü ovuşturup başını iki yana salladı. Yaşananlar kalbinin ortasından çekip alamadığı tonlarca ağırlıktan farksızdı. "Kıvılcım," dedi.

"Ah, şu kız..."

"Evet." Hızlıca geçiştirdi. "Birlikte büyük bir malikâneye sızdık. İçeride bir büyük patron, bir de onun yerine geçecek olan adam vardı. Korumalar da cabası tabii. İşle ilgili size çok fazla bilgi veremem. Yalnızca görev gereği tüm odaları, her kuytuyu dinleme altına almıştık. Bu büyük patronun, yani Salih'in de odası, ofisi gözleniyordu. Geçtiğimiz yılbaşı gecesi... Birkaç adamla eve geldi. Ethem diye birinden, bir hukuk şirketinin onu parmaklıklar arkasına gönderdiğinden söz etti. Önemsemedim. Adam kafayı tırlatmış bir deliydi. Zaten bizim amacımız onun yerine geçecek olan kişiyi, Hakan'ı takip etmekti."

Murat keskin bakışlarını ona sabitledi. "Bunun Kuzey'in korumaları arttırmasıyla ne ilgisi var?"

"Oraya geliyorum," dedi Barut sıkıntıyla. "Dinlenen odaların tümü haftada bir kontrol ediliyordu. Kayıtlar gözden geçiriliyor, çarpıcı bir şey varsa müdahale ediliyordu. Bu işlemin yapıldığı bir gün, ben de bizim ekibin yanındaydım. Salih'in konuşmalarından birinde..." Kuzey'e baktı. "Senin adın geçti. Yılbaşı gecesi gerçekleşen kazanın planı, tüm detaylarıyla kayda geçirilmişti. O geceki Mobeselerden bir şey çıkmayışı... Ardından bir süre önce senin üzerine süren arabanın plakasının olmayışı... Yine o gece de kameraların çalışmaması bahanesi... Adamın emniyette elinin uzandığı yerler vardı. Hepsine müdahale etmiş anladığım kadarıyla. Ve bunları da sağ kolu olan herife anlattığı için ses kayıtları elimizde." Kollarını masaya dayadı bıkkınca. "Tüm bunların nedenini anlamadım önce. Ama sonraki kayıtların hepsi yapbozu tamamladı."

"Neymiş sebep? Ethem'in intikamını almaya mı çalışıyormuş?" dedi Kuzey aklına gelen ilk nedeni dile getirerek. Öfke ve nefret tüm benliğini ele geçirirken, bu işi kökünden çözmekten başka bir şey düşünemiyordu.

"Aslında... Adam kendi intikamını almak istiyordu."

"Benden mi?"

Barut başını iki yana salladı. "Hayır. Olayın seninle uzaktan yakından alakası yok."

"Ne saçmalıyorsun? Olayın benimle nasıl ilgisi olmaz? Yılbaşı gecesi gerçekleşen kaza neydi o zaman?" diye bağırdı hiddetle. Barut'un sözleri onu çileden çıkarmıştı. "Tuğrul Abi o kazada öldü," deyip babasına baktı. "Babam kaza sırasında arabadaydı ve günlerce yoğun bakımda kaldı. Benimle değilse, kiminle ilgili?"

"O kaza... Adamın kurduğu bir komploydu. Tam davanın olduğu günün gecesinde yapıp, seni yeniden Ethem'in ve onun dışarıdaki yakınlarının üzerine salmak istedi. Herkesi kendi gibi intikamla beslenen bir manyak zannediyordu çünkü." Başını sertçe ellerinin arasında sıktı. "Ama sonra iş uzadı. Amacına hızlıca ulaşmak için bir şeyler yapması gerekiyordu. Sen beklediği gibi hemen Ethem'e saldırmamıştın."

"Evet, çünkü net bir kanıt arıyordum," dedi Kuzey duyduklarına inanamayarak. "Başından beri o kazanın sorumlusunun Ethem ve dışarıdaki adamları olduğunu düşündük. Bir zamanlar hayatına giren kadını bile araştırdık o yüzden."

"Eh... Doğru yolda olduğunuzu söylememe izin verin. Çünkü bu olan bitenlerin tümü, Ethem'in bir zamanlar sevgilisi olan kadınla ilgili."

"Kadınla mı?" dedi Murat kaşlarını çatarak.

"Evet. Salih ve Ethem bir zamanlar yakın dostmuş. Birlikte pis işler yaptıkları dönem bir şeyler olmuş. Detayları bilmiyorum. Salih kayıtların hiçbirinde anlatmamış. Bildiğim tek şey, Ethem kendi hayatındaki kadını bu işlerden bir şekilde uzaklaştırmış. Ama Salih bunu başaramamış."

"Ne olmuş peki?" diye sordu Kuzey. Olayın nereye varacağını merak ediyordu.

"Salih'in karısı..." dedi Barut dişlerini sıkarak. "İkisi birlikte kaçarlarken vurulmuş. Salih de aynı şekilde... Ama o sakat kalarak kurtulurken, kadını kaybetmiş. Üstelik..." Kuzey'in kaşlarını

çatıp yumruklarını sıkarak ayağa kalktığını gördü. "Kadın öldüğü sırada hamileymiş."

"Bunun Ethem'in hayatında olan kadınla ne ilgisi var? Artık birlikte bile değiller."

"Birlikte değiller belki ama... Salih'in onlar hakkında öğrendiği bir şey var."

"Ne biliyor olabilir bu kadar önemli?"

Barut bir Kuzey'e bir de diğerlerine baktı. Birazdan söyleyeceklerinin fazlasıyla sarsıcı olduğunun farkındaydı. Ancak kaybedecek vakit kalmamıştı. Bir an önce Salih'in ve Hakan'ın yerini bulmalı, mahvettiği işleri yoluna koymalıydı. "Ethem'in... Muhtemelen kendisinin bile haberinin olmadığı bir kızı var. Ve Salih, bu kızın peşinde..."

Kuzey ansızın irkildi. Bu detay araştırmalarının hiçbirinde çıkmamıştı. Birlikte olduğu kadının kimliğini değiştirdiğinden başka bir şey bulamamış, aynı çemberin etrafında dolanıp durmuşlardı. "Kızı mı?" diye mırıldandı şaşkınlıkla. "Bu bizim araştırmalarımızda çıkmadı."

"Sanırım kadın bir şekilde gizlenmeyi başarmış."

"Evet. Kimliğini değiştirmiş. Ama yeni kimliğiyle ilgili bir bilgi edinemedik."

Akhan oturduğu yerde rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Aslında edindik," dedi öğrendiklerinin ağırlığıyla ezildiğini hissederken.

Kuzey kontrolün ellerinde olmamasından nefret ederek bağırdı. "Ne zaman?"

"Ben bunu söylemek için gelmiştim." Akhan elindeki dosyaları Kuzey'in önüne koydu. "Kadının yeni kimliğini buldum. Nerede yaşadığını da..."

"Nerede yaşıyormuş?" diye sordu Murat. Olay iyice karmaşık bir hal almıştı.

"İzmir'de..." Yerinden kalkarak masanın başında dikildi. Dosyaların içindeki belgeleri ve fotoğrafları dışarı çıkarıp, derin bir nefes aldı. "Ama bu sıralar İstanbul'dalar. Kocası ve kızıyla birlikte şu anda Nişantaşı'nda bir otelde kalıyorlar."

Kuzey duyduklarını anlamlandırmaya çalışarak onlara baktı. Birleştirmeyi reddettiği parçalar tam karşısındaydı. Başını iki yana salladı. "Saçmalık!" diye mırıldandı. Bu imkânsızdı. Barut'un kaşlarının çatıldığını fark ettiğinde zorlukla yutkundu. Akhan önündeki dosyaları masanın üzerine sermiş, fotoğrafları tek tek önüne diziyordu.

"Kadının eski adı... Fahriye..." dedi Akhan. "Kimliğini değiştirip evlenince... İsmi Feray Soydan olmuş."

Kuzey ellerini vücudunun iki yanında yumruk yaptı. Önündeki fotoğraflara bakmamakta inat ederek, yalnızca işittiklerine odaklandı. Fakat söylenenler ve ortaya çıkan gerçekler, sanki keskin bir kılıç gibi bedenine saplanmıştı. Beyninde yankılanan tek bir şey varken, Kuzey daha önce endişelendiği ne varsa hepsini bir köşeye fırlatmıştı.

Barut olayı yeniden eline aldı. "Selin..."

"Yeter!" diye bağırdı Kuzey. Fakat Barut bu saatten sonra duramazdı.

"Selin, Ethem'in kızı..." Kuzey'in yaralı bir kaplan gibi odanın içinde dolandığını görse de, her şeyi paylaşması gerektiğinin farkındaydı. "Ve Salih... Selin'in peşinde." Bakışlarını onun tehlike tüten, gecenin siyahına kesmiş gözleriyle birleştirdi. "Üzerinize süren arabanın... Selin'in ofisine yapılan saldırının... İkisinin de hedefinde yalnızca Selin vardı." Masanın üzerindeki kayıt cihazına uzandı. "Bu kayıtta, adamın tüm bunları uzun süre önce planladığı bilgisi var. Önceleri yalnızca annesinin peşindeymiş. Selin'in varlığından habersiz olsa da, birkaç ay önce öğrenmiş ve o zamandan beri de onu kaçırıp ortadan kaldırmayı hedefliyor. Tek amacı, kendi yaşadığı acının aynısını Ethem'e yaşatmak." Barut ayağa kalkarak Kuzey'in karşısında durdu. "Ve Kuzey... Başarılı olabilmek için her şeyi göze alacak."

Kuzey yumruğunu sertçe duvara geçirdiği anda, Barut'un son cümlesi odanın içinde yankılandı. Öfkesi ansızın geri çekilmişti, işittikleriyle hissettiği kesif korku tüm ruhunu ele geçiriyordu. Genç adam buna canı pahasına izin vermeyeceğinin

farkına varıyor, etrafındaki her şeyin üzerine Selin'i koruma isteğinin gölgesi düşüyordu.

❄

Dakikalar geçip giderken, odanın içinde kulakları sağır eden bir sessizlik hâkimdi. Murat ve Akhan şaşkınlıkla Kuzey'e bakıyor, Barut ise onun duygularını anlamakta zorlanmıyordu. Az önce Kuzey'in Selin'e evlenme teklifi ettiğini öğrendiğinde, onun neden bu denli sarsıldığını kavramıştı. Fakat zaman onların aleyhine işliyor, bir an önce harekete geçmeleri gerekiyordu.

"Peki, ne olacak şimdi?" diye sordu Murat daha fazla dayanamayarak.

Kuzey'in yanıt vermeyip, camın önünde sırtı onlara dönük halde dikilmeye devam etmesiyle Barut kontrolü eline aldı. "Selin'i buradan götürmelisin."

"Kaçalım mı yani?"

"Elbette!" dedi Barut tereddütsüzce. "Adamla ilgili suç duyurusu hızla işleme alınacak. Buraya gelmeden önce her şeyi organize ettim. Emniyet onu bulana kadar ikiniz de başka bir yerde olun. Başka bir ülkede. En iyisi bu." Onun sıktığı yumruklarını gördüğünde durmadı. "Bunlar hayatın boyunca göremeyeceğin kadar pis işler yapan adamlar. Onlardan gelebilecek tehlikenin sonu yok." Kuzey'in, Selin'i buradan kaçırmanın korkaklık olduğunu düşündüğünden emindi. Fakat Barut onu ikna etmek için son kozunu oynamaya karar vermişti. "Kıvılcım..." dedi tok sesiyle. Boğazındaki yutamadığı yumruyu, çatık kaşlarıyla maskeledi. "Onların elinde... Hakan'ın..."

Kuzey hızla arkasına dönüp ona baktı. "Ne?" dedi duyduklarına inanamayarak.

"Ve nerede olduklarını bilmiyorum. Salih'i bulduğumuzda bunu da öğrenmeyi planlıyorum." Derin bir soluk aldı. "Ben boktan bir hata yaptım. Zamanı geldiğinde anlatacağım. Ama aynısını senin de yapmana izin veremem. Selin'i al ve tatile gittiğinizi söyle. Onun için en iyisi bu. Bir tek senin yanında güvende olabilir."

Murat oğlunun yaşadığı fırtınayı anladığında ayağa kalktı. "Nikâhı öne alın," dedi bir an bile şüphe duymadan. "Onun ailesine bu olayı açıklamadan Selin'i yurt dışına çıkaramazsın." Ortamdaki gerginliği hafifletmeye çalıştı. "Babası malum..."

"Babasına bunu açıklamam gerek." Kuzey bitkin bir tavırla sandalyesine oturdu. "Başka türlü nikâhın öne alınmasına tepki göstereceklerdir. Üstelik... Bunu bilmeye hakkı var."

Akhan'ın sesi odada yankılandı. "Peki, ya adam tüm bunları bilmiyorsa? Selin'i kendi kızı sanıyorsa?" dediğinde sözlerini Murat ve Barut da onaylamıştı.

"Evet, bilmiyor olabilir," dedi Murat hızla. Bir aile faciasına sebebiyet vermek korkunç olurdu.

Kuzey bir an düşünüp gözlerini kapattı. Ardından aklına gelenlerle kaşları çatıldı. "Habersiz olduğunu sanmıyorum," dedi tok sesiyle. Günler önce işittiği tek bir ismi anımsamış, parçaları birleştirmesi zor olmamıştı.

"Nereden biliyorsun?" Murat tek kaşını kaldırdı. "Adam cidden bizden duyabilir ilk kez. Ve bu... Felaket olur."

"Selin'in ofisinde olanlardan sonra ..." diye mırıldandı Kuzey. "Ahmet Bey ve Feray Hanım evime gelmişlerdi." Derin bir soluk aldı ve bu gerçeği o an fark etmediği için kendisine içinden saydırdı. "O gün... Ahmet Bey eşine seslenirken birden *Fahriye* dedi. Ama sonra konuyu kapatmaya çalıştı. Anlam verememiş, gerçekten karıştırdığını sanmıştım. Fakat karısının eski adını bilmesi, onun kimliğini değiştirdiğinden haberi olduğunu gösteriyor." Tereddütsüzce telefonunu eline aldı. "Ayrıca..." dedi çatık kaşlarının altından onlara bakarken. "Şu anda söz konusu olan Selin'in güvenliğiyken... Başka felaketleri zerre kadar bile umursamıyorum."

Odadaki herkes sus pus olunca rehberinde kayıtlı olan numarayı aradı. Çok geçmeden açılmış, Ahmet Bey'in sesi kulaklarına dolmuştu. Kısa bir konuşmanın ardından, onunla önemli bir konu hakkında görüşmek istediğini belirtti. Selin'e ve eşine söylememesini isteyerek ofisine çağırdı. Arkasına yaslanıp derin bir soluk alırken, ansızın aklına gelenlerle dişlerini sıktı. "Şu

Ethem..." dedi öfkeyle. "Onunla bir görüşme ayarlamalıyım. Belki... Salih'le ilgili bir duyum almıştır."

Barut dudaklarında küstah bir sırıtışla ona baktı. "Sen rahat ol, kardeşim! Ben o işi çoktan ayarladım," dediğinde, artık silahın tetiği çekilmiş, kurşun namludan fırlamıştı. Hedefte kimin olacağı ise doğru hamlelere değil, yapılacak fedakârlıklara bağlıydı.

❄

Yeni bir gün herkes için umut demek olsa da bu, Kuzey için geçerli değildi. Dün Barut'un anlattıklarından sonra, Selin'in babasıyla konuşmuştu. Yaşlı adam fazlasıyla sarsılmış, geçmişte yaşananları hepsine anlatmıştı. Feray, Selin'e henüz birkaç aylık hamileyken evlendiklerini söylemişti. Onun yaşadıklarını da tüm detaylarıyla dile getirdikten sonra, yalnızca Selin'in iyi olmasına odaklandıklarını belirtmişti.

Bu akşam ise annesiyle babasının yaşadığı malikâneye yemeğe çağırılmışlardı. Kuzey, sabah saatlerinde Barut'la Ethem'in tutuklu olduğu hapishaneye gitmiş, uzun süren bir görüşmenin ardından ellerinde hiçbir şey olmadan çıkmışlardı. Adam Selin'i öğrendiğinde şoka uğramış, Salih'in yaptıklarını duyduğunda ise yıkılmıştı. Dışarıda bir adamını Feray'ı bulması için aylar önce görevlendirdiğini fakat hiçbir sonuç elde edemediğini söylemişti. Adamının kim olduğundan söz etmemiş, Kuzey'e bu konuyla ilgili istediğini vermemişti.

Düşüncelerinden sıyrılarak arabadan indi ve Barut'la birlikte üç katlı eve doğru yürüdü. Birkaç dakika sonra kapılar açılmış, annesi Barut'u büyük bir sevinçle karşılamıştı. Kuzey'in bakışları ise yalnızca biraz ilerideki siluete odaklanmış, Selin'in evin girişinde, onu beklediğini gördüğünde gözleri kısılmıştı.

Hızlı adımlarla, kimseyi umursamadan ona yaklaştı. İri elini beline atıp, incecik bedenini kendine doğru çekti. "Hoş geldin," diye fısıldadığını duyduğunda dudakları kıvrılmış, aklı bir anlığına tüm sıkıntılarından uzaklaşmıştı. "Hoş buldum," diye yanıtladı dudaklarını onun boynuna bastırırken. Günler önce Selin'in planlarını öğrendiğinde, kendini yalnızca hesap sormaya odaklamıştı. Fakat dünden beri aklı tek bir gerçekle dolup

taşmış, Selin'i korumaktan başka hiçbir şeyin kendisi için önem taşımadığına inanmıştı.

Saatler sonra, yemeklerini yiyip salonda otururlarken konu nihayet dönüp dolaşıp Kuzey ve Selin'in nikâhlarına geldi. Kadınlar kendi aralarında fazlasıyla romantik planlar yaparken, Kuzey Selin'in onları gülümseyerek izlediğini gördü. Annesinin önerilerine ara ara onun da katıldığını fark ettiğinde dişlerini sıkarak ayağa kalktı. Ona şu anda istediği ya da beklediği gibi bir düğün yaşatması imkânsızdı. En azından bir süre bu durum ihtimal dâhilinde bile olamazdı. Nikâhları hızlıca gerçekleşecek, olaylar çözüldüğünde Kuzey ne yapabileceğine bakacaktı.

"Aile arasında bir düğün mü olacak?"

Selin'in annesinin sorusunu duyduğunda kaşlarını çattı. Selin'in de gizlemeye çalıştığı bir beklentiyle durduğunun farkındaydı. Babasına ve Ahmet Bey'e baktı. Barut'un bakışları ise onun üzerine odaklanmıştı.

Selin'e dönüp gözlerini ondan ayırmadan derin, can yakıcı bir soluk aldı. "Düğün olmayacak!" dedi bir an bile düşünmeden. Onun sanki somut bir darbe almış gibi sarsıldığını gördüğünde, cebine soktuğu, bir şeyleri parçalama isteğiyle yanıp tutuşan ellerini yumruk yaptı. "Hızlıca bir nikâh olacak. Birkaç gün sonra..."

Annelerin ve Naz'ın bakışları şoka girmiş gibi açıldı. Selin ise durmadan dudaklarını ısırıyordu. Tek kelime etmeden ona bakması Kuzey'in kalbinin ortasına taşıması imkânsız bir yük bırakıyor fakat o anda böyle olması gerektiğini biliyordu.

"Ama nasıl olur? Düğün olacak diye düşünmüştük. Selin de böyle isterdi, öyle değil mi?" dedi Aysun bakışlarını müstakbel gelininden ayırmadan. Oğlunun öküzlüğü ve düşüncesizliği karşısında ne diyeceğini bilememişti.

"Benim için önemli değil." Selin dilinin ucuna kadar gelenleri engelleme gereği duymadı. "Bu tarz bir hayalim yoktu zaten," derken hayatını uzaktan seyreden, iplerini Kuzey'in tuttuğu bir kukladan farksız olduğunu hissediyordu. Az önce onun dudaklarından *Düğün olmayacak!* cümlesini duyduğunda,

evlenmekten vazgeçtiğini düşünmüştü. Günlerdir görüşemiyor olmaları gerginliğini arttırmış, aklında bambaşka şüphelerin dolanmasına neden olmuştu.

"Ama daha geçen gün gelinlik bakmıyor muydun?"

Annesinin sesini duyduğunda dudaklarında buruk bir gülümsemeyle ayağa kalktı. "Neyse, anneciğim... Kapatalım bu konuyu istersen." İzin istercesine Aysun ve Murat'a baktı. "Ben bir lavaboya gideyim."

Kuzey onun kendi isteklerini nasıl göz ardı ettiğini gördüğünde sol göğsünde artık aşina olduğu sıkışmayı hissetti. Olan bitene bir kez daha lanet ederken dişlerini sıkmış, zamanı geldiğinde ona istediği her şeyi vereceğine yemin etmişti. Genç kadın salondan çıkmak üzereyken, elini öfkeyle saçlarının arasından geçirip aklına ilk gelen yalanı söyledi. "Dün bir hocamdan teklif aldım," dedi bunun nereden çıktığını bilmeden. "Amerika'da kısa süreli bir eğitimi yürütmemi istedi benden." Annesinin kaşlarının çatıldığını gördüğünde, gözlerine uyarırcasına baktı. Muhtemelen Amerika'daki hukuk sisteminin buradakinden tamamen farklı olduğunun bir tek o farkındaydı. "Kabul ettim. Birkaç ay orada kalmam gerekiyor. Selin'in de benimle gelmesini istiyorum." Kapının yanında duran genç kadına döndü. "Karım olarak..." Onun dudaklarını hafifçe ısırdığını fark ettiğinde, bu küçük yalanın işe yaradığını anladı. "Döndüğümüzde onun istediği gibi bir düğün yapacağız. Ama birkaç gün sonra her halükarda nikâhımız gerçekleşecek." Bakışlarını odadakilerin üzerinde dolaştırdı. "Şimdi izin verirseniz, Selin'le biraz konuşmamız gerek," diyerek onun arkasından yürürken, tüm aileyi geride bırakmıştı.

Selin'in gerçekten lavaboya gittiğini gördüğünde onu daracık koridora doğru çekti. Kollarından sıkıca tutup, sırtını duvara yasladığında genç kadının sıklaşan soluklarını fark etmişti. "Bunun aramızda sorun yaratmasını istemiyorum!" dedi emreden bir tonlamayla. Onu bir an önce güvende olacağı bir yere götürmekten başka bir şey düşünemez haldeydi. Her şeyi anlatmak istese de, babasıyla ilgili gerçeği açıklayamazdı. Ahmet Bey'le bunu Selin'e nikâhtan sonra, henüz gitmeden anlatacakları

konusunda hemfikirlerdi. O yüzden beklemeyi seçecek, bu arada tüm seyahat planının güvenliğinden emin olacaktı.

"Aramızda sorun falan yok," dedi Selin onun kollarında küçük bir kuş gibi titrerken. Az önce konuşulanlardan sonra bile onu nasıl delicesine özlediğini düşünüyordu. Kendisine dokunması için yanıp tutuşuyor, içindeki şüpheleri dindirecek tek bir söz söylemesini istiyordu.

"Var. Böyle kırgın baktığında, önüme çıkan her şeyi parçalamak istiyorum."

Selin başını arkasındaki duvara yaslayıp gözlerini kapattı. Ardından dayanamayıp açtı ve onun kapkaranlık bakışlarına odakladı. "Benimle neden evleniyorsun?" diye sorduğunda, onun ansızın irkildiği gözünden kaçmamıştı.

"Bu ne demek şimdi?" dedi Kuzey onun sorusuyla öfkelendiğini hissederken.

"Sorum gayet açık, Kuzey! Bana tek bir sebep göster. Seninle gittiğin her yere gelmem için tek bir sebep..."

Kuzey dişlerini sıkarak ellerini hışımla onun üzerinden çekti. Aklında aniden onun da yalan söyleyip planlar yaptığı belirirken, gözlerinin önüne Selin'in duygularına körleşmesine neden olacak bir perde indi. "Sen bana tek bir neden söyle, Selin!" diye hırladı gazap dolu sesiyle. "Benimle evlenmeyi kabul etmenin, sonsuza kadar benim kalmayı dilemenin ardındaki nedeni söyle bana! Yapabilir misin?" Onun dudaklarını araladığını gördüğünde, kalbi hissettiği beklentiyle tekledi. Üstelik neyi işitmeyi beklediğinden de bihaberdi. Kendilerine doğru yaklaşan ayak seslerini duyduğunda dudaklarının arasından sert bir küfür çıkmış, elini vahşi bir tavırla Selin'in başının hemen yanına, duvara geçirmişti.

"Çocuklar! Tatlı servisi yaptırıyorum!"

Annesinin seslenmesiyle Selin'den uzaklaştı. Onun tedirgin bakışları içindeki kızgınlığı dağlamıştı. Az önce Selin'den duymak istediği şeyler olduğunun farkına varmak onu öfkelendirmiş, genç kadın konuşmayınca sindiremediği bir hayal kırıklığı tüm bedenini sarmıştı. "Size afiyet olsun," dedi umursamaz

davranmaya çalışarak. "Benim bir telefon görüşmesi yapmam gerek. Nikâh için..." Selin'e bakmadan adımlarını hızlandırdı. O sırada annesi Selin'in yanına gelmiş, fakat Kuzey onların birbirlerine bakışlarının farkına varamamıştı.

Aysun üzgün bakışlarla oğlunun gidişini izleyen kıza baktı. Onun hüznüne dayanamayıp şefkatli bir tavırla elini güzel yüzüne uzattı. "Üzülme," diye mırıldandı hafifçe gülümseyerek. "Bu öküzlüğü zamanla yontulur."

"Öyle mi dersiniz?"

"Hı hı... Babası da böyleydi bunun! Ailedeki erkeklerin hamurlarında var." Selin'in kıkırdayışını duyduğunda ona bir anne edasıyla sarıldı. "Sadece... Duygularını gizleme, olur mu?" dediğinde onun kollarında gerildiğinin farkındaydı.

"Ben..."

"Her şeyi görüyorum, kızım," dedi Aysun tecrübelerine dayanarak.

Selin utanarak dudaklarını dişledi. "Bir tek Kuzey görmüyor sanırım."

"Bazen... Göstermek, hissettirmek yetmez. Kuzey sana o kadar odaklanmış ki, başka her şeye kör olmuş. Hiddeti de bundan, bu denli sahiplenişi de... O yüzden... Zamanı geldiğinde, yalnızca onu sevdiğini söyle."

Yanındaki kadına minnetle sarılırken, onun sözlerini aklının bir köşesine yazdı. Ne olursa olsun cesaretini toplayacak, başka hiçbir şeyi umursamadan Kuzey'i nasıl sevdiğini anlatacaktı. Bunu ne zaman yapabileceğini düşündüğünde dudakları kıvrıldı. Aklındaki plan nikâh gecelerini unutulmaz kılacaktı.

❄

Gecenin karanlığı pencerenin önünde yükselirken, bastonunu yere vurup güldü. Bu berbat tahta parçası, ona geçmişte kaybettiklerini hatırlatıyordu. Onsuz yürüyebilse de yanından ayırmıyor, intikamı için yaşadıklarının aklından bir an dahi çıkmaması gerektiğine inanıyordu.

"Sen nereden öğrendin?" diye sordu yanındaki adamın saniyeler önce söyledikleri onu mest ederken.

"Hapishanedeki kaynağımız haber verdi. Yılmaz'ın görüşme talebini, Ethem reddetmiş. Birkaç gün önce şu meşhur avukat, yanında kimliği gizli bir adamla Ethem'le görüşmeye gelmiş. Bir saat kadar sürmüş. Ne konuştuklarını bilmiyoruz tabii. Elimizde bir görüntü olmadığı için, kiminle gittiğini de..."

"Önemli değil," dedi Salih dudaklarında tehlikeli bir gülüşle. "Ethem, Yılmaz'la görüşmediyse, bu onu gözden çıkardığını gösterir. Zaten Yılmaz'ın evinde çalışanlardan öğrenmemiş miydin bunun Kuzey Doğan'a takık olduğunu?"

"Evet. Onun eski nişanlısıyla birlikteydi."

"Güzel... Bir görüşelim bakalım Yılmaz Efendi ile..."

❄

Günler sonra...

Bembeyaz karla kaplı bahçenin önüne geldiklerinde, arkalarındaki alaycı kalabalığa gri bakışlarında gizlemeye gerek duymadığı öfkeyle baktı. Tüm kuzenleri, Selin ve Kuzey'in nikâhlarından sonra peşlerine takılmışlar, gürültülü bir konvoyun ardından Zekeriyaköy'deki eve ulaşmışlardı. Sarp, Baran ve Hazar kendisiyle dalga geçerek etrafa mutluluk saçıyor, Kuzey başka zaman olsa onlara küfrü basacağını bilse de umursamıyordu. Sıklıkla Barut ve Akhan'la göz göze geliyor, bugün duyduklarından sonra hayatlarının üzerine gölgesi düşen herkesin soluğunu kesmek istiyordu.

Akhan'ın Yılmaz'ı takip etmeye devam etmesi sayesinde, onun kim olduğunu artık öğrenmişlerdi. Ethem'le görüşmelerinin ardından onu birkaç kez hapishanenin yakınında bulmuş, Barut'un kaynağı sayesinde Ethem'le görüşmeye çalıştığını anlamışlardı. Fakat her ne olduysa Ethem onunla görüşmeyi reddetmiş, Yılmaz bir anda ortadan yok olmuştu. İzini kaybetmeleri üzerine Kuzey bu durumdan şüphelenmiş, korumaları iki katına çıkararak önlemini almıştı.

Pasaport ve uçak işlemleri hallolmak üzereydi. Bu akşamki nikâh sonrası şirketten kimseye güvenemeyeceğini düşündüğünden, babasının avukatına vekâlet bırakmıştı. Yarın hızlıca Selin'in yeni kimliği ellerine geçecek, pasaportu ve vizesi de elçilikteki bağlantıları sayesinde bir iki gün içinde ulaşacaktı. Çok sık kullanmadığı özel uçağın hiçbir formaliteye takılmadan kalkışını da kontrol altına almıştı. Fakat Amerika'ya gitmeyecekler, birkaç gün sonra Selin'le birlikte Kanada'da olacaklardı.

Düşüncelerine o denli dalmıştı ki, kapının önüne geldiklerinin farkına varamadı. Evin etrafı onlarca koruma tarafından sarılmıştı. Neyse ki kuzenleri bu sıkı güvenliğin nedenini merak etseler de fazla kurcalamamışlardı.

"Tekrar tebrik ederiz," dedi Sarp ikisine de gülümseyerek. Kuzey'in düşünceli hali gözünden kaçmasa da, bunun nedenini anlayamamıştı.

Naz, diğer kızlarla birlikte öne çıktı. "Sizin seyahatinizden önce görüşürüz mutlaka zaten."

"Aile saadetine gerek yok," dedi Kuzey homurdanarak. Fakat Selin'in bu cümlesine kaşlarını çattığının farkına varamamıştı. Hepsiyle sarıldıktan sonra, aynı şeyi Selin'in de yapmasını izledi. Daha şimdiden tüm aile onu içlerine almaya hazır haldeydi. Yaşadıkları bu kaos nihayet sonlandığında, Kuzey Selin'i onların arasında görmekten enfes bir haz duyacağının bilincindeydi.

"Hepinize teşekkürler," dedi Selin dudaklarında küçük bir gülüşle. "Buraya kadar gelmeniz beni çok mutlu etti." Birkaç saniye daha devam eden konuşmanın ardından Kuzey'le birlikte içeri girdi. Bu eve son gelişinin ardından sanki çok uzun zaman geçmişti. Saatler önce Kuzey'in ailesine ait evde kıyılan sade nikâh her şeyi değiştirmişti. Aysun Hanım her şeyin onun arzusuna göre olması için uğraşıp dursa da, Kuzey'in sabahtan beri yaşadığı durgunluk Selin'i endişelendirmişti.

"Şey..." dedi üzerindeki krem rengi, yakası kürklü paltoyu usulca çıkarırken. Nikâh için aldığı tamamen dantelden oluşan, uzun kollu kısa elbise bacaklarının kusursuzluğunu ortaya sermişti. Fakat Kuzey yalnızca birkaç kuru iltifat etmiş, Selin onun

her zaman alışık olduğu o arsız bakışlarını bir türlü görememişti. "Sen... Bir şeyler içer misin?"

Kuzey onun mahcup tavırlarla ellerini ovuşturup durduğunu fark ettiğinde dudakları hafifçe kıvrıldı. "İçmem," diye fısıldayıp yanına yaklaştı ve dudaklarını alnına bastırdı. Eli istemsizce beline uzanmış, gözleri ise onun kokusunu derin derin solurken kapanmıştı. Avuçları onun ipeksi saçlarını bulurken, günler önce ona karşı hissettiği sözde öfkeden artık eser kalmamıştı. Onun kılına zarar gelmemesi için uğraşırken, sanki her şeyden soyutlanmıştı. Fakat hiçbir şey ona karşı hissettiği tutkuyu bastırmayı başaramamış, Kuzey bu ihtirasın onu korumaya odakladığı dikkatini dağıtıp kendisini zayıflatacağına inanmıştı.

"Peki... Ne yapmayı planlıyorsun?"

Seninle güneş doğana... Her şeyi unutana kadar sevişmeyi... diye geçirdi içinden. Ancak dişlerini sıkıp, "Bir telefon konuşması yapmam gerek. Sen odaya çık. Birazdan gelirim," dedi. Genç kadının gözlerinde gördüğü hayal kırıklığına dayanamayıp arkasına döndü. Onun merdivenleri tırmandığını belli eden adım seslerini işittiğinde, ciğerlerini derin soluklarla doldurdu. Dakikalar sonra kendisine bir kadeh viski koymuş, telefonunu eline alıp planını bir kez daha gözden geçirmeye koyulmuştu.

Orada ne kadar süre oturduğunun farkına varamadı. Tüm belgeleri tek tek incelerken, zamanın nasıl geçtiğini anlayamamıştı. Saate baktığında eve gelmelerinin üzerinden neredeyse iki saate yakın bir süre geçtiğini görmüş, Selin'in bunca zamandır yukarıda yalnız olduğunu düşündüğünde öfkesinin hedefine bu kez yalnızca kendisini almıştı.

Panter sessizliğinde adımlarla yukarı çıktı. Yatak odasının kapısını aralayıp içeri girdiğinde, Selin'i haftalar önce birlikte oturup yalnızca düşünmekle bile kaskatı kesilmesini sağlayan enfes anlar yaşadıkları camın önünde buldu. Kocaman minderlerin arasına uzanmış, üzerindeki minicik, dantel gecelik kanını kaynatan bacaklarını açıkta bırakmıştı. Kuzey ona doğru ilerleyip, minderlerin üzerinde diz çöktü. Elleri ona dokunmak için adeta sızlarken, parmaklarını güzelliğiyle soluğunu kesen yüzünde

dolaştırdı. Kendisine ne olduğunu bilmiyordu fakat tüm hissettiklerinin Selin'in etkisi olduğunun farkındaydı. Geride bıraktıkları zamanın birinde, sanki içinde sakladığı Pandora'nın Kutusu açılmıştı. Bugüne dek misafir etmediği her duygu ruhuna akın etmiş, Kuzey'in buzdan duvarlarını yeniden bir araya getiremeyeceği kadar parçalamıştı. Avuçlarının arasında artık tek bir şey vardı. Bunun adını koymak ise, Selin'e tek bir bakışıyla bile göğsünü sertçe döven kalbine kalmıştı.

Dizlerinin üzerinde doğrulup onu uyandırmamaya çalışarak kucağına aldı. Selin mırıldanarak kollarına sokulmuş, dudaklarını boynuna bastırmıştı. Onu yatağa bırakıp üzerini örterken, adeta kendisini çağıran teninden uzaklaşmak zorlaşmıştı. Fakat Kuzey içinde lavlarını püskürtmeye hazır bir yanardağ gibi kaynayan tutkuyu bir süreliğine yatıştırmayı başarmıştı.

Günlerdir yalnızca onu korumak, güvende olmasını sağlamak adına uğraşıp durmuştu. Dinlenme ya da düşünme fırsatı olmasa da, her boşlukta kendini Selin'i düşlerken bulmuştu. Ona dokunmayı, onu hissetmeyi deli gibi özlemiş fakat hissetmeyi sindiremediği, soluğunu kesen o korku tüm ruhunu kaplamıştı. Onu gördüğü ilk andan beri inkâr ettikleri artık Kuzey'in kontrolünden çıkmış, kalbinin tam orta yerine kurulmuştu. Ancak göğsünü sertçe döven bu duygu, ona kendini bile unutturmuştu.

"Kuzey..."

Kuzey onun adını fısıldayışını duyduğunda, düşüncelerinden sıyrılarak yüzüne dökülmüş sapsarı saçları usulca çekti. Selin'in gözleri kapalıydı, muhtemelen rüyasında onu görüyordu. "Buradayım, sarışın," diye mırıldandı dudaklarını hafifçe dudaklarına sürtüp ılık nefesi tenine çarparken. "Hep burada, yanında olacağım."

Selin kaşlarını hafifçe çatarak kıpırdadı. Mızıldanmaları arttıktan sonra, "Kuzey, ben sana çok..." diye fısıldadı. Fakat cümlenin devamı gelmemiş, ellerini yanağının altına koyarak kendisini kaldığı yerden derin uykusunun kollarına bırakmıştı. Kuzey yine içinde tarifsiz bir beklentiyle ona bakakalmış, dakikalar sonra onun güzelliğini tüm açıklığıyla görebildiği koltuğa

oturduğunda da o hissi yok etmeyi başaramamıştı. Ondan duymak istediği tek bir kelime vardı. Ve o tek kelimenin artık kendi damarlarında kan yerine aktığından da şüphesi kalmamıştı.

❄

Yüzüne vurup saçlarının arasında hissettiği güneş ışığıyla gözlerini araladı. Yatakta hafifçe gerinerek kollarını iki yana açtı. Nerede olduğunu fark edip yukarıdaki tavanı gördüğünde dudakları kıvrılmış, fakat zihnine dolan anıların ardından bu ufacık gülüşün etkisi azalmıştı. Etrafına bakındı görmek istediği silueti ararcasına. Yatağın sağ tarafının hiç bozulmadığını anladığında, dünden beri bir kuytuya itmeye çalıştığı şüphe yeniden aklına sızdı. Kaşları kızgınlıkla çatılmıştı. Titreyen aptal dudaklarına ise lanet ediyordu. Dün gece yukarı çıkıp saatlerce Kuzey'i beklemişti. Onun yapacağını söylediği telefon konuşmasına dair tek kelime bile duymadığını anımsıyor, sonrasında yatağına gelmeyişi içini öfkenin ve kırgınlığın kor ateşiyle doldurуyordu. Ne yapacağını bilmese de, onunla konuşmayı kafasına koymuştu. Sabırsızlığı yine kendini gösterirken asla bekleyemeyeceğini düşünüyordu.

Yataktan kalkıp hızlı adımlarla giyinme odasına geçti. Günler önce birkaç parça eşyası buraya getirilmişti. Üzerine kırmızı bir kazakla, siyah deri taytı ve siyah çizmelerini giyip, siyah paltosunu da aldıktan sonra bir an bile beklemeden aşağıya indi. Evin içinden tek bir çıt sesinin bile gelmeyişi, Kuzey'in orada olmadığının göstergesiydi. Salondaki masanın üzerine bırakılan çantası ve telefonunu fark ettiğinde oraya doğru ilerledi. Telefonunun üzerine konmuş küçücük not kâğıdını gördüğünde dizginlemeye çalıştığı öfkesi, hissettiği hayal kırıklığına galip geldi.

"Ofise uğramam gerekiyor. Akşama görüşürüz," yazan kâğıdı tek seferde yırtıp yere fırlattı. Telefonunu çantasına hışımla atıp, paltosunu üzerine giydikten sonra kapıya yürüdü. Kapıyı açtığı anda bahçedeki iki izbandut gibi adam karşısına çıkmış, Selin tüm sinirini onlara yöneltmişti.

"Beni Kuzey'in ofisine götürün!" dedi dişlerinin arasından. Paltosuna sıkıca sarınıp bekleyen arabalara doğru ilerledi.

Dakikalar sonra arka koltuğa oturmuş, araba çalıştığı anda başını cama yaslayarak Kuzey'in hallerini aklına getirmişti. Günlerdir onu rahatsız eden bir şeyler olduğu apaçık ortadaydı. Selin buna bir türlü anlam verememiş fakat doğrucu iç sesinin fısıldadıkları artık duymazdan gelemeyeceği kadar artmıştı. Bunun hızlı gerçekleşen evlilikleriyle ilgili olabileceği düşüncesi kalbini acıyla sıkıştırırken, bir şekilde neler döndüğünü öğrenmeye kararlıydı.

Sabah trafiği yüzünden saatler sonra Kuzey'in şirketinin önünde durduklarında, vakit kaybetmeden arabadan indi. Adamların kendisiyle birlikte binaya kadar yürüdüklerini gördüğünde, bu koruma olayının artık sabrını taşırdığını hissetmişti. Kapıdaki güvenliğe selam dahi vermeden içeri girdi. Asansörlere doğru yürüyüp, müthiş bir kalabalıkla birlikte içlerinden birine bindi. Dakikalar sonra Kuzey'in odasının katında durduğunda koridorda derin bir sessizlik hâkimdi. Asistanının oralarda olmadığını görünce ofisine doğru ilerledi. Kapının önüne geldiğinde hafifçe aralık olduğunu fark etmiş, içeriden gelen sesleri duyduğunda ise kulak vermeden edememişti. *Hamile, bebek, özledim* sözcükleri beyninin tam ortasına balyoz gibi inerken, kapının aralığını arttırarak içerideki manzarayı gözler önüne serdi. Kalbi göğüs kafesinde delirmiş gibi çırpınırken, karşısındaki kadının dudakları adamınkilere temas etmişti. Selin ise şaşkın bir "Hih!" nidasıyla ellerini dudaklarına kapatıp bu görüntüyle yalnızca ölmeyi dilemişti.

❄

Sabahın erken saatlerinde, evin kapısındaki korumaları tembihledikten sonra geldiği ofisinde sert kahvesinden bir yudum aldı. Dün gece Selin'e dokunamamak, bu sabah onun tenini hissederek uyanamamak canını sıkmıştı. Fakat seyahatlerinde her şeyin eksiksiz olması gerektiğini düşünürken, başka hiçbir şeye odaklanamamıştı. Üstelik Selin'in kırgın bakışlarını görmek de istememiş, her şeyi konuştuklarında aralarının da tamamen düzeleceğine inanmıştı.

Kapısının tıklatılmasıyla derin bir soluk aldı. "Gel!" diye seslenip fincanını masasına bıraktı.

"Kuzey Bey! Şimdi konsolosluktan aradılar," dedi asistanı. "Selin Hanım'ın yeni kimliği ve tüm belgeler ellerine ulaşmış. Büyükelçi ricamızı kırmadığı için bugün içinde hızlıca halledilecek. Akşamüzeri gelip elden teslim almamızı istediler."

"Şoförü gönder, Berna! Bugün içinde hallolması çok iyi oldu. Uçağın kalkışının da yarın gerçekleşeceği bilgisini ver. Her şey hazır olsun. Herhangi bir aksilik istemiyorum."

"Hemen hallediyorum, efendim."

Asistanı odasından çıktıktan sonra vakit kaybetmeden birkaç telefon görüşmesi yaptı. Önce ailesini arayarak akşam orada olacaklarını söylemiş, sonrasında Ahmet Bey'le görüşüp zamanın geldiğini paylaşmıştı. Yaşlı adam bunu duyduğunda telaşlansa da, Kuzey onu her şeyin yolunda gideceğine ikna etmeyi başarmıştı. Selin'in iyi olması ve Salih'in bir an önce yakalanması herkesin tek isteğiyken, Kuzey bunu gerçekleştirebilmek için her şeyi feda edebileceğini düşünmeden duramamıştı.

Emniyete yaptıkları suç duyurusundan sonra sahip oldukları tüm kanıtlar teslim edilmişti. Selin'in ofisinde gerçekleşen olaydan sonra laboratuara gönderilen bez parçasının analiz sonuçları da gelmişti. Dosyaya bu da eklenmiş, ses kayıtlarının ve önceki dönemde hiçbir şekilde kendilerine sunulmayan Mobese görüntülerinin yedeklerine ulaşılması ellerini güçlendirmişti. Salih için kasten adam öldürme, azmettirme ve daha birçok suçtan tutuklama emri çıkartılmıştı. Fakat öncesinde adamın bir şekilde ortaya çıkması gerekiyordu. Her yerde başlatılan arama çalışmalarını ise Barut takip ediyordu.

Kapısının yeniden tıklatılmasıyla, Berna'nın geldiğini düşünerek, "Evet!" diye seslendi. Dikkati önündeki bilgisayarındaydı. Ufuk'a kısa bir e-posta yollayıp, bir süreliğine şirketin kontrolünü elinde tutması gerektiğini söylüyordu. Yurt dışında olduğu süre boyunca uzaktan her konuda iletişim sağlayacak olsa da, burada işin başında duracak birini istiyordu. Akşam Emine'yle birlikte ailesinin evinde olmalarını rica etmiş, her şey

konuşulduktan sonra Selin'in Emine'ye ihtiyaç duyacağını düşünmüştü. Fakat Selin'in bir tek ona ihtiyacı olduğunu hâlâ anlayamıyordu. Genç kadını korumaya o denli odaklanmıştı ki, başka hiçbir şeyi göremiyordu. Beklentilerini, tutkularını, hissettiklerini, kısacası her şeyi ertelemişti. Tüm yaşamının merkezinde yalnızca Selin'in hayatta ve onunla kalmasını tutuyordu.

Kapının önünden gelen ayak seslerini işittiğinde başını kaldırdı. Berna olsa çoktan neden geldiğini anlatmaya başlamıştı. Fakat karşısında gördüğü siluetin asistanıyla hiç ilgisi yoktu. Pınar şuh bakışlarını ona odaklamıştı, ilk kez şirketinin çatısının altında, ofisinde duruyordu. "Pınar?" dedi Kuzey kaşlarını çatıp hızla ayağa kalkarak. "Senin burada ne işin var?"

"Seninle konuşmaya geldim."

"Konuşacak bir şeyimiz olduğunu sanmıyorum."

Pınar ona doğru bir adım atarak yaklaştı. "Bence var. Anlatacaklarımı dinlemek isteyeceğinden eminim."

"Öyle mi?" dedi Kuzey dişlerini sertçe sıkarak. "Bu fikre nereden kapıldın acaba?"

"Çünkü söyleyeceklerim Yılmaz'la ilgili."

Kuzey duyduğu isimle aniden irkilirken, ellerini vücudunun iki yanında yumruk yaptı. "Yılmaz'la ilgili bilmediğim bir şey olduğunu sanmıyorum, Pınar. Senin söyleyeceğin hiçbir şeyle ilgilenmiyorum."

Pınar ona doğru biraz daha ilerleyip, bir soluk kadar yakınına geldi. "Yılmaz beni evden kovdu," dedi dilini hafifçe dudaklarında gezdirirken. "Beni görmek istemediğini, işinin bittiğini söyletti adamına."

Genç adam ona tiksinircesine baktı. "Buna üzülüyor olmam mı gerekiyor?"

"Üzülmeyeceğini biliyorum. Ama onun ne işler çevirdiğiyle ilgili bir şeyler öğrenmek istersin diye düşünüyorum."

"Onun arkamdan çevirdiği her halttan haberim var, Pınar. Bu bilgiler eskidi."

Pınar gözlerini şüpheyle kıstı. "Yılmaz ve Ethem bağlantısını biliyorsun yani?"

"Evet. Biliyorum ve ilgilenmiyorum."

"İlgilenmiyor musun?" dedi Pınar şaşkınlıkla. "Beni senin hayatına sokup bunun için kullanmışken bile mi?"

Kuzey'in dudaklarından alaycı bir kahkaha çıktı. "Bence bunun için endişelenmesi gereken ben değilim. Ne de olsa kendini bir fahişe gibi kullandıran sensin."

Kadının kahverengi gözleri öfkenin ateşiyle aniden yandı. "Şirketinin içine sızdırdığı Mehmet'ten de haberin var o halde..." dedi onun hakaretine iyice bilenerek. "Hatta Selin'e nasıl yaklaştığından ve onunla ilgili ne hayaller kurduğundan da..."

Kuzey onun dudaklarından Selin'in adının döküldüğünü duyduğu anda, elini demirden bir pençe gibi boynuna sıkıca sardı. "Sakın!" diye hırladı buram buram tehlike kokan sesiyle. "Sakın onun adını ağzına alayım deme!" Onun parmaklarının altındaki teni midesini bulandırırken, hışımla kadını bıraktı. Pınar bir an dengesini sağlayamamış, ellerini boynuna götürerek derin soluklar almıştı.

"Neden? Hoşuna gitmedi mi?" dedi tüm pişkinliğiyle öksürükleri arasından.

"Yeter!" Gözlerinden alev saçan karanlık bir ışık geçerken, ona doğru tehditkâr bir adım attı. "Sana hak ettiğinden fazla bile zaman tanıdım. Şimdi, defol git buradan!"

"Gidemem..." diye inledi Pınar adeta sülük gibi adamın koluna yapışarak. Taktik değiştirmesi gerektiğini düşünüyordu. Yılmaz onu değersiz bir çöp gibi fırlatıp attığından beri, hem âşık olduğu adamı hem de yağlı bir kapıyı kaybetmenin sinirini yaşıyordu. Bu yüzden de günler sonra panikle Kuzey'in yanına gelmişti. Hayatının standardını devam ettirmenin yolunu onda arıyordu. Aşk acısı kısa sürmüştü, yaşadığı lüks hayatın daha önemli olduğuna inanıyordu. "Ben seninle bunları konuşmaya gelmedim. İkimizden bahsetmekti tek amacım..."

"İkimiz diye bir şey yok! Hiç olmadı!" diye kükreyerek onun kolundaki elini tek hamleyle savurdu. Sahip olduğu tüm gücü onun üzerinde kullandığı takdirde, nefret ettiği bu kadının boynunu kıracağını biliyordu. O yüzden sakin olmaya çalışıyor,

bunun belki de Yılmaz'ın bir tuzağı olabileceğini düşünen mantıklı yanı onun tahriklerine aldanmıyordu.

"Oldu," dedi Pınar ısrarla. "Ben hamile kaldığımda *biz* diye bir şey oldu. Sen hem bebeği aldırdığım hem de başka bir adamla birlikte olduğum için kızgınsın bana. Ama anlık bir hataydı, inan. Çok pişmanım." Onun öfkeyle çenesini sıktığını anlayamadan bedenlerini birbirine yaklaştırdı. "Seni çok özledim, Kuzey. Bana dokunuşlarını, sert sevişmelerini... O kadının sana bunları veremeyeceğini hatırlatmak için buradayım." Bebekten bahsederek onu daha çok sinirlendirdiğini fark ettiğinde, sakinleştirebilmek için tek çareye sarıldı ve hızla dudaklarına yapıştı. Fakat tam o sırada kapı ardına kadar açılmış, daha o küçük çığlık duyulmadan adam onu kendinden vahşice uzaklaştırmıştı.

Kuzey onun dudaklarını saniyenin onda biri kadar kısacık bir süre kendi dudaklarının üzerinde hissettiğinde, midesinden boğazına kadar yükselen yakıcı safranın tadı öfkesini harladı. Fakat kapının önünden gelen sesi duyup, karşısında beliren silueti gördüğünde buz gibi bir korku tüm bedenini sarmaladı. Selin oradaydı. Gördüklerine inanamıyor gibi bakıyor, tarifsiz bir acı taptığı gözlerinden tüm açıklığıyla okunuyordu. Kuzey sabah onu öylece bırakıp gittikten sonra bu manzaranın genç kadına ne düşündürdüğünü tahmin ediyor fakat böyle bir felakete asla izin vermeyeceğini de biliyordu.

"Selin!" dedi Pınar'ı fırlatırcasına önünden itip ona yaklaşırken. Selin başını iki yana sallayarak geri adım atmış, saniyeler sonra ise arkasına dönüp koşmaya başlamıştı. Kuzey bir an bile vakit kaybetmeden onun peşinden gittiğinde, genç kadının hızla bindiği asansörün kapanan kapılarının ardında kalmıştı. "Kahretsin!" diye tısladı. Adeta parçalayacakmış gibi diğer asansörü çağıran tuşa bastı. Fakat meşgul olduğunu gördüğü anda gözü dönmüş, aşağı inen merdivenlere doğru hızlanmıştı.

Nihayet soluk soluğa giriş kata indiğinde, Selin'i orada bulamadı. Düşünmeden binanın dışına çıkmış, tüm şiddetiyle yağan karın takım elbisesini beyaza bulamasına aldırmamıştı. Güvenliği geçip caddeye ulaştığında, adamlarından bir kısmını kapının

önünde gördü. "Nereye gitti?" diye bağırdığında adamları nasıl telaşlandırdığını anlayamadı.

"Diğerleri peşinden gittiler, efendim," dedi iri yarı adam ve elini kaldırarak karşı yolu gösterdi. "Orada!"

Kuzey onun üzerindeki paltoya sarınarak koştuğunu gördüğünde, tereddüt etmeden aynı şeyi yaptı. Arabalardan ikisi kaldırım boyunca Selin'i takip ediyor, yanında ve arkasından yürüyen adamlar ise muhtemelen onu arabaya bindirebilmek için ikna etmeye çalışıyorlardı. Fakat Kuzey her yaklaşan adımında onun sarsılan bedenini görebiliyor, bunun nedeni olduğu için en başta kendisine lanet ediyordu. Pınar'ı kolundan tutup dışarı atmadığı için pişmanlık duyuyor, içinde bulundukları karmaşanın anbean arttığını hissediyordu.

"Selin!" diye bağırıp bir adım daha attı ve ona yetişip kolunu sertçe kavradı. Genç kadın saçları yüzüne savrularak kendisine döndüğünde, kalbi onun menekşe rengi gözlerini görmenin etkisiyle hızlanıp sıkıştı. Tüm bedeni ona karşı hissettiği tutkusuna karışan özlemle canını yakacak kadar sızladı. Ona dokunmak için çıldıran ellerine söz geçiremeyip, yüzünü hoyratça avuçlarının arasına aldı. "Dinle beni..." diye fısıldadığında, soğuk havanın etkisiyle etrafa bembeyaz dumanlar saçan sıcak solukları birbirine karıştı.

"Bırak beni! Bırak!" diye bağırdı Selin onun kollarından kurtulmak için çırpınarak. "Senin söyleyeceğin tek kelimeyi bile duymak istemiyorum!"

"Dinleyeceksin!" diye hırladı Kuzey onun hırçınlığını dindirmeye çalışarak. "Onunla hiçbir ilgim olmadığını dinleyeceksin!"

"Yalan!" dedi adeta haykırarak. Kuzey'i itip kendinden uzaklaştırdı. Gözlerinden sel gibi akan, bir türlü tutamadığı gözyaşlarını sert bir hareketle kuruladı. "Onun senin için hiçbir değeri yoktu hani? Öyle demiştin! Ben de sana inanmıştım. Ne salakmışım ama!"

"Saçmalama! Onun benim için hiçbir değerinin olmadığı doğruydu!"

Selin kendinden geçmişçesine hıçkırıp başını iki yana salladı. "Bana yalan söyledin!" diye bağırdı canhıraş bir sesle. "Ona dokunduğun, onunla nişanlandığın yetmedi, bir de hamile bıraktın!" Elini, ağrısını dindirmek ister gibi sol göğsüne bastırdı. Üzerlerine bembeyaz karlar yağarken, haykırışları etrafta yankılandı. "Onu... Bebeği aldırdığı için terk ettin ve sonra benimle evlendin." Genç adamın, kendisiyle neden evlendiğiyle ilgili aklına sızan sebeplerle kesif bir acı kalbini sıkıştırdı. Kuzey'in gözünde hiç kıymetinin olmadığının bir kez daha farkına varmıştı.

Kuzey onun sözleriyle yakıcı bir öfkenin tüm vücudunu ele geçirdiğini hissetti. "Sana hiçbir konuda yalan söylemedim!" diye kükredi dişlerinin arasından acımasızca. "Senin aksine, söylediğim her şey doğruydu!"

"Benim aksime mi? Ben hangi konuda yalan söyledim sana?" Selin küçük yumruklarını onun göğsüne defalarca vurdu. "Yaptığım tek şey hiç düşünmeden kendimi sana teslim etmekken, bunun nesi yalan?"

"Sen..." diye hırladı gazap dolu sesiyle. "En başından beri ilişkimizdeki her şeyi tek tek planlamadın mı? Karşılaşmalarımızı... Kıskandırmalarını... Tutku oyunlarını... Her şeyden haberim var! Yaptığın tüm küçük planları biliyorum!"

Selin onun sözleriyle çıldırmışçasına yumruklarının vuruşunu arttırdı. Islanan saçlarını, buz kesen tenini zerre kadar umursamadı. "Her şeyi biliyorsun, öyle mi?" dedi çığlık çığlığa bağırarak. Bu adama hissettikleri yüzünden ölürken, suçlamalarına katlanamadı. "Peki, seni nasıl delicesine, kendimden vazgeçercesine sevdiğimi de biliyor musun?" Kırmızıya kesmiş gözleri durmadan akan yaşlarla yanarken bakışlarını ondan ayırmadı. "Sana nasıl canım acıya acıya âşık olduğumdan da haberin var mı, lanet olası?" diye hıçkırdı. "Tüm yaptıklarımın sana duyduğum bu nefesimi kesen aşktan kaynaklandığını anlayamadın mı?"

Kuzey onun haykırırcasına yaptığı itirafı duyduğunda, ansızın somut bir darbe almış gibi sarsıldı. Duymayı uzun zamandır beklediği sözcükler beyninde yankılanırken, kalbinin

ağrısı artsa da benliğini çevreleyen kapkara bulutlar dağıldı. Onun gözyaşlarıyla ıslanan yüzünü bir kez daha tuttu ve kendine çekerek dudaklarını haşin bir tavırla yakaladı. Vahşi tutkusu tüm kontrolü ele geçirirken, Selin'in az önce söylediklerinden başka her şeyi zihninden attı. Dudaklarını zorla aralayıp dilini içeri kaydırdığında Selin onu itip kollarından sıyrılmış, hıçkırıkları çoğalırken az önceki acı dolu bağırışları da uğuldayan havaya karışmıştı.

"Bırak! Öpme!" Avuçlarını açıp sertçe onun göğsüne vurdu. "Başka bir kadını öptüğün dudaklarla öpme beni!"

"Öpmedim onu, kahrolası! Öpmedim!" Kuzey onun eriyen karla sırılsıklam olmuş saçlarını kavradı. Hırçınlığı sabrını taşırmış, onu bir an önce buradan götürmek istercesine vücudunu kollarında sarmıştı. "Aklımda, ruhumda, bedenimde, dört bir yanımda senin izlerin varken, ne tenimle ne de kalbimle başka bir kadını istemedim!"

"Yalancı!" diye bağırdı onun sözlerinin tek bir kelimesine bile inanmayarak. "Söylediğin hiçbir şeye inanmıyorum." Ondan uzaklaşarak geriye doğru bir adım attı. Duruşunu dikleştirip, gözyaşlarını silerek ona baktı. Gözlerinin ardında o anda hissettiği aşk, öfke, kırgınlık, Kuzey'in öznesi olduğu her duygu saklıydı. "Senden nefret ediyorum!" dedi boğazına kadar yükselen hıçkırığı bastırarak. "Onu öptüğün için senden nefret ediyorum. Ona dokunduğun için... Onu bir zamanlar hayatına soktuğun için..." Zorlukla yutkunurken yüzü acıyla kasıldı. "Ondan da nefret ediyorum. Sana bakan, dokunan, senin olmuş her kadından nefret ediyorum." Daha fazla kendine engel olamayıp hıçkırdığında eliyle dudaklarını örttü. Parmaklarının ucu buz keserek kızarmıştı, gözyaşları ellerine aksa da Selin o anda hiçbir şeyi umursamıyordu. "Ama en çok... Kendimden nefret ediyorum! Seni böyle, daha önce hiçbir kadının bir adamı sevmediği kadar sevdiğim için kendimden nefret ediyorum!"

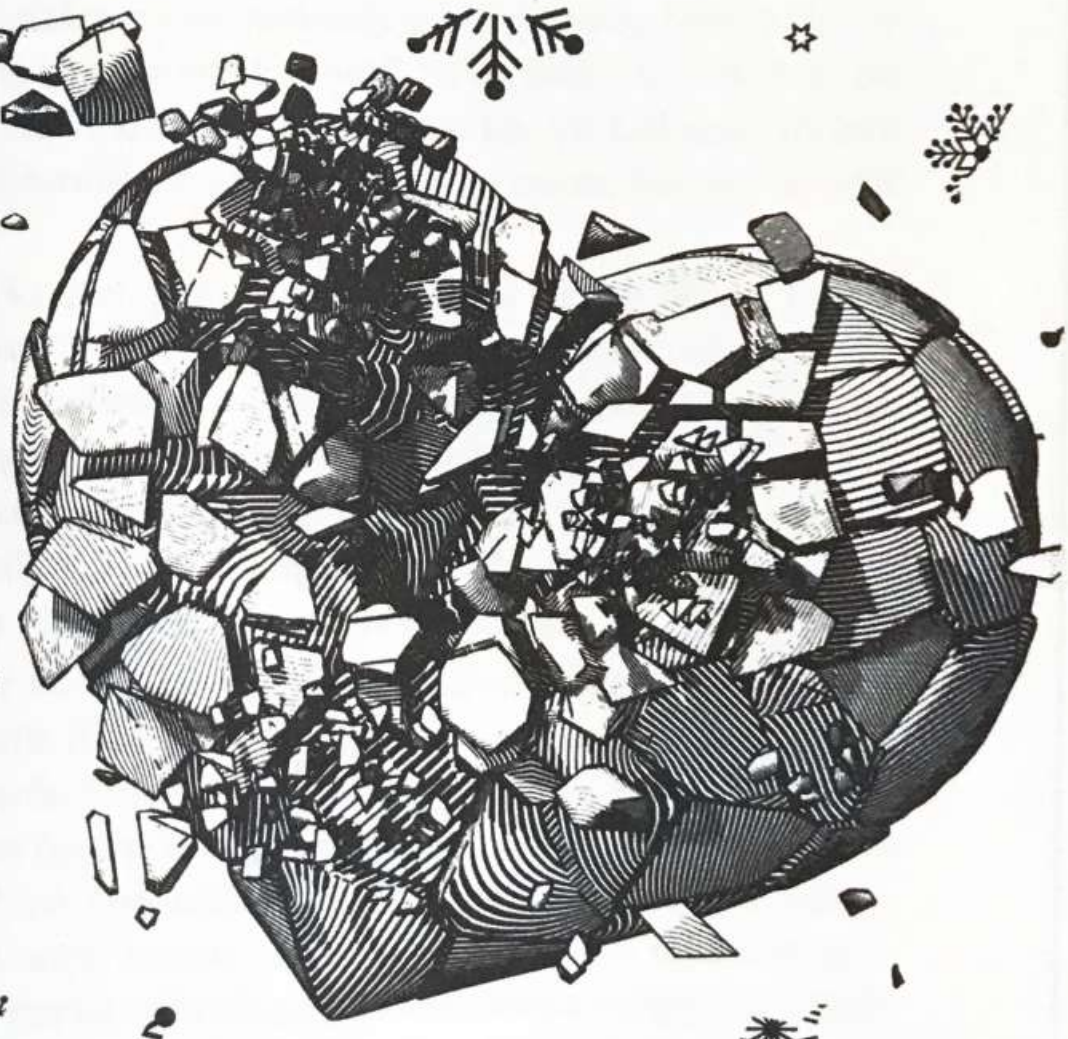
"Nefret falan etmiyorsun!" dedi Kuzey apaçık tehdit eden bir tonla. Onu yeniden kollarına çekmeye çalışsa da Selin inatçıydı. "Yarın buradan gideceğiz ve her şeyi konuştuğumuzda, benden de kendinden de nefret etmediğini kanıtlayacağım sana!"

Yüzünü yeniden kavrayıp dudaklarını onun direnişine aldırmadan ele geçirdi. Alt dudağını kıstırıp emdiğinde, dilinde onun gözyaşlarının tadını hissetti. *Birkaç gün sonra...* diye geçirdi içinden inleyerek. Yepyeni bir yılın yaklaştığını o anda fark etmişti. *Birkaç gün sonra kollarımda olacaksın. Ve ben sana o karanlık gecede içimde başlayan yangını, artık bir an bile düşünmeden anlatacağım.*

Selin dudaklarını ondan koparark uzaklaştı. Soğuk tüm ruhuna işlerken, yanaklarından süzülen gözyaşlarını kurulamaya gerek duymadı. "Seninle bir adım bile atmayacağım!" diye bağırdığında Kuzey'in çatılan kaşlarının farkına vardı. Bakışlarında anlayamadığı bir farklılık görse de umursamadı. "İptal ettir bu saçma evliliği!" dedi haykırırcasına. "Başlamadan bitsin her şey. Çünkü ben, başka bir kadına dokunan bir adamın karısı olmayacağım!"

Kuzey onun sözleriyle yumruk yemiş gibi hissetse de tereddütsüzce kolunu kavradı. Onu bedenine doğru sertçe çekti ve elini saçlarının arasına daldırdı. "Başlamadan mı?" diye hırladı. Gri bakışlarında her şeyi yok edecek bir öfke vardı. Göğsünün ortasındaki boğucu his ona aman vermemiş, Selin'den duyduklarıyla çıldırmıştı. "Sen o ofiste karşıma çıktığın anda her şeyi başlattın. Yaptığın tüm planlardan sonra istediğini almışken..." Onun gözlerinin elle tutulacak kadar yoğun bir acıyla dolduğunu gördüğünde dişlerini sıktı. "Üstelik... Ben artık senden bir adım bile uzakta olmayı düşünemezken, benden başka hiçbir adamın karısı olmayacaksın!"

On İkinci Bölüm

İstanbul'un sert ayazı tüm bedenini titretirken, kalbindeki ateşli sızı boğazını düğümlüyordu. Saatler önce gördüğü o manzarayı bir türlü zihninden atamıyor, sonrasında söylenenler kulaklarında çınlamaya devam ediyordu. Kıskançlık demirden bir pençe gibi kalbini sıkarken, gururunu korumaya çalışmak artık zordu. Kuzey'in bunu nasıl olup da yapabildiğini anlayamıyordu. Gözlerini kapatıp güçlükle yutkundu. O kadına karşı bir şeyler hissediyorsa, o zaman neden Selin'le evlenmişti? Sebebi daha önce defalarca dile getirdiği gibi, yalnızca Selin'e de sahip olabileceğini göstermek miydi? Ya da belki de... Sadece bir zamanlar kendisinden hamile kalan o kadını kıskandırıp intikam almak istemişti. Bu ihtimal Selin'in canını her şeyden çok yakıyordu.

Üzerindeki mavi paltoya sıkıca sarındı. Saatler önceki kavgalarından sonra, Selin hışımla eve dönüp sırılsıklam olan üzerini değiştirmişti. Ardından o evde kalmaya katlanamayıp yeniden dışarı çıkmıştı. Kuzey'in yanına verdiği korumalar bir an bile gözlerini ondan ayırmamış, yalnız kalmak istese de buna izin vermemişlerdi. Küçük bir başkaldırı göstermek için dirense de, tüm vücudu bitkinlikle sızlamaya başlamıştı.

Ne kadar zaman geçtiğini bilmeden sahilde dolaşıp durdu. Her düşüncede Kuzey'e daha çok bileniyordu. Yaşadıkları tüm anlar gözlerinin önünde belirirken, onun için yalnızca sıradan bir tutkunun öznesi olduğunu bilmek, Selin'i adeta parçalara ayırıyordu. Ona âşık olduğunu söylediğine ise inanamıyordu. Tüm benliği onun canını yakma isteğiyle dolup taşarken, içindeki bu deli bozuk aşkı öfkesiyle susturmaya çalışıyordu. Oysa boşunaydı. Aylarca uzaktan bile onun için deliren kalbine söz geçirememişken, şimdi onun olmanın enfes hissini yaşayıp vazgeçmesi imkânsızdı.

Saatin nasıl geçip gittiğini anlamadan hava kararmıştı. Boğaz'ın soğuğu üzerine vururken, arabaya binmek için arkasına döndü. Adamları görmeyi beklerken, karşısındaki devasa siluetle ansızın duraksadı. Kuzey oradaydı. Siyah paltosu onu olduğundan daha tehlikeli gösteriyordu. Keskin bakışlarını Selin'in üzerine odaklamıştı. Genç kadın onun kendisine doğru yaklaşmasını içinde büyüyen bir öfkeyle izledi. Kuzey yalnızca saniyeler sonra yanı başındaydı. Selin onun belki de sadece konuşmak için geldiğini düşündüğünde, kalbi bu kez korkusuna karışan bir hiddetle sıkıştı. Onun yanından ayrılmadan söylediği sözler tüm netliğiyle aklındaydı. Evliliği iptal etmesini isteyişinden sonra, bunun gerçekleşebileceği ihtimali Selin'i kor bir ateşin içine atmıştı.

Kuzey ise dakikalardır onu izliyordu. Yaşadıkları fırtınayı andıran kavganın ardından, Selin hızla oradan uzaklaşmıştı. Peşinden gitmek üzere arabasına yürüdüğü sırada, Barut'tan gelen telefon ona engel olmuştu. Adam Salih'le ilgili bir istihbarat aldığını paylaşmıştı. Ancak ne yazık ki adamı kaçırmışlar, nerede olduğunu da bilmiyorlardı. Kuzey, Selin'i derhal götürmesi gerektiğini düşünmüş, korumaları dikkatli olmaları konusunda uyararak gerekli belgelerin tamamlanmasını beklemişti. Ofisinde tuttuğu yedek kıyafetleri giydikten sonra Selin'in yeni kimliği ve pasaportu eline ulaşmış, her şeyi hızlandırmak üzere telefon görüşmelerini tamamlamıştı. Korumalarla konuşmasının ardından nerede olduklarını öğrenmişti ve işte buradaydı. Genç kadının öfkeyle dolu gözlerinin içine bakıyor, onu koruma altına aldıktan sonra her şeyi açıkça anlatmayı planlıyordu.

"Üşüyeceksin," dedi Kuzey ona doğru bir adım atarak.

Selin onun dudaklarından çıkan tek kelimeye alayla güldü. "Umurunda mı?"

"Seninle ilgili her detay, sandığından daha çok umurumda." Onun koluna uzanıp tuttu. "Annemler bizi bekliyor. Önemli bir konu," deyip arabasına doğru onunla birlikte ilerledi. Neyse ki zorluk çıkarmadan binmiş, Kuzey de hızla direksiyona geçmişti.

Oysa onun önemli bir konu deyişinin ardından, Selin'in eli ayağı buz kesmişti. Daha ne olduğunu anlayamadan kendisini

arabanın sağ koltuğunda bulmuş, tedirginlik bedenini esir alırken Kuzey çoktan gazı köklemişti.

Dakikalar geçip gitti ve Selin bu gerginliğe daha fazla tahammül edemedi. "Neden oraya gidiyoruz?" diye sordu.

Kuzey etrafına somut bir öfke yayarak, yanında oturan kadına baktı. Onunla göz göze gelmemek için çabaladığı açıktı. Başını camdan dışarıya odaklamış, dakikalardır aynı arabada olmalarına rağmen ilk kez ağzını açmıştı.

"Konuşmamız gereken şeyler var. Annen ve baban da orada olacak."

Selin onun sözleriyle irkildiğini belli etmemeye çalıştı. Tüm aileyi aynı çatı altında toplamayı gerektirecek kadar önemli ne konuşacaklardı? Kalbi uğursuz bir ritimle hızlandı. Kuzey belki de... Onun isteğini gerçek yapacağını açıklayacaktı. Gözlerini acıyla kapatıp zorlukla yutkundu. Bu ihtimal boğazını bir ilmek gibi sararken, doğru olması halinde ne yapacağını bilmiyordu. "Ne konuşacağız böyle maaile? Merak ettim doğrusu."

"Vardığımızda öğreneceksin."

"Neden şimdi söylemiyorsun?" diye bağırdı Selin ona doğru hızla dönerken. Onun çenesini sıktığını gördüğünde ellerini yumruk yaparak dilinin ucuna kadar gelenleri sıraladı. "Yoksa sana söylediğim gibi evliliği iptal ettirmek mi isteyeceksin? Gideceğin yere beni değil de, Pınar'ı götürmeye mi karar verdin?"

"Saçmalama!" diye hırladı Kuzey dikkatini bir anlığına yoldan çekip ona bakarken. "Pınar'la hiçbir ilgim olmadığını daha kaç kez söylemem gerekecek?"

"Hiçbir ilgin yokmuş gerçekten de!" dedi Selin alaycı bir kahkaha atarak. "İlgin yokken senden hamile kalmayı başardıysa, ilgin olsaydı neler göreceğimizi kim bilebilir?"

Kuzey'in direksiyonu tutan elleri ansızın kasıldı. Onun dudaklarından dökülenler içindeki öfkeyi büyütürken sesinin yükselmesine engel olamadı. "Yeter!" diye gürledi elini sertçe direksiyona geçirirken. "Yeter bu saçmalık! Ne yapmamı istiyorsun benden? Geçmişimi geri almamı mı? Bunu yapabilseydim

yapardım. Senden çok önce olan biten bir şeyi konuşmaya devam etmenin anlamı yok. Kapat bu konuyu artık!"

"Benden önce mi?" Selin elini önündeki torpidoya vurup, bedenini iyice ona doğru çevirdi. "Bugün sen o kadınla öpüşüyordun! Belki ben gelmemiş olsaydım daha da ileri gidecektin! Bunun nesi benden önce?"

Kuzey onun son söyledikleriyle arabayı sertçe sağda durdurdu. Hızla genç kadının çenesini kavradı ve dudaklarının arasında bir nefeslik mesafe varken konuştu. "Ben o kadınla öpüşmüyordum!" diye tısladı boğazının derinlerinden gelen tehlikeli bir sesle. "Öpüşmek nedir biliyor musun?" Onun zorlukla yutkunup dudaklarını araladığını gördüğünde duraksamadan dudaklarına yapıştı. Dilini o aralıktan içeri kaydırıp onun diliyle buluşturdu. Tadı ağzına dolduğunda, Kuzey'in dizginlemeye çalıştığı tutkusu adeta coştu. Bu kadının tenini hissetmeden, sanki soluk alamıyordu. Elini saçlarının arasına daldırıp incecik bedenini kendine çektiğinde, hangisinden çıktığını anlayamadığı bir inilti kulaklarına doldu. Belki de aynı anda kendilerinden geçmişlerdi, bilemiyordu. Kendini ondan zorlukla koparddığında, genç kadının sıklaşmış solukları tenine çarptı. "İşte! Öpüşmek budur!" dedi boğuk ve vahşi bir tonla. "Sen az önce benim öpüşüme karşılık vermeseydin, bunun adı öpmek olurdu. Ben onunla öpüşmedim! Senin sesini duymadan önce onu kendimden uzaklaştırmıştım. Nasıl olduğunu anlayamadan gerçekleşip midemi bulandıran bir şeydi! Anladın mı?"

Selin onun erkeksi bedeninin üzerinde yarattığı etkiden kurtulmak ister gibi göğsünden itti. "Doğru... Öpüşmek çift taraflı bir eylem!" dedi elini sertçe dudaklarının üzerine sürtüp onun tadını silip atmak istercesine. "Tıpkı sevişmek gibi! Sen onunla zamanında seviştin. Üstelik bir de ondan bebek sahibi olmak üzereydin. Bebeği aldırmasaydı belki de onu terk etmeyecektin." Kendi canı nasıl yanıyorsa, onunkini de yakmak ister gibi bağırdı. "İyi ki..." dedi dişlerinin arasından. "O gazetede yazılan haber doğru değil. Çünkü şu anda senden, bebek sahibi olmaya katlanamayacak kadar çok nefret ediyorum."

Kuzey'in bakışları daha önce Selin'in asla şahit olmadığı kadar şiddetli bir acıyla doldu. Dudaklarının kenarında beliren gülüşü buruktu. "O halde iyi ki..." dedi onun öfke ve acıyla kasılmış güzeller güzeli yüzüne bakarken. "İyi ki nefret ettiğin bir adamdan hamile kalmamışsın." Onun dudaklarını bir şeyler söylemek ister gibi araladığını fark ettiğinde, hızla yüzünü çevirip arabayı çalıştırdı. Hızlanıp yoğun trafiğin içine dalarken, boğazında beliren kupkuru yumruyu yutamadı. Başını iki yana sallayıp derin bir soluk aldı. Hayatı boyunca ilk kez, bir kadın söylediği tek bir cümleyle canını yakmayı başarmıştı.

Dakikalar sonra kocaman demir kapılardan geçip ailesinin evine vardıklarında, Selin beklemeden arabadan indi. Kuzey de arabası için ayrılan yere park edip anahtarı üzerinde bıraktı. Selin'in arkasından eve doğru ilerlediğinde kapı çoktan açılmıştı. İkisinin de anne babaları karşılarındaydı. Emine ve Ufuk da daha önce konuştukları gibi gelmişlerdi. Kuzey Sarp, Hazar ve Baran'a da haber verdiğinden üçü de oradaydı. Onlara gideceklerini söylemiş, öncesinde konuşmaları gerektiğini anlatmıştı. Barut ve Akhan'ı göremeyince, neler olduğunu öğrenmek üzere aramayı planlayıp içeri girdi. Selin herkese sarıldıktan sonra salona doğru ilerlemiş fakat tam iki basamağı indiği sırada tökezlemişti.

Kuzey bir an bile düşünmeden hızla ona uzandı. Genç kadının gözleri kapalı, suratı ise sapsarıydı. "İyi misin, Selin?" dedi sesini ne denli yükselttiğinin farkına varamadan. Onun yüzünü ellerinin arasına alıp avuçlarında sardı. "Neyin var?"

"Bir an gözüm kararadı."

"Yemek yedin mi bugün?" diye sordu endişeyle. Onun başını iki yana sallamasıyla tenini okşadı. "Biraz dinlen," diye fısıldadı. "Ben de yiyecek bir şeyler hazırlamalarını söyleyeyim."

"Suratı sapsarı oldu," dedi Aysun panikle. "Ben söylerim, oğlum. Sen Selin'i yukarı çıkar. Biraz dinlenip kendine gelsin."

"Şimdi bir şey yemeyeyim," dedi Selin sırtından aşağıya buz gibi bir ter boşanırken. "Biraz uzansam geçer. Kalkınca bir şeyler atıştırırım."

Kuzey onun elinden tutup merdivenlere doğru yöneldi. Yukarı çıktıklarında, koridorda önüne gelen ilk misafir odasına girdi. Dakikalar sonra Selin'i yatağa yatırmış, kendisi ise hemen yanında dikilmişti. "İyi olduğuna emin misin?"

"Hı hı... İyiyim."

"Barut'la konuşmam gerek, Selin. Biraz uyumaya çalış. Aşağıda olacağım," deyip parmaklarını onun saçlarında dolaştırdı. Çantasını bir kenara koyup, içinden çıkardığı telefonu avuçlarına bıraktı. "Çok bitkin hissedersen, seslen ya da yaz bana."

Selin başını sallayıp, aniden dolan gözlerini sıkıca kapattı. Onun bu minicik, endişeli dokunuşları kalbini sızlatmıştı. Arabada söylediklerini geri almak istese de yapamazdı. Kuzey'in bakışlarındaki ifade tüm canlılığıyla aklındayken, pişmanlık dört bir yanını sarmıştı. Onun ayak seslerinin uzaklaştığını duyduğunda dudaklarını araladı. Kelimeler, insanın canını en tehlikeli silahlardan daha çok yakardı. Bunu telafi etmek için yüzlerce söz söylemek gerekse de, kelimelerin açtığı yarayı yalnızca eylemler kapatırdı. Onun odadan çıktığını anladığında gözlerini araladı. "Kuzey..." diye fısıldarken o anda tek dileği uzun bir uykuya yatmak ve uyandığında bugünün bir rüya olduğunu anlamaktı.

❄

"Henüz çok gençtim o zamanlar. Toydum, tecrübesizdim. Bana yol gösteren kimse olmadığı için karşıma çıkan ilk erkeğe gönlümü vermiştim. Ethem... O dönemde anlayamadığım kadar berbat işlere bulaşmıştı. Girdiği ortamları görmüştüm, hoşlanmasam da sevdiğimi düşündüğüm adamın yanında olmak adına katlanıyordum." Kadın derin bir nefes aldığında elinde kocasının tutuşunu hissetti. "Sonra... Ethem uzunca bir süre ortadan kayboldu. Yapayalnızdım. Daha kadınlığın ne olduğunu bilemeden, hamile olduğumu öğrenmiştim. Ne yapacağımı planlayamadan Ethem geri döndü. Acilen ortalıktan kaybolacağını, bir daha görüşmemizin mümkün olmadığını söyledi. Sustum. Bir bebeğimizin olacağını söylemedim." Ahmet, Feray'ın elini daha sıkı tutarken, kadının gözlerinden iki damla yaş aktı. "Birkaç hafta sonra... Çalışmaya başladığım yerde Ahmet'le tanıştım.

Benimle ilgilendi. Kol kanat gerdi. Hamile olduğumu tesadüfen öğrendiğinde, beni bebeğin babasıyla görüştürmek istedi. Kabul etmedim. Karnımdaki bebeği, Ethem'in bulunduğu ortamın içine itemezdim."

Ahmet onun iç çekişlerinin sıklaştığını fark ettiğinde sözü devraldı. "Ethem'i ben araştırdım sonra. Nasıl pis işlere bulaştığını öğrendiğimde, zaten Feray'ı onunla görüştürmekten vazgeçmiştim. Bir gün, Feray gecenin bir yarısı, onu aradıklarını söyleyerek evime geldi. Muhtemelen Ethem'le ilgisi olan birileriydi. Onu sakladım. Bir süre sonra bir yolunu bulup birlikte şehir dışına çıktık. Feray o sırada Selin'e üç dört aylık hamileydi. Vakit kaybetmeden evlendik. Aklımın bir köşesinde Ethem'in yaptığı pis işler ve o heriflerin Feray'ı tanıdığı vardı. O yüzden öncesinde adını değiştirmesini önerdim. Maddi durumum fazlasıyla iyiydi. Birkaç bağlantım sayesinde gizlice hallettik. Sonra da İzmir'e taşınıp izimizi kaybettirdik." Yaşlı adam derin, sızılı bir soluk aldığında, gözleri ansızın çektiği acıyı belli edercesine kızardı. "Selin... O benim kanımı taşımıyor belki ama benim kızım. Ben büyüttüm, emek verdim, kendi canımdanmış gibi sevdim. Şimdi o lanet olası heriflerin ona parmağının ucuyla bile dokunmaması için her şeyi yaparım."

"Dokunmayacaklar!" dedi Kuzey bir an bile düşünmeden. "Ben buna izin vermeyeceğim."

"Nikâhı bu kadar acele yapmanızın nedeni bu muydu?" diye sordu Emine. Saatlerdir duyduklarının sarsıcı etkisini üzerinden atamadan gözlerini sildi.

"Evet."

"Onu, o adamlardan korumak için mi yani?"

Merdivenlerin başındaki sehpanın üzerinden düşüp ansızın kırılan vazonun sesi tüm salonda yankılandı. Kuzey hışımla bakışlarını o tarafa çevirdiğinde, Selin'in orada olmaması için yalvardı. Fakat bir işe yaramadı. Genç kadın gözleri şaşkınlıkla kocaman olmuş, yüzü acıyla ve hayal kırıklığıyla kasılmış bir halde öylece kalakalmıştı.

"Siz... Hepiniz bana yalan söylediniz!" diye haykırdı. Kuzey'in ona doğru yaklaştığını gördüğünde, başını sonunu düşünmeden kendini evden dışarıya attı. Yalnızca koştu. Aldığı sık soluklar ciğerlerini yakıp gözlerinden akan yaşlar görüşünü bulanıklaştırsa da durmadı. Bahçeye ulaşıp önüne ilk çıkan arabaya hışımla atladı. Dudaklarından dökülen hıçkırıklar içeride yankılanırken, kontağın üzerinde bırakılmış anahtarı çevirip arabayı çalıştırdı. Evin kapısından koşarak çıkan adamları gördüğünde ise bir kez bile ardına bakmadan hızlandı.

Karanlık sokakları, durmadan geçtiği kırmızı ışıkları geride bıraktı. Yattığı odadan aşağıya inmeden önce cebine koyduğu telefonunun titrediğini hissettiğinde, hızla çıkarıp sağdaki koltuğun üzerine attı. Gözünün ucuyla baktığında, ekranda Kuzey'in ismi vardı. Hıçkırdı. Kuzey'in onunla neden bu kadar aceleyle evlendiğini sorup duran iç sesini günlerdir bastırmıştı. Direksiyonu sıkıca kavrayıp vitesi en sona aldı. Bir eliyle gözlerinden akan yaşları silip, canının acısını geçirmek istercesine bağırdı. Saniyeler sonra Zekeriyaköy'e giden ana yola saptığını anlamış, geriye dönüp başka bir yere gitmesi imkânsızlaşmıştı.

Etrafı iyice ürpertip karartan orman yolunda farlarını yakarak ilerledi. Hıçkırıkları bir türlü dinmemiş, Kuzey'in onunla hızlıca evlenmesinin ardında yatan nedenler bir balyoz gibi defalarca kalbinin ortasına inmişti. Pınar mıydı asıl sebep? Yoksa onunla yalnızca korumak için mi beraberdi? Başını iki yana sallayarak acımasız iç sesinin sözlerini inkâr etti. Bir yanı, Kuzey'in ne olursa olsun böyle bir şey yapmayacağının bilincindeydi. Sağına baktığında telefonunun yine çaldığını gördü. Kuzey'in ismi ekranda parlak bir ışık saçarak yanarken, içindeki hayal kırıklığını kusmak isteyerek telefonu açtı. "Neden?" diye bağırdı karşıdan yanıt gelmesini beklemeden. "Allah kahretsin! Neden evlendin benimle?"

"Selin!" diye kükredi Kuzey telefonun diğer tarafından. "Nereye gittiğini söyle! Neredesin?"

"Ne fark eder?" diye haykırdı. "Asla bilemeyeceksin!" Eve doğru uzanan yolda bembeyaz karların üzerinde arabayı kaydırmadan sürmeye çalıştı. Hıçkırıklarına karışan iç çekişleri

Kuzey'in kulaklarında yankılandı. Saniyeler sonra son sapağı dönüp evin önüne çıktığında, arabanın etrafını aniden çevreleyen adamları görmüş, dudaklarından engel olamadığı bir çığlık çıkmıştı.

"Kuzey!" diye bağırdı. Adamlar otomatik olarak kilitlenen kapıyı açmaya çalışırlarken, Selin ayağını panikle gazdan çekip stop etmesine neden oldu.

"Ne oldu, Selin? Lanet olsun! Konuşsana!"

Kuzey'in sesini duyduğunda adeta zangırdayan bedenini buz kesti. "Burada birileri var!" dedi çığlık çığlığa. "Evin önünde adamlar var, Kuzey! Arabanın etrafını sarıyorlar!" diye bağırdığı anda yan taraftaki cam sert bir darbeyle tuz buz oldu. Selin'in can yakan çığlıkları etrafta yankılanırken, Kuzey korkuyla onun adını haykırmış, hayatlarının en büyük sınavı belki de o an başlamıştı.

❄

İnsanın kalbine sızan duyguları inkâr etmesi kolaydı. Önce sahte bir pervasızlık üzerine giymeye çalıştığın kalkanın olur, ardından boşuna olduğunu bildiğin reddedişler başlardı. Fakat dev bir aşka direnişin yenilgisi hoyrat, kabullenişi bir deprem gibi sarsıcıydı. An gelir, her şey anlamsızlaşır, aldığın tek bir nefes tüm benliğinin sahibine bağlanırdı. Ve onu yitirdiğinde, içine çektiğin her soluk azap dolu bir cehennemi andırırdı. Kuzey'in o anda hissettikleri de bundan farksızdı. Zihninde yalnızca Selin'in korku dolu çığlıkları yankılanırken, kendi hayatının bile bir önemi kalmamıştı.

Yaşadığı en zor dakikalar karanlık bir orman yolunda akıp giderken, önündeki direksiyonu defalarca yumrukladı. Boğazının gerilerinden çaresizlik kokan haykırışlar çıkarken, "Lanet olsun!" diye bağırdı. Onu koruyamamıştı. O heriflerin şu anda Selin'e dokunduklarını düşündükçe, benliğini saran duygular işkenceden farksızdı. Tüm çabalarına rağmen başaramamış, sahip olduğu her şey haline gelen kadını sapasağlam yanında tutamamıştı. Buzu andıran gözleri belki de hayatında ilk

kez çektiği acıyı ortaya serercesine kızarmıştı. Boğazında hissettiği demirden pençeler sıkılaşmış, artık nefes alamadığının farkına varmıştı.

Ömründen ömür çalan dakikalar geçip gittiğinde evin önüne ulaşmışlardı. Yolda Sarp, Barut ve Akhan'a haber vermiş, onların zaten Salih'le ilgili ikinci bir istihbarat aldıklarını ve yola çıktıklarını öğrenmişti. Evin tepesinde, sesi arabanın içinden duyulan bir helikopter uçuyor, Kuzey bunun Barut'un işi olduğunu biliyordu. Evin etrafı onlarca adam tarafından sarılmıştı, ellerindeki silahlarla alacakları emri bekliyorlardı. Kuzey hızla arabadan inip koştu. Birkaç tane adamın bileklerinde kelepçelerle arabalara tıkıldığını gördü. "Neredeler?" diye bağırdı. O sapsarı saçları, narin bedeni, içini yakarcasına bakan menekşe rengi gözleri bir türlü göremiyordu.

Barut onun eve doğru gittiğini gördüğünde önüne geçerek durdurdu. "Evin içindeler."

"İyi mi?" diye sordu Kuzey aklına gelen başka gerçekleri reddederek. Çıldırmış gibi etrafına bakıp hırladı. "Canını yaktılar mı?"

"Kuzey!" Barut ona bağırarak omzundan tuttu. Kabullenemediği müthiş bir çaresizlik yaşadığını görebiliyordu. "Onu alıp evin içine girdiler. Salih içeride. Yanında Yılmaz da var," dediğinde Kuzey'in gözlerinde herkesi yakıp yıkacak alevler yükseliyordu.

Kuzey bir depreme tutulmuş gibi sarsılırken ansızın tüm sesler sustu. Bir tek kalbinin bedenini parçalamak istercesine atışını ve gürültülü soluklarını duyuyordu. Gözlerini kapattığının farkına varamıyor, hissettiği bu can acısıyla başa çıkamıyordu. Selin'in içeride, o heriflerin elinde olduğu gerçeği üzerine bir enkaz gibi çöküyordu. Birlikte yaşadıkları anlar gözlerinin önünde canlanırken, onun dudaklarından çıkan her söz kulaklarına doldu. *Sana güveniyorum,* diye fısıldayışı... *Eğer düşersem beni tutarsın,* deyişi... *Seni nasıl delicesine, kendimden vazgeçercesine sevdiğimi de biliyor musun?* diye haykırışı... Hepsi art arda sıralanıp, Kuzey'in tüm benliğini bir hız treninin içindeymişçesine

alabora etti. *Tek dileğim sendin,* deyişini hatırladığında ise kendini hızla toparlayıp zorlukla yutkundu. Kalbini tek bir bakışla ele geçiren menekşe rengi gözlere tutundu. Onu oradan hemen kurtarması gerekiyordu. "Onu oradan çıkaracağım!" diye bağırdı. Barut'u hışımla itip kendinden uzaklaştırdı ve eve doğru koşmaya başladı.

Ancak Barut atik bir hareketle bir kez daha önünü kesti. "İçeride adamları var! Eve girmeye çalışırsan ya seni vururlar, ya da..."

Kuzey bir anda duraksadı. Gözlerinin önünde canını delicesine yakan görüntüler belirirken, kendini hiç olmadığı kadar çaresiz hissediyordu. Günler önce yalnızca aklından geçirdiği karabasan gerçek oluyordu. İçerideki adamların ona dokunduğunu, canını yaktığını, daha da ileri giderek canını almak istediklerini düşündükçe nefes alamıyordu. Cehennem gibi bir öfke içinde yükselip duruyor, soluklarının içeride kurtarılmayı bekleyen kadına bağlı olduğunu artık biliyordu. Burada öylece beklemenin, Selin'i başkalarına emanet etmenin mümkün olmadığını düşündüğünde, aniden evin arkasına doğru koştu. Barut, Akhan ve kuzenleri peşinden geliyorlardı. Çalıların arasına gizlenmiş bodrum girişinin önünde durduğunda, Barut onun kolunu tutarak engelledi.

"Sen içeri girmeyeceksin!"

"Sen mi engelleyeceksin?" dedi Kuzey zehir gibi bir sesle. O anda hayatındaki herkesi tek seferde silip atacağını biliyordu.

"Beni zorlarsan, evet!"

"Siktir git! Bunun için ölümü çiğnemen gerekecek!"

"Seni bu operasyona dâhil edemem, Kuzey. İşimi zorlaştırma!" dedi Barut dişlerinin arasından.

"Bırak!"

Kuzey sertçe bağırdı. Fakat Barut dinlemedi. Onu evin etrafından uzaklaştırmaya çalıştığında ise Kuzey'in sert yumruğunu hiç beklemediği anda çenesinde hissetti.

"İÇERİDEKİ BENİM KARIM!" dedi Kuzey gazap dolu bir sesle. "Sen ve senin siktiğim operasyonun umurumda bile değil!

İçeri gireceğim. Ve sen buna engel olmayacaksın." Onun yanıt vermediğini gördüğünde Akhan'a ve diğerlerine cehennemi andıran bakışlarla bakıp dişlerini sıktı. "Öncelik her zaman Selin!" diye uyardı. "Bir şey olursa, onu buradan hemen götürün." Onlar ne demek istediğini anlamışlardı.

Barut birkaç el hareketiyle adamlarına işaret etmiş, maskeli özel bir ekip etraflarında toplanmıştı. Adamlardan aldığı profesyonel bir silahı Kuzey'in eline tutuşturdu. "Kullanmaktan çekinme!" diye hırladı. Kuzey silahın kabzasını hızla kavrayıp eğilerek içeri girdiğinde, Barut birkaç hareketle adamlara nerelere gitmelerini istediğini gösterdi. Ardından bir an bile beklemeden, Kuzey'in geçtiği aralıktan içeri girdi. Bodrum katının karanlığını hızla geride bıraktılar. İkisi de emniyeti kaldırılmış silahlarını doğrultmuşlardı. Birinci kata çıktıklarında, biri evin kapısında diğeri pencerede gizlenmiş iki adam olduğunu fark ettiler. Barut susturucu takılı silahıyla adamlardan birine nişan alıp tek kurşunla etkisiz hale getirdi. Sadece bir saniye sonra diğer adam da yerdeydi. Vakit kaybetmeden yukarıya uzanan merdivenleri tırmanmaya başladılar.

Nihayet merdivenlerin sonuna geldiklerinde, ikisi de yere yatarak görüş alanından çıktı. Karşıdaki kapı giyinme odasına aitti. Yan tarafındaki odadan gelen sesleri duyduklarında, yatak odasında olduklarını fark ettiler. "Karşıdaki kapı giyinme odasının..." diye fısıldadı Kuzey. Silahını hafifçe kaldırıp derin bir soluk aldı. "Odanın içinde yatak odasına açılan bir kapı daha var."

"Görüşü açık mı?" diye sordu Barut kafasında planı çizercesine.

"Hayır! Sağ tarafta dolabın önünden geçmen gerek. Oraya girdiğimiz an bizi görmeyeceklerdir."

"Sen oraya gir!" diye yanıtladı. "Ben de yatak odasının kapısından..." Sağ taraftan muhtemelen kimsenin duyamayacağı ama kendisinin kulaklarına çalınan ayak seslerini işittiğinde baktı. Adamlarından ikisi, pencere camını yerinden çıkarıp içeri atlamışlardı. Barut karşıdaki giyinme odasının camında da birinin olduğunu görmüş, başını hafifçe sallayıp onaylamıştı. "Yalnız

değiliz. Sen giyinme odasına! Ben yatak odasının kapısına! Sakın bir delilik yapma! Tam otuz saniye sonra, aynı anda yatak odasına gireceğiz. Selin'i aldığımız an, evden çık!"

Kuzey ona yanıt vermeden dişlerini sıktı. O kadar kolay olmayacağının farkındaydı. Tek önceliği Selin'i sağ salim kollarına çekmek olsa da, o iki herife yaptıklarının cezasını elleriyle yaşatacaktı. İki adam sağ tarafta yatak odasının kapısının kenarında durduğunda, önce Kuzey yerinden fırlayarak bir an bile beklemeden giyinme odasına girdi. Ardından Barut da kapının diğer kenarında durmuş, adamlarına eliyle işaret vermişti.

Kuzey sessiz adımlarla giyinme odasının yatak odasına açılan kapısının kenarında durdu. İçeriden gelen konuşma seslerini duyuyor fakat anlam veremiyordu. Yılmaz'a ait olduğunu tahmin ettiği ses, "Bana böyle söylememiştin!" diye bağırdı. Diğer adamdan gür bir kahkaha yükselmiş, Kuzey onların arasında bir anlaşmazlık olduğunun farkına varmıştı. "Bana yalnızca Kuzey'in canının yanacağını söylemiştin! Selin işin içinde yoktu!"

"Selin her zaman işin içindeydi, seni ahmak! Kuzey Doğan'ın umurumda olduğunu mu sanıyorsun?" diye bağırdı diğer adam. Muhtemelen bu Salih'ti.

Kuzey içinden saydığı saniyelerin sonuna geldiğini anladığında, silahın namlusunu kapıya çevirdi. Ve yalnızca iki saniyeyi daha geçirip hışımla içeri girdi.

Salih, her iki kapıdan da abluka altına alındıklarını gördüğünde, Yılmaz'ın bacağına doğru tek el ateş edip silahını Selin'in alnına dayadı. "Sakın kıpırdamayın!" diye bağırdı. Yere düşen Yılmaz canının acısıyla kıvranırken, çığlık çığlığa küfürler savuruyordu. Salih ise nefret dolu gözlerini Kuzey'e sabitlemişti. "Ters bir hareketinizde kızın kafasını patlatırım!"

Kuzey elindeki silahın hedefini bir an bile bozmadan Selin'e baktı. Onun gözlerinden akan yaşları, dağılmış saçlarını, beyaza kesmiş yüzünü gördüğünde bir anlığına dikkati dağılsa da hızla toparlandı. Canı pahasına da olsa, onun buradan sapasağlam çıkmasını sağlayacaktı. "Buradan sağ çıkamayacaksın!" diye uyardı Salih'i. Adamın gözleri Barut'a kaydığında,

Kuzey Selin'e doğru dudaklarını kıpırdatarak fısıldadı. "Sakın korkma!" Selin gözlerini usulca kapatıp açtığında, Kuzey'in kalbinin tam ortasındaki sıkışma arttı. Buradan çıktıklarında onu bir daha kollarından asla ayırmayacaktı.

"Bak sen!" dedi Salih alaycı bir tavırla. "Barut Efendi de buradaymış!" Ardından kendini tutamayıp bir kahkaha daha patlattı. "Kadınlar için dünyanın yerle bir edilebileceğini söylediğimde yanılmıyormuşum."

"Sen de bu saçmalığı bir kadın için yapmıyor musun?" diye gürledi Barut. Fakat bu hamlesinde canı yanan Selin olmuştu.

"Çok fevri hareketler bunlar, Barut!" dedi silahın tutuşunu sertleştirirken. Ardından delirmiş gibi devam etti. "Kızı incitmemi mi istiyorsunuz? Çok yazık olur."

"Sakın!" dedi Kuzey adeta kükreyerek. "Onun kılına zarar verdiğin an, seni kendi ellerimle öldürürüm."

"Ah, ne büyük aşk! Ne beylik laflar!"

Selin'in alnına dayadığı silahı biraz daha bastırıp elini tetiğe kaydırdığında, Kuzey içindeki kesif korkuyla ona doğru bir adım attı. "Dur!" diye bağırdığı an Selin'in hıçkırığı odanın içinde yankılandı. "Yapma!"

Tam o sırada odanın cam tavanının üzerinden sesler geldi. Barut'un adamlarından ikisi yukarıya tırmanmıştı. Bir anda dikkati dağılan Salih, başını ansızın tavana doğru kaldırdı. O sırada Barut keskin nişancılığı sayesinde adamın baldırına ateş etti. Selin, Salih'le birlikte yere düştüğünde, odanın içinde soluksuz bir arbede başlamıştı.

Salih elindeki silahı bir an bile bırakmadan hızla tavana, tam Selin'in durduğu yerin üzerine nişan aldı. Kuzey, Selin'e ulaşmaya çalışırken, Barut adama doğru koşmuştu ancak Salih cama defalarca ateş etmeyi başarmıştı. Tavanın bir bölmesinden gelen çatırtı seslerini duyup, Salih'in silahını Selin'e doğrulttuğunu gördüğünde, Kuzey bir an bile düşünmeden Selin'in üzerine atladı. Tam kapının girişinde genç kadının bedenine kendini siper edip yere yattıklarında, Salih'in silahından çıkan kurşun kapının kenarına saplandı.

Tavanın ateş edilen kısmı büyük bir gürültüyle çöktüğünde, parçaları ikisinin üzerine saçıldı. Selin çığlık çığlığa üstüne kapanan adama sarılırken, ellerinin üzerine küçük cam kırıkları battı. "Kuzey!" diye bağırdı hıçkırarak. Adam sıklaşmış soluklarının arasında dudaklarını alnına bastırırken, yeniden onun kollarında olduğu için dua etmeye başladı. Fakat elini onun sağ omzundaki kürek kemiğine kaydırdığında, büyük bir cam parçasının tenine saplandığını hissetti. Delirmiş gibi onu itmeye çalışırken, tek bir söz söylemesi için yalvarabilecek haldeydi. "Kuzey! Omzuna... Omzuna cam batmış!" dedi canhıraş bir sesle.

Kuzey onun alnına, şakaklarına art arda küçük öpücükler bıraktı. Solukları hâlâ düzene girmemiş olsa da, Selin'in tenini hissedebilmek, onun hayatta olduğunu görmek yeterliydi. Boğazına kadar yükselen hisleri, artık dile getirilmek için sabırsızlanır haldeydi. Ama önce onun güvenliğinden emin olması gerekliydi. "Şşşt!" diye fısıldadı onu sakinleştirmek ister gibi. "Küçük bir şey. İyiyim ben. Seni buradan çıkaracağım."

"Küçük bir şey değil!" diye bağırdı Selin. Fakat o sırada Kuzey üzerinden hızla kalkarak bakışlarını karşıdan gelen iki adama çevirdi. Baran onu kucağına aldığında Selin çırpınmaya başlamış, Kuzey'i o evde bırakıp uzaklaştırılmanın paniği tüm bedenini çevrelemişti.

❄

"Bırak beni! Bırak!" Selin çığlık çığlığa Baran ve diğerlerinin kollarından sıyrılmaya çalışırken, gözyaşları ateşten damlalara dönüşüp yeniden akmaya başladı. İçindeki korku buzdan bir giysi olup tüm ruhunu soğukluğuyla sarmış, Kuzey'in hâlâ içeride olması hiçbir şeyin beceremeyeceği kadar canını yakmıştı. Kendisine soluklanma izni vermeden bir kez daha, "Kuzey'in yanına gideceğim!" diye bağırdı. Bir adım atıp koşmaya çalışsa da Sarp'ın eli sertçe kolunu kavradı. "Gidip onu da çıkarsanıza!" diye haykırdı küçük yumruğunu onun vücuduna indirirken. "O adam hâlâ orada! Elinde silahı var! Kuzeninize yardımcı olsanıza!" Onların hiçbir şey söylemediğini gördüğünde

yanına gelen babasına sarıldı. "Baba!" dedi ağlayarak. "O içeride... Çıkmadı hâlâ."

"Çıkacak, kızım. Birazdan yanında olacak. Lütfen, sakin ol!"

"Sakin falan olamam!" Haykırışları, gözyaşları hepsinin yüreğini parçalıyordu. "Kuzey içerideyken, omzunun üzerine kocaman bir cam saplanmışken burada duramam!" Islanan yüzündeki yaşları çıldırmış gibi kuruladı. Baran karşısında durduğunda sakinleştiremediği hıçkırıklarıyla ona baktı. "Ona yardım edin..." diye fısıldadı. Baran onu hızla kollarına çektiğinde, bağıra çağıra adama sarıldı. "O benim her şeyim! Nefes alamıyorum, Baran. Bırakın, yanına gideyim!"

"Gidemezsin!"

"Neden?" dedi dayanamıyormuş gibi.

"Çünkü öncelik sensin."

Selin hıçkırıklarının arasından ondan hafifçe uzaklaştı. "Bu... Ne demek?"

"Kuzey içeri girmeden önce, önceliğin sen olduğunu söyledi," dedi Baran bir abi edasıyla onun yüzünü kurulayarak. Üzerindeki montu onu evden çıkarmadan önce üzerine giydirmişti.

"Bu... Nasıl bir saçmalık?" diye haykırdığı anda evin içinden tek el silah sesi yükseldi. Selin'in tiz çığlığı etrafta yankılandığında, bu kez hepsini aşıp eve doğru koşmaya başladı. Sanki tüm dünya başının üzerine çökmüş, Selin o enkazın altında kalmıştı. Az önce Kuzey'in onu kurtarmak için yaptığı şeyi düşündükçe, kalbinin tam ortasındaki ağrı tüm ruhuna yayılıyordu. "Kuzey!" diye bağırıp kapının önüne ulaştığı anda oradan çıkan silueti görmüş, dizlerinin üzerine bitkin bir halde çöktüğünde saçları savrularak yüzünü kapatmıştı.

Etrafı bembeyaz bir örtüyle kaplayan karın sert ayazı bir anlığına durdu. Daha az önce kulaklarında uğuldayan rüzgârın sesi o anda duyulmuyordu. Selin tüm bedeni hıçkırıklarla sarsılırken buz kestiğini hissedemiyor, bakışlarını bir an bile kendisine doğru yürüyen adamdan alamıyordu. Ayaktaydı, yaşıyordu. Gri gözleri genç kadına sabitlenmiş, çatık kaşları hiddetinin ne denli taze olduğunu belli ediyordu. Fakat Selin onun her halini

sevdiğini düşünüyor, sanki günler önceymiş gibi gelen ama daha sabah gerçekleşen o kavga tüm önemini yitiriyordu. Yaşadıkları iyi ya da kötü anıların içinden bir tek onun kendisine yaklaşan halini çekip çıkarabiliyor, hayatta olmasından başka bir şeyle ilgilenmiyordu.

Kuzey onun perişan halde dizlerinin üzerine çöktüğünü gördüğünde, hızla koşup onu kollarına aldı. "Asla uslanmayacaksın!" diye inledi yüzünü onun saçlarının arasına gömerken. Omuzlarının engelleyemediği hıçkırıklarla sarsıldığını hissettiğinde, incecik bedenini kendine bastırdı. Bu sıcaklık, bu koku, bu ten, Kuzey'in şimdiye dek yaşadığı tek doğruydu. İçeride onu kaybedebileceğini düşündükçe demirden bir ilmek gibi boynuna dolanan çaresizlik, her çırpınışında tutuşunu sıkılaştırıyordu. "Nereye gittiğini sanıyorsun?" dedi mırıldanarak. O anda bunu düşünmeyi bir kenara itiyor, kendine onu yeniden hissedebilme iznini veriyordu. "Neden asla sabredemiyorsun?"

"Sana! Sana geliyordum." İncecik elleriyle onun yüzünü kavradı. Dudaklarının arasından peş peşe hıçkırıklar firar ederken, ıslanmış kirpiklerinin arasından ona baktı. "Önceliğin ben olduğumu söylemek de ne?" dedi ona bağırarak. Yumruğunu hızla adamın göğsüne çarptı. Kuzey'in hayatında olmaması, Selin için ölümden farksızdı. "Böyle bir şeyi nasıl yaparsın?" diye haykırdığında onu kaybedebileceğini anımsamış, içi parçalanırcasına kendinden geçerken tüm bedenini onun kollarına bırakmıştı.

Kuzey bir an ona baktı. Omzundaki tüm vücudunu yakan ateşin kaynağı olan derin yarada her zerresiyle hissedebildiği bir acı vardı. Umursamadı. İri ellerini onun sararmış, kirlenmiş yüzüne sardı. Sapsarı saçları dağılıp ıslanmıştı. "Söz konusu sen olduğunda, yapamayacağım hiçbir şey yok," diye fısıldadı. Gözlerini kapatıp dudaklarını onunkilere sürttü usulca. Soluğunu teninde hissetmenin, çektiği her acıya değeceğinin farkındaydı. "Çünkü sen benim aldığım nefessin. O yüzden her zaman... Öncelik sensin... Sadece sen!" dediği anda çevrelerinde sabaha kadar sürecek bir hareketlenme başlamış, fakat Kuzey kollarında tuttuğu kadını hiç bırakmayacakmış gibi tarifsiz bir ihtiyaç ve artık adını koyduğu enfes bir hisle sımsıkı sarmıştı.

❄

Önlerinde uzayıp giden saatleri hastanede geçirirken, Selin'in tedavisi tamamlanmıştı. Muayene sırasında başında bir şişlik fark edilmiş, tetkik yapılsa da herhangi bir tersliğe rastlanmamıştı. Muhtemelen yere düştükleri sırada çarptığında olmuştu. Doktor yalnızca iki üç saatte bir uykudan uyandırılarak önlerindeki yirmi dört saat boyunca kontrol edilmesini istemişti. Yüzündeki küçük cam kırıklarının sebep olduğu çizikler temizlenmiş, sargıya gerek duyulmamıştı.

Bu sırada herkes hastaneye akın etmiş, Kuzey'in omzundaki cam küçük bir operasyonla çıkarıldıktan sonra dikilerek kapatılmıştı. Genç adamın avuçlarının içinde çok fazla cam kesiği olduğu görüldüğünde hızla temizlenerek sarılmış, böylece ikisinin de son müdahaleleri yapılmıştı.

Nihayet Kuzey'in ailesinin evine geldiklerinde, Sarp'ın arabasından inen Selin etrafına bakındı. Kuzey'in diğer arabalardan biriyle geldiğini düşünmüştü ancak onu göremiyordu. Nerede olduğunu merak ederek kaşlarını çattı. "Kuzey nerede?" diye sordu yanında onu desteklercesine duran adamlara. Üçünün de bunu bildiğinden şüphe duymuyordu.

"Emniyette... Barut'la birlikte ifade veriyorlar."

Selin endişeyle dudaklarını ısırıp, babasının kolunda içeri girdi. Hastanede oldukları saatler boyunca Selin'in işittiği gerçeklerden söz etmişlerdi. Fakat onların nasıl yıprandığını gördüğünde daha fazla devam etmelerini reddetmiş, bu gerçek hiç ortaya çıkmamış gibi davranmayı seçmişti.

Dakikalar sonra salona geçtiklerinde babasının kollarına sığındı. Adamın ona dokunmaya kıyamadığını, sürekli saçlarını okşadığını fark ettiğinde, elini avucuna alarak üzerine küçük bir öpücük bıraktı. "Bugün olanları..." diye fısıldadı. "Geride bırakalım, olur mu, baba?" Onun başını salladığını gördüğünde sevgiyle sımsıkı sarıldı. Bu adam... Onun gerçek babasıydı. Hayatta yaşananlar, klişe bir filmden her zaman farklıydı. Selin bu olayı dramatize etmemeye karar vermiş, doğduğu andan beri yanında olup onun için her türlü fedakârlığı yapan adamı tek

babası saymıştı. Annesine bunu ondan sakladığı için kırgın olsa da, onu da üzemeyeceğinin farkındaydı. O yüzden yaşananları bir daha açmayı reddederek kapatmaya karar vermiş, bir an önce hayatını yoluna koymaya odaklanmıştı.

Henüz Kuzey eve gelmeden Yılmaz'ın tutuklandığı haberini duymuşlardı. Salih, içerideki boğuşma sırasında kendi kafasına sıktığı tek kurşunla hayatını kaybetmiş, olayın içinde olan diğer adamlar da Yılmaz'la aynı kaderi paylaşmışlardı.

Selin önceleri Yılmaz'ın neden böyle bir şey yaptığını anlayamamıştı. Fakat Akhan ona Yılmaz'ın Ethem'le ilişkisini anlatmış, genç kadının parçaları birleştirmesi zor olmamıştı. Zaten saatler sonra da Yılmaz verdiği ifadede her şeyi itiraf etmiş, yalnızca Kuzey'in sonunu getirmek için Salih'le iş birliği yaptığını söyleyerek altına imzasını atmıştı.

Kuzey'in annesiyle babası herkesi odalara yerleştirdikten sonra, Selin'i en üst kattaki misafir odalarından birine çıkardılar. Kuzey hâlâ ortada yoktu. Barut'la birlikte işleri bitmemiş görünüyordu. O yüzden Aysun onu asla yalnız bırakmıyor, Murat bir baba şefkatiyle onun yanında olduğunu hissettirmeye çalışıyordu. Naz da bir kardeşten farksızdı. Ona temiz kıyafetler vermiş, giyinmesine yardımcı olmuştu. Emine ve Ufuk ise Selin'in annesiyle babasına destek oluyorlardı.

Yatağın kenarına oturduğunda, Aysun yanına gelerek elini onun güzel yüzüne uzattı. "İyi misin, canım?" diye sordu. Onun nasıl bitkin göründüğüne baktıkça, bugünü sağ salim atlattıkları için ettiği her duayı yineliyordu.

"İyiyim, Aysun Hanım. Sadece..." Derin bir nefes alıp, başından beri ona anlayışla yaklaşan kadına baktı. "Kuzey'in bir an önce gelmesini istiyorum."

"İşleri bittiğinde gecikmeyeceklerdir," dedi Aysun tereddütsüzce. "Fakat bu tarz olaylarda emniyetteki süreç uzun sürer. O yüzden sen onu bekleme, canım. Çok yoruldun, yıprandın."

"Onu görmeden içim rahat etmeyecek."

Murat bir baba edasıyla onun saçlarını hafifçe okşadı. "Merak etme. Kuzey her şeyin üstesinden gelir." Gülümseyerek ona

takıldı. "Ama şu hanımlı beyli konuşmayı artık bir kenara mı bıraksak? Hı?"

Selin mahcup bir tavırla gözlerini kaçırdı. Başını hafifçe sallayıp onları onayladı. Saygıda kusur etmemesi gerektiğinin farkındaydı. Kuzey'in annesiyle babası olan bu insanlar, çok daha içten hitapları hak ediyorlardı.

Dakikalar sonra onlar odadan çıktıklarında, camın önündeki koltuğa oturdu. Gözlerini açık tutmakta zorlanıyor, kafası ara ara omzuna düşse de, Kuzey gelmeden uyumamak için direniyordu. Ne zaman içinin geçip uykuya yenildiğini anlayamadı. Yalnızca kulağına fısıldanan sözcükleri işitmiş, gözlerini hafifçe aralayarak sesin sahibine bakmıştı. "Kuzey..." diye mırıldandı kıpırdanarak. Onun kucağında yatağa taşındığını hissettiğinde memnuniyetle sıcağına sokuldu. Güçlü kollarında olmayı her şeyden çok seviyordu.

"Buradayım," diye yanıtlayan adam yatağa uzanarak onu düşünmeden kollarına çekti. Gözlerini bitkince kapatıp, dudaklarını onun saçlarına değdirdi.

"Bugün... Seni bir daha görememekten çok korktum."

Kuzey onun uyku sersemi söylediği sözlerle gözlerini aniden araladı. "Ben de..." dedi tereddütsüzce. "Üstelik... Hayatta böyle bir korkunun var olabileceğini hiç bilmiyordum." Selin ona biraz daha yaklaşıp incecik kollarını beline doladığında derin bir soluk aldı. Saatlerdir en yakın arkadaşı olan pişmanlık tüm huzuruna gölge düşürmüş, her şey yolunda gitmeseydi olabilecekleri düşündükçe ruhundaki yaralı canavar kan revan içinde serbest kalmıştı.

❄

Ertesi gün sabahın erken saatlerinde gözlerini açtığında etrafına baktı. Gece boyu kollarında uyuduğunu bildiği adamı yatakta göremeyince kaşlarını çattı. Aniden doğrulduğunda, onun camın önündeki koltukta olduğunu gördü. Uyuduğunu fark ettiğinde boğazında beliren kupkuru yumruyu yutamadı.

Kuzey bütün gece onu sıcağında sarıp, belli aralıklarla uyandırarak kontrol etmişti. Tenine dokunmasından her zaman müthiş bir haz duyduğu iri parmakları başındaki şişliğe bakıp durmuş, defalarca iyi olduğunu söylese de bu onu sakinleştirmemişti. Şimdi ise yine onu yatakta yalnız bırakmıştı. Selin, Kuzey'in ne yapmaya çalıştığına anlam veremiyordu.

Sessiz adımlarla yanına yaklaşıp bir adım gerisinde durdu. Kenardaki peluşa istemsizce uzanıp, titreyen elleriyle üzerini örttü. Aşk, böyle bir duyguydu. Delicesine seven bir kadın, canını acıtan ama yine de vazgeçemediği adama hiçbir koşulda dayanamıyordu. Selin ona bakarken içi titriyor, dün yaşananlar defalarca zihninde geri sararken ne olursa olsun onsuz yaşayamayacağını biliyordu. Elini onun yüzüne doğru götürüp, sakallarının arasından tenine dokundu. Kuzey bu ufacık temasla anıden uyanmıştı. Kıpkırmızı gözleriyle ona bakarken, daha önce hiç olmadığı kadar yorgun görünüyordu. Kocaman sargılı eli bileğine uzandığında, Selin'in kalbi göğsünde çaresizce çırpındı. Sevdiği adamın okşayışlarına, öpüşlerine, tenine amansızca ihtiyaç duyan kadın yanı kendini hatırlatıyordu.

"Neden buradasın?" diye sordu bu endişeyi içinde tutamadan. "Yanımda yatıyordun."

"Uyuyamadım," dedi Kuzey. Onun gözlerindeki soru işaretlerinin farkındaydı. Fakat ağrısı olduğundan bahsetmek istememiş, bunu yalnızca kendine saklamıştı. "Seni de uyandırmamak için kalktım. Sızmışım burada."

Selin bir şeyler söylemek istercesine dudaklarını araladığı anda kapı tıklatıldı. Kuzey kaşlarını çatarak yerinden kalktığında, konuşmaları yine yarım kalmıştı. Selin oflayarak onun arkasından bakarken genç adam kapıyı açtı. Barut'un geldiğini görünce kapıya doğru ilerledi.

"İyi misiniz?" dedi Barut dudaklarında buruk bir gülümseyişle. O da dünkü olayı birkaç önemsiz sıyrıkla atlatmıştı.

"İyiyiz." Kuzey uzun yıllardır tanıdığı, çok sık görmese de kardeşten farksız saydığı adama baktı. Onun, istediği bilgilerin hiçbirini elde edemediğinin farkındaydı. Yaşadığı hayal kırıklığını

anlıyor fakat aradığı kadını bulabilmek için savaşmaya devam edeceğini de biliyordu. "Sen? Gidiyor musun?" dedi onun aslında bunu söylemek için geldiğini anlayarak.

"Evet. Kahvaltıdan sonra yola çıkıyorum. Salih'in sağ kolunun ifadesinde söylediği yere bakmam gerek. Belki..." Barut bir an duraksayıp Selin'e döndü. "Neyse işte..."

"Ne oldu ki?" dedi Selin telaşlı gözlerle iki adama bakarken. "Bir şey mi arıyorsun?"

"Birini arıyorum."

"Öyle mi? Bilmiyordum."

"Bir gün... Zamanımız olduğunda anlatırım." Dudakları hafifçe kıvrıldı. "Benimki de *bambaşka bir hikâye*..." Elini Kuzey'in omzuna koyup sıktı. "Kahvaltıya bekleniyorsunuz, kardeşim. Ben iniyorum. Orada görüşürüz." Arkasına dönüp gideceği sırada Kuzey'in sesiyle durdu.

"Yaman!" diye seslendi Kuzey günlerdir onun gerçek ismini ilk kez dile getirerek.

Yaman, nam-ı diğer Barut, boğazında soluğunu kesen bir düğümle ona baktı. Bu isim... Ona tek bir kişiyi anımsatıyordu. *Neyran*...

"Her şey için teşekkürler. Dün... Bizim için hayatını tehlikeye attın."

Yaman kendini hızla toparlayarak duruşunu dikleştirdi. "Bunun teşekkürü olmaz," diye yanıtladı tok sesiyle. "Ben... Sevdiğim herkesi korurum," dediğinde korumayı başaramadığı tek kadının, *Kıvılcım'ın** hayali gözlerinin önünde belirmiş, onu canı pahasına bulacağına bir kez daha yemin etmişti.

❄

Saatler sonra evdekiler onları yalnız bırakmak için iş birliği yapmışlardı. Yaman'ın gidişinin ardından, Selin'in annesiyle babasını ailenin geri kalanıyla tanıştırma bahanesiyle evden çıkmışlardı. Selin nihayet baş başa kalıp konuşabileceklerini düşünse

---

* ***Yaman;*** *nam-ı diğer* ***Barut*** *ve* ***Neyran;*** *nam-ı diğer* ***Kıvılcım:*** Yazarın *BARUT* adlı hikâyesinin karakterleri.

de, Kuzey ondan yine uzaklaşmıştı. Fakat bu kez Pınar'ın Kuzey için bir şey ifade etmediğinden içten içe emin olan Selin'in sabırsız inadı kontrolü ele almıştı.

Banyonun kapısını usulca açıp içeri girdiğinde, Kuzey'i aynanın karşısında tıraş olmak üzere hazırlanırken buldu. Üzerinde yalnızca siyah boxer'ıyla duruyor, devasa bedeniyle etrafına müthiş erkeksi bir hava yayıyordu. Çırılçıplak bronz göğsü her zamanki gibi Selin'in ağzını sulandırıyor, kaslı ve damarlı kolları tarafından sarılmak için deliriyordu.

Kuzey'in ona bakıp hiçbir şey söylemeden işine döndüğünü gördüğünde derin bir nefes aldı. Dün olanlardan sonra azıcık bile yumuşamamıştı. Anlaşılan kavgaları etkisini hâlâ sürdürüyordu ve Kuzey tepkisini koymaya kararlıydı. Ancak dik duruşuna ve çatık kaşlarına rağmen, hareket ettikçe kasılan yüzünden elleriyle omzunun iyi durumda olmadığı anlaşılıyordu. Zorlukla yutkunarak genç adama doğru yaklaştı. Kuzey'in de bakışları ona odaklanmış, öfkeli gri gözlerinde bir süredir gördüğü o ışık yanmıştı.

Kuzey onun içeriye girip yanına gelmesiyle gerildi. "İyi misin?" diye sordu. Onu baştan ayağa süzerken, bakışlarındaki endişeyi saklamaya çalışıyordu. "Başın ağrıyor mu?"

Selin başını iki yana salladı. "Ağrımıyor. Sadece bölük pörçük uyuduğum için gözlerimi açık tutmakta zorlanıyorum." Gözleri onun sarılı sağ omzu ve yaralarla bezeli ellerindeyken, dudaklarını tedirginlikle ısırdı. *Lanet olası inatçı!* Ellerindeki sargıları neden çıkarmıştı? "Sen?" diye sordu kendine engel olamadan. "Sen iyi misin? Omzun, ellerin çok acıyor mu?"

"Merak etme," diye yanıtladı Kuzey dudakları alaycı bir tavırla kıvrılırken. "Kötüye bir şey olmaz."

"Kuzey!" diye seslendi Selin kalbi gerginlik ve heyecanla koştururken. Ne söylemesi gerektiğini bilmiyordu. Bir felaketin eşiğinden dönmüşken, Kuzey'in duygularını anlamakta zorlanıyordu. Birbirlerine karşı başından beri açık olmayı becerememişken, her şeyi nasıl başa saracaklarını kestiremiyordu. Üstelik Kuzey'in dün söylediklerini anımsıyor, bir daha duyup

duyamayacağını merak ediyordu. Doğru muydu? Gerçekten öyle mi hissediyordu? Bilmiyordu. Kuzey mecbur kalmadıkça onunla konuşmuyor, Selin dudaklarından dökülenlerin hayal olabileceğine inanıyordu.

"Bir şey mi vardı, Selin?" Kuzey içinde kaynayan bir şeyleri yakıp yıkma isteğine engel olmaya çalıştı. Dün olanlara rağmen içi soğumamıştı. O heriflerin nefesini kendi kesmek istemişti fakat bu, Salih için artık imkânsızdı. Ancak Yılmaz'ı berbat bir hücreye tıkacak, ömrü boyunca gün yüzü görmemesi için elinden geleni yapacaktı. "Tıraş olmam gerek. Birkaç saatliğine emniyete uğrayacağım."

Selin ellerini iki yanında yumruk yaptı. Son kavgalarında ağır konuştuğunu biliyordu. Ancak onun bu pervasız davranışlarına öfkeleniyor, dünden sonra bu denli uzaklaşmasına katlanamıyordu. "Bu halde mi tıraş olacaksın? O ellerle, omzunla mı? Ellerin zaten berbat halde! Sargılarını da çıkarmışsın. Hareket ettikçe omzundaki dikişleri de patlatacaksın!" dedi öfkeyle.

"Endişelenecek bir şey yok. Ufak birkaç yara. Dün olan bitenden..." Bakışlarını Selin'in alnında ve gözünün kenarında dolaştırdı. Onun yaralarını görüp nasıl olduklarını düşünmek, damarlarında kan yerine intikam duygusunun gezinmesine neden oluyordu. "Senin atlattığın şeyden sonra, oldukça önemsiz!" dedi Kuzey dişlerini sertçe sıkıp kendini mesafeli olmaya zorlayarak. Selin'in arkasındaki varlığını hissetmemeye çalışarak yaptığı işe döndü. Oysa burnuna dolan kokusuna, narin bedeninden yayılan enfes ısıya kayıtsız kalmanın ne denli zor olduğunu biliyordu. Bıkkın bir tavırla tıraş bıçağını kavradı. Avuçlarının içindeki onlarca kesik, bu temasın etkisiyle şiddetle sızladı. Kolunu kaldırdığında dişlerinin arasından keskin bir soluk çıkmış, Selin aynada bakışlarını onunkilerle buluşturarak iyice yanına yaklaşmıştı.

"Bırak!" dedi Kuzey'in güçlü bedenine sürtünürken. "Bırak, ben yapayım."

"Saçmalama, Selin! Sen ne anlayacaksın?"

Selin'in kaşları çatılsa da onun tavrını umursamadı. "Sanırım o ellerle kendini parçalamandan daha iyi bir iş çıkarabilirim."

Kuzey bıkkın bir şekilde ona döndü. Dağınık saçları, ısırıp durduğu için kızaran dudaklarıyla nefesini kesecek kadar karşı konulmaz görünüyordu. Ancak yüzündeki küçük yaralara baktıkça olan bitenler bir film şeridi gibi gözlerinin önünden geçiyor, biraz geç kalsaydı olabilecekleri düşünmek her yeri ateşe vermek istemesine neden oluyordu.

Selin onun elinden tıraş bıçağını aldı. Gözlerini ondan bir an bile ayırmadan yaklaştı. Nefesleri birbirine çarparken, delicesine âşık olduğu adam avuçlarını dokunma arzusuyla sızlatacak kadar yakınındaydı. "Yaklaş..." diye fısıldadı dudaklarını hafifçe yalayarak. Tıraş köpüğünü okşama isteğiyle yanıp tutuştuğu uzamış sakallarına sürdü. Kuzey'in gözleri yüzünde dolanıyor, bakışlarındaki yoğunluk Selin'i soluksuz bırakıyordu.

"Becerebileceğine emin misin? Boğazımı kesmeni istemem," dedi alaycı bir tavırla. Göğsüne çarpan ılık nefesi hissettikçe, arzularını dizginlemesi zorlaşıyordu.

"Bunu yapacak olsam, şimdiye kadar başarırdım, Kuzey!" dedi Selin cılız bir öfkeyle.

"Pekâlâ! Hazırım." Kuzey çenesini gergince sıkıp onun hamlesini bekledi. Gözlerinde ani bir ışık yandıysa bile hızla kayboldu. Selin kolunu kaldırıp bıçağı hafifçe sakallarına sürttüğünde, Kuzey'in dudaklarından boğuk, acı dolu bir haykırış koptu. "Ah! Yüzüm!"

Selin ansızın başından aşağıya kaynar sular dökülmüş gibi hissetti. "Hih! Ay! Kestim mi? Kahretsin!" diye bağırdı panikle. Oysa bıçağın onun tenine bile değmediğini anlamamıştı. "Bir şey oldu mu? Allah'ım! Çok mu kesildi?" Onun hareketsizce durmasına dayanamadı. "Konuşsana be adam!"

Kuzey kendisini daha fazla tutamadan, boğazına kadar yükselen kahkahalarını serbest bıraktı. Yüzü bembeyaz köpüklerle çevriliyken, başını arkaya atarak gülüşünün banyoda yankılanmasını sağladı. "Şakaydı!" dedi puslu bakışları Selin'in korku

dolu yüzüne çevrildiğinde. Tüm direncine rağmen bunu yapmaktan kendini alıkoyamamıştı.

Selin bağırarak genç adamın göğsünü yumrukladı. Ardından elini kalbinin üzerine koydu. "Hayvan! Hayvan herifin tekisin! Ödümü kopardın!" derken yüreği ağzında atıyordu.

Kuzey'in gülüşü aniden aklına gelenlerle soldu. Bakışlarındaki acı somut olarak hissedilebiliyor, öfkeyle çattığı kaşlarıyla bunu maskelemeye çalışıyordu. "Dün benim yaşadıklarımın yanında, senin bu korkun çok hafif kalır."

Selin onun ciddileşen yüzüne baktı. Kaşları yine öfkeyle çatılmıştı. Ancak hedefinde kendisi mi vardı, yoksa başkaları mı, anlayamıyordu. Onu yatıştırmak istercesine yaptığı işe geri döndü. "Yetişemiyorum. Çok uzunsun," dedi sakallarını kesmeye odaklanarak.

Kuzey'in dudakları arsızca kıvrıldı. Onu kalçalarından tek hamlede kavrayıp tam karşısına, lavabonun uzun mermerine oturttu.

"Ay! Ne yapıyorsun?"

"İşini rahat yap diye yardımcı oluyorum."

"Öyle mi? Başka amacın yok yani?"

"Kesinlikle yok. Yalnızca sakallarımı kesmenle ilgileniyorum."

"Önceden ilgilendiğin başka şeyler de vardı," diye mırıldandı Selin. Tam o sırada bacakları Kuzey tarafından yavaşça aralandı. Genç adam ortaya çıkan aralığa iri bedeniyle girdiğinde, Selin dudaklarını ısırarak gözlerini kapattı.

"Öyle mi? Mesela?" Kuzey yakınlıklarına daha fazla direnemeyip ellerini onun sabahlığının altına sokarak çıplak bacaklarına uzandı. Dokunuşlarını pürüzsüz teninde dolaştırırken, Selin'in arzuyla yandığının farkındaydı. *Tıpkı kendisi gibi...*

"Dikkatimi dağıtıyorsun," diye fısıldadı Selin zorlukla. Sorusunu yanıtlamamayı seçmişti.

"Hmm... Güzel."

Selin onun sakallarını kesmeye boynundan başladı. Yavaş hareketlerle aşağı yukarı yaparak, genç adamın boynunu köpükten arındırdı. Sıra yüzüne geldiğinde başını kaldırıp ona baktı.

Bacaklarında gezinen iri eller aklını bulandırıyordu. "Kuzey..." diye inledi hızlanan soluklarıyla.

"Şşşt! Asıl sen benim dikkatimi dağıtıyorsun."

"Ne yapıyorum ki?"

"Çok konuşuyorsun." Bir eliyle onun belini sıkıca kavradı. Diğer elini ise baldırlarının iç tarafına yönlendirdi. Hemen sonra dokusunu hissedebildiği minicik dantel çamaşıra uzandı. Varlığıyla yokluğu bir olan kumaşı sertçe kenara çekip, parmaklarını onun sırılsıklam, ateş gibi kadınlığına daldırdı.

"Ah! Kuzey!" Selin'in haz dolu çığlığı duvarlara çarptı. Elindeki tıraş bıçağı istemsizce yere düştüğünde, tırnaklarını onun geniş, kaslarla bezeli sırtına batırdı.

Kuzey seri bir hareketle yan taraftan havluyu alıp, sakallarını kaplayan köpüğü sildi. Ardından Selin'in dudaklarını hoyratça ele geçirdi. Genç kadının ağzının içine doğru inlediğini işittiğinde, kadınlığını okşamayı sürdüren parmaklarını hızlandırdı. Parmağından birini ikincisi takip etti ve sıkılığıyla aklı başından giderken, dişlerinin arasından hayvani bir hırlama çıktı. "Siktir! Çok özlemişim!" dedi başını hazla geriye atarak. "Her seferinde nasıl böyle sırılsıklam olabiliyorsun?"

Selin'in bir eli onun sırtında, sırtının tam ortasındaki derin çizgide tutkuyla gezinirken, diğer elini boxer'ının içine attı. Kapkalın, içini enfes bir şekilde dolduracağını bildiği sert parçasını sıkıca kavradı. "Sen her seferinde nasıl bu kadar sert ve büyük olabiliyorsun?" Dişlerini Kuzey'in geniş omzuna bastırıp hafifçe ısırdı. Bacaklarını iyice açıp onun erkeksi kalçalarına sardı. "Ve her seferinde..." diye inledi içinde gidip gelen parmaklar onu zirveye taşımaya kararlıyken. "Bana nasıl böyle hissettirebiliyorsun?"

"Nasıl hissettiriyorum?" Selin'in şiddetli bir inlemeyle saçlarını savurarak başını arkaya attığını gördüğünde dişlerini sıktı. Onunla birleşmek için zonklayan erkekliğini kanını kaynatan darlığıyla buluşturmamak için kendisini zor tutuyordu. "Söyle!" diye emretti kalın parçasını onun ıslaklığına sürterken. "Nasıl hissettiriyorum sana?"

Selin dudaklarını onun yumuşacık tüylerle çevrili göğsüne bastırdı. Ardından kaslı kollarında gezindi. Başını kaldırıp erkeksi dudaklarını kavradı. "Muhteşem..." diye inledi kendini kaybetmişçesine. "Muhteşem hissettiriyorsun. Muhteşemmişim gibi. Seninmişim... Özelmişim... Çok... Çok kıymetliymişim gibi."

Kuzey sertliğiyle canını yakan kalın parçasını hoyrat bir hareketle sıvazladı. Ve altındaki minicik külotu vahşi bir hayvan gibi parçaladıktan sonra, bir an bile beklemeden onun sımsıkı kadınlığına kendini gömdü. Selin'in zevk dolu çığlığı, kendi gırtlağından gelen hırlayışa karıştı. "Öyle olduğunu hâlâ anlayamadın mı?" dedi onun alt dudağını dişlerinin arasına alırken. "Muhteşemsin." Kendini geri çekti, ardından yeniden içine daldı. "Benimsin!" diye inledi içindeki gel-gitlerine devam ederken. *İçeri ve dışarı...* Aklını kaybetmesine neden olacak tarifsiz bir hazdı. "Özelsin." Sabahlığını açtı. Dantel sutyeninden de kurtulup, göğüslerini avuçladığında, aklında o an yaşadığı zevkin bugüne kadarkilerden çok farklı olduğu vardı. Bu kez hissettiklerinin yoğunluğuna, deli bozuk bir kaybetme korkusu karışmıştı. "Ve çok kıymetlisin. Ama asla sadece bunlardan ibaret değilsin." Dudaklarını aralayıp sözlerine devam etmek istese de başaramadı. Erkekliğinin etrafında Selin'in kasılmalarını hissettiğinde kükredi. "Kahretsin! Harika hissettiriyorsun." Dilini onun gözlerinin kenarındaki yarada gezdirdiğinde, gözyaşlarının tadını aldı. Neler olduğunu anlamak istercesine yüzüne baktı. Geri çekilmek istedi fakat yapamadı. Kaşlarını çattı. "Selin?" dedi sesinde saklı soru işaretleriyle. Onun dudaklarından kopup gelen acı dolu hıçkırığı duyduğunda içinden hızla çıktı. Genç kadının küçük, kusursuz güzellikteki yüzünü avuçlarının arasına aldı. "Konuş benimle!" diye hırladı onun ağlamasına dayanamayarak. "Canın mı yanıyor? Bir yerin mi acıyor? Söyle!"

Selin gözyaşları dudaklarına, oradan boynuna akarken, adamın yüzünü kavrayan iri elini tuttu. Sol göğsünün üzerine, kalbinin bedenini parçalarcasına bir hızla attığı yere koydu. "Burası..." diye inledi. "Burası çok acıyor."

"Benim yüzümden mi?" Kuzey avucunun içindeki yaraları umursamadan, yumruğunu öfkeyle onun arkasındaki fayansa vurdu. "Bunu ben mi yapıyorum sana?"

Selin bir kez daha hıçkırarak başını iki yana salladı. "Hayır."

"Evet, ben yapıyorum!" diye kükredi. "Seni her şeyden, herkesten korumak için debelendikçe, canın yanmasın diye delirdikçe daha çok dibe batıyorum."

"Beni sadece korumanı istemiyorum!" dedi Selin haykırarak. Kirpikleri ıslanmış, menekşe rengi gözleri koyulaşmıştı. "Bu yetmiyor artık! İçimdeki kadına söz geçiremiyorum. Daha fazlasını istiyorum."

"Ne?" Kuzey bağırarak onun omuzlarını sertçe tuttu. "İstediğinin ne olduğunu söyle bana!"

Selin canhıraş hıçkırıklarını engellemeden ona baktı. Elini geniş göğsünden uzaklaştırmadan, kalbindeki hisleri bir kez daha özgür bıraktı. "Seni istiyorum!" diye bağırdı. Bakışlarında gözyaşlarına karışıp karşısındaki adama doğru akan enfes bir aşk vardı. "Benim olmanı... Beni bırakmamanı... Bana yeniden *sarışın* demeni istiyorum!" Dudaklarından engel olamadığı bir hıçkırık fırladı. "Neden demiyorsun artık? Söylediklerim yüzünden hâlâ mı öfkelisin?"

"Sana öfkeli falan değilim!" diye gürledi Kuzey. Artık içinde tutamadığı korkuyu haykırırken, acı dolu sesi duvarlarda yankılandı. "Geç kalsaydım, sana neler olacağını düşünmekten deliriyorum! Kendime öfkeliyim, Selin! Anlasana! Sana dokunmaya bile kıyamıyorum!"

"O zaman neden, lanet olası? Neden konuşmuyorsun? Dün dudaklarından çıkan o sözler benim kuruntum muydu? Neden söylemiyorsun tekrar?" Yanağını ıslatan gözyaşlarını hışımla kuruladı. "Neden sevmiyorsun beni?" dedi canını yakan bir haykırışla. Çığlık çığlığa ağlayışları iç çekişlere, küçük mırıltılara dönüştü. "Beni sevmeni istiyorum," diye fısıldadı. Gurursuzluk muydu bu? Umursamadı. Bu adama geri dönülemez bir şekilde, onsuz nefes almasını imkânsızlaştıran bir aşkla bağlanmıştı. "Beni, seni sevdiğim kadar delice sev istiyorum." Onun

tek kelime etmeden alev alev yanan bakışlarını kendisine odakladığını gördüğünde yeniden hırçınlaştı. Elleriyle boynunu tutup ciğerlerini derin soluklarla doldurmaya çalıştı. "Sevsene, Allah'ın cezası!" diyerek elini yeniden onun bedenine vurdu. "Ben seni o kadar çok seviyorum ki... Nefes alamıyorum artık."

"Sevmek mi?" diye gürledi Kuzey onun kollarındaki çırpınışına dayanamayarak. "Sevmek, hedefine herhangi birini koyabileceğin boktan bir kelime!" Şiddeti, hiddeti, öfkesi, tutkusu ve kaybetme korkusu daha fazla kabına sığamıyordu. "Kardeşimi severim. Hem de çok... Annemi de öyle... Ya da babamı... Kuzenlerimi, arkadaşlarımı..." Eliyle onun yüzünü kavrayıp ateş saçan bakışlarını ıslak gözleriyle birleştirdi. "Bir erkek, etrafında kıymet verdiği birçok insanı sevebilir," diye hırladı dişlerinin arasından. "Ama yalnızca tek bir kadın için hayatını bile hiç düşünmeden feda edebilir." Çenesini sıktı. Şakağında atıp duran damar, nasıl zorlandığının kanıtıydı. Selin'in başına silah dayanmış görüntüsü bir daha asla unutamayacağı şekilde aklına kazınmıştı. "Ben orada... Sahip olduğum her şeyin, canımın üzerinde saydığım bir kadın uğruna ölmeye hazırdım!" derken sesi cehennemden farksızdı. Tüm benliğini kaplayıp her şeye galip gelen o büyülü hissi artık özgür bırakmanın zamanıydı. "Sevmek çok kolay ve sıradan, sarışın! Sana karşı hissettiklerimin kolay ve sıradan olmakla en ufak bir ilgisi bile yokken, eğer seni kaybetseydim bu dünyayı yakardım!"

Selin onun vahşi bir savaşçı gibi kasılan yüzüne gözlerini kırpıştırarak baktı. Söyledikleri... Bir şey anlamış gibiydi. Ama... Olabilir miydi? "Bu... Sen... Ne demek istiyorsun, Kuzey?" dedi burnunu çekip, kızarmış gözlerinden dudaklarına akan yaşları istemsizce yalarken.

Kuzey onun yüzünü avuçladı. "BEN! SANA! ÖLÜYORUM! GÖRMÜYOR MUSUN?" diye kükreyip, alnını onunkine yasladı. Gözleri kapanmıştı. Kalbi bir kez daha ağzında atıyordu. Onun sözleri, ağlayışları, haykırışlarıyla tüm dengesi şaşmıştı. Dün dudaklarından çıkanlara engel olamasa da, bu seferki farklıydı. Bir an bile düşünmeden onu kucaklayıp bacaklarını beline sardı. İkisi de çıplaklardı. Aldırmadı. O anda hissettikleri

şehvetle değil, çok daha yoğun, gözlerini karartan duygularla alakalıydı.

Geniş yatak odasında, büyük camın önünde duran koltuğa ilerledi. Otururken Selin'in kucağından inmesine izin vermedi. Kenarda duran incecik, beyaz peluşu alarak onun üzerine örttü. Yüzüne baktığında, yanaklarındaki içini titreten ıslaklığı gördü. Başparmağıyla tenini kurulayıp, dudaklarını hafifçe onunkilere sürttü. "Dün telefonda senin çığlığını duyduğumda, bir an dünyanın başıma yıkıldığını sandım. Konuşamadım. Nefes alamadım." Sıcacık solukları birbirine karışıyordu. "Evden kaçarcasına çıkıp arabaya atladığında, vakit kaybetmeden peşine düşmüştüm. Ama o yol... Hayatımın en uzun yoluydu. Yaşadığım en berbat dakikalardı. Sonra o evde..." Dişlerini sıkıp, onu saran ellerini pençe gibi tenine bastırdı. Gri bakışları gecenin siyahı kadar kararmıştı. "Seni o adamın ellerinde, başına silah dayanmış halde gördüm. O an, hayatımda ilk kez çaresizliğin ne demek olduğunu hissettim. O evi onların başına yıkmaktan başka bir şey düşünemedim. Seni saçının teline bile zarar gelmeden nasıl yeniden kollarıma çekeceğimi bilemedim. Oysa günlerce sana dokunmak için sızlayan ellerime direnmiştim." Selin dayanamayıp hıçkırdığında, Kuzey'in de gözleri acıyla kısıldı. "Ağlama..." diye fısıldadı. "Bundan nefret ediyorum. Seni ağlarken görmekten, canının yanmasından, incinmenden nefret ediyorum. Bunu engelleyemediğimde çaresiz kalmaktan nefret ediyorum. Buna alışkın değilim, Selin. Kontrolün ellerimden kaymasına hiç izin vermedim. Yaşamadım bunu daha önce." Dudakları burukça kıvrıldı. "Yaşamamıştım. Seni görene, seni tanıyana kadar..."

"Kuzey..." diye mırıldandı Selin tutamadığı hıçkırıkları artarken.

"İlk kez..." diye mırıldandı artık her şeyin konuşulması gerektiğini düşünerek. "Karlı bir yılbaşı gecesi, sahip olduğum tüm iradeyi kaybetmeye yaklaştım. Karanlığın içinde, kim olduğunu bilmediğim bir kadının ışıltılı bakışlarını gördüm." Parmaklarını onun dudaklarına sürttü. "Saat gece yarısını gösterip yepyeni bir yıl başladığında, kendime engel olamayarak, asla yapmam dediğim bir şeyi yaptım." Başını iki yana sallayıp güldü.

"Büyüleyici bir silueti takip ederken, sanki elim kolum bağlanmıştı. Kalabalığın arasından geçip yakalamaya çalışsam da izini kaybetmiştim. Ama sonradan anladım ki, o anı aslında içime hapsetmişim. O bakışlar, uzunca bir süre gittiğim her yerde benimleydi." Yalnızca hislerini yüklediği bakışlarla o menekşe rengi gözlere baktı. "O kadın sendin..."

Selin elini dudaklarının üzerine örttü. "Biliyorsun..." diye fısıldadı. Gözleri kapanmış, kirpiklerinin ucunda bekleyen iki damla yaş özgür kalmıştı. O gece... Kuzey'in de kendisi kadar etkilendiğini duymak, onu daha önce hiçbir şeyin becerememediği kadar sarsmıştı.

"Sonra... Bir gece kulübünde daha gördüğümü sandım. Sanki rüya, sihirli bir hayal gibiydi. Emin olamadım." Onu kollarında sıkıca sarıp dudaklarını şakağına sürttü. "Ve sen ofisimde karşıma çıktığında, yine o bakışları hatırladım. Ama o kadar ukala herifin tekiydim ki, yüzünü bile göremediğim bir kadının bakışlarına kafayı takmayı sindiremeyip kendime kızdım."

Genç kadın dayanamayıp kıkırdadı ve dindiremediği gözyaşlarıyla ona sokuldu. "Bana da kızmıştın."

"Bana tüm ezberlerimi bozdurup feleğimi şaşırtmıştın." Elinin dış tarafıyla onun pürüzsüz yanağını okşadı. "Sözde hiçbir kadını zihnimi meşgul edecek kadar önemsemiyordum. Oysa sen, her geçen gün aklımı ele geçirdin. Birlikte olduğumuz her an daha çok işledin içime. İnkâr ettim. İstemedim. Ama aksi için ne kadar çabalasam da engelleyemedim."

"Neyi istemedin?"

"Sana pervane olmayı..."

Selin'in gözlerinden iki berrak damla daha süzülürken, Kuzey onları parmaklarıyla yakaladı. "Yalancı!" diye hıçkırdı dudaklarını hafifçe büzerek. "Senin bana pervane olduğun falan yoktu."

"Evet..." Kuzey onun bedeninin hafifçe titrediğini fark ettiğinde kollarında biraz daha sardı. "Bu yanlış ve yetersiz bir kelime oldu."

Burnunu alıngan bir tavırla çekti. "Doğru kelime ne?"

Kuzey elini onun saçlarının arasına daldırdı. İlk gördüğü andan beri hayallerinin, tutkularının öznesi olan menekşe gözlerine, kalbinin tam ortasına yerleşen, artık anlamını bildiği duygularla baktı. Ve içindekileri daha fazla saklı tutamadı. "Doğru kelime, aşk..." diye fısıldadı ansızın. Nihayet ruhunda ağırlığını hissettiği sözler dudaklarından çıkmış, uzun zamandır sahibi olan kadına ulaşmıştı. "Aklımı, mantığımı, tüm irademi yitirmeme neden olan bir aşk..."

Selin, işittikleri aniden onu fırtınaya tutulmuş ufacık, savunmasız bir yaprak gibi titretirken gözlerini şaşkınlıkla açtı. Dudaklarını araladı. Bir şeyler söylemek istedi ama yapamadı. Kuzey'in sözleri... Bakışları... Bu kadarı hayallerine bile konuk olmamıştı. "Sen... Bana âşık mısın?" diye fısıldadı inanamayarak. Her şeye ağlayan, zayıf kadınlar gibi olmaktan nefret etse de dayanamadı. Boğazına kadar yükselip tutamadığı bir hıçkırık daha dudaklarından fırladı. Bu seferki mutluluğunun başlangıcıydı. "Âşık mısın gerçekten?" dedi küçük, masum bir kız gibi. "Beni korumak için evlendiğin gibi, bunu da beni avutmak için söylemiyorsun, değil mi?"

Genç adam kaşlarını çatarak ona baktı. Ardından dudakları şaşkınlıkla kıvrıldı. Bu kadın elindeki gücün farkında mıydı? "Seni korumak için mi?" dedikten saniyeler sonra gür bir kahkaha attı. Dakikalar süren gülüşünden sonra onu hızla kucakladığı gibi, tavanından bembeyaz bir tül sarkan yatağın ortasına bıraktı. "Sence ben... Gerçekten uğruna delirmediğim bir kadınla... Sırf onu korumak için evlenecek bir adam mıyım?"

Selin yanakları kızarmış halde gözlerini kırpıştırdı. O karşısında böyle çırılçıplak, antik çağlardan kalan ölümsüz bir tanrı gibi dururken cevap vermesi imkânsızdı.

"Ben bencil herifin tekiyim, sarışın!" dedi Kuzey eliyle o bayıldığı saçları hızla kavrarken. "Hissettiklerimin soluğumu kesen bir aşk olduğunu geç anlamış olsam da, seni sadece kendime ait kılmayı, tüm dünyaya benim olduğunu haykırmayı hayatım boyunca hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istedim." Onun dolgun dudaklarını hazla yakalayıp boynunu hoyratça tuttu. Dilini hevesle aralanmış dudaklarından içeri kaydırırken, damarlarında

kan yerine uzun zaman sonra nihayet kabullendiği aşkına karışan tutku akıyordu. Kuzey'in tüm bedeni adeta alev alıyor, Selin'in parmakları teninde dolanırken her temasında yeniden yanıyordu. Onun narin elini avuçlarının arasına alıp dudaklarına götürdü. Ardından dolu dolu olmuş gözlerinden bakışlarını ayırmadan sıkıca tuttuğu elini sol göğsüne, karşısındaki kadının ait olduğu yere koydu. Artık onun kendisinden, bir an bile şüphe duymasını istemiyordu. "O karlı gecede... Gözlerini gördüğüm anda... Göğsümde adının yalnızca tutku olduğunu sandığım bir ateş yandı. Ama şuram..." diye fısıldadı. Sesi hislerinin yoğunluğunun etkisiyle boğuk çıkıyordu. "Öyle buz gibiymiş ki... Oradaki yangının, ateşe çekilen pervaneler gibi yanıp kül olana kadar farkına varmamışım. Ama artık anladım, sarışın. Oradaki asla sönmeyen ateş sensin. Sen ve senin aşkın..."

Selin'in dudaklarından küçük bir kıkırtı çıktı. Ardından peş peşe özgür kalan hıçkırıklarına engel olamadı. Çıldırmış gibi kıkırdadı, hıçkırdı, ardından neşeli kahkahalar atmaya başladı. Onun devasa bedenini hızla kendisine çekip erkeksi dudaklarını yakaladığında, aklında yalnızca az önce işittiği sözler vardı. Onun diline dudağına karışan tadına doyamadan soluk soluğa ayrıldığında kaşlarını çattı. "Eğer..." dedi tırnaklarını onun kaslı kollarına hırçınca bastırırken. "Bana yalan söylüyorsan... Sonradan bu bir şakaydı diyeceksen... Seni öldürürüm." Ardından tek kaşını bilmiş bir tavırla kaldırdı. "Ya da buna gerek yok," diye mırıldandı dudaklarını onunkilere sürtüp incecik bacaklarını kalçalarına dolarken. "Bana dokunmana izin vermem. Kolay yoldan süründürürüm."

"Asla!" diye hırlayıp onu tek hamlede üzerine çekti. Dikişleri bir anlığına acısa da önemsemedi. O anda hiçbir şey ona dokunmasını engelleyemezdi. Gri bakışları onun kıvrımlı vücudunda gezinirken, bedeni birazdan hissedeceğini bildiği zevkin beklentisiyle kendinden geçmişti. "Sana dokunmamam imkânsız, sarışın." Selin kalçalarını çevirip kasıklarına sürttüğünde, boğazının gerilerinden vahşi bir hırıltı çıktı. "Anlaşıldı. Beni öldürmeye kesin kararlısın."

"Ama zevkten, sevgilim..." diye mırıldandı Selin dudaklarını onun geniş göğsüne bastırırken. Yavaşça aşağıya inip kaslı karnına geldiğinde dilini orada dolaştırdı. Kuzey, pençeyi andıran parmaklarıyla sarı saçlarını kavramış, gözlerini ayırmadan ona bakıyordu. Kasılan çenesi, şakağında atıp duran damar ve gırtlağından çıkan kükremeyi andıran hırıltılar... Hepsi aldığı hazla o enfes zirveye yükselmeye hazırlandığını gösteriyordu. Selin dilini ve dudaklarını biraz daha aşağıya kaydırdı. Menekşe rengi gözleri onun yakışıklı yüzündeyken, yapmak için çıldırdığı şey için ilk adımı attı. "Sana deli gibi âşığım..." diye fısıldadı. Onun sert ve kalın parçasını incecik elleriyle kavrayıp sıvazladı. Dili ve dudakları da oyuna katılıp onun nabız gibi atan erkekliğiyle buluştuğunda, odada Kuzey'in zevk dolu gürleyişi yankılandı. Konuşmaları gereken çok şey olsa da, o andan itibaren aralarında yalnızca tutku kokan fısıltılar vardı. İnleyişleri birbirine karışırken saklanan tüm duygular karanlık kuytulardan çıkarak ışığa kavuşmuş, aşk aylar süren tutsaklığından kurtularak özgür kalmıştı.

❄

Tutku dolu saatlerden sonra, Selin Kuzey'in kollarında uzanıyordu. Yüzleri birbirine dönüktü, ikisi de hiç duraksamadan aralarındaki her sorunu konuşmaya çalışıyorlardı. Kuzey yılbaşı gecesi gerçekleşen kazadan ve kaybından bahsetmişti. O an ise konu Yılmaz'dı. Selin gazetedeki haberi onun yaptırdığını ve kendisine iftira attığını öğrendiğinde şoka uğramıştı.

"İnanamıyorum," dedi parmaklarını dudaklarına örterken. "Benimle ilgili her konuda şüphe duymuşsundur."

"Aslında... İlk anda öfkelensem de, içten içe inanmadım. Zaten sonra da araştırınca, adamı Yılmaz'ın tuttuğu ortaya çıktı." Derin bir soluk alıp iri parmaklarını onun biçimli elmacık kemiklerinde dolaştırdı. "Ama... Senin küçük planlarından bile haberdardı. Bunların hepsi birleştiğinde, yalan söylediğine inandım."

"Söylememiştim," diye fısıldadı Selin. "Ben... Sadece seni kendime nasıl âşık edeceğimi bilmiyordum, Kuzey. Yalnızca beni

düşün istedim. Sana direndiğimde, bana bağlanacağını sandım. Ama her şeyi elime yüzüme bulaştırdım."

"O küçük planlara öfkeli olduğuma inandırdım kendimi. Sen bana yalan söylemiş, her şeyi planlamıştın. Dürüst davranmamıştın. Kızmalıydım. Kabul etmek istemesem de sonradan anladım ki, tüm bunların arkasında yatan sebebin aşk olmasını istedim. Defalarca bekledim. Bekledikçe kendime kızdım." Başını iki yana sallayarak güldü. "Ben... Bugüne dek her şeyin üstesinden geldim. Başaramadığım hiçbir şey olmadı. Ama... Sanırım aşk konusunda sınıfta kaldım."

"Peki ya Pınar?" diye sordu dayanamadan. "Onun hayatındaki yeri neydi?"

Kuzey gözlerini canı sıkkın bir tavırla kapatıp açtı. Bu konudan nefret etse de, Selin'in aklındaki tüm şüpheleri silmek için konuşmaları gerektiğinin farkındaydı. "Hamile olduğu doğruydu," dedi çok fazla uzatmak, o ilişkinin geçmişine değinmek istemeyerek. "Ama sonra bebeği aldırdı. Haberim yoktu. Üstelik bunu öğrendiğim gün, başka bir adamla daha ilişkisinin olduğu ortaya çıktı. Muhtemelen Yılmaz'dı. Yani bebeğin benden olup olmadığı belli değil."

"Peki, bu seni üzmüş müydü, Kuzey?"

"Hayır, sarışın." Onu kendine doğru çekip sıkıca sarıldı. "Bu sandığın gibi bir travma ya da bir yara değil benim için. Sadece öfke... Bu benim hassas noktamdı. Çünkü babam, annemle bana hamile olduğu için evlenmişti. Ben de onunla yalnızca hamile olduğu, bir kadını o şekilde bırakamayacağım için nişanlandım. Yılmaz'ın intikam uğruna onu hayatıma soktuğunu bilemezdim."

"Hayatımızla ne kadar çok uğraşmışlar..."

"Bitti artık," diye yanıtladı dudaklarını alnına bastırırken. "Artık her şey geride kaldı."

"Bitti mi sahiden?"

"Onlar için bitti," dedi saatler önce Yılmaz'ın bir hafta sonra yapılacak davasıyla ilgili öğrendiği şeyi kastederek. "Ama biz yeni başlıyoruz." Yakın olduğu hâkimlerden biri onu arayarak davaya kendisinin bakacağını söylemişti. Yılmaz ölene kadar hapisten çıkamayacak gibi görünüyordu. Zaten adam, baba gibi

gördüğü Ethem'in kızının başına gelenlerde payı olmasına dayanamamış ve tüm suçlarını itiraf etmişti. Yakın zamanda da suçu sabit bulunacak, her şey sona erecekti.

"Nasıl bir başlangıç olacak bu peki?" diye sordu Selin elini onun göğsünde dolaştırırken.

"Hmm... Sen nasıl olmasını istersin?"

"Ben yalnızca seni isterim, Kuzey. Sadece seni..." dediği anda Kuzey onu bedeniyle yatak arasına hapsetmiş, yalnızca hayatları değil, tutku dolu saatleri de başa sarmıştı.

Aceleci ve talepkâr parmaklar genç kadının zarif sırt çizgisinde dolandı. Aradan iki gün geçmiş, saat yeniden gece yarısına yaklaşmıştı. Gökyüzünün büyüleyici laciverti masumiyetin beyazıyla buluşuyordu. Geniş camın ardında kar taneleri süzülürcesine düşüyor, Kuzey Selin'in tenini onların hareketine uygun bir ritimle usul usul okşuyordu. İki gündür aralarında konuşulup açıklığa kavuşmayan tek bir konu bile kalmamıştı. Şu an hissettiği huzurun tarifi yoktu. Selin derin bir uykunun kollarındayken bile ellerini onun vücudundan ayırmıyor, arada mırıldanarak kocaman bedenine sokuluyordu. Dudaklarını battaniyenin altındaki çıplak, narin omuzlara bastırırken, kalbi göğsünü sertçe dövmeye devam ediyordu. Kuzey her geçen an orada bir kalp taşıdığının daha net farkına varıyor, ona sahip olan kadının hemen yanında, kollarında olduğunu bilmek ise geride bıraktıkları her ana değiyordu.

"Neden uyumuyorsun?"

Onun uyku kokan mırıltısını duyduğunda dudakları arsız bir gülüşle hareketlendi. Elleri artan bir istekle sırtından kalçalarına doğru indi. Bir an bile beklemeden onu kendine çekerken genç kadının gözleri aralanmış, bakmaya doyamadığı o rengin üzerine mutluluğun ışıltısı sinmişti.

"Uyku gibi gereksiz bir şey için, tek bir anı bile kaçırmak istemiyorum."

Selin kıkırdadı. "Neyin?"

"Senin..." diye fısıldadı. Dudakları boynunda ateşten yollar çizerken, tenine ıslak öpücükler bıraktı. "Senin bana vereceğin tek bir anı bile uyuyarak kaçıramam."

Onun sözleriyle içinde kelebekler kanat çırpsa da, genç kadın panikle yatakta doğruldu. Üzerindeki kapkalın beyaz battaniyeye sarındı. "Saat kaç?" diye sordu gözlerini kocaman açarak.

Kuzey bakışlarını bir an duvardaki saate çevirip, "On ikiye geliyor," diye yanıtladı. Onun neden telaşlandığının farkındaydı. Kaşlarını kaldırdı. "Neden sordun?"

"Saat on ikiye yaklaşırken burada böyle yatacak mıyız?"

"Daha iyi bir fikrin mi var?"

Selin'in kaşları hırçın bir öfkeyle çatıldı. "Anlamadın mı?"

"Neyi, sarışın?" dedi Kuzey dudakları alay edercesine kıvrılırken.

Onun gülüşünü zorlukla bastırdığını fark ettiğinde elini sertçe omzuna geçirdi. "Pislik!" diye bağırdı. "Farkında olmadığını sanmıştım."

Kuzey yeniden saate baktı. Yepyeni bir yıla girmelerine yalnızca birkaç dakika kalmıştı. Yataktan kalkıp ona elini uzattı. "Gel," dedi çapkın bir gülüşle.

"Nereye?"

"Çok soru soruyorsun!"

Selin onun homurdanışına gülerek yataktan kalktı. Kuzey kocaman battaniyeyi hızla kavrayıp etraflarına sarmıştı. Birkaç adım atıp balkonun kapısını açtığında, Selin onun devasa bedenine sarılmıştı.

Saniyeler sonra evin cumbalı balkonuna çıktıklarında, hızını arttıran kar İstanbul Boğazı'nı gelinlik kız gibi süslemişti. Kuzey, Selin'i sıkıca sarıp, battaniyenin üzerlerinden kaymasına izin vermeden, onun incecik sırtının göğsüne yaslanmasını sağladı.

"O gece de aynı böyleydi, biliyor musun?" diye mırıldandı Selin başını arkaya doğru atıp onun bedenine yaslarken. "Saat gece yarısını göstermeden çok önce görmüştüm seni. Saatlerce seni izlemiştim. Çapkın gülüşünü... Sert ve yıkılmaz duruşunu... Gri, buzu andıran bakışlarını..." Derin bir soluk alıp

onun kollarında döndü ve gözlerini alev alev yanan gözlere odakladı. "Sonra geri sayım sırasında... İçimden bir dilek diledim."

"Dilek mi? O zaman da mı?"

"Hı hı... Ayaklarımı yerden kesecek, tutku dolu, beni yakacak bir aşk dilemiştim."

"Dileğin kabul oldu mu?"

Başını salladı. "Oldu. O karanlık, karlı gecede görüp kapıldığım adamın aşkı geldi ve beni buldu. Kalbimin tam ortasına yerleşti." Battaniyenin içinde kaybolup Kuzey'e sımsıkı sarıldı ve kokusunu derin derin içine çekti. "Tek bir bakış, ölümün soğukluğu aramıza sızsa dahi sonsuza kadar bizi birleştirdi."

Kuzey onun alt dudağını hafifçe kıstırıp emdi. Alnını alnına yaslayıp, bir eliyle battaniyeyi etraflarında tutarken, diğerini çırılçıplak, kıvrımlı bedeninde gezdirdi. Bakışlarını ilk andan beri içini yakan gözlerine sabitledi. "Eski bir efsaneye göre..." diye mırıldandı saçlarını hafifçe kavrarken. "Zamanın birinde, bir yerlerde, idam mahkûmlarının boynuna bir çiçek asılırmış." Parmakları onun bakmaya doyamadığı gözlerinin kenarında dolaştı. "Hem umudu... Hem de ölümü simgeler gibi... Hem kurtuluş, hem de yenilgi..." dedi dudaklarını onunkilere sürterken. "Rengi, senin gözlerinin renginde... Ne mor, ne mavi... İsmi, Cezayir Menekşesi..."

Selin ona biraz daha sokulup, narin elini genç adamın geniş göğsünde dolaştırdı aşkla. "Benim gözlerim senin için hangisi?"

Onun dudaklarını ısırdığını gördüğünde çenesini tutup yüzünü kaldırdı Kuzey. Sorusuna yanıt vermeden devam etti. "Sana çok direndim. Savaştım. Hissettirdiklerine yenilmeyi reddettim. Ama aslında gözlerinin kurtuluş olacağının farkına varamadım. Ve seni kaybetme korkusu şurama sızdığında..." dedi Kuzey elini sol göğsüne bastırırken. "Asıl yenilginin ve ölümün, gözlerini görmemek olacağını anladım." Derin bir soluk alıp onu iyice kendine doğru çekti. "Ben... Sana istediğin romantizmi vermeyeceğim. Sıklıkla seni delirteceğim." Solukları birbirine karışırken, Selin'in kendisine kalbini sıkıştıran bir aşkla baktığının farkındaydı. "Hislerimi kolay kolay dile getirebilen bir adam

değilim ve muhtemelen değişmeyeceğim. Ama sen, sarışın... Benim sana karşı olan duygularımdan asla şüphe duyma." Etrafın bir anda aydınlandığını gördüğünde onun gözlerinin içine baktı. "Ben bundan sonraki her yeni yılda, sadece seni diliyorum kendime. Bunu sakın unutma!" Dudaklarını onunkilerle birleştirdiğinde, gökyüzüne atılan havai fişeklerin ışıltısı arttı. Kuzey iri elleriyle onun taptığı yüzünü avuçlarının arasına aldığında, etraflarını saran battaniye usulca yere süzüldü. O anda ikisi için de, birbirlerine karışan kalp atışlarından başka bir şey kalmadı. Yepyeni bir yıl bu kez sonsuza dek sürecek bir aşk ve karşı konulmaz bir tutkuyla başlamıştı.

Aylar sonra...

Şiddetli fırtınalar bazen geri dönüşü imkânsız bir felakete sebep olur, bazen de daha önce asla tatmadığınız bir mutluluk doğururdu. Selin o berbat günden beri, başrolünü delicesine âşık olduğu adamla paylaştığı bir masalı andıran günler yaşıyordu. Gün geçtikçe hissettiği aşk ve tutku yoğunlaşıyor, bazen bu onu korkutsa da, onların masalında bir son olmadığını biliyordu.

Tek masal onlarınki değildi. Ailenin başka bireyleri için de kaderin bazı planları vardı.

Sarp, herkesi şaşırtan bir delilik yapmış; âşık olup, başkasıyla evli bir kadını kaçırmıştı. Aylar süren kaosun ardından, sonunda o da mutluluğu bulmuştu. O ve Ela* birkaç hafta önce evlenip balayına gitmişlerdi. Çiftin İtalya'daki tatilleri için Kuzey bir zamanlar birlikte kaldıkları tekneyi göndermiş, kendilerine ise yalnızca ikisinin kullanımına özel olacak yepyeni bir tekne almıştı. Genç kadın bunu onun için yaptığını biliyordu.

Mira'nın ve Küçük Tombik Paşa Erim'in de hayatında köklü değişimler hâkimdi. Genç kadını bir süre önce terk eden kocası Yağız, ansızın geri gelmişti. Şiddetli kavgalar ve yeniden kanayan yaraların ardından, nihayet tekrar birliktelerdi. Hatta Yağız mimar olduğu için kendisine büyük bir şirket kurmuş, tatil dönüşü Selin'e de onunla birlikte çalışmayı teklif etmişti. Daha fazla tek başına çalışmak istemeyen Selin ise, yurt dışında fazlasıyla büyük işler yapan Yağız'ın yanında başlamaya karar vermişti.

Emoş ve Ufuk'un evlilikleri harika bir şekilde devam ederken, geri kalan herkes aynıydı. Muhtemelen hepsinin *bambaşka hikâyeleri* olacak, Selin ve Kuzey de ne olursa olsun yanlarında duracaklardı.

---

* ***Sarp ve Ela Aras:*** Yazarın *BİR GÜNAH GİBİ* adlı romanının karakterleri.

Bu süre içinde Selin'in babası küçük bir rahatsızlık geçirmiş, tam Sarp ve Ela'nın yaşadıkları aksiyonlara denk gelen bu durum genç kadını her şeyden uzak tutmuştu. Babası şimdi iyiydi, yalnızca rutin kontrollerini aksatmaması gerekiyordu. Ethem konusu ise geride kalmıştı. Annesiyle birlikte yalnızca bir kez adamla görüşerek her şeyi konuşmuşlardı. Selin bir daha bunu gerçekleştirir miydi, bilmiyordu. Fakat tek bir babası varken, başka kimseyi aynı yere koyamıyordu.

Yaz güneşi tenini tatlı bir şekilde yakarken düşüncelerinden sıyrıldı. Ansızın yaşadıkları o ana dönerek dudağını tatlı bir gerginlikle ısırdı. Bakışlarını tam karşısındaki camdan görünen adama odakladı. Adamın sakalları daha önce hiç görmediği kadar uzamış, ona dilini damağını kurutacak kadar seksi bir vahşilik katıyordu. İri elleri, teknenin dümenini ustalıkla kavramıştı. Başındaki kaptan şapkasıyla Selin'in üzerine atlamak isteyeceği kadar karşı konulmaz görünüyordu.

"Hey, kaptan!" diye seslendi gülerek. Elini alnına siper edip, gözlerine giren güneşi engellemeye çalıştı. "Ne zaman demirliyoruz?" Kendi kendine kıkırdadı. Günler önce çıktıkları seyahatlerinde farklı kıyıları dolaşıyorlardı. Karaya hiç adım atmadıkları için, Selin tüm denizcilik terimlerini öğrenmişti.

"Sabretmen gerekecek, sarışın!" Kuzey onun baş döndüren güzelliğine talepkâr bir şekilde baktı. Gözlerini içini tamamıyla gösteren beyaz elbisesinde dolaştırdı. Neyse ki yalnızlardı. Ne kaptan, ne mürettebat, ne de etraflarında insan türünde bir canlı vardı. Pis pis sırıttı. Bu tatili ayarlamakla çok iyi yapmıştı. Aksi halde Selin o kahrolası elbiseyi bir ton herifin gözleri önünde giymek isteyecek, Kuzey de en sonunda katil olacaktı.

Selin kalçalarını hafifçe kıvırarak ona doğru yürüdü. Ne yaptığını biliyor, yalnızca onu tahrik edip kışkırtmakla ilgileniyordu. "Sabır, sahip olduğum bir özellik değil. Biliyorsun," dedi elini onun kaslı kollarında gezdirirken. Dudaklarını yalayıp, içinde tüm gücüyle yükselen arzuyu yatıştırmaya çalıştı.

Kuzey hararetli bakışlarla onu süzdü. "Bilmez miyim? Sabredemeyince planlar yapmaya başlıyorsun. İstediğinin gerçekleşmesini öylece beklemek pek senlik değil."

"Beni bunun için suçluyor musun yoksa?"

"Asla!" dedi Kuzey dudaklarında hınzır bir gülümsemeyle. "İçten pazarlıklı olmanı seviyorum."

"Çok kabasın! İçten pazarlıklı mı denir ona? Hayatımızı güzelleştirmek için çaba harcıyorum yalnızca."

"Hı hı..." Kuzey tek eliyle dümeni tutmayı sürdürürken, diğer elini haşin bir tavırla onun kalçalarına attı. "Hayatımız senin gizlediklerin olmadan da güzel! Bundan sonra bana her şeyi anında anlatacağını kabullensen iyi olur. Huzur ver artık, kadın!"

Selin gözlerini masumca açtı. "Kadınların bazen sakladıkları sırlar olabilir."

"Senin benden sakladığın hiçbir şey olamaz!" diye hırlayıp, elinin altındaki yuvarlak teni sertçe avuçladı. "Her anlamda çıplaklık, hayattaki favori yaklaşımlarımdan biri..."

Selin dayanamayıp kahkaha attı. "Şu tavırların, başındaki kaptan şapkan, sakalların... Resmen Kabasakal gibisin. Ama bu maçoluğun bana sökmez."

"Öyle mi dersin? Dün gece kollarımda daha fazlası için inleyip yalvarırken, o maçoluktan delice zevk aldığını hatırlıyorum. *Sakın durma, Kuzey! Daha sert, Kuzey! Sana âşığım, Kuzey.* Erotik rüya görme yaşımı geçtim, sarışın. O yüzden hepsinin gerçek olduğuna eminim."

Hırçınca bağırdı. "Öküzsün işte! Bu gece sana yapacaklarımdan sonra, daha fazlası için yalvaran sen olacaksın." Arkasına döndüğü anda dudakları seksi bir gülümsemeyle kıvrıldı. Vahşi kocası ondan sakladığı şeyi öğrendiğinde kesinlikle çok kızacaktı.

"Kollarımda ateş olup beni yakacaksan, seve seve yalvarırım, bebeğim. Seve seve..." diye seslendi onun arkasından. Yaşadıkları bu tutkulu atışmalar her zaman muhteşem sonuçlanıyordu. Selin kızgınken içindeki arzuyu asla frenlemiyor, dokunduğu tende yangınlar yaratırken, kendisi de o alevlerin

arasına atlıyordu. Hiçbir konuda aynı fikri paylaşmıyorlardı. Birçok şeyde anlaşamıyorlar, sürekli zıtlaşarak birbirleriyle savaşıyorlardı. Fakat Kuzey'in aylar önce söylediği gibi, aksi bir durum fazlasıyla sıkıcı olurdu. İkisinin aşklarında ise sıkıcı ve sıradan olan hiçbir şey yoktu. Üstelik bu fırtınanın asla durulmaması, ikisine de nefeslerini kesen zevk dolu anlar yaşatıyordu. Plan konusu artık aralarında espri haline gelmişti. Kuzey bunu kullanarak onu kızdırmaya bayılıyordu.

Dakikalar sonra nihayet ıssız bir koyda demirlediklerinde, Kuzey önü boydan boya açık olan gömleğini üzerinden fırlatıp attı. Geniş omuzları enfes şekilde ortaya çıkmıştı. Kaslı kolları ve bronzlaşmış sert göğsüyle, zırhından kurtulmuş yırtıcı bir savaşçıdan farksızdı. Selin'in güvertenin tırabzanlarına yaslandığını fark ettiğinde adımlarını hızlandırdı. Aylardır ona her bakışında hissettiği sol göğsündeki sıkışmaya artık alışmıştı.

Genç kadının güneşin etkisiyle iyice açılan saçları ılık rüzgârda savruldu. Gözleri kapalıydı fakat yanına bir panter sessizliğiyle yaklaşan adamın sıcaklığını her zerresinde hissediyordu. Güldü. Kuzey'in varlığını her koşulda sezebiliyordu. Onun yarattığı auraydı bu. Ya da Selin'in ona karşı olan zaafı her geçen gün artıyordu. "Gözetlemeye devam edecek misin?" diye mırıldandı gülümseyerek. "Yoksa bana istediğimi vermeyi mi tercih edersin?"

Kuzey'in dudakları çapkın bir gülüşle kıvrıldı. Bir adım daha atıp, Selin'in sırtını göğsüne yasladı. "İstediğin ne?"

Omzunu cilveyle silkti. "Biliyorsun işte," derken az önceki tatlı atışmalar şekil değiştirerek daha ihtiraslı bir yola girmişti.

"Tahmin yürütemiyorum doğrusu," diye mırıldandı genç adam dudaklarını onun çıplak omuzlarına sürterken. "Bunu yapmamı mı?" Tenini hafifçe emerek dişledi. İri avucuyla onun incecik belini sıkıca kavrayarak bedenini kendine bastırdı. Kasıklarında yuvarlak kalçalarının her kıvrımını hissedebiliyordu. "Yoksa bunu mu istiyorsun?" Bir eli belinden yukarıya doğru süzülerek, elbisesinin üzerinden dolgun göğüslerini kavradı. Pürüzsüz kumaşı bikinisinin üstü olmadan giydiğini fark ettiğinde, boğazından tutkulu bir hırıltı çıktı. Askısız elbiseyi hoyrat bir

hareketle sıyırıp, o bayıldığı göğüslerin özgür kalmalarını sağladı. Parmakları, dokunuşuna aç bir halde dikleşen göğüs uçlarını sıkıp çekiştirdi. Kuzey'in dudaklarını yana yakıla çağıracak kadar sertleşmiş, ağzını sulandıracak kadar dolgunlaşmışlardı.

"Her şeyi istediğimi biliyorsun." Selin masmavi denize doğru inledi. Elbisesi aşağıya düşüp ayaklarının dibinde beyaz bir bulut oluşturduğunda, mırıldanarak kalçalarını arkasındaki adama sürttü. Onun sertleştiğini hissedebiliyor, haşin hareketlerinden çok fazla sabredemeyeceğini anlıyordu.

"En az benim kadar doyumsuz bir karım olduğu için şanslıyım," diye hırladı. "Ama istediğini alacaksın." Onun çırılçıplak, yuvarlak kalçalarını okşayarak sıktı. Elleri o kıvrımlarda gezinirken, usulca dizlerinin üzerine çöktü ve dudaklarını sağ kalçasına bastırdı.

"Bizi burada görmeyeceklerine emin misin?" diye sordu Selin etrafına tedirginlikle bakarken. Koydaki tek tekne onlarınki olsa da korkuyordu.

Kuzey arsızca güldü. "Neden buraya demirledik sanıyorsun?" dedi dilini onun teninde dolaştırırken. Bikinisinin altını hızla çıkarıp kenara fırlattı."Seni şu anda yalnızca ben görebiliyorum."

Onun dudaklarını bastırıp dilini gezdirdiği kalçalarını salladı utanmazca. "Bu konuda bir şey yapacak mısın?"

"Hâlâ düşünüyorum."

Selin adamın ıslak ağzını güneşin ısıttığı ateş gibi teninde hissettiğinde başını geriye atıp inledi. "Neyi?"

"Sana nerede sahip olacağımı."

"Fark eder mi?" diye mızıldandı. Kamaralarına kadar dayanamazdı. Kocasını durmadan arzulamak onu azgın bir kadın yapsa da umursamıyordu. Kuzey'e doymayı bir türlü başaramıyor, onsuz yaşamanın imkânsız olduğunu düşünüyordu.

Kuzey dudaklarını onun kalçalarının arkasından sıcaklığına sürttü. "Hayır!" dedi net bir şekilde. "Söz konusu sensen... Nerede olduğumuzun bir önemi yok." Aç ağzını onun ıslaklığı bacaklarının kenarından neredeyse süzülmek üzere olan kadınlığına dayadı hayvani bir arzuyla. Selin'in çığlığını duyduğunda,

kalçalarını sıkıca kavrayıp kıpırdamasını engelledi. Dilini ve dişlerini en hassas noktalarında gezdirip, genç kadını çılgınlığın kıyısına sürükledi.

Selin bir eliyle tırabzanlara sıkıca tutundu, diğerini ise arkaya doğru uzatıp Kuzey'in dağılmış saçlarının arasına daldırdı. Dudaklarından dökülen inlemeleri ve çığlıkları tutamazken, daha fazlası için yanıp tutuşuyordu. Aylarca, Kuzey'e karşı olan arzusuna yenilip hislerini itiraf etmenin felaketi olacağını düşünmüştü. Fakat nihayet mutluluğu bulduklarından beri, aralarındaki tutkunun kendilerine verilen bir armağan olduğunu biliyordu.

Kuzey seri bir hareketle doğrulup, altındaki şorttan kurtuldu. Selin'in incecik belini arkadan kavrayarak bedenini kendine doğru çekti. Bir elini onun upuzun, bayıldığı bacağına attı ve kaldırarak tırabzanlara dayadı. Diğer eliyle ona susayan kalın uzunluğunu sıvazlayıp ıslaklığına sürttü. Ve tek bir söz bile söylemeden, Selin'in her defasında etrafını bir koza gibi sarıp kendisini yuvasında hissettiren sıcaklığına daldı.

"Kuzey!" diye bağırdı Selin çığlık çığlığa. Onu aniden içinde hissettiğinde gözlerinin önünde yıldızlar uçuşmaya başlamıştı. Kocasının büyüklüğüne alışması imkânsızdı. Fakat her defasında Selin etraflarında dolanan büyüyü hissediyor, kadınlığındaki tatlı sızılardan delicesine hoşlanıyordu.

Kuzey sert bir hareketle geri çekildi ve ardından yeniden kendini ona doğru itti. Bir eli karısının yukarıda durup yana doğru açılmış bacağını okşadı. Diğerini ön tarafa uzatıp dolgun göğüslerini avuçladıktan sonra aşağıya kaydırdı. Nihayet sırılsıklam kadınlığına geldiğinde, Selin'in kollarında hıçkırarak sarsılışı Kuzey için cennetten farksızdı.

Onun içindeki git-gellerine devam ederken, boğazının gerilerinden yükselen haykırışlara engel olamıyordu. "Çok sıkısın, sarışın!" diye hırlıyor, her kelimede Selin'in kasılmalarını erkekliğinin etrafında enfes bir şekilde hissediyordu. Selin'in aklını oynatacak kadar zevk aldığını ortaya seren çığlıkları arttığında, Kuzey dişlerini onun narin omuzlarına geçirdi. "Hadi!"

diye gürledi tehlikeli bir tutkuyla. "Benim için gel, bebeğim! Bırak kendini!"

Genç kadın sıkıca tutunup başını öne doğru attı. Kuzey arkasından içine girip çıkmaya devam ederken, tüm vücudu neredeyse yarıya kadar tekneden sarkmıştı. Sarsılıyor, inliyor, bağırıyor, hareketlerindeki taşkınlığa engel olamıyordu. Kuzey de üzerine eğilmişti, kulaklarına haz dolu kükreyişleri doluyordu. Adamın elleri pürüzsüz sırtında geziniyor, ardından sanki dokunmaya doyamıyor gibi öne doğru süzülüp göğüslerini kavrıyordu. İçindeki darbeleri hızlanıp sertleşiyor, bir eli Selin'in saçlarına dalıp onu her hareketiyle damgalıyordu. "Kuzey! Dayanamıyorum!" diye bağırdı Selin. Vücudunun her santiminde onun yarattığı haz fırtınasının etkilerini hissediyordu.

"Durmamı mı istiyorsun?" dedi Kuzey dişlerinin arasından. Onu çıldırtıp yalvartmak istiyor, kollarında dağılıp paramparça olmasından erkeksi bir haz alıyordu. Kendisine ait olduğunu bilmek muhteşem hissettiriyor, başka bir ihtimale son nefesine kadar izin vermeyeceğini düşünüyordu.

Bunu yapmayacağını bilse de tutkuyla haykırdı. "Sakın durma!"

Kuzey'in dudakları arsız bir gülümseyişle hareketlendi. Ardından karısının isteğini ikiletmedi. Dakikalar süren bir depremin sonrasında, Selin aralık dudaklarından çıkan sıcak nefesler ve çığlıklar eşliğinde kollarına yığıldı. Kendisi de sarsılıp vahşice gürleyerek onun içine patladı. Ardından soluk soluğa bir halde, karısının belini sıkıca sarıp kendilerini güvertenin zeminine bıraktı. Selin'i ters çevirip yüzünü kendisine döndürdü ve boylu boyunca geniş vücudunun üzerine yatmasını sağladı. Sıklaşmış solukları, aldığı zevkin artçı hıçkırıklarıyla titreyen bedeni ve ara ara dudaklarından dökülen inleyişleri, yaşadıklarının genç kadın için de tarifsiz olduğunu kanıtlıyordu.

"İyi misin?" diye sordu avuçlarının altında hâlâ titreyişlerini hissederken. Parmakları hafifçe nemlenmiş kadifemsi teninde dolaştı. Göğsündeki başını kaldırıp, mahmur yüzüne baktı. Günlerdir güneşin altında geçirdiği zaman nedeniyle, burnunun

üzerinde ve çevresinde minicik, açık kahverengi çiller kendini belli etmeye başlamıştı.

"Hı hı... İyiyim. Ama sanırım öldüm. Ve sonra tekrar doğdum."

Kuzey kendini tutamayıp serseri bir kahkaha patlattı. "Epey yetenekliyim o halde."

"Ah, kesinlikle öylesin. Yeteneklerini başka hiçbir şeye değişmem."

Genç adamın tek kaşı alaycı bir tavırla kalktı. "Bedenimi kişisel zevklerin için kullandığını düşüneceğim neredeyse." Elini sahte bir alınganlıkla kalbine koydu. "İşte bu gururumu incitti."

Selin ellerini birleştirip onun göğsüne koydu, ardından çenesini üzerine bıraktı. "Eminim çok incinmişsindir." Dudaklarını onun yumuşacık, erkeksi tüylerle çevrili sert göğsünde dolaştırdı. "Duyan da buna bayılmadığını düşünecek."

Genç adam onu hızla kollarında döndürüp, teknenin ahşap zeminiyle devasa bedeni arasına hapsetti. "Bayılıyorum. Çıldırıyorum..." diye fısıldadı onun örselenmiş dudaklarına doğru. "İstediğin kadar kullanabilirsin. Asla sesimi çıkarmam."

"Ama ben senin ses çıkarmanı seviyorum."

Kuzey onun alt dudağını hafifçe dişledi. "Hmm... Bunu bilmiyordum."

"Kulağıma fısıldamanı, inleyişlerini... Boğazından çıkan o vahşi sesleri..." Selin bacaklarını açıp onun sıkı kalçalarına doladı. Elleri sakallarının arasında gezinirken, çırılçıplak kadınlığını onun sertliğini koruyan parçasına sürttü. "Ama en çok... Ağzından çıkan edepsiz sözleri seviyorum." Gözlerini kapatıp dudaklarından hafifçe öptü. Her dokunuş bir yenisini doğuruyor, Selin ona temas eden ellerine söz geçiremiyordu.

"O sözlerin seni çıldırtıp deli gibi tahrik ettiğini biliyordum." Kuzey elini onun kalçalarına dolanmış bacağında gezdirdi. "Ve seni çıldırtmak hayatımın tek amacı, sarışın."

Selin dayanamayıp kıkırdadı. "Hayatının amacının beni mutlu etmek olduğunu sanıyordum."

Parmakları onun ışıltılı saçlarında dolanırken, ukala bir tavırla yanıtladı. "Ediyorum zaten. Gözlerinden okuyabiliyorum ne kadar mutlu olduğunu."

Genç kadının bakışları ansızın durulurken, dudakları bir şeyler söylemek istercesine aralandı. Kalbi aklından geçenlerin etkisiyle hızlanmış, bunu konuşmanın zamanı olduğunu düşünerek heyecanlanmıştı.

"Ne oldu?" diye sordu Kuzey onun ifadesinin değiştiğini fark ettiğinde. Tüm bedeni gerginlikle çevrelenirken, hislerini yansıtmamaya çalıştı. "Mutlu değil misin yoksa?" Şakayla sormuş olsa da zorlukla yutkundu. Bunun yalnızca ihtimali bile, her şeyi yakıp yıkmak istemesine neden oluyordu.

"Mutluyum," dedi Selin onun aniden uzaklaşmasını izlerken. Kuzey hızla üzerinden kalkarak yanına uzanmıştı. Gözleri onu anlamak ister gibi bakıyordu. "Yalnızca... Sence de bir şeyler eksik değil mi?"

Kuzey'in bedenindeki tüm kaslar gerildi. "Eksik mi?" dedi kaşları öfkeyle çatılırken. İçindeki karmaşa nefesini kesecek kadar fazlaydı. Bütün çabalarına rağmen onu tam anlamıyla mutlu etmeyi başaramadığını düşünmek, göğsünü bu kez acıyla sıkıştırmıştı. "Bana göre değil. Ama anlaşılan sen bir şeylerin tam olmadığını düşünüyorsun." Yattığı yerden doğrularak tırabzanlara gidip, gözlerini masmavi denize dikti. Dakikalar önce parıltılı bir güneşle mutluluk saçan hava, sanki aralarındaki konuşmaların etkisiyle grileşmişti.

Selin onun yüzünün asılmasıyla kendini suçlu hissetti. İçindekileri dürüstçe ifade edememek, ilişkilerinde çıkacak dehşet verici bir kaos demekti. Bunu daha önce defalarca yaşamışlardı, bir kez daha olmasına izin vermeyecekti.

Çırılçıplak oluşuna aldırmadan ayağa kalkıp yanına gitti. Kollarını bir an bile düşünmeden onun kaslı, sırtından aşağıya indikçe daralarak üçgen halini alan beline doladı. Dudaklarını geniş sırtına bastırıp, denizin tuzuyla karışmış erkeksi kokusunu kendinden geçercesine soludu. "Bir şey eksik, evet..." diye inledi. Gözleri kapalıydı, kirpikleri, dudakları, yüzü tatlı bir

kelebek öpücüğü gibi onun tenine sürtünüyordu. "Senden bir parça eksik... İkimizden..." Onun bedeninin irkilerek kaskatı kesildiğini hissettiğinde, korku tüm ruhunu ele geçirdi. "Bunu tamamlamak istiyorum, Kuzey," dedi telaşla kendini anlatmak istercesine. "Seninle çok mutluyum. Tahmin edemeyeceğin kadar hem de... Ama bir bebek sence de mutluluğumuzu katlamaz mı, hayatım?"

Kuzey içindeki fırtınayı anlamasına izin vermeyerek dudaklarını hafifçe kıvırdı. "Ben sana yetmiyor muyum?" diye sordu ona doğru dönüp kollarına alırken. "Neden bebek konusunda bu kadar ısrarcısın?" Selin bundan daha önce de bahsetmişti. Fakat Kuzey'in kafasında kurduklarının farkında değildi.

"Israrcı değilim. Sadece istiyorum."

"Neden? Nedenini söyle bana."

"İlla bir nedeni mi olmalı? Deli gibi, her baktığımda nefesim kesilircesine sevdiğim adamdan bir bebek sahibi olmak istemem yeterli değil mi?" Onun bakışlarının alev aldığını gördüğünde içindekileri daha fazla tutamadı. "Sana bu mutluluğu yaşatan tek kadın olmak istiyorum. Âşık olduğun ilk ve tek kadın olduğum gibi... Her şeyi benimle yaşamanı istiyorum."

"Senden başka kiminle yaşayabilirim, sarışın? Bundan sonra başka bir kadına nasıl dokunabilirim, söyler misin?"

"Dokunamazsın!" dedi hırçınca. "Ama dokunmuştun." Gözleri dolu dolu olurken, Kuzey'e sımsıkı sarıldı yeniden. "Ona dokunmuştun. Senden hamile kalmıştı üstelik."

Kuzey onu tehditkâr bir sesle uyardı. "Sakın! Sakın açma bu konuyu!" Beline dolanan zarif kolları hızla çözüp, yere attığı şortuna uzandı.

"Neden?"

"Çünkü onun hayatımızda yeri yok."

"Bir zamanlar vardı," dedi Selin sinirle. "Senin bebeğini taşımıştı belki de."

"Belki... Senin de dediğin gibi, bu yalnızca bir ihtimal. Hiçbir zaman bilemeyeceğiz. Üstelik bilmek de istemiyorum. Geçmişte kalmış bir olayı yeniden gündeme getirmenin anlamı yok." Dudaklarında engel olamadığı alaycı bir gülüş belirdi. "Hem...

Sen zaten iyi ki o gazetedeki haber doğru değildi demiyor muydun? Şimdi nereden çıktı bu?"

Selin onun karşısında çırılçıplak dikilmeye devam ederken, ellerini vücudunun iki yanında yumruk yaptı. "Her şeyin nedeni bu, değil mi?" diye bağırdı sinirle. "Beni o saçma sapan sözlerim için cezalandırmaya çalışıyorsun. Onların gerçek hislerim olmadığını çok iyi biliyorsun, Kuzey."

"Şu anda bebek konusunu konuşmak istemiyorum. Kapatalım bunu, Selin. Yoksa tatilimiz ikimize de zehir olacak."

Selin onun arkasına dönüp içeriye girmek üzere adım attığını gördüğünde koştu. Devasa vücudunu arkadan sımsıkı sardı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı onun hafif bir terle kaplı tenine doğru. "Çok... Kendimden bile çok seviyorum. Her şeyin olmak istiyorum senin. Aşkın, karın, bebeğinin annesi... Vazgeçilmezin..."

Kuzey hışımla dönüp onu kendine çekti. Eli dağılmış saçlarını kavrarken, çenesini sertçe kaldırdı. "Öylesin zaten. Hâlâ göremiyor musun? Vazgeçemediğimi, vazgeçmeyi istemediğimi anlamıyor musun? Bundan hâlâ mı şüphe duyuyorsun?"

Gökyüzü aniden kararırken, gri bulutlar tepelerinde toplandı. Saniyeler sonra tüm şiddetiyle yağmaya başlayan yağmur ikisini de ıslatmıştı. Selin ellerini iki yana açarak gökyüzüne baktı. "Bu sanırım kavga etmeyin demek oluyor," dedi buruk bir gülüşle.

Kuzey onun yağmurdan ıslanan saçlarına, ışıl ışıl parlayan gözlerine baktı. Dudaklarını hafif bir hüzünle ısırdığını gördüğünde, bir an bile düşünmeden onu tek hamlede kucakladı. "Bence bu, yağmurda denize girmenin güzelliğini yaşayın demek oluyor." Selin'in itiraz çığlıklarını ve kollarındaki çırpınmalarını umursamadan, teknenin açık ucuna doğru koştu. Onu sımsıkı sarmaya devam ederken, vakit kaybetmeden turkuaz rengi sulara atladı. Çırılçıplak halde ılık suyun derinlerine birlikte girdiklerinde, Selin bacaklarını onun beline doladı. Suyun içinde ikisinin de gözleri açıktı, parmaklar birbirini hiç bırakmamacasına kavramıştı.

Soluk soluğa suyun yüzeyine çıktıklarında Selin kahkahasını serbest bıraktı. Başını arkaya attığında sapsarı saçları berrak

sulara karıştı. Elleri enfes bir aitlik hissiyle Kuzey'in kaslı kollarını tutuyordu.

Kuzey alnına yapışan ıslak, koyu renk saçlarını geriye atıp onu iyice kendine çekti. Çıplak bedenlerinin birbirine teması tarifsiz bir işkenceydi. Bakışları aniden kararmıştı, dakikalar önceki tutku tazeliğini ve hiddetini koruyordu. Bir elini onun ıslak saçlarına daldırıp boynunu kavradı. "Az önce söylemeyi unuttum," diye fısıldadı aralanmış dudaklarına doğru.

"Neyi?"

Dudaklarını su damlalarının daha da karşı konulmaz hale getirdiği tenine bastırdı. "Her şeyim olduğunu..."

Selin'in gülüşü genişlerken, az önceki gerginliği yeniden konuşmayı reddederek ona iyice sokuldu. Kuzey'den bu sözleri her zaman duymuyordu. Ancak artık Selin bunu önemsemiyor, aşkın sözlerle değil, davranışlarla gösterildiğine inanıyordu. "Öyle miyim?" diye sordu nazla. Kollarını boynuna dolayıp incecik parmaklarını onun gür saçlarına geçirdi.

"Her şeyimsin. Âşık olduğum ilk, tek ve son kadınsın." Dudaklarını onunkilere arzulu bir hırıltıyla sürttü. "Karımsın!" Bu tek sözcük, iri ellerinin bir pençe gibi onun bedenini kavramasına neden oldu. Ona sahip olduğunu bilmek, genç adamı hayatta hiçbir şeyin beceremediği kadar mutlu ediyordu. Bunu pek sık dile getirmese de, Selin'in kendinden ve aşklarından şüphe duymasını istemiyordu. "Sen... Beni değiştirdin. Daha önce olmadığım biri haline getirdin."

Selin parmaklarını onun kaşlarının arasındaki iki küçük kıvrımda gezdirdi. "Hoşlanmadığın bir değişim mi bu?"

"İlk tanıştığımızda öyle sanıyordum. Her defasında sana daha çok çekilirken, bunun yalnızca tutku olduğunda ısrarcıydım." Onun dudaklarını sertçe okşadı. "Taş kafam biraz zor anladı. Ama sonunda başardım. Artık fark ettim ki... Seninleyken kaşlarımı daha az çatıyorum."

Selin kıkırdayıp, onun dudaklarından küçük bir öpücük çaldı. "Çatık kaşlarını seviyorum."

"Daha az öfkeleniyorum etrafımdakilere. Ya da en azından deniyorum. Senin beni çileden çıkarmadığın zamanlarda tabii..."

Omzunu silkti. "Öfkeli halini de seviyorum. Ben senin her şeyine âşık olmuştum."

Kuzey onu hak edecek ne yaptığını bilmese de, şanslı piçin teki olduğundan şüphe duymuyordu. "Daha çok gülüyorum. Belki çok basit bir kelime ama... Mutluyum. Seninleyken, sen bana böyle bakarken, yaptığım onca şeye rağmen beni sevmeye devam ederken dünyanın en mutlu adamı oluyorum."

"Gülüşünü seviyorum, Kuzey," dedi Selin ona sımsıkı sarılırken. Hemen sonra hafifçe uzaklaşıp hem donduran hem de ateş gibi yakan gri gözlerine baktı. "Ama en çok... Seni mutlu eden kadın olmayı seviyorum. Senin için *en* olmayı... *Tek* olmayı... Bunu başaramayacağımdan, günün birinde *her şeyin* olamayacağımdan çok korkmuştum."

"Bunu anlamam bu kadar zaman aldığı için üzgünüm."

Selin başını onun geniş omuzlarına koydu. Su serinlemişti, teni her geçen dakika ürperiyordu. "Yaşadığımız hiçbir şeyden pişman değilim," diye mırıldandı. "Seni sevmekten de... Yaptığım küçük planlardan da... Yine olsa yine yaparım."

Neşeli bir kahkaha attı Kuzey. "Neydi adı? Göster ama elletme stratejisi mi?" Başını iki yana salladı. Bunu bir süre önce öğrenmişti. "Asla uslanmayacağını tahmin etmeliydim. Ama başka komplolar istemiyorum, sarışın," dedi tehditkâr bir tavırla. "Artık buna ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum. Özellikle de aynı planı kullanmana asla izin vermeyeceğimi kafana sok. Sana tamamen dokunamadığım tek bir gün bile olsa kafayı yiyorum."

Genç kadın yüzünü onun erkeksi kokusunun kaynağına, boynuna gömdü. Parlayan bakışlarını görmesini istemiyordu. "Benim yalnızca sana ihtiyacım var," diye inledi. Kafasında dönüp duran planlar için, Kuzey'in ona kesinlikle dokunması gerekliydi.

Kuzey iri avuçlarıyla belini sararak onu kendine bastırdı. Bir eli sırtını sahiplenircesine tutmayı sürdürürken, diğerini ıslanarak bal rengine dönen saçlarına taşıdı. O bayıldığı tutamları vahşi bir tavırla avuçlayıp, başının geriye doğru eğilmesini sağladı. "Bir tek..." diye tısladı. Su damlalarının kışkırtıcı hale getirdiği kirpiklerinden ve gözlerinden bakışlarını ayırmadı. "Sen olmazsan hayatım eksik kalır. Yalnızca sen bana şimdiki gibi âşık olmazsan, her dokunuşumda tutkuyla kavrulmazsan

yarım kalırım. Benim için sen önemlisin. Bir tek sen, sarışın... Sadece sen... Bunu sakın unutma!"

"Bazen..." diye mırıldandı Selin dudakları hafifçe kıvrılırken. "Bana böyle âşık olduğuna inanamıyorum, biliyor musun? O kadar rüya gibiydi ki bu. Şimdi düşünüyorum da... Sanırım seni elde etmek adına yaptıklarım, kurduğum hayaller... Hiçbirinin arasında senin bana delicesine âşık olman yokmuş. Galiba bunu o denli imkânsız görmüşüm ki, hayal etmeye bile korkmuşum."

Genç adam onun incecik elini alıp kalbinin üzerine bastırdı. "Duyuyor musun?" diye sordu. Göğsündeki savaş çok uzun zamandır sürüyordu. Bazen bu, Kuzey'i yorgun düşürüyor, alışkın olmadığı duygular dengesini bozuyordu. Ama yalnızca Selin'e dokunmak yetiyor, aşk, kıskançlık, tutku, öfke, koruma hissi birbirine karışsa da, hayatında hiçbir şeyin ona bu kadar doğru gelmediğini biliyordu. "Senin için... Sen varsan... Benimsen... Burası yalnızca o zaman atıyor."

Selin başını hafifçe sallayarak ona daha da sokuldu. Yakınlıkları asla yeterli gelmiyordu. "Duyuyorum. Benim için attığını bilmek, beni dünyanın en mutlu kadını yapıyor."

"Hayal olmadığını anlamana sevindim," dedi Kuzey gülerek. Selin kasıklarını ona sürttüğünde, tüm bedeni bir bıçak darbesinin hızıyla sertleşti. Onun gözlerinin şaşkınlıkla kocaman açıldığını gördüğünde, arsız ve birazdan yapacaklarının vaadiyle gülümsedi. "Bunun da hayal olmadığını bildiğini düşünüyorum."

"Ah, onun gerçek olduğuna eminim," diye inledi. "Tüm sertliğiyle hissediyorum."

"Sanırım çıksak iyi olacak," dedi Kuzey karanlığın tehlikesi sinen bakışlarıyla. Birlikte tekneye kadar yüzüp çıktıklarında yağmur çoktan durmuştu. Kuzey onu açık olan kısımdaki duşun olduğu yere götürdü. Suyu açar açmaz Selin'in ıslanan bedeni onu tam anlamıyla delirtiyordu. Bir adım atıp kendisi de ona katıldığında, soğuk su ikisinin de vücutlarını uyandırdı. Elini uzatıp onun çenesini haşin bir tavırla kavradı. Yüzlerini yalayıp geçen berrak sulara aldırmadan, alt dudağını sertçe ısırdı. Ilık bir meltem esti sırılsıklam bedenlerine doğru. Bir eli onun son zamanlarda fazlasıyla dolgunlaşmış göğüslerine kaydı. Bu durum

ilk kez Sarp'ın düğününde dikkatini çekmişti. "Bunlar biraz dolgunlaştı mı?" diye sordu aç gözlerle onun tenine bakarken.

Selin tatlı kıkırtılarla kollarını onun boynuna dolayıp devasa bedenini kendine çekti. "Hmm... Bana da öyle geldi. Sanırım kilo aldım. Eve döndüğümüzde hızla spora başlamalıyım. Benim şu Bachata kursuna kaldığım yerden devam etsem iyi olacak."

Kuzey'in kaşları müthiş bir öfkeyle çatıldı. "Bachata mı?" dedi dişlerinin arasından. "Bachata'yı falan unut! O dansı yapmana izin verecek kadar geniş bir adam olmadığımı biliyorsun."

Çenesini gururla kaldırdı. "O ne demekmiş öyle? Dans işte! Tango gibi... Salsa gibi... Ne farkı var?"

"Ne demek ne farkı var? Hiçbirinde kasıklarını adamlara o kadar sürtmüyorsun." Gözlerinden ateşler fışkırarak onun iki elini de tutup duşun ahşap duvarına yasladı. Kollarını iki yana açıp, avuçlarını oraya adeta çiviledi. "Senin o dansı bensiz edebilmen için, benim ölü olmam gerek!" dedi sinirle. "Eh... Ben de erkeklerin dans etmesini aşırı itici bulduğum için, sen sakin bir spor yapmayı dene."

"O zaman ben de spor salonuna yazılırım."

"Kesinlikle olmaz!" dedi Kuzey onun tek bacağını kaldırıp kalçalarına dolarken. "Evin alt katını spor salonu yaparız." O berbat olaydan sonra satın alıp taşındıkları devasa malikâneden söz ediyordu. "Orada gönlünce takılırsın. Böylece ben de olası bir kalp krizi riskini azaltmış olurum."

Selin onun bu maço tavırlarına daha fazla dayanamayıp kahkahayı bastı. "Kabasakal'ım benim," diye inledi. Zaten spor yapmaya niyeti yoktu. Kuzey'in az önce bahsettiği dolgunluk, doğum kontrol hapından kaynaklanıyordu. İlacı ondan habersiz bırakmış olsa da, vücudundaki bu olumlu değişim kalıcı olmuştu. Eğer planları yolunda giderse, fil gibi şişeceğinden de şüphe duymuyordu. Fakat vereceği haberden sonra Kuzey'in olası kalp krizi riski azalır mıydı, işte bundan emin olamıyordu.

Final

Ellerini, gözünü tamamen kapatan şalın üzerinde dolaştırdı. Parmaklarıyla oynayarak kendine bir görüş alanı yaratmaya çalışıyordu. Fakat önünde zifiri karanlıktan başka bir şey belirmiyor, Selin bu durumdan hiç hoşlanmıyordu. Sürprizler ve planlar ondan sorulurdu. Kuzey'in neden böyle bir şeye kalkıştığını bilmiyor, arkasından çevrilenlerden habersiz olmaktan nefret ediyordu. *Şimdi Kuzey'in ne hissettiğini anladın mı?* diye soran doğrucu iç sesini bastırmaya çalışsa da başarılı olamadı. "Daha gelmedik mi?" diye oflayıp pufladığında aklı bundan yalnızca bir ay kadar öncesine taşınmıştı.

Gece, gökyüzünü laciverte boyamıştı. Yıldızlar, karanlık bir madendeki işlenmemiş elmaslar gibi parlıyorlardı. Elini uzatsa dokunabileceği kadar yakınlardı. Fakat o anda yanındaki adamın sıcak varlığı ve bedenini saran erkeksi gücü, Selin'i gördüğü tüm güzelliklerden soyutlamıştı.

"Daha gelmedik mi?" diye sordu sabırsızca. Nereye gittiklerini merak etmesi bir yana, bu gece onunla paylaşacağı haber için de heyecanlıydı. Hamileydi... Dudaklarında eşsiz bir gülümsemeyle gözlerini kapatıp başını onun omzuna yaslarken, aklı Kuzey'in bunu nasıl karşılayacağını düşünmekle meşguldü. Üstelik burada olmalarının asıl nedeni bambaşkaydı. Bir yıl önce bugün Kuzey'le ilk kez sevişmişlerdi. Kuzey bu tarihi unutmadığını belli ettiğinde ise tatile çıkıp baş başa olmaya karar vermişlerdi.

"Geldik sayılır. Birazdan duracağız."

"Hangi ülkede olduğumuzu bile bilmiyorum."

"Öğreneceksin," dedi Kuzey dudaklarında arsız bir kıvrımla. Dakikalar sonra kocaman bir tesisin önünde durduklarında, şoförün kapılarını açmasını bekledi. Önce kendisi indi, ardından Selin'e yardım etti. Genç kadın büyülenmiş gibi etrafına bakınırken, sanki nerede olduklarını anlamış gibiydi.

"Ama bu... Sana aylar önce bahsettiğim otel."

"Evet," dedi Kuzey görevliler çantalarını taşırken. Elini uzatıp onun kocaman şişme montunun fermuarını kapattı. Üşümesini istemiyordu, Finlandiya'da hava alışık olduklarının çok dışındaydı. Kutuplara bu kadar yakın olmalarının da etkisiyle soğuk can acıtacak kadar artmıştı. "Hadi gel," deyip görevlileri takip etmeye başladı. Karısına göstereceği manzara için heyecanlıydı.

Kakslauttanen Arctic Resort, iglo tarzında tasarlanmış küçük kar kürelerini andıran cam evleriyle muhteşem bir görüntüye sahipti. Selin ilk baş başa yemeklerinde buradan bahsettiğinde, araştırmaktan başka bir şey düşünememişti. Ve nihayet gelmişlerdi. Planladığı tatilin onu gerçekten mutlu etmesini dilerken, bakışlarını Selin'in neşeli yüzünden bir an bile çekememişti.

Dakikalar sonra, kendileri için ayrılan cam eve yerleşip dışarıya çıkmışlardı. Saat epeyce geç olsa da, gökyüzü Selin'in anlamlandıramadığı kadar aydınlıktı. Metrelerce kalınlıktaki karların üzerinde yürürken, Selin tam arkalarından gelen sesleri duydu. Hızla arkasına döndüğünde, gördüğü manzaraya inanamadı. Birbiri ardına dizilmiş geyikler, kızaklarda oturan insanları çekiyordu. Birileri kocaman zilleri çalıyor, etrafta masal gibi bir atmosfer yaratılıyordu. "İnanamıyorum!" diye bağırdı çocuk gibi. "Kuzey, bunu biz de yapalım. Lütfen lütfen lütfen!" Yerinde heyecanla zıpladı.

"Tamam, yaparız, sarışın. Ama şimdi acele etmen gerek," dedi Kuzey onun elini sıkıca kavrayıp hızlıca yürümesini sağlarken.

"Ya neden acele ediyoruz? Tatile mi geldik, arkamızdan atlı mı kovalıyor belli değil. Yemek bile yemedik hâlâ!" Somurtarak ona baktı. Kuzey'in de kaşları gri gözlerini örtecek kadar çatılmıştı.

"Sana göstereceğim şeyden sonra, söz veriyorum bir ziyafet çekeceksin. Ama şimdi, çabuk ol!"

Kuzey yeniden onun elini kavradığında karlara bata çıka ilerlemeye çalıştı. Fakat kar kalınlığı o kadar fazlaydı ki, bu kolay olmuyordu. "Ya bir dakika!" diye bağırdı onun kendini çekiştirip durmasına daha fazla dayanamayarak. "O kadar hızlı yürüyemiyorum."

Genç adamın burun delikleri kızgınlıkla açıldığında Selin ona mahcup bir bakış attı. Fakat Kuzey yeniden elini tutamadan etraf daha önce benzerine rastlamadıkları şekilde aydınlandı. Selin çığlık çığlığa

bağırıp başını yukarıya doğru kaldırdı. Az önce lacivertin en güzel tonuna sahip olan gökyüzü, o anda mavi, mor ve yeşil ışıklarla kaplanmıştı. "Aman Allah'ım!" diye haykırdı. "Çok güzel!" Büyülenmiş gibi etrafına bakınırken, Kuzey'in kızgınlığının farkına varamadı. "Bu ne böyle?" dediğinde adamın somurttuğunu görmüş fakat bunu anlamlandıramamıştı. "Sana diyorum, Kuzey! Neden cevap vermiyorsun?"

"Kuzey Işıkları bu gördüğün... Ama şurada ağız tadıyla bir sürpriz bile yaptırmıyorsun. Bu ışıkları çok daha güzel bir şekilde izleyeceğimiz bir tepeye gidecektik. Ama senin yüzünden beceremedik." Parmağını ona doğru salladı. "İkide bir ne kadar öküzsün deyip duruyorsun. Jest yapayım dediğimde de mahvediyorsun."

Selin onun ithamlarına sinirlenerek devasa cüssesini hışımla itti. Fakat karın üzerinde o kadar dengesiz duruyordu ki bir anda sendeledi. Kendisini yerde bulduğunda karlar suratına pamuk gibi saçılmış, Selin çocuk gibi debelenme isteğine daha fazla direnememişti. "Of!" dedi çığlık çığlığa. "Hep senin yüzünden!"

Kuzey gülüşünü bastırmaya çalıştı. "Sen kendin sakarlığına yenilip yere yapışıyorsun ve benim yüzümden, öyle mi?"

"Evet! Senin yüzünden." Burnunu çekip gözlerinden istemsizce akan yaşları kocaman eldivenleriyle kurulamaya çalıştı. Neden bu kadar alınganlık yaptığını anlamıyordu. Ama Kuzey'in davranışlarına katlanamamıştı.

"Sarışın!" dedi Kuzey onun yerdeki mahzun halini görüp şaşırırken. Dizlerinin üzerine çöküp yanına yaklaştı. "Neden ağlıyorsun şimdi?"

"Bağırıyorsun bana çünkü!" diye hıçkırdı. Kendini tutamıyor, içinden bağıra çağıra ağlamak geliyordu. "Sanki sürpriz yapmayı planlayan tek insan sensin! Senin çocuğunu taşıyan hamile bir kadını azarlamaya utanmıyor musun?"

Kuzey onun dudaklarından dökülen sözcüklerle aniden duraksadı. Tüm bedeni adeta kaskatı kesilmişken, gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Sen... Ne dedin?" diye bağırdı. Hamile miydi? Korunmayı bıraktıklarından bile haberi olmamıştı. Etrafına baktı. Nerede oldukları kafasına dank ettiğinde, hiddeti üzerine benzin dökülmüş ateş gibi harlandı.

"Hamileyim dedim işte! Bağırmasana!"

Kuzey elini onun saçlarının arasına daldırıp yüzünü hoyrat bir tavırla kendine doğru çekti. "Sen... Korunmayı bıraktın ve bana haber vermedin mi?"

"Vermedim, ne olmuş? Sana bebek istediğimi söylemiştim."

"Ben de sana zamanı geldiğinde konuşuruz demiştim."

"O zamanı beklemeye kalkarsak, ohooo!"

"Bu konuda bile plan yapıp benden gizlediğine inanamıyorum, Selin!" diye kükredi Kuzey öfkeyle. Karısı hamileydi ve onu eksi yirmi derecedeki bir ülkeye getirmişti. Kendi endişesinde o denli boğulmuştu ki, Selin'in yüzünün aldığı ifadeyi göremedi. Fakat genç kadın iki eline aldığı karları hışımla Kuzey'in suratına geçirmiş, daha ne olduğunu anlayamadan oturduğu yerden kaçıp gitmişti.

Kuzey kendine gelip yaptığı hatanın farkına vardığında, yüzündeki karları temizleyip onun peşinden koştu. Saniyeler sonra ona yetiştiğinde kolunu sertçe kavrayıp yüzünü kendisine döndürdü. Sapsarı saçları yüzüne doğru savrulduğu anda, onun hıçkıra hıçkıra ağladığını gördü. Taptığı o güzel yüzü avuçlarının arasına alırken, genç kadının bedeninin titreyişi gitgide artıyordu.

"Neden?" dedi Selin iç çekişlerinin arasında. "Neden bir çocuğumuzun olmasını istemiyorsun?"

Kuzey onun narin, sarsılan bedenini kollarına çekerek sıkıca sardı. Yüzünü saçlarının arasına gömdüğü anda gözleri hissettiği huzurla kapandı. "İstemediğimi de nereden çıkardın?" diye fısıldadı onu nasıl rahatlatacağını bilemeyerek. Verdiği tepkiden sonra, böyle düşünmekte haklıydı.

"İstemiyorsun işte. Hiç istemedin. İsteseydin az önceki gibi tepkili davranmazdın," dedi gözyaşları yanaklarından dudaklarına süzülürken.

Kuzey onun iç çekişlerini duyduğunda, neler hissettiğini açıkça belli edemediği için kendine kızdı."Tepkili falan değilim," diye fısıldayıp dudaklarını onunkilere yaklaştırdı. Başından beri düşündüğü her şeyi ona tüm dürüstlüğüyle anlatmalıydı."Tek derdim, sadece bana âşık olduğun, bensiz yapamadığın için bir ömür yanımda kalmandı."

Selin şaşkınca gözlerini kırpıştırdı. "Bu... Ne demek? Başka neden yanında kalayım ki zaten? Sensiz olamayacağımı görmüyor musun?"

Gözlerini kapatıp alnını onunkine yasladı. "Ben... Uzun süre o gün arabada bana söylediklerini aklımdan atamadım. Bencil herifin tekiyim belki ama... Katlanamadığın bir adamdan bebek sahibi olmanı isteyecek kadar da acımasız davranamazdım. Tek emin olmak istediğim şey buydu. Seni canım pahasına zorla yanımda tutardım. Fakat sen bana, bize, aramızdaki bu aşka güvenmeden senden bebek sahibi olamazdım."

Selin onun kollarına sokularak elini sakallarının arasında dolaştırdı. Erkeksi kokusu burnuna dolarken, ne kadar şanslı olduğunu düşünüyordu. "Ben... Zaten sana deliler gibi âşık olduğum için yanındayım, Kuzey. Ben seninle yalnızca bu sebeple evlendim. Senden bir bebek istememin nedeni de bu. Sana dokunmaya doyamamamın... Her gece kollarından başka yerde uykuya dalamamamın da tek nedeni bu!" Onun yüzünün her tarafına peş peşe öpücükler kondurdu. Onu nasıl soluğu kesilircesine sevdiğini anlasın istiyordu. "O gün... Canım o kadar yanıyordu ki, senin de canın yansın istedim. O sözlerim... Hissettiklerim değildi, inan. Özür dilerim. Çok özür dilerim, sevgilim."

"Ben özür dilerim, sarışın." Birbirine çarpan solukları arasında sıkıntılı bir nefes aldı. "Ama bunu bana buraya gelmeden önce söylemeliydin."

"Neden?"

"Çünkü sen hamilesin ve biz eksi bilmem kaç derece olan anasının nikâhındaki bir ülkedeyiz!" diye kükredi. Bir an bile beklemeden onu tek hamlede omzuna attı. Selin'in çığlıkları ve kıkırtıları arasında küçük cam evlerine doğru hızlandı.

"Mağara adamının tekisin!" diye bağırdı Selin. Ancak sözlerine tezat olarak etrafta kahkahaları yankılanıyordu. "Bulunduğumuz yerle bunun ne ilgisi var? Bu ülkedeki kadınlar hamile kalmıyorlar mı?"

"Bu ülkedeki kadınlar beni ilgilendirmiyor. Beni sen ilgilendiriyorsun."

Saniyeler sonra evin kapısını açıp içeri girdi. Selin'i çuval gibi yatağın üzerine bıraktığında, genç kadının bakışları karların içine gömülü camdan tavana sabitlendi. Az önceki rengârenk ışıklar etkisini yitirmişti. "O ışıklar artık yok," diyerek somurttu. Doyasıya izleyemeden manzara kaybolmuştu.

"O bir doğa olayıydı," dedi Kuzey ikisinin de üzerindeki kıyafetlerden kurtulabilmek için hızlı hareket ederken. "Ve burada bulunduğumuz süre içinde bir daha hiç göremeyebiliriz." Kendi giysilerini etrafa saçıp, Selin'in kazağını ve pantolonunu da yere fırlattığında dudaklarının kenarında tehlikeli bir gülüş belirdi. "Ama olsun..." dedi vahşi bir panter gibi ona yaklaşırken. "Ben sana birazdan gerçek Kuzey Işıkları'nı göstereceğim. Gözlerine inanamayacaksın."

"Terbiyesizin tekisin!" dedi Selin onun kendisine doğru gelişini gördüğünde dili damağı kururken.

Kuzey gülerek onun üzerine doğru eğildi ve dudaklarını çırılçıplak karnına bastırıp inledi. Bu his, bu mutluluk, hayatla ilgili tüm beklentilerinin ötesindeydi. "Sen... Aldığım nefestin," diye mırıldandı yukarıya doğru yükselip yüzlerini aynı hizaya getirirken. "Şimdi iki oldunuz." Selin'in hıçkırdığını duyup gözlerinden iki damla yaş düştüğünü gördüğünde parmaklarıyla hızla kuruladı. "Ayvayı yedim!" dedi ona takılarak.

"Gerçekten... Mutlu oldun mu?" diye sordu Selin engel olamadığı bir hüzünle ona bakarken.

"Senden bir parçanın varlığına nasıl mutlu olmam, sarışın?" diye mırıldandı elleri onun dümdüz karnında gezinirken. Onu kocaman karnıyla evlerinde dolanırken hayal ettiğinde kalbinin üzerinde Selin'inkine eş bir kıvılcım daha çaktı. Hissediyordu, kesinlikle kız olacaktı. "Sana benzeyen... Ufacık... Sarışın... Menekşe gözlü bir kız hayal ederken... Mutluluktan delirmediğim için şanslısın." Dudaklarını onunkilere sürtüp ardından inleyerek kavradı. Dillerinin, dudaklarının dakikalar süren dansından sonra kendini soluk soluğa, zorlukla ondan kopardığında, elini dümdüz karnından ayırmadı. "Her şeyimsiniz," diye fısıldadığı anda Selin onu hırçın bir seksilikle yeniden kendine çekti. Dudaklarının bir kez daha arzu, tutku ve kalplerini yakan bir aşkla birleşmesiyle, taptığı sarışının ona verdiği armağanı kutlamaya başlamışlardı.

Selin, başının arkasında onun ellerini hissettiğinde geçmişin anılarından sıyrıldı. Gözlerindeki şal tek hamlede çözüldüğünde etrafında bir ışık görmeye hazırlandı. Fakat beklediği olmamış, yine bambaşka bir karanlıkla karşılaşmıştı. Kuzey'in ona

nasıl bir kıyafet giydirdiğini bile bilmeden üzerine bakmaya çalışsa da anlayamamış, yalnızca saniyeler sonra loş bir ışıkla etraf aydınlanmıştı.

Kuzey onun kulağına eğildi ve bir yandan hafifçe belirginleşen karnını okşarken, diğer yandan yepyeni bir yıl için geri sayıma başladı. Etraflarını aniden saran kalabalık da ona katılmış, Selin herkesin, tüm ailelerinin orada olduğunu anlamıştı.

"5!"

"Hayatımı güzelleştirdiğin için teşekkür ederim," diye fısıldadı Kuzey. Onun parlayan gözlerine bakıp, gözlerindeki aşkı bir kez daha anlamasını sağladı.

"4!"

"Bana olan aşkından hiç vazgeçmediğin için teşekkür ederim," dediğinde o menekşe gözlerdeki ışıltı arttı. Bu kadın olmadan, hayatı yaşamak istemeyeceği kadar anlamsızdı.

"3!"

"Her günümü, gecemi beni yakıp kavuran bir tutkuyla doldurduğun için teşekkür ederim." Selin ellerini dudaklarına bastırdığında, hamileliğin daha da güzelleştirdiği yüzünü avuçlarının arasına aldı.

"2!"

"Bana ikimizden bir parça... Küçük bir kar tanesi vereceğin için teşekkür ederim," dediğinde Selin'in hıçkırığı kulaklarına dolmuş, onun narin bedenini kollarında sıkıca sarmıştı.

"1!"

"Sarışınım, karım olduğun için teşekkür ederim," diye inledi salonda yankılanan alkışlar kulaklarına dolarken. Ardından Selin'in mutluluk gözyaşlarıyla ıslanan yüzüne baktı. "Hayallerindeki gibi bir düğünümüz olmamıştı," dedi hâlâ içten içe hissettiği pişmanlıkla. "Şimdi izin ver... Tıpkı ilk karşılaşmamız gibi... Yepyeni yıla birlikte girelim. Bana bir kez daha *evet* de. Aynı yerde... Kar tanelerinin düştüğü, aynı karanlık gecede... Benimle yeniden evlen."

Selin hıçkıra hıçkıra ağlayışları arasında, "Evet!" diye bağırdı. Bir anda salon tüm berraklığıyla aydınlanmış, Kuzey vücudunu

hafifçe saran zarif gelinliğiyle enfes görünen kadını kollarına almıştı. Karlar altında onlar için yepyeni bir gece başlamıştı. Tutkunun ateşi bedenlerini ve kalplerini sarmışken, ufukta yalnızca aşk ve mutluluk dolu uzun bir hayat vardı.

❄

Üç yıl sonra...

Elini homurdanarak yatağın sağ tarafına uzattı. Gözleri kapalı olsa da çoktan uyanmıştı. Kaşları çarşafta hissettiği soğukluktan zerre kadar hoşlanmadığını gösterircesine çatıldı. Sabahın köründe nereye kaybolduğunu tahmin etse de, bu lanet olası proje işi artık çok olmaya başlamıştı.

Onun yan taraftaki çalışma odasında olduğunu tahmin edip sesleneceği sırada, kapının usulca açıldığını duydu. Ahşap zeminden gelen tatlı tıkırtılar kulaklarına doldu. Gözlerini açmamak için kendisini dizginlemeye çalışsa da başaramadı. Tek gözünü hafifçe aralayıp, ona doğru yaklaşan ufacık siluete baktı.

Bal rengi saçlarının uçları kıvır kıvırdı. Henüz iki buçuk yaşında olmasına rağmen, ipeksi teller omuzlarından aşağıya dökülüyordu. Küçük adımları yerde pıt pıt sesler çıkarırken tek eliyle uykulu gözlerini ovuşturuyor, diğerinde ise yerde sürüklediği peluş unicorn'u tutuyordu.

Yatağın yanına geldiğini gördüğünde, belli etmeden gözünü kapattı. Ne yapacağını merakla beklerken, sol tarafındaki kıpırtılar artmıştı. Küçük kız minicik ayağını yatağa atmaya çalışıyor ama boyu yetmediği için bir türlü beceremiyor, oflayıp puflıyordu. Kuzey ise onun memnuniyetsiz mızıldanmalarını işittikçe kahkahasını zor bastırıyordu.

Mız mız... diye geçirdi içinden kendi kendine.

Ufacık boyuyla nihayet yatağa çıkmayı başardığında, kızın dudaklarının kenarında gururlu bir gülümseme oluştu. Kuzey, hafifçe araladığı tek gözünden onun tüm hareketlerini görüyordu. Dudaklarının kenarındaki öpülesi çukurlar onu daha da karşı konulmaz hale getiriyor, genç adam sabırla bir sonraki hamlesini bekliyordu.

"Babacıımm..." diye mırıldandı kız kıpır kıpır bir halde onun koynuna sokularak. "Ben geldim."

Kuzey uyandığını göstermeden kollarında ona yer açtı. "Hmm..."

"Uyaaaan!"

Kız küçük bedenini onun kollarına bıraktığında, Kuzey yüzünde muzip bir tebessümle onu sıkıca sardı. "Bu da ne böyle?" diye yalandan homurdandı. Aralarında geçecek diyalog onu şimdiden gülümsetiyordu.

"Beniiiiim..." dedi küçük kız yüzünü babasının boynuna, en sevdiği sıcaklığa gömerken. "Tanımadın mııı?"

"Hay Allah! Çıkaramadım." Bir eliyle küçük poposunu destekleyip, diğerini saçlarında ve sırtında şefkatli dokunuşlarla dolaştırdı. "Hatırlayacak gibiyim. Ama biraz yardıma ihtiyacım var." Kapının önünden gelen sessiz kıkırtıları duyduğunda, yeniden gözünü aralayıp baktı. Selin omzunu pervaza yaslamış, zor tuttuğu gülüşüyle onları izliyordu. "Prenses falan olabilir misin acaba?" dedi yeniden küçük kıza hitaben. Karısına bakan gözleri bir an alev alsa da, içinde yükselen arzuyu hızla yatıştırdı.

"Hayıy!" dedi kız kızgınca. Ardından sabredemeyip, annesi gibi art arda sıraladı. "Kay tanesiyim ben." İki tatlı parmağını birleştirdi boyutunu gösterir gibi. "Küçük, mini minnacık kay tanesi..."

"Yine hatırlayamadım. Kimin kar tanesisin? Biraz daha ipucu vermen gerek."

"Senin, baba! Senin! Senin küçük kay tanenim," diye cıvıldayarak babasına sarıldı.

Kuzey daha fazla dayanamayarak gür bir kahkaha patlattı. Küçük Simla, sevimli kıkırtılarla onun üzerine tırmandı. Babasının geniş, güçlü göğsüne sıkıca sarılıp yattı. Bir elinde hâlâ unicorn'unu tutuyordu. "Neden bu kadar erken uyandın, kar tanesi?" dedi Kuzey onun küçük yumruklarıyla gözlerini ovuşturmaya devam ettiğini gördüğünde.

"Çünkü dışayı çıkmamız geyekli," diye mızıldandı Simla. Ses tonundan yine bir şeyleri dert edindiği belliydi.

"Bu saatte mi? Henüz kargalar bile kahvaltılarını etmedi."

Camın önüne gelip onları izlemeye devam eden Selin bir kez daha kıkırdadı. İkisinin birlikte ortaya serdikleri görüntü tapılasıydı. Onlara her bakışında göğsünün sıkışmasına engel olamıyordu. Kuzey'in iri, kaslı kollarıyla ufacık kızlarını sıkıca sarması onu büyülüyor, Simla yanlarından ayrıldığında ise bu manzaranın etkisiyle kocasının üzerine atlamak istiyordu.

"Ama baba..."

Simla'nın üzgün sesiyle genç kadın azgın düşüncelerinden sıyrıldı.

"Çok kötü biy şey olmuuuşşşş."

"Ne olmuş?" dedi Kuzey gülerek. Simla daha dün en sevdiği tokasını kaybettiği için küçük çaplı bir arbede başlatmıştı. Bugün nasıl bir krizle geleceğini merak ediyordu.

"Kaydam adamımız eyimiş."

Kuzey ne dediğini anlamamışçasına tek kaşını kaldırarak Selin'e baktı.

Simla, babasından ses çıkmayınca bir an bile duraksamadan açıklamasını sürdürdü. Sanki yarım yamalak konuşan o değilmiş de, babasının bunu anlamaması şaşılasıymış gibi yavaşça konuştu. "Dün yaptığımız kaydam adam... Hani bahçeye yaptık ya! Senin gibi, kocamaaaaan... İşte o aytık yok. Gitmiş."

Kuzey alay eder gibi, sahte bir şaşkınlık belirtisiyle konuştu. "Nereye gitmiş olabilir ki?"

"Bilmiyoyum. Sabah bi kayktım..." Burnunu çekti. "Koşa koşa camdan baktım hemen. Ama yoktuuuu."

Ses tonu nazlanmaktan gerçek bir üzüntüye dönmeye başladığında, Kuzey olaya el koydu. "Ah, tabii ya!" dedi onun minicik bedenini daha sıkı sarıp, başının tepesine küçük bir öpücük bırakırken. "Kardan adam sabah erkenden bana haber verdi. Ailesine gitmesi gerekiyormuş."

Söyledikleri anında Simla'nın ilgisini çekmişti. Birkaç kıpırdayıştan sonra babasının sert karnının üzerine oturdu. Tombik çıplak ayaklarını iki yana sarkıttı. Alt dudağı nazlı bir tavırla öne

çıkmış, şişkin yanakları öpülmeyi bekliyordu. "Ailesi mi vaymış?" dedi menekşe rengi gözlerini kocaman açarak.

Kuzey, iri elleriyle onun yüzüne düşen saçlarını arkaya attı. "Elbette! Ailesinden ayrı kalmasını istemeyiz, değil mi?"

Simla bir an düşündü. Önce babasına, ardından annesine baktı. Onları çok çok çok seviyordu. Annesi çok güzeldi. Çok güzel kokuyor, çok güzel bakıyor, çok güzel gülüyordu. Simla'ya öyle harika sarılıyordu ki, küçük kız hep onun sıcacık kucağında olmak istiyordu. Babası ise dev gibi bir süper kahramandı. Simla'yı ve annesini aynı anda güçlü kollarına alabiliyordu. Üstelik de çok yakışıklıydı. Yakışıklı ne demek bilmese de, bir kez annesinin bunu söylediğini duymuştu. İyi bir şey olmalıydı. Babası bazen kaşlarını çatsa da, Simla sakallarının üzerine küçük öpücükler bıraktığında hemen düzeliyordu. Onlardan ayrı kalmak korkunç olurdu. Kardan adamın da ailesi varsa, onlarla yaşaması gerekiyordu.

"O zaman..." dedi bir an düşünür gibi. Yumuk elini büyümüş de küçülmüş bir tavırla çenesine koydu. "Biy tane daha kaydam adam yapabiliy miyiz, baba?" Masum, yalvaran bakışlarını babasına dikti. İki elini çenesinin altında tatlı bir tavırla birleştirdi. "Yüffen yüffen yüffeeeeeeen..."

Kuzey derin bir soluk alıp ofladı. Özel bir gün olduğu için bu sabah için çok başka planları vardı. Karısının enfes teninde aklını kaybedecek, hem kendine hem de ona zevk dolu saatler yaşatacaktı. Simla'nın görülebilecek en sevimli bakışlarla kendisine baktığını gördüğünde homurdandı. Küçük kızları karşı konulması imkânsız bir baş belasıydı. "Tamam, kar tanesi!" dedi sıkıntıyla. Göz ucuyla Selin'e baktığında, gülmemek için kendini zor tutarak dudaklarını ısırdığını gördü. Ona kaşlarını çatarken, koridordaki sesi duydu.

"Neredeymiş halasının Simla'sı?"

"Halam geldiiiiii!" diye ciyakladı Simla. "Yaşasıiiın!"

Kuzey gözlerini devirdi. Simla'nın saçları, gülüşü, gamzeleri ve en önemlisi de huylarıyla halasının kopyası olması en büyük dertlerinden biriydi. O sırada bakışları karısına kaydı.

Üzerindeki mor renkteki saten sabahlığını omzundan aşağıya sıyırmış, tek bacağını da hafifçe kaldırıp ayağını duvara yaslamıştı. Uzun, incecik bacakları tüm güzelliğiyle gözlerinin önündeydi. Sabahlığıyla aynı renkteki mini dantel gecelik ağzını sulandıracak kadar seksiydi. Ama Kuzey kesinlikle onun çırılçıplak halini tercih ederdi. Ve o enfes bacakları da en çok kendi beline sıkıca dolanmışken severdi.

"Hadi o zaman, halanla birlikte kardan adam yapın," dedi Kuzey bu bahaneye hızla sarılarak.

"Holleeeey be! Holleeeeeeey!"

Kaşlarını çattı. Simla sakallarının arasına ıslak öpücüklerini peş peşe bırakırken, sert duruşunu uzun süre koruması imkânsızdı. Ama yine de, "*Holley be* de ne demek?" diye sordu hafif bir sertlikle. Bunu kimden öğrendiğini çok iyi biliyordu.

"Eyim öyle söylüyoy. Biy şeye çok sevininçe *holley be* deymişiz."

Kuzey onun bu bilmişliğine daha fazla dayanamayıp, sevimli gıdısından defalarca öptü. Küçük kız kahkahalar arasında onun kollarından sıyrılıp, unicorn'unu da alarak yataktan indi. Ufacık poposu pembe pijamalarının altında ısırılası görünüyordu. Kuzey onunla uğraşmayı öğleden sonraya bırakarak kapıya doğru ilerlemesini izledi.

"Halama söylicem, kaydam adamımız çok yakışıklı olsun. Tıpkı babam gibi..." Kapıyı minicik eliyle araladı. Yeniden arkasına dönüp, yatakta uzanan babasına baktı. Elini dudaklarına götürüp öptü, ardından babasına doğru salladı. Aynı şeyi annesine de yaptığında Selin ve Kuzey'in kahkahaları odada yankılanmış, Simla çoktan çıkıp halasına koşmaya başlamıştı.

Kapı kapandığında Kuzey'in gülüşü hızla etkisini yitirdi. Kararmış bakışları camın önündeki siluete çevrildi. Genç kadın dudaklarını hafifçe dişlemişti ve inip kalkan göğüsleri soluklarının hızlandığını belli ediyordu. Kuzey onun durduğu köşeden hiç hoşlanmıyor, kollarının arasında, altında ya da üstünde olmasını arzuluyordu. "Yatağa gel, sarışın," dedi boğuklaşmış, tutku tüten sesiyle.

Selin şuh bakışlarla ona baktı. "Yatakta bana ne yapacaksın?" diye sordu. Sabah erkenden uyanıp işle ilgili birkaç şeyi tamamlamıştı. Tam kocasının kollarına geri dönüp onu heybetli vücudunun her santimini öperek uyandıracaktı ki, kızlarını onun yanında bulmuştu. Ve şimdi... Kuzey ona avını parçalamaya hazırlanan bir vahşilikle bakıyordu. O avcıydı, Selin de onun ellerinden gelecek her şeyi sorgusuzca kabul eden bir av... Birazdan aralarında yaşanacak o tutku dolu anlar, daha şimdiden tüm bedenini kor bir ateşte yakıyordu.

Kuzey onu baştan ayağa aç bakışlarıyla süzdü. Gerçi ilk andan beri ona doymayı başaramıyordu. "Geldiğinde ne yapacağımı görürsün."

Üzerindeki sabahlığı çıkarıp yere düşmesine izin verdi. "Hoşuma gidecek mi?" dedi genç kadın kapıya doğru ilerleyip seri hareketlerle kilitlerken.

"Ah, hem de nasıl hoşuna gidecek!"

Selin yatağa çıkıp dizlerinin üzerinde durdu. "Merak ettim doğrusu," deyip dudaklarını yaladı. Onu tahrik etme çabası Kuzey'in sert hamlesiyle yarım kaldı. Genç adam onu hızla kucaklayarak altına aldığında, Selin soluk soluğa bir halde, gecenin siyahına bürünmüş gözlere bakıyordu.

"Merakını gidereceğim, sarışın," diye hırlayıp dudaklarını sertçe kavradı. Üzerindeki incecik geceliği iki eliyle tutup hışımla parçaladı. Selin'in şaşkın çığlığını duyduğunda, dudakları tehlikeli bir gülüşle kıvrıldı. Dudaklarını onunkilerden koparıp çenesini hafifçe ısırdı. "Korktun mu?"

Selin gözlerinde enfes ışıltılarla tek kaşını kaldırdı. "Tüm yapabildiğin bu mu?" dedi onu kışkırtmaya çalışarak.

Kuzey'in gri, buzu andıran gözlerinde yırtıcı bir ifade belirdi. Onun narin ellerini sıkıca yakalayıp, yatağın demir başlığına sardı. "Neler yapabileceğimi göstermek için sabırsızlanıyorum."

"Benim kadar sabırsızlandığını sanmıyorum," dedi Selin daha fazlası için yanıp tutuştuğunu belli eden sesiyle.

Kuzey bakışlarını menekşe gözlerden çekmeden altındaki boxer'ı çıkardı. Onun dantel külotunu da tek hamlede ikiye

ayırdığında, genç kadının başlığı tutan elleri kasıldı. Başı geriye düştü, dudakları beklentiyle aralandı. Kocaman elini onun ateş gibi yanan kadınlığına attı. Hissettiği ıslaklıkla kükrerken, dişlerinin arasından tısladı. "Benim için her zaman hazırsın."

"Her zaman..." Selin inleyerek kasıklarını ona sürttü. "Sadece senin için..."

Kuzey elini onun saçlarına doladı. "Sen sadece benimsin çünkü! Bana aitsin!" Alt dudağını sertçe ısırıp, kaya gibi sertleşmiş kalın parçasını onun daracık sıcaklığıyla buluşturdu. Selin'in çığlığı odada yankılanırken, geri çekilip kendini yeniden onun içine gömdü. Hareketleri vahşileşerek hızlandı. İri avuçları onun kollarını kaldırışının da etkisiyle gerilen dolgun göğüslerini yakaladı. Başparmağı iri bir tomurcuk gibi olan gül rengi uçlarını hoyratça çekiştirirken, ikisinin de inlemeleri duvarlara çarptı. Selin'in uzun bacakları kalçalarına dolanırken, erkekliğini kadife bir yumruk gibi saran ıslaklık tüm kontrolünü kaybetmesini sağladı.

Dakikalar geçip gitti, Selin'in elleri yatağın başlığından ayrılarak Kuzey'in saçlarının arasına daldı. Bir eli onun kaslarla kaplı sırtına inerken, tırnakları incecik bir ter tabakasıyla kaplanmış tenini sıyırdı. En derinlerinde hissettiği doluluk aklını oynatmasına neden olurken, hissettiği hazla bağırdı. "Seni seviyorum," diye hıçkırdı kendini tutamadan. İkisi de o tanıdık zirveye tırmanıp kendilerini usulca aşağıya bıraktıklarında, Selin sarsılarak onun kollarına yapıştı.

Saniyeler sonra nihayet kendilerine gelebildiklerinde, Kuzey hâlâ üzerinde kalmaya devam ederek sıcacık bakışlarla ona baktı. Sıklaşmış solukları birbirine karışırken, "İyi ki doğdun, sarışın," diye fısıldadı.

"Ben..." dedi Selin aşkını gözlerinden onun ruhuna akıtırken. "Unuttuğunu sanmıştım."

Alnını onunkine yaslayıp, güzeller güzeli yüzünü avucuyla sardı. Diğer eliyle narin elini sıkıca kavrayıp, göğsünün sol yanına, kalbinin üzerine bastırdı. "Seninle ilgili her şey... Tam şuramda saklı," diye fısıldadı. Onun küçük hıçkırığını duyduğunda

kaşlarını çattı. Gözlerinden yanaklarına süzülen iki damla yaşı dudaklarıyla kuruladı. "Aklım unutsa bile... Sana bu kadar âşıkken, her zerrene delicesine taparken, kalbimin seni hep hatırlayacağını hâlâ anlamadın mı?"

Selin'in gülüşü gözyaşlarına karışırken, dudaklarını elinin durduğu yere, sevdiği adamın sol göğsüne bastırdı. "Her şeyimsin," diye mırıldandı ıslak öpücüklerinin arasında. "Buz pelerinli kocamsın. Beni her dokunuşunda dev bir yangında yakıp kül eden, sonra yeniden yaşatan adamsın. İlk, tek ve son aşkımsın. Beni sakın bırakma, Kuzey!"

Kuzey onu tek hamlede kucaklayıp, kalın örtüyü üzerlerine sararak yataktan kalktı. Camın önüne doğru yürüyüp, minderlere onunla birlikte uzandı. Selin'i önüne çekip sırtını kendi göğsüne yaslarken, iri kollarını etrafına doladı. Lapa lapa yağan kar taneleri her tarafı beyaza boyamıştı. "Buzlarım çok uzun zaman önce çözüldü," dedi kışkırtıcı bir fısıltıyla. Dudaklarını onun omzuyla boynu arasındaki kokusunun kaynağı olan kuytuya bastırdı. "Sana... Sadece sana... Menekşe gözlü, canımı yakacak kadar güzel bir sarışına..."

"Bana âşık olduğunu söyle," diye mırıldandı Selin. Bu sözleri duymaya doyması imkânsızdı.

"Öyle olduğunu biliyorsun. Sözler gerekli mi?"

"Bence bugün her isteğimi yapmalısın, sevgilim," dediğinde onun homurtularını işitti. Kocası romantizmi gereğinden fazla sürdürmekten hâlâ hoşlanmıyordu. Ama Selin artık sözlere ihtiyaç duymuyor, onun davranışlarından, bakışlarından, dokunuşlarından sözcüklere sığamayacak kadar yoğun duygulara sahip olduğunu görüyordu.

Omzunda şehvetli ısırığını hissettiğinde, taptatlı bir kahkahayla onun kucağına tırmandı. Dışarıda kar yağışı artarken, etraflarını tutkuyla örülü bir bulut sardı. Gözler tıpkı ilk anda olduğu gibi birbiriyle buluştuğunda, geriye aşklarından başka hiçbir şey kalmadı.

Aşk, bazen yenilgiyi kabul etmeniz gereken çetin bir savaştı. Kuzey, soluk soluğa bir çarpışmanın ardından tek bir kadın için

zırhını çıkarmış, onu buzdan kalesinin içine almıştı. Kollarındaki bu ateş parçası onu anlık bir bakış, ufacık bir dokunuşla yakmıştı. Teninde, ruhunda, tüm benliğinde artık yalnızca onun izi vardı. İçindeki yangını, onun yumuşacık dudaklarına bırakırken, "Sana deli gibi âşığım," diye fısıldadı. Payına düşen sonsuz mutluluk, karısının büyüleyici gözlerinde ve birlikte yarattıkları küçük kar tanesinin gülüşünde saklıydı.

SON

Playlist

Chris Isaak – Wicked Game

Soha – Mil Pasos

Zuhal Olcay – Pervane

Bill Withers - Ain't No Sunshine

Frank Sinatra – Something Stupid

Sezen Aksu – Bir Kış Masalı

Aerosmith - I Don't Wanna Miss A Thing

Mabel Matiz – Sarışın

Campsite Dream – Crush

Alicia Keys – Fallin'

Feridun Düzağaç – Alev Alev

Reamonn – Tonight

Demir Demirkan – Aşktan Öte

Sam Brown – Stop

Miley Cyrus ft. French Montana - FU

Yaşar – Cezayir Menekşesi

TEŞEKKÜR

18 **Haziran 2014** gününde **CEZAYİR MENEKŞESİ**'ni yazmaya ve siz okurlarımla paylaşmaya başlamıştım. Yayınladığım sosyal platformlarda aldığım birbirinden muhteşem tepkileri hatırlıyorum da, sanırım Kuzey'in, nam-ı diğer Buzdolabı'nın bu kadar sevilip bekleneceği ta o zamandan belliydi. :)

Teşekkür etmek istediğim çok fazla insan var hayatımda. En başta eşim **Sercan Büyükyıldız...** İyi ki varsın. İyi ki benimsin. Sanırım bunun için sonsuza kadar şükredeceğim.

Annem, babam ve taptatlı Gıybet Yuvam... En değerlilerimdensiniz. Varlığınız için çok teşekkür ederim.

Cezayir Menekşesi'ni yazarken defalarca kapısını çaldığım, bıktırdığım, birlikte güldüğüm, dert yandığım, canım **Yıldız Çisem Yurdal... Çisot'um...** <3 Desteğin benim için her zaman çok kıymetli. *İyi ki*'lerimdensin. Yanımda olduğun için çok teşekkür ederim.

Kuzey ve Selin'in hikâyesini bir başka seven, çok özel bir yere koyan birbirinden coşkulu okurlarım, Facebook'taki **Burcu Büyükyıldız'ın Kaleminden** grubunun tatlı üyeleri... Bu kitap sizin sayenizde gerçek! Hiçbir zaman eksik etmediğiniz koşulsuz desteğiniz için çok teşekkür ederim.

Ve sevgili Genel Yayın Yönetmenim **Nilüfer Savaşer Nişli...** Özverin, emeğin, desteğin ve dokunduğun her şeyi daha güzel hale getirdiğin için çok teşekkür ederim.

Cezayir Menekşesi maceramızın dördüncü basamağı... Ama elbette son olmayacak. Merakla hikâyelerini okumayı istediğiniz Baran, Lila, Hazar, Larin, Hazel, Naz... İlk kuşaktan Binnur

ve Buğra... Ve elbette Arhavili, Kuzgun ve Barut... Hepsi sizlerle buluşmak için sırada bekliyorlar. Umuyorum ki her birinize muhteşem anlar yaşatacaklar.

"Eğer hayal edebildiğin bir şeyse, yapabilirsin. Onların peşinden gidecek cesaretin varsa, bütün rüyaların gerçek olabilir," demiş Walt Disney... Ben bir hayal kurdum, gerçek oldu. Şimdi onun dördüncü meyvesini ellerimde tutuyorum. Hayallerime konuk olup, benimle bu yolda yürümeye devam ettiğiniz için sonsuz teşekkürler.

Baran ve Lila'nın romantik, eğlenceli, komik ve bol aksiyonlu hikâyesi **ÇİFTE BELA**'da görüşmek üzere...

İyi ki varsınız. Hep benimle kalmanız dileğiyle...

Burcu Büyükyıldız

ÇİFTE BELA

BURCU BÜYÜKYILDIZ

"Kıpırdayıp durma artık, Lila!"

Karanlıkta etrafını göremese de, burnunun dibindeki adamın kokusunu almaması imkânsızdı. Baran'ın dikkatini dağıtmayı umursamamasının sebebi tam olarak bu sayılırdı. Ancak adamın erkeksi etkisini bastırıp normal davranmaya çalışsa da, bunun boş bir çaba olduğunu anlamıştı. "O koca vücudun her yeri kaplıyor, Shrek!" diyerek gevezeliğine sığındı. "Hareket edecek alanım kalmadı. Resmen oksijen alamıyorum, farkında mısın?" Adeta fısıltıyla söylediği kelimeler adamın homurtularıyla karşılandı.

"Allah'ım! Ne kadar geveze bir kızsın sen ya?" diye tısladı Baran dişlerinin arasından. Sinirden burnundan solurken tüm dikkatini karanlık geceye, duyduğu seslere ve elindeki silaha yönelmişti. Fakat işittiği sözler yanındaki dırdırcının susmaya niyetli olmadığını ona gösteriyordu.

"Kadın kavramının bayan ya da kız gibi kelimeler kullanılarak aşağılanmasına karşıyım. Lütfen o şovenist ruhunu al ve..." Ansızın dudaklarına kapanan elle nefesi kesildi. Adamın uyarı dolu bakışlarını gördüğünde korkuyla irkildi. Oldukça yakından gelen ayak sesleri kulaklarına dolduğunda ise müthiş bir güvenle Baran'a yaslandı. "Buradalar..." diye fısıldadı elleri buz keserken.

Baran'ın devasa bedeni hafifçe kasılırken, elindeki silahı kaldırıp namlusunu doğrulttu. Diğer eliyle Lila'yı sımsıkı sarmıştı,

titreyen narin bedenine kendisini siper ediyordu. "Korkma! Ben buradayım. Sakın korkma!" dedi kararlı bir ses tonuyla. Fakat adı gibi baharı andıran kokusu burnuna doluyor, nefesinin kesilmesine neden oluyordu.

Adamların konuşmalarını duyduğunda dikleşti. Dikkatinin dağıldığının farkına vardığında, bu durum hiç hoşuna gitmedi. Başını iki yana sallayıp, kollarındaki kadını korumakla görevli olduğunu aklına getirdi. Lila, yalnızca bir işti. Kokusuyla sersemleyip yumuşacık tenini parmak uçlarında hissettiği bu kadın, sağ salim evine ulaştırması gereken bir sorumluluktan fazlası değildi. Üstelik ona yakın olmanın etrafında yarattığı bu tehlike hali, Baran'ın izin verebileceklerinin ötesindeydi.

Hızla kendini toparlayıp silahını yeniden doğrulttu. "Hadi! Arabaya gitmemiz gerek!" dediği anda yeniden kararlılığını kuşanmış, yeşil gözlerini örten kaşları öfkeyle çatılmıştı. Adamların uzaklaştığını ve güvende olduklarını anladığında onu bıraktı. Ardından arabaya doğru yürümeye başladı. Lila ayağındaki topuklu ayakkabılarla ona yetişmeye çalışıyordu. Her zamankinden daha seksi görünen kadın, Baran'ı yine öfkelendirmeyi başarmıştı. Bunun etkisiyle ona yardımcı olmadan ilerleyip arabaya bindi. O, gereksiz kibarlıklarla uğraşmayan bir görev adamıydı. Hiç kimse için değişmemeye kararlıydı. Lila, söylenerek yanındaki koltukta yerini aldığında yüzüne bile bakmadan arabayı çalıştırdı.

"Ne kadar kabasın? Beklemeden arabaya biniyorsun bir de. Ya o sırada beni kaçırsalardı?"

Hadi bakalım! Yine başlamışlardı. "Adamlar bunu yaptıklarının ilk dakikası pişman olacaklarını bilmiyorlar tabii. Senin nasıl bir bela olduğundan haberleri yok."

Bakışlarındaki parlaklık sönerken, duyduklarıyla çileden çıktı. "Tam bir ayısın! Yok yok... Odunsun! Yontulmamış bir odun!"

Araba, lastiklerinin çıkardığı kulak tırmalayan sesle aniden durdu. Sert fren, Lila'nın savrulmasına neden olmuştu. Ancak daha kendisini toparlayamadan üzerine yaslanan devasa beden ve etrafını saran kollarla benliği heyecanla doldu. Baran'ın öfkeyle gerilen yüzünü, ateş saçan bakışlarını gördüğünde nefesini tuttu. Bu haliyle nasıl yakışıklı ve haşin göründüğünü fark ettiğinde ise zorlukla yutkundu.

"Demek odun, öyle mi? Bir de ayı... Ah, bir de Shrek..." diye fısıldadı tehditkâr bir sesle. Nefesi genç kadının dudaklarına vuruyordu. "Duymadığımı sanmıştın, değil mi?"

Lila onun etkisine kapılmamaya çalışarak çenesini kaldırıp minik burnunu havaya dikti. "Shrek en güzeli ama, değil mi? Oldukça yaratıcı..."

Adam, dudakları arsızca kıvrılırken Lila'ya biraz daha yaklaştı. Aralarında yalnızca bir nefeslik mesafe vardı. Baran'ın kaslı kolları ince bedenini ablukaya aldığında, kaçacak yeri kalmadı. Onun vahşi görüntüsü nefesini keserken, lanet olası çenesini tutamadığı için kendisine saydırdı.

Baran, bir eliyle onun saçlarını kavradı. Sıcak solukları birbirine çarparken, o dolgun dudakları kıstırıp dilini ağzının içine kaydırmayı düşündü. Tadının ne kadar güzel olabileceği aklından geçtiğinde, kaskatı kesilen bedenini umursamadı. "Ben de istediğimde çok yaratıcı olabilirim, inan bana," diye mırıldandı pervasızca. Lila'nın hafifçe aralanan dolgun dudakları, hızlanan nefesinin etkisiyle bir körük gibi inip kalkan kıvrımlı göğüsleri Baran'ın dikkatini dağıtsa da alaycı bir tavırla güldü. "Ah! Pardon!" dedi sanki bedenindeki arzuyla kıvranmıyormuş gibi. Sözlerinin onu nasıl titrettiğini görüyordu. "Yaratıcı değil de... Heyecan verici diyelim," dedi kışkırtıcı bir fısıltıyla. "Yoksa ben sana böyle yakınken, heyecandan nefesinin kesilmesinin başka bir açıklaması olamaz, yavrum."

"Hayvan herifin tekisin!" Lila onun sözlerine sinirlenip, elini suratına çarpmak için hışımla kaldırdı. Fakat Baran'ın eli bileğini bir pençe gibi sarmış, gözleri ise gece kadar kararmıştı.

"Sakın!" diye hırladı Baran dişlerinin arasından. Ardından bakışları onun avuçlarının arasındaki eline kaydı. Parmağındaki yüzükle çenesi kasılmış, daha saatler önce onu üzerinde gelinlik, başında duvakla gördüğünü hatırlamak öfkesini harlamıştı. "Eğer hayatta kalıp müstakbel kocana dönmek istiyorsan, beni kızdıracak tek bir hareket bile yapma."

Kolunu savururcasına bırakıp arabayı çalıştırdı. Sıcak nefesini hâlâ teninde hissederken, rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Gözlerinin önünde Lila'nın çırılçıplak, kıvrımlı vücudunun, kendi bedeninin altında kıvranışı belirirken başı büyük beladaydı. Ancak kontrolü elinde tutmaya kararlıydı. Aksi takdirde bu yolculuk, onu geri dönülemez bir yola sokacaktı. Oysa Baran, çıkmaz sokaklardan hoşlanmazdı. Eğer Lila önündeki labirentin sonunda bekleyen bir ödülse bile, genç adam onun tadına bakarak bu kapana kısılmayacaktı.

Bir gizemin peşinde olduğu yolda, tutkunun ateşine adım atan güçlü bir adam...

Sırlarını, güzelliğinin ve cesaretinin ardına saklayan genç bir kız...

Ve can yakan kıskançlığın kıyısında, tutku dolu, hırçın bir aşk...

Tehlikelerle örülü geçmişini silmeye kararlı bir adam...

Mükemmel hayatı aniden tepetaklak olan bir genç kız...

Ve tutkunun ateşiyle yanan, sürprizlerle dolu bir aşk...

Aşk ile özgürlük arasında sıkışmış bir kadın...

Güçlü ve istediğini almaya kararlı bir adam...

Ve tek bir bakışla başlayıp yüreklere sızan tutku dolu bir aşk...